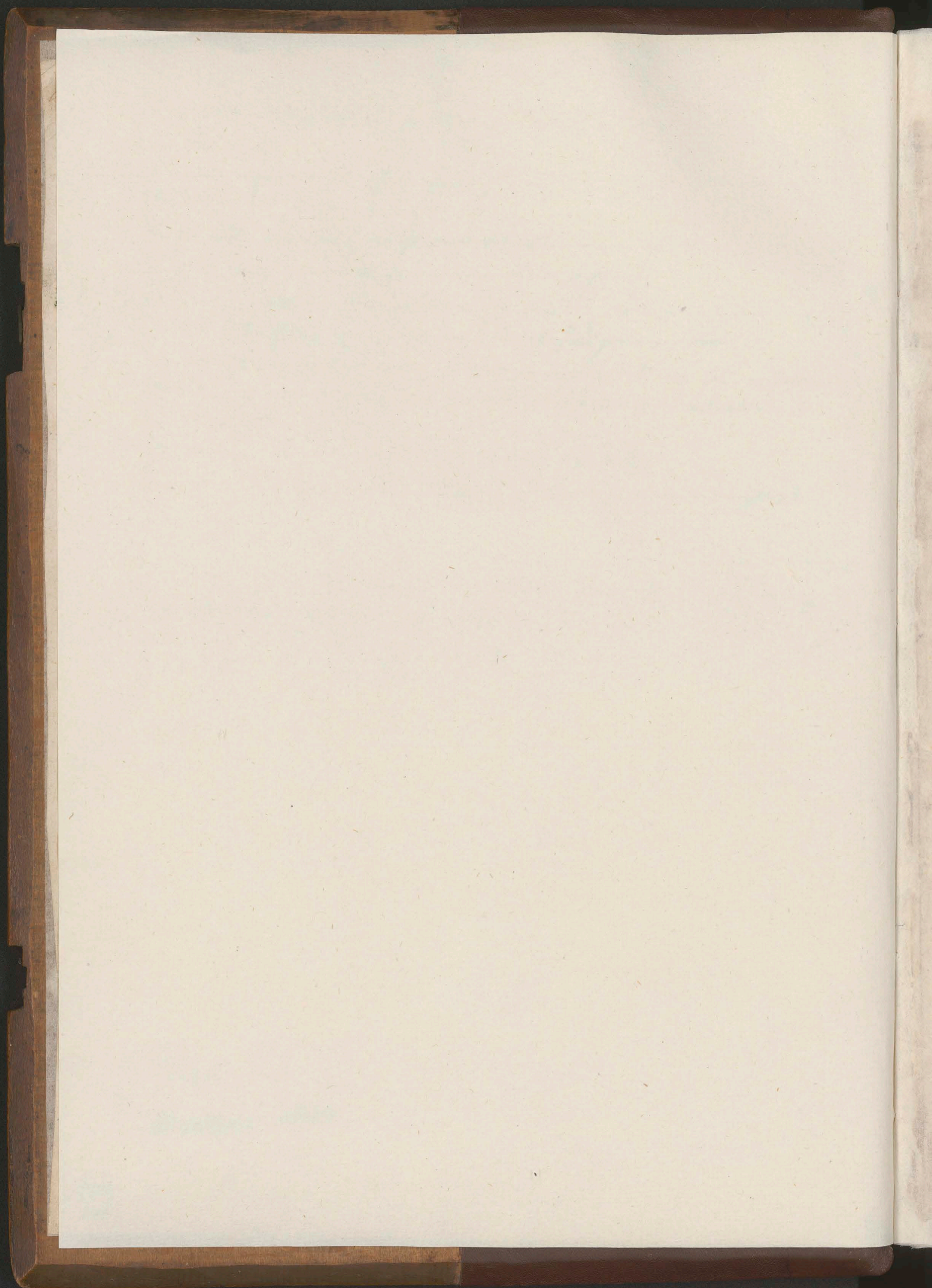

ALMAGEST

1515

P. TOLEMEI

Epvtoma Joānis
De mōte regio In
almageſtū ptolo
~*mel~*

Ink. 2695

Mathes. 1320. =

= Incun. 2695

Liber primus de ambobus totius huius ad totum
calum. considerationes que merito presumenda erant
p^{ri}mitivis. Theorematum q^{uod} que ad speciem deinde
rationes p^{ri}mitivis enarrat. Quidam atq^{ue} az-
im tradit doctrina. asensionis deinde speciem
recte indicat.

Liber secundus de regionum varietate ortu. p^{ri}mitivam
diei. altitudinem poli. umbras solis. asensionis
oblique speciem. angulorum q^{uod} q^{uod} in membris
p^{ri}mitivis. varias habitudines p^{ri}mitivis ex
actissime explicat.

Liber tertius de solis et equinoctiorum p^{ri}mitivis. anni
quantitate solis in eadem p^{ri}mitivis ingressum
q^{uod} mediu^m motu. humilitatem et p^{ri}mitivam
equalis et apparente dimensitate. radiorum
motu alium p^{ri}mitivis. diei. n^umeris est h^{uius} sunt astro-
nomia. dimensio q^{uod} sunt apparente dimensio
h^{uius} in causis et modis indicando serie e
docet.

Liber quartus de h^{uius} et p^{ri}mitivis. et p^{ri}mitivis
mediu^m de p^{ri}mitivis. q^{uod} motu. dimensio. varias
deinde p^{ri}mitivis declarat.

Liber quintus de p^{ri}mitivis. ad n^umeros astronomia.
motu h^{uius} de p^{ri}mitivis. et in longitudine et in la-
titudine p^{ri}mitivis. habitudines q^{uod} sunt in h^{uius}
et p^{ri}mitivis. ad solis et h^{uius} et in dimensio
te. p^{ri}mitivis p^{ri}mitivis declarat.

Liber sextus. de duobus h^{uius} p^{ri}mitivis. et oppositum
p^{ri}mitivis. ut h^{uius} et h^{uius} motu. p^{ri}mitivis. varia
habitudines h^{uius} declarat.

Liber septimus de stellis fixis. motu. varias
habitudines. h^{uius} in longitudine et in latitudine deinde
p^{ri}mitivis. declarat.

Liber octavus de stellis fixis. de p^{ri}mitivis. amplexu
p^{ri}mitivis. p^{ri}mitivis. varias habitudines stellis
ad h^{uius} et p^{ri}mitivis. deinde q^{uod} et motu
deinde deinde. item eandem in p^{ri}mitivis. q^{uod}
p^{ri}mitivis a sole adducta. v^{er}bi serie h^{uius}
absoluit.

Liber nonus de p^{ri}mitivis. ordinis p^{ri}mitivis
motu. dimensio. et in p^{ri}mitivis. motu. Theorema
q^{uod} totum. p^{ri}mitivis. p^{ri}mitivis. deinde.

Liber decimus de Theorema. Martis p^{ri}mitivis
omni motu. p^{ri}mitivis. p^{ri}mitivis. p^{ri}mitivis. non in
in motu. p^{ri}mitivis. p^{ri}mitivis.

Liber undecimus de Theorema. Jovis et Saturni h^{uius}
tractat. p^{ri}mitivis. q^{uod} omni via. v^{er}bi. motu
p^{ri}mitivis. p^{ri}mitivis.

Liber duodecimus de p^{ri}mitivis. amplexu. p^{ri}mitivis. pas-
sionem p^{ri}mitivis. dimensio. p^{ri}mitivis. v^{er}bi. p^{ri}mitivis
et rep^{ri}mitivis. p^{ri}mitivis. ad n^umeros in longum motu
ep^{ri}mitivis. q^{uod} amplexu. h^{uius} deinde.

Liber tredecimus de p^{ri}mitivis. Theorema
p^{ri}mitivis. p^{ri}mitivis. motu. v^{er}bi. in latitudine p^{ri}mitivis
p^{ri}mitivis. p^{ri}mitivis. p^{ri}mitivis.

Cl. Ptolemei alexandrini Astronomoz principis

ἰο αἰ γ α λ ι ν σ ι ν τ α ξ ι ν id est in Oagnam Con/

structione: Georgij purbachij: eiusq; di/

scipuli Johannis de Regio monte

Astronomicon Epitoma.

Reuerendissimo in christo patri ac dño dño Bessarioni: episcopo Tuscu-
lano: sancte Romane ecclesie Cardinali: patriarche Constantinopolitano
Johannes germanus de Regio monte se offert deuotissimum.

Admiranti mihi sepe numero: vel po-
tius grauitur et inique fereti: tam ra-
ros esse etate nostra optimarū disci-
plinarū non modo preceptores: verū
etiam studiosos: satis compertum vi-
detur de: auata potius hominū na-
tura id fieri: q̄ ad vitia peliues: vir-
tutē ac bonas artes p̄ nihilo habeāt
q̄ q̄ rerum ipsarum difficultas eos
absterreat. Siquidem maiores nostri
vel ab his que iam inuenta erant tra-
dendis: vel ab inueniendis nouis nul-
la vnquā sunt difficultate perterriti:
quia sc̄z magno semp studio elabora-

uere: vt posteritatē nō tam auro atq; opibus q̄ virtute et bonis artibus red-
derent locupletē. Nondū enī ambitio et cetera cupiditates hominū ingenia
inficere ac labefactare ceperāt. Sola virtus in precio erat: Sua cuiq; satis
placebant: Nullus extrinsecus honor querebat. Vbi v̄o paulatim cupido
habendi mortalium animis irrepsit: defluere bonas artes atq; absistere virtu-
tes necesse fuit. Hinc nihil preter aurum suaue creditū est: discipline probro
habite sunt. Eoq; postremo deuentū est miserie: vt nō modo promēdis no-
uis artibus operā nō nauemus: sed potius quo impuniū errare liceat: inue-
tas olim ac traditas per seco: diā atq; ignauā vel somnolenti pretereamus.
Nec igit̄ causa est: cur pauci etate nostra docti sint: cur pauci studiosi: cur ia-
ceant studia bonarū artium: et quasi sepulte emergere ac suscitari non possint.
Fieri tum interim potest: vt difficultate rei discende homines perterreant:
nec tamen deesse debet venie locus. Sunt enī nonnullarū disciplinarū adi-
tus supra modū difficiles atq; ardui: qualis est eius discipline que astrozum
peritiā pollicet: tum propter magnitudinē atq; excellentiā rerū in quib⁹
versat̄: tum propter scabrositatē librorū: qui ex peregrinis linguis in latinū
uersi: incredibile dictū est: quantā pre se difficultatē ferant: nā et latini editi
pauci admodū extant. Habet profecto prestans hec atq; insignis disciplina
excellētē quandam materiā ac scitu perdifficilē: celeste videlicet corpus: in
quod si tanq̄ in speculū direxeris aciem: imensam quandā et vere admiran-
dam creatoris virtutē intuebere. Tales spectare iussit astrozū choros dum
mortalibus ora daret sublimia rerum cōditor: dignum profecto arbitratus
quomodo vniuersis prefecerat creaturis mediū inter eas considerare: vt pede
quidē calcāte: terrenis imperare viderent: fronte v̄o sublimi atq; erecta dī

uinis fruerent delicijs. Quid eni iocundius: quid amenius: quid denique sua-
 uius afficere oculos potest: quam illa tot et tam multa lumina venustissima atque ordi-
 natissima series. Eo quippe si rapieris animo: experieris nihil te unquam sen-
 sisse in omni vita delectabilius. Hinc maior huius discipline pendet difficul-
 tas: quam nec illa quidem parua est quam nobis peregrinorum codicum interpretes
 pepererunt. Difficile est sane atque arduum: ut que in aliena lingua bene dicta
 sunt: eundem decorem eandemque facilitatem in translatione conseruet: etiam si a di-
 sertis viris summo studio ac diligentia translata fuerint. Quod si parum vel diser-
 tus vel curiosus fuerit interpres: scabra proorsus et turbulenta redundat oratio
 Quod mihi plane euenisse vides in preclarissimo illo Ptolemei libro: quem
 magnam compositionem vocant: quod apud grecos mira facilitate facundiaque
 resplendet: ita apud latinos durum ineptumque habetur: ut ne Ptolemeus qui-
 dem ipse si reuiuiscat ipsum sit pro suo recepturus. Id cum tu tecum aliquandiu
 meum voluisses excellentissime princeps Bessarion: graui supra modum mo-
 lestia affectus fuisti: non tam quod aureum illud flumen ingenij gentilis tui in-
 terpretum vitio in tantam barbariem deuenisset: quam quod latini nostri: quos sin-
 gulari amore beniuolentiaque prosequeris tam eccellente ac preclaro opere ca-
 rerent. Satis enim videbamur eo carere: qui ita barbare atque ineptum transla-
 tum habebamus. Decreuisti sane tunc vir vtriusque lingue peritissime: nec mi-
 nus latinam quam patriam callens: vna et patrie tue et nostre consulere. illi quidem
 restituendo splendorem pristinum: nobis vero illius veram effigiem donando:
 cuius antea deforme simulacrum habebamus. Lepisti igitur preclarum il-
 lud opus iterum latinum facere: ut latinos tuos et studiosissimam hanc patriam
 maioribus quotidie beneficijs demereris. Verum onus delegatum tibi tunc
 apud piissimum imperatorem provincie a proposito reuocauit: nec publica chri-
 stiane religionis negocia: quibus incumbere necesse erat: vacare te litteris
 permiscere. Quocirca per alium aggressus quod per te ipsum non poteras pre-
 stare: suastisti Georgio astronomo cesaris: qui tunc Viene erat preceptorum meo
 viro et moribus et integritate vite ita omni studiorum generi primario: in ma-
 thematicis vero supra omnes nostre etatis homines erudito: ut Ptolemei: de
 quo loquimur: libri: quem ille quasi ad litteram memorie tenebat: breuiorem lu-
 cidiorumque facere conaretur. Quod ille mox orsus: incredibile dictu est: quam cla-
 riores reddidit sententias: diuidens eas geometrarum more: ut et apertius in-
 telligerentur: et facilius commendarentur memorie: et tenacius hererent. Sed vir
 absolutis sex libris: quasi in medio cursu heu memoriam quoque eius rei lugu-
 brem atque acerbam: imatura morte nobis indignissime rapuit. Verum pau-
 loante quam e vita discederet: cum in manibus et gremio moribundum tenerem
 Vale inquit mi iohannes vale: Et si quid apud te pijs preceptoris memoria
 poterit: opus ptolemei quod ego imperfectum relinquo absolue: hoc tibi ex
 testamento lego: ut etiam vita defunctus: partis tamen mei meliore supstite
 Bessarionis nostri optimi ac dignissimi principis desiderio satisfaciatur. Breuiter
 perfecto opus: et meis impar viribus moriens preceptorum humeris nostris impo-
 suit. et quod subire temerarij foret: recusare vero ingrati ac pene sacrilegi. Sed
 fluctuanti mihi tu prestatissime pater Bessarion confirmasti animum: et ut tantum
 opus prosequeretur: tuo numine compulisti. Absolui igitur opus a preceptore
 inceptum: idque tuo sacratissimo nomini dedicaui: ut inter ceteros bibliote-
 ce tue libros colloques atque custodias. Ad quem enim digniorem vel princi-
 pem vel patronum bonarum artium monumenta confugiant quam ad te: qui
 es doctrina et omni virtutum genere prestantissimus? Ita optimos quosque

Melior fuit Regemontanus
 Ambrosii discipulus, quam
 Ambrosius Platinius.

codices diligentissime indagaris: summo studio comparas atq; custodis: vt
nemo sit meo iudicio hodie te locupletior: in hoc preclarissimo genere supel/
lectilis. Quo fit: vt diuino quodam consilio factū censeam: vt in cōmuni gre/
cie provincie tu Rome feliciter vigeris: quo naufragantes grecorum librorū
reliquias et mox peritura tot doctissimorum viroꝝ volumina conseruares. No/
tum omnibus est: quantum studij ac diligentie in ea re posueris: quos labo/
res: quos sumptus sustuleris: nihil perniciosius accidere posse existimās: q̃
si cum patria etiam libri perijissent. Tanto igit̃ tāq; precioso librorū aceruo
hoc quoq; Epitoma nōstrum adiungere pro tua mansuetudine dignaberis:
vt te auctore: te principe: optimarū artium studiosis cōmune fiat. Qui si quid
forte difficultatis in primordiis offenderint: legant libellos *quos de trian/
gulis edemus: et sic reliqua: nisi nos opinio fallat: facile superabunt.*

libelli de triangulis

Jo. Lu. Ad Lectorem.

Regius hic mons est: sedes veneranda Johannis:

Quem legis auctoris lector amice libri.

Indicat ingenium: paucis quod contigit olim:

Nam referat: clausum quicquid olympus habet.

Astroꝝum cursus: et qua ratione mouentur:

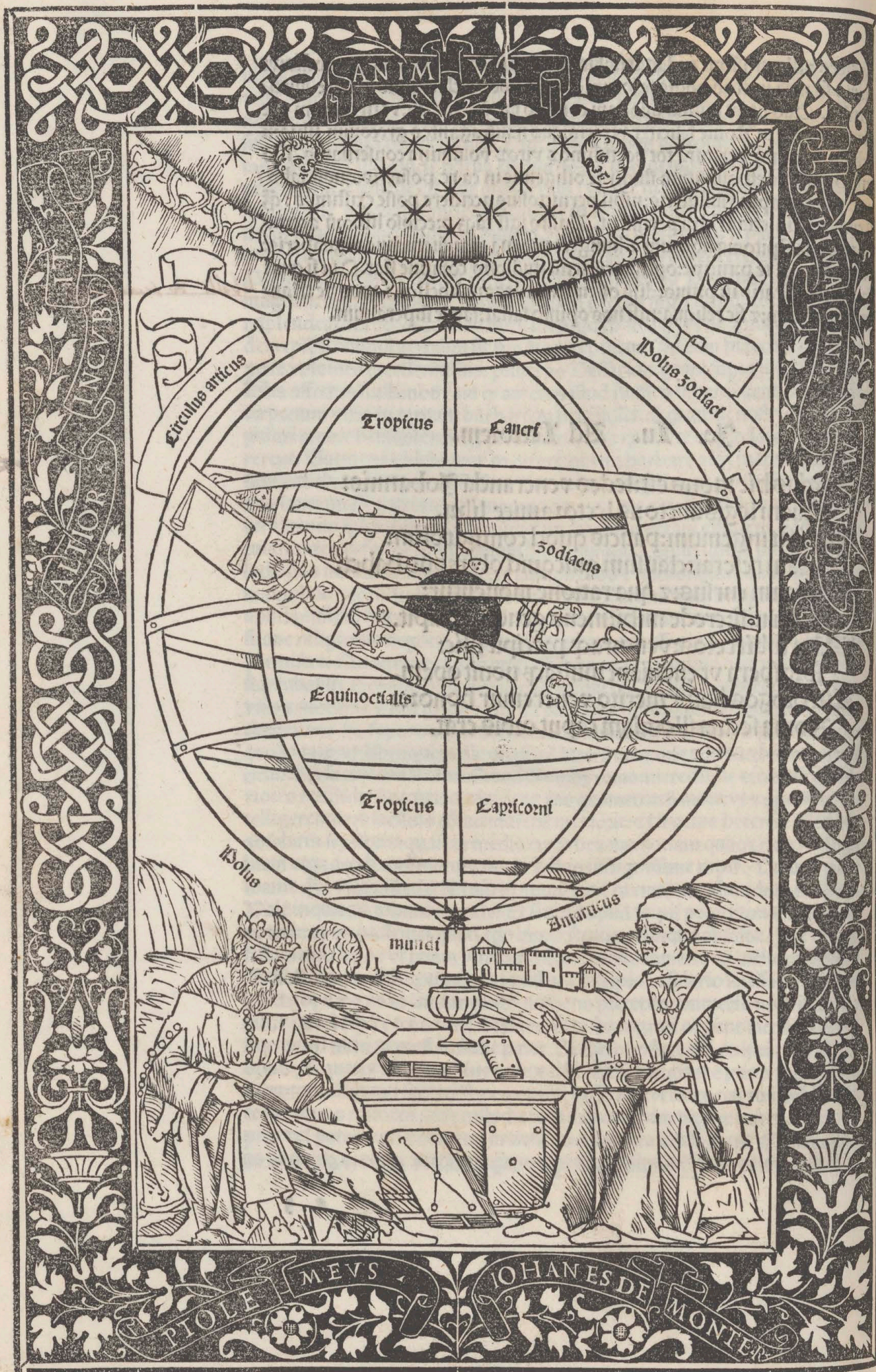
Non nisi: crede mihi: mens generosa capit.

Nāq; subit celos: venturaq; precipit illic:

Prospera vt eueniant multaq; nouit opem.

Astrologos igitur merito veneremur honore:

Roma secuta illos: iam caput orbis erat.

Liber Primus

Liber Primus Aniuersalis ambitus totius Terre ad totum Celum considerationes que necessario presupponende erant premitit. Theoremata quoqz que ad sphericas demōstrationes premitunt enarrat. Chordarū atqz arcuū tradit doctrinam. Ascensiones demū recte sphere inuestigat.

Prefatio.

Ecte profecto meo iudicio nobiliores philosophi scire distinxerunt inter Theoricam philosophie et Practicam partem.

Nam etsi ipsi practice accidat prius theoricam esse: nihilominus multum inter eas interest: nō solum quoniam aliquas moralium virtutum videmus posse inesse aliquibus etiam absqz disciplina: speculationē vō vniuersi impossibile esse absqz disciplina adipisci. Sed eo maxime: q̄ ibi quidē tota utilitas ex frequenti circa ipsas res operatione: hic autē ex speculatione aduenit. Quare nos etiam putauimus dicere operationes quidē nostras dirigere s̄m considerationes eorum que apparent: vt neqz nimis deuiemus ab optima et ordinata vniuersi dispositione: maiorem vō ocij partem circa speculationes: que multe venusteqz sunt adhibere. Etenim ipsam speculationē Aristoteles decenter certe in tria prima genera diuidit: naturale. s̄ mathematicū et theologicū. Cum enī omnia entia ex materia et forma et motu cōsistant. quorū vnūquodqz videri quidē seorsum non potest: sed solum intelligi absqz ceteris: Primam quidē motus vniuersi causam deum ipsum inuisibile atqz immobile recte quis putabit: eiusqz inuestigationem scientiam theologicam merito nominabit: cuius operationem sursum circa sublimiora mundi esse ponet omnino semotam a substantia sensibilem. Quod vō materiale et semper motam qualitatem inuestigat: circaqz album et calidum dulce et molle et huiusmodi versat: naturale vtiqz appellabit: quod inter corruptibilia vti plurimū et sub orbe lunari inuenitur. Ad autē quod species motusqz locales qualitatis manifestat: figurā ac quantitatem tum discretam tum continuam: itē locum et tempus et similia querit: mathematicum iuste appellabit. Quod vō inter duo predicta locum habet nō solū qm̄ et p̄ sensum et absqz sensu percipi potest: sed etiam quoniā omnib⁹ simpliciter entibus accidit tum mortalibus tum immortalibus. Nam illis que semper mutantur cōmunicatur s̄m motum localem: eternis vō s̄m imobilitatem atqz imutabilitatē forme sue. Quo fit vt alia duo speculationis genera p̄iecturā potius q̄ scientiā aliq̄s nominabit. Theologiā quidē propter eius nimiam obscuritatem et incomprehensibilitatē. Naturalē quidē propter continuū et incertum materie fluxū. propter quod neqz speculari quis possit philosophos de ea cōcordes esse futuros. Solam autē mathematicam signis attentis accedendo ad eam: certam et indelebilem scientiā studiosis suis generare confitebit. Siquidem eius probationes per certissimā arithmetice geo-

metrieque scientia fiant. Ob quas res nos etiam compulsi sumus quoad fieri possit omnem quidem speculationem: sed eam precipue que circa diuina celestiaque versat exercere: tanquam illa sola sit que circa ea que semper et eodem modo se habeant consideret: et ideo possibilis sit primo quidem in suis propriis comprehensione: cum nihil obscurum: nihil inordinatum ibi sit: semperque et eodem modo se habeat: quod proprium est scientie: deinde etiam ad aliarum intelligentiarum non minus quam ipsimet cooperet. **Nam et ad theologiam scientiam hec maxime nos ducit: cum sola possit recte considerare immobilem et inseparabile substantiam ab earum vicinitate: que sensibilibus quidem mouentibusque ac motis: eternis vero et impassibilibus substantijs accident: tum circa rationes: tum circa ordinis motuum.** Necnon etiam ad naturalem non modicum pertinet. Sere enim tota materialis substantie proprietates a proprietate localis celestium motus manifestat. Corruptibile namque et incorruptibile a recto et circulari motu: graue vero et leue: aut passiuum et actiuum: a motu ad medium et a medio causat. **Atqui ad motuum actionumque decorem hec pre ceteris alijs nos sollicitos effecit: cum a similitudine circa diuina ordinis comensuratione et modestia que in eis reperimus amatores huius decoris efficiat eos qui eam sequuntur: et consuetudine quadam quasi natura animarum eorum ad similitudinem dispositionum impellat.** Hunc igitur amorem ea seque speculantes: que semper et similiter se habent continue: nos quoque augere conamur: tum ea discunt que a nostris maioribus scite optimeque inuenta sunt: tum etiam ipsi innitentes tantum illis addere: quantum temporis inter eos et nos intervallum manifestare potuit: et ea que putamus impresentiarum nobis manifestiora fuisse: conabimur quam paucioribus fieri potest: et ita ut illi qui qualitercumque hanc scientiam degustarunt sequi possint: litteris mandare. Et ut perpetuitate perfectus sit: omnia quidem que ad celestium speculationem utilia sunt: per ordinem exponemus. Ut autem sermo noster non fiat onerosior: ea quidem que a maioribus nostris complete dicta sunt: breuiter discurremus. que autem vel nullo modo deprehensa fuerint: vel non sufficienter exposita: ea longiori exequemur sermone.

Hanc igitur nostram propositam compositionem precedit quedam vniuersalis ambitus totius terre ad totum celum consideratio. **Primum vero que particularia et posteriora sunt: primum quidem erit reddere rationem circuli obliqui: et locorum nostre habitationis: et de eorum que ad invicem secundum vnumquemque horum horizontem propter inclinationem sit differentia.** Eorum enim speculatio precedens: considerationem aliorum faciliorem reddit. **Secundum vero de motibus solis et lune: et de accidentibus eis tractare.** Absque enim eorum scientia non erit nobis via ad speculandum ea que circa ceteras stellas accident. **Cum autem vltimum sit ad hunc tractatum de stellis disputare: merito etiam hic precedit consideratio sphere non errantium: persequenter earum que errantes vocantur.** **Vnumquodque autem horum conabimur probare tanquam principijs et fundamentis in inquisitione utentes eis que manifeste apparent: et certis tum antiquorum: tum eorum qui temporibus nostris fuerunt observationibus: et eis consequenter addentes lineares probationes.** **Quod autem vniuersaliter dicendum est: tale erit quidem: quod videlicet sphericum sit celum: et quod circulariter ferat: quodque terre figura quidem et ipsa spherica est quo ad sensum: accepta secundum vniuersales suas partes.** Situ autem media totius celi tanquam verum centrum. Magnitudine et distantia puncti rationem habet quo ad spheram non errantium: nullumque ipsa motum localem habeat. De eorum autem quolibet breuiter commemorationis gratia aliquid dicemus.

Primus.

Conclusio

Prima.

Celi figurā eē sphericā: et motū ei⁹ circularē.

Triplici ad hoc p̄fēdū inducimur syllogismo: expe-
rimentali videlicet: confutatio: et rationabili. **E**xpe-
rimur equidem stellas oriri: equidē paulatimq; eleuari
donec tanq; fastigium itineris sui attingant: deinde vo-
pedetentim descendere ad superficiem horizontis: que
vbi p̄tingūt: mox disparere incipiūt: et aliquādiu latere
sub terra: denuoq; oriri et cursum p̄stinū repetere. Magnitudines autē stel-
larū hoc pacto motarū diuersis in locis non reperiunt varie. Vnde nimirū
stellas ipsas a terra: cui vicinus est oculus considerātis: eāles in motib⁹ suis
p̄seruare distantias: et ideo circulariter moueri nemo dubitabit. Quod si obiece-
ris: stellas apud horizontē maiores videri q̄ in medio celi: p̄fitebor: equidē.
sed in ea re sensum decipi p̄spectiuus p̄clamatū est. Huiusmodi autē motus cir-
cularis manifestiorē se p̄buit in stellis semp̄ apparentib⁹. Vise sunt enī iste
stelle p̄fectos describere circulos inuicē equidistantes: inequales tamē: quorū
centrum cōmune nondum nomen poli sortitū erat: immobile coniecerūt. Stel-
las autē quanto plus a dicto centro distantes: tanto in maioribus reuolui cir-
culis. Stellas autē occidere solitas id p̄oprietatis sortiri didicerūt: vt quo ea-
rum quelibet a suo memorato centro minus distaret: eo breuiorem sub terra
moram pateretur. Cūq; mirarentur tam amicam q̄ inuariatam stellarum
circuitionem: coniecerunt eas in vno corpore grandi colligatas haberi: et ad
motū ipsius circūferri: nullo adhuc: vt assolet: initio nascētis discipline erra-
ticiis et fixis stellis interiecto discrimine. Demum corpori tam nobili dignissi-
mam: et motui circulari accōmodatissimā attribuebant figuram sphericam.
Ceterū cum experiamur stellas oriri: sup̄ a terram versari: occidere: et sub
terra morari: tandēq; repetere viam p̄stinā: nemini licebit opinari motum
celi rectū esse in infinitū. Oporteret deniq; stellarū hoc pacto motarū: pau-
latim augeri ab oculo distantias: easq; iccirco p̄tinue minores videri: donec
p̄orsus disparerēt: quod nequaquā accidit. Stelle enī vbi sup̄ a terrā delate
sunt: tendentes ad disparitionē suā: non modo nō minores vident: verū etiā
maiores erroneo quidē sensus iudicio reputant. Motū itaq; celi et stellarū
esse circularē nemo inficiabit: et figurā celū sphericā habere nimirū quispiā
dubitabit. Non enī sphere motus debet circularis: verū omni corpore quod
a superficie plana circa axem in motum circūducta describit: vt est columna
rotūda: pyramis rotūda: corpus spheroidale: et sīlia. Si itaq; corpus celeste
stellas circūducēs chylindricū estimaret aliquis: nō tollet motus stellarū cir-
cularis. Verū cū sphere celestes sint multe: sibi circūquaq; inuolute: et circa
diuersas axes moueant: vt infra aperiet. Si quis aliam q̄ sphericā celo pri-
mo figurā deputauerit: aut speris inferiorib⁹ motū p̄opriū abnegare coget:
aut corpora celestia scissione pati fatebit. Que cū sint inconueniētia: nemini
recte sapiētī admittēda sunt. Ad idem deniq; inconueniens redigemus ad-
uersariū: si quā figurā angularē celo ascripserit. **P**ostremo rationib⁹ dire-
ctis p̄positū confirmabimus. Nature enī peccatū fugienti vniuersis in re-
bus cōmoditas placet q̄maxima. Celo igit cuncta reliqua comprehensuro
figuram impressit sphericā omniū capacissimā. Ad velocitatē quoq; motus
que in hoc corpore reperitur maxima et regularissima: decuit eligere figurā
sphericā. Sphera enī ad quālibet positionis differētiā circa centrū suū mota

nihil penitus habet resistētie: sicutiūne partiū sup̄ficie spherice id efficiētis. Nā vnaqueq; earū locū sibi vicine partis subintrat: nullo extrinseco corpore aut eēdente aut resistēte. qđ pfecto nullis alteri figure corporib⁹ accidere cōstat. Satis igit ostēdisse videmur celū eē sphericū: et motū eius circularē.

Conclusio

Secunda.

Erram esse rotundam.

Quod sensui videt sphericū: vocare solemus rotundū. In omni superficie licet p̄siderare geminā diuisionē: longitudinis videlicet et latitudinis. Longitudinē itaq; in sup̄ficie terre intelligim⁹ ab occidente ad orientē: latitudinē autē p̄ trāuersum. Terrā autē esse rotundā s̄m longitudinē ex eo conuincit: qđ stelle non in eodē tempore oriuntur nec occidūt neq; ad meridianos perueniūt oriētālib⁹ et occidētālib⁹: sed illis quidē ante istis aut posterius. Quod eclyp̄sate lune deprehēdit iudicio. Conserēdo nāq; tempus vnius eclyp̄sis computatū s̄m orientales ad tempus eiusdē eclyp̄sis s̄m occidētales numeratū: reperit tempus orientaliū maius tempore occidentaliū: in computo quidē: nō aut in re ipsa. nam in vno et eodē tempore toti mundo est eclyp̄sis. Vnde oportet solem distinctione temporis plus recessisse oriētāliū q̄ a meridiano occidētāliū. Similiter accidit: si temporis computatio ad horizontē referat: quod nequaquā cūeniret: nisi terra rotunda foret. Qui deinceps alludat: qđ notatis quotlibet computationibus ad vnā et eandem eclyp̄sim differētie computorū proportionales habeant distantijs locorū: in quibus eclyp̄ses iste considerate sunt. necesse igit est hanc terre dimensionē esse gibbosam. Si enī caua esset: ante viderentur stelle occidentālib⁹ q̄ orientālib⁹. Si recta: simul apparerēt. Que res experimēto nō p̄sonat. Dimensionē autē trāuersalem gibbosam facilius constabit. Procedenti enī ab austro ad boream: stelle polaris altitudo crescere videt. Ceterę quoq; stelle apud eam altitudines medinocturnas habēt. Maiores vō nōnullę etiam que ante has oriebant et occidebant: nunc neq; oriuntur neq; occidunt. Contrariū autē horū accidit si a borea versus austrū p̄fecti fuerimus. Lūq; metiemur interualla stationū nostrarū: reperiemus eas proportionales differētijs altitudinū predictarū. Nihil aut horū videt: si hec dimēsiō aut recta esset aut caua. Illud aut accidens generale est: vnde cūq; iter inchoauerimus in terra. Quod p̄fecto sufficiens existit indicium rotunditatis: tamen si eclyp̄sū p̄sideratiōes neglexerim⁹. Nō aliter imo facilius declarabim⁹ aquā esse rotundā: si corpora celestia quemadmodū in terra suspiciemus. Manifesto preterea signo id p̄firmabit. Existētib⁹ enī in mari: preter celū et aquā nihil circūspiciat. vbi vō littora petimus: montes: scopuli: arces: et huiusmodi paulatim surgere cernunt: ac si ex aqua emergerent. Quod non accideret: si aut plana aut caua haberet aqua.

Conclusio

Tertia.

Erram in medio mundi sitam esse.

Nisi enī in medio mūdi cōstitueret: oportet terrā aut esse in axe motus celi: inēqliter tñ distante a duob⁹ polis. aut extra axem: eqliter ab vtroq; poloz elongatā. aut item extra axem: inēqliter tñ a polis remotā. Qđ si prim⁹ horū situū terre cedat: nullus horizon celū in duo equa partiret: p̄ter qđ rectus et obliquus: ille quidē in cui⁹ sup̄ficie est linea recta a cētro mūdi exiens: et terrā cō-

Primus

tingēs. Nemini igitur horizontē aliū habēti semper apparebūt sex signa supra horizontē: cuius contrariū experiri liquet. Preterea horizon alius equinoctialis non secabit per equas partes. unde non erit equinoctiū sole in medio duorum tropicorum constituto: imo proorsus non erit equinoctiū in horizonte obliquo: aut ipse erit sole inequale a duobus tropicis distante. Horizon enim huiusmodi nullū circulo: quos motu diurno solē describere aiunt: in equa scindet. aut si forsitan quempiam bipartiet: non erit ille medius inter duos tropicos. Quo demum eveniet: ut augmētāz decremētā dierū: sicut non in temporibus equalibus accidunt: ita neque alterno respectu inveniēnt. Volo dicere: si duo puncta equaliter ab equinoctij puncto remota signaverim: non erit hic augmentū dici ad diē equinoctiale tantū: quantum illic decrementū. Nihil autem horum accidentiū cōperim⁹ terre: igitur ei quē introduxim⁹ sitū nemo nisi insanus deputabit. Et tunc fines umbrarū: quos notamus in superficie horizoni equidistantibus videntur describere lineas rectas: sole equaliter a duobus tropicis distāte. Quod haud accideret: nisi terra sub equinoctiali circulo iaceret. Si deinceps secundo loco terrā constituas fiat ut nullo horizonte celū in equas diuidas partes: nisi eo cui axis mundi propediкулярiter incidet: aut in cuius superficie est centrū mundi. Quare et hūc sitū predicta inconueniētia comitabuntur: hoc quidem insuper adiecto: quod stellarū magnitudines iudicio quidē sensus variari oporteat. multifariā enim ab oculo distantia affert diuersus stellarū supra horizontē situs. Quod si tertio situ locatā opineris terrā: commemorata omnia promiscue accident. sed et eclipses lunares non semper contingēt in oppositione luminariū: neque necessario venient lunares eclipses sole et luna secundum diametrū mundi oppositis. Lū itaque nihil horum appareat: nullus triū adductorum sitū terrā continebit. Reliquū igitur ut in medio mundi resideat. Possum⁹ preterea idem directa argumētatione confirmare. Videmus enim grauiā libere secundum mundi semidiametrū descendentiā: superficiē terre ad angulos equales incidere vbiūque fuerim⁹. Linea autem superficiē spherice secundum angulos equales occurrens per centrū eius continuata transibit. oēs igitur quas mundus habet diametros intra terrā se secare patulū est. Punctus autem huiusmodi sectionis diametrorum: centrū mundi necessario habet. quare centrū mundi intra terram reperiri: ideoque terram in medio mundi sitam liquebit.

Conclusio

Quarta.

Terram respectu firmamenti puncti vicem habere. Vbiūque enim existētib⁹ nobis in superficie terre et considerantibus⁹ stellas in diuersis locis: non videntur magnitudines neque earum inter se distātie variari. unde et eas equaliter a terra remotas haberi cōprobat: sensu id estimante. Terra igitur est centrū spherice: et ideo puncti sortietur officiū. Idem accidet terre ad spheram solis comparate quod et alijs comperit indicijis. Nam corpora in centrīs instrumentorum circulariū posita umbras projiciunt eas longe motas: quia et sol ipse radians motu primo circūferit. Ex regularitate itaque motus umbrę: quā sensu deprehendimus: elicitur solem circa centrū instrumentorum regulariter moueri: ideoque centra huiusmodi instrumentorum centri mundi: circa quod motus primus regulatur vicem obtinere. Cum itaque terre crassitudo nihil in his rebus imittat varietatis: verū proposuisse videmur. Preterea horizon oculo in se existēti dimidiū celū occultat: dimidiūque videri sinit. Quod profecto nulli superficiē plane: nisi per centrū spere transeunti propriū est. Aliter autem eveniret: si terra respectu firmamenti haberet magnitudinem.

Secundus

Tertius.

7

Quod terra localem motum non habeat declarare. Ex superioribus constat: terre non accidere motum rectum. sic enim medium mundi relinquere cogere: quod antehac prohibuimus. Oporteret denique terram velocissime moveri mole sua id agere. Unde reliqua corpora minus gravia terre adiacentia in aere relinquere: si omnia gravia ad unum niterentur terminum: quod nusquam apparet. Terra demum circulari non habet motum. Si enim circa axem mundi moveretur ab occidente ad orientem: omnia quae in aere moverentur: semper versus occidentem moveri viderentur. non enim possent consequi motum terre. Cuius contrarium in nubibus motis atque avibus saepenumero experimur. Idem quoque accideret: si aerem una cum terra hoc pacto moveri putaveris. Terra postremo circa alium quempiam axem non movetur. Sic enim altitudo poli nobis in terra quiescentibus varia haberetur. Quod cum nemini appareat: terram hac lege moveri non posse constat.

8

Motus celestes in duplici differentia reperiri. Est enim motus quidam cunctis celestibus corporibus: ab oriente ad occidentem: quem in prima huius circulari et regularissimo ostendimus super duobus polis mundi. Quem quidem motum persequi: ut omnia puncta extra axem suum signata: circulos inter se equidistantes: et ad axem ipsum erectos describat. Horum circuloz maximus describitur a puncto equaliter a polis mundi remoto: quem equinoctialem vocant: quod sole ipsum occupante: dies nocti habeat equalis. Alius est motus predicto contrarius: ab occidente videlicet ad orientem: non super polis mundi: sed alijs. Secundum hunc motum non describuntur circuli equidistantes equinoctiali: quod profecto accideret: si uterque motus eisdem sortiret polos. Quo autem pacto motus ille secundus innotuerit: sic intelliges. Primi admiratores corporum celestium et eorum motum consideraverant sole oriri et paulatim elevari: donec meridianum attingeret. quo denique meridiano relicto: tendere ad occasum. et inde morari sub terra: rursusque oriri ut primum. Id ipsum in reliquis astris deprehenderant. Cumque notassent loca ortus et occasus in terra: viderunt post dies multos solem in eisdem non oriri et occidere: sed aut ad meridiem: aut ad septentrionem accessisse. Itaque solem in meridiano circulo constitutum: nunc quidem ad vertices capitum vergere: nunc autem ab eis longius removeri. Unde coniecerunt in alio quodam orbe moveri: non quidem super polis mundi: cum in motu suo non servaret equales ab ipsis polis distantias. Amplius autem idem apparuit in ceteris plurimis circa stellas fixas notatis. Viderunt enim quod stelle fixae suas inter se servarent distantias: locaque ortuum et occasuum non variari. putabant igitur stellas fixas non nisi primo motu moveri. Planetas autem alio insuper motu deferri concluserunt: quod ipsi apud stellas fixas notati: post tempus aliquantum ab eis versus orientem recessisse viderentur. Cumque in hoc motu non servarent easdem a polis mundi distantias: sed nunc quidem ad austrum: nunc vero ad septentrionem declinarerent: oportuit motum huiusmodi circa polos alios accidere. Verum declinationem solis et ceterorum planetarum declinationes eisdem ferme claudi limitibus didicerunt. unde ratum asseriebant: eos non super polos mundi: sed alios in circulo quodam obliquo ad equinoctialem circumferri. Has sex conclusiones: tametsi nullam pre se ferunt difficultatem: in capite operis nostri conscribere decrevimus.

Primus

Prefatione aut ptolemei ad littera exprimere libuit: tum propter crebras in ea sententias scitu dignissimas: tum propter auctoritate ptolemei: quo etiam imitatio nra fidelior redderet. Nunc ad scientia chordarum feliciter descendam.

Propositio Prima.

Quia circuli diametro: latera decagoni: hexagoni: pentagoni: tetragoni: atque trianguli isopleuroz eidem circulo inscriptorum reperire.

Sit semicirculus. a. b. g. supra diametrum. a. d. g. et centrum. d. erectus. Per trocha. d. b. perpendicularem super. a. g. per. ii. primi euclidis. lineamq. d. g. diuidam per duo equalia super puncto. e. et ducam lineam. e. b. huic equalem faciam. e. z. productaq. b. z. dico. z. d. esse equale

lateri decagoni: z. b. z. equale lateri pentagoni. Quod sic ostendam: Quia g. d. diuiditur in duo equalia super. e. et addita est ei in longum. d. z. ergo per sextam secundi quadrangulum quod fit ex. g. z. in. d. z. cum quadrato. d. e. equum est quadrato lineae. e. z. sed. e. z. est equalis. e. b. et per penultimam primi quadratum. e. b. equum est duobus quadratis. b. d. z. d. e. quod igitur fit ex. g. z. in. z. d. cum quadrato. d. e. equale erit duobus quadratis. b. d. z. d. e. ablato communi quadrato. d. e. erit quod fit ex. g. z. in. z. d. equale quadrato. b. d. ideo etiam equali quadrato. d. g. ergo per secundam partem. 16. sexti. g. z. ad. d. g. proportio fiet sicut. d. g. ad. z. d. proportio. ideo per principium sexti linea. z. g. est diuisa in puncto. d. fm proportionem habentem medium et duo extrema. sed maior eius portio scz. d. g. est latus hexagoni per correlarium. 16. quarti. ideo per puerfam nonne tredecimi minor eius portio scz. d. z. est latus decagoni: quod est primum

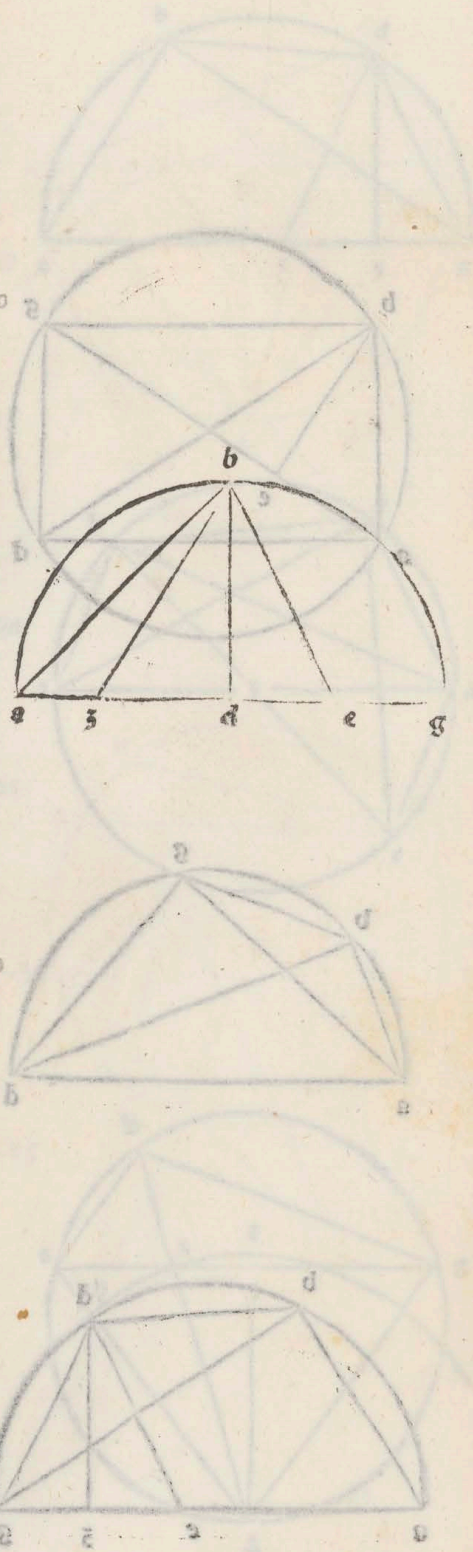
Et quoniam per penultimam primi quadratum. b. z. est equale duobus quadratis. b. d. z. d. z. b. d. est latus hexagoni: z. d. z. latus decagoni. ideo per conuersam decime tredecimi. b. z. erit latus pentagoni: quod est secundum. Si duxeris lineam. a. b. constabit ipsam ex sexta quarti esse latus quadrati circulo inscriptibile. sed et per octauam tredecimi manifestum est latus trigoni potentialiter triplum esse lateri hexagoni seu semidiametro. Qualicumq. igitur diuisione diameter diuisa fuerit: in eadem constabit eius medietas scz latus hexagoni: cuius quadratum et medietatis quadratum sunt quadratum lineae z. e. ideo. z. e. nota. a qua ablata. d. e. remanebit. z. d. nota: chorda decime partis circuli. Sed et huius quadratum cum quadrato lateris hexagoni sunt quadratum lateris pentagoni. ideo chorda quinte partis circuli nota fiet. Quadratum vero lateris tetragoni duplum est quadrato lateris hexagoni: et quadratum lateris trigoni triplum eidem quadrato lateris hexagoni: ideo utrumq. eorum notum fiet.

Propositio ij.

Quia alicuius arcus chorda: nota fiet chorda arcus residui de semicirculo.

Datet ex. 10. tertij angulum quem continent tales chordae rectum esse. ideo per penultimam primi quadratum diametri circuli equum erit quadratis duobus ipsarum chordarum: igitur et. Sic ex latere decagoni inuenies chordam arcus. 144. graduum

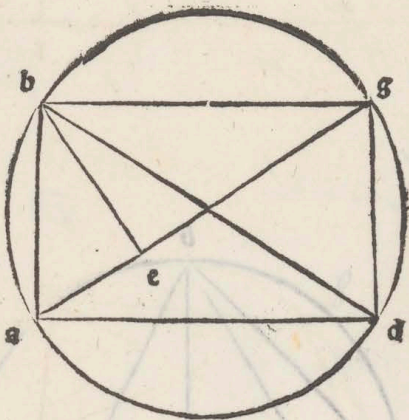
ex latere pentagoni inuenies chordā arcus. 108. graduū. 7 sic filr de alijs.

Propositio iij.

In quadrilaterū inscriptū circulo fuerit rectangulū quod sub duabus eius rectangulis diametris cōtinetur: est equale duob⁹ que sub lateribus eius oppositis continentur rectangulis pariter acceptis.

Sit circulo. a. b. g. d. inscriptū quadrilaterū. a. b. g. d. cuius diametri. a. g. 7 b. d. Dico quod fit ex. b. d. in. a. g. esse equale duob⁹ que fiunt ex. a. d. in. b. g. 7 ex. a. b. in. d. g. rectangulis. ¶ Nonā enī per. 23. pmi angulū a. b. e. equalē angulo. d. b. g. addito cuilibet horū angulo. e. b. d. fiet angulus a. b. d. equalis angulo. e. b. g. Angulus aut. b. d. a. p. 20. tertij eq̄lis est angulo. b. g. e. ideo per. 32. pmi tertius angulus scz. b. a. d. eq̄lis erit tertio. b. c. g. Sunt igitur trianguli. a. b. d. 7 e. b. g. similes siue equianguli. ergo per. 6. sexti proportio. a. d. ad. e. g. est sicut proportio. b. d. ad. b. g. quare p. 17. sexti quod fit ex. a. d. in. b. g. equale est ei quod fit ex. b. d. in. e. g. Itē angulus. a. b. e. ex hypotēsi equalis est angulo. d. b. g. 7 ex. 20. tertij angulus. b. a. e. equalis angulo. b. d. g. ergo per. 32. pmi tertius tertio equalis. Sunt igitur trianguli a. b. e. 7 d. b. g. equianguli. ideo per. 4. sexti. a. b. ad. b. d. sicut. a. e. ad. d. g. q̄re p. 17. sexti quod fit ex. a. b. in. d. g. eq̄le est ei quod fit ex. b. d. in. a. e. Jam aut ostensum fuit quod fit ex. a. d. in. b. g. equale esse ei quod fit ex. b. d. in. e. g. sed per primā secundi quod fit ex. b. d. in. e. g. 7 ex. b. d. in. a. e. equale est ei quod fit ex. b. d. in. a. g. ergo quod fit ex. b. d. in. a. g. equale est bis que fiunt ex. a. d. in. b. g. 7 ex. a. b. in. d. g. quod erat ostendendum.

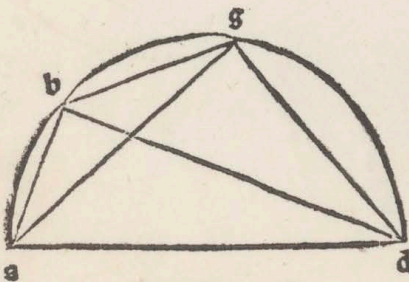

Propositio iiii.

Otis chordis inequalium arcuum in semicirculo: arcus quo maior minorē superat chorda nota fiet.

¶ Ut in semicirculo. a. b. d. supra diametrū. a. d. note sint chorde. a. b. a. g. Dico notam fieri chordam. b. g. nam per correlarium prime huius note etiam fient chorde. b. d. 7 g. d. ¶ Sit in quadrilatero. a. b. g. d. diametri. a. g. 7 b. d. note. sunt 7 late a. a. b. 7 g. d. opposita nota. igit per premissam quod fit ex. a. d. in. b. g. notū iet. Sed. a. d. est nota: quia diameter circuli. ideo. b. g. nota fiet: q̄ querebas. Per hāc plurimorū arcuū chordas cognosces. Repies enī chordā arcus quāta pars circūferentie sextā supat. s. chordā arcus. 12. graduū: 7 sic de alijs.

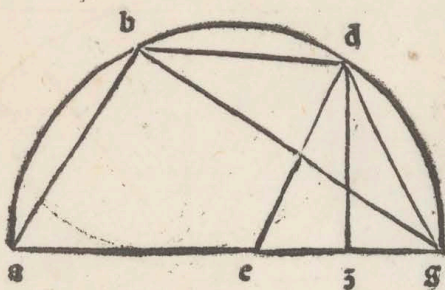

Propositio v.

Cuiuscunq; arcus in semicirculo chorda data fuerit: chordam medietatis talis arcus notam fieri.

¶ Sit in semicirculo. a. b. g. sup diametro. a. g. collocatus arcus. b. g. 7 sua chorda data. 7 punctus. d. per. 29. tertij secet arcum. b. g. p equalia. Dico chordam. b. d. aut. d. g. fieri datam. ¶ Ductis enī chordis. a. b. b. d. 7 d. g. 7 per. 12. pmi a puncto d. eat. d. 3. perpendicularis super. a. g. ostendendum primo est. 3. g. esse medietatem excessus linee. a. g. super. a. b. sic: Sit per tertiā pmi. a. e. equalis. a. b. ductaq; d. c. duo latera. d. a. 7 a. b. trianguli. d. a. b. sunt equalia duobus lateribus. d. a. 7 a. e. per vltimā sexti: vel per. 26. tertij. eo q̄ arcus dictos angulos suscipiētes sunt equales. ergo p quartā pmi basis. b. d. equalis basi. d. e.

Primus

Sed b.d. est equalis d.g. per 28. tertij: ergo triangulus e.d.g. fiet duorum equalium laterum. qre per 4. primi angulus d.e.g. equalis est angulo d.g.e. Sed vterqz angulor a.d.3. est rectus: q. d.3. sit perpendicularis. ideo triangulus e.d.3. est equiangulus triangulo g.d.3. hinc p. 4. primi. e.3. fiet equalis. 3.g. Sed e.g. est excessus a.g. sup. a.b. ergo 3.g. est medietas illius excessus. Per correlarium aut prime huius ex data chorda b.g. nota fiet chorda a.b. ideo e.g. notus fiet excessus: qre et eius medietas: scz. 3.g. data fiet. Quoniam aut in triangulo a.d.g. rectangulo per 30. tertij a recto angulo descendit perpēdicularis d.3. ad basim. igitur per octauam sexti. d.g. est media proportiona lis inter a.g. et g.3. Quare per sextamdecimam sexti quod fit ex a.g. in g.3. equale est quadrato d.g. Sed a.g. et g.3. sunt date: ideo qz d.g. data fiet: que querebatur. Hac itaqz doctrina plurimorum arcuum chordas reperies: vt ex superiori nota est chorda arcus duodecim graduum: iam nota fiet chorda arcus sex graduum: hinc chorda arcus trium graduum: hinc chorda arcus gra dus vnus et semis: hinc chorda arcus semis et quarte: et sic de alijs.

Propositio vi.

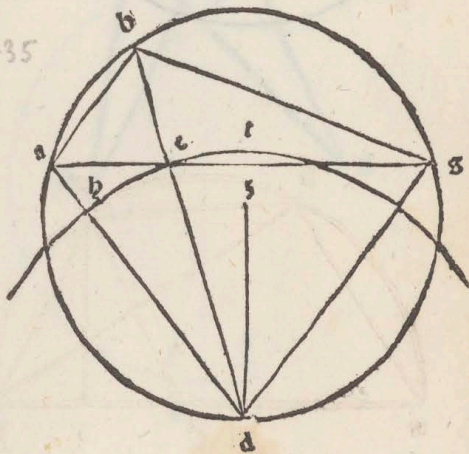
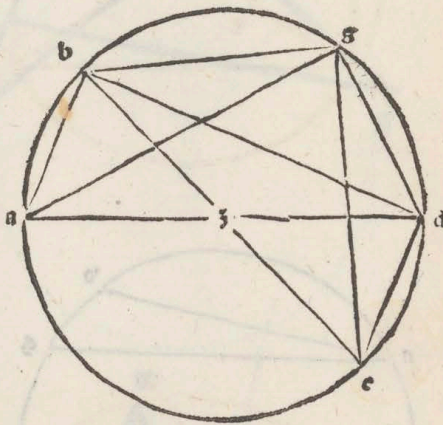
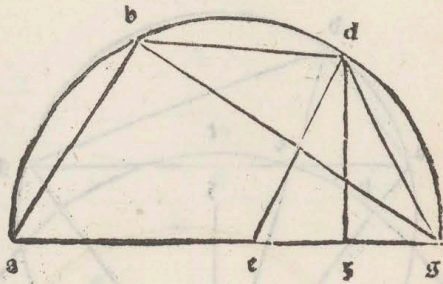
Datis chordis duorum arcuum in semicirculo: cognos cetur et chorda arcus ex his compositi.

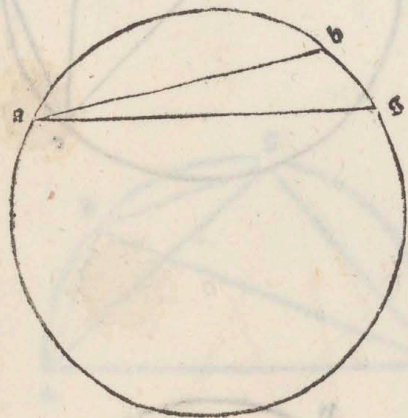
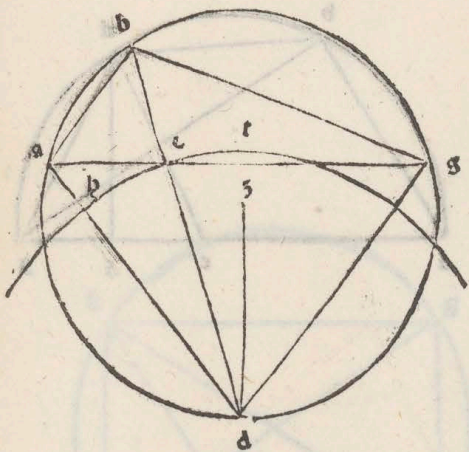
Sint in circulo a.b.d. cuius centru. 3. et diameter a.3.d. duo rum arcuum a.b. et b.g. notorum chorde due a.b. et b.g. date. Dico arcus totius a.g. chordam notam fieri. Ductis enim li neis a.g. b.d. g. d. item diametro b.3. e. et g.e. et d.e. per cor re larium prime huius ex a.b. scietur b.d. et ex b.g. scietur g.e. Quadrilateri igitur b.g.d.e. diametri b.d. et g.e. date sunt: et duo latera b.g. et a.b. equalia d.e. Et latus etiam b.e. cognitum: quia diameter circuli. igitur per primam huius quadratum latus scz. d.g. notum fiet. hinc ex correlario prime huius a.g. cognoscetur: quod est propositum. Ex his itaqz premissis patefacte sunt chorde arcuum omnium in semicirculo per vnum gradum et semis crescentium.

Propositio vii.

Arcuum inequalium in semicirculo: maioris ad mi nozem est proportio maior qz chorde maioris ad chordam minoris.

Sit in semicirculo arcus b.g. maior arcu a.b. chorda maio ris sit b.g. minoris sit a.b. Dico proportionem arcus b.g. ad arcum a.b. esse maiorem proportioe chorde b.g. ad chordam a.b. Diuidam eni angulum a.b.g. per equalia linea b.d. per nonam primi. et protraham a.g. secantem b.d. in e. Item a.d. et d.g. per vicesimam octa nam et vicesimam quintam tertij fiet a.d. equalis d.g. Quoniam aut per ter tiam sexti proportio b.g. chorde ad a.b. chordam est sicut g.e. ad e.a. et g.b. est maior a.b. ergo g.e. est maior e.a. Punctus itaqz 3. diuidens a.g. per eq ualia erit in e.g. et ducta d.3. erit per octauam primi vterqz angulus a.d.3. re ctus. et ideo in triangulo e.3.d. per decimam octauam et tricesimam secundam primi latus d.e. est maius latere d.3. et p eadē in triangulo a.e.d. latus d.a. longius est latere d.e. quare si statuamus d. centrum circuli: cuius circūferē tia vadat per e. necesse est vt ea periferia abscindat d.a. transiens infra a. et non attingat d.3. transiens supra 3. Abscindat itaqz d.a. in b. et d.3. conti nuata occurrat periferie in t. Quia ergo sector e.d.t. est maior triangulo e.d.

3. erit per octauam quinti sectoris. e. d. t. ad sectorem. e. d. b. proportio maior
proportione trianguli. e. d. 3. ad sectorem. e. d. b. Sed et per eandem triangu-
li. e. d. 3. ad sectorem. e. d. b. proportio est maior: proportione trianguli. e. d. 3.
ad triangulum. e. d. a. Igitur a fortiori proportio sectoris. e. d. t. ad sectorem
e. d. b. est maior: proportione trianguli. e. 3. d. ad triangulum. e. d. a. Sed pro-
portio sectoris ad sectorem in eodem circulo per demonstrata Archimedis
de area circuli: est sicut arcus unius ad arcum alterius: Arcus autem ad arcum
per ultimam sexti sicut angulus unius: qui est super centro: ad angulum al-
terius. Item proportio trianguli. e. d. 3. ad triangulum. e. d. a. per primam sexti
est vt. 3. e. ad. e. a. ergo coniunctim per tertiam additarum coniuncti anguli
3. a. d. ad angulum. e. d. a. proportio maior est proportione. g. e. ad. e. a. Per
ultimam autem sexti anguli. g. d. b. ad angulum. b. d. a. proportio est vt arcus
b. g. ad arcum. a. b. et per tertiam sexti. g. e. ad. e. a. est vt chorda. b. g. ad chorda
a. b. Ideo arcus. b. g. ad arcum. a. b. proportio maior est proportione chorda
b. g. ad chordam. a. b. quod fuit propositum.

Propositio vij.

Arcus unius gradus chordam absq; sensibili erro-
re patefacere.

Sit arcus. a. b. medius gradus et quarta unius. Chorda ei-
us. a. b. erit per premissa iuxta Ptolemei inuentionem. 47. minu.
8. secun. Item si sit arcus. a. g. gradus unius: eius chorda que-
ritur. Per precedentem apertum est: q; maior est proportio ar-
cus. a. g. ad arcum. a. b. q; proportio chorda. a. g. ad chorda. a. b. Sed arcus
a. g. continet arcum. a. b. et eius tertiam: igitur chorda. a. g. continet chordam
a. b. et minus eius tertiam. Tertia autem chorda. a. b. est decem et septem minu-
ta: quadraginta duo secunda: et duo tertia unius secundi. que addita ad qua-
draginta septem minuta: octo secunda faciunt unum gradum: minuta quattuor
et quinquaginta secunda: et duas tertias unius secundi. Id igitur necessario
maius est chorda unius gradus. Item sit arcus. a. b. unius gradus: et arcus
a. g. gradus et semis: ex prioribus Ptolemeus inuenit chordam. a. g. esse unum
gradum. 34. minu. et 15. secunda. querit ex hac chorda. a. b. per premissam ma-
ior est proportio arcus. a. g. ad arcum. a. b. q; proportio chorda. a. g. ad chor-
dam. a. b. Sed arcus. a. g. continet iam arcum. a. b. et eius medietatem: igitur
chorda. a. g. continet iam chordam. a. b. et minus medietate sua. Si itaq; ter-
tiam arcus. a. g. scilicet. b. g. dempsero ab arcu. a. g. remanet. a. b. Ideo si etia ter-
tiam chorda arcus. a. g. scilicet. 31. minu. et 25. secunda dempsero a tota. a. g. que est
unius gradus. 34. minu. et 15. secun. remanet vnus gradus. 2. minu. 50. secun.
quod necessario oportet minus esse chorda arcus unius gradus. Erit itaq;
chorda arcus unius gradus plus vno gradu: duobus minutis: quinquagin-
ta secundis: et minus vno gradu: duobus minutis: quinquaginta secundis: et
duabus tertijs unius secundi. Conueniens igitur fuit: vt chorda arcus unius
gradus poneretur vnus partis: duorum minutorum: quinquaginta secun-
dorum. et nullus ex hoc in calculationib; astronomicis sensibilis error seque-
retur propter paruam et insensibilem differentiam quantitatum: inter quas
eam iam constare conclusum fuit. Ex chorda arcus unius gradus iuxta doctri-
nam quarte huius constabit chorda arcus dimidij gradus. Hinc iuxta pre-
missarum doctrinas perficies chordas omnium arcuum augmentatorum per
gradum dimidium.

Primus

Propositio. ix.

Si a terminis duarum linearum ab angulo aliquo descendentiue due linee sese secantes: super descendentes mutuo reflexe fuerint: erit linee descendentes ad partem suam superiorem proportio ex duabus proportionibus: quarum una est a termino huius descendentes reflexe ad partem eius supra sectionem: alia est partis infra sectionem alterius reflexe ad totam eandem reflexam composita.

¶ Ut ab angulo. a. descendant due linee. a. b. a. g. a terminis earum. b. z. g. reflectantur due mutuo super descendentes: que sint. b. e. g. d. secantes se in. z. Dico qd proportio. g. a. ad. a. e. est composita ex duabus: scz proportione. g. d. ad. d. z. et proportione. z. b. ad. b. e. ¶ Ducatur eni per. z. primi. e. h. equidistans. g. d. fiet qz p. 29. primi angulus. d. g. a. equalis angulo. b. e. a. z angulus. g. d. a. equalis angulo. e. b. a. z angulus. a. est communis utriusque triangulo. ideo p quartam sexti proportio. g. a. ad. a. e. erit sicut. g. d. ad. e. h. Inter. g. d. z e. h. ponam. d. z. mediam: fiet qz. g. d. ad. e. h. composita ex duabus: scz. g. d. ad. d. z. z. d. z. ad. e. h. sed per. 29. pmi z qrtam sexti. d. z. ad. b. e. est sicut. z. b. ad. b. e. igitur g. d. ad. e. h. composita est ex duabus: scz. g. d. ad. d. z. z. z. b. ad. b. e. qre z. g. a. ad. a. e. pportio composita est ex duabus: scz. g. d. ad. d. z. z. z. b. ad. b. e. qd fuit intentum.

Propositio. x.

Tem proportio partium linee descendentes inferioris ad superiorem componetur ex duabus: quarum una est proportio partium a termino huius descendentes reflexe inferioris ad superiorem: alia est proportio partis inferioris alterius descendentes ad totam eandem descendentes.

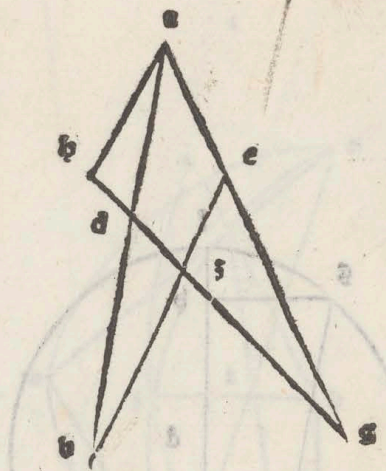
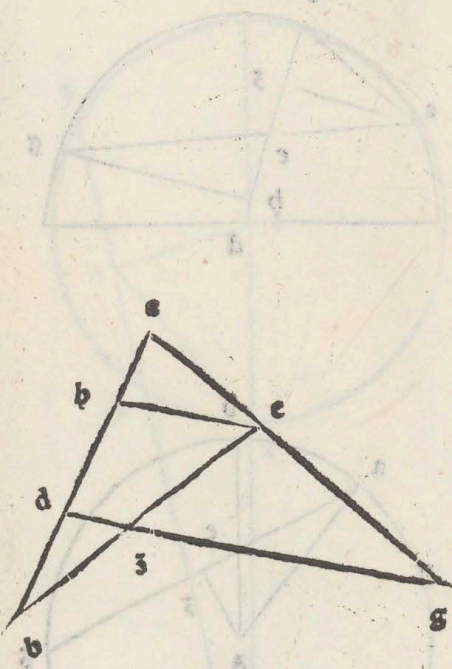
¶ Ut sint descendentes sicut antea: z reflexe. Dico qd proportio. g. e. ad. e. a. est composita ex duabus: scz proportione. g. z. ad. z. d. z. proportione. d. b. ad. b. a. ¶ Ducatur eni per. z. primi. a. b. equidistans. e. b. cui. g. d. continuata occurrat in. b. fient ut prius trianguli. a. b. d. z. b. z. d. equianguli. trianguli autem g. a. b. duo latera secant. e. z. tertio equidistans. ergo per secundam sexti. e. g. ad. e. a. est ut. g. z. ad. z. b. Sed inter. g. z. z. b. ponamus. d. z. mediam. fiet igitur pportio. g. z. ad. z. b. composita ex duabus: scz. g. z. ad. d. z. z. d. ad. z. b. z. d. aut ad. z. b. per quartam sexti coniunctam z conuersam proportionalitates est ut d. b. ad. b. a. quare proportio. g. z. ad. z. b. composita est ex duabus: scz. g. z. ad. z. d. z. d. b. ad. b. a. Liqueat igitur proportionem. g. e. ad. e. a. componi ex duabus scz. g. z. ad. z. d. z. d. b. ad. b. a. quod est intentum.

Propositio. xi.

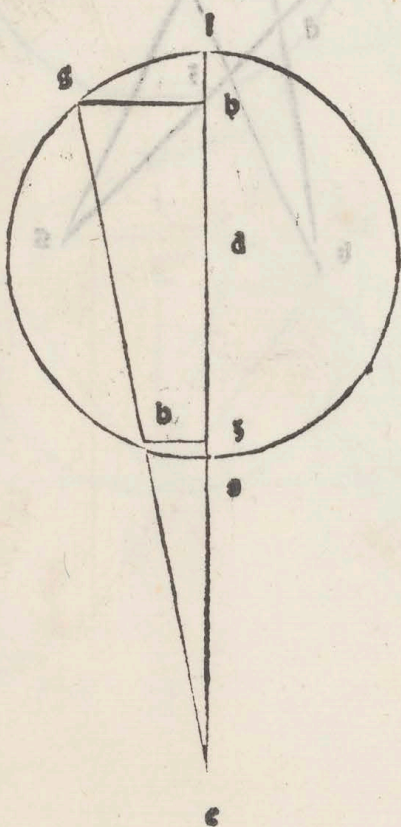
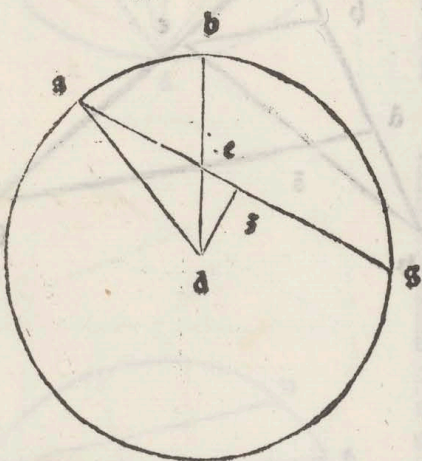
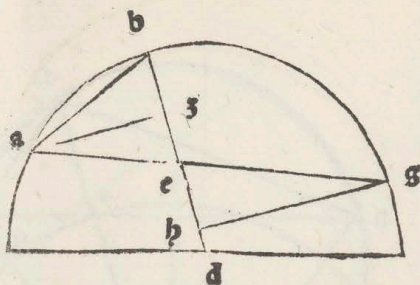

Dubus arcibus continuis in semicirculo sumptis semidiameter ad terminum communem eorum ducta: chordam arcus compositi ex eis sem proportionem chorde arcus dupli unius ad chordam arcus dupli alterius secabit.

¶ In semicirculo sint duo arcus. a. b. z. b. g. quorum aggregati

Liber

chordam. a. g. secet semidiameter. b. d. in puncto. e. Dico proportionem. a. e. ad. e. g. esse sicut proportionē chordę dupli arcus. a. b. ad chordam dupli arcus. b. g. ¶ Sint enī super. d. b. perpendiculares. a. z. z. g. h. per quartā sexti fiet. a. e. ad. e. g. proportio sicut. a. z. ad. g. b. Sed per tertiam tertij. a. z. est medietas chordę arcus dupli. a. b. z. g. b. medietas chordę arcus dupli. b. g. q̄re p. 15. quinti. a. e. ad. e. g. proportio est sicut proportio chordę dupli arcus. a. b. ad chordam dupli arcus. b. g. quod fuit ostendendum.

Propositio xij.

S arcus cognitus in semicirculo in duos diuidat: proportioq; chordę dupli vni ad chordā dupli alteri data sit: vterq; eorū quos diuidit cognit⁹ erit. ¶ Quia totus. a. b. g. arcus cognitus est: ergo sua chorda. a. g. ex tabula chordarū data erit. Et quia proportio chordę arcus dupli. a. b. ad chordā arcus dupli. b. g. data est. sed ea per premissam est sicut. a. e. ad. e. g. quare proportio. a. e. ad. e. g. data. Et cū tota. a. g. data sit: per coniunctam proportionalitatē z. 15. sexti quilibet duarum. a. e. z. e. g. patefiet. ¶ Ducatur autē a centro. d. perpendicularis ad. a. g. que sit. d. z. per tertiam tertij. a. z. erit equalis. z. g. ideo. e. z. excessus medietatis. a. g. sup a. e. nota erit. Sed triangulus. a. d. z. cū sit orthogonius: suscipit medietatē arcus. a. g. ideo notus. z. cum angulus. z. in triangulo. a. d. z. sit rectus: p. 32. primi notus fiet angulus. d. a. z. quia angulus. z. a. d. cū angulo. a. d. z. faciūt vnū rectum. ergo triangulus. a. d. z. cum sit orthogonius z. notorum angulorum: fiet per tabulam chordarū notorum laterum: vel per penultimā primi ex. a. z. z. a. d. cognoscetur. z. d. Item per eandem penultimā primi ex. e. z. z. d. z. notis: nota fiet. e. d. Trianguli itaq; e. d. z. orthogonij notorū laterum in partibus quibus. a. d. est. 60. per. 15. primi nota fient latera in partib⁹ quibus. d. e. est. 120. Vnde per tabulam chordarū noti fient eius anguli prout tres anguli trianguli orthogonij correspondent toti circulo sibi circūscripto id est prout rectus est. 180. gradus. ergo z. noti fient eius anguli: cum rectus angulus est. 90. sic notus erit angulus. z. d. e. sed prius notus fuit. a. d. z. ergo notus erit angulus. a. d. e. cuius quantitas est arcus. a. b. qui querebatur.

Propositio xiiij.

S lineap̄ter centrum ab vno termino arcus semicirculo minoris arcum secans educatur donec diametro per reliquū eiusdem arcus terminū adiūcte cōcurrat: proportio lineę p̄ter centrū transcuntis ad partem eius extrinsecam circulo: fiet sicut proportio chordę arcus dupli totius ad chordā dupli partis eius quam extracte lineę includunt.

¶ Sit circulus. a. b. g. sup centro. d. in quo per terminū arcus. a. g. creat diameter. l. d. a. in. e. z. linea alia p̄ter centrum trāsies ab altero termino arcus sit. g. b. e. secans arcum in. b. z. occurrēs diametro p̄tinueate in. e. Dico q̄ proportio. g. e. ad. e. b. sit sicut proportio chordę arcus dupli. a. g. ad chordam arcus dupli. a. b. ¶ A punctis. b. z. g. descendant perpendiculares. b. z. z. g. b. super. l. e. ideo per. 28. primi trianguli. g. b. e. z. b. z. e. fient equianguli. quare per quartam sexti. g. e. ad. e. b. sicut. g. b. ad. b. z. Sed per nonam tertij z. vlti

Primus.

nam sexti. g. b. est medietas cho: de dupli arcus. a. g. et. b. 3. medietas cho: de
dupli arcus. a. b. quare per. 17. quinti proportio. g. e. ad. e. b. est sicut propo:
tio cho: de dupli arcus. a. g. ad cho: dā dupli arcus. a. b. quod est propositū.

Propositio xiiij.

Propositio xv.

Propositio xv.

[illegible]

etiam in superficie trianguli. a. d. g. Igitur necessarium est: vt sint in sectione
harum superficierum comuni: quam per tertiam vndecimi constat esse lineā
rectam. A terminis itaq; duarum linearum. a. t. et. a. g. reflectuntur alie due
t. l. et. g. d. secantes se super. k. ergo per quintam decimā huius proportio. g. l.
ad. l. a. componit ex duabus: scz proportionē. g. k. ad. k. d. et proportionē. d. t.
ad. t. a. Proportio aut. g. l. ad. l. a. per decimā huius est sicut proportio cho:
de dupli. g. e. ad chordam dupli. e. a. Et. g. k. ad. k. d. proportio per eandē est
sicut cho: de dupli. g. 3. ad chordam dupli. 3. d. Item per duodecimam huius
et conuersam proportionalitatem proportio. d. t. ad. t. a. est sicut cho: de du:
pli. d. b. ad chordā dupli. b. a. quare oportet vt pportio cho: de dupli. g. e. ad
cho: dā dupli. e. a. sit composita ex duabus: scz pportione cho: de dupli. g. 3.
ad chordam dupli. 3. d. item pportione cho: de dupli. d. b. ad cho: dā dupli
b. a. quod fuit probandum.

Propositio

xvi.

Ltem proportio chorde dupli vnius arcuum descē
dentium ad chordam dupli partis eius superioris
componet ex duabus: quarum vna est proportio
chorde dupli arcus reflexi cōterminalis huius de/
scendentis ad chordam dupli partis eius superio/
ris. altera est proportio chorde dupli partis inferioris alterius
reflexi ad chordam dupli totius huius reflexi.

Sint arcus vt in figura precedētis. Dico q̄ proportio cho:de dupli arcus g.a.ad cho:dam dupli.a.e.est composita ex duabus: scz proportione cho:de dupli arcus.g.d.ad cho:dam dupli.d.3.7 proportione cho:de dupli.3.b.ad cho:dam dupli.b.e. Sit enim.b.centrum sphere.a quo ducte semidiametri h.a.b.d.h.b.conueniant cum cho:dis continuatis.g.e.g.3.e.3.in punctis.l.k.t.constabit hec tria in vna linea recta.foze:q̄ sint in duabus superficiebus planis:scz circuli.b.d.a.et trianguli.3.e.g.quare constat per tertiam vndeci mi sese secare in linea recta. Habetes itaqz:q̄ a terminis duarum linearum.l.t et.l.g.reflectant̄ due alie.t.e.et.g.k.secantes se in.3. Igitur per octauā huius g.l.ad.l.e.proportio componit̄ ex duab⁹:scz.g.k.ad.k.3.et.3.t.ad.t.e. Sed p duodecimā hui⁹ patet has pportiones esse sicut cho:de dupli.g.a.ad cho:dā dupli.a.e. Item cho:de dupli.g.d.ad cho:dā dupli.d.3.7 cho:de dupli.3.b.ad cho:dam dupli.b.e. Constat igitur propositum.

Propositio

xvii.

Istantiam duorum tropicorum instrumenti artificio deprehendere.

Dispones quartam circuli partem super lineam meridiei ⁊ superficiem planam horizontis orthogonalem: que sit. a. b. super centro. c. ita vt. c. a sit in superficie horizontis atq3 circuli meridiani. b. c. vo sit pars axis transeuntis per zenith nostru et nadir eius. Hinc aptabis regulam. c. d. que voluat super. c. cetro habentē duas pinnulas cū foraminib⁹ equaliter a linea recta. c. d. remotis: obserua bisq3 circa solstitium, biemale in meridie: radio solis ambo foramina pin-

Primus.

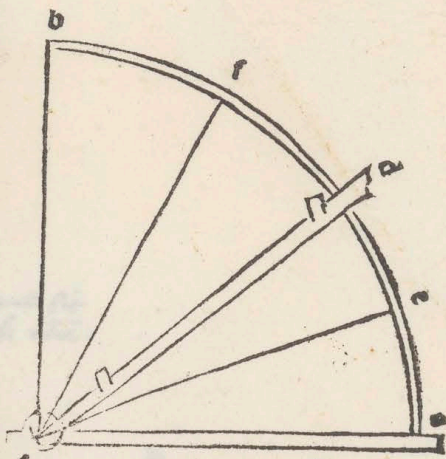
nularum penetrante: quam minimā altitudinem meridianam solis eo tem-
pore inueneris in. 90. partibus arcus. a. b. sitq; illa arcus. a. e. que erit altitu-
do tropici hiemalis. Similiter facies circa solstitium estiuale: vt maximam
tunc altitudinem solis meridianam cognoscas: et sit arcus. a. f. que erit altitu-
do tropici estiuales. Arcus itaq; e. f. fiet distantia duorum tropicorum: quesi-
ta. Hanc Ptolemeus reperit. 47. graduū. 42. minuto:um. 40. secundo:um.
Inuenit enī proportionem eius ad totum circulum sicut. u. ad. 83. postea vo-
minorem inuenerunt. Nos aut inuenimus arcum. a. f. 65. graduū. 6. minu-
to:um: et arcum. a. e. 18. graduū. 10. minuto:um. Ideoq; nunc distantia tropi-
corum est. 46. graduū. 56. minuto:um. ergo declinatio solis maxima nostro
tempore est. 23. graduū. 28. minuto:um.

Propositio xviij.

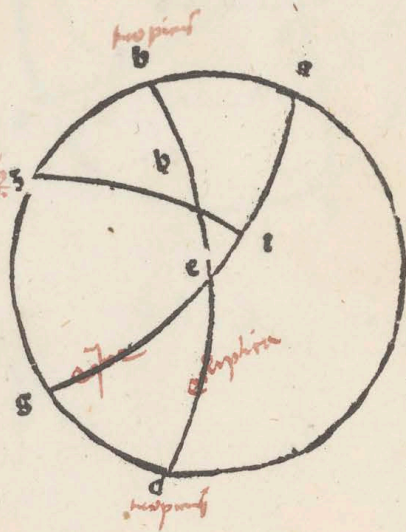

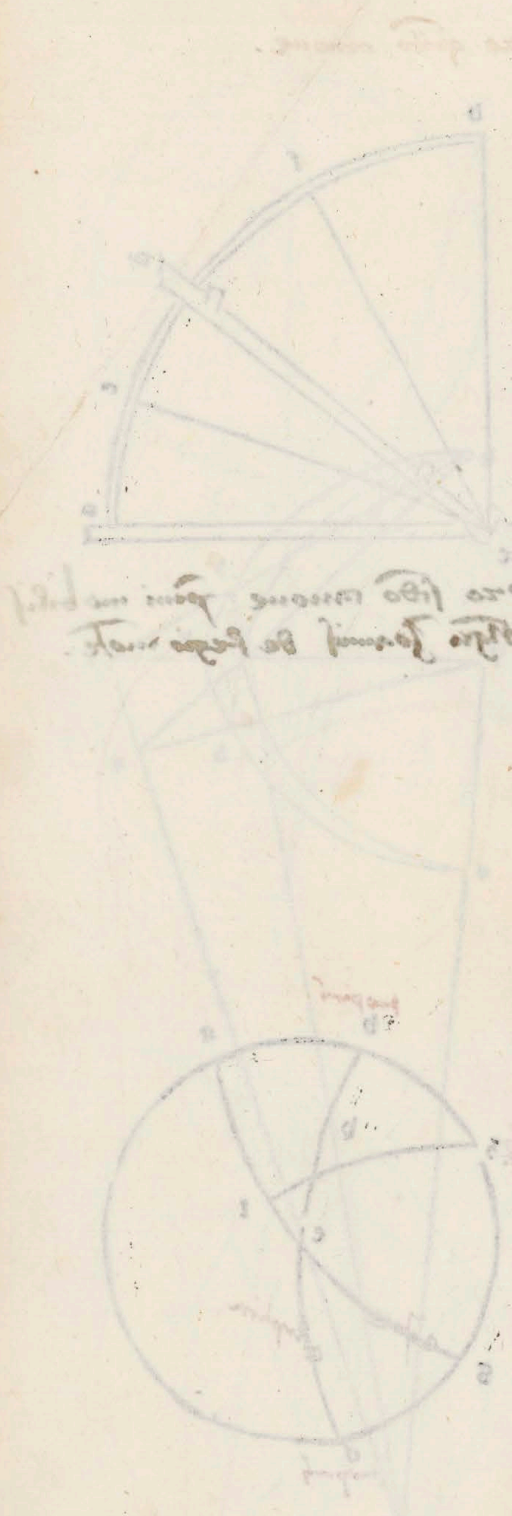
Cuiuslibet puncti ecliptice cuius distantia a sectio-
ne ecliptice et equatoris data sit: declinationem pa-
tescere. Ex hoc constat: q; proportio sinus totius
ad sinum maxime declinationis ecliptice sit sicut
proportio sinus distantie puncti a sectione dicta ad
sinum declinationis eiusdem puncti.

Sit circulus meridianus transiens per puncta tropica. a. b. 3. g. d. Item
medietas equatoris. a. e. g. medietas ecliptice. b. e. d. duo puncta tropica. b.
et. d. sectio equatoris et ecliptice. e. punctus in ecliptica sit. h. cuius distantia
a sectione scz. e. h. sit data. Per polū mundi qui sit. 3. et punctum. b. vadat ar-
cus circuli magni: qui sit. 3. b. t. querimus arcum. h. t. qui est declinatio pun-
cti. h. Quoniam ab angulo. a. descendunt duo arcus. a. e. et. a. 3. a quorum ter-
minis. e. et. 3. reflectuntur duo alij. e. b. et. 3. t. se secantes in. h. et sunt arcus oēs
circulorū magnorū: minores semicirculis. ideo per. 15. huius: proportio chorde
dupli. 3. a. ad chordā dupli. a. b. cōposita est ex duab; pportionib; scz chorde
dupli. 3. t. ad chordā dupli. t. h. et chordam dupli. h. e. ad chordam dupli. e. b.
sed pma proportio cognita est: q; arcus. 3. a. sit quarta circuli: et arcus. a. b. sit
maxima declinatio. tertia quoq; cognita est: quia. e. h. est arcus datus: et. e. b.
est quarta circuli. igitur ablata tertia a prima: remanebit proportio secunda
cognita. Sed. e. a. ad. a. t. proportio est sicut chorde arcus dupli. 3. t. ad cho-
rdā arcus dupli. t. h. 3. t. aut cognitus est: quia quarta circuli. ideo per. 15. sexti
et tabulam chordarū. t. h. cognitus erit: qui querebatur. Quando vō vna
proportio fuerit ab alia subtrahenda: vt si velimus proportionē. c. ad. d. sub-
trahere a proportionē. a. ad. b. ducimus terminū secundum auferende in pri-
mū terminū alterius: et productum statuimus terminū primū residue. et ter-
minū primum auferende in secundum alterius: et productum facimus termi-
nū secundū residue. Vt. d. in. a. ductus faciat. e. et. c. ductus in. b. producat. f.
Dico q; proportio. e. ad. f. est que remanet post subtractionem proportionis
c. ad. d. a proportionē. a. ad. b. Quod sic patet. Ex. c. in. a. fiat. h. quia itaq; ex
c. in. a. fiat. h. et ex. c. in. b. fiat. f. ergo p. 17. quinti euclidis. h. ad. f. sicut. a. ad. b.
Item ex. a. in. c. fiat. h. et ex. a. in. d. fiat. e. ergo p. eandem. h. ad. e. sicut. c. ad. d.
Sed. h. ad. f. est composita ex duab; scz. h. ad. e. et. e. ad. f. quare. a. ad. b. est cō-
posita ex eisdem duabus. Et cum. h. ad. e. sit vt. c. ad. d. erit. a. ad. b. composita
ex duabus: scz. c. ad. d. et. e. ad. f. quare ablata proportionē. c. ad. d. a propor-

pro sūdo canone pmi mobilis
Mga Joannis de regio mote.

tionem. a. ad. b. manebit proportio. e. ad. f. quod fuit ostendendum. ¶ Quā autē una fuerit alteri addenda: ducimus terminū primum unius in terminū primum alterius: productūq; statuimus terminū primum compositę. Item terminum secundum unius in terminum secundum alterius: et productum statuimus terminū primū compositę ex eis. Ut si proportio. a. ad. b. iungenda sit proportioni. c. ad. d. ducō. a. in. c. et fiat. e. itē. b. in. d. et fiat. g. Dico. e. ad. g. esse proportionem compositam ex duabus: scz. a. ad. b. et c. ad. d. Quod sic patebit. Ex. a. in. d. fiat. f. quod pono mediū inter. e. et. g. Quia itaq; ex. a. in. c. et. d. fuit. e. et. f. igit p. 15. qnti euclidis. e. ad. f. sicut. c. ad. d. Item ex. d. in. a. et. b. fiunt. f. et. g. igitur p. eandem. f. ad. g. sicut. a. ad. b. Sed. e. ad. g. proportio est composita ex duabus: scz. e. ad. f. et. f. ad. g. igit est etiā composita ex duabus illis equalibus: scz. a. ad. b. et. c. ad. d. quod erat demonstrandū. ¶ Nec quidem de additione et subtractione unius proportionis ad aliā aut ab alia dicta sunt: q in demonstratione huius propositionis mētio facta est de subtractione proportionū. Nūc vō veniam ad correlariū. ¶ Sinū alicuius arcus voco dimidiū chorde dupli talis arcus. Quicqd igit Ptolemeus in figuris suis: quas greci sectiones vocant: de proportionibus chordarum arcuum duplozum ostenderit: id etiam per. 15. quinti patet verū esse de proportionibus sinuū talium arcuū. Ideo in figura huius propositionis proportio sinus arcus. 3. a. ad sinum arcus. a. b. est aggregata ex duabus proportionibus: scz sinus arcus. 3. t. ad sinū arcus. t. b. et sinus arcus. b. e. ad sinum arcus. e. b. Sed tres arcus. 3. a. 3. t. e. b. sunt equales: quia quilibet est quarta circuli magni: et cuiuslibet eorū sinus est semidiameter circuli: quam vocamus sinū totum. Erit igitur proportio sinus totius ad sinū arcus. a. b. qui est sinus maxime declinatiōis cōposita ex duabus: scz. a. ad. b. et sinus totius ad sinum. t. b. et proportio sinus. b. e. ad sinum totum. Vtram harū postremarum primam feceris: nihil interest. Sed due proportionēs: scz. a. ad. b. et sinus totius ad sinum. t. b. simul efficiunt proportionem sinus. b. e. ad sinum. t. b. q sinus totus medius inter hos sit. ergo proportio sinus totius ad sinum maxime declinationis est sicut proportio sinus arcus. b. e. ad sinum arcus. t. b. Tribus itaq; primis notis: per. 15. sexti notus fiet sinus arcus. t. b. hinc per tabulam sinuū arcus. t. b. dabitur. Et ita patet veritas et vsus correlarij. ¶ Ex dictis constat: cum fuerint sex quantitates: et proportio prime ad secundam sit composita ex proportionibus tertie ad quartam: et quinte ad sextam. si quinq; harum quantitatum cognite: fiet et sexta cognita. Ut sit proportio. a. ad. b. composita ex duabus: scz. c. ad. d. et. e. ad. f. Sit autē vnū ex his ignotum: reliq; sint nota. Dico ipsum etiam notum fieri. Nam necesse est in talibus sex quantitatribus: vt multiplicatio prime in qrtā ductā in sextam sit equalis multiplicationi secūde in tertiam ductā in quintam. Ex. a. enim in. d. fiat. g. et ex. c. in. b. fiat. h. per regulā dictam de subtractione proportionum cōstat: q. g. ad. h. sit sicut. e. ad. f. ergo per. 15. sexti ex. g. in. f. fit tantum quantum ex. b. in. e. Si itaq; f. fuerit ignotum: cū. g. ad. h. sit vt. e. ad. f. cū. g. b. et. e. sint nota: fiet. f. notū. Si. e. esset ignotum: cum. g. ad. h. sit vt. f. ad. e. tria vō eorum prima data: dabitur et quartū. Si autē aliqua ex. c. et. d. esset ignota: ponerem loco illarum. e. tertiam. f. quartam: et agerem via iam dicta: et ignotum nosceretur. Si vō aliqua ex. a. et. b. esset ignota: ex. c. in. e. fiat. k. ex. d. in. f. fiat. l. per regulam additionis proportionum. k. ad. l. erit vt. a. ad. b. Et cum. k. et. l. et altera ex. a. et. b. sint note: fiet et reliqua nota. Sic patet propositum.

Primus.

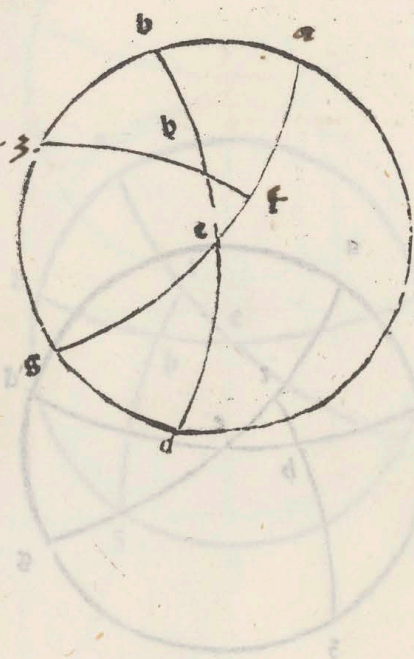
Propositio xxv.

pro quinto canone.

Cuiuslibet arcus ecliptice a sectione equatoris et ecliptice inchoati ascensionem in sphaera recta ostendere. Hinc manifestum est: quod proportio sinus totius ad sinum complementi ascensionis recte sit sicut proportio sinus complementi declinationis punctiarum ecliptice terminantis ad sinum complementi talis arcus ecliptice: arcus inquam qui tali ascensionis recte correspondet.

Ascensio recta alicuius arcus ecliptice vocatur arcus equinoctialis: qui cum tali arcu ecliptice incipit et desinit oriri in sphaera recta. Sit igitur figura superioris propositionis. in ea arcu ecliptice. e. h. correspondet ascensio recta que est arcus. e. t. hec queritur. Quia duo arcus descendunt ab angulo. a. scilicet a. e. et a. z. a quibus reflectuntur duo alij. e. b. et z. t. se secantes in. b. Igitur per 14. huius: et 15. quinti proportio sinus arcus. z. b. ad sinum arcus. b. a. componitur ex duabus: scilicet proportionibus sinus. z. b. ad sinum. b. t. et sinus. t. e. ad sinum. e. a. Sed quinque arcus sunt noti: scilicet z. b. b. a. z. b. t. et e. a. nam. z. b. est complementum declinationis maxime. b. a. vo est maxima declinatio. z. b. est complementum declinationis puncti. b. h. t. est declinatio. b. puncti. e. a. est quarta circuli. igitur et horum quinque arcuum chorda aut sinus noti fient per tabulas. quare per regulam sex quantitatum sinus. e. t. notus fiet: ergo et sinus arcus: qui querebatur. Verum hac via correlarium non sequitur: sed ita procedet: quia per 15. huius proportio sinus. e. a. ad sinum. a. t. componitur ex duabus: scilicet proportionibus sinus. e. b. ad sinum. b. h. et proportione sinus. b. z. ad sinum. z. t. Quinque vo sunt nota: quia arcus. e. a. e. b. z. t. sunt quarte circuli: um. b. h. vo complementum arcus. e. b. dati. b. z. vo complementum declinationis puncti b. dati. ergo per regulam sex quantitatum. a. t. notus fiet. ergo residuum de quarta cognitum: quod querebatur. Ex hac patet correlarium: quia proportio sinus totius ad sinum. a. t. composita est ex duabus: scilicet proportione sinus totius ad sinum. b. h. et sinus. b. z. ad sinum totum. non refert utram harum postremarum proportionum alteri preposueris. Sequitur enim ut proportio sinus. b. z. ad sinum. b. h. sit equalis proportioni sinus totius ad sinum. a. t. sed harum quantitatum tres sunt cognite: igitur et quarta patefiet. Patet igitur veritas correlarij atque usus eius.

Explicit Liber Primus Epitomatis
Sequitur Secundus.

Liber

Liber Secundus Regionū varietatem ortus: Prolongitatem diei: Altitudinem poli: Umbra solis: Ascensiones oblique sphere angulorum ex concursu circuloꝝ pronenientium varias habitudines perscrutando exactissime explicat.

Propositio

Prima.

In horizonte obliquo latitudinē ortus dati puncti ecliptice per arcū semidiurnū talis puncti demonstrare. Unde palā est: q̄ proportio sinus totius ad sinū arcus semidiurni alicuius puncti ecliptice sit sicut proportio sinus cōplemēti declinationis eiusdē puncti ad sinum cōplemēti latitudinis ortus eius.

Horizon obliquus seu declinatus dicitur: supra quem alter polorum mundi eleuatur. Latitudo ortus alicuius puncti ecliptice vocatur arcus horizonis inter ortū talis puncti et equinoctialem interceptus. Arcus semidiurnus alicuius puncti ecliptice est medietas arcus paralleli talis puncti existentis supra horizonem. Sit in figura circulus meridiani. a. b. g. d. medietas equatoris. a. e. g. medietas horizonis obliqui. b. e. d. secans equatorem super. c. polus mundi sub horizonte vel supra sit. z. punctus ecliptice datus oriatur supra. b. fiet latitudo eius ortus. e. h. trāseat arcus circuli magni a polo. z. p. h. qui sit. z. b. t. a terminis itaqz duorum arcuum magnorum descendantium. a. z. a. e. reflectuntur duo. z. t. z. e. b. se secantes super h. igit per. 15. primi huius proportio sinus. e. a. ad sinum. a. t. componitur ex duabus. s. proportionibus sinus. e. b. ad sinum. b. h. et proportionibus sinus. b. z. ad sinum. z. t. Quinqz autē arcus ex his dati sunt. nam. e. a. e. b. z. z. t. sunt quarte circuloꝝ. a. t. vero arcus semidiurnus. sed. b. z. cōplemētū declinationis puncti ecliptice: cuius ortus est in. h. igitur per regulam sex quantitatum notus fiet arcus. b. h. cuius cōplementum est. h. e. residuū de quarta circuli quod querebatur. Correlarium vero ex his trahitur. Nam in his sex quantitatibus prima tertia et sexta sunt inter se equales. Ergo eodē argumēto quo supiora correlaria ostensa sunt: proportio primę ad secundā fiet sicut proportio quante ad quartā. Prima autē est sin⁹ totus: secundā sin⁹ arcus diurni: quanta sin⁹ cōplemēti declinationis puncti. quarta vero sin⁹ cōplemēti latitudinis ortus. igit. 22.

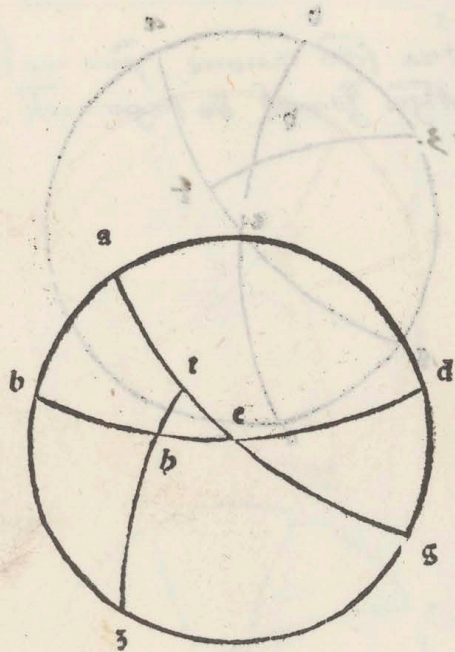
Propositio

11.

Dem per altitudinem poli cognoscere. Manifestum est igitur q̄ proportio sinus altitudinis equatoris ad sinum totum sit sicut proportio sinus declinationis puncti ecliptice ad sinū latitudinis ortus eiusdem puncti.

Sit figura prior: quia proportio sinus. z. a. ad sinū. a. b. cōponitur ex duabus: sex proportionibus sinus. z. t. ad sinū. t. h. et proportionibus sinus. h. e. ad sinū. e. b. p. 15. primi huius. Sed quinqz arcus sunt noti: nam. z. a. z. t. z. e. b. sunt quarte.

Semidiurni

Secundus

a. b. aut est complementum altitudinis poli. t. b. vero declinatio puncti dati. ideo sextus scilicet b. e. notus fiet. Correlarium patet eo modo quo priora correlaria patuerunt: et per conuersam proportionalitatem.

Propositio iij.

Nota quantitate arcus semidiurni alicuius puncti ecliptice: et latitudine ortus eius altitudinem poli deprehendere. Constat itaque quod proportio sinus complementi arcus semidiurni ad sinum talis arcus sit composita ex duabus: scilicet proportionem sinus latitudinis ortus puncti ecliptice ad sinum complementi huius latitudinis: et proportionem sinus altitudinis poli ad sinum totum.

Sit iterum prior figuratio. Patet quod proportio sinus. e. t. ad sinum. t. a. est composita ex duabus: scilicet proportionem sinus. e. b. ad sinum. b. h. et proportionem sinus. b. z. ad sinum. z. a. Sed quinque arcus sunt noti: scilicet. e. t. complementum arcus semidiurni. t. a. arcus semidiurnus. e. b. latitudo ortus. b. h. complementum huius latitudinis. et sexta scilicet. z. a. quarta circuli. Per regulam igitur sex quantitatum: quinta scilicet sinus. b. z. cognita fiet.

Propositio iij.

Dem aliter patefacere. Palam est ergo quod proportio sinus totius ad sinum complementi altitudinis poli sit sicut proportio sinus latitudinis ortus ad sinum declinationis puncti ecliptice.

Correlarium primo manifestum est ex correlario secunde huius et peruersa proportionalitate. Cum itaque latitudo ortus et declinatio puncti ecliptice note sint: fiet et per regulam quattuor: numeroz nota altitudo poli: quam querebas.

Propositio v.

Eiuscunqz puncti ecliptice arcum semidiurnum per altitudinem poli notificare. Unde proportio sinus altitudinis poli ad sinum complementi eiusdem componitur ex duabus: scilicet proportionem sinus complementi declinationis puncti ecliptice ad sinum declinationis eius: et sinus differentie arcus semidiurni et quarte ad sinum totum.

In priori figura proportio sinus. z. g. ad sinum. b. a. componitur ex duabus: scilicet proportionem sinus. z. h. ad sinum. b. t. et proportionem sinus. t. e. ad sinum. e. a. Sed quinque arcus dati sunt. nam. z. b. est altitudo poli. b. a. complementum eius. z. h. complementum declinationis puncti ecliptice dati. b. t. declinatio eiusdem. z. e. a. quarta. Ex quibus per regulam sex quantitatum notus fiet arcus. t. e. qui est differentia arcus semidiurni et quarte circuli. quo noto noscetur et arcus semidiurnus.

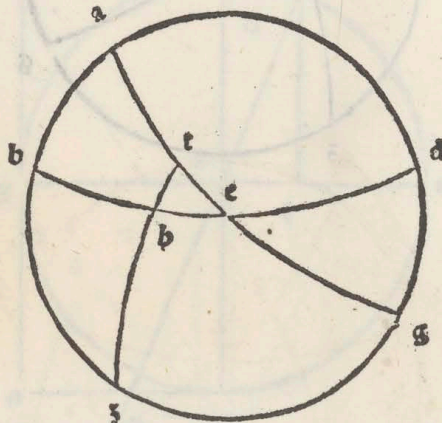
Propositio vi.

Dem aliter habebis per latitudinem ortus.

Ex prima huius proportio sinus. b. z. ad sinum. b. b. est sicut proportio sinus totius ad sinum. a. t. igitur et c.

b 3

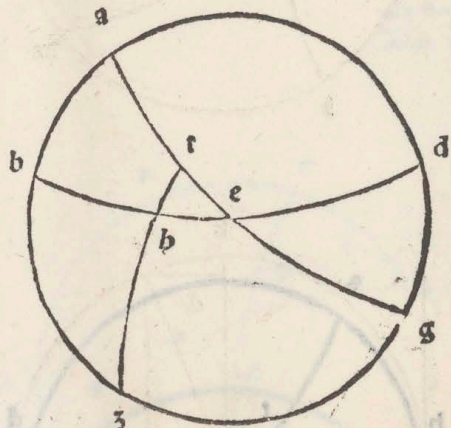

Propositio vij.

Quentionem differentie semidiurni equalis et breuissimi in omni regione ad quattuor quantitates proportionales redigere.

Figuratio quinte huius habuit proportionem sinus. 3. b. ad sinum. b. a. componi ex duabus: scilicet proportionem sinus. 3. b. ad sinum. b. t. et sinus. t. e. ad sinum. e. a. Sed dum. b. fuerit punctus ortus tropici capricorni: sequitur ut. 3. b. et. b. t. et. e. a. maneant eadem quantitates in omni regione. Est enim. 3. b. complementum maxime declinationis. b. t. maxima declinatio. e. a. quarta circuli. Multiplicatio igitur sinus. b. t. in sinum. e. a. faciat. l. l. aut diuisum per sinum. 3. b. producat. n. Dico quod proportio. n. ad sinum. t. e. sit sicut proportio sinus. b. a. ad sinum. 3. b. Multiplicatio enim sinus. 3. b. in sinum. t. e. faciat. m. ex regula additionis proportionum stat: q. l. ad. m. proportio sit sicut proportio sinus. 3. b. ad sinum. b. a. Sed. m. ad. l. per. 15. quinti est ut sinus. t. e. ad. n. ergo proportio sinus. t. e. ad. n. est sicut proportio sinus. 3. b. ad sinum. b. a. Ideoque conuersim proportio sinus. b. a. ad sinum. 3. b. est sicut proportio. n. ad sinum. t. e. Idem manebit idem in omni regione propter quantitates. 3. b. b. t. et. e. a. easdem manentes. ex quibus productum fuit. n. Ideo sinum altitudinis poli in regione qua volueris duc in. n. et productum diuide per sinum complementi eiusdem altitudinis poli: et erit sinus differentie semidiurni equalis et breuissimi in eadem regione. Sietque hoc ingenio tabule diei longissimi in omni regione compositio facilis.

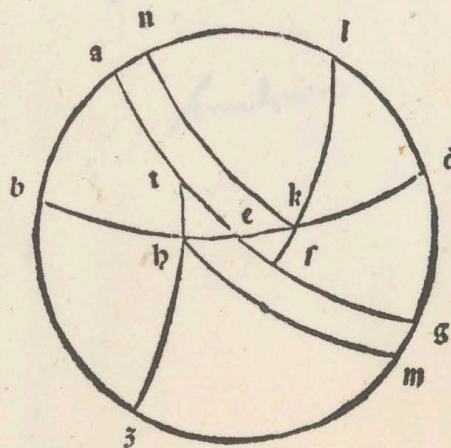

Propositio viij.

Quilibet duo paralleli per puncta ecliptice equalis distantie a duobus punctis tropicis euntes: secant de horizonte obliquo ab utraque parte equinoctialis arcus equales: et fit alternatim arcus diei unius equalis arcui noctis alterius. Idem quoque fit de parallelis euntibus per puncta ecliptice a duobus punctis equinoctiorum equalis distantie.

Sint talia duo puncta ecliptice unum ad partem septentrionis ab equatore: alterum ad partem meridiei. Meridionale oriatur in horizonte obliquo in. b. septentrionale in. k. Portiones parallelorum per ea euntium sint. n. k. et. m. b. quarte circulo: um magno: um a polis venientium sint. 3. b. t. et. l. k. f. Dico arcum. b. e. equalem esse arcui. e. k. et alternatim arcum unius diei arcui noctis alterius. Nam cum puncta data sunt equalis distantie a punctis tropicorum aut equinoctiorum: oportet per ea que de declinatione habentur: ipsa equalis esse declinationis. Sic arcus. b. t. equalis erit arcui. k. f. ergo ambo paralleli equalis erunt magnitudinis: quod sinus arcus. b. 3. sit equalis arcus sinui. l. k. qui sunt semidiametri parallelorum. ergo per. 6. primi Theodosij horizon circulus magnus resecat ex eis alternatim arcus equales. quare arcus. m. b. fiet equalis arcui. n. k. sed. n. k. est arcus semidiei puncti orientis in. k. m. b. aut arcus seminoctis puncti in. b. orientis. Item his similes sunt arcus. a. f. et. t. g. igitur equalis. a. quibus demptis. a. t. et. f. g. equalibus: remanent. t. e. et. e. f. equalis. igitur et residui. a. t. et. f. g. sunt equalis: et arcus semidiei puncti orientis in. b. arcui seminoctis puncti orientis in. k. equalis. quod est secundum. Preterea cum duo arcus. e. t.

Secundus

t.h. sint equales duobus arcibus. e.f.k. et anguli. t.z.f. recti: et anguli. a.d.e. compositi equales: sequitur per modum probationis iuxta primum euclidis arcum e.h. equari arcui. e.k. quod erat primum. Vel posses hoc primum probare per ea que demonstrata sunt in secunda huius: quod proportio sinus. b.a. ad sinum totum est sicut proportio sinus. h.t. ad sinum. h.e. Item proportio sinus. d.g. ad totum est sicut proportio sinus. k.f. ad. f.e. sed. a.b. est equalis. d.g. et. h.t. equalis. k.f. ergo sinus. t.h. ad. b.e. sinum sicut. t.h. ad. e.k. quare per nonam quinti. b.e. equalis erit. e.k. Simili via secundum probabis per ea que dicta sunt in probatione premissa: quod proportio. n.ad sinum. t.e. sit sicut. n.ad sinum. e.f. igitur etc.

Propositio ix.

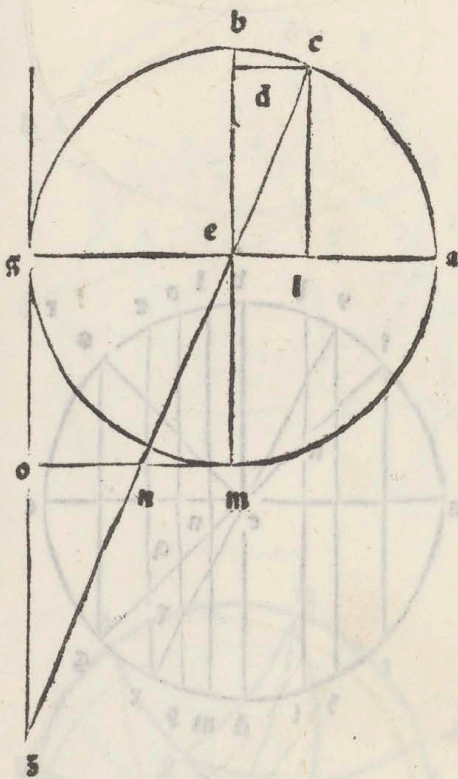
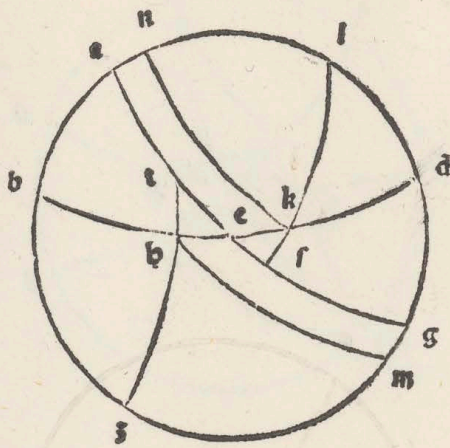
Data solis altitudine: umbram rectam seu versam perscrutari. Unde necesse est: ut proportio sinus altitudinis date ad sinum complementi eius sit sicut proportio longitudinis umbrasi ad umbram sue recte longitudinem.

Umbram rectam dicimus umbram quam res orthogonaliter super superficiem horizontis erecta efficit in ipsa horizontis superficie. Sed umbram versam vocamus umbram quam res horizontis superficie equidistant efficit in superficie orthogonaliter super horizontem: velut est umbra stili in cylindro pendente. Sit itaque circulus altitudinis. a.b.g. cuius centrum. e. et propter insensibilem quantitatem semidiametri terre respectu semidiametri orbis solis ponimus ut centrum huius circuli sit caput umbrasi facientis umbram. sitque tale umbratum. e.g. orthogonaliter superficie horizontis: in qua sit linea. g.z. infixum. semidiameter. e.b. equidistet superficie horizontis. sit etiam nunc dicta solis altitudo arcus. b.c. ducta linea. c.e. representans radium solare obuiet horizonti in. z. Umbrato itaque. g.e. respondet umbra recta. g.z. dum altitudo solis fuerit. b.c. arcus. cadat. c.d. super. b.e. perpendicularis: et. c.l. super e.a. etiam perpendicularis. fiet per. 28. et. 34. primi. c.d. equalis. l.e. et. c.l. equalis. d.e. L.d. autem est sinus altitudinis. b.c. et. c.l. sinus complementi eiusdem altitudinis. Sed per quartam sexti. c.d. ad. d.e. proportio: sicut. e.g. ad. g.z. sed tria tria data sunt: igitur quartum notum fiet. Hinc etiam correlarium probatum est. Sed de umbra versa sit. m.o. orthogonaliter super horizontem cui infixum sit umbratum equidistant horizonti: quod sit. m.e. cuius extremitatem. e. sicut antea reputabimus tanquam centrum circuli altitudinis propter paruitatem semidiametri terre respectu semidiametri orbis solis. Altitudine itaque solis existente arcu. b.c. umbrasi. d.m. umbra versa est. m.n. que queritur. nota autem fiet ex quarta sexti: q.e. d. ad. d.e. proportio sit sicut. e.m. ad. m.n. Sed tria prima sunt data: igitur quartum. m.n. notum fiet. Inferitur ex hoc correlarium illud.

Propositio x.

Proportio sinus complementi altitudinis date ad sinum altitudinis est sicut proportio longitudinis umbrasi ad suam umbram versam ex umbra solis seu recta seu versa altitudinem solis conicere.

Sit primo. g.z. umbra recta data umbrasi. g.e. quadrato utraque longitudinem. producti radii erit linea. z.e. sed. z.e. ad. e.g. proportio sicut. e.c. sinus totius ad. c.d. sinum altitudinis que queritur. Sed tria prima sunt data:

igitur quantum cognitū fiet. Item sit. n. m. vmbra versa data: ex qua z. e. m. nota fiet. e. n. Sed. e. n. ad. n. m. sicut. e. c. ad. c. d. ergo sicut antea.

Propositio xj.

Sub equatore omnes dies sunt equales noctibus: et omnes stelle ortum habent z occasum: z vmbre quandoq; versus meridiem: quandoq; versus septentrionem: quandoq; nusquam declinant.

Horizon enī habitātū sub eq̄toze secāt ipm eq̄toze z oēs parallelos in portioēs semicirculos. Et quia trāsīt p polos mūdi: sup quib⁹ fit stellarū reuolutio: oportet vt oēs oriant omnesq; occidant. Et cū sol in hora meridiei nūc sit meridian⁹ a zenith: nunc septentrionalis: nūc vō in ipso zenith: quod est polus horizonis: Verum constat quod de vmbreis dicitur.

Propositio xij.

Sub omni parallelo vsus septentrionē ab equatore bis tm̄ fit dies equal nocti in anno: z dies estiuū hibernis lōgiores: noctes breuiores. Et quāto ab eq̄ noctijs distātiores: tāto estiuū pductiones: hiberni correptiones. Et quedā stelle apparētes sp: qdā occulte sp. Et distātia zenith ab eq̄noctiali eq̄lis altitudini poli.

Sit meridianus. a. b. c. d. axis mundi in co. a. e. c. duo poli. a. z. c. equinoctialis. b. d. parallellus meridianus. b. i. vnus. f. t. alter. Septentrionales vō l. m. o. p. s. g. erit itaq; a. e. c. loco horizonis in sphaera recta. Et quia in obliq; alter polozum eleuatur: sit ille. c. z linea horizonē obliquū designans. f. e. g. Palam est aut q horizon. f. e. g. equatorem. b. d. tm̄ per equa secat. Reliquos vō parallelos inequaliter secare necesse est. z. o. q. maiorem esse. l. n. Itē. l. n. maiorem. b. e. z. b. e. maiorem. b. k. Item stelle inter paralellum. g. f. semp erūt sup: a horizonē: z inter paralellū. f. t. semper sub horizonte. Itē zenith capitiū sit. r. fietq; arcus. b. r. eq̄lis arcui. c. g. q. b. c. sit quarta: z. r. g. q̄ta.

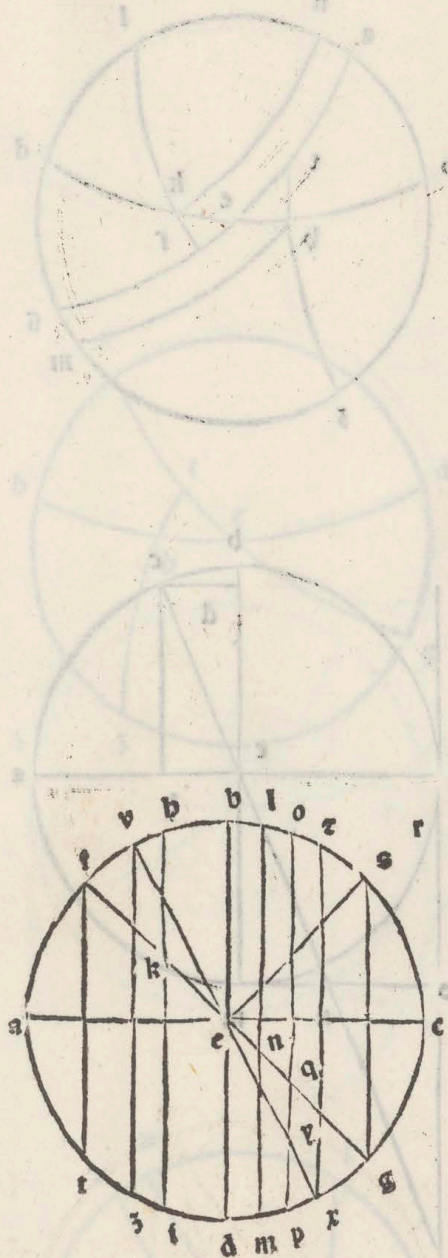
Propositio. xij.

Sub remotiori parallelo ab equatore maior est dierum z noctium inequalitas: maiorq; pars stellarū semper apparentiū: maior etiam semp occultantiū.

Vt si in figura superiori obliquū horizonē magis inclines et designaueris eum per lineam. v. e. x. in parallelo. o. p. tūc arcus semidiurnus signabit per. o. y. nocturnus per. y. p. In horizonte aut minus obliquo punctus. q. hec separabat. Sed maior est inequalitas. o. y. z. y. p. q̄. o. q. z. q. p. Item pars stellarū semper apparētū iam distinguetur parallelo. z. x. et nō apparentiū. y. z. sed. b. i. parallelli plura includunt q̄ parallelli. f. g. igitur zc.

Propositio. xliij.

Sub omni parallelo inter equinoctialem z tropicū cancri: vmbre meridiei quandoq; versus septentrionem: quādoq; versus meridiem flectuntur: z bis in anno nusquam.

Secundus

Quando eni est in gradu paralleli per zenith euntis: nusquam flectit umbra meridiana sed in gradu meridiano ab hoc declinat umbra vsus septentrionem: in septentrionali versus meridiem.

Propositio xv.

Ab tropico cancri semel in anno nulla sit umbra meridiana. nunquam aut ad meridiem fiet inflexio.

Reflexu quidem caret sole in principio cancri existente. In reliquis vero locis ecliptice perflexum versus septentrionem necesse est esse.

Propositio xvi.

Inter tropicum cancri et circulum arcticum habitantibus umbra meridiana nunquam flexu caret: sed omnes versus septentrionem inflectuntur.

Patet quia sol zenith eorum nunquam attingit.

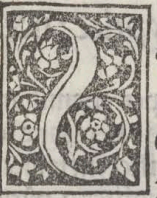
Propositio xvii.

Ab circulo arctico semel in anno dies. xxiii. horarum sine nocte constituitur: et umbra in eo ad omnem partem horizontis circuit: semelque nox. xxiii. horarum sine die producitur.

Illic enim tropicus cancri horizontem contingendo nunquam mergitur: sicut tropicus capricorni nunquam emergitur.

Propositio xviii.

Ab polo mundi medietas sphere apparet semper et reliqua occulta est semper. Annoque dimidio lux continua: et reliquo nox una.

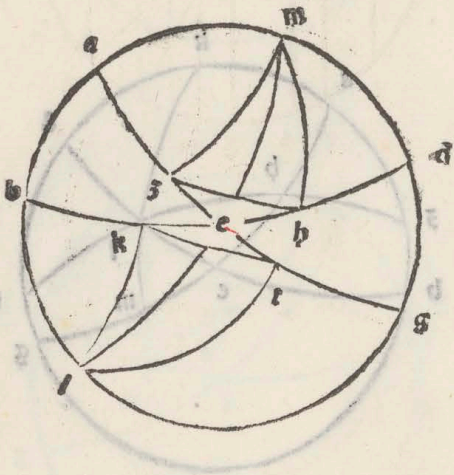
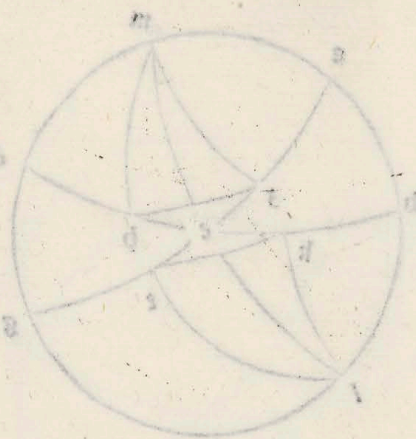
Equinoctialis enim illic in superficie horizontis est: ideo patet propositum.

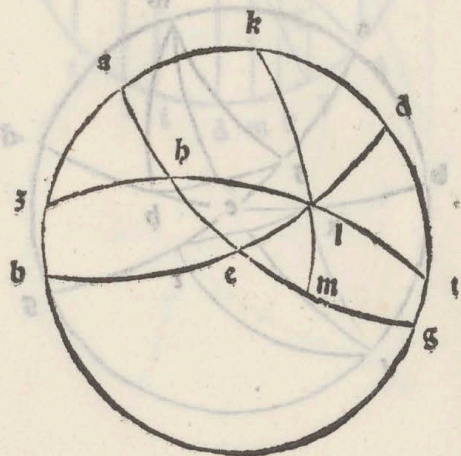
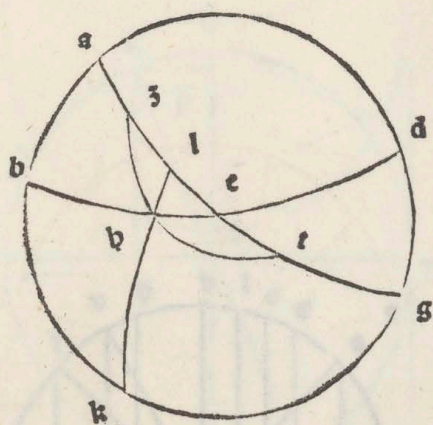
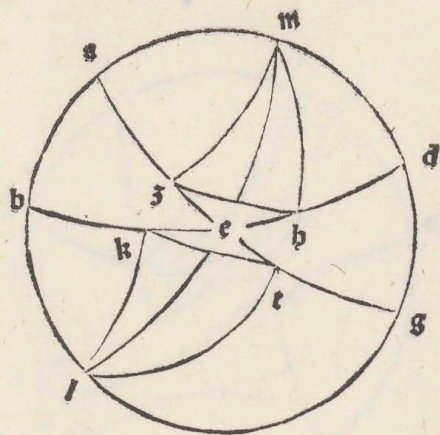
Propositio xix.

Ab horizonte obliquo quilibet duo ecliptice arcus equales: a punctis equinoctiorum inchoati: equales habent ascensiones. Eadem constat quoslibet duos arcus ecliptice equales: et equaliter a punctis equinoctiorum distantes: equales habere ascensiones.

Sit meridianus. a. b. g. d. medietas equatoris. a. e. g. medietas horizontis obliqui. b. e. d. duo arcus ecliptice equales. z. h. z. t. k. ita quod quisque punctorum. z. t. sit punctus equinoctij. Palam est quod cum arcu. z. h. oritur arcus equatoris z. e. et cum arcu. t. k. oritur arcus equatoris. t. e. Dico duos arcus. z. e. et t. e. equales esse. Sint poli mundi. l. z. m. ducantur arcus circulorum magnorum. l. e. m. l. k. l. t. m. h. z. m. z. quia. b. z. k. sunt puncta equalis distantie a sectione equatoris et ecliptice: igitur per ea que habentur de declinatione: declinationes eorum et complementa declinationum suarum sunt equalia. Ita arcus. l. k. equalis arcui. m. h. sed. l. t. equalis. m. z. quod uterque sit quarta. z. t. k. equalis sit. z. h. exposito. igitur per scientiam triangulorum spherarum angulus. z. m. h. equalis est angulo. t. l. k. Item per octavam huius. e. k. equalis est. e. h. et duo. k. l.

et l.e. equals duobus. h.m. et m.e. igitur per eandem scientiam angulus. k.l.e. equalis angulo. h.m.e. ergo residuus. e.l.t. equalis residuo. e.m. Sed duo latera. z.m.m.e. sunt equalia duobus. e.l.l.t. quia omnes sunt quarte: igitur basis. z.e. equalis basi. e.t. quod fuit ostendendum. Hinc patet correlarium: et ex conceptione Si ab equalibus equalia demas: remanentia fient equalia.

Propositio xx.

Quilibet duo arcus ecliptice equals: et equaliter ab alterutro puncto tropico distantes: habent ascensiones in horizonte obliquo punctas equals ascensionibus rectis eorundem pariter coniunctis.

Sit ut antea meridianus. a.b.g.d. medietas equatoris. a.e.g. medietas horizontis obliqui. b.e.d. duo arcus zodiaci equals et equaliter distantes a puncto tropico hiemali sint. z.h.t.b. ita ut. t. sit principium equinoctij vernalis. z. equinoctij autumnalis: quos necesse est in. b. terminari per octavam huius: etiam per equalitatem complementorum suarum declinationum. Palam autem est q. z.h. eleuatur in horizonte obliquo cum. z.e. et t.b. eleuatur cum. t.e. eo q. cum punctus. t. peruenerit ad horizontem: tam. t.b. q. t.e. sunt perorti. Igitur totus arcus. t.e. z. equatur ascensionibus obliquis duorum arcuum. z.h. et t.b. Preterea sit polus meridianus. k.a. quo per. b. veniat quarta circuli magni. k.b.l. per dicta superius de ascensionibus rectis palam est q. in sphaera recta. z.h. eleuatur cum. z.l. et t.b. eleuatur cum. t.l. Sed duo arcus. t.l. et l.z. sunt equals duobus arcibus t.c. et z.e. ergo patet propositum. Ex his inferitur hoc correlarium.

Notis ascensionibus obliquis in vna quarta ecliptice: note quoque fient in quartis reliquis.

Notis enim ascensionibus in quarta ab ariete ad cancerum: per premissam noscent et ascensiones in quarta a capricorno ad arietem. Inde per hanc reliquarum quartarum ascensiones patefient. Habes etiam q. differentie ascensionum in sphaera recta et obliqua arcuum ecliptice equalium et equaliter a puncto tropico distantium sunt eodem: et q. per medietatem ecliptice septentrionalem ascensio recta sit obliqua maior: per reliquam vero minor.

Propositio xxi.

Quilibet arcus ecliptice a puncto equinoctij vernalis inchoati ascensionem in horizonte obliquo demonstrare.

Sit meridianus. a.b.g.d. medietas horizontis obliqui. b.e.d. medietas equatoris. a.e.g. medietas ecliptice. z.h.t. punctus equinoctij vernalis. h. arcus ecliptice. h.l. datus. Palam est q. eius ascensio in hoc horizonte est arcus. h.e. q. querit. Sit polus septentrionalis. k.a. quo veniat quarta circuli magni per. l. que sit. k.l.m. Palam est q. arcus. h.l. ascensio recta est. h.m. que ex superioribus nota est. eius autem et ascensionis oblique differentia est. e.m. que sic nota fiet. Quia duo arcus. k.m. et e.d. a terminis duorum. g.k. et z.g.e. ducti secant se super. l. ergo proportio sinus arcus. k.d. ad sinum arcus. d.g. composita est ex duabus: scilicet proportione sinus arcus. k.l. ad sinum arcus. l.m. et proportione sinus arcus. m.e. ad sinum arcus e.g. Sed quinque arcus noti sunt. nam. k.d. est eleuatio poli super horizontem

Secundus

propositum. d. g. complementū eius. k. l. complementum declinationis puncti. l. z. l. m. sua declinatio. z. e. g. quarta circuli. igitur per regulā sex quantitatū. m. e. cognitus erit. ideoque z. b. c. residuus de. b. m. datus erit: qui querebatur.

Propositio. xxij.

In quocūque horizonte obliquo dato inuentionem iam dictā ad quattuor quantitates redigere. Hinc manifestum est: si sinus altitudinis poli in horizonte tuo ductus fuerit per sinū totum: et quod ex diuisum per sinū complementi eiusdem altitudinis poli: erit eius quod ex hac diuisione prouenit ad sinum differētie ascensionū recte et oblique que queritur proportio veluti sinus cōplemētī declinationis ad sinū eiusdem declinationis proportio. Habes enim ex premissa: quod proportio sinus. k. d. ad sinum. g. d. composita est ex duabus: videlicet proportionē sinus. k. l. ad sinū. l. m. et proportionē sinus. m. e. ad sinum. e. g. Vtram harum preposueris postremā: nihil defert. Duc sinū. k. d. in sinum. e. g. et creat. q. diuide. q. per sinū. d. g. pueniat. r. Dico quod r. ad sinum. m. e. proportio sit sicut sinus. k. l. ad sinum. l. m. proportio. Nam. k. d. sinus in. e. g. sinum facit. q. Item sinus. d. g. in. r. facit etiam. q. ergo per. 15. sexti proportio. k. d. sinus ad sinū. d. g. est sicut proportio. r. ad sinū e. g. quare proportio. r. ad sinum. e. g. componetur quoque ex duabus ex quibus sinus. k. d. ad sinū. d. g. est composita. Necesse est igitur ut. r. ad sinum. m. e. proportio sit sicut sinus. k. l. ad sinum. l. m. quod est propositum: et correlarij intētio. R. itaque in vnaquaque regione proposita semper idem manebit: propterea quod in ea. k. d. d. g. z. e. g. arcus iidē p̄tinue maneant: ex quibus. r. pducif.

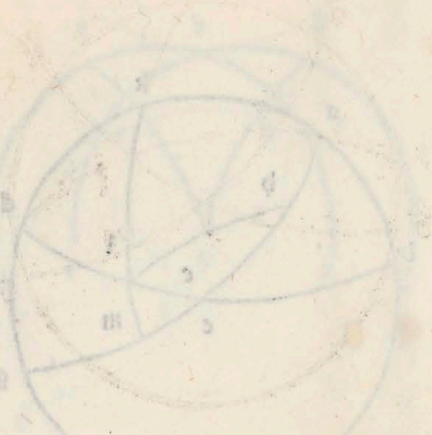
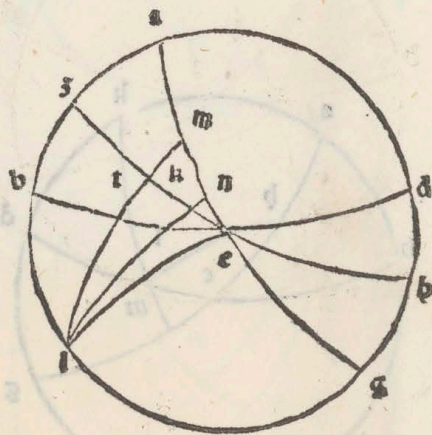
Propositio xxij.

Aiuslibet arcus ecliptice ascensionum recte et oblique differentiam per arcum circuli magni a polo mundi venientem determinare.

Sit circulus meridiani. a. b. g. d. medietas horizontis. b. e. d. medietas equinoctialis. a. e. g. z. ecliptice. z. e. b. ita ut. e. sectio equinoctialis ecliptice et horizontis sit p̄ctū vernale. Sit autem de ecliptica arcus. e. t. datus: portio paralleli trāseūtis p. t. sit. t. k. a polo meridionali. l. pcedāt arcus quartarū circuloz. l. t. m. l. k. n. l. e. Palam est arcū zodiaci. e. t. in sphaera recta oriri cū arcu. m. e. et in obliq cū arcu. m. n. equatoris. Quod enī in obliqua cū arcu paralleli. t. k. cui filis est arcus. m. n. Cū eadē autē proportiōe oriunt filis arcus parallelorū in omni loco et tpe. Est igitur. e. n. differētia ascensionū recte et oblique arcus ipsius. e. t. determinata p arcū circuli magni. l. k. n. a polo venientis: quod est intentū. Quare talis ascensionū differētia semp determinabit p arcū circuli magni venientis a polo p punctum sectionis paralleli et horizontis.

Propositio xxiiij.

Ascensionum rectarum et obliquarum differētiā via compēdiosiori deprehendere. Patet ex hoc quod proportio sinus totius ad sinum ascensionū rectarum alicuius arcus ecliptice ab ariete inchoati sit

sicut proportio sinus differentie semidiurni minimi et equalis ad sinu differentie ascensionu recte et oblique talis arcus.

Consueant horizon meridianus et equator: ut in figura superiori. et punctu b. sit sectio horizonis obliqui et paralleli tropici hiemalis: et sectio horizonis et paralleli traueuntis per finem arcus ecliptice incepti ab. e. puncto vernali: cuius ascensio obliqua queritur sit. k. quarte magnorum circuloz a polo z. venientium. sint. z. b. t. z. k. l. Palam est ex antedictis. l. e. esse differentiam ascensionum que queritur. et. t. e. esse differentiam semidiurni minimi et equalis. Cum aut a terminis duorum arcu. t. z. t. e. reflectantur duo alij. z. l. e. h. secantes se in. k. fiet proportio sinus. z. b. ad sinum. b. t. composita ex duabus scz proportionibus sinus. z. k. ad sinum. k. l. et sinus. l. e. ad sinum. e. t. Sed ex vltima primi huius patet: qd sinus. z. b. ad sinum. b. t. proportio componitur ex duabus: scz proportionibus sinus. z. k. ad sinum. k. l. et proportio sinus elevationis recte talis arcus ecliptice: cuius terminus oritur in. k. aut cuius parallellus habet delinationem. k. l. ad sinum totum. Necesse est igitur ut proportio sinus arcus. t. e. ad sinu arcus. e. l. sit sicut proportio sinus totius ad sinu elevationis recte talis arcus ecliptice. Patet itaqz propositum.

Propositio .xxv.

In regione cui polus mundi eleuatur. xlvij. gradib⁹ proportio sinus complemeti declinationis alicui⁹ arcus ecliptice ad sinum declinationis eiusdem est sicut proportio sinus totius ad sinu differentie recte et oblique ascensionum talis arcus.

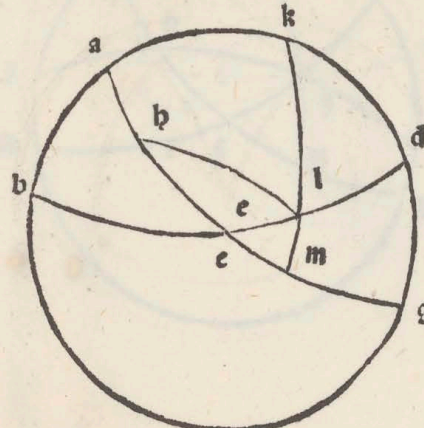
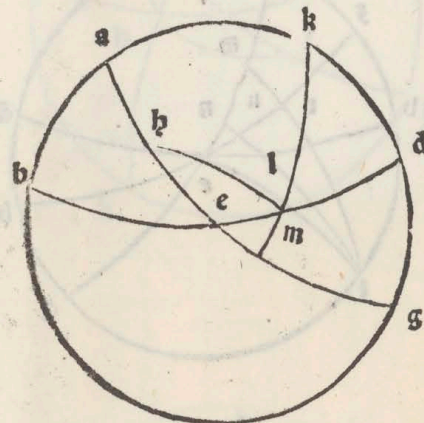
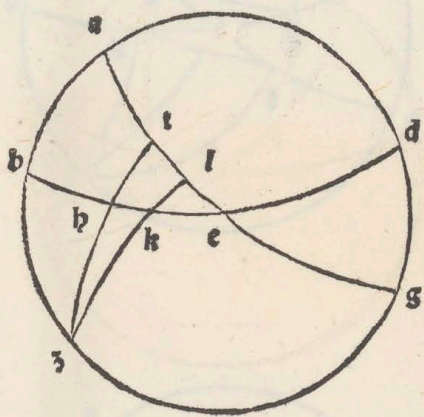
Sit talis regionis horizon. b. e. d. medietas equatoris. a. e. g. z. meridian⁹ a. b. g. d. polus mundi. k. punctum vernale sit. b. arcus ecliptice sit. b. l. q^{ta} circuli magni a polo venientis sit. k. l. m. erit itaqz arcus equinoctialis. b. m. ascensio recta. arcus ecliptice. b. l. et eius ascensio obliqua erit. b. e. differentia aut harum ascensionum est. e. m. Dico qd proportio sinus. k. l. ad sinum. l. m. est sicut proportio. g. e. sinus ad sinum. c. m. Proportio eni sinus. k. d. ad sinu d. g. componitur ex duabus: scz proportionibus sinus. k. l. ad sinum. l. m. et proportionibus sinus. m. e. ad sinu. e. g. Sed in hac regione. k. d. est equalis. d. g. q^{re} proportio equalitatis constituitur ex duabus iam dictis. Igitur per regulam de additione proportionum quod fit ex ductu. k. l. in sinum. m. e. est equale ei quod fit ex ductu sinus. l. m. in sinu totum. Ideo per. 15. sexti proportio sinus k. l. ad sinu. l. m. est sicut proportio sin⁹ totius ad sinu. m. e. quod est intentu.

Propositio .xxvj.

In omnia alia regione obliqua proportio sinus complementi altitudinis poli ad sinum altitudinis poli est sicut proportio sinus differentie ascensionum recte et oblique alicui⁹ arcus ecliptice in regione cui polus eleuat. xlv. gradib⁹ ad sinu differentie ascensionu recte et oblique eiusde arcus ecliptice in tali alia regione.

Repetatur proxima: nisi qd. k. d. et. d. g. iam sint inaequales. b. l. tamen et. k. l. et. l. m. maneat eiusdem quantitatatis ut in proxima. et sit gratia exempli. k. d. iam. 40. gradus. Dico qd in regione cui polus eleuatur. 40. gradus: propor

Secundus

tio sinus. d. g. ad sinum. k. d. est sicut proportio sinus. m. e. in regione cui po-
lus eleuatur. 45. g. ad sinum. m. e. in regione cui polus eleuatur. 40. g. Na in
regione eleuationis poli. 40. g. proportio sinus. k. d. ad sinum. d. g. compo-
ta est ex duab⁹: scz proportione sinus. k. l. ad sinum. l. m. z proportione sinus
m. e. in illa regione ad sinum. e. g. Sed proportio sinus. k. l. ad sinum. l. m. p
premissam est sicut proportio sinus totius ad sinum. m. e. regionis eleuatio-
nis poli. 45. graduu. ergo proportio sinus. k. d. ad sinum. d. g. in regione. 40.
est composita ex duabus scz proportione sinus totius ad sinum. m. e. in regio-
ne. 45. z proportione sinus. m. e. in regione. 40. ad sinum totum. vtram haru
ultimarum preposueris: nihil interest. Faciunt enim simul proportionem si-
nus. m. e. in regione. 40. ad sinum. m. e. in regione. 45. igitur conuersim pro-
portio sinus. d. g. ad sinum. k. d. in regione. 40. est sicut proportio sinus. m. e.
in regione. 45. ad sinum. m. e. in regione. 40. quod est propositum. Reducta
itaqz proportione sinus. d. g. ad sinum. k. d. in tua regione ad terminos quoru
primus sit articulus: in figuris significatiuis tm vnitatem habes. z habitis
sinibus differentiariu ascensionum rectarum z obliquarum in regione. 45. g.
facillimu erit componere tabulam ascensionum obliquarum.

Propositio xxvj.

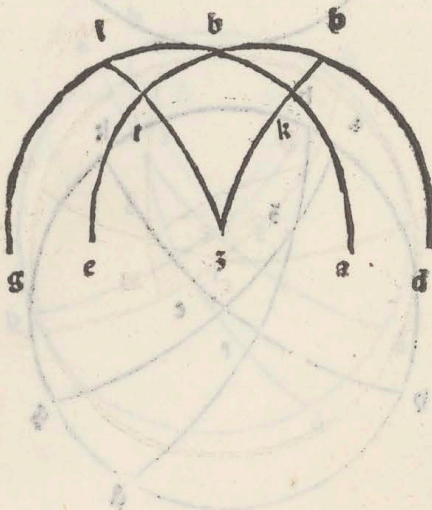
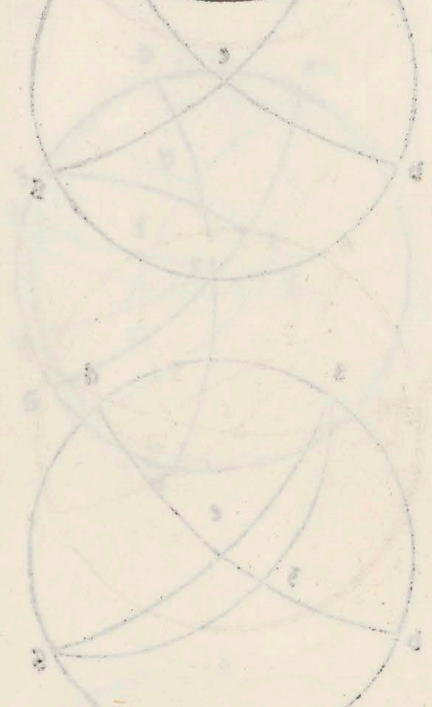
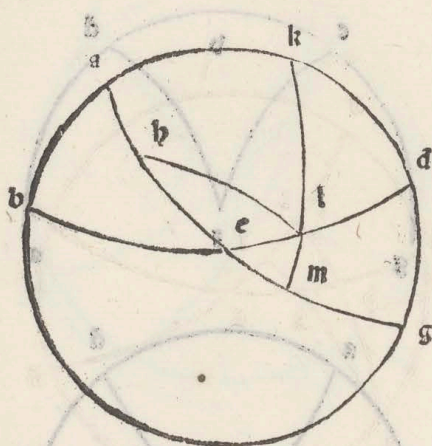
Eciam dicta ex vigesima secunda huius decerpere.
Ibidem conclusum est: proportionem sinus. k. d. ad sinum.
d. g. ex duabus componi: scz proportione sinus. k. l. ad sinum. l. m.
z proportione sinus. m. e. in horizonte obliquo dato ad totum.
Ex sinu. l. m. in totum fiat. q. q. diuisum per sinum. k. l. faciat. r.
Fiat igit per. 15. sexti proportio sinus. k. l. ad sinum. l. m. sicut pro-
portio sinus totius ad. r. Sed per. 25. huius talis etia est proportio sinus to-
tius ad sinum. m. e. in regione. 45. quare per nona quinti. r. erit equalis sinui
m. e. in regione. 45. ex sinu. k. l. in sinum. m. e. alterius regionis fiat. s. erit ex
additioe proportionu. q. ad. s. proportio sicut sinus. d. g. ad sinum. k. d. Sed
per. 15. quinti sic est etiam proportio. r. ad sinum. m. e. alterius regionis: quare
patet propositum.

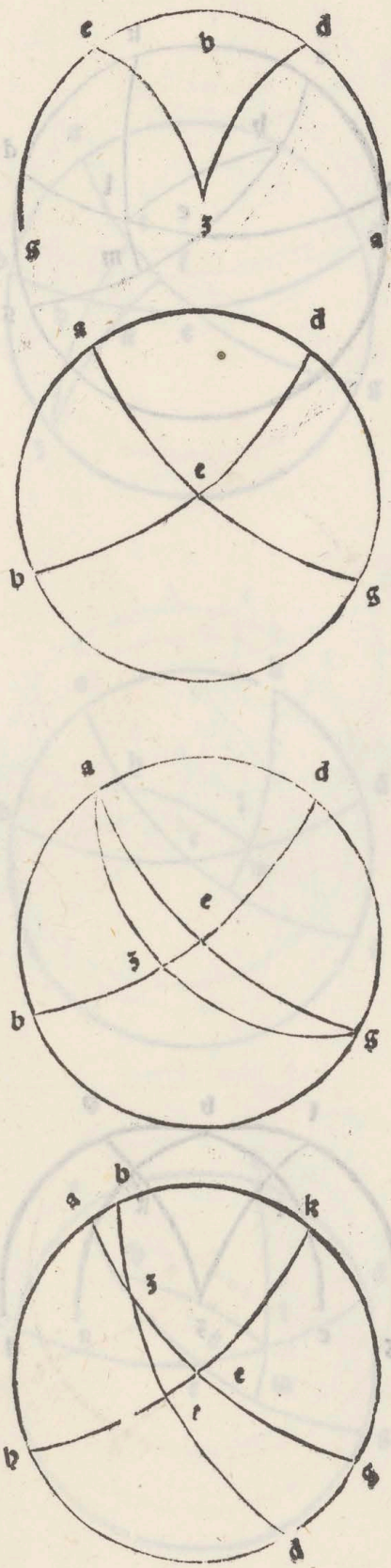
Propositio xxvij.

Super duo puncta ecliptice equaliter apuncto ver-
nali aut autumnali remota: duo arcus circulozum
magnozum a polo mundi veniant: causabunt duos
angulos ex eadem parte ecliptice extrinsecu equa-
lem intrinseco sibi opposito.

Sit medietas equinoctialis. a. b. g. medietas ecliptice. d. b. e. punctus equi-
noctij. b. duo puncta ecliptice sunt. h. z. t. equaliter a puncto. b. remota. duo
arcus circulozum magnozu a polo. 3. veniant super illa puncta: qui sunt. 3. k. b.
3. t. l. Dico angulum. 3. t. e. equalem esse angulo. 3. b. b. Est enim. k. b. equalis
l. t. propter declinationes equales. z. b. l. equalis. b. k. propter equales ascen-
siones rectas. ideo trianguli. b. h. k. z. b. t. l. sunt equilateri: igit z equianguli
per ea que ex Theodosio z Nileo trabuntur. Ergo angulus. b. h. k. equalis
est angulo. b. t. l. Sed. b. t. l. est equalis contrapposito. 3. t. e. igit propositu zc.

Propositio xxix.

Tales autem duos angulos pariter duobus rectis equos esse: dum puncta ecliptice talia equaliter a puncto tropico distiterint.

In arcu ecliptice. a. b. g. punctum tropicum sit. b. duo puncta equaliter ab eo remota sint. e. z. d. super que a polo. z. arcus magni veniant. z. e. z. d. Dico angulū. z. e. g. cum angulo. z. d. b. pariter duobus rectis equos esse: quia. b. e. eqlis est. b. d. erit propter declinatioēs pares. z. e. eqlis. z. d. ergo anguli sup basim. e. d. sunt eqls. Sed vnus eorū cum angulo extrinseco alterius simul sunt equals duobus rectis: ergo patet propositum.

Propositio xxx.

Angulus ex concursu meridiani z ecliptice in puncto tropico rectus est.

Sit meridianus. a. b. g. d. medietas ecliptice. a. e. g. in qua. a. sit punctum tropicum. Erunt enim tunc poli ecliptice in meridianis. z. d. et. b. vñ. a. d. erit quarta circuli. Sic z. d. g. describamus circuli magni medietatem euntem per polos. d. et. b. huiusqz poli sint. a. et. g. hic secet. a. e. g. in. e. constabit. a. e. quartam esse sicut e. et. g. Quia itaqz a polo. d. circuli. a. e. g. descendunt arcus circulozū magnorum super circulū. a. e. g. z. d. a. d. e. d. g. necesse est vt quisqz sit quarta: ergo. d. e. est quarta. sed ipse subtenditur angulo. a. igitur angulus. d. a. e. est rectus: quod est intentum.

Propositio xxxi.

Angulos tales in punctis equinoctiozū prouenientes patefacere.

Meridianus. a. b. g. d. polos mundi teneat. b. et. d. medietas equatoris sit. a. e. g. z ecliptice. a. z. g. ita vt. a. sit punctū autumnale per polos mundi z puncta tropica circuli magni procedentis medietas sit. d. b. qui erit colurus solstiozū. ideo. z punctū hiemale: z maxima. e. z. declinatio. z. e. d. quarta circuli. ergo anguli d. a. z. quātitas est arcus. d. e. z. cognitus. z per ante premissam residuum de duobus rectis est quantitas huius anguli in puncto vernali prouenientis.

Propositio xxxii.

Angulū talem in quolibet alio pūcto ecliptice prouenientem inquirere.

Si hos angulos sciuerimus per quartam ecliptice que est a pūcto estiuo in punctum autumnale: tūc ex doctrina. 28. atqz 29. huius sciē eos etiā in reliquis tribus quartis. **S**it igit meridiani circulus. a. k. g. d. equatoris medietas. a. e. g. ecliptice medietas. b. z. d. ita vt. z. sit punctū autumnale: z. b. vnus de punctis ecliptice in quarta que est a puncto estiuo in punctum autumnale: Inuenire volumus angulū. k. b. z. Siat medietas circuli magni. k. c. t. h. cuius poli sint b. et. d. vñ. b. t. erit quarta: sicut z. b. h. g. a polo circuli. k. t. h. veniant super eu in circulum. Item quia ambozū circulozū. a. e. g. et. h. e. k. poli sunt in circulo. a. b. g. d. oportet vt. e. sit polus circuli. a. b. g. d. ergo et. e. h. quarta. Sed proportio sinus. b. a. ad sinum. a. b. componitur ex duabus: scz proportione

Secundus

sinus. b. 3. ad sinum. 3. t. 7. proportionem sinus. t. e. ad sinū. e. h. B. a. aut est de-
clinatio puncti. b. dati. a. h. complementum eius. b. 3. est arcus zodiaci notus
3. t. complementum eius. e. t. e. h. est quarta circuli. ideo per regulam sex quan-
titatū. t. e. notus fiet. Sed. e. k. est q̄rta: ideoq; totus. k. t. arcus: q̄ est quātitas
anguli. t. b. k. datus erit. Conemur id modo in q̄ttuo: quantitates redigere.

Propositio xxxiiij.

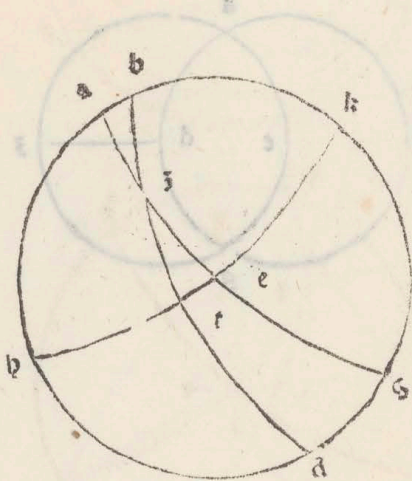
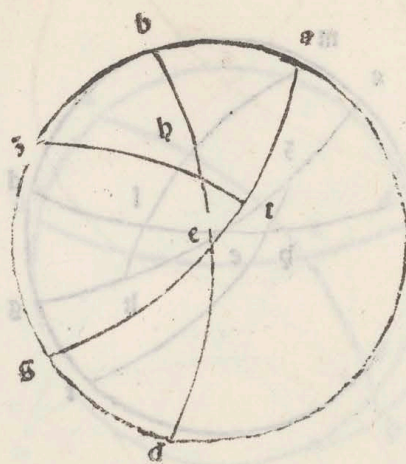
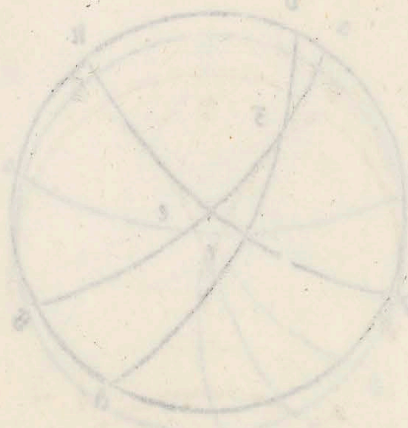
Roportio sinus complementi declinationis puncti
ecliptice dati ad sinum complementi maxime de-
clinationis est sicut proportio sinus arcus talis ecly-
ptice a sectione equalitatis ad punctum datum ad
sinum sue ascensionis recte.

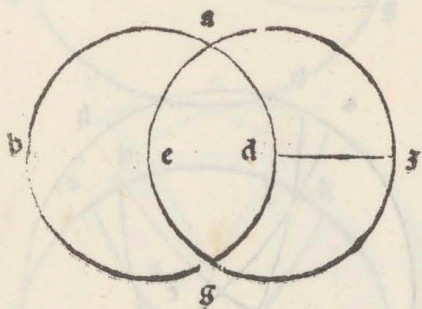
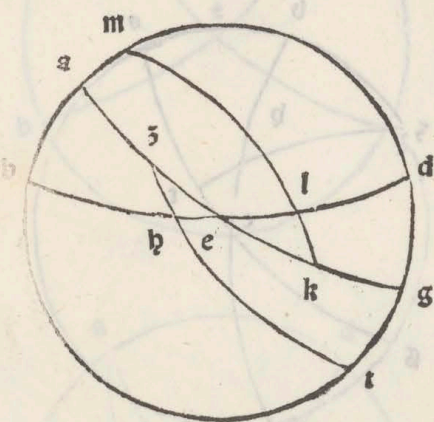
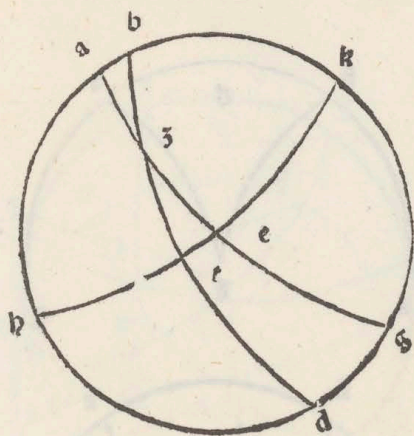
Repetatur figura vltima primi huius: in qua meridian⁹ vicē coluri solsti-
tiorum habens est. a. b. g. d. equatoris medietas. a. e. g. ecliptice. b. e. d. est se-
ctio equalitatis arcus. e. h. datus. Polus mūdi sit. 3. a quo veniat quarta cir-
culi magni. 3. b. t. erunt ex prioribus. t. h. declinatio puncti. b. h. 3. complemē-
tum eius: 7. ascensio recta arcus. e. h. erit. e. t. Dico proportionem sinus. 3. b.
ad sinū. 3. b. arcus: qui est complementū maxime declinationis: esse sicut pro-
portionem sinus. e. h. ad sinū. e. t. Quod sic patet: Quia proportio sinus. 3. b.
ad sinum. b. a. componitur ex duabus: scz proportionem sinus. 3. b. ad sinū. b. t.
7. proportionem sinus. t. e. ad sinum totum: scz arcus. e. a. Dico inter sinū. 3. b.
et sinum. 3. b. medio loco sinum. b. a. tūc constabit: q̄ proportio sinus. 3. b. ad
sinum. 3. b. componit ex duab⁹: scz proportionem sinus. 3. b. ad sinū. b. a. 7. pro-
portionem sinus. b. a. ad sinū. 3. b. ergo proportio sinus. 3. b. ad sinum. 3. b. p̄sta-
bit ex trib⁹: scz proportionib⁹ sinus. b. a. ad sinū. 3. b. 7. sinus. 3. b. ad sinū. b. t.
et sinus. t. e. ad sinū totū. Sed prime due faciūt proportionē sin⁹. b. a. ad sinū
b. t. ergo proportio sinus. 3. b. ad sinum. 3. b. componit ex duabus: scz propo-
rtione sinus. b. a. ad sinū. b. t. 7. proportionem sinus. t. e. ad sinū totū. Proportio
aut sinus. b. a. ad sinū. b. t. p̄ correlariū penultime primi hui⁹: 7. p̄ mutatā pro-
portionalitatē est vt proportio sinus totius ad sinū. e. h. q̄re p̄portio sin⁹. 3. b.
ad sinū. 3. b. cōponit ex duab⁹: scz proportionem sinus totius ad sinū. e. h. 7. pro-
portionem sinus. t. e. ad sinum totum. vtram harum p̄posueris: nihil variat.
Sed cōponit p̄portionē sin⁹. t. e. ad sinū. e. h. q̄re p̄portio sinus. 3. b. ad sinū
3. b. est sicut proportio sinus. t. e. ad sinū. e. h. ideoq; cōuersim patet p̄positū.
Ex hac iterum habes inuentionem ascensionū rectarū ad quattuor quan-
titates redactam.

Propositio xxxiiij.

Roportio sine complementi declinationis pun-
cti ecliptice dati ad sinū complementi maxime de-
clinationis esse vt proportionem totius sinus ad si-
num anguli ex sectione ecliptice 7. meridiani super
dato puncto prouenientis.

Repetatur figura ante premisse: in qua. b. a. fuit declinatio puncti. b. dati.
et. a. h. complementum eius. Dico q̄ proportio sinus. a. h. ad sinum comple-
menti maxime declinationis est sicut proportio sinus totius ad sinum. t. k.
arcus: qui est quantitas anguli. t. b. k. Nam proportio sinus. t. k. ad sinū to-
tum scz arcus. k. e. est composita ex duabus: scz proportionem sinus totius: qui

est arcus. t. b. ad sinum arcus. b. z. proportione sinus. z. a. ad sinum. z. e. qui est totus. vtram barum postremarum ante posueris: non mutatur. Ipse eni faciunt proportionem sinus. z. a. ad sinum. z. b. quare proportio sinus. t. k. ad sinum totum est vt proportio sinus. z. a. ad sinu. z. b. z. a. aut est ascensio recta arcus ecliptice. z. b. Ideoq3 cum per premissam sinus. z. a. ad sinu. z. b. pro portio sit sicut proportio sinus complementi maxime declinationis ad sinu b. a. erit proportio sinus. t. k. ad sinum totum velut proportio sinus comple menti maxime declinationis ad sinu. b. a. ergo conuersim patet propositio. Habemus igit hoc opus reductum ad quattuor: quantitates: in quibus due semper eedem manent: quod non parue facilitatis erit.

Propositio xxxv.

Ques duo anguli ex cōcursu ecliptice z horizon tis obliqui in punctis ecliptice equaliter a punctis equinoctij remotis prouenientes ex eadem parte extrinsecus videlicet intrinseco opposito sibi sunt equales.

Sit meridianus. a. b. g. d. horizonis obliqui medietas. b. e. d. eq̄toris me dietas. a. e. g. duo arcus equales ecliptice. z. b. et. k. l. ita vt tā. z. q̄. k. sit pun ctum autumnale. Dico angulum. e. b. t. equalem esse angulo. d. l. k. Sunt eni trianguli. z. b. e. et. k. l. e. equorum laterum. Nam. z. b. equale. k. l. b. e. equale l. e. vt ex secunda huius ostendi potest. z. basis. e. z. equalis basi. c. k. propter ascensioncs rectas equales: vt ex. z. huius trahitur. igitur anguli. equis late ribus contenti equales erunt. sic angulus. e. b. z. equalis est angulo. e. l. k. q̄re residuus. e. k. t. equalis residuo. d. l. k. quod est intentum.

Propositio xxxvi.

Alles duos angulos: quorum vnus sit in oriente: al ter in occidēte: vnus quidem extrinsecus: alter in trinsecus ex eadē parte ecliptice oppositus: simul equales duobus rectis esse.

Sint horizonis circulus. a. b. g. d. z. circulus ecliptice. a. e. g. z. se in punctis. a. et. g. secantes. Dico duos angulos. d. g. z. et. d. a. e. simul duob⁹ rectis equales esse. Nā duo anguli. z. a. d. equales angulo. z. g. d. ex eo quia arcus maxime declinationis horum circuloz velut arcus. d. z. trāsiens p puncta maxime declinatiōis eoz est vnus. q̄re duo anguli. d. g. z. et. d. a. e. simul sunt eq̄les duobus rectis: quod est propositū. Ex hoc manifestū est duos angulos tales qui fiunt in pūctis ecliptice a pūcto tro pico equaliter remotos: orientalem quid em vnum: alium occi dentalem simul duobus rectis equales esse.

Quoniā enim in punctis ecliptice equaliter a pūctis equinoctij remotis duo anguli oriētales ambo sunt eq̄les: vt in premissa angulus. m. h. equalis angulo. m. l. ideoq3 z anguli occidentales duorum punctoꝝ punctis. h. et. l. oppositoꝝ vnus alteri est equalis. Sed angulus orientalis puncti. h. cum angulo occidentali puncti oppositi. l. sunt punctoꝝ equaliter a puncto solsti tij remotoꝝ. sed ipsi simul sunt equales duobus rectis: igit. Notis itaq3 angulis orientalibus ab ariete in librā: noti fient anguli orientales alterius medietatis: vt ex his patefient anguli occidentales vtriusq3 medietatis.

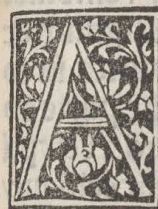
Secundus

Propositio xxxvij.

Angulos dictos in punctis equinoctiorum patefacere.
 ¶ Sit meridianus .a.b.g.d. horizon obliquus .a.e.d. quarta equinoctialis .z.e.z. punctum vernale quarte ecliptice .e.g. Itē et .e. punctum autumnale quarte ecliptice .e.b.g. punctum solstitij estivalis .b. hiemalis. Dico angulos .d.e.g. et .d.e.b. notos fieri: ex ratione sphere p. 5. 3. b. et .z.g. esse maximas declinationes ecliptice. et .d. complementum altitudinis poli. cui si abstuleris .z.g. aut addideris .z.b. pueniet arcus .d.g. et .d.b. noti: scilicet quantitates angulorum .d.e.g. Sz .d.e.b. est orientalis: qui fit in puncto vernali. Residuum vero de duobus rectis est occidentalis: qui fit in eodem puncto .d.e.b. aut est orientalis: qui fit in puncto autumnali. residuum de duobus rectis est occidentalis: qui fit in eodem puncto.

Propositio xxxviii.

Angulum orientalem qui fit ex sectione ecliptice et horizonis obliqui apud quodcumque punctum ecliptice per motum celi medianum et eius declinationem investigare.

¶ Sit meridianus .a.b.g.d. medietas ecliptice .a.e.g. cuius duo puncta .a. et .e. sint data. medietas horizonis obliqui sit .e.d. Sit autem exempli gratia .e. punctum primum thauri. Ideoque per ascensiones notum erit punctum .a. in medio celi: et ei oppositum .g. hinc arcus .e.g. datus erit. sed ipse in regionibus septentrionalibus minor est quarta circuli. Sit itaque quarta .e.g.b. per hanc arcus magnus: cuius polus sit .e. secans horizontem in .t. et meridianum in .z. Quia itaque anguli ad .d. et .t. sunt recti: necesse erit ut .z. sit polus horizonis. ideoque .z.d. et .z.t. sunt quarte. Itē per declinationem gradus mediani celi: et latitudinem regionis nota fiet altitudo meridiana gradus mediani celi: scilicet arcus .a.b. cui est equalis arcus .d.g. Sed proportio sinus .z.t. ad sinum .t.b. componitur ex duabus: scilicet proportione sinus .z.d. ad sinum .d.g. et proportione sinus .e.g. ad sinum .e.b. Sz quoniam ex his arcibus sunt noti .nā .z.t. et .e.b. sunt quarte .d.g. altitudo meridiana puncti mediani celi .g.e. distantia gradus ascendens a gradu medie noctis. igitur arcus .t.b. notus fiet: qui est quantitas anguli .d.e.g. qui querebatur. ¶ Ex his trahitur illud corollarium.

Proportio sinus totius ad sinum anguli qui queritur est sicut proportio sinus arcus ecliptice inter puncta ascendens et mediani celi ad sinum altitudinis puncti ecliptice in medio celi.

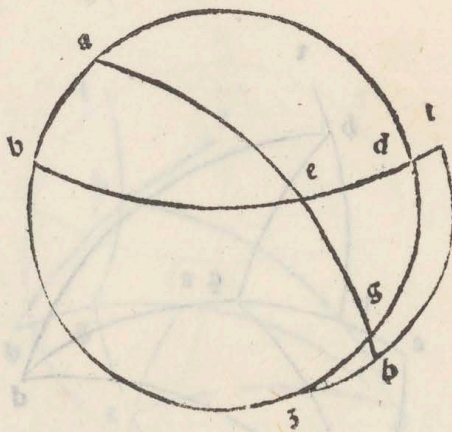
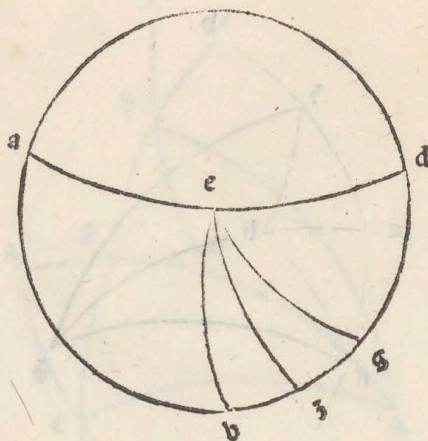
¶ Datur: nam proportiones due qui componunt primam faciunt proportionem sinus .g.e. ad sinum .g.d. Sinus autem .g.e. est idem cum sinu .a.c. quia .a.e.g. sit semicirculus: igitur etc.

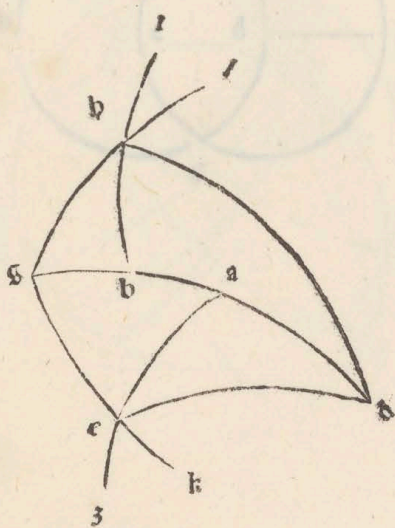
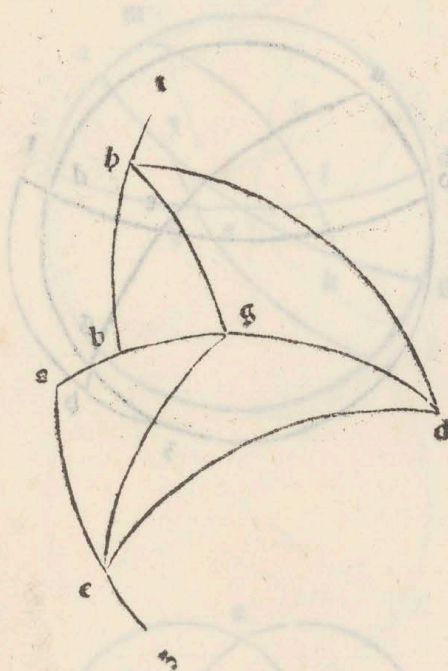
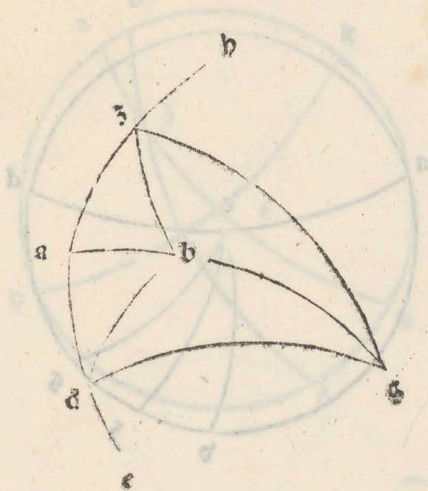
Propositio xxxix.

Quilibet duopuncta ecliptice ab alterutro puncto tropico equaliter remota: dum a meridiano ad utramque partem per equos paralleli arcus sui distiterint: equaliter habent a circulo altitudinum a zenith distantias. Anguli quoque duo qui fiunt ex concursibus circulorum altitudinum et ecliptice in illis punctis extrinsecus cum intrinsecis sibi ex eadem parte oppositis simul sunt duobus rectis equales.

¶ Sit portio meridiani .a.b.g. i. q. b. polus horizonis .g. polus mundi .arcus ecliptice

ptice vn^o. a. 3. b. vsus occidētē: alter. a. d. c. vsus orientē. in quib^{us} sint duo pū-
cta. 3. et. d. eq̄liter ab alterutro pūcto tropico remota. dissentqz p equos arc^{us}
paralleli sin a meridiano ductis arcub^{us} circulozū altitudinū. b. 3. b. d. g. 3. et
g. d. Dico duos arcus. b. 3. 7. b. d. eq̄les eē. 7 angulos. b. 3. a. 7. b. d. e. fil^{os} equos
eē duob^{us} rectis. Nā ppter eq̄les pūctoꝝ. 3. et. d. a meridiano distātiās fiet an-
gul^{us}. b. g. 3. eq̄lis angulo. b. g. d. 7 ppter pares declinatiōes. g. 3. erit eq̄l. g. d.
Nunc cū. b. g. lat^{us} cōe sit vtriqz triangulo. b. g. 3. b. g. d. 2. cludes. b. 3. eq̄lē. b. d.
quod est primū. Et angulū. b. 3. g. equalem angulo. b. d. g. Sed ex. 29. huius
angulus. g. 3. a. cum angulo. g. d. e. simul sunt equales duob^{us} rectis. dempto
itaqz. b. 3. g. ex vno: 7 alteri addito. b. d. g. fient duo anguli. b. 3. a. et. b. d. e. si-
mul equales duobus rectis: quod est secundum.

Propositio xl.

Cum fuerit idē pūct⁹ eclyptice ad vtrāq; partē a me-
ridiano per arcus paralleli sui equaliter remotus:
equal erit a polo horisontis distantia. Anguliq; ex
sectionib⁹ circuloꝝ altitudinū cum eclyptica in eo
pūcto extrinsec⁹ cū intrinsec⁹ sibi ex eadē parte op-
posito sūt equalēs duplo anguli q̄ sit ex meridiano ⁊ eclyp-
tica sup̄ eodē puncto eclyptice: siue pūcta eclyptice tūc celū me-
diantia sint meridiana a polo horisontis: siue septentrionalia.

C Sit portio meridiani. a. b. d. in q̄ sit polus horizōtis. g. pol⁹ arctic⁹. d. due portiones egyptice. a. e. 3. b. h. t. in quib⁹. h. et. e. idē pūctū egyptice repñtant. cū cōliter a meridiano hinc atq; inde distiterint p arc⁹ paralleli sui. e. quidē oriētale. h. occidentale. z pūcta egyptice varia tūc celū mediātia sint. a. et. b. distētzq; pmo a polo horizōtis. g. ad ptē meridiēi ductis arcub⁹ circuloz. magnozū. g. e. g. h. d. e. et. d. h. Dico arcū. g. h. eqlē eē arcui. g. e. z duos angulos g. h. b. et. g. e. 3. sif eē eqles duplo anguli. d. h. b. seu. d. e. 3. Sicut enī in pmissa ppter arcus paralleli quib⁹ pūctū a meridiano distat eqles: oportet angulū g. d. h. eqlē eē angulo. g. d. e. z ppter eandē declinationē oportet. d. h. eqlē eē arcui. d. e. hinc faciēdo lat⁹. g. d. cōc vt triq; triangulo. g. d. h. g. d. e. fiet basis g. h. eql̄ basi. g. e. qd ē pmū. z angul⁹. g. d. h. eql̄ angulo. g. d. e. Sz. d. h. b. eql̄ est. d. e. 3. cū. h. et. e. idē pūctū repñtent. z duo anguli. g. h. b. et. g. h. d. pstituit angulū. d. h. b. scz eqlē. d. e. 3. ergo duo anguli. g. h. b. et. g. e. d. pstituit angulū eqlē angulo. d. h. b. seu. d. e. 3. ergo tres anguli. g. h. b. g. e. d. d. e. 3. sunt duplū angulo. d. e. 3. qre duo āguli. g. h. b. et. g. e. 3. sūt eqles duplo anguli. d. e. 3. qd ē secūdū. Sūt pterea pūcta. a. et. b. a polo horizōtis. g. septētrionalia. arc⁹ g. h. sit p̄tinuat⁹ in. l. et. g. e. in. k. Dico angulos. l. h. b. et. k. e. 3. sif eqles eē duplo anguli. d. e. 3. ostēdif enī. g. h. eqlis. g. e. vt antea. z angulus. d. h. g. eqlis angulo. d. e. g. Igif residuus. d. h. l. eqlis residuo. d. e. k. Sed quia. d. h. b. est eqlis angulo. d. e. 3. cū. h. idē repñtet pūctū. ergo totalis. l. h. b. eqlis duobus d. e. 3. et. d. e. k. addito vtrobiz. k. e. 3. crūt duo. l. h. b. et. k. e. 3. simul equales duplo anguli. d. e. 3. quod est propositum.

Propositio xli.

¶ I vo vnum punctorum tunc celum mediantium a polo horisontis esset meridionale: alterum septentrionale: anguli peruenientes ex concursu ecliptice ⁊ circuloꝝ altitudinis ambo simul differunt a

Secundus

duplo anguli qui sit ex concursu meridiani et ecliptice sup eo/
dem puncto duorum rectorum quantitate ipso quidem maio/
res dum punctum portionis orientalis meridionale fuerit: mi/
nores aut dum septentrionale.

¶ Sit primo. a. meridionale. b. septentrionale a polo horizontis. g. et sint ar/
cus ducti ut antea. Dico duos angulos. g. e. z. et l. b. b. simul maiores esse du/
plo anguli. d. e. z. seu. d. b. b. quantitate duorum rectorum. Est eni. d. b. g. equa/
lis angulo. d. e. g. Sed duo anguli. d. b. g. d. b. l. equantur duobus rectis: et/
go duo anguli. d. e. g. et. d. b. l. equeles sunt duobus rectis. Sed angulus. d. e. z.
equalis est angulo. d. b. b. ergo duo anguli. g. e. z. et l. b. b. sunt equales duo/
bus rectis et duplo anguli. d. e. z. Ideoque duo anguli. g. e. z. et l. b. b. maiores
sunt duplo anguli. d. e. z. quantitate duorum rectorum: quod est propositum. ¶ Sit
pterea. a. septentrionale. b. meridionale. cetera sint ut prius. Dico duos angu/
los. k. e. z. g. b. b. si minores esse duplo anguli. d. e. z. quantitate duorum rectorum.
Ipsi eni si minores sunt duobus angul. d. e. z. et. d. b. b. quantitate duorum angulorum
d. e. k. et. d. b. g. seu hi duo. d. e. k. d. b. g. sunt duobus rectis equeles: eo q. d. b. g.
sit equeles. d. e. g. ergo duo anguli. k. e. z. g. b. b. si minores sunt duobus angulis
d. e. z. d. b. b. quantitate duorum rectorum. Sed. d. e. z. est equalis. d. b. b. g. e. et
b. idem punctum ecliptice representent. igitur patet propositum. ¶ Ex his palam est
Si noti fuerint anguli antemeridiani ad unumquodque punctum
zodiaci ab initio cancri ad capricornum: noti etiam erunt angu/
li eorundem postmeridiani: Relique quoque medietates zodia/
ci utriusque anguli cogniti fient.

¶ Patet ex duabus premisis et presenti.

Propositio xliij.

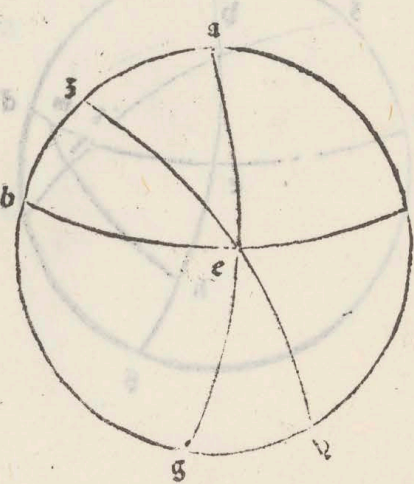
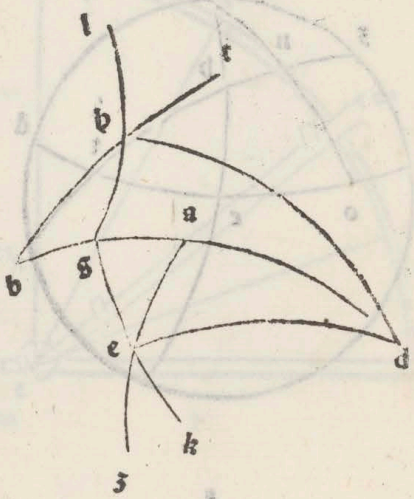
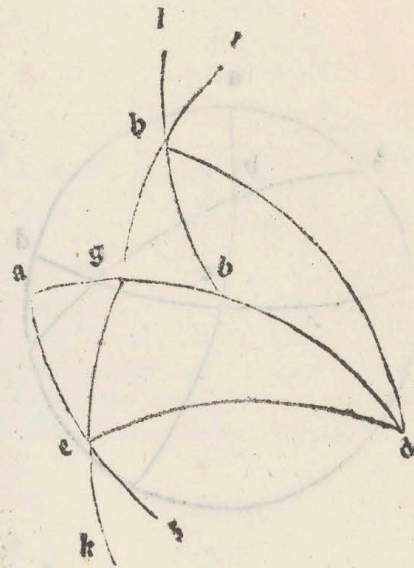
Aud punctum ecliptice celum medians: aut in ho/
rizonte existens: angulum ex coincidentia circuli al/
titudinis et ecliptice: atque arcum inter polum hori/
zontis et punctum notum esse.

¶ Sit meridianus. a. b. g. d. medietas horizontis. b. e. d. medie/
tas ecliptice. z. e. h. poli horizontis. a. et. g. apud punctum. z. da/
tum. ex. 32. aut. 34. huius noscetur angulus. a. z. e. qui queritur. Dinc ex decli/
natione puncti. z. et nota regionis latitudine noscet et arcus. a. z. scz apud pun/
ctum. c. in oriente quia. a. e. d. est rectus: et ex. 38. huius per punctum. e. noscet
angulus. d. e. b. quare totus. a. e. b. qui querebatur notus fiet. Arcus vo. a. e.
est quarta circuli.

Propositio xliij.

Proportionem circuli altitudinis a polo horizontis
usque ad punctum ecliptice datum ex notitia puncto/
rum ascendentis et medij celi deprehendere.

¶ Sit meridianus. a. b. g. d. medietas horizontis. b. e. d. po/
tio ecliptice. z. h. t. z. quidem punctus medij celi: et. t. oriens puncti
dati. Item in hac portione sit. b. punctus: per quem et polos ho/
rizontis eat circulus magnus: cuius medietas sit. a. b. e. g. secans horizontem
in. e. querimus quantitate arcus. a. h. quia proportio sinus. a. b. ad sinus. b. z.

Liber

ex duab⁹ componit^r: scz pportioe sinus. a. e. ad sinu. e. b. et sinus. b. t. ad sinu. t. z. Sed. a. b. et. a. e. quarte. b. z. altitudo est meridiana puncti medij celi: q̄ nota est ex declinatione et latitudine regionis. b. t. distantia puncti. b. a p̄cto ascē dentis dato. t. z. distātia medij celi a p̄cto ascē dentis. quare z. e. b. notū erit. hinc eius complementū scz. a. b. qui querebatur. Correlarium.

Proposio sinus arcus ecliptice inter puncta oriētis et medij celi ad sinu altitudinis meridiane p̄cti medij celi est sicut pportio sinus arcus ecliptice inter orientem punctum et p̄ctū ecliptice datum ad sinum altitudinis eiusdem puncti.

¶ Nā ex sinu toto in sinu. e. b. fiat. m. Itē ex sinu toto in sinu. b. z. fiat. n. ex regula subtractionis pstat. m. ad. n. esse pportione sinus. b. t. ad sinu. t. z. Sed m. ad. n. p. 15. q̄nti est vt pportio sinus. e. b. ad sinu. b. z. q̄re pportio sin⁹. b. t. ad sinu. t. z. est vt sinus. e. b. ad sinu. b. z. pmutatim igit cōclude correlarium.

Proposio xliij.

Liter idem perquirere.

¶ Cōstituo. t. polū circuli magni trāseuntis p maximā declinationē ecliptice ab horizonte: cui⁹ q̄rta sit. a. n. o. eritqz. t. n. q̄rta filr. t. o. q̄rta. et propter angulos. n. et. o. rectos necesse est eū ire p polos horizontis et ecliptice. Quātitas anguli. b. t. e. nota est ex. 38. hui⁹. et ipsa est arcus. n. o. et quia pportio sin⁹. a. o. ad sinu. o. n. cōponit^r ex duab⁹: scz pportioe sin⁹. a. e. ad sinu. e. b. et pportioe sin⁹. b. t. ad sinu. t. n. Sed. a. o. a. e. et. t. n. sunt quarte circuloz. ideo cum etiam. n. o. et b. t. noti sint: notus erit. b. e. Hinc eius complementū. a. b. quod querebatur.

¶ Palam igitur ex hoc q̄ pportio sin⁹ totius ad sinu altitudinis p̄cti ecliptice p quartā ab ascēdente est sicut pportio sin⁹ distātie p̄cti ecliptice dati ab ascēdēte ad sinu sue altitudinis

¶ Due enim postreme ex quibus prima componitur: componūt pportio nem sinus. b. t. ad sinum. e. b.

Proposio. xlv.

¶ Pud quodlibet aliud punctū ecliptice angulū ex conicidētia circuli altitudis et ecliptice inuestigare. **¶** Resumat figura antepremisse qucrim⁹ angulū. a. b. t. p̄stitū to. h. polū circuli magni: cuius portio sit. k. l. m. duoz circuloz magnozū. b. e. d. k. l. m. poli sunt in circulo. a. e. g. ideo. e. k. erit eoz maxima declinatio. q̄re. e. z. b. distāt p q̄rtas a sectione. m. eruntqz. b. k. et. b. l. q̄rte. Quia vo pportio sinus. b. e. ad sinu. e. k. cōponit^r ex duab⁹: scz pportioe sin⁹. b. t. ad sinu. t. l. et pportioe sin⁹. l. m. ad sinu. m. k. Arcus aut. b. e. k. b. t. t. l. et. m. k. noti sunt. Nā. b. e. est altitudo p̄cti dati nota p alterā premissarum. e. k. est eius complementū. b. t. distātia puncti dati ab ascendente. t. l. eius complementū. m. k. quarta circuli. igitur. l. m. notus fiet. quare residuū de quarta scz arcus. l. k. notus erit: qui est quantitas anguli. k. b. l. ergo residuus de duob⁹ rectis: scz angulus. a. b. t. notus fiet: q̄ querebat.

**Explicit Liber Secundus. Epitomatis
Sequitur Tertius.**

Tertius.

Liber Tertius Solstitiorum et Equinoctiorum tempus: Anni quantitatem: Solis in eadem puncta ingressionem: eiusque Diurnum motum: Luminariorum et Planetarum Motus Equalis et Apparentis diuersitatem: Radicis motus alicuius constitutionem: Diei Naturalis Equalis siue Astronomici: Diuersi quoque siue Apparentis discrepantiam: Horum et Causas et Modos indicando serie edocet.

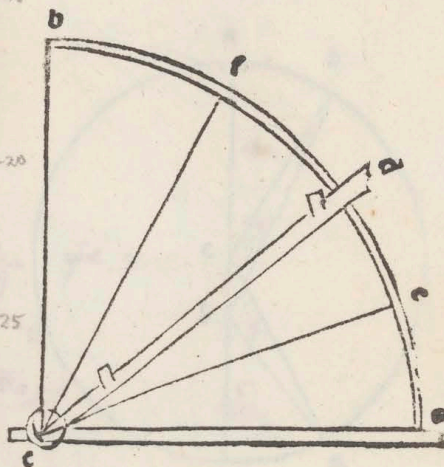
Propositio

Prima.

Ingressum solis in punctum equinoctij instrumenti adiutorio colligere.

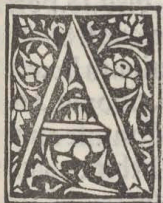
Disponatur quadrans a. b. c. in superficie meridiana: sicut in. 16. primi huius ostensum est: et cum eo prope equinoctij tempus: quod facile ex meridianis altitudinibus conijcies: obserua. Note namque prius tibi sunt per obserua-

tiones tuas regionis tue altitudo: maxima solis declinatio: etiam ad singula puncta ecliptice declinationes ipse. Ideo si aliquo die altitudo meridiana fuerit precise complementum altitudinis poli in tua regione: scito eo die in meridie equinoctium esse. Per altitudines aut meridianas proximo maiores: et minores complementum altitudinis poli: si nulla altitudo meridiana precise equalis sit complementum altitudinis poli: reperies horam ingressus solis in punctum equinoctij sic: Si fuerit iuxta vernale: pro quolibet minuto differentie minoris altitudinis meridiane et complementi altitudinis poli unam horam accipe: horisq; a meridie precedentis equinoctium numeratis fit talis ingressus. Si aut iuxta autumnale fuerit: tot horis a meridie precedente equinoctium computatis: quot sunt minuta differentie maioris altitudinis meridiane et complementi altitudinis poli: fiet ingressus in equinoctium. Tale tamen obseruationi autumnali magis conuenit: quia tunc aer purior fit. Ingressus vero in puncta tropica difficilioris sunt obseruationis: propterea quod tunc declinatio solis parum et insensibiliter varietur. propter quod fere ad quattuor dies eadem altitudo solis meridiana maneat. Sed ingressus in equinoctij puncta magis huic rei comodi sunt: quod tunc declinatio solis multum varietur: sic ut altitudo meridiana in die. 24. minutis unius gradus vel augeat vel minuat.

Propositio

ii.

Anni quantitatem per obseruationem elicere.

Diuersi diuersas circa anni quantitatem considerationes habuere. Vetustissimi enim egyptiorum annum solarem reditionem solis ad aliquam stellarum fixarum esse dicebant. Inueneruntque id fieri in. 365. diebus: quarta diei: et. 130. parte diei. Verum hec anni assignatio non conuenit: propterea quod stelle fixe motum separatum habeant a motu totius: parique ratione reuersio solis ad iouem vel saturnum annus dici deberet. Ideo Hipparchus et Ptolemeus dixerunt annum

esse reditum solis in aliquod punctum equinoctij aut solstitij. Quantū itaqz
temporis est ab ingressu solis in punctum equinoctij autumnalis vsqz proxi-
mum eius ingressum in idem punctum: tantam quantitatem annus habere
dicitur. Verum propter instrumentorum: quibus tales ingressus deprehen-
duntur: fallaciam: vix potest vera anni quantitas inueniri: nisi per multorum
annoz spacium. Quātoqz inter duas obseruationes maius temporis inter-
cidat: tanto veracius hanc anni quantitatem reperire poterimus. Hinc Hy-
parchus reperit annū. 365. dierū: et quarte vnius. Ptolemeus vō. 365. dierū
et quarte vnius minus. 300. parte diei. Hac via pcedens sumit obseruationē
Hyparchi: qua subtiliter: vt dicit: equinoctiū autumnale p̄siderauit in anno
tricesimosecundo reuolutionis tertie. Fuitqz a morte Alexandri anno. 178.
egyptio: et dicit eā fuisse die tertia ex q̄ntitate: supaddita hora noctis media i
alexandria: cuius crastinū fuit dies quarta superadditarum. Sumit deinde
cōsiderationē suam: qua anno. 463. egyptio a morte Alexandri equinoctiū
autumnale considerauit. Dicitqz eam fuisse nona die mensis Athyr: qui est
tertius egyptiorum: post ortum solis fere per vnam horam. Interuallū aut
inter ambas obseruationes fuit. 285. anni egyptij. 70. dies: et quarta: et vice-
sima diei. Quia itaqz in hoc interuallo fuerūt. 285. reuerfiones solis: et si an-
nus constitisset ex. 365. diebus: et quarta vnius: oportuisset ipsum interuallū
fuisse. 285. anni egyptij. 71. dies: et quarta vnius. Sed non fuit interuallum
nisi. 285. anni. 70. dies. 7. hore: et quinta vnius. ergo minor quātitas anni est
365. dieb: et sex hore. Differētia vō inter hec interualla est. 23. hore: et q̄ttuo:
quinte vnius: q̄ sunt. 19. vicesime vni^o diei. Proportio aut. 19. ad. 20. est velut
285. annoz ad. 300. annos. quare concludit Ptolemeus: q̄ in. 300. annis sola
ribus deficiat vnus dies a numero dierum quem facerent. 300. anni: si an-
nus ex. 365. diebus et quarta vnius constaret. Ideoqz veram anni quantita-
tem constare dicebat ex. 365. diebus: et quarta vnius: minus. 300. parte diei.
Hanc eandē quātitatē reperit via simili per obseruationes plures. Deinde
Albategni anno a morte Alexandri. 1206. scz post Ptolemeum annis. 743.
obseruās considerationem suam cum Ptolemei considerationibus compa-
rādo reperit in. 106. annis vnum diem deficere a numero dierum quem. 106
anni constituūt: dum quilibet ex. 365. diebus: et q̄rta vnius: minus. 106. parte
diei: q̄ est. 13. minuta hore: et tres quinte vni^o minuti. Nā consideratio Alba-
tegni fuit post predictā autumnalē annis. 743. egyptijs. 178. dieb^o cū medie
tate et q̄rta diei: minus duab^o quintis vnius hore. Ptolemeus enī in alexan-
dria considerauit: Albategni vō in Aracta: que est orientalis: in gradibus
10. Et eq̄litas Albategni fuit ante solis ortum hore. 4. et tribus q̄rtis vnius
fere respectu sui meridiani: Ptolemei vō respectu meridiani Albategni fuit
post ortū hora vna et duab^o tertijs vni^o. Sic vltra dies integros in interual-
lo fient hore. 15. et tres q̄nte vni^o fere. Anni aut solares. 743. vnoquoqz anno
ex. 365. diebus et quarta constāte. Sunt. 743. anni egyptij. 185. dies. 18. hore
que excedunt ipsum interuallū in. 7. diebus: et. 25. minutis hore. que si diuisa
fuerint p. 743. annos solares: fiet vt vni anno proueniant. 13. minuta hore: et
tres quinte vnius minuti. Posuit igit annū solare. 365. dies. 5. horas. 46.
minuta: et duas q̄ntas vni^o. Propter huiusmodi diuersitatē in q̄ntitate anni
a varijs reperta: similib^o tamen instrumentis et vijs quesita T̄hebit causam
huius diuersitatis inquirens per motus fuit: vt motum octauę spere: quę tre-
pidationis dicimus: super duobus circulis paruis: in quibus caput arietis
et librę circumferunt ponat. Qua positione tam variationes declinationū

Tertius

ecliptice: q̄s anni varias quantitates saluare nititur: vt patet huius motus qualitatem contemplanti. Dixitq̄s anni quantitatē non esse tempus ab equi noctio ad simile equinoctiū: nec a solstitio ad simile solstitiū: sed reditū solis ab aliquo p̄cto ecliptice mobilis in idem: siue reuersionē solis ab aliq̄ stel/ la fixa ad eādē. q̄s dixit fieri in. 365. dieb⁹. 6. horis. 9. minutis: 7. 12. scūdis.

Propositio iiij.

Medium motum solis tabulare.

MEx premissa cognoscit: quāto tempore sol medio motu suo circulum id est. 360. gradus perficit. Per tot igitur dies 7 fra/ ctiones suas si. 360. gradus diuiseris: habebis medium motū solis in vna die. hunc Ptol. posuit. 59. minuta. 8. secūda. 17. ter/ tia. 13. q̄rta. 12. q̄nta: 7. 31. sexta. Ex hoc facile tabulas cōpones.

Propositio iiiij.

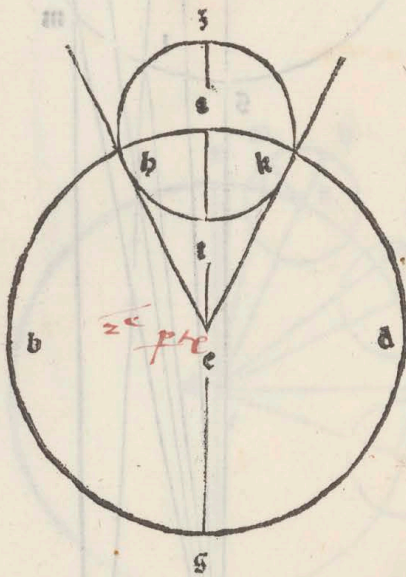
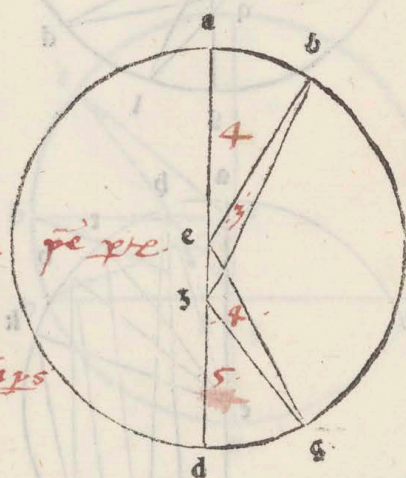
Eos esse modos: quib⁹ motus planete equalis in orbe suo diuersus appareat in orbe signorum.

DUnus est fm orbem eccentricum tñ: alius fm orbem concen/ tricū cum epicyclo. Sit enī orbis eccentricus. a. b. g. d. cuius cen/ trum. e. sit extra centrum mūdi. 3. diameter eius transiens per longitudinem longiorem. a. 7. propiorem. d. 7. p̄ambo centra sit. a. e. 3. d. Dico si planeta moueatur equaliter in orbe. a. b. g. d. tunc motus eius apparebit diuersus sup centro mūdi. 3. Sint enī. a. b. c. t. g. d. arcus equa/ les: ductis lineis. e. b. e. g. 3. b. et. 3. g. cōstabit p̄r vltimā sexti angulos. a. e. b. et. d. e. g. esse equales. sed p̄r. 21. p̄am. a. e. b. est maior angulo. a. 3. b. et. g. e. d. est minor angulo. g. 3. d. igit^r angulus. g. 3. d. maior est angulo. a. 3. b. Tenet: quia quicq̄d est maius maiore: est maius minore. Sed in tempore equali se/ cat hos angulos: eo q̄ arcus. a. b. equalis est arcui. g. d. igitur motus equalis respectu. e. centri. fiet diuersus respectu. 3. centri. Item sit concētricus plane/ te. a. b. g. d. super centro mundi. e. 7. in circūferentia huius concentrici sit cen/ trum orbis epicycli. a. 7. circūferentia epicycli. 3. b. t. k. 7. diameter trāsiens p̄ centrum mūdi: centrum epicycli: 7. longitudinem longiorē epicycli. 3. et pro/ ptiorem. t. sit. 3. a. t. e. g. Dico si centrum epicycli. a. moueatur equaliter in con/ centrico. a. b. g. d. 7. planeta moueatur equaliter in circūferentia. 3. b. t. k. mo/ tus eius equalis in his apparebit diuersus super centro. e. Mā ductis lineis e. b. e. k. si planeta motus sit per arcum epicycli. 3. b. motus eius in epicyclo addet super motū centri epicycli in concentrico arcum anguli. a. e. b. 7. si mo/ tus sit per arcum. t. k. motus eius in epicyclo minuet de motu centri epicy/ cli in concentrico arcum anguli. a. e. k. addet itaq̄s super motum equalem per vnam medietatem epicycli scz. 3. b. t. 7. per alteram scz. t. k. 3. minuet ab eodē. Sic in vna medietate epicycli apparet maior est motus: in altera vō minor. Hinc palam est q̄ fm viam eccentrici maior est motus apparens in longitu/ dine propiori q̄s in longiori. Scdm viam aut^r concentrici cū epicyclo potest tam in longitudine longiori q̄s in propiori motus maior accidere. In figu/ ra enī eccentrici angulus. g. 3. d. maior est angulo. a. 3. b. In figura aut^r epicy/ cli ab. a. versus. b. moueatur. si motus planete sit. a. 3. versus. b. maior est mo/ tus in lōgitudine longiori. Sed si tunc motus planete esset a. 3. versus. k. mi/ nor: esset motus in longitudine longiori: 7. maior in propiori.

Si in orbis eccentrici sup centrum sine sup medietatem anguli sufficit est angulum propiorē tamq̄ propiorē arcum illos angulos supponimus

Si de duobus punctis finalibus vniū lateris trianguli due linee p̄eunt in vna trianguli ipsū ad punctum vniū p̄eunt. eadem duabus q̄ reliquis trianguli lineis brevioribus erūt 7 maior angulus ḡniebit.

Tertius

Secundum modum ecētrici maxima differentia inter motum equalem et apparentē continget in puncto transitus medij: quem determinat linea motus apparentis super diametro per ambo centra eunte stans perpendiculariter.

Sit eccentricus. a. b. g. d. per cuius centrum. e. et per centrū mundi. z. et longitudinem longiorē. a. et propiorē. g. transeat diameter. a. g. Linea motus apparentis stans super. a. g. orthogonaliter sit. z. b. ductaqz. b. e. angulus diversitatis inter motū equalem et apparentē est. e. b. z. Motus enī equalis tūc est angulus. a. e. b. Sed apparēs est angulus. a. z. b. Siāt etiā duo alij anguli diversitatum apud duo puncta. t. et k. qui sint. e. e. z. et e. k. z. Dico angulum b. maximū horum esse. Continetur enim. b. z. in. d. et ducantur. t. d. e. d. et k. d. quia per septimam tertij. t. z. est longior. z. d. igitur per. 19. primi erit angulus t. z. d. maior angulo. t. d. z. Sed. e. d. t. equalis est angulo. e. t. d. per diffinitio nem circuli: et quintā primi. igitur residuus. z. d. e. maior est residuo. e. t. z. sed e. d. z. equalis est angulo. e. b. z. igitur angulus. e. b. z. maior est angulo. e. t. z. Similiter probabit. e. b. z. maiorē esse. e. k. z. **V**el sic ostende. Sint. b. t. pūcta in arcu. a. b. ductis. e. k. et e. l. perpendicularibus super. h. z. et t. z. per penultimam primi patet. e. z. longiorē esse. e. k. et e. l. longiorē. e. l. Sed. e. b. e. h. et e. t. sunt equales: ergo per octauam quinti proportio. e. t. ad. e. l. maior est proportione. b. e. ad. e. k. et b. e. ad. e. l. proportio maior proportione. b. e. ad. e. z. Ideoqz ex ratioe sinus angulus. b. est maior angulo. h. et angulus. h. maior angulo. t. igitur zc.

Ex hoc infertur: quanto linea motus apparentis puncto trāsitus medij vicinior fuerit: tanto differentia inter motum apparentem et equalem maior est.

Idem ostendere poteris de punctis inter. b. et. g.

Hinc etiam constat arcū a longitudine longiori: id est puncto motus minoris ad punctum trāsitus medij esse maiorem arcu a puncto transitus medij ad longitudinem propiorē in punctum motus maioris in duplo maxime diversitatis.

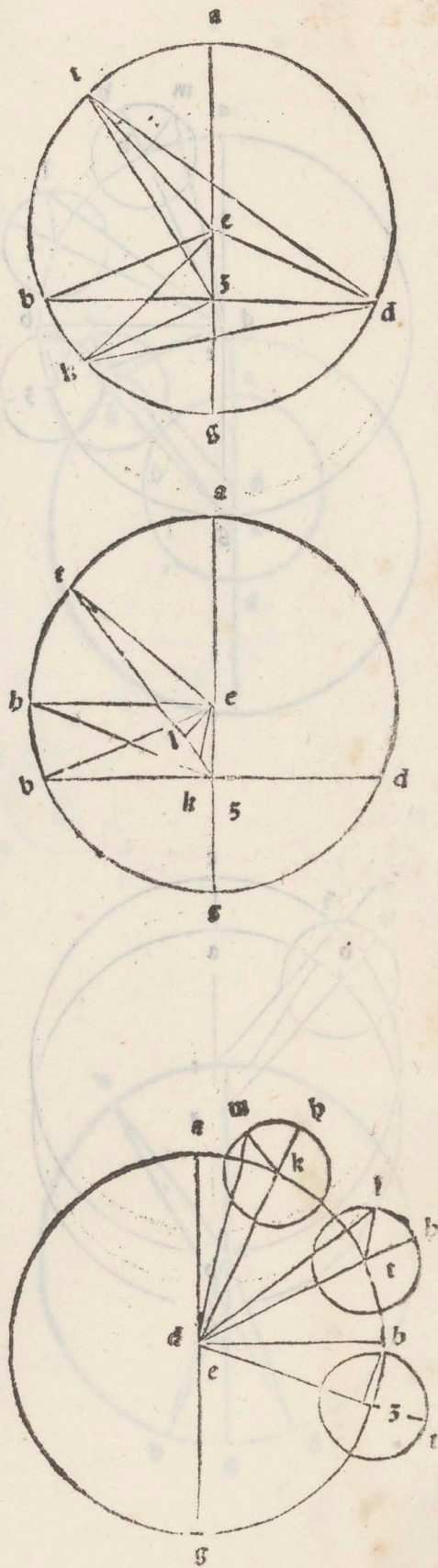
Nam quanto angulus. a. e. b. est maior angulo. a. z. b. tanto etiā angulus g. z. b. maior est angulo. g. e. b. Ideo angulus. a. e. b. maior est angulo. g. e. b. in duplo anguli. e. b. z. quod est intentum.

Propositio viij.

Secundum modum epicycli dum centrum epicycli in concētrico: planetaqz in epicyclo eque cito circueat: fueritqz motus minor in longitudine longiori: maxima differentia inter motum equalem et apparentem continget dum linea motus apparentis a puncto longitudinis longioris quarta circuli distiterit.

Sit concentricus. a. b. g. d. super centro. e. sitqz. a. locus centri epicycli dū planeta fuerit in longitudine longiori epicycli. z. vo sit punctus centri epicycli dum linea. e. n. motus apparentis distiterit ab. a. per quartam circuli seu

angulum rectum. a. e. n. Dico angulum. 3. e. n. qui est diuersitas inter motum
equalem ⁊ apparentem esse omniū maximū. h. fit longitudo longior epicy-
cli. propter motus proportionales oportet angulū. h. 3. n. equalem esse angu-
lo. 3. e. a. ergo per. 28. primi. 3. n. equidistat. a. e. ideoq3 per. 29. anguli coalter
ni. a. e. n. et. 3. n. e. sunt equales. igitur. 3. n. e. quoq3 rectus erit. quare per cor-
lariū. 15. tertij linea. e. n. est contingēs epicyclū. ideo fiet angulus. 3. e. n. maxi-
mus. Item fit centrum epicycli in duobus alijs punctis: puta. t. et. k. oportet
similiter angulum. h. t. l. equalem esse angulo. t. e. a. et. h. k. m. equalē an-
gulo. k. e. a. propter positionem motuū equalium. Sic angulus. h. t. l. maior
fiet angulo. h. k. m. ideoq3 p octauā tertij. e. m. longior fiet. e. l. q arcus. h. m.
minor fit arcu. h. l. ⁊ ex hoc angulus. t. e. l. maior erit angulo. k. e. m.

¶ Salam est ergo: quanto linea motus apparentis fuerit pūcto
trāsitus mediū vicinior: tanto diuerſitas inter motum equalem
et apparentem maior est.

Voco aut punctum transitus medij. b. in concentrico quem indicat linea e. n. orthogonaliter stans super. a. g. **I**dem posset ostendi: si puncta. t. et. k essent inter. 3. et. g.

Itē inciterū palā est : tempus quod est a pūcto motus minoris ad pūctū transitus medij : maius est tempore quod est a pūcto transitus medij ad pūctum motus maioris in duplo tempore maxime diversitatis.

¶ Quo cni angul^o. a. e. 3. maior: est angulo. 3. e. g. eo etiā angul^o. b. 3. n. maior: est angulo. n. 3. e. f. 3. a. e. 3. maior: est angulo. 3. e. g. in duplo anguli. 3. e. n. igit.

Propositio

Stres motus equales sint: videlicet stelle in eccentrico: epicycli in concentrico: stelleq; in epicyclo: motu tamen eius in longitudine longiori existente minori, fuerintq; eccentricus et concentricus eiusdem magnitudinis: et semidiameter epicycli equalis distantie centroꝝum. quicquid diuersitatis sine vno modoꝝ accidit continget etiam sine reliquo.

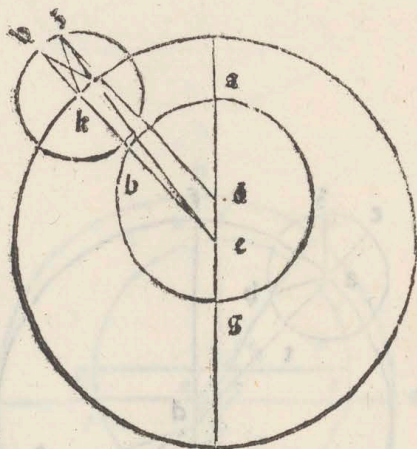
Circa concentricus. a. b. g. super centro. d. t. huic equalis sit eccentricus. e. z. h. Super centro. t. diameter communis per longitudinem longiorem et propiorē amboq; centra transiens sit. e. g. concentrici arcus ad libitum sit. a. b. sup. b. tanq; centro epicycli descriptus. sit epicyclus fm quantitatem semidiametri b. k. equalis linee. d. t. huius epicycli sectio cum eccentrico sit. z. Dico q; locus stelle fm vtrūq; modorū erit in sectione tali. Nā propter equalitatē motuū semper sunt tres arcus. a. b. k. z. et. e. z. similes. Quadrilaterū etiā. b. z. t. d. opposita latera habet equalia: igit semper est equidistantiū laterum: dum centrum epicycli extra. a. et. g. fuerit. quare. k. b. z. et. b. d. a. et. z. t. e. anguli semper sunt equalēs. Ideoq; motus apparens semper determinabitur linea. d. z. qre fm vtrūq; modū locus stelle apparens est in puncto. z. Vnaq; mot' equalis et apparētis differētia Nā fm modū ecētrici ipa est angulus. t. z. d. s; fm modū epicycli ipa est angulus. b. d. z. Ipsi aut sunt coalterni: igit eqles. Palā est igit q; fm epicycli modū stella eccentricū describit: nec vsquā ab eo discedet.

Tertius

Propositio .x.

Nem etiam accidet: si circulus eccentricus et concentricus inequalis magnitudinis fuerit: dum saltem proportio semidiametrorum eccentrici et concentrici sit sicut proportio distantie centrorum ad semidiametrum epicycli.

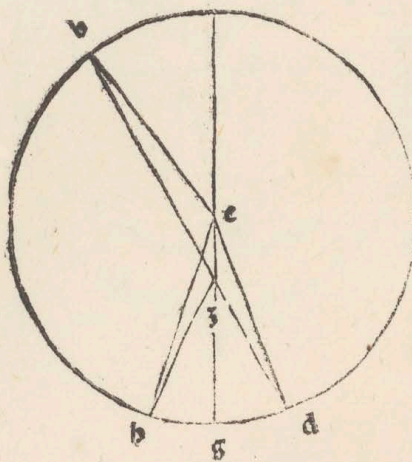
Sit eccentricus. a. b. g. super centro. d. dimaetro. a. g. in qua centrum mundi sit. e. longitudo longior. a. propior. g. sitq; stella in puncto eccentrici. b. Palam est q; locus eius apparēs est super linea. e. b. et angulus diuersitatis motus equalis et apparētis est. d. b. e. sit deinde. e. h. equidistans. d. b. et fm quātitatem semidiametri. e. k. sumptam ad libitum imaginor concentricum. fm modum itaq; epicycli in concentrico quando stella est in. b. centrum epicycli erit in. k. propter motū equalitatem et angulos. a. d. b. et. a. e. k. equales. Sit igitur semidiameter epicycli. k. h. tante quātitatis: vt proportio. a. d. ad e. k. sit sicut proportio. d. e. ad. k. b. Item sit. d. z. equidistans. e. h. erit igit fm modum epicycli locus stelle in. z. Dico. z. esse in directo linee. e. b. ita vt. e. b. z. sit linea vna. ducatur enim. e. z. Quia. z. d. et. e. h. equidistant: erit angulus. d. z. e. equalis suo coalterno. h. e. z. Item quia. k. e. equidistat. d. b. et. z. k. equidistat. e. d. igitur per. 34. primi angulos oppositos eq̄les esse oportet: scz. b. d. e. et. e. k. z. Sed et laterū proportio est vna: quia. b. d. ad. e. k. est sicut. d. e. ad. k. z. quare per sextā sexti triangulus. b. d. e. est equiangelus triangulo. e. k. z. q̄re angulus. k. z. e. eq̄lis est angulo. d. e. b. Sed iam angulus. k. z. e. equalis fuit angulo. a. e. z. igitur angulus. d. e. b. est equalis angulo. a. e. z. quare. e. b. et. e. z. sunt linea vna: quod fuit ostendendū. Vnde et angulus. z. e. k. equalis est suo coalterno scz angulo. e. b. d. scz angulus diuersitatis fm modum epicycli angulo diuersitatis fm modum eccentrici. Patet itaq; q; semper fm quamlibet duarū radīū locus stelle apparēs determinatur per lineam. e. b. et diuersitas in vtraq; est vna: siue eccentricus concentrico maior: sit: siue minor.

Propositio .xi.

Sexta modum eccentrici diuersitates motū equalis et apparentis eedem sunt dum linea loci apparentis in orbe signorum a longitudine longiore et propiore equaliter distiterit.

Vt sit eccentricus. a. b. g. d. super centro. e. centrū orbis signorū sit. z. diameter p longitudē longiorem et propiorem sit. a. e. z. g. sintq; anguli. a. z. b. d. z. g. h. z. g. equales. Dico tres angulos diuersitatis: scz. b. h. et. d. equales esse. Est enim per quintam primi angulus. b. equalis angulo. d. sed et duo trianguli. e. h. z. et. e. d. z. sunt equalium laterū. Nam. e. h. equalis. e. d. ex ratione circuli. et. z. h. equalis. z. d. per septimā tertij. in punctis tamen. a. et. g. nulla erit motū diuersitas. Conuersa huius etiam patet. Sint anguli b. et. h. equales. Dico angulos. a. z. b. et. g. z. h. esse equales. Nā si alter eorū maior esset: resecto eo ad equalitatem alterius: per hanc. 11. sequit cōtra septimē huius correlarium: q; quanto linea apparentis motus puncto transitus medij viciniō: fuerit: non tanto differentiam diuersitatis maiore esse: quod est impossibile. Palam etiam est lineam transitus medij semper angulum motus apparētis inter pūcta earundē diuersitatū ptēti p equa secare.

Liber

Propositio xij.

Extra modum epicycli idem etiam accidere.

Sit concentricus. a. g. f. super centro mundi. d. punctus. f. locus centri epicycli dū stella fuerit in longitudine longiori epicycli. g. vō dum in propiori. Item sint tria pūcta & loca centri epicycli. a. l. o. in sitibus quibus linee motuū apparētū equaliter distiterint a longitudine longiori & propiori in orbe signorum: ita vt linee motuū apparentium sint. d. z. d. n. d. q. vt tres anguli. z. d. f. n. d. g. q. d. g. sint equales. Dico angulos diuersitatū: scz. a. d. z. l. d. n. et. o. d. q. esse equales ex positione motuū equalium oportet. a. z. l. n. et. o. q. equidistare diametro. f. g. igitur tres anguli. a. z. b. m. n. l. o. q. p. sint equales: quia eorū coalterni & intrinseci sunt equales. Hinc anguli tres. z. a. b. n. l. m. q. o. p. per quintā & 32. primi sunt equianguli. Sed latera. z. a. n. l. q. o. sunt equalia. igit per quartā sexti. z. b. n. m. et. q. p. sunt equalia. Sed que fiunt ex. z. d. in. d. b. et. m. d. in. d. n. et ex. p. d. in. d. q. sunt equalia: eo qd vnūquodqz horū egle sit ei qd sit ex. e. d. in. d. t. vt patet ex tricesima quinta tertij. qre si. z. b. m. n. p. q. p. equalia diuidantur: tunc per sextā secundi: cōmunēqz scientiam probabis tres lineas. z. d. m. d. p. d. esse sibi inuicem equales. sunt igit trianguli. z. a. d. m. l. d. p. o. d. equalium laterum: scz quodlibet suo relatiuo: per octauā primi concludes propositum: scz angulos. a. d. z. l. d. m. o. d. p. esse equales. Conuersam quoqz huius ostendes: si anguli. a. d. z. l. d. n. o. d. q. sint equales: etiā angulos. f. d. z. g. d. n. et. g. d. q. esse equales. Quoniā si alter maior esset: resecto ad equalitatem alterius per hanc. 12. sequitur cōtra correlariū octauē huius qd est impossibile. **E**x hoc patet motum equalem: qui est angulus. a. d. l. in hac dispositione equalem esse motui apparēti: qui est angulus. z. d. n. qui egle liter diuidit lineā eunte ad duos transitus medios. Item lineā a centro mūdi epicyclum secante: & stella posita in duobus punctis sectionū equales habebit diuersitates motuū equalis & apparētis: vt lineā. z. d. secante epicyclum in. z. et. h. siue stella fuerit in. z. siue. h. angulus diuersitatis est. a. d. z. tūc aut erit in. h. quando centrum epicycli situabit in. l. Erunt enī tunc. h. et. n. pūctus vnus: & angulus motus equalis a longitudine longiori scz. e. a. z. maior est angulo motus apparētis: qd est. a. z. d. seu. z. d. f. in angulo. a. d. z. qui est diuersitatis. **P**reterea angulus motus equalis a lōgitudine propiori: qui est. l. d. g. seu. d. l. n. minor est angulo motus apparētis ab eadem longitudine propiori: scz angulo. m. n. l. seu. m. d. g. in angulo. n. d. l. qui est eiusdē quantitatis cum angulo. a. d. z. Sic quantum in situ. a. vnus excedit alium: tanto in situ. l. excedet ab alio dum a longitudine viciniori fiet computatio. **E**x premissis patet qd possibile est: qd in diuersitate motus apparētis in aliqua stella causa fiat sū vnū modū tm: velut sū modū eccentrici: Aut sū epicycli inconcentrici. In aliqua fiat sū ambos. In sole tamen vna tm diuersitatis reperta est: videlicet qd temp^o a minori eius motu ad medium maius est tempore a medio eius motu ad maiorem semper. ideo satis est assignare ei vnū horū modorū tm. Sed quia modus ecētrici planior: & leuior est: completurqz vno motu tm: modus aut epicycli duob^o motib^o indiget. ideo conuenientius est soli eccentricum assignare.

Propositio xiiij.

Tertius

Proportionem semidiametri eccentrici solis ad centrorum distantiam locūq; longitudinis longioris eccentrici indagare.

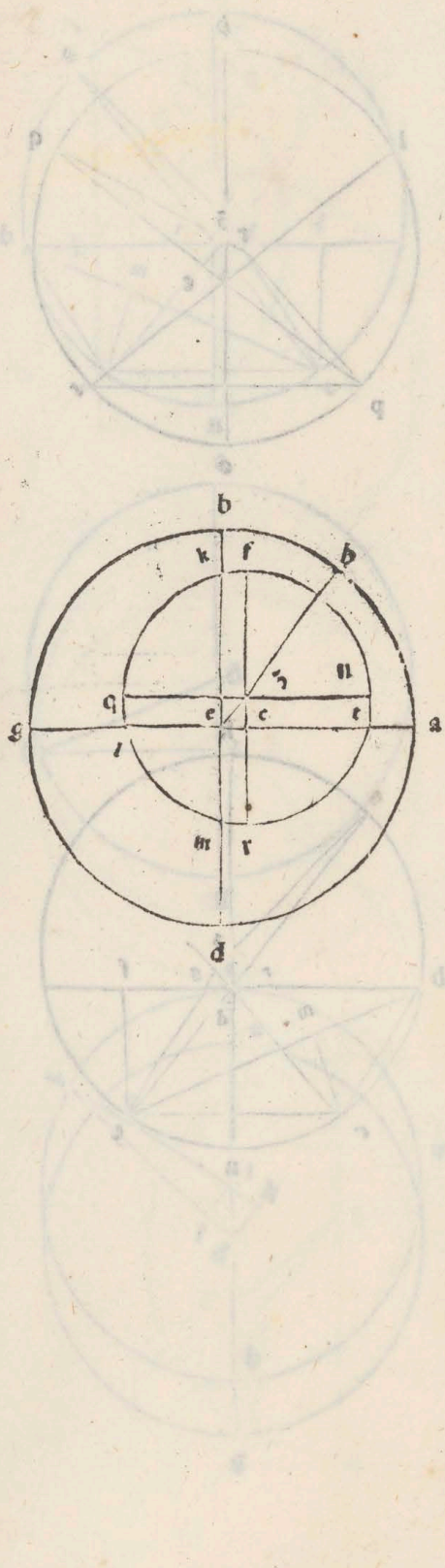
PAbraham inuenit tempus ab ingressu solis in punctū equinoctij vernalis vsq; ad solstitium estiuum. 94. dies 7 medium. A solstitio estiuo ad equinoctiū autumnale. 92. dies 7 mediū. Similiter dicit se reperisse Ptolemeus. Ex his inuenit eccentricitatem 7 locum augis hoc modo: Sit orbis signorum. a. b. g. d. super centro. e. A. quidē punctū vernale. b. estiuale. g. autumnale. d. hiemale. Et quia tempus ab equinoctio vernali ad autumnale fuit plus anni medietate: ex hoc patuit augem eccentrici esse in medietate ecliptice. a. b. g. Similiter quia tempus ab equinoctio vernali ad solstitium estiuū fuit maius tempore ab estiuo solstitio in equinoctium autumnale: ex hoc cognitum fuit: augem eccentrici solis esse in quarta zodiaci. a. b. Sit igitur in hac parte. 3. centrū ecētrici: 7 super eo eccentricus. t. k. l. m. sintq; due linee equidistantes duabus. a. g. et. b. d. secantes se in. 3. n. q. equidistantes. a. g. f. r. equidistantes. b. d. ductaq; linea. e. 3. occurrat o: bi signorum in. b. queritur quantitas lineae. e. 3. 7 arcus. b. h. Ex dictis cōstat: q; sol perambulat arcum. t. k. in. 94. diebus 7 medio. 7 arcum. k. l. in. 92. dieb; 7 medio. Ergo ex tabula medij motus solis vterq; horum arcū notus erit. Sed. f. t. est eqlis. f. l. ideo. f. t. notus. et. f. n. est quarta circuli: ideo. n. t. notus fiet. Etiam ex notis. t. f. et. t. k. noscet et. f. k. ideo finis arcū. t. n. et. f. k. noti: qui sunt equales lineis. 3. c. et. c. e. ex quib; propter rectum angulum. c. nota erit hypotemisa. e. 3. talium partium equalium. 3. f. est sinus totus. Inuenit aut Ptolemeus eam duarum partium. 29. minorū 7 medium fere equaliū 3. f. est. 60. Sic proportio semidiametri ad ecētricitatem est. 24. ad vnū fere. Ideo maximam diuersitatem posuit duorum graduum: 7 vigintitriū minorum. Ex lateribus trigoni. e. c. 3. noscet angulus. 3. e. d. cuius arcus est. a. b. distantia augis solis a principio arietis: quem Ptolemeus reperit. 65. g. et medium: sicut 7 Abraham reperit. Ex hoc cōclufit Ptolemeus augem solis immobilem 7 fixam respectu puncti equalitatis vernalis 7 autumnalis. Albategni reperit eccentricitatem duarum partium: quattuor minorū: quadragintaquinq; secundorum. arcum. b. h. septem gradū: quadragintatriū minorum. Arzachel aut licz motum medium variavit: tamen eandem quam Albategni inuenit eccentricitatem. Sed arcum. b. h. duodecem gradū: decē minorū. Quod certe mirum apparet: cum Arzachel post Albategni fuerit. Inde igit cuius obseruationi fidem habeas Albategni ab equinoctio vernali ad solstitiū estiuū inuenit. 93. dies. 14. horas fere. S; ab equinoctio vernali ad autumnale. 186. dies. 14. horas. 45. m. Ideo posuit maximā equationē solis. 1. g. 59. m. 10. se. Arzachel post Albategni. 193. annis. 402. p; siderationes fecit circa puncta quattuor: media inter puncta equalitatis 7 solstitiorū. 7 reperit. b. h. esse. 12. partes. 10. m. Ideo coactus fuit dicere q; centrū ecētrici solis moueretur in circulo quodam paruo: velut in mercurio habetur.

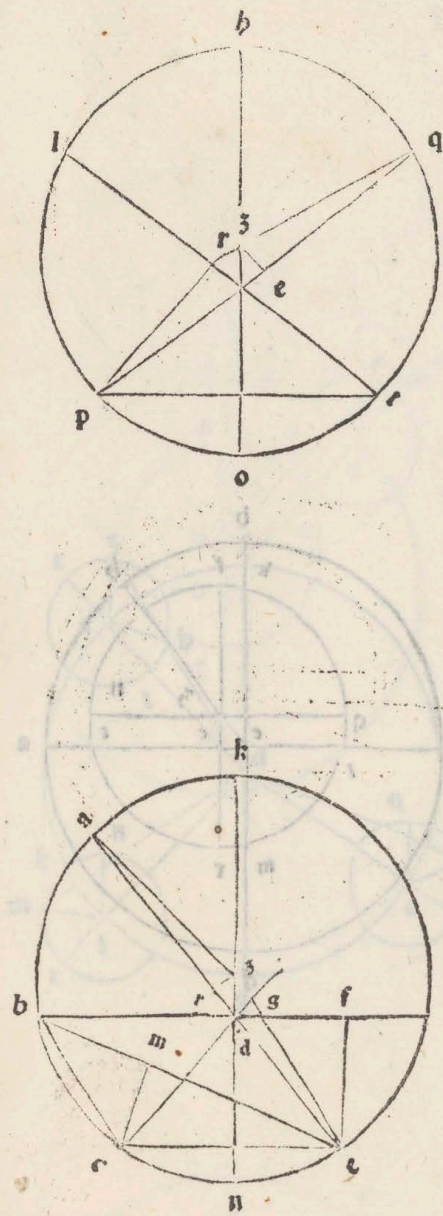

Propositio. xliij.

Liter idem reperire.

Quia non sine magna difficultate per instrumentum haberi potest ingressus solis in puncta tropica: propter declinationē que in ea parte minime variat. Ideo per tria alia loca po-

test esse certior. Illud idem cogitauimus inuestigare: velut sint nobis per
instrumentorum observationem dati introitus Solis in ambo equinoctia.
Item in principium alterius signi vicini punctis equinoctior. ¶ Sit itaqz
eccentricus solis. *h. l. t.* super centro. *z.* centrum mundi sit. *e. aux. h.* oppositum
augis. *o. z.* sit linea distinguens loca solis in ingressibus in punctū vernale. *t.*
autumnale. *l.* Item. *q.* sit puuctum ingressus in principium tauri: aut medie/
tatis eius. Quod ideo eligo: qz per instrumentum illud facilius deprehendi
potest qz ingressus in punctum cancri. Ductis lineis. *q. e. p. t. z.* perpendicu/
lari. *p. r.* super. *t. l.* quia tempus quo sol perambulat arcum. *t. q.* est notum ex
observationibz. ideo arcus. *t. q.* notus. Simili ratione arcus. *t. l.* notus ex no/
to tempore quo sol perambulat arcū. *l. o. t.* Item quia angulus. *t. e. q.* est no/
tus ex motu apparente per observationes cognito. *z.* angulus intrinsecus. *q.*
p. t. propter arcum. *q. t.* igitur reliquus intrinsecus. *p. t. l.* notus fiet. quare ar/
cus. *p. l.* datus erit. hinc ambo arcus. *p. t. et. p. q.* dati: *z.* chorda. *p. t.* similiter
chorda. *p. q.* notarum fiet partium: qualium est. *o. h.* diameter circuli: duplū
sinus totius. ¶ Preterea ex angulo. *q. e. t.* seu sibi cōtraposito. *p. e. r.* nota fiet
proportio. *c. p. ad. p. r.* Similiter ex angulo. *p. t. l.* nota fiet proportio. *t. p. ad.*
p. r. quare et nota fiet proportio. *t. p. ad. p. e.* ideoqz. *p. e. et. e. q.* date erunt in
partibz quibus. *o. h.* est diameter circuli nota. Sed quod sit ex. *p. e. in. e. q.* est
equale ei quod sit ex. *o. e. in. e. h.* per. *34. tertij.* ideo quod sit ex. *o. e. in. e. h.* no/
tū est. Sed p. quintā secundi quod sit ex. *o. e. in. e. h.* cū qdrato. *3.* est eqle qdra/
to. *3. h.* ideo sublato qd sit ex. *o. e. in. e. h.* a qdrato. *3. h.* remanebit qdratū. *3. e.*
notū. ideo nota fiet. *3. e. q.* querebat. Tūc ducta. *3. q.* ex notis lateribus. *3. e. q.*
cognoscat angulus. *h. e. q.* distantia loci augis a loco zodiaci: quem ostēdit li/
nea. *c. q.* ¶ Possem etiā idem inuestigare p. quēcūqz tria alia loca p. tres ob/
seruationibz tribz cognita. sit cētrū ecētrici. *z.* cētrū mūdi. *d.* linea p. augē *z.* opposi/
tū augis sit. *k. z. d. n.* ductis lineis. *a. z. a. d. e. b. d. f. c. d. g. b. c. b. c. c.* Itē ppēdi/
cularibz. *z. r.* sup. *a. d. c. m.* sup. *b. e. e. f.* sup. *b. d. e. g.* sup. *c. d.* Ex angulo. *a. d. b.*
qui est motus apparētis inter primā *z.* secundā obseruationes: *z.* sibi ptrapo/
sito. *f. d. e.* in triangulo rectangulo nota erit pportio. *d. e. ad. c. f.* ex arcu. *a. b.*
qui est motus eqlis inter primas psideratiōes. *z.* suo angulo. *a. e. b.* itē extrin/
seco. *f. d. e.* notus erit alter intrinsecus. *d. b. e.* hinc in triangulo. *b. e. f.* rectan/
gulo nota erit pportio. *b. e. ad. e. f.* Sz iā nota fuit. *d. e. ad. e. f.* igit. *b. e. ad. e. d.*
pportio nota fiet. ¶ Preterea ex angulo. *a. d. c.* qui est motus apparētis inter
primā *z.* tertiā obseruationes *z.* suo ptraposito. *g. d. e.* nota erit pportio. *d. e. ad. e.*
g. Ex arcu quoqz. *a. c.* q est motus equalis inter primā *z.* tertiā obseruationes
et angulo suo. *a. e. c.* extrinsecos. *g. d. e.* notus erit angulus reliquus intrinse/
cus. *d. c. e.* hinc in triangulo rectangulo. *c. e. g.* nota erit proportio. *c. e. ad. e. g.*
Sed iam. *d. e. ad. e. g.* data fuit. ideo proportio. *c. e. ad. d. e.* nota erit. Sed et
b. e. ad. e. d. cognita fuit. ideo proportio. *b. e. ad. c. e.* fiet manifesta. Deniqz ar/
cus. *b. c.* datus est: quia motus equalis inter secundā *z.* tertiā obseruationes.
Ideo sua chorda. *b. c.* nota fiet in partibus qualibus. *k. n.* est duplum sinus
totius. Ex arcu quoqz angulus. *b. e. c.* notus. hinc in triangulo. *b. e. c.* in re/
ctangulo proportio. *e. c. ad. c. m.* etiam. *e. c. ad. e. m.* data erit. hinc. *c. m.* et. *e. m.*
note erūt in partibz quibus. *c. c.* nota est: igit *z.* residua. *m. b.* Ex. *b. m.* et. *m. c.*
nota erit. *b. c.* in partibz eisdē. sed iā nota fuit in partibz quibz. *k. n.* est duplū
sinus totius: igit tā. *b. e. qz. e. d.* in eisdē cognite fient. qre arcus. *b. c. e.* datus
erit. hinc. *a. b. e. z.* sua chorda. *a. d. e.* cuius pars. *d. e.* iam nota fuit. igit *z.* resi/

Tertius

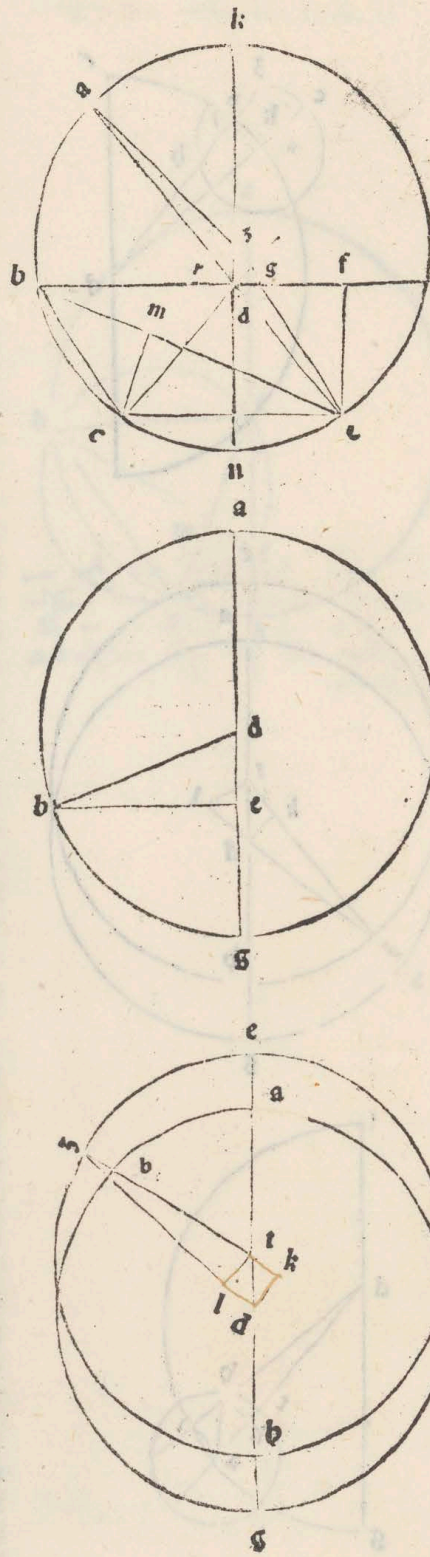
dua eius pars. a. d. nota. Sed quod fit ex. e. d. in. d. a. cum quadrato. 3. d. vt
superius patuit: quale est quadrato. 3. k. ideo. 3. d. nota fiet. hinc ex triangu-
li. a. 3. d. notis laterib⁹ notus erit angulus. a. d. k. 7c. Sed hec via labore ple-
na est: vt vides. Ideo elige precedentem: 7 serua ingressus in puncta equali-
tatis pro duabus observationibus. pro tertia sume ingressum in quodcunq3
punctum mediū in quartis quattuor. puncta. 15. tauri: vel leonis: vel sco: pij:
vel aquarij: vel prope illa. Et ex quolibet horum cum duabus equalitatibus
elicies quod dictum est facilliter. Poteris quoq3 equinoctia duo nunc cum
illo: nunc cum alio iungere: et videre si in eandem semper conco: dē inuen-
tionem producaris.

Propositio xv.

Lum aut proportio. b. d. ad. d. e. sit nota ex p^remissis duab⁹: & triangulus sit orthogonus: notus erit angulus. d. b. e. qui querit. hinc etiam. a. d. b. extrinsecus patefiet. Varij obseruatores hanc maximam diuersitatem variam inuenerūt: vt superius dictum est: quod accidit propter variam proportionem b. d. ad. d. e. ab eis varie repertam.

Propositio xvi.

Quocūq; triū anguloꝝ scz motus equalis: motus apparentis
et diuersitatis dato: noui quoq; reliqui duo fient.

Propositio xvij.

Dem iuxta viam epicycli ostendere.

Sit orbis eccentricus super centro. d. orbis signorum. f. qui dem punctum cētri epicycli dum sol est in auge epicycli. arcus medij motus. f. a. cui similis sit arcus epicycli. e. 3. unde. a. 3. eq distabit. f. d. querim⁹ angulum. a. d. 3. et arcum. b. f. quia angulus. k. a. 3. trigoni orthogonij datus est: igitur nota est proportio. d. a. ad. a. 3. quare nota fiet proportio. d. k. ad. k. 3. hinc. d. 3. ad. 3. k. quare angulus. a. d. 3. not⁹ et c. E contra dato angulo. f. d. b. seu. b. 3. a. motus apparetis: cognoscemus etiam duos reliquos angulos. Nam in triangulo orthogonio. 3. a. l. nota erit proportio. 3. a. ad. a. l. quare et nota erit proportio. d. a. ad. a. l. ideo angulus. a. d. 3. notus. hinc extrinsecus. 3. a. e. q. querebatur. Preterea ex angulo diversitatis: scz. a. d. 3. reliqui duo anguli noti fient. Nam nota erit proportio. d. a. ad. a. l. ideo et nota fiet. 3. a. ad. a. l. hinc angul⁹. a. 3. l. notus: qui est equalis angulo. f. d. b. motus apparentis. igitur et extrinsecus e. a. 3. qui est equalis motus.

Propositio xvij.

Exta viam eccentrici dato angulo motus equalis a longitudine ppiori angulū diversitatis cognoscere.

Sit eccentricus. e. 3. b. super centro. t. orbis signorum. a. b. g. super centro. d. sitqz angulus. b. t. 3. datus. querimus angulum. d. 3. t. similiter angulum. 3. g. b. facta. d. k. perpendiculari super t. 3. trianguli. d. t. k. laterū proportio nota erit. quare et. 3. k. ad k. d. hinc. 3. d. ad. d. k. ergo angulus. 3. notus: et extrinsecus. 3. d. b. qui querebatur. E contra ex angulo. g. d. b. dato reliquos sciemus. Facta. t. l. perpendiculari super. b. d. proportio. d. t. ad. t. l. nota fiet. hinc. 3. t. ad. t. l. ex hoc angulus. 3. et intrinsec⁹. t. noti fient. Preterea dato angulo diversitatis. 3. reliqz quoqz noscentur. Nam nota fiet proportio. 3. t. ad. t. l. ideo etiam. d. t. ad. t. l. data. hinc angulus. d. t. l. seu. d. g. b. notus: et reliqu⁹ ex hoc: scz. b. t. 3. noscet.

Propositio .xix.

Exta viam epicycli idem reperire.

Sit concentricus. f. a. g. super centro mundi. d. et sit. g. punctus: super quo est centrum epicycli dum sol est in longitudine propiori. distet centrum epicycli. a. g. per arcum. g. a. seu angulum. g. d. a. motus cōlis datus erit. b. t. arcus similis arcui. a. g. propter motus equalitatem. et angulus. b. a. k. equalis angulo g. d. a. ideo proportio. a. b. ad. b. k. et. k. a. nota. Sed. d. a. ad. a. b. prius nota est igit. d. k. ad. k. b. noscetur. notus ergo erit angulus. b. d. k. diversitatis. hinc b. d. g. motus apparentis. E contra ex angulo. b. d. g. motus apparentis reliquos noscemus in triangulo. b. l. a. orthogonio ex angulo. b. dato nota fiet proportio. b. a. ad. a. l. quare. d. a. ad. a. l. data. ex hoc anguli. l. d. a. et. a. d. g. noti. Preterea dato angulo. b. d. k. nota fiet proportio. d. a. ad. a. l. ideo. b. a. ad. a. l. nota. quare angulus. l. b. a. eq̄lis angulo. l. d. g. notus fiet: et reliquus a. d. g. qui querebatur.

Propositio .xx.

Tertius

Atto angulo motus apparentis equali angulo mo-
tus medij: angulū diuersitatis vtriusq; et distantia
a longitudine longiori aut propiori deprehendere.

D

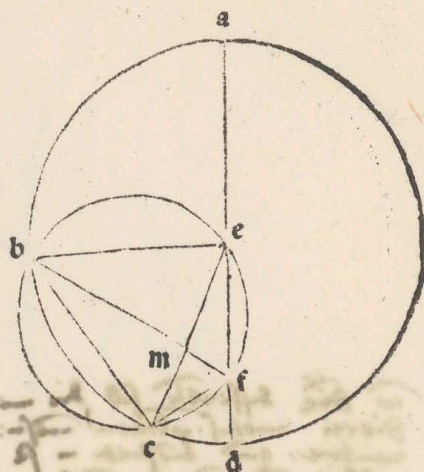
Sit in eccentrico. a. g. d. super centro. e. centrum mundi. f. lō-
gitudō longior. a. propior. d. angulo. b. e. c. motus medij equa-
lis sit alius angulus. b. f. c. motus apparentis. propositum est
inuenire angulum. e. b. f. et angulum. a. f. b. ¶ Ducta linea. b. c. cum angulus
b. e. c. sit equalis angulo. b. f. c. et anguli. a. d. m. contraposti eq̄les. Erūt duo
anguli diuersitatis. b. et. c. equales. Ex hoc igitur quadrilaterum. b. e. f. c. est
circulo inscriptibile. alias enim per. 26. tertij sequeretur impossibile contra
16. primi: si circulus per tria puncta. b. e. f. transiens nō iret per. c. sed abscin-
deret. f. c. aut supra iret. Quia itaq; angulus. b. e. c. datus est: ergo vterq; re-
liquorum equaliū. e. b. c. et. e. c. b. datus erit. Ideoq; e. f. b. equalis. e. c. b. no-
tus. hinc arcus qui subtenduntur in circulo trigono. e. b. c. circūscripto noti.
Quare anguli. e. c. b. seu. e. f. b. subtēsa chōrda. b. e. nota. Sed et proportio. b. e.
ad. e. f. per. 13. huius nota est: quare arcus. e. f. notus erit. Ideoq; et angulus
e. b. f. notus fiet. quare extrinsecus. a. e. b. dabitur. Angulum aut. e. f. b. equa-
ri angulo. d. f. c. probauit conuersa vndecime huius: postq; anguli. f. c. c. et. f.
b. e. sunt equales: ergo et c.

Propositio. xxi.

R

Adicem motus aliqualis ad cuiuscunq; temporis
principium per observationem firmare.

¶ Per tertiam huius habes medium motum tabulatū. et per
13. huius habes proportionem semidiametri ecētrici ad id qd
cadit inter. per. 16. et. 18. habes ex observatione et motu appa-
rente motū equalem. Ex his nunc ad cuiuscunq; temporis prin-
cipium instans tue observationis antecedens aut sequens poteris radicem
medij motus firmare. Exemplo Ptolemei: qui supposuit augem seu lōgitu-
dinem longiorem eccentrici immobilem: Reperitq; distantiam puncti equali-
tatis autumnalis ab auge per. 116. g. 40. m. fm motum medium: velut in fi-
gura. 18. huius. Si. b. foret principium libe: ex angulo. b. d. g. quem putauit
65. g. 30. m. quia oppositum augis posuit in. 5. g. 30. m. sagittarij: reperit an-
gulum. 3. t. b. 63. g. 20. m. Volens firmare radicem motus equalis ad princi-
pium annorum Nabuchodonosaris: accepit considerationem suam subtilis-
simam et verissimam equalitatis autumnalis in. 17. annorū Adriani: die. 7.
mēsis Athyr egyptij: post mediam diem duas horas equales fere. Anni vō
a principio regni Nabuchodonosaris vsq; ad mortē Alexandri fuere. 424.
anni egyptij. Hinc ad principū primi anni regni Augusti. 294. anni. et hoc
principium fuit primo die mēsis Thus: et in media die. hinc ad dictam ob-
servationem. 161. anni: et. 66. dies: et due hore. Igitur a principio regni Na-
buchodonosaris: quod fuit in principio mēsis Thus in media die precedē-
ti vsq; ad horam huius considerationis fuerunt anni egyptij. 879. 66. dies
et due hore. Et motus solis medius in hoc tempore post integras reuolutiōes
fuit fm positionem eius. 21. g. et. 25. m. quem si minuem⁹ a loco solis equali
in dicta cōsideratione remanebit locus solis equalis. 45. m. p. ime partis pi-
scium in principio primi annorū Nabuchodonosaris. Scdm hoc exemplū
in alijs facito. Fuit aut dicta Ptolemei cōsideratio post principium annorū

quot ann transierunt a
Nabuchodonosor ad christum

no die differet sub die
dionii mch. p. l. t. a. m. f. n.
santus qui h. p. l. t. a. m. f. n.
m. g. l. p. n. b. p. t. f. f. m. f. n. l. a.
alidem

Liber

christi. 132. annis egyptijs. 301. diebus. 2. 7. horis. 25. Nam a principio anno-
rum Nabuchodonosaris ad initium annoꝝ christi transiuerunt. 747. anni
egyptij et. 130. dies.

Propositio xxij.

Dies naturales duplici causa inequales esse.

Dies naturalis dicitur tempus reuolutionis solis per mo-
tum primi mobilis ab horizonte aut meridiano donec ad ipm
redeat. Sic quantum temporis est a pũcto meridiei in punctũ
meridiei: tanta est dies naturalis. Et hoc est tempus in quo re-
uoluitur totus equinoctialis: 7 ultra hoc tanta portio equino-
ctialis: quanta correspondet ei arcui ecliptice: quem in illo tempore sol peram-
bulat. Hoc aut additamentũ duabus de causis diuersificatur. Vna quidem
q̃ sol in temporibus equalibus inequales arcus de orbe signorum abscindit
Alia q̃ arcus equales ecliptice inequales habent ascensiones tam rectas q̃
obliquas. Oportet igit̃ propter additamenta hec duplici causa diuersificata
dies naturales ineq̃les esse: quod est propositũ. **E**x hoc patet hos dies na-
turales qui differẽtes dicuntur: non esse mensuram motũ aliorum: cũ ineq̃-
les sint. Oportuit igit̃ in mensurã huiusmodi alios dies qui equales essent
assumi. Hac ratione vnus annus solis est tempus in quo totiens reuoluitur
equinoctialis quotiens est vnitas in numero dierum anni reperti iuxta do-
ctrinam secũde huius: addita reuolutione vna: que reuoluitur cum motu so-
lis vero pertracto in vno anno a sole. Diuiso itaq̃ hoc numero reuolutionũ
per numerum dierum anni: egreditur quantitas diei mediocris: scz reuolu-
tio vna equinoctialis cum additamento. 59. minorũ: octo secũdorũ equino-
ctialis: iuxta quantitatem mediũ motus solis in die. Nec ṽo additamenta sunt
inter se equalia: hinc constat mediocres inter se esse equales. Palam est igit̃
dies naturales differẽtes vnum ab alio atq̃ a mediocribus differre. Et licz
vnus dies differens parũ a die vna mediocri differat 7 insensibiliter: in plu-
ribus tamen diebus hec diuersitas collecta: quantitatem de qua curandũ est
efficit: vt patebit infra.

Propositio xxij.

Causa inequalitatis dierum propter diuersitatem mo-
tus solis proueniens ab altera l̃gitudinũ mediarũ
incipit: 7 ad oppositam finit: Plurimũq̃ differẽtie
ex hoc collecte duplũ est maxime diuersitatis mo-
tũ equalis 7 differentis in sole.

Ideo incipit ab alterutra l̃gitudine media: q̃ ibi motus apparẽs motui
medio adequat̃ ad diẽ vnã. Procedẽdo aut̃ p̃ medietatẽ orbis signorũ supe-
riorẽ: in q̃ est l̃gitudinẽ l̃giorẽ centrici: patet mediũ motũ differẽte maiorem
ẽẽ in duplo anguli maxime diuersitatis. Sed procedendo p̃ medietatẽ infe-
riorẽ: in q̃ est l̃gitudinẽ propiorẽ: medius motus minor est apparẽte seu diuer-
so in duplo eiusdem anguli. Sed duplum huius anguli Ptolemus reperit
4. g. 7. 45. m. Per superiorẽ itaq̃ medietatem motus diuersus minuit a me-
dio. 4. partes: 7 tres quartas vnus: per inferiorẽ ṽo accidit tantundem.
Quod igitur p̃ ambas medietates procedendo de additione 7 diminutio-
ne consurgit simul est gradus nouem 7 medius: tantũ dies differẽtes maio-
res addunt supra dies differẽtes minores propter hanc quidem causam.

Tertius

Propositio xxiii.

Ad loco causa inequalitatis dierum propter inequalitatem ascensionum apud horizontem obliquum proueniens incipiat vel desinat: quantaque sit differentia tota ex hoc collecta ostendere.

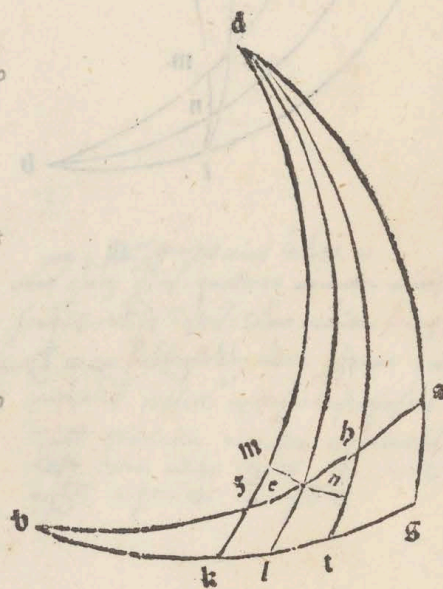
Locus ille secundum varietatem horizontum varius est: in omni regione ante tropicum estiualem: et post tropicum hiemalem deprehendere. Vbi enim est inceptionis principium: ubi unus gradus ecliptice cum uno gradu equinoctialis oritur. Id igitur per tabulam ascensionum obliquarum horizontis tui deprehendas. Vide itaque quanta sit portio ecliptice inter hec duo loca: et quanta sit huius portio obliqua ascensio: harum differentia est ea quam queris. Quantum autem ex hac causa sola: dies mediocres addunt super differentes per portionem ecliptice: in qua est aries: Tantum differentes addunt super mediocres per reliquam portionem eclipticam. Ex hoc constat quod dies differentes maiores addunt super dies differentes minores duplum collecte differentie: quantum prouenit ratione huius cause. Palam est iam quod differentia sic inuenta: augmentum diei solstitialis super diem equinoctialis excedit: propterea quod locorum in quibus inequalitatis huius est inceptio: et finis unus est ante tropicum estiualem: alius post tropicum hiemalem. Propterea itaque quod hec causa varia sit secundum horizontum varietatem. Sed causa diuersitatis dierum: que est propter inequalitatem ascensionum rectarum: que sunt respectu circuli meridiani est una in omni regione. Commodius igitur est ut dies initium sumant ab instanti quo sol in meridiano fuerit.

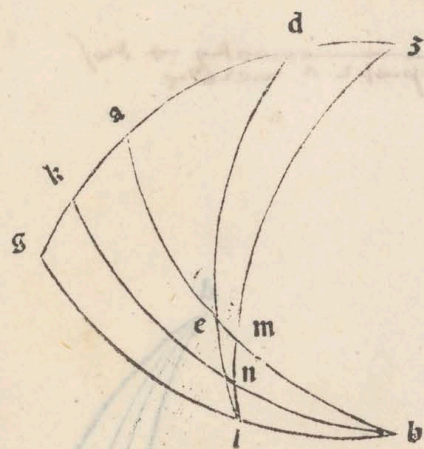
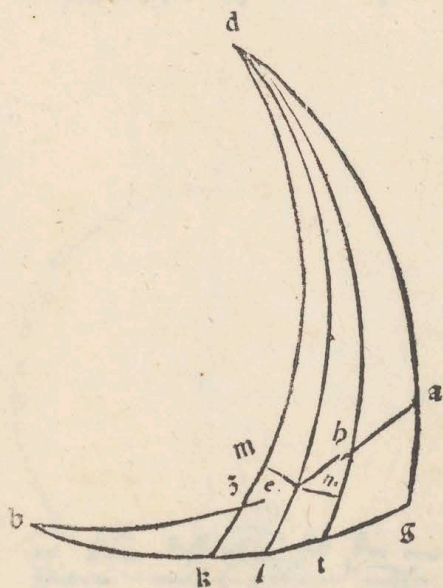
Propositio. xxv.

Antum in quarta ecliptice apud quod plurimum differentie est inter arcum ecliptice eo terminatum ex ascensione suam rectam determinare.

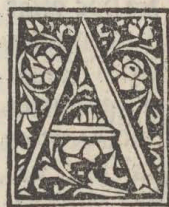
Sit quarta ecliptice a principio arietis ad principium cancri. b. a. quarta equatoris sibi conterminalis. b. g. quarta coluri distinguentis duo solstitia. d. a. g. polus equinoctialis. d. erit g. a. maxima declinatio. complementum autem eius erit. a. d. Inter sinum arcus g. d. et sinum. d. a. sit medio loco proportionalis sinus: cuius arcus sit. d. n. per n. eat circulus parallelus equinoctiali: secans arcum ecliptice in e. Dico. e. punctum quesitum esse. Nam duco quartam. d. e. l. que secet equinoctialem in l. sumamque ab utraque parte. c. puncta ad libitum: et sint. z. et. b. p. que vadant quarte. d. z. k. d. b. t. Ab. e. veniant duo arcus: v. z. e. m. perpendicularis super. d. z. et. e. n. perpendicularis super. h. t. Probandum est quod differentia. e. b. super. b. l. est maior quam differentia. z. b. super. b. k. etiam maior quam differentia. h. b. super. b. t. Primum sic ex theorematibus Sebri: Quia. e. m. et. l. k. cadunt orthogonaliter super. d. k. ergo proportio sinus. l. k. ad sinum. e. m. est sicut proportio sinus. d. l. ad sinum. d. e. Sed hec ex hypotesi est sicut proportio sinus. d. e. ad sinum. d. a. Et proportio sinus. d. z. ad sinum. d. a. maior est proportionem sinus. d. e. ad sinum. d. a. quare proportio sinus. z. d. ad sinum. d. a. maior est proportionem sinus. l. k. ad sinum. e. m. Sed proportio sinus. z. d. ad. d. a. est sicut proportio sinus. z. e. ad sinum. e. m. quod. d. a. et. e. m. sint perpendiculares super. z. a. et. z. d. Igitur proportio sinus z. e. ad sinum. e. m. maior est proportionem sinus. l. k. ad sinum. e. m. quare sinus arcus. e. z. est maior sinu arcus. l. k. Et cum uterque eorum sit minor quarta circuli

culi: erit arcus. e. z. maior: arcu. l. k. Sed arcus. e. b. est maior: arcu. b. l. sicut. e. d. est maior: d. a. z. iam. z. b. est maior: b. k. Ideo qz excessus. e. b. super. b. l. maior: est qz excessus. z. b. super. b. k. quod est primū. ¶ Secundum sic: Quia proportio sinus. l. t. ad sinum. e. n. est sicut proportio sinus. l. d. ad sinum. d. e. seu sicut sinus. d. e. ad sinū. d. a. hec aut maior: est proportione sinus. b. d. ad sinū d. a. Sed proportio. b. d. ad. d. a. sinum est sicut sinus. b. e. ad sinum. e. n. igitur proportio sinus. l. t. ad sinum. e. n. maior: est proportione sinus. b. e. ad sinum e. n. Igitur cum arcus sint minoris quartis. l. t. arcus maior: erit arcu. e. b. Sed b. b. est maior: b. t. etiam. e. b. maior: b. l. igitur differentia. b. b. super. b. t. est minor: differentia. e. b. super. b. l. quare patet secundū. Igitur arcus. e. b. est ille qui plurimū suam rectam ascensionem excedit. Inuenimus aut arcum. d. e. esse. 73. g. 13. m. et. e. l. 16. g. 47. m. hinc arcum. b. e. 46. g. 15. m. z. arcum. b. l. 43 g. 45. m. et excessum. b. e. super. b. l. duū graduū z medij.

Propositio xxvj.

Arcus ecliptice plurimū a sua ascensione recta differens cum sua ascensione recta quartā circuli perficit dum a puncto equalitatis initium sumat.

¶ Ut in figura sit arcus ecliptice. b. e. ille qui plurimū ab ascensione recta sua differat: scz. b. l. Dico aggregatum ex. e. b. et. b. l. quartam circuli fieri trahitur ex demonstratis Nilei. ¶ Sit in coluro solstitiali. g. d. k. punctus medius inter. g. et. a. et. k. z. sit quarta circuli. erit. d. z. medietas maxime declinationis. quia ex Nileo trahitur: qz proportio quadrati sinus. z. d. ad quadratum sinus. d. k. sit sicut proportio sinus excessus. e. b. super. b. l. qui est. e. m. ad sinum aggregati. e. b. et. b. l. Quantū igitur sin⁹ aggregati ex. e. b. et. b. l. est maior: tanto sinus. e. m. est maior: sed non potest esse maior: sinu toto. igitur quando. e. b. et. b. l. perficiunt quartam circuli. e. m. erit maximus: quod est propositū. ¶ Vel sic: In figura superioris sinus. c. b. ad sinum. b. l. sicut sinus. e. d. ad sinū. d. a. Sinus aut. e. d. ad sinū d. a. exposito sicut sinus. l. d. ad sinū. d. e. Sed sinus. l. d. ad sinum. d. e. sicut sinus. l. g. ad sinum. e. a. igitur quod fit ex sinu. b. e. in sinum. e. a. equale est ei quod fit ex sinu. b. l. in sinū. l. g. Illud vo esse nequit: nisi. b. e. sit equalis. l. g. et. b. l. equalis. e. a. In duobus enim trigonis orthogonis equalib⁹ sup vna basi cōstitutis: necesse est vt duo latera vnus sint equalia duobus lateribus alterius. Sunt enim inscriptibiles eidem circulo: alias sequeretur per. 30. tertij impossibile cōtra. 16. primi. Et cū sint equalis per. 39. primi erunt inter lineas eqdistātes. hinc ex angulis coalternis. 28. et. 28. tertij patebit propositū.

Propositio xxvij.

Causa inequalitatis dierum propter inequalitatem ascensionū rectarum proueniens iuxta puncta media in quartis: quas puncta principalia terminant incipit: atqz iuxta punctum sequētis quarte mediū desinit: Totaqz differentia cum collecta fuerit: ad quinqz gradus peruenit.

¶ Ibi enim est inceptio hec: vbi vnus gradus equinoctialis cum vno gradu ecliptice oritur in sphaera recta. Hoc aut contingit circa. 16. tauri. 14. leonis: z punctis his oppositis: vt numeratio indicat. Sed portio a. 16. tauri in

Tertius

14. leonis: que est. 88. g. oritur in sphaera recta cum. 93. gradibus equinoctialis: propterea differentium dierum super mediocres differentia: cum collecta fuerit: quinque perficit gradus. Item portio a. 14. leonis in. 16. scorpij: que est 92. g. oritur in sphaera recta cum. 87. g. equinoctialis. quare mediocrium dierum super differentes differentia cum collecta fuerit: quinque gradus complet. Simile accidit in quartis oppositis. Palam igitur est: quod dies differentes maiores superant dies differentes minores ob hanc causam quantitate. 10. graduu.

Propositio xxvij.

Quo loco principium additionis dierum differentium super mediocres sit: quantaque differentia tota sit ex utrisque causis simul collecta deprehendere.

Ex superioribus ad singulos dies differentias ex utraque causa puenientes collige. Et cum ambe sint addentes aut minuentes super dies mediocres aut ab eis: eas in unum iunge. Sed cum una fuerit addens: altera minuens: minorem de maiori deme. Sed cum una minuit tantum quantum altera addit: eo loco dies differens equalis est diei mediocri. Si tunc post hoc ambo simul addant: aut una plus addat quam alia minuat: fit ibi principium additionis. Si autem post hoc ambe simul minuant aut una plus minuat quam altera addat: fit ibi principium diminutionis. Plurimum vero differentie huiusmodi aggregati quo ad additionem repertum est in portione: que est a principio scorpij usque ad medium signum aquarij. Sed quo ad diminutionem in portione que est a medio aquarij ad finem libe. Nam in prima utraque differentia est addens: in altera minuens. Et in his differentia ratione inequalitatis solis est. 3. g. et due tertie. Differentia autem ratione inequalitatis ascensionum rectarum est. 4. g. et due tertie: que simul faciunt octo gradus: et tertiam unius: scilicet differentia ex utrisque causis collectis. Illud vero quasi medietatem hore facit et decimam octavam partem hore. Quam licet dum negligamus in sole vel in alijs planetis tardi motus: nihil erroris sensibilis fiat: In luna tamen neglecta: propter velocitatem motus eius: sensibilis fit error: eo quod ad tres quintas unius gradus fere attingat.

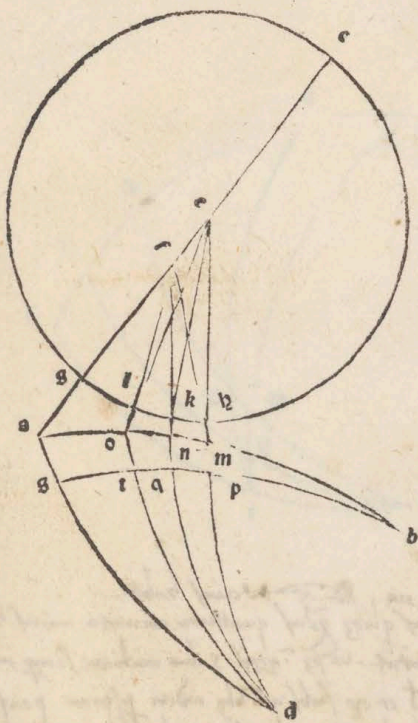
Propositio xxix.

Dies differentes in mediocres convertere: et e contra.

In tempore dato tam cursum solis verum quam medium numerare. vero cursui elevationem in sphaera recta correspondente accipe: et eius ad medium motum solis differentia nota. Nam ipsa erit dierum equatio: cuius quilibet gradus quattuor minuta unius hore representant. Tempus igitur huius equationis adde super dies differentes: si elevatio recta cursum medium excederit. Aut minues si e contra fuerit: et exhibunt dies mediocres. Si vero dies equales ad dies diversos reducere voles: in tempore: similiter cursum verum et equalem numerare. cursui vero ascensionem rectam respondentem accipe: eius ad medium motum differentia erit dierum equatio. Cuius tempus super dies mediocres aut equales adde: si medius motus fuerit ascensione maior: vel minue: si e contra: et prodibunt dies diversi seu differentes. Hac via certius deprehendes quod premissa exposuit. Advertendum autem si radix temporis posita fuerit super principium additionis: hanc differentiam semper addendam fore diebus differentibus: ut ex eis fiant mediocres. semper minuendam a mediocribus: ut

*Nam habet
min q. 12. g. 4. min. quattuor minuta unius hore
sunt. ut p. 12. g. 4. min. Salvo m. 12. g. 4. min. indico:
et ex q. 12. g. 4. min. unius p. 12. g. 4. min. post
aut horis p. 12. g. 4. min. exemplo in p. 12. g. 4. min.
et quinquaginta minuta equales q. 12. g. 4. min.
let unius m. 12. g. 4. min. et unius m. 12. g. 4. min.
q. 12. g. 4. min. et p. 12. g. 4. min.*

[illegible]

ex eis fiant differentes. Econtra si radix temporis posita sit super principiu diminutionis. ¶ Exemplum predictorum. Sit verus motus solis in die naturali ab equinoctio. 59. m. medius vo semper est. 59. m. fere. ascensio respondens vero motui est. 54. m. differētia huius ⁊ medij motus est 5. m. vni⁹ gradus equinoctialis: qm tempus conuersa faciunt tertiā vnus minuti hore. Est igitur dies medius maior die differēte in tertia vnus minuti. Vnc igit vnus dies differens conuersus in mediocres facit mediocrem minus tertia minuti hore. Sed vnus dies mediocris conuersus in differentes efficit vnū differentem ⁊ tertiā vnus minuti hore. Ex hoc exemplo habes causā cōuersionis dierum differentium in mediocres: ⁊ econuerso.

Propositio xxx.

Dincipium diminutionis dierum differentiū a me
diocribus aliter inquirere: Tabulāq; equationis
dierum componere.

Tale principium iam ostensum est eē circa mediū aquarij. Sed supposita fuit aux solis immobilis. nunc vo cū aux solis cōperta est moueri: querendū est hoc principiū precisius. Eritq3 principiū illud in eo loco circa mediū aquarij: vbi motus solis equalis corre spondens vni gradui motus veri fuerit precise equalis ascensioni recte corre spondēs vni gradui veri motus solis. Et ante tale punctum principij oportet diem differentem maiorē esse mediocri: et post tale punctū principij oportet diem mediocrem maiorē esse differente. Sit itaq3 in figura eclyptice portio a sectione vernali versus principiū capricorni. b. a. portio equatoris sibi con terminalis. p. g. polus mūdi. d. Item superficies ecentrici solis in superficie eclyptice sit. b. c. cuius centrum sit. e. z centrū mundi. f. longitudo ppior: ex su perioribus constat esse sub capricorni nostro tēpore principio: sc3 sub. a. erit itaq3 principium diminutionis dierum differentiū a mediocribus in portio ne. a. b. sit ipm punctū. n. factoz. m. n. gradu vno: z. n. o. gradu vno. ductisq3 lineis z circulis vt in figura: vero motui. m. n. respōdeant eleuatio recta. q. p et medius motus. k. h. Sic vero motui. o. n. respōdēt eleuatio recta. r. q. z me dius motus. l. k. Oportet si. n. est pūctus principij diminutionis dierū diffe rentiū a mediocribus: q3 arcus. r. q. sit maior arcu. l. k. z arcus. k. h. sit maio: arcu. p. q. Nā dū dies differēs maio: est mediocri: oportet vt additamentū verum maius sit additamēto medio. Sed cū dies medius maio: est differēte: oportet vt additamentū mediū maius sit additamēto vero. Additamen tum aut mediū non est aliud nisi medius motus solis in tēpore dato. Addi tamentū aut verū est ascensio recta que respondet vero motui solis in tēpore dato: vt patet ex ratione dierū differentiū z mediocriū. quare oportet vt ante punctū principij diminutionis dierū differentiū a mediocribus: ascensio re cta que respondet vero motui solis in tēpore dato: sit maio: medio motu so lis in eodē tempore. Et post tale punctū sit econuerso. Ad inquirendū igitur punctū. n. et cōponendū tabulam equationis dierū: primo cōpone tabulam que ex vero motu solis ab auge dato extrahitur z medius motus sibi corre spondēs. Id fac fm doctrinam datam in. 16. huius: eius tabule adiutorio fa cile habebis propositū. Done. n. finē. 21. gradus aquarij: z. n. m. vnū gradū: similiter. n. o. vnum gradū: et sit aux in principio cancri. Erit igitur. a. princi pium capricorni. ex tabula distantie medij motus a vero fiet. l. k. 58. m. 33. se/ cunda. k. h. 58. m. 35. secūda. Ex tabula ascensionis recte erit. r. q. 58. m. 49. se

Quartus

cunda. q. p. 58. m. 38. secunda. Quia itaqz. r. q. excedit. l. k. etiam. q. p. excedit. k. h. Sunt adhuc dies differentes, maiores mediocribus. erit. n. scz. 21. gradus aquarij ante principiu diminutionis quesitu. Itē si pones. n. 21. g. 15. m. aquarij: inuenies. l. k. 58. m. 35. secun. r. q. 50. 58. m. 46. secun. q. p. e. h. k. 58. m. 35. secun. Cum itaqz ante punctu. n. iam dies differens maior sit mediocri: et in puncto. n. sint equales: q. additamēta verum et medium sint equalia: fiat hoc nostro tempore principium diminutionis dierum differentium a mediocribus in. 21. g. 15. m. aquarij: quod querebamus. Mutabitur tamen successu temporis fm augis mutationem. Habito principio tali: facile compones tabulam equationis dierum. Posui nāqz principium in fine. 21. g. aquarij. feci deinde arcum. n. m. vnum gradum: post duos: deinde tres et c. ad complemētū circuli. et arcui. n. m. quesui correspondentiam. k. h. et. q. p. inueniqz. k. h. semper maiorem. k. p. Eorum differentiam tabulaui. Nam ipsa est equatio dierum: addenda quidem ad tempus mediocre: vt dies differentes exeat: et a differentibus minuenda: vt tempus mediocre creat.

Explicit Liber Tertius Epitomatis Sequitur Quartus

Liber Quartus Notus lune et per Eclipses et per instrumentum medium deprehensionem: sueqz motus diuersam variationem demonstrando declarat.

Propositio

Prima.

Erunt locum Lune in Ecliptica certius per Eclipses lunares qz instrumenta vel consideratio: nes respectu stellarū fixarū aut eclipses solares deprehendi.

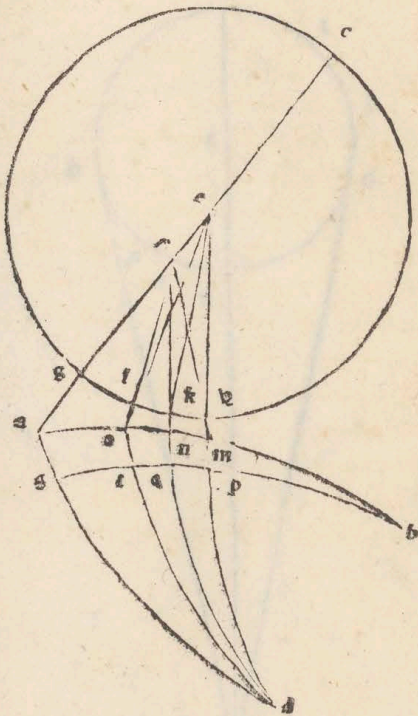
¶ Patet quia semidiametru magnitudinis terre sensibilis est quātūtatē respectu distātie lune a terra. Ideoqz diuersitas aspectus in luna contingit: que impedimento est: vt verus eius locus per instrumenta vel consideratio: nes respectu locorum stellarum fixarū aut eclipses solares certus deprehēdi nō semper possit. In eclipsis vō lunaribus: cum facile per principium et finem medium eclipsis cognoscat: in medio vō luna sit diametraliter opposita: ex loco solis p priora cognito certus habebis lune locus.

Propositio ii.

Editiōes lune in circulo diuersitatis sue: et in orbe signorum atqz latitudine diuersas videri.

¶ Videmus enī eā sub vna et eadem parte zodiaci nunc tarde nunc velociter: nūc motu mediocri moueri: nec eandem semp sub eadem parte zodiaci seruare latitudinē. Que satis nobis

Liber

significant: q̄ reuersio eius in circulo diuersitatis motus equalis est alia a reuersione ipsius in orbe signoz: Et etiā q̄ nodus orbis eius decliuus moueatur in celyptica: hinc & reditiones in latitudine diuersas esse.

Propositio .iiij.

Quia via maiores nostri in circulo diuersitatis atq; i orbe signorum reditiones lune deprehenderunt.

Quia viderunt motum lune apparentē diuersum esse: nunc velocem: nunc tardum: nunc mediocrē: Oportuit in circulo diuersitatis sue quattuor puncta esse: in quoz vno contingat motus lune velocissimus: & in huius opposito tardissim⁹: & in duobus medijs mediocris. Que quidem p̄cta circulum in quattuor portiones diuidūt. In prima portione motus lune est a motu velocissimo eius ad mediū primū: & est velox diminutus. In secunda est medius diminutus. In tertia tardus additus. In quarta mediocris additus. Aspiciētes autē quotidie ad motum lune: scire poterunt: in qua portione circuli sui luna moretur. Elegerūt ergo duas eclip̄ses lunares: in quarum vnaquaq; luna in eadem portione circuli sue diuersitates eadem motus velocitate mota esset. vnde coniecturam fecerunt: lunam in secunda eclip̄si rediisse ad punctum sui circuli: in quo fuit in prima eclip̄si: & q̄ interuallū t̄pis inter ambas p̄tineret integras reuolutiones in circulo sue diuersitatis: Vtq; tale spacium temporis certissime verificatum haberent. Considerauerūt etiā duas alias eclip̄ses lunares: In quibus luna in portione circuli sue diuersitatis priori opposita iterū equaliter mota esset. Inueneruntq; interuallum harum duarum equale interuallum primarum duarum: & verum motum lune in primo interuallō equalem vero motui eius in secundo interuallō. Hyparchus autē quantitātē hui⁹ interualli reperit. 126007. dies: & horā vnam. & in hoc interuallō fuerunt mēses lunares. 4267. quod facile per numerum nouiluniorum considerare potuit. Reditiones autē in circulo diuersitatis fuerunt. 4573. quod etiā p̄ motus lune conditionatos tardū mediū velocē & mediū deprehendit. Reditiones vō in orbe signoz. 4612. minus septē gradib⁹ & medietate fere. Tantū enim sol minuit in. 347. reuolutionibus huius temporis: eo q̄ in reditionibus istis processum est in relatione ad stellas fixas. Interuallum itaq; dictū diuisum per numerum mensium: ostendit quantitatem vnius mensis lunaris. Itē quia in vnoquoq; mense lunari luna circulum perficit: & addit tantum quantum est motus solis in mēse lunari. Hoc igit totum diuisum p̄ spacium mensis lunaris: declarabit motum lune mediocrem in vno die. Circulus diuisus per motum in die: ostendet reuolutionē motus lune mediocris. Vel ex numero reditionū in orbe signorum: & per interuallum ipsum cognoscēs reuolutionem vnam in orbe signorum: & motum in vno die. Sic etiā ages de numero reditionū in circulo diuersitatis: multiplicando eum in circulum: & productum diuidendo per dies interualli: & eribit motus in circulo diuersitatis in vno. Item dicti numeri: scz. 4267. mensium: & 4573. reditionum diuersitatis habent se in proportionē. 251. ad. 269. Igitur in. 251. mēfibus lunaribus reuertitur diuersitas similis motus: & in tanto tempore sūt 269. reuolutiones diuersitatis.

Propositio .iiij.

Quartus

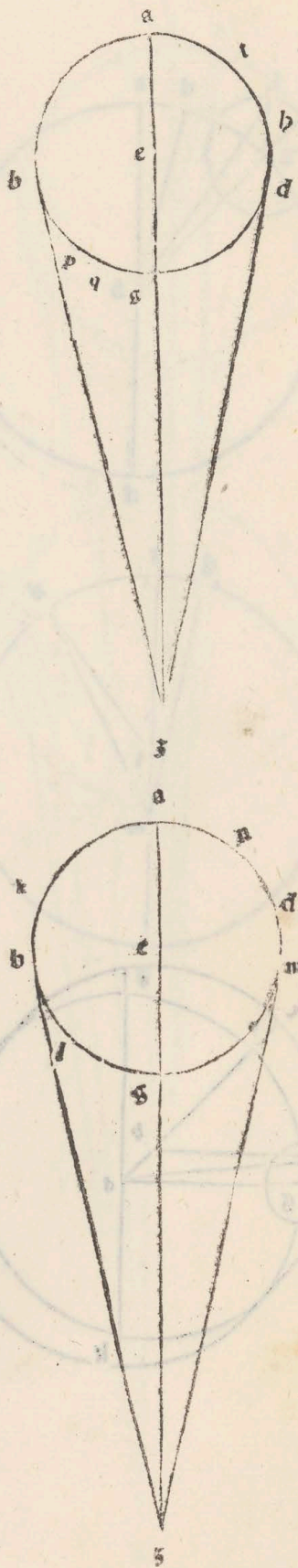
Sint interuallum duarum eclypsiū priorū fuerit equalē interuallum duarum eclypsiū posteriorum: fueritq; in eclypsi secūda motus lune in eadē portione circuli diuersitatis: et eiusdē velocitatis: in qua fuit in prima. Itē in quarta eadē portione: et eiusdē velocitatis cuius in tertia. Motusq; lune verus in primo interuallō equalis motui lune vero in secundo interuallō: Necesse erit vtrūq; interuallum integras redictiones lune in circulo diuersitatis continere.

Habeat luna epicyclum. a. b. g. d. cuius centrum. e. centrum mundi. 3. aug. a. oppositum. g. linea per augem. a. e. g. 3. due linee contingentes. 3. b. et. 3. d. erunt duo pūcta. b. et. d. transitus mediocri. Sit luna in prima eclypsi sup. b. in tertia super. p. ita vt duo incessus eius sint diuersi: vt vnus sit cū augmento: alter cum diminutione. Sit tamen in secunda eclypsi motus eiusdem velocitatis cuius in prima: et in portione. a. d. In quarta etiam eiusdem velocitatis cuius in tertia: et in portione. g. b. Sintq; interualla equalia: et veri motus lune in vtriusq; interuallis equalis. Dico q; in secunda eclypsi necessario redierit ad punctum. b. et in quarta redierit ad punctum. p. quoniam si non: sit in secunda in. t. et in quarta in. q. quia igitur interualla sunt equalia: oportet vt. t. b. sit equalis. q. p. et medius motus lune in primo interuallō equalis medio motui lune in secundo. Et quia incessus in. t. et. b. diuersi sunt ab incessibus in. q. et. p. q; vnus est cum augmento: alter cum diminutione: Oportet vt motus lune verus in primo interuallō differat a motu eius vero in secundo per quantitatem duorum angulorum equationum diuersitatum respondentium arcibus. t. b. et. q. p. huius autē p̄trariū fuit hyporcheis. igit. et c.

Propositio .v.

Inquisitione temporis redictionū lune in diuersitate sua cauendū ab eclypsiibus: in quibus luna est prope puncta transitus medij.

Eligibiliores eclypses in hac re sunt: in quibus motus lune verus plurimū differt a mediocri. Id vō accidit prope pūcta longitudinis longioris et propioris. Ad sinus autē accommodate sunt et fallaces: in quibus luna est prope transitus mediocres. Nam si in prima eclypsi fuerit luna prope. d. scz in. m. propter vicinitatem horum pūctorū et minimā motus apparentis varietatē possibile est: vt in secunda eclypsi sit supra. d. in. n. in quo motus eius apparēs nō est sensibilis varietatis a motu eius in. m. Et si in tertia eclypsi sit in. k. puncto prope. b. ita vt. b. k. arcus sit eq̄lis arcui. d. n. possibile est in q̄rta eclypsi vt sit in. l. sub. b. ita vt arcus. b. l. sit equalis arcui. d. m. Nos itaq; putabimus lunā in secunda eclypsi redisse ad locum eius quo fuit in prima: et in quarta redisse ad locū eius quo fuit in tertia. Et licz ita sit: vt verus motus interualli primi sit eq̄lis vero motui interualli secundi: propterea q; angulus diuersitatis respondens arcui. k. l. sit eq̄lis angulo diuersitatis respondenti arcui. n. m. et ambo anguli sunt vnus gradus: scz quo ad augmentum aut diminutionem in vero motu: et interualla etiam temporis sint equalia propter arcus. n. m. et. l. k. equales. tamen in neutro interuallō facte sunt redictiones integre in diuersitate. Similiter fie-

Liber

ret: si in prima eclypsi esset in puncto transitus medij primo. et in quarta in puncto transitus medij altero. In secunda autem et tertia in vno duorum punctorum. n. et. k. aut. l. et. m.

Propositio vi.

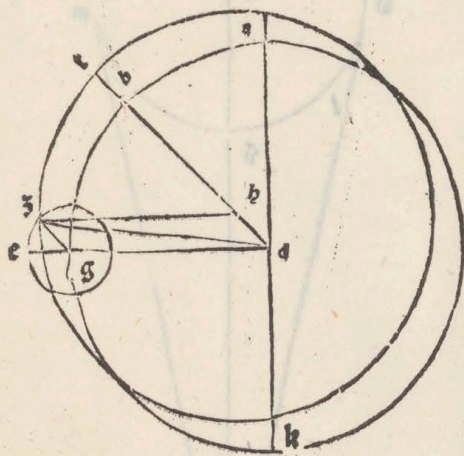
Editionem lune in latitudine deprehendere.

Considerauerunt obseruatores intervallum duarum eclypsum: in quarum vtraque pars diametri eclypata vnus quantitas fuit: et luna in vtraque in eodem puncto diuersitatis sue constitit: et pars eclypata in vtraque versus septentrionem: aut in vtraque versus meridiem apud vnum et eundem modum fuerit. Nam harum conditionum positionem sequetur: vt longitudo lune in prima harum eclypsum a nodo: sit equalis longitudini eius a nodo in secunda earum: et in eandem partem. Ideoque hoc intervallum continebit reditones integras lune in latitudine: et centri orbis reuolutionis eius in orbe declini. Inuenit autem Hyparchus hoc intervallum continere. 5458. menses. in quibus fuerunt. 5923. reditones in latitudine. Diuiso itaque intervallo temporis per numerum reditionum: proueniet tempus reditionis vnus. et diuiso circulo per tempus vnus reditionis: proueniet motus lune in latitudine in vno die.

Propositio vij.

Imotus lune in eccentrico fuerit equalis aut similis motui lune in epicyclo: moueaturque eccentricus ad partem successionis signorum secundum quantitatem excessus medij motus longitudinis supra medium motum diuersitatis: fuerintque eccentricus et concentricus eiusdem magnitudinis: et eccentricitas equalis semidiametro epicycli: quicquid diuersitatis secundum vnum modorum accidit continget et secundum reliquum.

Sit concentricus. a. b. g. super centro mundi. d. et diametro. a. d. k. et epicyclus. e. z. super centro. g. sitque arcus concentrici. a. g. medij motus longitudinis a puncto. a. in quo dum centrum epicycli fuerat: luna stetit in longitudine longiori epicycli sui. Interea dum centrum epicycli peragat arcum. a. g. luna in epicyclo peragat arcum. e. z. Et quia arcus. a. g. est maior: portio de suo circulo quod. e. z. de suo. ideo sit arcus. b. g. similis arcui. e. z. quare secundum positionem oportebit centrum eccentrici esse in linea. d. b. ducta. Et motus eccentrici in eodem tempore fiet angulus. a. d. b. qui est excessus anguli. a. d. g. super angulum. e. g. z. Sit ergo. d. b. equalis. g. z. et ducta. b. z. ipsa fiet equalis linee. g. d. per. 34. primi. Super. b. centro fiat eccentricus eiusdem magnitudinis cum concentrico: qui sit. t. z. cuius longitudo longior. t. Dico itaque siue ponamus lunam in epicyclo moueri: ita vt centrum epicycli secundum quantitatem motus medij in longitudine voluatur super concentrico: et luna in epicyclo secundum quantitatem motus diuersitatis: Siue ponamus lunam in eccentrico moueri secundum quantitatem motus diuersitatis: et cum hoc augem eccentrici seu eccentricum ad eandem partem secundum quantitatem excessus medij motus in longitudine super motum in diuersitate. Idem semper apparet quo ad motum eius apparentem. Nam quadrilaterum. g. z. b. d. semper est equidistantium laterum. quare angulus. e. g. z. equalis angulo. g. d. b. Sed et. g. d. b. equalis est angulo. z. b. t. ideoque arcus. e. z. si

Quartus

milis arcui. t. 3. quare fm vtrūq; modo: ū luna apparebit super puncto: quē indicat linea. d. 3.

Propositio viij.

Dem etiā accidere: si eccentricus 7 concētricus in-
equales fuerint. Proportio tamen semidiametrorū
eccentrici et concentrici sit sicut proportio distantie
centrorum ad semidiametrum epicycli: seruata ra-
tione motus vt antea.

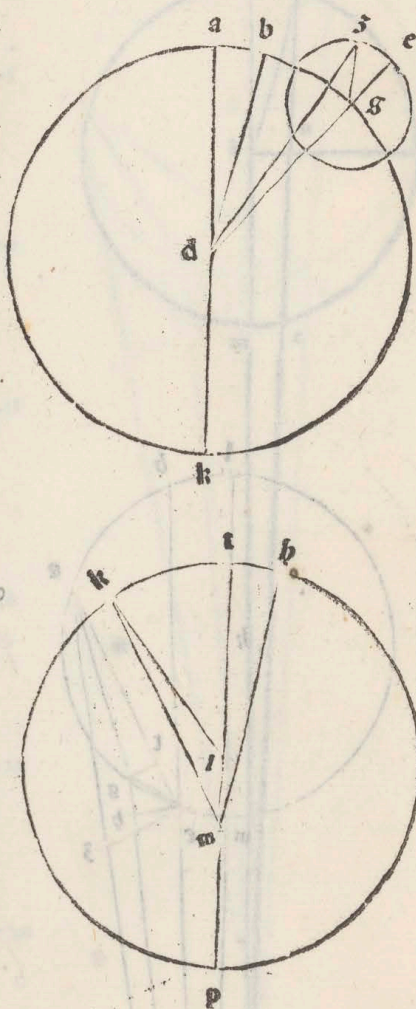
Sint in figuris diuersis circulus concentricus. a. b. g. super centro mūdi
d. et diametro. a. d. k. sitq; a. pūctū: in quo centrū epicycli est dum luna est in
auge epicycli. centrū epicycli distet ab. a. per arcū. a. g. epicyclus sit sup cen-
tro. g. 7 dum centrum epicycli peragit arcum. a. g. luna peragat arcum. e. 3.
Item in alia. h. t. k. circulus eccentricus alterius magnitudinis super centro
suo. l. 7 centro mundi. m. 7 diametro. t. l. p. Sit tamen proportio. t. l. ad. l. m.
sicut. g. d. ad. g. 3. dum centrū epicycli est in. a. Sit in figura secunda luna sup
h. 7 in tempore quo centrū epicycli mouet per angulū. a. d. g. motus sit eccen-
tricus per angulum. h. m. t. cui angulo equalis sit angulus. a. d. b. in pma fi-
gura. In eodēq; tempore luna in epicyclo descripsit angulū. e. g. 3. cui sit eq-
lis angulus. t. l. k. quem in eodem describit luna mota ab auge in secunda fi-
gura. Dico q; fm ambos modos luna in eodem loco celi appareat. Hoc pa-
tebit si probabimus angulum. a. d. 3. equalē esse angulo. h. m. k. quia angu-
lus. e. g. 3. equalis est angulo. t. l. k. ergo residuus. 3. g. d. eq̄lis residuo. m. l. k.
7 duo latera. 3. g. et. g. d. sunt proportionabilia duobus lateribus. m. l. et. l. k.
igitur per sextam sexti erit angulus. g. 3. d. equalis angulo. l. m. k. Sed angu-
lus. g. 3. d. est equalis angulo. 3. d. b. propter equidistantiam linearum. g. 3. 7
d. b. que sequitur ex hypotesi. igitur angulus. l. m. k. est equalis angulo. b. d. 3.
Sed et. a. d. b. est equalis. h. m. t. q; vterq; sit excessus mediū motus in longi-
tudine super motum mediū in diuersitate, quare totus. a. d. 3. equalis est toti
h. m. k. quod est propositum. Quoniam igitur fm ambos modos idem con-
tingit: 7 vt postea dicemus: in luna reperta est etiā diuersitas secunda: que
prouenit ex diuersa habitudine lune ad solem: cōmodius est vt hanc primā
diuersitatē lune saluem⁹ p epicyclū 7 eccentricū: 7 seruem⁹ diuersitati secūde.

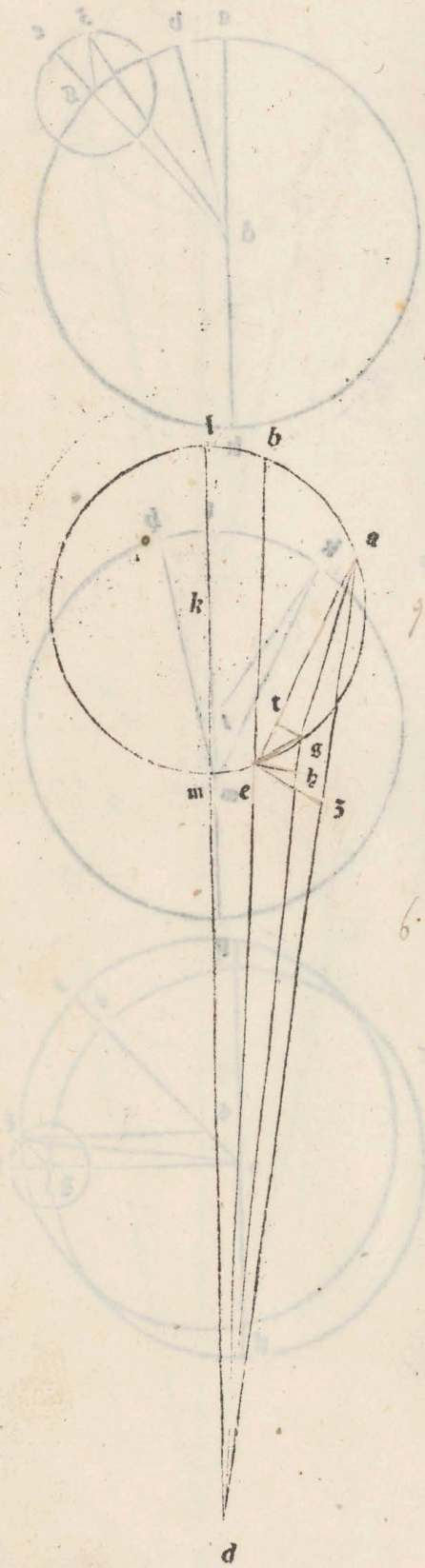
Propositio xi.

Proportionem semidiametri epicycli ad lineam in-
ter centrum terre 7 centrum epicycli per tres ecly-
psas notas patefacere.

Assumit Ptolemæus eclypsas antiquas: quarum prima fuit
in anno primo Nardochei. 29. dieb⁹ trāsactis mensis Thuis
egyptiorum: cuius mane fuit tricesimus dies Sole existente in
24. g. 7. 30. m. pisciū ante mediā noctē in alexādria: trib⁹ horis: 7 tertia hore.
Secūda fuit in secundo anno Nardochei trāsactis. 18. diebus mensis thuis
cuius mane fuit. 19. dies: in qua eclypsati fuerunt a parte meridiei tres digi-
ti: in babilonia quidem in mediā nocte: sed in alexandria ante medium no-
ctis medietate 7 tertia hore: quibus orbis meridiei alexandrie precedit orbē
meridiei babilonie: sole tunc in. 13. g. 7 medietate 7 quarta gradus piscium
existente. Tertia quoq; fuit in anno secundo Nardochei: trāsactis nouem
diebus mēsis chamant egyptij: eo mane fuit decimus quo luna eclypsata est

plus medietate a parte septentrionis ante mediū noctis: In alexandria ho-
ris quattuor: et tertia hore: Sole tunc in tertio gradu et quarta vni⁹ signi vir-
ginis existēte. Verus itaqz motus solis in intervallo p^{re}me et secūde eclypsis
fuit. 343. g. 15. m. et lune totidem post revolutiones integras. et in intervallo
secūde et tertię. 169. g. 30. m. Intervallum v^o inter primā et secundā fuit. 354
dies: due hore: et medietas dierum differentium: sed mediocres addūt quin-
decimā partem hore. Intervallum inter secundā et tertiā fuit. 170. dies.
20. hore: et medietas dierum differentium. sed reductum ad dies mediocres
facit. 170. dies. 20. horas: et quintā hore. Motus v^o equalis in diuersitate
in primo intervallo est per tabulas post revolutiones integras. 306. partes
et. 25. m. Sed motus equalis in longitudine est. 345. g. 51. m. Itē in interval-
lo secundo motus eq^{lis} in diuersitate est. 150. g. 26. m. In longitudine. 170.
partes et. 7. m. Manifestū est igitur q^{uod} motus diuersitatis in primo interval-
lo addit motui lune medio in longitudine. 3. g. 24. m. Sed motus diuersita-
tis in secūdo intervallo minuit ex medio motu in longitudine. 37. m. Descri-
bamus itaqz epicyclum lune. a. b. g. super centro. k. et sit. a. locus lune in me-
dio prime eclypsis. b. locus lune in medio secūde. g. v^o tertię. et sit motus lu-
ne a puncto. b. versus. a. et ab. a. versus. g. prout modus epicycli postulat. erit
igitur arcus. a. g. b. 306. graduū. 25. m. addens ad motum medium in longi-
tudine. 3. g. 24. m. et arcus. b. a. g. erit. 150. g. 26. m. minuens a medio motu in
longitudine. 37. m. q^{uod} arcus. b. a. g. 53. g. 35. m. necessario minuet a medio motu
longitudinis. 3. g. 24. m. Ideoqz arcus. a. g. 90. g. 51. m. addet supra motum
mediū in longitudine. 2. g. 47. m. Ex hoc necessarium est: vt longitudo pro-
prio: epicycli non sit in arcu. b. a. g. propterea quia minor est medietate circu-
li: et minuit ex motu medio in longitudine. In eo enim oportet lunam fm suc-
cessionem signorum moueri. ¶ Siat igit figuratio: vt in his rebus p^{er}sona sit
centrum quidem. d. o^{mn}is signorum. linea transiens a centro mundi per cen-
trum epicycli et suas longitudes longiorē et propiorē sit. d. m. k. l. m. quidē
longitudo propior: l. longior: propositum est ex his inuenire proportionē li-
nec. l. k. ad lineā. k. d. Ductis lineis. d. e. b. d. a. d. g. a. e. a. g. et super. a. d. per-
pendiculari. e. z. et super. d. g. perpendiculari. e. h. et super. a. e. perpendicu-
li. g. t. Quia angulus. z. d. e. est. 3. g. 25. m. ideo nota est proportio. d. e. ad. e. z.
et angulus. g. e. a. notus propter arcum. b. a. notum. Siet residuus angulus
intrinsecus. e. a. d. notus. Ideo proportio. a. e. ad. e. z. nota. q^{uod} proportio. d. e.
ad. a. e. nota fiet. Itē quia angulus. g. d. e. est. 37. m. ideo proportio. d. e. ad. e. h.
nota. et angulus. b. e. g. extrinsecus propter arcum. b. a. g. notus est. ideo resi-
duus intrinsecus. e. g. d. notus. quare proportio. b. e. ad. e. g. nota. Ideoqz et
pportio. d. e. ad. e. g. nota. Item quia angulus. a. e. g. notus est propter arcū
a. g. datū: nota fiet proportio. e. g. ad vtrāqz. g. t. et. t. e. ergo et proportio. d. e.
ad lineas. g. t. e. t. et. t. a. nota. quare etiam proportio eius ad lineam. a. g. no-
ta fiet. Est igitur triangulus. a. e. g. notorum laterū in partibus quibus. d. e.
est nota. Sed et. a. g. est chorda arcus. a. g. noti. ideo nota fiet semidiameter
epicycli in ptib⁹ quib⁹. d. e. est nota ex semidiametro epicycli. et. e. g. in eisdē
partib⁹ quib⁹ notis. a. e. nota est noscet chorda arcus. e. g. ideo arc⁹. e. g. not⁹.
hinc totus. b. a. e. scz. 159. g. 11. m. notus: et sua chorda. b. e. quam reperit mino-
rem diametro epicycli. Ideo certus fuit: q^{uod}. k. centrū epicycli esset extra por-
tionem. b. a. e. Erit itaqz tota. d. b. nota in partibus tam. d. e. q^{uam} semidiamete-
tri epicycli. Sed quod sit ex. b. d. in. d. e. equale est ei quod sit ex. l. d. in. d. m.
cui si iunxeris quadratum. k. m. erit quadratum. k. d. Ideo proportio. l. k.

Quartus

ad.k.d.nota fiet:que querebatur. Inuenit aut.l.k. esse. s. partium. 13. m. qui-
bus.k.d. est. 60.

Propositio .x.

Instantiam lune ab auge epicycli in qualibet trium
dictarum eclypsum: locūq; lune s'm medium cur-
sum elicere.

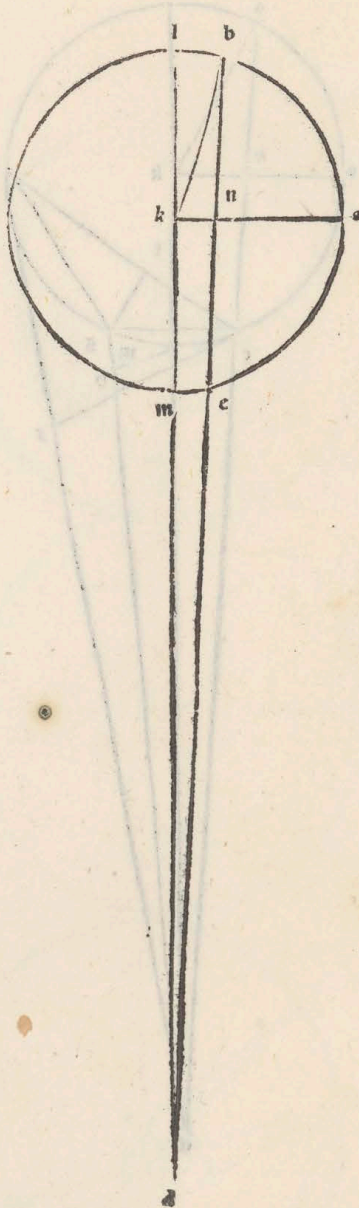
Sit in figura superiori epicyclus.l.b.m.super centro.k. z li-
nee a centro mūdi ducte.d.m.k.l.et.d.e.b.b. quidē locus lune
In secunda eclypsi sit.k.n.s.perpendicularis super.b.e. z du-
cta.b.k. quia in premissa proportio.d.e.ad.e.b.nota.et.e.n. est medietas.e.b.
Etia proportio.d.e.ad.d.k.data fuit. igitur nota erit proportio.d.k.ad.d.n.
quare notus erit angulus.d.k.n. quare z residuus.k.d.n. qui est angulus di-
uersitatis medij loci lune a vero in eclypsi secūda. ideo notus. crit medius lo-
cus lune in ea. Sed angulus.d.k.n. notificat arcū.m.s. ergo residuus de se-
micirculo scz.l.b.s. notus. Sz.b.s. est medietas.b.e. arcus: ergo nota. ideoq;
residuus.l.b.s. distantia lune ab auge epicycli in secūda eclypsi nota. Inue-
nit aut. 12. g. 24. m. z angulus.k.d.n. 59. m. hinc locū lune mediū. 14. g. 44.
m. virginis ex his trabes. z radices alias facile quere.

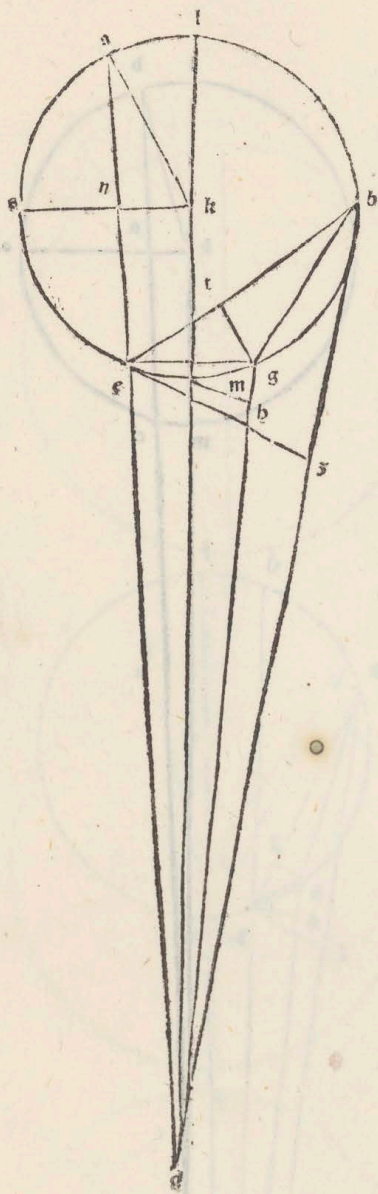
Propositio .xi.

Quod premisse proposuerunt p alias tres eclypses
indicare.

De tres eclypses a Ptolemaeo subtiliter in alexandria confi-
derate sunt. Prima fuit in. 17. annorū Adriani. 20. diebus men-
sis Tegni egyptiorū transactis: cuius mane fuit vigesimus pri-
mus: cuius tempus fuit ante medium noctis medietate hore z
quarta. z fuit tota luna eclypsa sole in. 13. g. z q̄rta vnius tauri. Secunda
fuit in anno. 19. eiusdem: duobus diebus mensis Signach transactis: cuius
mane fuit dies tertius. Medium huius eclypsis per cōsiderationē fuit ante
mediū noctis hora vna. z eclypsa est in luna a parte septentrionis medie-
tas z tertia diametri ei: sole in. 2. g. 10. m. libe. Tertia fuit anno. 20. anno-
rum Adriani: transacto. 19. die mensis Formiche egyptiorū: cuius mane fuit
vigesimus. z fuit medietas huius eclypsis post mediū noctis. 4. hore. z ecly-
psa est medietas diametri lune a parte septentrionis: sole in. 14. g. 5. m. pi-
scium. Notus itaq; verus solis z lune post integras reuolutiones in primo
interuallo fuit. 161. gra. 55. mi. In secundo interuallo. 138. gra. 55. mi. Inter-
uallum primū annus egypti: z. 166. dies. 23. hore: medietas z q̄rta hore de
tempore differenti. Sed de tempore mediocri fuerunt vltra. 23. horas me-
dietas z octaua hore. Intervallum secundū annus vnus: z. 137. dies. 5. hore
de tempore differenti. sed de mediocri tempore vltra quinq; horas medietas
hore. Medius aut motus in diuersitate in primo interuallo s'm numeratio-
nem habetur. 110. gra. 21. mi. In secūdo interuallo. 81. gra. 36. mi. Et medius
motus lune in longitudine in primo interuallo. 169. gra. 37. mi. In secundo
aut interuallo. 137. gra. 34. mi. Manifestum est igitur: q; motus diuersitatis
in primo interuallo minuit ex medio motu in longitudine. 7. gra. 42. mi. Et
motus diuersitatis in secundo interuallo addit super mediū cursum in lon-
gitudine gradum z. 21. mi. Figuremus nunc circulum. a. b. g. epicyclū lu-
ne. locus lune in medio prime eclypsis sit. a. secūde. b. tertie. g. z sit motus lu-

ne ab. a. in. b. et a. b. in. g. put epicycli positio postulat. eritq3 arcus. a. b. 110. g. 21. m. minuens ex medio motu. 7. g. 42. m. Et arcus b. g. 81. g. 36. m. addēs medio motui gradum vnum: et 21. m. ergo arcus. g. a. residuus de circulo: scz 168. g. 3. m. erit addens sup mediū cursū in longitudine. 6. g. 21. m. Ideoq3 oportet vt longitudo longior epicycli sit in arcu. a. b. eo q3 non potest esse in arcu. b. g. nec in arcu. g. propterea q3 vterq3 eorū sit minor semicirculo: et ad dens. Oportet eni in arcu minore semicirculo: in quo est longitudo longior lunam moueri contra successionem signorum. ¶ Fiat igit fm hoc figuratio d. cētro orbis signoz. ductis lineis. d. e. a. d. b. d. g. b. g. e. b. e. g. et. e. b. perpē diculares sup. d. g. et. e. z. perpendiculari sup. d. b. et. g. t. perpendiculari sup e. b. Quia itaq3 in triangulo. e. d. z. rectangulo angulus. d. est not⁹. ideo pro portio. d. e. ad. e. z. est nota. Similiter in triangulo. b. e. z. angulus. b. est no tus propter extrinsecum. a. e. b. et intrinsecum. e. d. b. notos. Ideo proportio b. e. ad. e. z. nota. Sed iam fuit proportio. d. e. ad. e. z. data: nota fiet igit pro portio. d. e. ad. e. b. Similiter in triangulo. e. d. b. rectangulo propter angu lum. d. notum: nota fiet proportio. d. e. ad. e. b. Et in triangulo. g. e. b. notus erit angulus. g. propter extrinsecum. a. e. g. et intrinsecum. e. d. g. notos. ideo nota erit proportio. g. e. ad. e. b. Sed iam. d. e. ad. e. b. nota fuit. quare nota erit proportio. d. e. ad. e. g. Item propter angulum. b. e. g. notum in triangu lo. e. g. t. nota erit in partib⁹ quibus. d. e. nota fuit. Ideo et residua. t. b. Et ex g. t. et. t. b. dabitur. b. g. nota. Sed ex arcu. b. g. nota fiet chorda. b. g. respectu partium semidiametri epicycli. ergo et eodem respectu nota fiet. e. g. quare arcus. e. g. datus. Hinc totus. b. g. e. notus. quare et residuus. e. a. notus fiet: quem inuenit nonagintaquinq3 graduū: sedecim minorum: quinquagin ta secundorum. Ex quo manifestū fuit: q3 centrū epicycli cecidit in portione a. b. e. Sit itaq3. k. centrum epicycli. ducta linea. d. m. k. l. per. m. longitudi nem propiorē: et. l. longitudinem longiorē. Jam mediante chorda. e. g. aut. b. g. nota erit proportio. d. e. ad. e. a. ergo tota. d. e. a. nota erit in parti bus semidiametri epicycli: et etiam. d. e. in eisdem. Sed quod fit ex. a. d. in d. e. cum quadrato semidiametri epicycli est equale quadrato. k. d. Ergo pro portio. l. k. ad. k. d. nota erit: quod est propositū. Sic inuenit. l. k. esse quinq3 partes: quattuordecim minuta: dum. d. k. est sexaginta: quod vicinum est in uentioni et eclipfibus antiquis. Distantiam aut lune ab auge epicycli: et ra dicem medij motus lune in predictis: similiter reperit in forma simili prio ri: ducendo lineam. k. n. scilicet perpendicularem super. d. e. a. ductaq3 linea a. k. Quia iam nota fuit proportio. d. e. ad. e. a. et. e. n. est medietas. e. a. ergo nota erit proportio. n. d. ad. d. k. ergo notus erit angulus. d. k. n. et eius ar cus. m. e. s. quare totus. m. s. a. notus erit. Ergo et residuus. a. l. qui est distā tia lune ab auge epicycli medio in prime eclipfis: ex quo cognoscuntur et arcus. l. b. et. l. g. Inuenitur autē arcus. a. l. quadragintaquinq3 graduum quadragintatrium minorum: et. l. b. sexagintaquattuor: graduum: trigin ta octo minorum. et. l. b. g. centum quadraginta sex graduum: quattuorde cim minorum. Item ex. d. k. n. noto: notus fuit residuus angulus: scilicet n. d. k. quem inuenit trium graduum: viginti minorum. Per hunc cognouit locum lune medium nouem gradus: quinquagintaquinq3 minuta scor pij in prima eclipfi. In secunda autem viginouem gradus triginta mi nuta arietis. In tertia aut decem et septē gradus: quatuor: minuta virginis.

Quartus

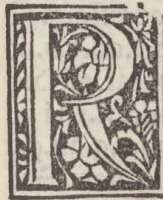
Propositio .xij.

Quantitatem mediorū motuū lune in longitudine et diuersitate ex eclypsibus prefatis certificare.

In secunda trium eclypsium antiquarum locus lune medi⁹ fuit. 14. g. 44. m. virginis. Locus medius in diuersitate. 12. g. 24. m. ab auge epiclycli. In eclypsi aut secunda trium posteriorum locus lune medius fuit. 29. g. 30. m. arietis. et locus medi⁹ in diuersitate. 64. g. 38. m. ab auge epiclycli. Intervallū aut inter has duas eclypses continet. 854. annos egyptios. 73. dies. 23. horas: et medietatē vni⁹ hore de tempore differēte. sed de equali. 23. horas: et tertia vni⁹ hore. In quo p⁹ considerationes vltra integras rediōnes medius motus lune in longitudi-¹⁰ ne fuit. 224. g. 46. m. et medius motus in diuersitate. 52. g. 24. m. Sed in pre- dicto tempore s⁹m numerationē medius motus in lōgitudine fuit vltra redi-¹⁵ tiones integras. 224. g. 46. m. S⁹ in diuersitate. 52. g. 51. m. Lōcordat itaq³ motus in longitudine s⁹m numerationē cum motu in longitudine s⁹m obser-²⁰ nationem Sed in diuersitate differunt in. 27. m. Ideoq³ hec. 27. m. per dies intervalli diuisa ostendunt: quantum motui diuersitatis in vno die prius ta- bulato foret detrahendum: vt motus diuersitatis in vno die correctus habe- retur. Simili via Albategni secutus suo tempore inuenit motum mediū diuersitatis a Ptoletheo positum maiorem eē motu medio diuersitatis: quē ipse per eclypses reperit. Et differentiā per numerum dierum inter Ptole-²⁵ meum et suam obseruationem intercidentium diuisit. et quod exiuit: abstulit a motu diuersitatis in die posito in Ptoletheo. Motū vō longitudinis eun- dem inuenit quē Ptolemeus: nisi q³ addidit ei quod motui solis addiderat: illius enim lunationis equalis tempus acceperit.

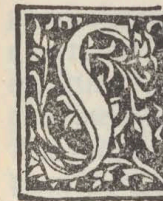
Propositio xij.

Adices medij motus lune in longitudine et diuer- sitate ad principium datum ex eclypsibus firmare.

Velut Ptolemeus volens ad principium annoz nabucho-³⁰ donosaris radices has figere: considerauit intervallum inter principium hoc et medium eclypsis secunde trium eclypsiu an-³⁵ tiquarum: videlicet que fuit in secundo anno Sardochi. 18. diebus mensis Thuis egyptiorū transactis: ante medietatē noctis per hore medietatē et tertiam. Fuitq³ intervallum. 27. anni egyptij. 17. dies. 11. hore et sexta vnius hore: tam de tpe differēte q³ mediocri. In quo quidē tpe medi⁹ mot⁹ lune in lōgitudine habet numerationē. 123. g. 22. m. in diuersitate. 103. g. 35. m. q³ diminuta a loco medij mot⁹ lune in lōgitudine et diuersitate in ho-⁴⁰ ra secunde eclypsis relinquūt radices motuū medioz lune ad pncipiū annoz Nabucho. in lōgitudine qdē. 11. g. 22. m. tauri. In diuersitate. 268. g. 49. m. Ideoq³ lōgitudō inter solē et lunā media tūc fuit. 70. gra. 37. m. vt ex radice medij motus solis habetur ex. 21. tertij huius.

Propositio. xiiij.

Luna in ecentrico positione superius dicta moue- retur: proportionem semidiametri ecentrici ad di-⁴⁵ stantiam centrorum: ceteraq³ que superius expres- sa sunt elicere.

Quartus

Propositio xv.

Quantitate medij motus lune in latitudine rectificare.

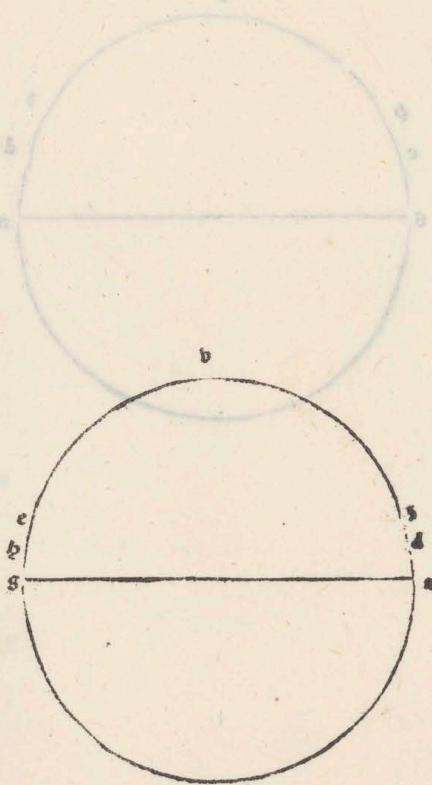
Ad id sumende sunt eclipses lunares due sic conditionate: q^{uod} quantitas eclipsata de diametro sit vna: et fiant apud eundem nodum: et ex eadem parte: scilicet septentrionis aut meridiei. et q^{uod} luna in epicyclo sit in loco vno pene. sic eni fiet vt distatia lune a nodo in ambabus sit vna: et in intervallo integre reditio- nis facte sint. Assumpsit Ptolemeus eclipses duas. Prima fuit in anno 21. annorum Darij primi: tertio die transacto mensis Toc egyptiorum: cuius mane quartus fuit dies: ante medium noctis alexandrie per horam et tertiam vnus Eclipsatus fuit de luna a parte meridiei duo digiti. Secunda fuit in nono anno Adriani: die. 17. mensis Machir egyptiorum: cuius mane fuit dies. 18. ante medium noctis alexandrie tribus horis et tertia et quinta. Eclipsata quoque est de luna sexta diametri a parte meridiei. Fuit autem vtraque iuxta nodum caude. et luna in vtraque iuxta longitudines medias epicycli sui. quod sciri potuit per tabulas motus in diuersitate iam factas: et radice eius in principio annorum Nabuchodonosaris: et differentia temporis vsque ad ambas eclipses. Fuit enim prima eclipsis a principio annorum Nabuchodonosaris. 256. annis egyptijs 122. diebus. 10. horis: et due tertie hore de tpe differente. sed de mediocri. 10. hore et quarta. Secunda vero fuit a principio annorum Nabuchodonosaris. 871. annis egyptijs. 256. diebus. 8. horis: et duabus quintis vni de tpe differente. sed de mediocri. 8. hore: et medietas sexte vni hore. In prima itaque eclipsi distabat luna a longitudine longiori epicycli. 100. gradus. 19. minutis. In secunda. 251. gradus. 56. minutis. Ideoque in prima fuit cursus verus minuens ex medio. 5. gradus. In secunda fuit cursus verus addens super medium. 4. gradus. 53. minutis. Quare in intervallo duarum eclipsium: scilicet in 615. annis egyptijs. 133. diebus. 21. horis: et 50. minutis. vni. fiet cursus lune in latitudine verus p^{er} t^{er}mines integras reditioes. sed cursus medius minuet a vero revolutione integra: aggregatum ex ambabus diuersitatibus: scilicet 9. gradus. 53. minutis. sed sum numeratione quam posuit Abrahis in predicto intervallo minuit cursus medius in latitudine a vero. 10. gradus. 2. minutis. Sit igitur cursus medius in latitudine in predicto intervallo maior: in 9. minutis. eo que assignauit Abrahis. q^{uod} diuisa per dies interualli: scilicet 224609. fere ostendunt addendum super motu medio latitudinis in vno die posito ab Abrahis: vt creat cursus rectificatus.

Propositio xvi.

Instantiam Lune a nodo sum cursum latitudinis medium atque verum per eclipses indagare: atque radicum medij motus in latitudinem ad principium datum firmare.

Assumpsit ad hoc Ptolemeus sciendum eclipses duas. Vna ex eis quam diximus. Secundam trium antiquarum: scilicet que fuit in secundo anno Dardochei: transactis. 18. diebus mensis Thus ante medium noctis alexandrie medietate hore et tertia. In qua eclipsati sunt tres digiti a parte meridiei. Et fuit a principio annorum Nabuchodonosaris. 27. annis egyptijs. 17. diebus. 11. horis. et sexta hore de vtroque tpe. Et distatia lune a longitudine longiori epicycli sui. 12. gradus. 24. minutis. que minuebat a cursu medio. 59. minutis. Alia assumpsit: que fuit in anno. 20. annorum Darij: que regnauit post philippum. 28. die mensis Thus egyptiorum: cuius mane fuit vicesimus nonus: ante medium noctis

alexandrie p vnā horā. In q̄ eclipſati ſunt ſilr tres digiti a parte meridiei. 7
fuit a principio annoꝝ Nabuchodonofaris. 245. annis. 327. dieb⁹. 10. horis
et medietate 7 q̄rta de tpe differēte. ſed de mediocri. 10. horis 7 q̄rta hore. Et
diſtātia lune a lōgitudine lōgiori epicycli ſui. 2. g. 44. m. minuens a medio
motu. 13. m. Interuallū itaqz ambarū eclipſium fuit. 218. anni. 309. dies. 23.
hore. 7. 12. vnus fere. In quo tpe medius curſus latitudinis p numerationē
habet vltra reuolutiones integras. 160. g. 4. m. Sit igif circulus lune decli-
uis. a. b. g. ſup diametro. a. g. nodus capitis. a. nodus caude ſit. g. et. b. ſit ma-
xima declinatio huius decliuis circuli ab eclipſtica. arcus. a. d. ſit eq̄lis arcui
g. e. ita vt luna in eclipſi prima ſit ſup. d. in ſecūda ſup. e. Itē ſit. d. 3. diſtātia
medij loci lune a vero in prima eclipſi. 7 in ſecūda ſit. e. b. Siet itaqz arcus
3. b. 160. g. 4. m. ſed. 3. d. eſt. m. 59. ideo. b. d. eſt. 161. g. 3. m. h. e. aut eſt. 13. m. ſiet
ideo. d. e. 160. g. 50. m. igif reſidū de ſemicirculo fuit. 19. g. 10. m. cui⁹ medie-
tas. a. d. aut. g. e. fuit. 9. g. 35. m. curſus lune verus in latitudine a nodo. ergo
a. 3. fuit. 10. g. 34. m. diſtātia lune a nodo ſm curſum latitudinis medium in
prima eclipſi. et. b. g. a. 3. fuit. 280. g. et. 34. m. diſtātia lune in latitudine ſm
motū eq̄lē a pūcto maxime latitudinis in partē ſeptētrionis. Ex hoc 7 inter-
uallo inter principiū annoꝝ Nabuchodonofaris firmata eſt radix hui⁹ mo-
tus. Nā mot⁹ medi⁹ in latitudine predicto interuallo. ſez. 27. annis egyptijs
17. dieb⁹. 11. horis 7 ſexta fuit. 286. g. 19. m. quē ſi auferim⁹ a. 280. g. 34. m. re-
manēt. 354. g. 15. m. radix medij mot⁹ in latitudine cōputādo a pūcto ſeptē-
trionali maxime latitudinis in principio annoꝝ Nabuchodonofaris.

Propoſitio xvij.

Quantus ſit medius motus nodi cōtra ſucceſſionē
ſignozum conducere.

Quia medius motus in longitudine ad vnā diem mino-
rē medio motu latitudinis ad vnā diē. ideo oportet vt hoc acci-
dat ppter motū nodi. ſez cōtra ſucceſſionē ſignoz. Aufer itaqz
mediū motū in lōgitudine vni⁹ diei a medio motu latitudinis
vnius diei: remanebit medius motus capitis draconis vnius diei: qui ſemp
eſt contra ſignozum ſucceſſionem.

Propoſitio xviii.

Abulam diuerſitatis prime componere.

Hec ſemp ſufficit pro locis lune equādis ad horā pūctiōis
aut oppoſitiōis vere. Cōponit aut eo ingenio: qd habitū eſt in
17. et. 19. tertij hui⁹ de ſole ſm viā epicycli. niſi qd hic propoſitio
d. a. ad. a. e. hoc eſt lune a cētro terre ad cētrū epicycli ad lineā
q̄ eſt ſemidiameter teneſ: q̄ eſt. 60. ad quinqz partes 7 quartā.

Propoſitio xix.

Propoſitionē ſemidi am etri epicycli ad lineaz inter-
centrū terre 7 cētrū epicycli inuentā eſſe diuerſam
a ppoſitiōe diſtātie cētri ecētrici a cētro mūdi ad ſe-
midiametrū ecētrici ex errore numeratiōis Abra-
chis: non ex horum modozum epicycli 7 ecētrici
diuerſitate contigiffe.

Quartus

Idē enī fm vtrāqz viā accidere iam demonstratū est in.8.hui⁹. Abzrachis autē repit fm viā ecētrici pportione semidiametri ecētrici ad distātiā cētroz pportione.3144.ad.327. et tertiā vni⁹. et est velut pportio.60.ad.6. et quartā vni⁹. S3 fm viā epicycli dixit se inuenisse pportione lineae a cētro mūdi ad cētrū mūdi in pūctione aut oppositione ad semidiametrū epicycli pportione 3122.ad.347. et medietatē vnius. et est velut pportio.60.ad.4. et.45.m. Proportio autē.60.ad.6. et qrtā vni⁹ facit angulū maxime diuersitatis veri mot⁹ a medio i eclipfibus. 5.g.59.m. S3 pportio.60.ad.4. et tres qrtas facit angulū hūc.4.g. et.34.mi. Proportio autē quā Ptoleme⁹ repit. sc3.60.ad.5. et qrtā vni⁹ facit hūc angulū. 5.g. et vni⁹ mi. Propter variā itaqz pportione: quā inuenit Abzrachis: existimauit qd viā epicycli aliud diuersitatis daret a diuersitate quā dat viā ecētrici. S3 cū illud nō posset cē: necesse fuit in numeratiōe eclipfū eū errasse. Dicam⁹ itaqz eclipfes tres quib⁹ vsus est in viā pma. Prima fuit lune parua pte eclipfata annis Nabuchodonosaris.365.dieb⁹.25.horis.18.mi.30.tpīs differētis. s3 mediocris horis.18.mi.15. in alexandria. in q sol repit fuisse fm numerationē in.28.g.18.mi. sagittarij. Luna vō in.28.g.17.mi. geminorū. Sed medius mot⁹ lune tūc fuit in.24.g.20.mi. geminorū. Argumentū autē lune in.22.g.43.mi. Secūda fuit annis.365. Nabuchodo. dieb⁹.203.horis.8.mi.15. de tpe differēte. s3 mediocri horis.7.m.50. In hac sol p numerationē repit fuisse in.21.g.46.mi. gemi. luna in.21.g.46.mi. sagittarij. Sed fm motū mediū luna fuit in.23.g.55.m. sagittarij. argumentū lune.27.g.37.mi. Tertia fuit vniuersalis in annis Nabuchodo.366.dieb⁹.15.horis.10.mi.10.tpīs differētis. sed mediocris horis.9.mi.50. in q sol p numerationē reperit fuisse in.17.g.29.mi. sagittarij. luna in.17.gra.29.mi. geminorū. Sed fm mediū motū luna in.22.gradu.28.mi. geminorū. Argumentum lune.81.gra.12.mi. Interuallū igit pīmū fuit.177.dies.13.hore.35.mi. temporis mediocris. et verus solis motus in eo.173.gra.28.mi. Interuallū secūdū.177.dies: hore due temporis mediocris. et verus solis motus in eo.175.gra.43.mi. Abzrachis autē dixit interuallū pīmū fuisse.177.dies. horas 13. et tres quartas vnius. et cursum verum solis in eo.172.gra.53.mi. Et interuallum secūdū dixit fuisse.177.dies: horas vnam. et.40.minuta. et cursum solis verum in eo.175.gra.7.mi. Errauit igit in tempore interualli in tertia vni⁹ hore fere: et in cursu solis in trib⁹ quintis vnius gradus fere. Vsus etiā est tribus eclipfibus alijs. Prima fuit anni Nabuchodo.546.diebus.345.horis.7.temporis differētis. sed mediocris.6.minuta.30. sol fm numerationem in.26.gra.6.mi. virginis. et luna in.26.gra.7.mi. piscium. Sed fm medium motū luna in.22.gradu pisciū. Argumentū lune.13.gra.13.mi. Secūda fuit vniuersalis annis Nabuchodono.547.diebus.158.horis.13. et tertia vtriusqz temporis: Sole fm numerationē in.26.gra.17.mi. piscium. luna in.26.gra.17.mi. virginis. Sed medius lune motus in.1.gradu.7.mi. libe. Argumentum lune.109.gra.24.mi. Tertia fuit etiā vniuersalis annis Nabuchodo.547.diebus.334.horis.14. et quarta temporis differentis. sed mediocris horis.13. et tribus quartis vnius: Sole per numerationē in.15.gra.12.mi. virginis. Luna in.15.gra.13.mi. piscium. Sed medius lune motus in.10.gra.24.mi. piscium. Argumentū lune.249.gra.9.mi. Interuallum igit pīmū fuit.178.dies.6.hore.50.mi. temporis mediocris. Et verus motus solis in hoc.180.gra.11.mi. Secūdū fuit.176.dies: hore.0.mi.25. temporis mediocris. Ver⁹ solis cursus in eo.168.gra.55.mi. Abzrachis autē dixit interuallū pīmū fuisse.178.dies: horas.6. Et cursum solis verū in eo.180.gra.11.mi.

Liber

Et secundum interuallum dixit fuisse. 176. dies. horam vnam : et tertiā vni⁹.
Et solis cursum verum in eo. 168. gradus. 33. minuta. Errauit igitur in tem/
pore interualli in medietate: et tertia: et decima vnius hore fere. et in cursu so/
lis in quinta et sexta vni⁹ partis. Ex hoc igitur errore puenire potuit: vt diuer/
sas proportionales eccentricitatis ad semidiametrum ecētrici et semidiametrū
epicycli: ad lineam inter centrum mundi et centrū epicycli reperirentur.

Explicit Liber Quartus Epitomatis Sequitur Quintus

Liber Quintus Instrumentis nonnullis Astronomicis mo/
tus Lune deprehensione et in longitudine et in latitudine pro/
sequit: Habitudinēq; suam in suis et partibus variā ad solem
et terrā etc. cū diuersitate aspectus perspicacissime declarat.

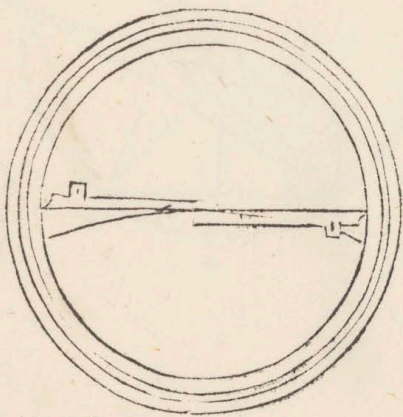
Propositio

Prima.

Instrumentū armillarum cōponere.

Due armille decentis et eiusdem magnitu/
dinis superficierum lenium: ita primum sibi
inuiçē inserantur: vt vna vicem ecliptice: alia
vicem coluri solstitiorū teneat. In polis ecli/
ptice: scilicet in coluro figantur duo clauiculi rotun/
di equalis magnitudinis: ita q; exterius et in/
terius promineant. His superaddemus duas
alias armillas. Vnā quidem affixā interius:
vt super polis zodiaci voluatur in clauiculis
predictis: ita vt motu facili sua exteriori super/
ficie contingat ecliptice superficiem interiorē
Aliā affixā in eisdē clauiculis exterius: vt sup/
eisdē polis ecliptice motu facili in predictis
clauiculis volui possit: sua interiori superficie superficiem exteriorē eclipti/
ce contingendo. Armilla autē que vicem ecliptice tenet: diuisiones habeat
360. gra. horarū prout fieri potest per subdiuisiones. Similiter armilla que
interius clauiculis affixa est: que vicem circuli latitudinis lune aut stella/
rum tenet. 306. diuisiones graduū habeat. Huic interiori armille: q; latitudi/
num est: adaptabimus aliam armillam: que in ea moueri possit. et habeat ex/
opposito diametraliter duas pinnulas. Verū in idem redibit: si centro hui⁹
interioris armille aptaueris regulā cū pinnulis: et linea fiducie sicut in astro/
labio sit. potest enim vicem armille supplere. id sit propter latitudines lune
et stellarum accipiendas. Preterea in armilla que vicem coluri solstitiorū
tenet: sūm quantitatem maxime declinationis: sūmes puncta a polis eclipti/
ce: quibus axes poloz mundi figendi sunt: vt super eis totum hoc instrumen/
tum volui possit. Tandem ei sedes preparanda est: que sit armilla: exterius
quidē quadrata: interius vō immobilis circularis: habens sibi clauiculos po/
loz mundi infixos: vt totum instrumentum sūm motum primi mobilis in
eis volui possit: habēs polos eleuatos sūm regionis: in qua fueris: habitudi-

Quintus

nem. Et sit hec armilla vicem meridianā tenēs orthogonaliter super superficiem horizontis erecta.

Propositio .ij.

Locu stelle in longitudine et latitudine huius instrumenti auxilio inuenire.

Situato instrumento in regione tua ut debet: quod armilla immobilis vicem meridiani sui suppleat: et poli instrumenti polis mundi respondeant: dum solem et lunam ambos super terram videris: et voles locum lune in longitudine et latitudine per locum solis cognitū cognoscere. Donec armillam exteriorē volubilem in polis zodiaci super loco solis in ecliptica cognito: et volue eam fixā in loco suo cum toto instrumento versus solem: donec utraqz armilla sese obumbrēt: scilicet ecliptice et exterioris transeuntis super loco solis. et sic situs ecliptice instrumenti situi in celo ecliptice respondebit. Fixo itaqz instrumento: subito armillam intrinsecam in partes diuisam volue cum regula sua aut armilla in ea mobili ad lunam: donec per foramina aut acies pinnularū lunam in celo videas: pariterqz ecliptice et exterioris armilla sese obumbrēt. Et tunc sectio armille interioris cum ecliptice armilla locum lune in longitudine: arcusqz armille interioris inter eclipticam et regulam pinnularum latitudinē lune ab ecliptica ostendet. Simili via per locum lune cognitum loca aliarum stellarum in longitudine et latitudine verificabis. Aduerte tamen quod in luna hec consideratio fallere potest propter diuersitatem aspectus eius: ut patebit.

Propositio .iij.

Line diuersitas secunda: quibus indicijis reperta sit declarare.

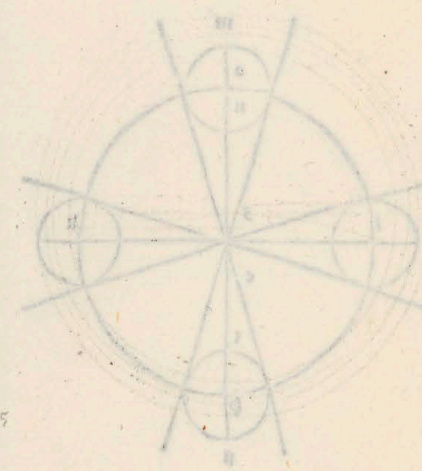
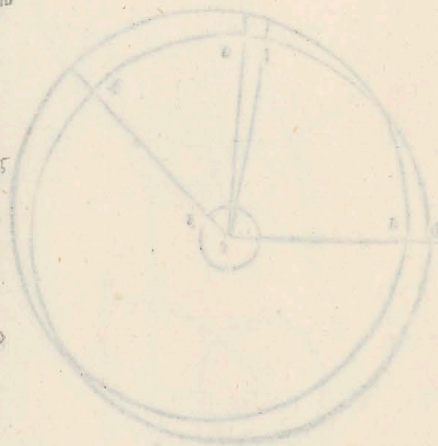
Sepe instrumento armillarum locum lune Ptolemæus verificauit. Et ut diuersitatē aspectus excluderet: cum in medio celi esset obseruauit. Inuenitqz locum eius per considerationē inuentum aliquando concordem esse loco eius: quē ex superioribus numeratio dedit: aliquando discordem. Et quandoqz differentia fuit parua: quandoqz multa. Quanto autē consideratio fuit vicinior: coniunctioni aut oppositioni: tanto differentia minor: quanto vicinior: quadrature: tanto maior. Nulla etiā repit dū esset in auge epicycli aut opposito augis. scilicet maximā cōperit differentia dū luna ab auge epicycli per quadrantē i quadratura ad solē distaret. Et tūc si diuersitas fuit minuēda: inuenit per considerationē locū lune magis diminutū qz numeratio dabat. Et si fuit addenda: inuenit magis auctū qz numeratio exigebat. Ex his palā fuit: quod luna preter diuersitatē primā haberet etiam diuersitatē secundā. Et quod talis maxima accidere potest in quadraturis eius ad solem: nullam vō in coniunctionibz aut oppositionibus esse. Sic bis in mense lunari hec secunda diuersitas perficitur.

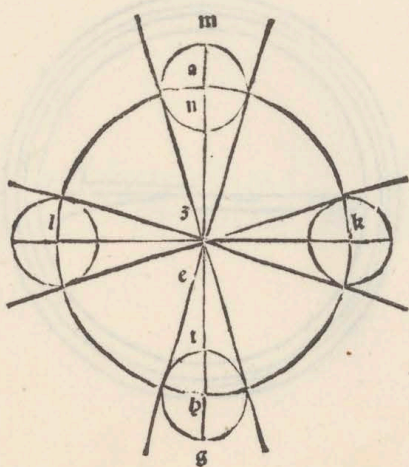
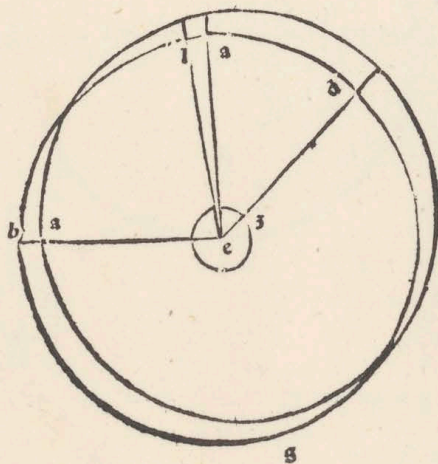
Propositio .iiij.

Huius secunde diuersitatis causam reddere.

Quia itaqz in quadraturis lune ad solem maxima diuersitas veri motus lune a medio: maior est maxima diuersitate veri motus lune a medio reperta per numerationē: necesse est ut centrum epicycli lune in quadraturis vicinius sit centro mun-

di q̄ in coniunctione aut oppositione. Propter huius eni ad terrā accessum
fit: vt anguli diuersitatis prime maiores contingant. Oportet igit vt centrū
ad centrum terre accedat ⁊ recedat: vt in mense lunari bis sit in maxima ac/
cessione: bisq; in maxima eius elōgatione a centro mūdi. In maxima quidē
accessione in quadraturis ambabus: in maxima distantia in coniunctionib;
et oppositionibus. Id vō fit: si centrum orbis eccentrici moueā circa centrū
mūdi in contrarium successionis: ita dum centrum epicycli lune fecerit vnā
reuolutionem s̄m successionem signorum redeundo ad lineam medij motus
solis: centrum eccentrici fecerit quoq; vnā reuolutionem cōtra successione
etiam redeundo ad lineā medij motus solis. Hoc eni motu addito ad p̄ior/
res motus quos diximus: scz motus centri epicycli in longitudine: ⁊ motum
mediū in latitudine: atq; motum in diuersitate epicycli: manebit apparē/
tia superius dicta de diuersitate prima: atq; accidunt puenientia iam dictis
de diuersitate secunda. ¶ Ut in figura Imaginemur circulum in superficie
orbis decliuis: cuius centrum sit centrum mundi: qui sit. a. b. g. d. super cen/
tro. e. ⁊ eius semidiametro. a. e. Sit aut p̄opter exemplum aux eccentrici: cen/
trum epicycli: ⁊ punctus circuli decliuis: maxime declinans ad septentrio/
nem: locus solis medius: atq; principium arietis simul super linea. e. l. ita vt
intelligam⁹ tres lineas mobiles: scz. e. a. e. b. c. d. iacere super linea. e. l. tanq̄
imobili. Dico q̄ in die vno mouebitur punctus circuli decliuis maxime de/
clinans dictus s̄m motum nodi capitis cōtra successionem signorum tribus
minutis fere: donec sit in. 29. g. 57. m. piscium: qui designantur per motū lu/
ne. e. a. separate ab. e. l. immobili. ⁊ centrum epicycli mouebitur in eodem die
s̄m successionem. 13. g. 11. m. arietis. cuius motus designatur per motum lune
e. b. b. separate ab. e. Sic motus in latitudinem ea die fiet arcus. b. a. compo/
situs ex motu longitudinis s̄m successionem: ⁊ motu nodi contra. 13. g. 14. m.
et aux eccentrici mouebitur contra successionem quantitate residui de duplo
longitudinis medie inter solem ⁊ lunam: hoc est. 11. g. 12. m. scz per arcum. l. d
Ita vt totus arcus. b. a. d. sit. 24. g. 23. m. quod est aggregatum ex arcu. b. a.
motu latitudinis: ⁊ arcu. a. d. motu augis eccentrici contra successionem. ⁊ fit
illud aggregatum: scz motus eccentrici epicycli ab auge eccentrici equale du/
plo longitudinis medie inter solem ⁊ lunam: Idcoq; duplex longitudo vo/
catur. Sic linea medij motus solis semper media est inter centrum epicycli
lune ⁊ augem eccentrici: dum centrum epicycli nō sit in auge eccentrici. Hinc
accidit: vt in quadraturis medijs linee. b. e. et. e. d. sint oppositae. Idcoq; lu/
na tunc in opposito augis eccentrici: ⁊ reuertetur semper ad augem eccentrici
in omni p̄iunctione media aut oppositione. Palam est itaq; et hoc accidere
apparentiā: que huic secunde diuersitati reperte pueniat. Nam cum centrū
epicycli fuerit in coniunctione cū sole: aut oppositione eius: nulla fit huiusmo/
di diuersitas secunda. sed eueniunt omnia que ad primā diuersitatē sequunt/
¶ Ut sit eccentricus. a. b. super centro. 3. ⁊ centro mundi. e. ⁊ epicyclus super
auge eccentrici. a. fiet proportio. e. a. ad. a. m. que reperta est superius per tres
eclipses. Angulusq; super. e. consistens: qui epicyclum continet: erit omniū
minimus: qui hinc sequetur. Nam procedente centro epicycli versus oppo/
situm augis eccentrici: cōtinue maior abitur ille angulus p̄opter epicycli cen/
tri ad centrum. e. accessum. ⁊ ita apparebit angulus diuersitatis maior: pro/
portioq; linee inter centrum mundi ⁊ centrum epicycli ad semidiametrum
epicycli minor: donec centrum epicycli sit in longitudine propiori eccentrici:
quod in quadraturis accidit. tūc angulus dictus est omniū maximus: ⁊ pro

Quintus

portio dicta omnium minima. Ideoque tunc angulus diuersitatis maximus apparebit. Hinc centro epicycli versus longitudinem longiorem eccentrici procedente: propter eius a terre centro remotionem angulus dictus minorabitur et proportio dicta maiorabitur: donec in longitudinem longiorem eccentrici pueniat.

Propositio .v.

Quanta sit maxima secunda diuersitas patefacere.

In obseruatione huius rei tria necessaria sunt: scilicet ut luna sit in quadratura media solis. nam tunc centrum epicycli eius est in opposito augis eccentrici. Et ut distet ab auge epicycli sui circiter quartam circuli: quia tunc est maximus angulus diuersitatis inter medium verumque locum lune qui fieri potest. Atque ut sit per quartam a gradu ascendente vel prope: quia nulla tunc sit diuersitas aspectus in longitudine: que nobis impedimento esse posset. Sic enim per obseruationem verus locus eius deprehensus differret a medio loco eius per numerationem veram inuento in maximo angulo diuersitatis qui queritur. Obseruauit itaque Ptolemaeus locum lune in secundo annorum Antonij. 25. die mensis Chamaen: qui est septimus mensis egyptiorum ante meridiem: horis. 5. et quarta unius. Fuitque sol visus per considerationem in. 18. gradibus. medietate et tertia unius aquarii. et fuit medium celi in hora considerationis. 4. gradibus. sagittarii: lunaque visa est in. 9. gradibus. et duabus tertijs scorpionis. et ille fuit verus eius locus: quod tunc non fuerit ei diuersitas aspectus in longitudine. Fuit enim tunc elongatio lune ab orbe meridiani Alexandrie per horam unam et medietatem hore circiter. Tempus autem a principio regni Nabuchodonosor usque ad hanc considerationem fuit. 885. anni. 203. dies. 18. hore. medietas et quarta unius: utriusque temporis: cum quo sol inuentus est secundum cursum medium. 16. gradibus. 27. minutis. aquarii. sed secundum verum. 18. gradibus. 50. minutis. quod considerationi per instrumentum concordat. Inuenta autem est luna secundum medium motum in longitudine. 17. gradibus. 20. minutis. scorpij. et elongatio eius media a sole circiter quartam circuli. et elongatio a longitudine longiori epicycli. 87. gradibus. 19. minutis. que maximum angulum diuersitatis facere fere solet. Fuit itaque cursus lune verus per obseruationem reperi- tus minor: medio per numerationem inuento. 7. gradibus. et duabus tertijs loco. 5. gradibus. que sunt angulus diuersitatis prime. Abrahams quoque in anno. 50. tertie reuolutionis annorum Philippi. 16. die mensis Achit: videlicet annis a principio Nabuchodonosoris. 619. egyptijs. 314. diebus. 17. horis: et medietate et tertia unius de tempore differente. sed de mediocri. 17. horis. medietate et quarta vidit sol per considerationem in. 8. gradibus. atque medietate: et medietate septe unius leonis. et luna in. 12. gradu et tertia tauri absque sensibili diuersitate aspectus. Distantia itaque inter lunam et solem fuit. 86. gradibus. 15. minutis. Per numerationem autem Ptolemei inuenitur sol secundum medium cursum fuisse in. 10. gradu. 27. minutis. leonis. Et secundum verum in. 8. gradibus. 20. minutis. Luna vero in longitudine secundum medium in. 4. gradibus. 25. minutis. tauri. Fuit itaque longitudo media inter solem et lunam circiter quarta circuli. et distantia a longitudine longiori epicycli. 257. gradibus. 47. minutis. In qua etiam fere contingit maximus angulus diuersitatis medij motus a vero. Sic distantia inter verum locum solis et lune medium est. 93. gradibus. 55. minutis. et inter vera loca ambozum est. 86. gradibus. 15. minutis. ergo locus lune secundum considerationem addit loco eius medio per numerationem inuento. 7. gradibus. et duas tertias unius loco. 5. gradibus: qui sunt angulus diuersitatis prime. Quoniam igitur consideratio Ptolemei prime diuersitati diminuit. 2. gradibus. et duas tertias unius. Consideratio vero

Zbi:achis eidem addit. 2. $\frac{2}{3}$. 7 duas tertias vnus. 7 in pluribus alijs cōfide-
rationibus fimiliter conditionatis idem inuentum est. patet hanc esse quan-
titem maximam secunde diuerſitatis: que fuit queſita.

Propositio vi.

E tanta sit centri eccentrici lune a centro terre distantia cognoscere.

Sit centrū epicycli in longitudine propiori ecentrici. g. cen-
trum ecentrici. d. centrum mundi. e. linea. e. t. contingens epi-
cyclum. b. b. 3. Ducta. t. g. querimus quantitatem. d. e. quia an-
gulus. t. e. g. iam repert⁹ fuit. 7. 5. 40. m. 7 angulus. t. est rect⁹.
ergo proportio. t. g. ad. g. e. est nota. Sed iam ex. ii. quarti huius. t. g. ad. e. a.
nota fuit: ergo. g. e. ad. e. a. nota crit. Inuenit autē Ptoleme⁹. g. e. esse. 39. par-
tes. 22. m. quibus. e. a. est. 60. ideoq3. a. g. 99. partium 7. 22. m. Sicut eius me-
dieta sc3. d. a. 49. partium. 41. m. ergo. d. e. fuit. 10. partiū. 19. m. quibus. e. a.
est. 60. quod querebatur.

Propositio vij.

Alta elongatione cētri epicycli ab auge maximum
angulū diuersitatis veri motus a medio: qui in ea
contingit videre.

L Sit eccentricus. a. b. g. centrum eius. d. centrum mundi. e. & sit
centrum epicycli super. b. ita vt angulus. a. e. b. sit datus. Ductis
lineis. e. t. contingentib⁹ epicyclum et t. b. querimus angulum
t. e. b. Ducatur. d. b. item. d. p. perpendicularis super. e. b. quia itaq³ notus est
angulus. a. e. b. nota erit proportio. d. e. ad. e. p. et. p. d. ex. d. b. itaq³ et. d. p. no-
tis: nota fiet. b. p. hinc tota. b. e. Sic ex. e. b. et. b. t. notis: noscitur angulus. b.
et qui querebatur.

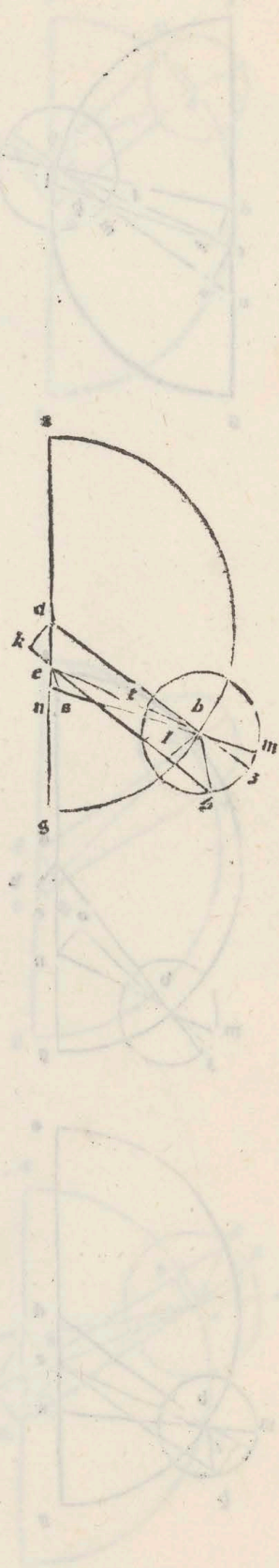
Propositio viij.

Ela re indicatū sit: q̄ diameter epicycli lune trāsīēs
per augem epicycli mediam et eius oppositum re/
spiciat punctum oppositum cētro eccentrici tantum
a centro terre distantē quantū ab eodē centro terre
centrum eccentrici distiterit.

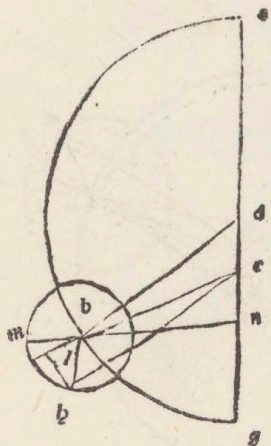
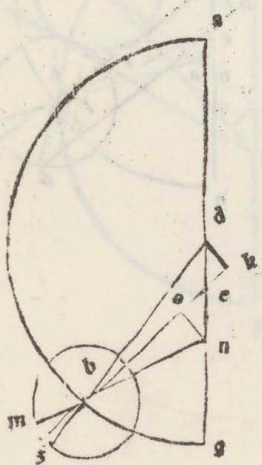
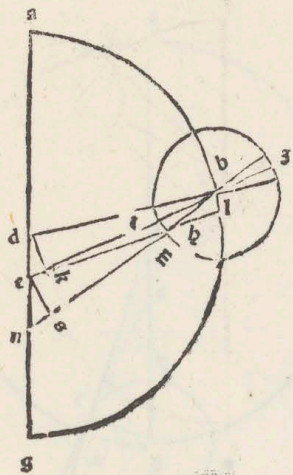
Frequentauit enim Ptolemeus considerationes suas per instrumentum in obseruando loca lune in reliquis elongationibus lune a sole: sc3 cum centrum epicycli extra augem eccentrici ⁊ eius oppositum fuit: ⁊ cū centrum epicycli fuit in medietate ab auge ecētrici versus oppositum augis eius: ⁊ luna in auge epicycli: inuenit locum lune per considerationē diminutū a loco per numerationē inuēto. Sed luna tunc in opposito augis epicycli existente inuenit locum considerationis auctum super loco numerationis. In reliq̄ aut medietate eccentrici centro epicycli existēte: lunaq3 in auge epicycli: inuenit locum p considerationē maiorem loco numerationis. Sed luna tunc in opposito augis epicycli existente: inuenit locū considerationis minorem loco numerationis. Maxima aut in his diuersitatem reperit: luna existente in sextilitate aut triplicitate ad solem: atq3 in auge epicycli aut opposito eius. Sed luna existente in transitibus medijs epicycli: sc3 vbi maximi anguli diuersitatum argumenti contingunt: nullam diuersitatem in his reperit. Vacigif

Quintus

re significatū fuit ei: q̄ diameter epicycli trāsiens p̄ auge mediam epicycli ⁊ op-
positū eius: nō semp recte respiciat cētrū mūdi: sed pūctū aliud oppositū ei. Ad
probandū aut̄ quāte distātie eēt ille pūctus oppositus a centro terre: assumpsit
duas obseruationes Abzrachis ad hoc. In quarū prima fuit luna prope sextili-
tatem solis: ⁊ prope oppositū augis epicycli sui. fuitq; obseruatio in Rhodo in
anno a morte Alexandri. 197. ii. die mensis formiche octauī egyptiorū: in prin-
cipio temporalis hore secūde diei vidit solem in. 7. gra. medietate ⁊ q̄rta tauri:
lunā in. 21. g̃. ⁊ duabus tertijs pisciū p̄ aspectū. sed diuersitate aspectus remota
in. 21. g̃. tertia ⁊ octaua vnius gra. pisciū. ergo distātia a vero solis in verū lune
fuit. 313. gra. 42. m̃. fere. Principiū aut̄ hore secūde tp̄alis distabat a meridie. 5.
horis ⁊ duab⁹ tertijs vnius eq̄lib⁹. Ideoq; a principio annoꝝ Nabuchodo. ad
horā hui⁹ cōsiderationis fuerūt. 620. anni egyptij. 219. dies. 18. hore ⁊ tertia tp̄is
differētis. sed mediocris. 18. hore t̄m̄. p̄ cuius numerationē cursus solis medius
fuit. 6. g̃. 41. m̃. tauri: verus. 7. gra. 45. mi. Medi⁹ lune. 22. g̃. 13. m̃. pisciū. ⁊ elō-
gatio eius ab auge media epicycli. 185. g̃. 30. m̃. distantia medi⁹ loci lune a vero
solis 314. g̃. 28. m̃. Sit igit̄ ecētricus lune. a. b. g. sup̄ cētro. d. ⁊ diametro. a. d. g.
centrū orbis signorū. e. epicyclus. 3. h. t. sup̄ centrū. b. ⁊ quia media solis ⁊ lune
est. 315. g̃. 32. m̃. duplata facit. 271. g̃. 4. m̃. distātia centri epicycli ab auge fm̄ suc-
cessionē. Igitur angulus. a. e. b. fuit. 88. g̃. 76. m̃. Sup̄. e. b. sit perpendicularis
d. k. p̄pter angulū. d. e. k. notū: nota erit proportio. e. d. ad. d. k. et. k. e. ideo in
partib⁹ quibus. e. d. est. 10. partes. 19. m̃. d. k. et. k. e. note fiunt. Sed in eisdē iam
semidiameter eccentrici. t. b. nota fuit: quia. 49. partes. ⁊. 41. m̃. ideo nota erit. b.
k. hinc. b. e. Et quia elongatio medi⁹ loci lune a vero solis fuit. 314. g̃. 28. m̃. sed
elōgatio per cōsiderationē veri loci lune a vero solis fuit. 313. g̃. 42. m̃. horū dis-
ferētia est. 46. m̃. quibus elongatio medi⁹ lune a vero solis maior est. Sed. e. b.
est linea medi⁹ loci lune. ideo sit angulus. b. e. b. 46. m̃. fiet igitur locus lune cō-
sideratus sup̄. h. iuxta oppositū augis epicycli. t. eo q̄ elōgatio eius ab auge me-
dia epicycli sit. 185. g̃. 30. mi. sup̄. e. b. sit. b. l. perpendicularis. ductaq; b. h. p̄pter
angulū. b. e. l. notū: nota erit proportio. e. b. ad. b. l. Sed iam nota fuit p̄portio
e. b. ad semidiametrū epicycli: dum semidiameter est. 5. partes. 15. mi. nota fiet
igit̄ p̄portio. b. b. ad. b. l. ideo angulus. b. b. l. not⁹: q̄re ⁊ reliquus intrinsec⁹: sc̄z
t. b. h. datus: cuius quātitas est arcus. t. h. q̄ rept⁹ fuit. 6. g̃. 21. m̃. sc̄z distātia lune
ab opposito augis vere epicycli. Sed quia distātia ei⁹ ab auge media epicycli
fuit. 185. g̃. 30. m̃. oportet igit̄ vt luna sit vltra oppositū augis medie. 5. g̃. 30. mi.
Sit itaq; oppositū augis medie epicycli pūct⁹. m. ⁊ sup̄. b. m. n. ducta sit pp̄di-
cularis. e. s. Erit itaq; angulus. e. b. s. 11. g̃. 11. m̃. ideo p̄portio. b. e. ad. e. s. nota.
et ex angulo extrinseco. a. e. b. notus fiet reliquus intrinsecus. e. n. b. ex quo nota
fiet p̄portio. n. e. ad. e. s. q̄re. b. e. ad. e. n. p̄portio dabit̄. repta igit̄ est. e. n. partiū
10. 18. mi. quibus. e. a. est. 60. ⁊ in eisdem. d. e. fuit. 10. partium. 9. mi. quare con-
stat punctū quod respicit ipsa diameter epicycli trāsiens p̄ auge mediā epicycli
⁊ oppositū eius tantū distare a cētro terre quātū centrū ecētrici ab eodē distat.
Secūda consideratio Abzrachis fuit eodē anno: sc̄z. 197. a morte Alexandri in
Rhodo die. 17. mēsis Teguz decimi egyptiorū. 9. horis ⁊ tertia diei transactis.
Viditq; solē in. 11. g̃. cācri min⁹. 10. vni⁹. lunā in. 29. gra. leonis sine diuersitate
aspectus. ergo distātia visi loci lune a vero solis fuit. 48. gra. 6. mi. Nouem aut̄
hore tp̄ales ⁊ tertia vni⁹ tūc fuerūt post meridiē. 4. horis equalib⁹. Interuallū
igit̄ a principio Nabucho. fuit. 620. anni egyptij. 286. dies. 4. hore tp̄is differē-
tis. 3. mediocris hore tres ⁊ due tertie vni⁹. p̄ hoc solis cursus medi⁹ numerat⁹
est. 12. gra. 5. mi. cancri. verus. 10. gra. mi. 40. Locus lune medi⁹. 27. gra. 20. m̃.
leonis. Distātia itaq; medi⁹ lune a vero solis fuit. 46. gra. 40. mi. ⁊ longitudo

Liber

lune ab auge media epicycli. 333. gra. 13. mi. Describat ergo fm hec eccentric^o lune. a. b. g. sup cetro. d. et diametro. a. d. g. in quo centrū terre sit. e. z epicyclus 3. b. t. sup cetro. b. ductis lineis. d. b. et. e. t. b. 3. Longitudo vo medij lune a medio solis duplicata fecit 90. gra. 30. mi. tātus erit angulus. a. e. b. ducaturqz. d. k. perpendicularis sup. b. e. angulus residuus de duob^o rectis: scz. d. e. k. notus erit. ex hoc proportionēs. e. d. ad lineas. d. k. et. k. e. note fient. ergo in partib^o quib^o d. e. est. 10. et. 19. mi. note fient ipse linee. z in eis. d. b. semidiameter ecētrici iam fuit. 49. partiū. 41. m. ex his nota fiet. b. e. Et quia distātia veri loci lune a vero solis p cōsiderationē fuit. 48. gra. 6. mi. sed distātia loci lune medij a vero solis p numerationē fuit. 46. partiū. 40. mi. ergo verus motus maior: est medio in. 1. gra. 26. mi. Sed linea. e. b. est medij motus. ideo sit angulus. b. e. h. 1. gra. 26. m. erit. h. prope auge epicycli locus lune in epicyclo. Ductis itaqz. b. b. z linea. b. l. perpendiculari sup. e. b. nota erit pportio. e. b. ad. b. l. Sz z nota fuit. e. b. ad. b. h. qre. b. b. ad. b. l. pportio nota. ideo angulus. b. h. l. notus. Sed extrinsec^o. 3. b. h. equalis est duob^o. b. h. l. et. b. e. l. ideo notus. ideo arcus. 3. b. scz distātia lune ab auge vera epicycli nota. z fuit. 14. gra. 43. mi. Sed distātia lune ab auge epicycli media fuit ptra motū in epicyclo. 26. gra. 48. m. scz residuū vltra. 333. gra. 12 mi. Sit itaqz. m. aux epicycli media: fict. m. 3. scz distātia augis medie a vera. 12 gra. 5. mi. ducta aut. e. s. perpendiculari sup. b. n. ex angulo. e. b. s. noto: nota fiet pportio. b. e. a. e. e. s. Itē ex angulo. e. b. s. z extrinsec^o. a. e. b. notus erit alter intrinsec^o. e. n. s. quare. n. e. ad. e. s. pportio nota. fiet igit. b. e. ad. e. n. pportio data. z ita reperta est. e. n. 10. partiū. 20. m. qliū. e. a. est. 60. qre verū ostensum est q centrū mūdi mediet p eqdistātiā inter centrū ecētrici z pūctū extremū quod diameter epicycli trāsiens p longitudinē longiorē z propiorē epicycli respicit.

Propositio. ix.

Data elōgatione cētri epicycli ab auge eccentrici: quantus sit arcus epicycli inter vtrāqz eius auge cōperire. Sit in figura precedēti angulus. a. e. b. datus. querim^o ex hoc arcu epicycli. m. 3. ductis. d. k. et. n. s. perpendicularib^o super. e. b. ppter datū angulū erit angulus. d. e. k. notus. ideo pportio. d. e. ad. e. k. et. k. d. nota. sic ex. b. z. d. k. nota erit. b. k. a q ablata. k. s. q est dupla. k. e. nota erit. b. s. Sed. s. n. eq̄lis est. d. k. ideo ex. b. s. et. s. n. nota fiet b. n. Ideoqz angulus. n. b. s. notus: cui opponit arcus. m. 3. quesit^o. Hac via facta est eq̄tio cētri in luna. p cui^o additionē ad argumentū mediū: dū centrū epicycli fuerit in medietate ecētrici. a. b. g. aut eius subtractione ab eadē in altera medietate p̄surgit distātia lune ab auge vera epicycli: q vocat argumentū verū.

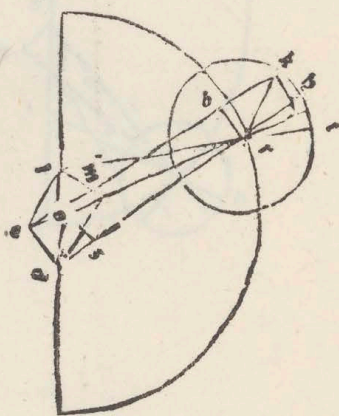
Propositio. x.

Datis medijs motib^o lune in lōgitudine z diversitate et distātia media ei^o a sole verū locū ei^o demonstrare. Sit in figura locus lune. e. b. datus. distantiaqz media lune a sole duplicata sit angulus. a. e. b. datus. Itē arcus epicycli. m. b. datus. ex his querim^o locū quē ostēdit linea. e. b. p̄missā nota erit linea. e. b. in partib^o quib^o. b. b. data est. itē arcus. m. 3. qre arcus. 3. b. cognitus erit. ideo pportio. b. l. ad. b. l. data. sifr. b. b. et. l. b. qre nota fiet e. l. ex q̄ z. l. b. cognoscef. e. h. hinc angulus. b. e. l. ergo locus quē ostēdit. e. b. dabit. Ex hac trahit quō facte sint eq̄tiones argumentorū verorū ad auge eccentrici atqz oppositū eius. tamen. e. a. et. e. g. sumēdo loco. e. b. quocūqz fieri possint ad quemlibet situm centri epicycli in eccentrico.

xi.

Propositio. xij.

F 2

semis fere: siue facēs op^o p lineas: siue p tabulas. 7 ex angulo. b. e. r. 3. g. iuenies arcū. k. t. 40. g. fere. ideoq3 arc^o. b. t. argumēti medij fiet. 38. g. 7 semis fere. cū q tanq3 argu. eqto siqris eqtionē: iuenies. 2. g. 54. m. loco triū g. iā fieret i mi. 6. q qsi qntā vni^o hore faciunt. **Propositio xij.**

Regulas Ptolemei fabricare.

P Tres regulas planas supficerū palellogramaz lōgitudis. 4 cubitor: grossitudinis sufficiētis: vt sine to: tura manere possint iuenias. in dimidio latitudis cuiusq3 recta linea ducat: q3 qdē li neas pntes in margine signabo. a. b. a. d. c. d. e. 7 earum fortior: a b. atq3 grossior: basi. f. g. eqdistāti horizōti isigat ppēdicularit: ita vt i forāmie. b. circumuolui possit. In alia vō: q sit. a. d. due pme ptineat cū forā minib^o more regule in astrolabio. Sint vō. a. b. et. a. d. pūcte sibi iā: ita vt. a. d. volui possit sup are i. a. fixo p modū crucis i circino. 7 lōgitudini. a. d. eq^l sit lōgitudō. a. c. Lōgitudō vō regule tertie scz. c. d. e. sit eq^l lateri qdrati iscriptibil circulo: cui^o semidiamet ē. a. d. sitq3. c. d. e. pūcta regule. a. b. i. c. ita vt. c. d. e. vol ui sup are possit in. c. fixo. 7 sit regule. c. e. portio. e. d. eq^l lineae. a. c. diuisa in. 60. ptes eqles. de quib^o habebit tota. c. e. 84. 7. 51. m. Regula aut. c. e. sit cauata vsq3 ad lineā. c. e. ita vt extremitas regule ad eqtatē possit sup lineā. c. e. lineā aut. a. b. orthogonalē esse ad supficiē horizōtis pbabitq3 ppēdiculi officiū factū esse.

Propositio xiiij.

Altitudinem lune maximam elicere.

P Ptol. i alexādia: cui^o latitudo ab eqnoctiali dī. 30. g. 58. m. ob seruauit lunā cū regulā dū eēt i pncipio cācri in extremo sue latitu dinis vsus septētrionē. iuenitq3 distātiā lune a polo horizōtis. 2. g. 7 octauē vni^o p obfuationē cū regulā. nā cleuauit regulā. d. a. cū pinul donec vidit p forāme pinulaz lunā. 7 fini. d. adhibuit lineā. c. e. 7 p chor dā. c. d. repit arcū. 2. g. 7 octauē vni^o. Et q: tā puā distātiā habuit a zenith: 7 fuit pol^o ecliptice tūc in supficie meridiei: q erat circul^o altitudis. siq fuit diuersitas aspect^o lune i circulo altitudis: ipa fuit isensibil. Ideoq3 si. 2. g. 7 octaua a. 30. g. 28. m. demāt: remanēt. 28. g. 51. m. 7 mediū. q excedūt maximā declinationē: scz 23. g. 51. m. 7 tertiā vni^o in qnq3 g. fere. qre pclusit latitudinē lune maximā eē. 5. gra. Cognita maxia latitudine lune: p eā fiēt latitudines alie ad quācūq3 distā tiā ei^o a nodo datā p viā q in pma hui^o pfecte sūt tabule declinatiōis ecliptice.

Propositio xv.

Diuersitatē aspect^o lune i circulo altitudis pcludere.

C Considerauit Ptol. in. 20. anoz adriani: die. 13. mēsis athus: q est terti^o egyptioz. 5. horis: medietate 7 tertia hore equalis a me dia die. visa tūc fuit per instrumētū regularū luna distare a polo horizōtis. 5. 50. mi. 55. Suit aut pnsideratio a pncipio annoz Na bucho. 882. annis egyptijs. 72. dieb^o. 5. horis: medietate 7 tertia vni^o hore tpis differētis. 5. eq^l. 5. ho. 7 tertia vni^o. Lū hoc tpe vificauit loca luiariū: inuenitq3 solē medio motu. 17. g. 31. m. libe. vero aut motu. 15. g. 24. m. libe. Lunā fm me diū. 25. g. 43. mi. sagittarij. Mediatē elōgationē lune a sole. 78. gra. 13. m. Argu. mediū. 262. g. 20. mi. Argu. latitudis medie a pūcto septētrionali maxie latitu dinis. 354. g. 40. m. Eqtio lune addēda. 7. g. 26. mi. Ideo ver^o loc^o lune fm nu merationē fuit. 3. g. 9. mi. capcori. 7 argu. verū latitudis. 2. g. 6. m. Ideo latitu do vera septētrional fuit. 4. g. 59. m. Declinatio aut veri loci lune fuit. 23. g. 49 m. 7 latitudo regiōis. 30. g. 78. m. Suit igit vera elōgatio lune a polo horizōtis 49. gra. 48. mi. Sed visa: vt dictū est: fuit. 50. g. 55. mi. ideo diuersitas aspect^o i circulo altitudis fuit. 1. g. et. m. 7.

Propositio xvi.

Quintus

Quanta sit distantia centri lune a centro terre in partibus quibus semidiameter terre est una in hora dicte observationis pandere.

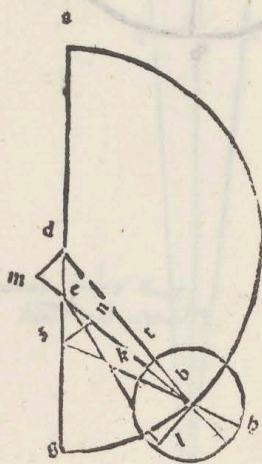
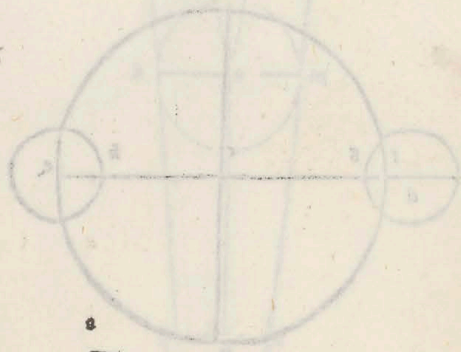
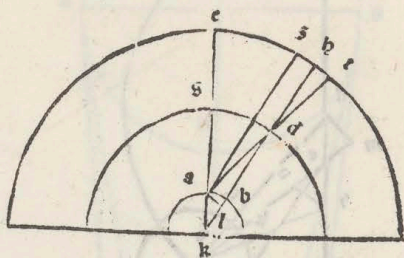
Sit in figura circulus terram designans. a. b. super centro. k. et super eodem centro circulus transiens per lineam z polum horizontis sit. q. d. Itē circulus altitudinis: respectu cui corpus terre est punctus: sit. e. t. Sit qz. d. centrum lune. z linea. k. a. g. e. procedat a centro terre polum aspicientis. a. et. g. et. e. in axe horizontis. ductisqz. a. d. t. et. k. d. b. erit h. verus locus lune. t. aut visus. h. t. vo diuersitas aspectus. e. h. lōgitudō vera lune a zenith. et. e. t. lōgitudō eius visa per instrumentum. Ex arcub⁹. e. h. et. e. t. datis querimus proportionē lineę. d. k. ad lineam. a. k. Siat. a. z. equidistans lineę. k. h. et. a. l. perpendicularis super. k. b. Quia. a. k. est insensibilis quātītatis respectu. a. t. igitur. z. t. arcus insensibiliter differt ab. h. t. arcu. et simili ratione arcus. z. a. t. insensibiliter differt a quantitate. e. k. exposito. Ideo necesse est. vt. z. b. sit insensibilis quantitatē respectu circuli. e. t. igitur. z. t. arcus insensibiliter differt ab. h. t. arcu. Et simili ratione angulus. z. a. t. insensibiliter differt a quantitate anguli constituti in centro. k. quem subten-
dit arcus. z. t. Ex premissa aut. z. t. fuit vni⁹ gra. 7. mi. dū arcus. e. h. fuit. 49. g. 48. mi. Ideo angulus. z. a. t. tūc fuit. 1. gra. 7. mi. Cui etiam equalis angulus. a. d. l. ergo proportio. d. a. ad. a. l. z. etiā. d. a. ad. l. d. data. Sed. d. l. insensibiliter breuior est. d. a. ergo nihil erroris sequitur: si. d. l. eiusdem quantitatē cum. d. a. ponas. Angulus aut. a. k. l. est. 49. g. 48. m. Ideo nota erit proportio. k. a. ad. a. l. et ad. l. k. qre. a. l. et. l. k. note erūt: put. a. k. est pars vna: i cisdē qz. l. t. nota fiet. Tota itaqz. d. k. fuit. 39. partiū. 45. m. qliū. a. k. est vna. qd erit ostēdēdū facili⁹ sic: Quia angul⁹. e. a. t. p observationē est not⁹. isensibilis enī differt ab angulo. e. k. t. si pducere. k. t. z angul⁹. a. k. d. not⁹ p numerationē. igit trigon⁹. a. d. k. erit notor⁹ angulor⁹: qre proportio laterū est nota: q qrebat.

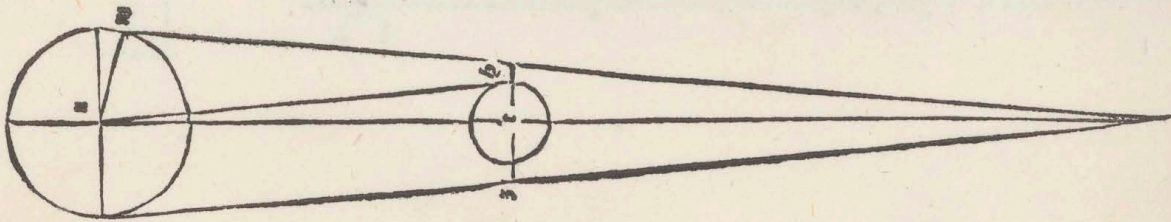
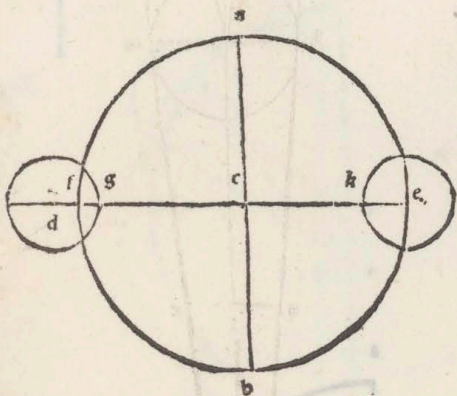
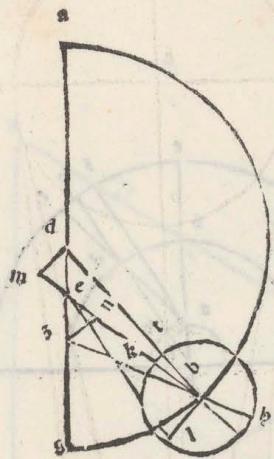
Propositio xvij.

Proportionem semidiametrorum eccentrici z epicycli lune: atqz ecētricitatis ad semidiametrū terre ex dicta observatione inferre.

Sint in hora dicte observationis ecētric⁹. a. b. g. sup diamet. a. g. eūte p cētrū ecētrici. d. cētrū mūdi. e. z pūctū oppositū z. Itē epicycl⁹. h. l. sup cētro. b. ita vt angul⁹. a. e. b. sit duplū lōgitudinis medie inf solē et lunā: scz. 156. g. 26. mi. z loc⁹ lune in epicyclo sit. l. ductis lineis vt in figura vides: oppositū augis epicycli medie sit. k. vere sit. t. Ideo cū in obseruatōe dicta argumētū lune mediū fuerit. 262. g. 20. m. fiet arc⁹. k. l. 82. g. 20. m. Cū igit angul⁹. a. e. b. sit not⁹: nota erit pportio. e. d. ad. d. m. et. m. e. Sz iā nota fuit. b. d. ad. d. e. pportio. ideo pportio. b. d. ad. d. m. et. m. e. nota. Ex duab⁹ aut. b. d. et. d. m. nota fiet. b. m. hinc ex. b. n. et. n. z. nota fiet. b. z. g. angulus. z. b. n. notus. z est arcus. t. k. quē reperit Ptolemeus. 7. gra. 40. m. Sed iā fuit. k. l. 82. g. 20. mi. ideoqz fuit. t. l. arcus. 90. g. sic angulus. e. b. l. z c. Linea vo. b. d. fuit. 49. partium. 41. m. dum. b. l. erat. 5. partium z. 15. m. et in eisdem fuit. e. b. 40. partes. 4. m. Sic ex. e. b. et. b. l. inuenit. e. l. 40. partiū. 25. mi. Sed iam est ostensum in premissa: q. e. l. fuit. 39. partium. 45. mi. qualiu3 semidiameter terre est vna. igit ex dicta linearū pportioe fiet. d. b. taliū. 48. partiū z. 51. m. b. l. taliū. 5. partiū. 10. m. d. e. taliū. 10. partiū. 9. m. q querebant Ideoqz. e. a. talium. 59. partiū fere est. et. e. g. taliū. 38. partiū. 43. mi. Ex his

modo facile cognoscant distantie lune a centro terre in partib⁹ quibus semi diameter terre est pars vna in horis applicationum solis et lune. similiter in quadraturis eor⁹. Suadeo tñ in hoc ope: vt lineas iam ductas: scz. a. e. e. d. d. b. b. l. in his numeris teneas: scz. a. e. 60000. e. d. 10317. d. b. vel. d. a. 49683. b. l. 5250. et in his agas ppter vitare fractionū multitudinē: donec in illis quati-
tatib⁹ reperias. e. l. manebitq³ quadratū. d. a. semp idem: scz. 2468400489. inuenta. e. l. in eisdē inuenies etiā. e. l. in partib⁹ quib⁹. e. a. est. 59. et factū erit.

Propositio xviii.

Quantitates diametror⁹ solis et lune visualiū: et etiā vmbre i loco trāsīt⁹ lune maxie remoto declarare.

Quia neq³ p instrumenta aquarū: nec p eleuationes circuli eqnoctial⁹ illud pscise satis reperiri potest: elegit ad hoc duas eclipses lunares. Quarū pma fuit in. 12. die mēsis Atumi egyptioz. fuitq³ tps a pncipio annoz nabucho. 126. anni. 86. dies 17. hore differētis. sz eqlis. 16. hore: medietas et qrtā vni⁹. Locus lune medi⁹ 25. g. 22. m. libe. ver⁹. 27. g. 5. m. libe. Argumentū lune mediū. 340. g. 5. mi. et lōgitudo lune ab vno nodoz. 9. g. tertia vni⁹. igit latitudo lune septētrio-
nal fuit. 48. m. et medietas vni⁹. et fuit eclypsatū de diametro lune qrtā fere a parte meridiei. Secūda fuit annis Nabucho. 224. dieb⁹. 196. hore. 10. et sexta vni⁹ tps differētis. sz eqlis hore. 9. et medietate et tertia: Sole in. 18. g. 12. m. cancri. Luna fm mediū in. 20. g. 20. mi. capricorni. fm verū in. 18. g. 12. mi. Argumētū lune. 28. g. 54. mi. Lōgitudo lune a nodo. 7. partes: et qtuor quinte vni⁹. Ideoq³ latitudo lune meridional. 40. mi. et due tertie vni⁹. Et fuit eclypsatū de diametro medietas a pte septētrionis. Donam⁹ itaq³ in figura circulū vmbre in loco trāsīt⁹ lune: eo q³ in ambab⁹ eclypsi⁹ fuerit fere eiusdē distātie a centro mūdi. circulū. a. f. b. e. sup centro. c. et vice ecliptice te-
neat. a. c. b. In pma eclypsi luna sit sup. d. cētro. In secunda sup. e. fietq³. f. g. qrtā diametri lune. e. k. medietas ei⁹. Siet igit. c. d. 48. mi. et meditas vni⁹. et c. e. 40. mi. et due tertie vni⁹. Sz. c. e. est eqlis. c. f. igit. f. d. erit. 7. mi. et quinq³ ferte vni⁹. Sz d. f. ē qrtā diametri lune. fiet igit tota diameter lune visibil⁹ vi-
sual. 31. mi. et tertia vni⁹. et semidiameter vmbre. c. e. 40. mi. et due tertie vni⁹. Cū aut fecerim⁹ pportionē. k. e. ad. c. e. iuenim⁹ q³. c. e. ptineat. k. e. bis et tres qntas ei⁹. Et cū in plurib⁹ alijs pportiōib⁹ inuenerim⁹ hāc pportionē eandē manere: puenit vt fm hanc opabimur. Diametrū aut sol⁹ visualē dicit Profl. p regulas suas inuenisse eqlē diametro lune visuali iam reperta: videlicet
dum luna fuerit in maxima a terra longitudine.

Propositio xix.

Proportionē semidiametri terre ad semidiametrū corporis lune atq³ semidiametrū vmbre ostēdere.

Sit circulus sup. n. designās terrā: et circul⁹ sup. t. cētro desi-
gnās lunā in maxima sua remotiōe a terra. ductaq³. n. t. linea. et. n. h. ptingēte. et. t. h. ppēdiculari ad. n. h. q³ angul⁹. n. t. h. ex pmissa cognit⁹ est: q³. 15. mi. et due tertie vni⁹. ergo pportio. n. t. ad. t. h. data. Sed. n. t. est. 64. partes. 10. mi. taliū qualiū. m. n. semidiameter terre est vna: vt patuit ex ante pmissa. ergo. t. h. nota fiet in eisdem. Sic ex
pportione. h. t. ad. t. 3. cognita fiet. t. 3. semidiameter vmbre in eisdem par-
tibus. Inuenit itaq³. t. h. esse. 17. mi. 33. secun. et. t. 3. 45. mi. 38. secunda.

Propositio xx.

Quintus

Solis diametrum: et centri eius a centro terre distantiam: atque longitudinem axis umbræ terre in partibus quibus semidiameter terre est pars una manifestare.

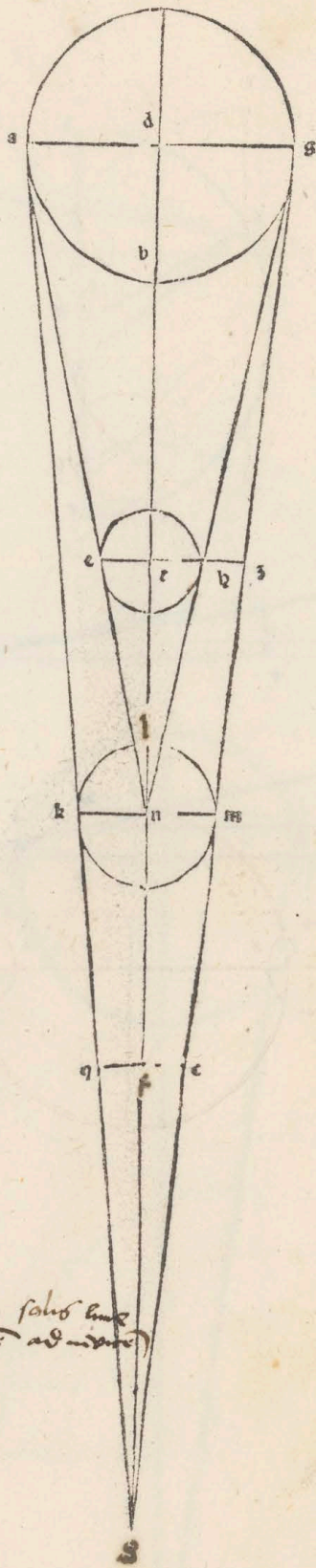
Cöpertu dicit Ptol. q. luna in maxima sua remotione totum solem tegat in e. mora. Que res fuit signum eius: q. tunc semidiameter solis eidem angulo subtenderetur apud visum: cui semidiameter lune subtendit. Sit itaq. circulus. a. b. g. sup. centro. d. representans solem. et circulus. e. h. super. t. representans lunam in sua maxima remotione. et circulus. k. l. m. representans terram super centro. n. et sint. n. t. d. in linea recta. Linee contingentes solem et terram sint. a. k. et. g. m. concurrentes in cono umbræ. s. axis umbræ fiet. n. s. chorde arcu in cluse a cötactibus in sole quid sit. a. d. g. in terra. k. n. m. item in luna sit. e. t. h. dum. n. e. et. n. b. continuate cötungūt: solē quoq. Cōstat aut propter longitudines solis et lune a terra: q. tales chorde insensibiliter differat a diametris suorū circuloz. Itē sit. n. f. e. q. l. s. n. t. et. g. f. c. diameter umbræ in loco trāsīt⁹ lune maxie remoto. p. p. ositū est iuenire p. portione. d. g. ad. n. m. Itē. d. n. ad. n. m. et. n. s. ad. n. m. p. cedat. e. h. ad. 3. Quia dictū est q. angulus. t. n. h. sit notus. ergo p. p. missā p. portio. n. t. ad. e. t. et. t. h. ad. n. m. est nota. et inuenta fuit. t. h. 17. m. 33. secun. qualiū. n. m. est pars vna. Sed p. portio. t. h. ad. f. c. fuit sicut vni⁹ ad duo et tres quintas. ideo. f. c. nota. et fuit. 45. m. 38. secū. in eisdem. Sed propterea q. n. t. equalis est. n. f. fiet due linee. f. c. et. t. 3. simul sumpte equales duplo. n. m. quod facile pateret: ducta per. m. equidistāter et equaliter. c. f. ergo. f. c. et. t. 3. similiter sunt due partes. Quare ablatis. f. c. et. t. h. manebit. h. 3. 6. m. 49. secun. Sed p. portio. n. m. ad. h. 3. est sicut. n. g. ad. g. h. et. n. g. ad. g. h. est sicut. n. d. ad. d. t. quare. n. m. ad. h. 3. est sicut. n. d. ad. d. t. Ideo si linea. n. d. fuerit vna pars: erit. d. t. 56. m. 49. secun. et. t. n. residua. 3. m. n. secū. ergo p. portio. t. n. ad. n. d. nota. Ideo etiam. n. t. sit. 64. partiū. 10. m. talium qualiū. n. m. est vna: fiet. n. d. 1210. partium fere. Itē. n. t. ad. t. h. sicut. n. d. ad. d. g. ideo. d. g. fiet taliū. 5. p. tiū. 30. m. fere. hinc et nota p. portio. d. g. ad. t. h. Itē. n. m. ad. f. c. sicut. n. s. ad. s. f. igit f. n. ad. n. s. nota. Sic inuenta est. n. s. 265. partium talium qualiū. n. m. est vna. Sed. n. f. 64. partium. 10. m.

Propositio xxi.

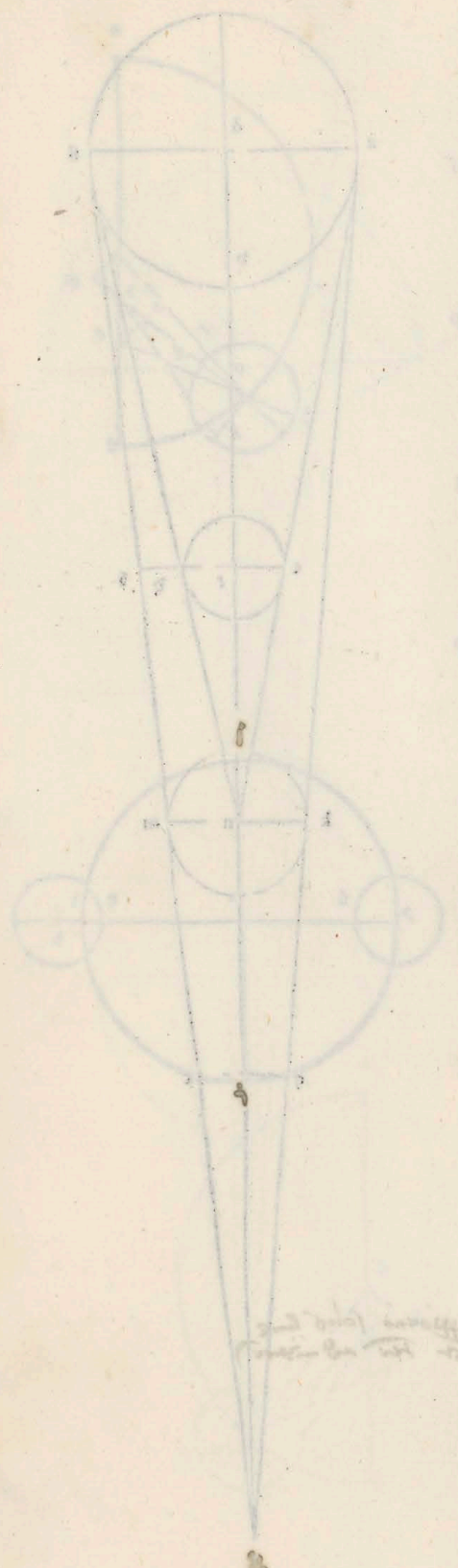
Proportiones trium corporū solis terre et lune ad inuicem assignare.

Ex premissis habes proportionēs semidiametrorū suorū: igitur triplicatis proportionib⁹ consurgēt proportionēs corporū sic: Cum. d. g. sit quarta et medietas talium qualiū. n. m. est vna: cubi horū sunt. 166. vna quarta et octaua vnius itē vniū. quare sol centies sexagesieseries est maior: tota terra: et insuper tres octauas eius continens. **P**reterea cum. d. g. contineat. d. h. decies octies: et quattuor q. rtas. cubus huius est. 6644. et dimidiū fere. Ideo sol maior: est luna series milies sexcentiesquadragiesquater: et insuper continens medietatem. Itē n. m. continet. t. h. ter: et duas quartas fere. huius cubus est. 39. et quarta fere. Ideo terra maior: luna trigiesicnonies: et insuper continens quartam fere. De itaq. sunt proportionēs trium corporū inuenta a Ptolemaeo. Sed ipse

*proportio solis lune
et terre ad inuicem*

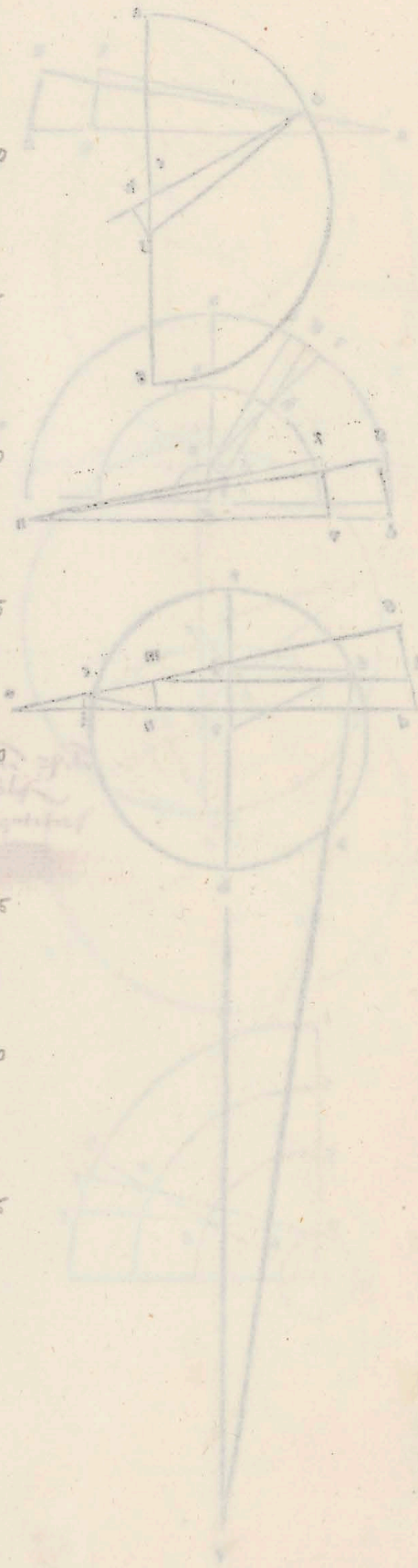

constituit solis et lune diametros secundum visum eidem angulo subtendi. Luna in sua maxima remotione a terra exeunte diametro vero solis nullam posuit variationem propter parvam eius eccentricitatem respectu distantie eius maxime. Albategni autem eclipses a se observatas diversas reperit in quantitate et tempore ab his que ex numeratione Ptolemei ostendebant. Inquit enim se duas solares considerasse. Quarum prima fuit anno ad lularnam. 1202. qui est a morte Alexandri annus. 1214. vera quidem coniunctio post dimidium octave decimi mensis in Aracta ciuitate per spacium hore temporalis. Eclipsatumque fuit ex sole plus duabus tertijs secundum visum. et secundum numerationem fuit sol motu medio in. 20. gradibus. 54. minutis. leonis. vero in. 19. gradibus. 14. minutis. eiusdem. Luna medio motu in. 17. gradibus. 50. minutis. leonis. vero cum loco solis. Argumentum lune equatum. 332. gradibus. 57. minutis. Argumentum latitudinis medium. 174. gradibus. 43. minutis. equatum. 167. gradibus. 41. minutis. Eclipsis autem medietas: scilicet coniunctio visibilis: veram coniunctionem per octauam fere hore partem secuta. Est ergo tunc argumentum latitudinis equatum. 177. gradibus. 11. minutis. latitudo vera. 16. in septentrionalis. visa autem 6. meridionalis. Secundum numerationem autem Ptolemei fieri debuit: ut eclipsatum plus esset medietate et quarta. et eclipsis medietas per unius hore spacium visa per instrumentum prederet. Secunda fuit anno dicto ante meridiem diem. 23. diei mensis Calbat: tribus horis: et duabus tertijs unius hore equalis in antiochia. Eclipsatumque fuit de sole modico plus medietate secundum visum. In Aracta vero eclipsis medietas ante meridiem tribus horis et dimidia unius equalis. Eclipsatumque ibidem de sole apparuit minus duabus tertijs eius secundum visum. Sol secundum numerationem suam fuit medio motu. 7. gradibus. 9. minutis. aquarij. vero autem in. 8. gradibus. 37. minutis. Luna medio cursu in. 12. gradibus. 49. minutis. aquarij. Argumentum lune equatum. 126. gradibus. 22. minutis. Argumentum latitudinis medium. 173. gradibus. 25. minutis. equatum vero. 169. gradibus. 41. minutis. Visibilisque coniunctio precessit vera per dimidium hore. ideo tunc argumentum latitudinis equatum. 168. gradibus. 45. minutis. latitudo vera 79. minutis. visa autem. 10. minutis. fuit. Secundum Ptolemei vero numerationem sol totus eclipsari debuit: et eclipsis medium post visam a nobis duabus horis fere contingere. Considerauit etiam duas eclipses lunares. Prima fuit anno a morte Alexandri. 1206. die. 23. mensis kemir. Eius medium fuit in aracta post meridiem horis. 8. et modicum plus ex horis equalibus. et eclipsatum de diametro lune modico plus medietate et tertia. Sol per numerationem fuit medio motu in. 5. gradibus. 21. minutis. leonis. vero in. 4. gradibus. 2. minutis. Medius lune in. 8. gradibus. 45. minutis. aquarij. Argumentum medium. 93. gradibus. equatum autem. 94. gradibus. 10. minutis. Argumentum latitudinis medium. 100. gradibus. 49. minutis. equatum vero. 186. gradibus. 51. minutis. Latitudo lune meridiana. 32. minutis. fere. Sed secundum Ptolemei numerationem eclipsari debuit medietas: tertia: et octaua pars diametri. Et medium eclipsis tempus visum precedere debuit per dimidium et quartam hore equalis. Secunda fuit anno. 1224. a morte Alexandri post meridiem secundi diei mensis Alb: horis. 15. et tertia unius fere in Antiochia. Sed in Aracta horis. 15. et tertia ac quarta fere. Eclipsatumque fuit modico minus diametro lune. Secundum numerationem sol fuit medio motu. 16. gradibus. 10. minutis. leonis. vero cursu autem in. 14. gradibus. 36. minutis. Medius lune in. 19. gradibus. 24. minutis. aquarij. Argumentum enim equatum 91. gradibus. 5. minutis. Argumentum latitudinis equatum. 185. gradibus. 21. minutis. Latitudo lune. 28. minutis. Secundum autem computationem Ptolemei eclipsata esse debuit medietas et tertia tantum. et tempus medie eclipsis fere per dimidiam et tertiam hore unius precessisse debuit. Dicitque in pluribus alijs eclipsibus lunaribus et solaribus dissonantiam inuenisse a numeratis secundum tabulas Ptolemei. Duas tamen iam expositas sufficere voluit ad inquirendam diuersitatis causam:

Quintus

q̄ in vtraq̄ earum sol fuerit prope augem eccentrici sui: & luna in longitudi-
ne media epicycli sui. & fere eadem latitudo lune fuerit in vtraq̄ in eandem
partem. Differentia tñ latitudinū erat. 3. mi. 50. secū. Sed differentia partiū
eclipsatarum fuit diameter octaua & medietas octauae vnius quarte. Inue-
nit itaq̄ diametrū lune esse tunc. 33. mi. 20. secun. & semidiametrū vmbre. 43-5
mi. 30. secun. fere. Cōsideravit aut̄ proportionēs veri motus lune in hora tñ
ad quantitātē diametri lune visualis iam inuente. & fm eandem proportio-
nem ex motu lune vero in hora: luna in auge epicycli in applicationib⁹ exi-
stente inuenit diametrum lune in auge epicycli. 29. mi. & dimidiū. Similiter
fm eandem proportionem ex motu lune vero in hora: in opposito augis epi-
cycli inuenit diametrum lune. 35. mi. & vnius fere. existimauit enim propo-
tionem motus lune diuersi in hora ad diametrum visuale esse veluti. 6. ad
6. minus octaua vnius: hoc est. 48. ad. 47. Scdm̄ hāc ubiq̄ posuit ex motu
diuerso in hora diametri lune. Proportionē vō semidiametri lune ad semi-
diametrū vmbre quā Ptolemeus posuit seruauit: scz. 5. ad. 13. hoc est vni⁹ ad-15
duo & tres quintas. Sic semidiametri vmbre in loco transitus lune longiori
minore reperit ea quā Ptoleme⁹ posuit in duob⁹ minutis fere & tertia vni⁹.
Diametri quoq̄ solis variationē ponit. Nam in longitudine longiori dicit
esse. 31. mi. & tertie veluti Ptolemeus. Ideo infert totū solem a luna nō posse
obscurari: vtroq̄ in sua longitudine longiori existente. Considerauit etiam-20
proportionēs veri motus solis in hora: dum in longitudine longiori fuerit ad
hanc suam diametrum. & fm eam reperit diametrum solis in locis alijs: ex
vero motu eius in hora: tenēs q̄ motus solis in hora se habeat ad diametrū
solis sicut. 5. ad. 66. hoc est sicut vni⁹ ad. 13. & quintā. quare solis diameter in
longitudine propiori fit. 33. mi. & duarum tertiarum vnius. Sic solis diame-25
ter inter suas lōgitudines longiorem & propiorem diuersificat duob⁹ mi. et
tertia vni⁹. Deniq̄ vmbre diametri ppter solis accessum & recessum variari
ptingit. Nā in loco transitus lune remotissimo: sole in auge ecētrici existēte
reperit esse. 1. g. 17. mi. Sed sole in auge: luna in longitudine propiori. i. gra.
32. mi. Conuenit etiam vt diameter vmbre sole in longitudine propiori exi-30
stente: minor sit diametro vmbre sole in longitudine longiori existente. i. mi.
40. secun. Ex his igitur Albategni distantia centri solis a centro terre: & lon-
gitudinē axis vmbre alias inuenit. Nam fm predicta cū sol & luna in maxi-
ma eorum remotione fuerint: diameter lune minor est diametro solis fm vi-
sum in vno mi. & 50. secū. Variatio vō diametri lune ab auge epicycli ad op-35
positū eius est. 5. mi. 50. secun. Accipit igit de. 10. partibus & tertia vnius qui-
bus distantia lune a terra variatur ab auge epicycli ad oppositum: partem
proportionalem fm proportionēs. 5. mi. 50. secun. ad. 1. mi. 50. secun. que fuit
tres partes & quarta vnius. quibus ablatis. 64. partibus. 10. mi. scz maxima
lune distātia relinquunt. 60. partes. 55. mi. Nec erit distātia lune a terra: cū-40
eius diameter visualis est. 31. mi. & tertie. & tunc semidiameter vmbre iuxta
proportionē assignatā fiet. 40. mi. 4. secū. Ex his fm viam premisse reperta
est. n. d. scz distantia solis in auge sua. 1146. partes: quibus semidiameter terre
est vna. et. n. s. scz lōgitudō axis vmbre tñc. 254. partes de eadē. Itē ex ppor-
tione semidiametri ecētrici sol ad distātiā cētroꝝ ecētrici sol & terre repit: q̄-45
eccentricitas sol. 38. ptes ptineat: quib⁹ semidiameter terre est vna. Ideoq̄ fiet
distātia solis minima. 1070. ptes & media. 108. taliū. & q̄ luna totū solē occul-
tat: cū distātia inter ambo eoz cētra: scz linea. i. d. 1085. vicib⁹ semidiametrū
terre ptineat: & his pportiōib⁹ quātitatū diametrorū atq̄ distātiarū in ecly-

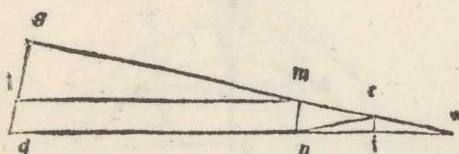
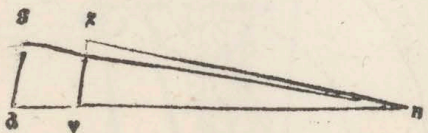
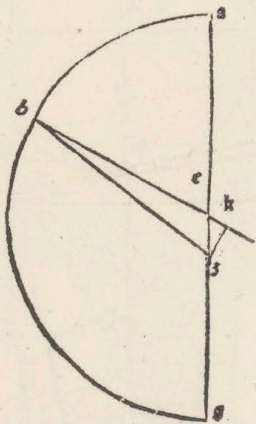
psibus solaribus visa respondent: vt dixit Albategni. quo argumento cōcludit certas esse dictas proportionēs.

Propositio xxij.

Semidiametros Solis Lune ⁊ vmbre visuales via geometrica perquirere.

Presupponende sunt quantitates distantiarū solis ⁊ lune ⁊ semidiametrorum que contingunt in maximis eorum distantijs. Primo itaqz de semidiametro solis. Sit igitur distātia solis maxima. n. d. semidiameter solis. d. g. ducta. g. n. sitqz maxima distātia. n. d. vt Albategni ponit. 1146. partes: quibus. n. semidiameter terre est vna: ⁊ angulus. d. n. g. 15. mi. 40. 2. ⁊ quia angulus. g. est rectus: nota est igitur proportio. n. d. ad. d. g. ⁊ fiet vt. d. g. sit. 5. partes. 13. mi. quib⁹. n. d. est. 1146. seu quibus semidiameter terre est vna. Sit postea sol vicinior: volumus reperire quantitatem semidiametri eius visualis. Id fiet postqz cognoueris distātia eius a terra in partibus quibus semidiameter terre est vna. Ideo sit ecentricus. a. b. g. super centro. e. ⁊ centrū terre sit. 3. angulus. a. e. b. datus fiet. 3. e. 38. partes: quib⁹ semidiameter terre est vna: ⁊ in eisdē est. a. e. siue. b. c. 1108. Fiet igitur ex proportione. e. 3. ad. 3. k. et. k. e. nota. 3. b. in partibus quibus semidiameter terre est vna: scz distātia solis a terra: que querebaf. Sit itaqz in figura talis distātia. n. v. ⁊ super. v. semidiameter solis v. x. equalis lineē. d. g. ⁊ tracta. x. n. ita vt angulus. v. x. n. sit rectus. nota igitur erit proportio. n. v. ad. v. x. q. n. v. sit distātia solis iam data. ⁊ v. x. sit. 5. partes. 13. mi. quare angulus. v. n. x. notus: scz quem subtendit semidiameter solis visualis: quod est propositum. Nūc de semidiametro vmbre in loco trāsitus lune sit. n. vt antea centrum terre. Semidiameter vō terre sit. n. m. ⁊ semidiameter solis. d. g. g. m. continuata concurrat axi vmbre. m. s. fietqz cōnus vmbre. s. ita tamen vt anguli. d. g. m. et. m. n. s. sint recti: sicut fit in contactu laterum vmbre. Item. n. f. sit distātia lune a terra ex prioribus nota: in cuius transitu sit semidiameter vmbre. f. c. orthogonalis super. n. s. ducta linea. n. c. querimus quātitatē anguli. c. n. f. quē semidiameter vmbre in loco transitus lune subtēdit. ex. n. d. distātia solis data: ⁊ n. f. distātia lune. Siat eni. l. m. equidistans. n. d. erit. d. l. equalis. n. m. ideo. l. g. erit partes. 4. m. 13. quibus semidiameter terre est vna. Sed. g. l. ad. l. m. sicut. m. n. ad. n. s. quare. n. s. axis vmbre cognitus fiet. ideoqz. f. s. nota. Item ex. m. n. et. n. s. nota fiet. s. m. Verum propter insensibilem errorē poteris. n. s. vti pro. s. m. Sed s. m. ad. m. n. sicut. s. f. ad. f. c. ideo. f. c. nota. Similiter propter insensibilem errorem poteris. n. f. sumere loco. n. c. hinc ex. n. c. et. c. f. reperire quantitātē anguli. c. n. f. qui querebatur. Sic in maximis distātijs sole ⁊ luna existentib⁹ fiet semidiameter vmbre in loco transitus lune. 40. m. 54. secun. ⁊ axis vmbre. 271. partes. 47. m. quibus semidiameter terre est vna. Sole vō in auge ecentrici: ⁊ luna in opposito augis epicycli in applicatione cū sole: fiet semidiameter vmbre. 51. m. 12. secū. Sole in auge: ⁊ luna in lōgitudine media epicycli: in applicatione tamen cū sole fit semidiameter vmbre. 45. m. 37. secun. Itē sole in opposito augis ecentrici: ⁊ luna in auge epicycli: in applicatione tamen cum sole fit semidiameter vmbre. 40. m. 2. secun. Igitur variatio vmbre propter descensum solis ab auge ad oppositū augis ecentrici vmbre inq̄ntum in loco transitus lune in auge ecentrici: ⁊ opposito augis epicycli existēte: est. 52. secun. Sed sole in opposito augis ecentrici: ⁊ luna in opposito augis

Quintus

epicycli: semidiameter vmbre est. 50. m. 28. secun. fit ergo propter descensum solis ab auge ad oppositū eius variatio vmbre in loco trāsitus lune existētis in minima distantia celypsali. 54. secun. Pro semidiametris lune fiat opus: sicut factum est pro semidiametro solis. Supposita enim semidiametro visibili eius in maxima distātia. 14. mi. 45. secun. fiet in prima figura huius angulus. d. n. g. tantus. ergo proportio. n. d. ad. g. d. nota. Sic dum. n. d. est. 64 partes. 10. mi. erit. d. g. 16. mi. 30. secun. Et cum luna habuerit distantiam minimam: scz. 33. partium et dimidie: quod accidit in opposito augis eccentrici et epicycli. ex. n. v. et. v. x. que est equalis. d. g. reperies angulum. v. n. x. esse. 28 mi. u. secun. Sed mirum est: q in quadratura luna in opposito augis epicycli existente nō tanta appareat: cū tamen si integra luceret: quadrupla opo-
-10
tet apparere ad magnitudinē suam: que apparet in oppositione: cū fuerit in auge epicycli. Habet et alij modū alium: semidiametros lune et vmbre ex cis que in auge et in opposito per obseruationem reperiunt inueniēdi: de quo dicitur in sexta sexti.

Propositio xxiiij.

F data solis aut lune a centro terre distantia: et elōgatione eius a polo horizontis: diuersitatem aspectus in circulo altitudinis inuestigare.

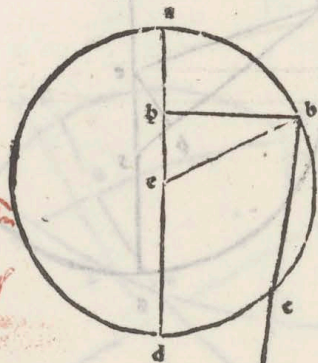
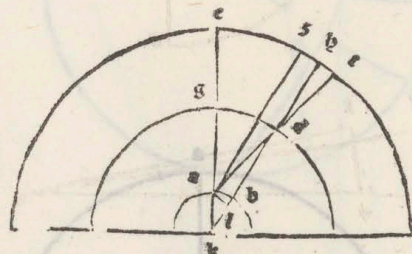
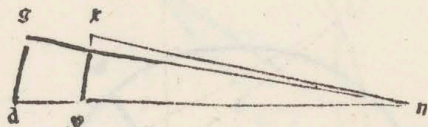
Repetatur figura. 16. huius. ex angulo. g. k. d. et distātia. k. d. querimus arcum. h. t. Nota enim erit proportio. a. k. ad. a. l. et l. k. ideoqz. d. l. nota fiet. q si vice. d. a. sumeretur: nihil sensibilibis erroris fiet. hinc ex. a. d. et. a. l. notus erit angulus. l. d. a. q est equalis angulo. d. a. 3. Sed ipse insensibiliter differt ab angulo: quem. 3. t. subtendit in centro. k. ergo. 3. t. arcus notus erit. et propter insensibilem quātitatē. a. k. respectu. e. k. 3. t. insensibiliter excedit. h. t. igit. h. t. notus: qui querebatur.

Propositio xxiiij.

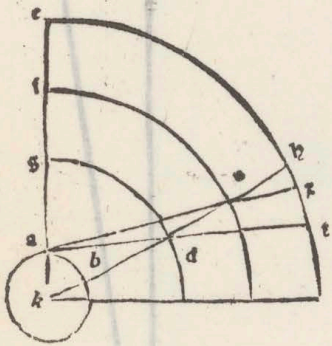
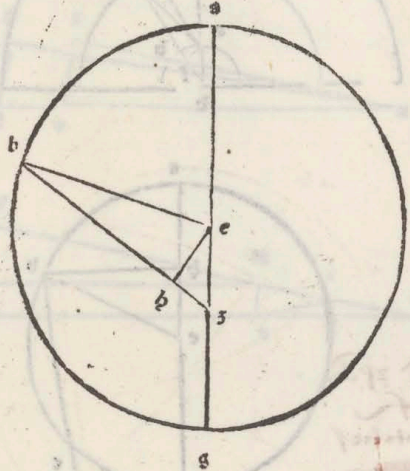

Tabulas diuersitatum aspectuum in circulo altitudinis fabricare.

Ptolemaeus in constituēdo tabulas huiusmodi: primo supposuit soli eandem distantiam a terra: scz. 1210. partes quibus semidiameter terre est vna. Huius quātitatis posuit. d. k. vbiqz et reperit cum angulus. g. k. d. est. 90. gra. arcum. h. t. 2. mi. 51. secū. Deinde fecit pro luna diuersitates aspectus in circulo altitudinis quatuor terminorum. Primi termini sunt luna in auge eccentrici et epicycli existente: tūc reperit maximā. 53. mi. 34. secun. Sed secūdi termini sunt Luna in auge eccentrici et opposito augis epicycli existente: tūc reperit maximā. 1. gra. 3. mi. 51. secun. Tertij termini sunt Luna in opposito augis eccentrici et auge epicycli existente: tūc maxima fuit. 1. gra. 19. mi. Quarti termini sunt Luna in opposito augis eccentrici et epicycli existente. tūc qz fuit omnium maxima. 1. gra. 43. mi. R. d. in primo termino fuit. 64. partes. 10. mi. In secundo habet. 53. partes. 50. mi. In tertio. 43. partes. 53. mi. In quarto. 33. partes. 33. mi. Deinde quoqz vt ex his cognosci possit diuersitas aspectus in circulo altitudinis Luna extra hos quattuor terminos existēte: subtili processit compendio. Et primo qsi centrum epicycli lune sit in auge ecētrici: vt in figura. e. 3. sit. 60. partes: quibus. e. a. semidiameter epicycli est. 5. partes. et. 15. m. Sit distantia lune ab auge epicycli: scz. a. b. 60. gra. aut alius arcus. erit igitur proportio. e. b

hinc 29. m. solis quātitas

ad. b. b. et. b. e. nota propter angulum. b. rectum: et arcum. a. b. notum ex. 3. b. et. b. b. nota fiet. 3. b. Excessus igitur. 3. a. super. 3. b. est due partes. 30. mi. not^o Sed tota. a. d. est decē partes. 30. mi. Si itaqz tota. a. d. fieret. 60. mi. proportionalium: fieret in hoc loco excessus. 3. a. super. 3. b. 14. mi. fere. hec mi. ppor- tionalia scribant in directo. 30. gra. q. postea cum centrū epicycli fuerit in au- ge ecētrici: et luna intra augem epicycli et oppositum eius: intrabimus tabu- lam cum argumento dimidiato: et fm proportionē minorū proportionaliū inter primū et secundū terminū ad. 60. sumemus partem proportionalem de differentia primi et secundi termini diuersitatum: et eam addemus diuer- sitati aspectus termini primi: et proueniet nobis diuersitas aspectus ad locū lune in epicyclo quesita. Similiter fient minuta proportionalia inter tertiu et quartū terminū quasi centrum epicycli. e. sit in opposito augis eccentrici. et tunc. 3. e. ad. e. a. proportio erit vt. 60. ad. 8. et ita sumpto a. b. 60. gra. fiet ex- cessus. 3. a. super. 3. b. tres partes. 37. mi. Sed. a. d. est. 16. que si fiant. 60. mi. proportionalia: fiet excessus propositus. 13. mi. 33. secun. que loco suo scriban- tur. Et cum centrum epicycli fuerit in opposito augis eccentrici: et luna inter augem et oppositum augis epicycli: intrabimus cum argumēto dimidia- to: et fm proportionē minorū proportionaliū tertij et qrti termini ad. 60. sumemus partem proportionalem de differentia diuersitatum aspectuū ter- tij et quarti termini: et eam addemus diuersitati aspectus termini tertij: et exi- bit diuersitas aspectus ad locū lune in epicyclo quesita. ¶ Sit preterea eccen- tricus. a. b. g. super centro. e. et centrum terre sit. 3. locus epicycli sit. b. angul^o a. 3. b. 60. gra. qui fit dum elongatio lune a sole media sit. 30. gra. Fiet igitur 3. a. 60. et. 3. b. 54. partes. 3. mi. 3. g. 39. partes. 22. mi. excessus. 3. a. sup. 3. g. 20. partes. 38. mi. excessus. 3. a. super. 3. b. 5. partes. 57. mi. Si igitur. 20. partes. 38. mi. fient. 60. minu. proportionalia. fiet excessus. 3. a. super. 3. b. 17. mi. 14. se- cun. que in directo. 30. gra. scribantur in tabula minorū proportionalium. et sic perfecta sunt triplicia minuta proportionalia post quattuor terminorū diuersitates. Quotiens itaqz luna nō fuerit in auge ecētrici vel epicycli: eq- bis primo diuersitatē aspectus eius per primū et secundū modos. deinde per tertium et quartū terminū. et differentia harum nota: intrabis tabulā cum elongatione media solis et lune: et accipias vltima minuta ppor- tionalia. fm quorū proportionē ad. 60. accipe partē proportionale de differentia notata: quā adde diuersitati aspect^o ecētrici ex pmo et secūdo terminorū: et proueniet diuersi- tas aspect^o lune in circulo altitudinis q̄sita ad locū lune i ecētrico et epicyclo.

Propositio xxv.

Diuersitatem aspectus lune ad solem in circulo alti- tudinis considerare.

¶ Inquire ex premissis vtriusqz diuersitatē aspectus seo: sum post solis diuersitatem aspectus aufer a lune diuersitatē aspe- ctus: et manebit quesitū: veluti in figura vides. Nota quia di- stantia maxima solis fm Ptolemeū fuit. 1210. sed fm Albate- gni fuit. 1146. harū differentia est. 64. que sunt fere decimanona pars distan- tie solis fm Ptolemeū. Ideo si queris ex tabulis Ptolemei volens diuersi- tatem aspectus solis rectificare: adde super eam decimanonā sui partem. sic maxima diuersitas aspectus solis existente in auge sui eccentrici fieret triū minorū. Itē quia sole existente in opposito augis eccentrici: diuersitas aspe- ctus maxima est. 3. mi. 13. secun. Ideo pro alijs locis eccentrici solis cum argu

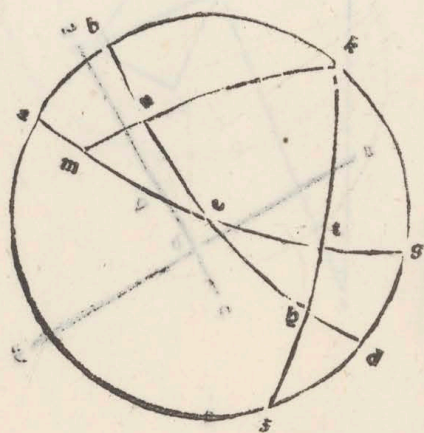
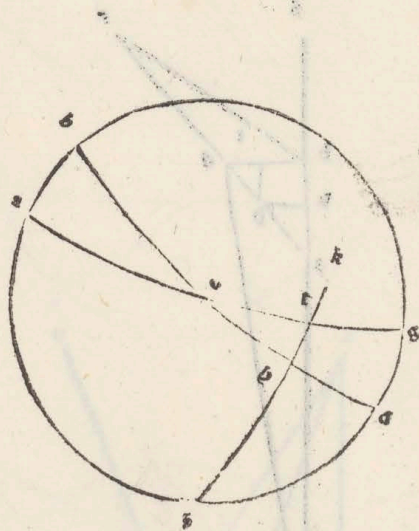
Quintus

mento solis iubet intrandum Albategni tabulam equationum lune pro minutis proportionalibus: et secundum eorum ad 60. proportionem de illis. secundis accipere partem proportionalem addendam verum id prope verum esset. melius est igitur secundum ante premissam agere: et fiet opus certius.

Propositio xxvi.

Diversitatem aspectus lune aut solis in longitudine et latitudine dum luna sub ecliptica fuerit secernere. Sit medietas ecliptice. a. e. g. in qua locus lune aut solis sit e. ita ut. e. a. sit quarta. similiter. e. g. quarta. medietas integri circuli altitudinis sit. b. e. d. ita quoque ut. e. b. sit quarta. et. e. d. quarta. Circulus transiens per polos amborum horum sit. a. b. g. d. in quo polus ecliptice sit. z. diversitas aspectus lune aut solis in circulo altitudinis sit. e. h. per. b. veniat a polo ecliptice circulus magnus. z. b. t. k. propositum est ex arcu. e. h. et quantitate anguli. b. e. t. secernere arcum. h. t. diversitatem aspectus in latitudine: et arcum e. t. diversitatem aspectus eius in longitudine. ex angulo. b. e. t. noscetur residuus: scilicet. a. e. b. cuius quantitas est arcus. a. b. igitur. a. b. notus. Proportio vero sinus. a. b. ad sinum. a. z. est composita ex duabus: scilicet proportionem sinus. b. e. ad sinum. e. h. et proportionem sinus. b. t. ad sinum. t. z. a. z. autem. b. e. et. t. z. sunt quarte. et. b. a. et. e. h. dati. igitur h. t. notus fiet.

Correlarium.

Proportio sinus totius ad sinum anguli ex concursu circuli altitudinis et ecliptice est sicut proportio sinus diversitatis aspectus in circulo altitudinis ad sinum diversitatis aspectus in latitudine.

Constituo deinde. h. polum circuli magni: cuius proportio sit. k. n. m. fietque h. k. et. h. n. quarte. et propter angulos. t. et. k. rectos. k. n. m. et. t. e. m. procedent per polos circuli. z. h. k. Ideo polus eius est. m. et hinc. k. m. et. t. m. fiunt quarte. queremus primo quantitatem arcus. k. n. qui est quantitas anguli. t. h. e. si libet quia proportio sinus. h. t. ad sinum. t. k. componitur ex duabus: scilicet proportione sinus. h. e. ad sinum. e. n. et proportione sinus. n. m. ad sinum. m. k. Sed. h. t. k. h. e. c. n. et. m. k. noti sunt. iam ergo notus erit. m. n. quare et complementum eius. n. k. cognitum fiet: quod querebatur. Nota tamen quod si angulus. a. e. b. dematur a recto: manebit angulus fere equalis angulo. e. h. t. quem si sumpseris loco anguli. e. h. t. nulla sensibilis diversitas in eclipsibus proveniet. Nunc queramus quantitatem arcus. e. t. quia proportio sinus. m. k. ad sinum. k. n. componitur ex duabus: scilicet proportione sinus. m. t. ad sinum. t. e. et proportione sinus. e. h. ad sinum. h. n.

Correlarium.

Proportio sinus totius ad sinum anguli ex concursu circuli altitudinis et circuli venientis a polo ecliptice per locum visum est sicut proportio sinus diversitatis aspectus a circulo altitudinis ad sinum diversitatis aspectus in longitudine.

Sed si libeat inuenire. e. t. absque notitia anguli. e. h. t. sed solum per arcus e. h. b. t. iam notos. quia proportio sinus. k. ad sinum. k. t. componitur ex duabus: scilicet proportione sinus. h. n. ad sinum. n. e. et proportione sinus. e. m. ad sinum. m. t.

Correlarium.

Proportio sinus complementi diversitatis aspectus in latitudine

Liber

dine ad sinum totum: est sicut proportio sinus complementi di-
uersitatis aspectus in circulo altitudinis ad sinum complemē-
ti diuersitatis aspectus in longitudine.

Nota etiam q̄ angulus. t. e. h. vocat̄ angulus latitudinis: quia ei opponi-
tur diuersitas aspectus in latitudine. Angulus aut̄. e. b. t. vocat̄ angulus lon-
gitudinis: quia ei opponitur diuersitas aspectus in longitudine.

Propositio xxvij.

Cius rei inquisitionē precedere oporteat: cum lu-
na latitudinem ab eclyptica habuerit.

Sit portio eclyptice. a. b. g. portioq̄ circuli declinis lune. a. d. vt. a. sit nodus. d. v̄o locus lune in circulo declini. a puncto d. sit orthogonalis super eclypticam. d. b. a polo horizontis. e. veniant portiones circuloꝝ altitudinū. e. b. c. d. b. 3. sitq̄ 3. d. b. diuersitas aspectus lune in circulo altitudinū: vt locus eius visus in codē cir-
culo sit. h. ab. h. cadant due portiones. b. k. quidem perpendicularis sup. a. b. et. h. t. perpendicularis super. d. b. Sic longitudo lune a nodo vera erit. a. b. visa. a. k. diuersitas aspect⁹ in latitudine. arcus. d. t. in longitudine. h. t. secun-
dū. k. b. Querendi igit̄ sunt arcus. d. b. h. t. et. d. t. nobis v̄o ex premissis non
constat arcus. e. d. sed notus est arcus. e. b. Ideoq̄ si volumus scire arcū. d. b.
opus est scire prius arcum. e. d. loco arcus. c. b. Item si ex arcu. d. b. cupiam⁹
scire arcus. h. t. et. t. d. opus est scire angulum. e. 3. g. qui sine sensibili differen-
tia equalis est angulo. d. h. t. hic v̄o ex premissis nondū notus est. sed tū an-
gulus. e. b. g. notus fuit. q̄re ad cognitionē arcū. d. b. h. t. et. t. d. oportet pre-
cognoscere arcū. e. d. 7 angulum. e. 3. g. quod est intentum.

Propositio xxviij.

Clando circulus altitudinis orthogonaliter ecly-
ptice insistat: arcum inter polum horizontis 7 lunā
Item angulum ex concursu huius circuli altitudi-
nis 7 eclyptice ostendere.

Sit portio eclyptice. a. b. g. portioq̄ circuli altitudinis. 3. d. b. e. incidentis sup eclypticā ad angulos rectos. 7 tunc idē fiet
etiam circulus lōgitudinis loci lune. 7 sit. d. vel. e. locus lune. palā tūc est: q̄
nulla est diuersitas aspectus in lōgitudine: propterea q̄ circulus altitudinis
p̄ polos zodiaci trāseat. Sit aut̄. 3. polus horizontis: q̄ iā notus est arcus. 3. b.
ex premissis. 7 data latitudo lune. b. d. vel. b. e. ideoq̄ arcus. 3. d. aut. 3. e. noti
fiēt: q̄ querunt̄. Palā etiā est q̄ anguli apud pūcta. d. et. e. ex circulo altitudi-
nis 7 circulo declini lune pueniētes: insensibiliter a rectis differūt: ppter mo-
dicam latitudinem in eclypsibus. ideo nihil diuersitatis sequerē: si p̄o eis
recti sumerentur.

Propositio xxix

Clando circulus altitudinis cū eclyptica vnus fue-
rit: arcus 7 angulos propositos determinare.

Sit eclyptice 7 circuli altitudinis portio vna. a. b. g. in qua
polus horizontis. a. portio circuli lōgitudinis loci lune ortho-
gonaliter eclyptice insistēs sit. d. b. e. Latitudo lune sit. d. b. v̄

Quintus

b.e. ductis arcibus a.d. et a.e. querimus quantitatem arcuum a.d. et a.e. et angulorum b.a.d. et b.a.e. In his utitur Ptol. arcibus ut lineis rectis: propter diuersitatis paruitatem. Sic cum anguli a.d.b. sint recti. ex arcibus a.b. et b.d. et b.e. datis per penultimam primi reperit quantitatem arcuum a.d. et a.e. hinc tanquam in triangulis orthogonijs rectilineis quantitates angulorum b.a.d. et b.a.e. qui querebantur.

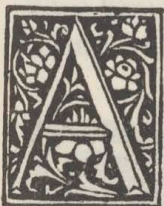
Propositio xxx.

¶ Cum autem circulus altitudinis super eclipticam oblique incidat: arcus et angulos dictos verificare.

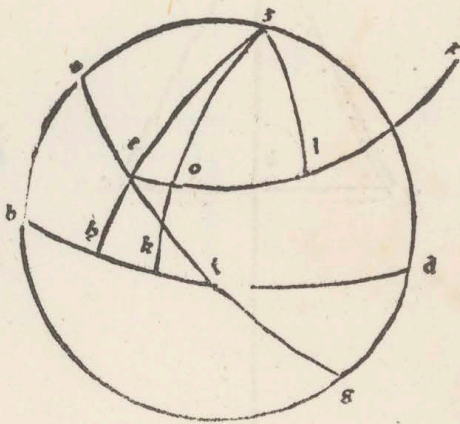
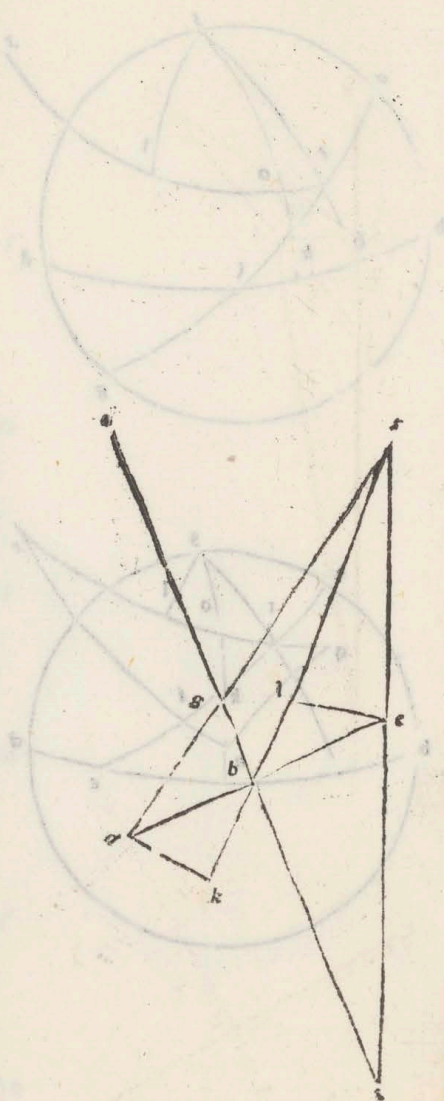
¶ Sit enim portio ecliptice a.b.f. cui arcus altitudinis z.b.k. oblique incidat. sitque z. polus horizontis. circulus longitudinis loci lune sit. d.b.e. quem oportet orthogonaliter eclipticam secare. sitque luna in. d. vel. e. ductis arcibus z.g.d. et z.e. et ex arcu z.b. et angulo z.b.a. et latitudine lune b.d. vel. b.e. quoniam arcus z.d. vel. z.e. et angulus z.g.a. vel. z.t.a. ducamus. d.k. et e.l. perpendicularares arcus sup. z.b.k. Ut iterum arcibus tanquam lineis rectis propter diuersitatem insensibilem. Ex angulo z.b.a. dato: et recto. e.b.a. notus erit angulus. e.b.l. aut. d.b.k. Ideoque proportio. e.b. ad. e.l. et l.b. data. Similiter proportio. b.d. ad. d.k. et k.d. data. Et cum latitudines. b.e. b.d. date sint: ideo arcus. d.k. k.b. e.l. et l.b. dati. itaque ex. z.k. et k.d. scietur tanquam in lineis rectis arcus. z.d. Similiter. ex. z.l. et l.e. scietur. z.e. quare ex proportionem laterum triangulorum anguli. d.z.k. et e.z.l. noti fient. Sed. d.z.k. est differentia qua angulus. z.t.b. minor est angulo. a.b.z. igitur anguli. a.g.z. et a.t.z. noti fient: qui querebantur. Sic Ptolemus posito arcu z.b. 45. grad. et angulo. a.b.z. 30. grad. Item latitudinibus lune: scilicet. b.e. 5. grad. similiter. b.d. 5. grad. inuenit angulum. b.z.t. 5. grad. et 4. quintas unius. et angulum. b.z.d. 5. grad. et sextam unius. Sic angulus. a.t.z. 24. grad. et quinta unius. et angulus. a.g.z. 35. grad. et sexta unius. Arcus autem. z.e. repertus est ab eo. 42. partes. et. 54. mi. et arcus. z.d. 47. grad. 54. mi. Item maxima differentia: que esse potest in diuersitate aspectus in latitudine propter lune latitudinem: contingit Luna in. 90. grad. ab ascendente posita: quia tunc nulla erit diuersitas aspectus in longitudine. Et cum luna. 5. grad. habuerit latitudinem: maxima differentia diuersitatum aspectuum: que propter hoc accidere potest: est. 10. mi. fere. Sed cum latitudo lune in eclipsi solari maxima fuerit: que gradus unius et medietas fere est: maxima differentia diuersitatum aspectus: que propter ea fit est minuti unius: et medietas unius: quod tamen rarissime contingit.

Propositio xxxi.

¶ Cum inter polum horizontis et lunam in latitudine ab ecliptica existentem certius demonstrare.

¶ Sit meridianus a.b.g.d. medietas ecliptice. a.t.f.g. A. quidem punctus in medio celi. f. punctus orientis. medietas horizontis. b.b.k.f.d. polus horizontis. z. locus longitudinis lune in ecliptica. arcus circuli longitudinis. t.o.l.x. Latitudo lune t.o. duo arcus circuli altitudinis. z.t.b. et z.o.k. ex datis arcibus a.z. et t.o. propositum est reperire arcum. z.o. Nam propter punctum celum medianus notus: notus erit angulus. z.a.t. hinc ex arcu. z.t. et angulo. z.a.t. item arcu. a.z.

Liber

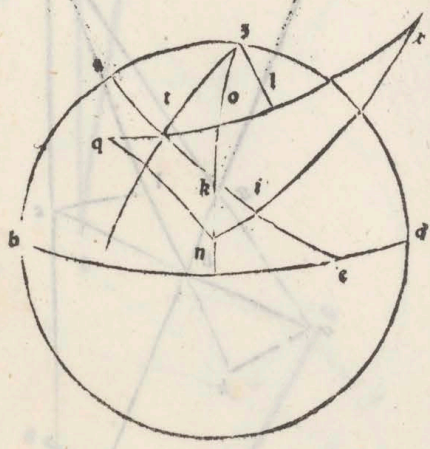
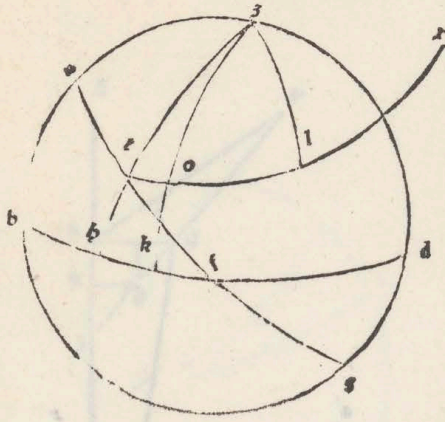
notus erit angulus. a. t. z. Item sit. z. l. perpendicularis super. t. x. in triangu-
lo. z. t. l. angulus. z. t. l. est complementum anguli. a. t. z. ideo notum. quare ex
sinu toto z sinu arcus. z. t. item sinu anguli. z. t. l. notus fiet arcus. z. l. item ex
complemento. z. l. sinu toto: z complemēto. z. t. reperies complementum. t. l.
quare. t. l. datus. ideoqz et. o. l. notus. Hinc in triangulo. z. l. o. ex sinu toto: et
sinu complementi. o. l. z sinu complemēti. z. l. notum fiet complementū. z. o.
quod est. k. o. igitur. z. o. notus arcus qui querebatur. Hec omnia ex scientia
triangulorum sphaeralium.

Propositio .xxxij.

Diversitatem quoqz aspectus in longitudine z lati-
tudine veracius tunc discernere.

Sit medietas meridiani. b. a. z. d. in qua polus horizontis
sit. z. Item medietas horizontis. b. e. d. z portio ecliptice. a. t.
k. e. in qua locus longitudinis lune sit. t. portio circuli longitu-
dinis vt in pmissa. t. o. l. x. sitqz. x. polus ecliptice. latitudo lu-
ne. t. o. arcus circulozū altitudinū. z. t. z. o. n. diuersitas aspectus in circulo al-
titudinis sit. o. n. arcus a polo ecliptice veniens ad locū visū lune. n. sit. x. i. n.
Itē arcus. n. q. orthogonaliter veniat super. o. t. q. propositū est ex arcu. o. n.
reperire arcus. n. q. et. q. o. ex pmissa notus fuit arcus. z. l. hinc ex angulo re-
cto z arcibus. z. o. et. z. l. inuenies quantitātē anguli. z. o. l. seu. q. o. n. hinc ex
sinu toto z angulo. q. o. n. z arcu. o. n. reperies arcum. n. q. quem de certo sci-
mus insensibiliter differre ab arcu. t. i. Item complementum anguli. q. o. n.
insensibiliter quoqz differt ab angulo. q. n. o. hinc igitur ex sinu toto z angu-
lo. q. n. o. arcu quoqz. o. n. sciēm⁹ arcum. o. q. Sed latitudo lune. t. o. nota est:
ideoqz. t. q. notus: quiqz insensibiliter differt ab arcu. i. n. qui est latitudo lu-
ne visa. Sed dico tibi: hac precisione nihil opus esse. sed si angulum. a. t. z. z
angulum. t. z. l. tenueris pro angulis. q. n. z. et. z. o. l. nihil vnqz sensibilis dif-
ferentie propterea inuenies. Ideo tamen hec adducta sunt: vt scires viā esse
qua omnia cum precisione possent inueniri.

Explicit Liber Quintus Epitomatis Sequitur Sextus

Sextus

Liber Sextus Duorum Luminarium Coniunctionē et Oppositionem: Item utriusque Eclipsim: cum modis suarum variabilitatum lucidissime explanat.

Propositio

Prima.

Ad pacto tempus et locus medie coniunctionis luminarium reperitur.

Exemplum Ptolemei: quoprima mediam coniunctionē in annis Nabuchodonosaris extrahit. Ex eis que premissa sunt in superioribus libris: habuit quod in meridie prime diei mensis Thus: quo fuit principium anno: um Nabuchodonosaris: locus solis medius fuit. 45. minu. principij piscium. Media elongatio lune a sole. 70. gra. 37. mi. Argumentum solis: quod vocavit medij loci solis ab auge sui distantiam fuit. 265. gra. 15. minu. Argumentum medium lune. 268. gra. 49. minu. Et distantia medij loci lune a puncto circuli declivis maxime septentrionali: quam vocamus argumentum latitudinis lune medium: fuit. 354. gra. 15. minu. Divisit igitur elongationem mediam a sole per elongationem huiusmodi: que fit in vno die: et prodierunt quinq; dies. 47. minuta: et 33. secunda vnius diei. Fuit igitur ante meridiem primi diei mensis Thus per. 5. dies. et sua cum proxima que precessit: media luminarium coniunctio. Sed mensis lunaris: hoc est tempus ab vna coniunctione media ad proximam: habuit. 29. dies. 31. minu. 50. secunda vnius diei. Igitur a meridie primi diei mensis Thus per. 23. dies. 44. minu. et 17. secun. vnius diei: fuit proxima sequens media luminariū coniunctio. Oportuit itaq; eam fuisse vigesimaquarta die mensis Thus: post meridiem minutis. 44. secundis. 17. Preterea addidit radicibus prefatis medios motus solis: argumenti lune: et argumenti latitudinis lune in diebus. 23. minutis. 44. secundis. 17. et exhibant in predicta media coniunctione locus medius luminarium. 24. gra. 8. minu. 50. secun. piscium. Argumentum solis. 288. gra. 38. minu. 50. secun. Argumentum lune medium. 218. gra. 57. minu. 15. secun. Argumentum latitudinis lune medium a puncto maxime septentrionali computando. 308. gra. 17. m. 21 secun. Ad similitudinē huius exempli in ceteris agas.

Propositio

.ij.

Et tabulis coniunctionū et oppositionum luminarium differere.

Fabricavit Ptolemeus tabulas deferuientes huic negotio super meridianum Alexandrie: et ad annos principij Nabuchodonosaris. In differentia prima posuit annos collectos et currentes per. 25. ita ut in prima linea poneret annum primū

Nabuchodonosaris. et in directo eius tempus prime coniunctionis medie
scilicet dies mensis Thus. 24. mi. 44. secun. 17. Item argumenta solis: lune: et
latitudinis lune media: que in premissa reperta fuerunt. In secunda vero linea
posuit annum vicesimum sextum Nabuchodonosaris. et in directo huius nume-
ri tempus: scilicet dies et minuta mensis Thus: quo fuit coniunctio prima media:
et argumenta solis: et lune: et latitudinis lune hoc ingenio considerauit: quod in
omnibus vigintiquinque annis egyptijs in tempore anticiparentur coniu-
ctiones medie in. 2. mi. 47. secun. et. 5. tertijs diei. Ideo per huius numeri sub-
tractionem perfecit aream temporis prime coniunctionis vsque. 101. annum
Nabuchodonosaris. In hoc vero tempore motus solis medius ultra integras
revolutiones fuit. 353. gra. 52. mi. 34. secun. 13. tertia. Argumentum lune mediu
57. gra. 21. mi. 44. secun. 1. tertia. et argumentum mediu latitudinis lune. 17. g.
12. mi. 49. secun. 54. tertia. Per horum motuum additiones ad primas radices
perfecit totam differentiam primam: que est coniunctionum mediarum in annis
collectis. Ad similitudinem huius posuit differentiam secundam: que est op-
positionum mediarum. Dixit enim medium mensum lunarem esse. 14. dies.
45. mi. 55. secun. motusque solis mediu in hoc tempore. 14. gra. 33. mi. 12. secun.
Argumentum lune mediu. 192. gra. 54. mi. 30. secun. Argumentum latitu-
dinis mediu. 195. gra. 20. mi. 6. secun. Id diminutum ex radicibus prime con-
iunctionis prime anni Nabuchodonosaris: reliquit radices prime opposi-
tionis medie eiusdem anni Nabuchodonosaris. quibus habitis continua-
uit eas quoque sicut radices coniunctionum ad. 101. annum Nabuchodonosa-
ris. Deinde perfecit differentiam tertiam: que est coniunctionum et oppositio-
num in annis expansis. Considerauit enim excessum. 13. lunationum super
365. dies. et fuit. 18. dies. 53. minu. 51. secun. 48. tertia. Item in hoc tempore. 13.
lunationum motus solis medius. 18. gra. 22. minu. 59. secun. 14. tertia. Ar-
gumentum lune medij. 335. gra. 37. minu. 12. secun. 51. tertia. Considerauit etiam
spacium duodecim lunationum: quod fuit. 354. dies. 24. minu. 1. secun. 40.
tertia. Et in hoc tempore motus solis. 349. gra. 16. minu. 36. secun. 16. tertia.
Argumentum lune. 309. gra. 48. minu. 1. secun. 53. tertia. Argumentum lati-
tudinis mediu. 8. gra. 2. minu. 49. secun. 42. tertia. Ex his perfecit tabulam
annorum expansorum ad annos. 25. Aliquando quidem addendo numeris
positis in prima linea duodecim lunationes cum motibus suis: et inde abij-
ciendo. 365. dies. Aliquando excessum tredecim lunationum dictum cum mo-
tibus suis. tunc quidem duodecim lunationes cum vidit: si excessum dictum
addidisset: plus vna lunatione prouenisset. Tandem tabulam mensium po-
suit: quam ad. 12. extendit. Vna enim lunatio fuit. 29. dies. 31. minu. 50. secun.
4. tertia. 20. quarta. In hoc tempore motus solis medius. 29. gra. 6. minu.
25. secun. 1. tertia. Argumentum lune. 25. gra. 49. minu. 0. secun. 8. tertia. Ar-
gumentum latitudinis. 30. gra. 40. minu. 14. secun. 9. tertia. Ex his complet
tabulam mensium via additionis.

Propositio .iij.

Sum talium tabularum depromere.

Cum annis currentibus a principio Nabuchodonosaris
intra tabulas: quod si precise inueneris numerum eorum in annis col-
lectis: in directo eorum habebis coniunctionem et oppositionem
mediam in primo mense scilicet Thus: atque motum argumen-

Sextus

ti solis medij: et argumenti lune: et argumenti latitudinis lune ad eandem. Si vo supersunt anni ultra collectos proxime minores in tabula repertos: cum eis intra tabulam annorum expanso:um: et que in directo eorum inuenieris: iunge cum eis que cum collectis annis accepisti: quodlibet quidem sub suo genere: et consurget coniunctio vel oppositio media: computando tempus a principio mensis. Et bus: et motus dicti ad eandem. Deinde per additionem positorum in tabula mensum habebis quamcumque voles coniunctionem sequentem aut oppositionem.

Propositio iij.

Operationem veram lune in hora considerare.

Scire preoportet veros motus solis et lune in hora. id communiter queritur: et certior est via equandi solem et lunam ad principium talis hore. item ad finem eiusdem. tunc differentia motuum erit motus in hora quesitus. Facilius sic: et habebis rationem compositionis tabule motus veri in hora. Considera equationem argumenti solis ad tempus pro quo cupis habere motum solis verum in hora. huius equationis: et equationis argumenti primo vno gradu maioris differentiam nota. de qua sume partem proportionalem secundum proportionem. 2. m. et 28. secundorum ad. 60. m. quam deme a. 2. m. 28. secundis: si argumentum solis minus sit. 93. gra. vel adde eisdem: si plus: usque ad. 180. gra. et erit verus motus solis in hora. Sic compones tabulam ad semicirculum. Ratio est quia argumentum solis augeat in vna hora per. 2. m. 28. secundum. Item similiter fiat in luna. Considera equationem argumenti lune dati. item equationem argumenti vno gradu maioris. de differentia harum sume partem proportionalem secundum proportionem. 41. m. 49. secundum. ad. 60. m. hanc subtrahere a. 32. m. et 56. secundis: si argumentum fuit minus. 45. gra. aut adde si maior. 45. gra. ad. 180. sic compones tabulam ad semicirculum. Ratio: quia argumentum lune verum post vnam horam a coniunctione media vel ante differt ab argumento medio in hora coniunctionis medie per motum argumenti medij in hora: et equationem centri que vni hore correspondet. 41. m. 49. secundum. equationes etiam lune crescut usque ad. 35. gra. argumenti. post ad semicirculum decrescut. Habitis motibus veris solis et lune in hora: aufer motum solis de motu lune: et remanebit superatio quesita.

Propositio .v.

Erā applicationē luminariū et locū dinumerare.

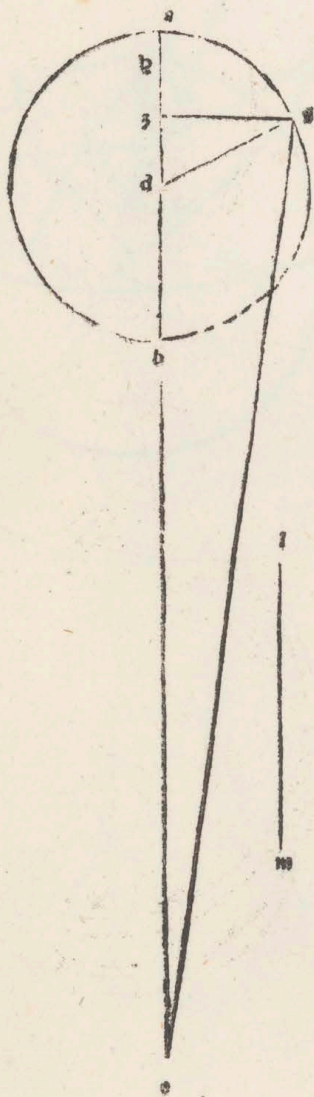
Ex ante premissa primum mediā applicationē cognoscas cum argumentis solis et lune: ex quibus secundum doctrinas superiores vera loca luminariū deprehendas. Quod si concordia fuerit: tempus medie applicationis est tempus vere. Si discordia: differentiam eorum nota. huic: ut Ptol. adde suā duodecimā: quod tantum interea fere sol moueat. et totum diuide per motum verum lune in hora repertum per premissam. Vel melius: differentiam eorum simpliciter diuide per supationem veram lune in hora: et tempus quod sic pueniet: est distantia inter veram et mediā applicationē. Sequetur autem vera mediā: si locus solis precessit locum lune. Si vero locus lune precessit solem: tunc per dictum tempus ex diuisione puenies: secuta fuit media vera. hinc motus solis in hora ductus in tempus distantie inter veram et mediā applicationē: producet verum motum solis in dicto tempore: per quem noscet locus applicationis vere. Verum quia id opus aliquando non sufficit: licet sit prope verum: ideoque oportebit equare ad hoc tempus sic inuentum

loca luminariū secundo. et si reperiet conco:dia: satis. Si disco:dia: opus
est iterū more prioris tempus verum elicere.

Propositio vi.

Propositio vi.
 Elatus eclipsisibus quibus luna fuit prope longi-
 tudinem propiorē epicycli: semidiametros vmbre
 et lune elicere.

Prima fuit in octauo annorū Naboth: qui fuit a principio annorū Nabuchodonofaris annus quingentesimus septuagesimusquartus transactis. 27. diebus mensis phument: qui est septim^{us} egyptiorū: cui^{us} mane fuit dies. 28. et fuit a principio hore octaue ad finē hore decime. plurimū partis eclypsate a parte septétrionis fuit. 7. digitis. Tēpus mediū fuit post mediū noctis duabus horis tpalib^{us} et medietate. et sol in. 7. g. tauri. Tempus a principio annorū Nabuchodo. fuit. 573. anni. 206. dies. 14. hore et tertia vni^{us} tpis differētis. scz medij fuit. 14. hore tm vsqz ad mediū hui^{us} eclypsis. Locus lune medius. 7. gra. 49. m. sco: pij. verus. 6. g. 19. m. eiusdē. argumētū. 160. g. 40. m. et argumentū latitudinis a puncto maxime septentrionali. 98. partes 20. mi. Secunda fuit anno. 607. annorū Nabucho. diebus mensis Tobi trāsactis duobus: cui^{us} mane fuit dies tertius ante medium noctis hora vna eq̄li: medietate et tertia. et eclypsata a parte meridiēi fuit. 3. digitis: sole in. 5. gra. et octaua vni^{us} partis aq̄rij. Tps a principio annorū Nabucho. 606. anni egyptij: dies. 91. hore. 10. et sexta hore vtriusqz tpis. Luna fm mediū motū in 5. gra. 15. m. leonis. fm verum. 5. gra. 8. mi. eiusdē. Argumentū. 178. g. 46. m. Argumentū latitudinis a p̄cto maxime seprétrionali. 80. gra. 36. m. Quia itaqz distantia lune a nodo in prima eclypsi fuit. 8. gra. 20. mi. fuit latitudo meridionalis. 43. mi. 3. secun. Et in secūda distātia a nodo fuit. 10. gra. et tres q̄nte. fuit latitudo meridiana. 54. mi. medietas et tertia. Differentia aut partium eclypsatarum fuit tertia diametri lune. Et differētia latitudinū. 11. mi. 47. secun. necesse est igitur vt tota diameter lune fuit. 35. mi. et tertia. hui^{us} 4ta q̄rta est. 8. mi. medietas et tertia: scz pars eclypsata in secūda eclypsi equalis parti diametri ab extremitate vmbre ad centrum lune. Ea ablata a latitudi ne lune in secūda eclypsi: manebūt. 46. mi. semidiametri vmbre in loco trāsitus lune dū luna fuerit p:ope oppositū augis epicycli. Sic iterū reperta est eadē p:portio semidiametri lune ad semidiametrū vmbre q̄ superi^{or}: et ita fir/mauit eā. Quidā semidiametros lune et vmbre in applicatiōib^{us} Luna inter angē epicycli et oppositū eius existēte: ex his q̄ in auge et opposito repte sunt sic inueniūt. Sit epicyclus. a. b. g. super centro. d. in applicationib^{us}. a. quidē aux. b. oppositū augis. c. cētrū mūdi. sitqz luna in. g. semidiameter lune in. a. est minima. in. b. maxima q̄ potest eē in applicationib^{us}. et differētia ex dictis nota est: q̄ sit. l. m. g. 3. sit sin^{us} argumēti. a. g. erit igit^{ur}. g. 3. sin^{us} notus. et silr. 3. a. sin^{us} vsus. scz. a. b. est notarū partiū: quib^{us}. d. e. est. 60. igit^{ur} in eisdē. a. 3. g. 3. d. note fient: igit^{ur}. e. 3. nota. hinc. e. g. nota: que sit eq̄lis. c. b. q̄re. a. b. data. Sine sensibili aut differentia p:portio. b. a. ad. a. b. est vt. l. m. ad augmentū: quo semidiameter lune existentis in. g. excedit semidiametrū eius existētis in. a. quare illud augmentū notum erit. hinc semidiameter vmbre nota fiet. Ler/tio: tamen via hec reperiendi in. 22. quinti data est. O stensis igitur quātitatibus semidiametroz lune et vmbre in maxima accessione ad terrā tempore eclypsis: p:efiniuntur termini eclypsiū: vt sequitur.

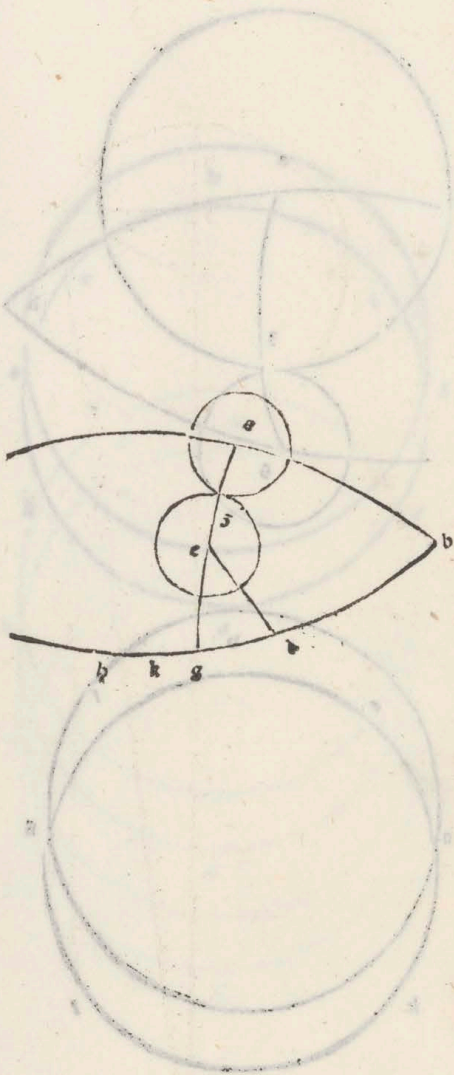

Sextus

Propositio vij.

Terminos eclipsis solarium prefinire.

TEx premissa patet semidiametrum lune maximam in eclipsis esse. 17. mi. 40. secun. Semidiameter autem solis ex superioribus habetur. 15. mi. 40. secun. que licet propter eccentricitatem solis variabilis sit: id tamen non curatur: quod fere sit insensibile. In contactu itaque eclipsis solaris distantia inter ambo centra luminarii sit. 33. mi. 20. secun. Diversitatis autem aspectus in latitudine maxima que esse potest in omnibus climatibus septem communiter positus: versus meridiem quidem est. 58. mi. 7. tunc diversitas aspectus in longitudine maior: que esse potest. est. 15. mi. Sed versus septentrionem est. 8. mi. 7. tunc diversitas aspectus in longitudine est. 30. mi. Sed etiam plurimum differentie quod cadere potest inter locum verum applicationis vere: et locum medium applicationis medie est. 3. gra. quod habetur si maxime equationes luminarii iungantur: et totius tredecima pars accipiatur: et huius etiam tredecima pars: propterea quod dum luna perambulat aggregatum maximarum equationum: sol interea tredecima huius perambulat. Et dum luna hanc tredecimam secatur: sol quoque interea per tredecimam huius moveatur. Quod itaque sol secatur in tempore quo luna aggregatum maximarum equationum transiret: est. 12. pars fere huius aggregati: que duodecima si iuncta fuerit cum maxima equatione solis: proveniet quod plurimum intercideri potest inter locum medium medie applicationis et locum verum vere applicationis. Idque secundum numerationem Ptolemy est. 3. gra. et illud fere equale est differentie inter argumentum latitudinis medii in hora medie applicationis: et argumentum latitudinis verum in hora vere applicationis. non enim differt hec ab illa: nisi in motu capitis in hoc tempore. Sit igitur ecliptica. a. b. deferens. b. d. et sit. d. locus lune verus: visus autem in conjunctione visibili sit. e. et arcus a. e. g. orthogonalis super eclipticam. a. locus solis. erit igitur. e. locus lune visus in deferente. a. 3. semidiameter solis. e. 3. semidiameter lune. sitque. d. e. diversitas aspectus in circulo altitudinis. erit. d. g. fere diversitas aspectus in longitudine. e. g. in latitudine. Dum igitur diversitas aspectus in latitudine fuerit ad partem meridiem: quod semper contingit dum luna a polo horizontis versus meridiem fuerit: erit. e. g. 58. mi. a. 3. e. autem est. 33. mi. 20. secun. Sic fiet a. g. 1. gra. 31. mi. 20. secun. Proportio autem. a. g. ad. g. b. prope est sicut. 1. ad. 11. et semis. quod patet ex maxima lune latitudine: et via que data superius est declinationis ecliptice et latitudinis lune tabulandi. Fiet igitur arcus. b. g. 17. gra. 30. mi. fere. Sed cum. g. sit locus visibilis conjunctionis. Ponamus veram adhuc futuram. Dum igitur luna transit arcum. g. d. qui est. 15. mi. sol interea transit duodecimam huius: que duodecima sit. g. k. erit itaque. k. locus vere conjunctionis. sic arcus. b. k. erit. 17. gra. 31. mi. fere. Ponamus quoque quod media coniunctio etiam adhuc futura sit. Sed inter locum verum vere et medium locum medie: ut superius tactum est: cadere possunt 3. gra. Centrum igitur epicycli in media coniunctione distabit a nodo. 20. gra. et medio fere. Sed dum. e. g. diversitas aspectus in latitudine fuerit versus septentrionem maxima scilicet. 8. mi. luna tamen in latitudine meridiana existere ita intellige. b. g. portionem deferentis ab ecliptica meridianam: erit. a. g. 41. mi. Hinc. b. g. secundum proportionem dictam erit prope. 7. gra. 52. mi. g. d. vero 30. cuius duodecima est. 3. mi. fere. Sic. k. b. erit. 7. gra. 55. mi. cui. k. b. scilicet. 3. gra.

additi faciunt. 10. gra. 55. mi. fere. Ptolemeus tamen addidit illos tres gra. super aggregato ex distantia visi loci lune in visibili coniunctione et diuersitate aspectus in longitudine. Sed ipsi sint differentia maxima inter mediū locum medie coniunctionis et verum vere coniunctionis locum. Oportet vt addant ad distantiam veri loci lune in hora vere coniunctionis: vt exeat distantia centri epicycli lune a nodo in hora medie coniunctionis: qua possibile est vt luna solem ptingat fm visum. Ideo termini ecliptici sui paulo maiores sunt. Habemus igitur per omnia septem climata terminos eclipticos solares hos: videlicet medium argumentum latitudinis meridiane a nodo 10. gra. 55. mi. et argumentum latitudinis septentrionalis a nodo. 20. gra. et medium fere. Extra aut hos terminos nō est possibilitas eclipsis solaris in dictis climatibus. sed in media coniunctione centro epicycli lune existente: intra dictos terminos possibilis est solis eclipsis. Albategni aut quia alias semidiametrorū quātitates: seu equationū maximarum ponit: dicit terminos hos in meridie quidem. 10. gra. 40. mi. in septentrione. 20. gra. 12. mi.

Propositio viij.

Unaris eclipsis terminos assignare.

Sit a. b. ecliptica. b. g. decliuis circulus lune. sitq. a. centrū vmbre. g. vo centrum lune: dum circuli vmbre et lune visuales maximi se primū contingant in. 3. erit. g. 3. 17. mi. 40. secun. et 3. a. 45. mi. 56. secun. quare. a. g. fiet vnus gra. 3. mi. 36. secunda. Ideoq. fm proportionem dictam. g. b. fiet fere. 12. gra. 12. mi. Si itaq. media oppositio sequatur veram per maximam distantiam possibilem addendi sunt gra. 3. de quibus dictum est. et fiet. 15. gra. 12. mi. maxima distantia centri epicycli lune a nodo in oppositione: qua luna contingit circulum vmbre sine eclipsi: extra hunc terminū nō est possibile lunā eclipsari. Albategni tamen dicit terminū esse. 14. gra. 45. mi.

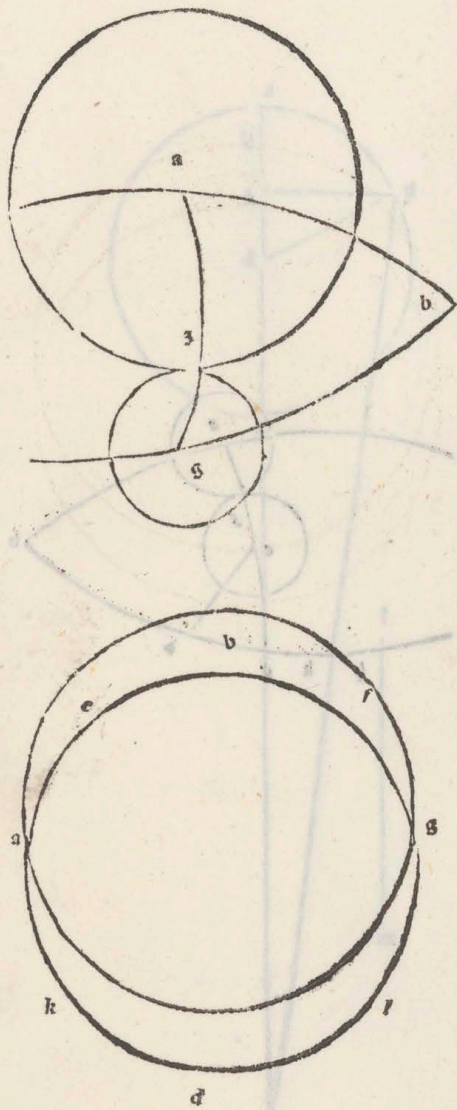
Propositio ix.

Solem aut lunā in sex mensibus bis eclipsim pati est possibile.

Intelligamus. a. b. g. d. circulū lune decliue: qui secet eclipticam in nodis. a. et. g. capitis et caude. et medietas septentrionalis sit. a. b. g. meridionalis. g. d. a. termini ecliptici a parte septentrionali sint. e. f. a parte meridiana sint. k. l. erunt itaq. a. e. et. f. g. in solaribus vterq. 20. gra. et medij. sed. g. l. et. a. k. 10. gra. 55. mi. quare arcus. e. b. f. continet. 139. gra. Sedius aut motus argumenti latitudinis in sex mensibus lunaribus equalibus habet. 184. gra. et minutum vnum integris reuolutionib. semotis. qre mot. argumenti latitudinis in sex mēb. maior est arcu. e. b. f. et minor arcu. f. d. e. Possibile est igit. q. si nūc motus latitudinis sit in termino ecliptice: q. post sex mēses iterum cadat in terminū ecliptici: solēq. in sex mensibus bis eclipsari. Itē in lunaribus eclipsis fient arcus terminorū. 15. gra. 12. mi. quare tam. e. b. f. q. l. d. k. fiet. 149. gra. 36. mi. Erit igitur motus argumenti latitudinis dictus vtroq. horum maior: minor tñ arcu. k. b. l. aut. f. d. e. Patebit itaq. verū eē quod dicit propositio.

Propositio x.

Sextus

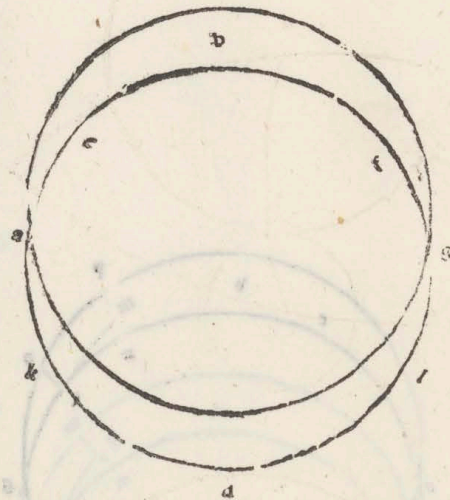
Anam in quinque mensibus bis eclipsari est possibi-
le. Cum id acciderit: necesse est: ut ambabus eclip-
sibus versus eandem partem porrigant tenebre.

Sit enim ut in his quinque mensibus sol vadat a longitu-
dine media sui eccentrici per propiorē versus alteram longitudi-
nem mediam. Erunt tunc motus solis velox. Luna autem in epi-
cyclo ultra integras revolutiones perficiat motum per partem epicycli su-
periorē: ubi tarda cursu existit. Sient igitur hi quinque menses maiores: in
quibus sol mouetur motu suo maiori: et luna minori. Medius motus solis et
lune in quinque mensibus medijs: abiectis revolutionibus: fiet. 145. gra. 32. m.
Et sumamus ut longitudo propior solis diuidat hunc per equa. addet igitur sup-
medium cursum equatio solis hincinde sumpta. 4. gra. 38. m. Motus autem lu-
ne in epicyclo in quinque mensibus est. 129. gra. 15. m. hūc quoque per eā diuidat
longitudo longior epicycli. minuet igitur ex medio cursu equatio hincinde sum-
pta. 8. gra. 40. m. In tempore itaque quinque mensum illorum quod sol sit velox: lu-
na autem tarda cursu: precedet sol lunam in. 13. gra. 18. m. hoc est: verus motus so-
lis maior est vero motu lune in hac quantitate. Sed dum luna id perambu-
lat donec solem consequatur: sol duodecimā huius mouetur: que. 1. gra. 6. m. hec
duodecima si addatur super. 4. gra. 38. m. que fuerunt differentia veri mo-
tus solis et medijs: prouenient. 5. gra. 44. m. sed quantum quinque menses maiores
addunt super quinque menses medios. Oportet enim in talibus dispositioni-
bus primam harum oppositionū verarum precessisse mediam tanto tempore
quanto vltima harum mediam sequitur. Constat autem quod differentia locorum
applicationū: veri quidem in vera: et medijs in media fere equalis est differentie
argumentorum latitudinis veri in vera: et medijs in media. quare differentia argu-
mentorum latitudinis veri et medijs in predictis quinque mensibus erit fere. 5. gra.
44. m. Sed argumentum latitudinis in quinque mensibus medijs est. 153. gra. 21. m.
ideoque argumentum latitudinis verum in quinque mensibus veris lunariis est
159. gra. 5. m. Termini denique egyptici lunares luna existente in longitudi-
ne media epicycli sunt. 11. gra. 30. m. tunc enim aggregatum semidiametrorum
lune et umbre est gradus vnus: propterea quod luna in auge epicycli existente in
applicationibus tale aggregatum sit. 56. m. 24. secun. sed in propiori longi-
tudine epicycli sit. 1. gra. 3. m. 36. secun. Respice modo figuram premisse: fiet
iam uterque arcus. e. f. et. l. k. 157. gra. ideo minor argumento vero latitudinis
in quinque mensibus maioribus per. 2. gra. 5. m. Si igitur hic motus latitudi-
nis. a. b. c. per vnum gradum in arcu. a. e. ceperit: et finierit in arcu. f. g. p. vnu
gradum fere. a. b. f. possibile est: ut in utraque fiat eclipsis lune. Sic etiam ostē-
ditur per arcum. l. d. k. Et dum motus iste fuerit per arcum istum. e. b. f. eclip-
sabit in utraque eclipsi pars meridiana lune. Sed per arcum. l. d. k. septen-
trionalis. Verum tales obscuraciones fere sunt insensibiles.

Propositio xi.

Anam eclipsim in septimo mense iterari non est
possibile.

Ostensio similis est quod precedens. Accipiamus ad hoc septē
menses minimos quod possibiles sunt: et oportet ut in his sol mo-
ueatur minore cursu suo: luna vero maiore: in septem mensibus
equalibus. Motus luminariū medius. 205. gra. 45. m. Argu-

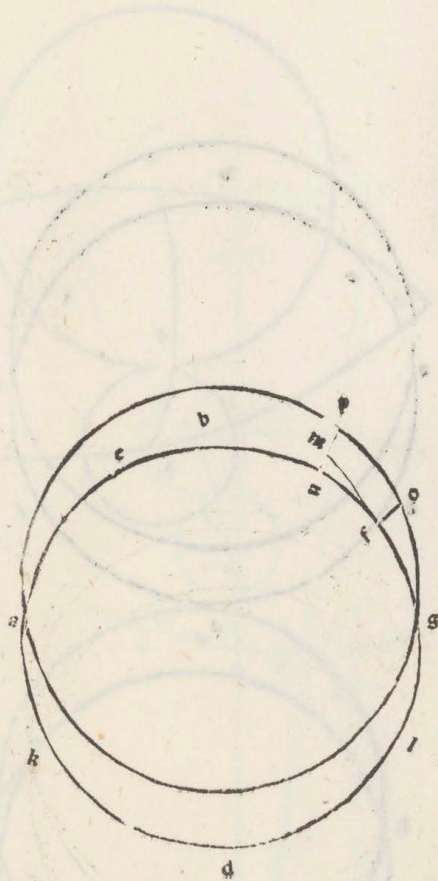
mentum lune. 180. gra. 43. mi. Sit aut vt longitudo longior solis per equa di-
uidat solis medium: et longitudo propior lune per equa diuidat argumentū
istud. Siet igit vt equatio solis hincinde supra minuet ex motu medio. 4. g.
42. mi. et equatio lune addet medio motui. 9. g. 58. mi. Erit igit in hoc tem-
pore. 7. mensiu medius motus solis minor motu lune vero in. 14. gra. 40. m.
Dui aut duodecima est. 1. g. 13. m. addita super equationem solis facit. 5. g.
55. mi. scz quātitas qua verus solis in septem mensibus minoribus deficit a
medio cursu solis in septem mensibus equalibus. sed tantū etiam differt ar-
gumentum latitudinis verum in septem mensibus minoribus ab argumen-
to latitudinis medie in septem mensibus medijs. Argumentū aut latitudi-
nis medium in septem mensibus medijs est. 214. gra. 42. mi. quare argumē-
tum latitudinis verum in septem mensibus minoribus erit. 208. gra. 47. m.
Totus aut arcus in figura. k. b. l. aut. f. d. e. nō est nisi. 203. gra. luna quidē in
longitudine media epicycli existente. Nō est igitur possibile: si luna eclypsa-
tur in oppositione prima septem mensium minor: q etiam eclypsetur in vl-
tima illarum: quod fuit propositum.

Propositio xij.

Solem in quinqz mensibus bis eclypsari in plurib⁹
plagis terre habitatis: nō est proptus impossibile.

Donam⁹ ad hoc quinqz menses maiores: vt in ante premis-
sa ostensum est: verus motus latitudinis lune in his est. 159. g.
5. mi. Aggregatum aut duarum semidiametrorū solis et lune
cum fuerint in longitudinibus medijs: est. 32. mi. 20. secun. Est
enim medium inter aggregatum quod fit in auge: et id quod fit in opposito
augis. Si itaqz longitudo lune fuerit. 32. mi. 20. secun. fiet lune a nodo distā-
tia. 6. gra. 12. mi. quare arcus. e. b. f. seu. l. d. k. in quo non contingit eclypsis
fiet. 167. gra. 36. mi. Palam igitur: si luna nullam habuerit diuersitatē aspe-
ctus in latitudine: non esse possibile: vt bis sit solis eclypsis in quinqz maio-
ribus mētib⁹: ppter ea q arcus. e. b. f. aut. l. d. k. sit maior: vero motu latitudi-
nis in quinqz magnis mensibus: maior inquā per gra. 8. et. 13. mi. Et si verū
motū latitudinis disposuerim⁹: vt per punctum. b. maxime declinationis di-
uidatur per equa: distabit quilibet suorum terminorum a nodo per. 10. gra.
28. mi. fere. horum latitudo est. 54. mi. et medium fere. a qua cum sublatū fue-
rit aggregatum semidiametrorū solis et lune: remanent. 22. mi. et mediū fere
excessus latitudinis terminorū veri motus latitudinis sup tale aggregatū.
qui bis sumptus: scz hinc et illinc a partib⁹. b. facit. 45. mi. que sunt etiam la-
titudō argumēti latitudinis graduū. 8. et. 31. m. vt patet ex proportione sepe
dicta vnius ad. ii. cum dimidio. Seruatur eni hec proportio circa terminos
eclipticos vbiqz: vt in figura. g. f. ad. f. o. sicut. g. n. ad. n. p. sic etiam. f. n. ad
n. m. dum. n. p. sit equalis. f. o. Sic cum. f. n. est. 8. gra. 31. mi. erit. m. n. differē-
tia scz. n. p. super. f. o. 45. mi. Ad cognoscendum aut quib⁹ horis et locis ecly-
ptice id fieri possit: videndum est tempus quinqz mensium maiorum: quod
taliter deprehendit. Tempus quinqz mensium equaliū habet. 147. dies. 15.
horas et medietatem et quartam vnius hore. In hoc: vt patuit: cum luna sit
tarda cursu: sol velox: verus motus solis maior vero motu lune in. 13. g. 18. m.
quod spacium dum luna in medio motu perambulat ad solis consecutionē:
interea sol duodecimā huius transit. Sit ergo totum. 14. gra. 24. mi. quod si
diuisum per mediū cursum lune in die fuerit: proueniunt dies vna: hore due

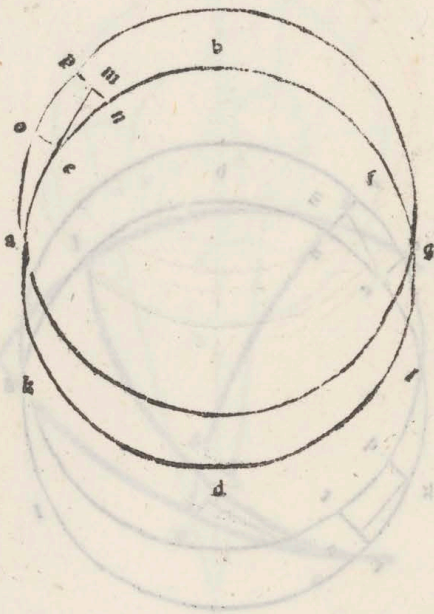
Sextus

et quarta vnius. Luna enī in talibus coniunctionibus fere motu medio mo-
uetur. Differentia ergo quinque mensium maiorum super quinque medios est
dies vna: hore due et quarta. quare tempus quinque mensium maiorū fit. 148
dies. 18. hore fere. Liqueat igitur: si prima earū fuerit iuxta solis occasum: fiet
altera sex hore ante occasum solis. Itē si prima fuerit tribus hore post me-
ridiem: erit altera tribus hore ante meridiem. Item verus motus solis in
predicto tempore quinque mensium maiorum: prout ex ante premissa colligi-
tur: est. 15. gra. fere. quos longitudo propior solis per equa diuidit. que cum
nostro tempore sit in principio capricorni: fiet locus prime coniunctionis in
15. gra. libere. et locus secunde in. 15. gra. piscium: vel circiter hec loca. In qui-
buscūq; igitur climatibus ita accidit: q. 15. gradu libere versus occasum descē-
dente: item. 15. gradu piscium prope mediū celi existente: diuersitas aspectus
lune in latitudine: in vno horum locorum: aut ambob⁹ simul aggregata ma-
ior: fuerit. 45. m. in eis. in talibus coniunctionib⁹ fit solis observatio super equi-
noctiali nota in dictis hore et locis coniunctionū: dum diuersitates aspectus
in latitudine aggregantur: non attingunt. 45. m. Sed a climate secundo in-
cipiēdo: deinde versus arctos. 45. m. transcendūt. Ideoq; in his plagis pos-
sibile est videre solis eclipsim bis in quinque mensibus. quātoq; plaga septē-
trionalior: tāto possibilitas maior: q. diuersitas in latitudine augeatur. neq;
hoc contingit: nisi cum luna viā in latitudine fecerit septentrionali a capite
versus caudam: ita vt in prima eclipsi fuerit iuxta. e. et in secunda iuxta. f.

Propositio .xliij.

Solis eclipsim in septem mensibus bis fieri eidem
plage terre contingit.

Sint septem menses minores. in his patuit verū argumen-
tū latitudinis lune esse. 208. g. 47. m. Sed arcus. f. d. e. ex pre-
missa est. 192. gra. 24. m. qui est a termino ecliptico accedente
ad caudam: ad terminū eclipticum recedentem a capite. Cla-
rum est igitur: si luna diuersitatem aspectus in latitudine non habeat: nō est
possibile vt sol bis eclipses in his septem mensib⁹: scz in prima harum coniu-
ctionū et extrema: propterea q. 208. gra. 47. m. excedat arcum. f. d. e. in. 16
g. 23. m. Arcus aut veri loci latitudinis dispositus: vt punctū. d. quod est ma-
xime latitudinis in meridie diuidat ipsum per equa: distabit quilibet suorum
terminorum a nodo. 14. gra. 23. m. a latitudine his correspondente ablata quan-
titate semidiametrorū luminariū: excessus bis sumpt⁹ facit. 1. gra. 25. m. fere.
et tanta est etiam latitudo argumenti latitudinis. 16. gra. 23. m. vt patet ex
proportionem vnius ad. 11. et semis. Ita si incipias argumentum verum latitu-
dinis computare a. b. f. procedendo per. d. ipsum excedat arcū. f. d. e. in gra.
dictis: qui sunt. e. n. quare tamen sui latitudo scz. n. p. excedet latitudinē pun-
cti. e. que est. e. o. scz aggregatum semidiametrorū luminariū in parte propor-
tionali ad. 16. g. 23. m. fm proportionem vnius ad. 11. et semis. et ipsa est. n. m.
vnius gra. 25. m. Liqueat igitur: si in septimo mense eclipsi solis redire de-
beat: q. oportet lunam habere diuersitatem aspectus in vna harum coniu-
ctionum: aut aggregatum ex eis in ambabus: que sit maior vno gra. 25. m.
Videndū est aut in quibus hore et quib⁹ locis id fieri queat. Tempus septē
mensium equalium habet. 206. dies. 17. horas fere. in quo sol tardiori cursu:
luna vō velociori mouet. Et medius solis minor: vero lune in gra. 14. m. 40.
quem arcum cum sua duodecima luna medio cursu perambulat in die vna:

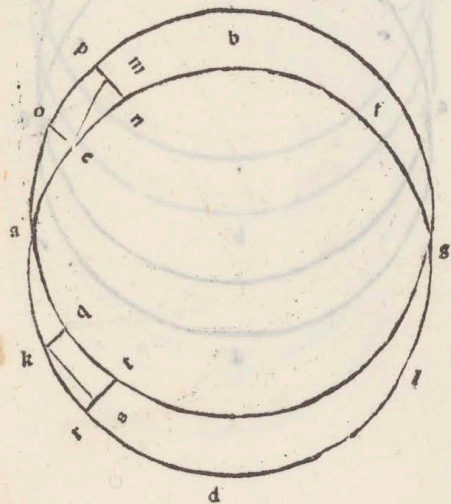

quinque horis. Septem igitur menses minores qui esse possunt: habent dies 205. et horas. 12. quare tempus coniunctionis extreme fiet post dies integros ab hora coniunctionis prime horis. 12. Ideoque si prior sit iuxta solis ortum: erit altera iuxta solis occasum. Verus autem solis motus in dictis septem mensibus minoribus: ut ex ante premissa colligitur: est. 198. gra. fere. quos aux solis per medium diuidit: que nostro tempore in principio cancri fiet locus prime coniunctionis harum circa. 21. gra. piscium: et alterius circa. 9. gra. libe. In plagis vero septentrionalibus a quarto climate incipiendo in predictis locis et horis contingit ut diuersitas aspectus in latitudine: ablata diuersitate aspectus solis excreseat super vno gra. 25. mi. Ideoque in illis climatibus possibile: ut solis eclipsis in septem mensibus bis videatur. Necesse est autem: ut id accadat luna in prima coniunctione accedente versus nodum caude: in secunda vero ea a nodo capitis recedente.

Propositio xliij.

Eclipsim solis in vno mense bis fieri apud homines vnius climatis: est omnino impossibile.

Licet ad hoc omnium causarum conuenientia sit impossibilis: ponamus tamen ad imaginationem causas congregatas esse scilicet ut luna sit in coniunctionibus in longitudine propior: et sic maximam diuersitatem aspectus in latitudine habeat. et ut sit lunatio minima que esse possit. et sic motus verus argumenti latitudinis in mense fiat minimus. et minimum addat super arcum circuli declinis inter duos terminos eclipsis solaris contentum. et ut sint coniunctiones ille in horis et locis quibus maxime fient diuersitates aspectus. Quia itaque in vno mense equali medius motus luminarii est. 29. gra. 6. mi. et argumentum lune. 25. gra. 49. mi. Sit ut longitudo longior solis per equa hunc arcum medij solis diuidat: et longitudo propior lune argumentum lune etiam per equa diuidat. Fiat ut equatio solis hincinde sumpta minuet ex medio solis. 1. gra. 8. mi. et argumentum lune addet. 2. gra. 28. mi. Equationes autem ille iuncte faciunt. 3. gra. 36. mi. huius duodecima pars: scilicet. 18. mi. si addita equationi solis fuerit: producitur. 1. gra. 26. mi. scilicet differentia qua verus motus solis in minimo mense deficit a medio motu solis in mense equali. sed tantum etiam fere differt argumentum latitudinis verum in minimo mense ab argumento latitudinis medio in mense equali. Argumentum autem latitudinis medij in mense est. 30. gra. 40. mi. Ideoque cursus verus latitudinis in mense minimo est. 29. gra. 14. mi. Ponamus autem ut hunc nodus per equa diuidat: habebit unusquisque terminorum suorum latitudinem vnius gra. 16. mi. et medij fere. que duplicata facit. 2. gra. 33. mi. fere: scilicet latitudinem argumenti. 29. gra. 14. mi. secundum proportionem sepe dictam. Aggregatum autem semidiametrorum luminarium luna in longitudine propiori existet: est. 33. mi. que ablata a gradu vno et. 16. mi. et medio: relinquit. 43. mi. que ab vtraque parte sumpta nodi: id est bis sumpta: faciunt vnum gra. 27. mi. fere. Non est igitur possibile: ut sol bis eclipsetur in mense vno: nisi ut luna nullam habeat diuersitatem aspectus in latitudine in vna coniunctione: et in altera diuersitatem aspectus habeat maiorem. 1. gra. 27. mi. Aut si ei in vtraque coniunctione diuersitas aspectus sit in eandem partem. et differentia ipsarum maior: 1. gra. 27. mi. Aut si ei in vtraque coniunctione diuersitas aspectus sit in partes contrarias. et aggregatum ipsarum sit maior: 1. gra. 27. mi. Oportet enim in eclipsibus: ut latitudo visa in vtraque coniunctione sit minor aggregato semidiamet-

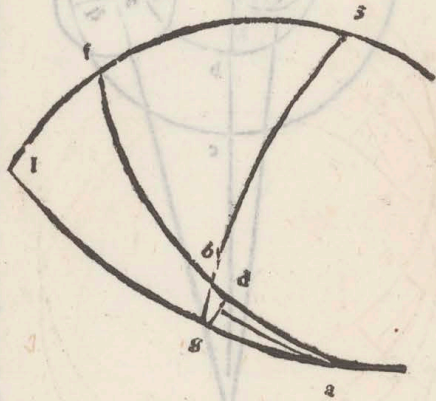
Sextus

trorum. quod fieri non potest in his coniunctionibus: nisi conditiones iam dicte seruentur. Est etiam opus: ut latitudo lune vera in prima: cum latitudine lune vera in secunda simul perficiant. 2. gra. 33. mi. que est latitudo veri argumenti latitudinis in mense minori. Verum non est locus in terra: in quo diuersitas aspectus lune ad solem in latitudine sit maior. 1. gra. 27. m. nec est locus in quo in vtraque coniunctione differentia diuersitatum aspectus in latitudine in eandem partem sit maior. 1. gra. 27. mi. Si igitur debet in vno mense bis eclipsari sol: oportet ut diuersitas aspectus in vtraque coniunctione sit in partes contrarias. et aggregatum earum sit. 1. gra. maius: et 27. m. Sub equinoctiali aut maxima diuersitas aspectus in latitudine maior non est. 25. mi. in quamcumque partem. neque in aliquo septem climatibus: versus septentrionem procedendo diuersitas aspectus in latitudine maior est gradu vno. quare non est possibile: ut vni plage terre sol bis vno mense eclipsetur. Nihil tamen prohibet homines vnius habitabilis plage eclipsim solis videre: et in sequenti coniunctione alterius plage homines etiam eclipsim habere: quod ambe diuersitates aspectus eis contingentes in partes contrarias: simul maiores esse possunt. 1. gra. 27. mi. ut si vna plaga esset ad meridiem ab equatore: ad septentrionem alia. Patet igitur: non esse possibile: quod in vno mense sol bis eclipsetur apud homines vnius climatis aut diuersorum: dum ab eadem parte equatoris sint. Contingens tamen est in locis praeiorum situm ab equatore.

Propositio xv.

Transitum lune in circulo decliui inaequales arcus in ecliptica secare: verum differentiam longitudinum in ambobus circulis admodum parvam esse.

In nodo. a. sint duo arcus sumpti: ecliptice quidem. a. g. circuli decliui lune. a. b. Sit aut luna in b. procedat a puncto. b. arcus circuli magni perpendicularis super eclipticam: qui sit b. g. Palam est: quod verus locus lune in ecliptica est in puncto. g. Dato aut arcu a. b. per scientiam datam de ascensio[n]ib[us] rectis: notus erit arcus. a. g. qui semper erit minor arcu. a. b. et scientiam. 24. tertij. huius maxima differentia que inter hos esse potest: reperitur. 6. mi. et hoc dum arcus. a. b. est circiter. 45. gra. et latitudo maxima lune supposita est iam. 5. gra. In terminis vero eclipticis differentia arcuum. a. b. et. a. g. maxima esse potest. 4. m. ut si arcus. a. b. sit. 20. gra. reperies. a. g. esse. 19. gra. 56. m. Est enim proportio sinus. b. 3. ad sinum. 3. f. sicut proportio sinus. b. a. ad sinum. a. g. dummodo. 3. sit polus ecliptice. et. a. f. et a. l. quarte. Cogniti aut sunt. b. 3. et. 3. f. et. b. a. Nam. l. f. est. 5. gra. et proportio sinus. a. f. ad sinum. f. l. sicut proportio sinus. a. b. ad sinum. b. g. sic dum. a. b. est. 20. gra. b. g. est vnius gra. 2. 42. m. Item a puncto. g. cadat perpendicularis super. a. b. que sit. d. g. quia proportio sinus. a. l. ad sinum. l. f. sicut proportio sinus. a. g. ad sinum. g. d. inuenies. g. d. insensibiliter differre a. g. b. Nam dum. a. b. est. 20. gra. reperies. g. d. esse. 1. gra. 42. m. fere. Nihil erroris sensibilis sequetur: si loco arcus. g. d. in eclipsibus sumatur arcus. g. b. etiam si loco arcus. a. d. sumatur arcus. a. b. quoniam si. g. sit centrum solis vel umbræ: fiet b. verus locus lune in vera applicatione. Sed. d. verum lune in medio eclipsis est: tamen possibilis est arcus. g. d. et. a. d. scientia: ut iam ostensum est de arcu g. d. Arcus aut. a. d. inuenies per viam: qua inueniuntur ascension[es] recte ex arcu. a. g. iam noto: vel quia sinus complementi. d. g. ad sinum complementi. g. a. proportio sit sicut sinus totius ad sinum complementi. d. a. Si tamen quis:

dicit Ptolemeus: huius rei scientiam exactam querat: multo iustius illum difficultas operis angat q̄ vtilitas delectet.

Propositio xvi.

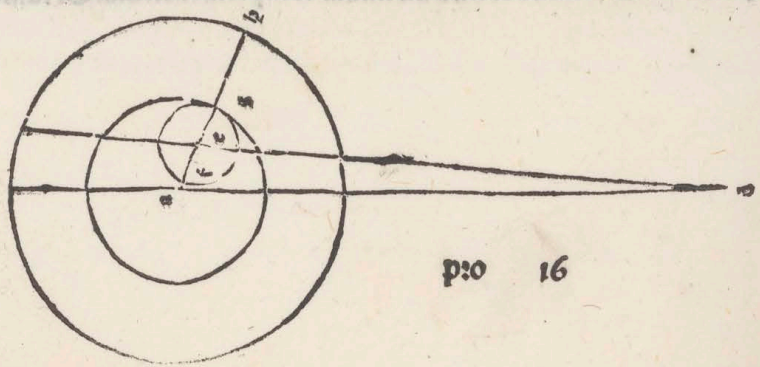
In eclypsi lunari ex latitudine lune in medio eclypsis: et aggregato semidiametrorum lune et vmbre digitos ecliptice prenoscere.

Sit circulus designans vmbre: am in loco transitus lune. b. f. Semidiameter eius. a. b. semidiameter aut lune sit linea. b. c. ita vt aggregatum ambarum semidiametrorum sit. a. b. c. portio ecliptice. a. d. circulus lune decliuis. d. e. in quo locus lune in medio eclypsis sit. c. Si itaqz latitudo lune. a. e. sit equalis aggregato semidiametrorum scz. a. c. constat qd luna cōtinget circulum vmbre: et nihil eius eclypsabit. **S**ed si latitudo lune. a. e. sit minor linea. a. c. ita tamen vt sit maior linea. a. b. fiet eclypsis lune partialis. Ideo sublata latitudine. a. e. ab aggregato semidiametrorum scz. a. b. remanebit. e. b. que est equalis. f. g. parti diametri lune eclypsate. et cū tota diameter lune sit nota: constituta ipsa. 12. digitorum: constabit quot digitorum sit. f. g. hoc fit si duxeris. f. g. in. 12. et productum diuiseris per diametrum lune. **S**i aut latitudo lune minor esset semidiametro vmbre in quātitate: semidiameter lune fieret eclypsis totalis sine mora: et sic esset. 12. digitorum. Quā vō semidiameter vmbre excedit latitudinem lune in pluri q̄ semidiametro lune: tunc fit eclypsis totalis cum mora. Quando aut luna careret latitudine: tunc in medio eclypsis centrum eius esset centrū vmbre: fieretqz eclypsis lune maxima q̄ possibilis est: precipue si foret cursu tarda. Quando itaqz voles inuenire digitos eclipticos: aufer latitudinē lune ab aggregato semidiametrorum. reliquū duc in. 12. et diuide per diametrum lune: si proueniunt pūcta pauciora. 12. erit eclypsis partialis. si precise. 12. erit vniuersalis: sed sine mora. si plura. 12. erit vniuersalis cum mora. Conuersa huius quoqz nota est. cū velis ex digitis eclipticis et semidiametris lune et vmbre latitudinē lune in medio eclypsis cognoscere: duc digitos in diametrum lune visualem: et diuide per. 12. quod erit aufer ab aggregato semidiametrorum: et manebit latitudo quesita. huius argumentum: hoc est distantiam a nodo reperies vel per tabulas latitudinis lune: vel per proportionē vnius ad. 11. et semis. Vel precipius: si voles per triangulum spherale. a. e. d. ex angulo. d. et latere. a. e. et angulo. e inuenies latus. a. d. hinc. e. d. quod queritur. Verum in precedenti ostensum est: ea insensibiliter differre.

Propositio xvij.

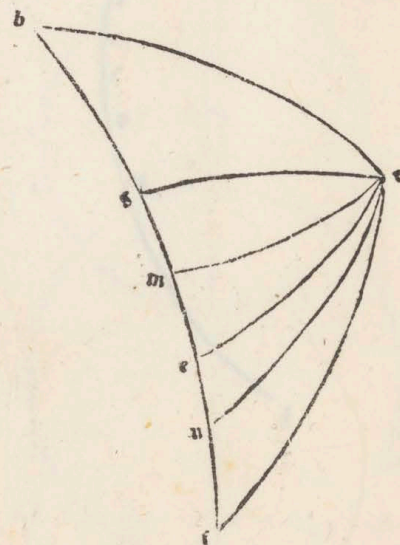
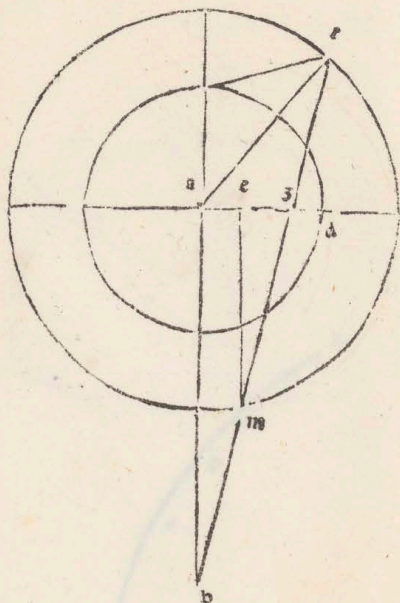
Inuta casus: minuta qz more: cum morā habet: in eclypsi lune determinare.

Sit. a. centrum vmbre in ecliptica. a. b. circulus lune decliuis. b. e. in quo sit in principio contactus lune et vmbre centrū lune. g. e. vō centrū lune in medio eclypsis. erit. a. e. ex premis: sis orthogonaliter super. b. f. minuta itaqz casus que querunt sunt arcus. g. e. cui sit equalis arcus. e. f. eritqz fere eclypsis finis in. f. et principium in. g. ductis arcubus magnis. a. g. et. a. f. fiet tam. a. g. q̄. a. f. aggregatum ex semidiametris vmbre et lune. et. a. e. latitudo lune in medio eclypsis: vel arcus parū ab. e. a. differens: ex ante premissa notus. Si tribus arcubus

Sextus

trianguli. a. e. g. vtaris tanq̃ rectis lineis: nihil diuersitatis erronee sequet̃ propter earum paruitatem. Ideoq̃ quadratū. a. e. aufer a quadrato. a. g. et remanebit q̃dratū. e. g. q̃re. e. g. notus: qui querebat̃. Siſi ſi luna eclypsabit̃ cū mora: ſit. m. centrū lune in principio totalis obſcuratiōis: z. n. centrū eius in fine totalis obſcurationis: fiet centrum. e. m. fere equale. c. n. z. vterq̃ horū arcū dicif̃ minuta more. z. erit. a. m. aut. a. n. exceſſus ſemidiametri vmbre ſupra ſemidiametrū lune. ideo notus fiet. Et ſic ex arcub⁹. e. a. et. a. m. modo predicto inuenies quantitatem arcus. e. m. Verum ſi præciſionem ſequi placet: poteris ex ſcientia trianguli ſphæralis. e. a. g. cui⁹ duo latera. e. a. et. a. g. z. angulus. e. rectus nota ſunt: inuenire quantitatem arcus. e. g. Eſt enī proportio ſinus complementi. a. g. ad ſinum complementi. e. g. ſicut proportio ſinus complementi. e. a. ad ſinum totum. Quidam minuta caſus z. more: que p̃ viam rectarum linearum inuenerunt: definitio: a ſic reddunt. Sit eclyptica a. b. in qua. a. centrum vmbre. Aggregatum ex ſemidiametris vmbre z. lune ſit. a. m. z. via obliqua lune. b. m. z. ſitq̃. m. centrū lune. in cōtactu vmbre z. centrū lune in oppoſitione vera. et. t. centrū lune in cōtactu vmbre poſtq̃ liberata eſt eclypſi. a. d. orthogonalis ſuper. a. b. erit in oppoſitione vera latitudo lune. a. z. Ex minutis itaq̃ caſus prius inuentis: dum duodecimam ſibi ſuperadijces: addiſcas argumentum latitudinis ad principium et finē eclypſis: ſc̃z minuta caſus cum ſua duodecima auferendo ab argumento latitudinis. a. z. z. eidem addendo. Ex quibus habebis latitudines lune ad principium z. finem eclypſis. Ad principium ſit. a. e. ad finem. a. d. ex. e. a. et. a. m. propter rectum angulū. e. nota fiet. e. m. z. ex. m. e. et. c. z. notis nota fiet. z. m. minuta caſus a principio eclypſis ad veram oppoſitionē. Similiter ex. t. a. et. a. d. propter angulū. d. rectum nota fiet. t. d. ex qua et. d. z. nota erit. z. t. ſc̃z minuta caſus a vera oppoſitione ad finem eclypſis. Simili via de minutis more procedunt. Verū vt ſepius oſtenſum eſt in autepremiſſa: parum vtilitatis hoc opus aſſert. Si tamen vtiq̃ præciſionē amas: age opus ſm viam ante premiſſe: vt arcum inter verum locum oppoſitionis: z. locū mediꝝ eclypſis cognoſcas: z. tunc inuenias cuncta definitio: a.

Propoſitio xvij.

Via tempora in eclypſi lune particulari: ſeu quinq̃ in vniuerſali diffinire.

Si nō habet moram: tria tempora reperies: ſc̃z principium medium z. finem. Veram oppoſitionem habes ex dictis: q̃ nihil vel parum a medio eclypſis differt. ſi tamen differt: z. vobis præciſius definire: mediū ipſuꝝ ex doctrina data in. 15. hui⁹ cognosces arcum. b. d. in figura eiſdem z. cum ſua duodecima diuide p̃ motum lune in hora: vel ipſum ſolum per ſuperationē lune in hora diuide: z. erit tempus inter veram oppoſitionē z. mediū eclypſis. ex quo cognosces medium eclypſis. Item minuta caſus diuide p̃ ſuperationē lune in hora: z. erit tempus a principio ad medium. tantum quoq̃ eſt a principio ad finem. Si moram habet: habebit tempora quinq̃: ſcilicet principium cōtactus vmbre: p̃ principium totalis obſcurationis: medium z. finem totalis obſcurationis: z. finem eclypſis. Principium z. finem reperies vt antea. Deinde diuide minuta more per ſuperationem lune in hora: z. erit tempus quod eſt

a principio totalis obsurationis ad mediū eclypsis. et tantum est a medio ad finem totalis obsurationis. Ex his facile habebitur locus lune in punctis horum temporum: siue minuta casus cum sua duodecima addēdo ad locum lune in medio eclypsis: et deinde diuidēdo. Item minuta more cum sua duodecima addēdo ad locum lune in medio eclypsis: aut demēdo. Siue velis agere per tempus casus et tempus more: multiplicando ipsum per motum diuersum lune in hora: et productum addēdo et demēdo: vt dictum est. Ex his quoq; latitudines lune ad principia et fines facile addisces.

Propositio xix.

Visum locū lune in eclyptica ex vero eius loco dato ostendere.

Ad instans datū diuersitatē aspectus lune in lōgitudine ex pmissis libro q̄nto hui⁹ collige. Et si luna fuerit inter ascēdens et nonagesimū gradū ab ascēdente: diuersitatē aspect⁹ lune in lōgitudine adde sup vero loco eius ad instās datū: et erit locus eius visus. Sed si luna fuerit inter gradum occidentem et nonagesimū gradū ab ascēdente: diuersitatem aspectus dictam minues ex vero loco lune: et proueniet quod queris.

Propositio xx.

Latitudinem lune visam comprehendere.

Ex priorib⁹ habear latitudinē lune verā ad instans datū: et diuersitatē aspect⁹ in latitudine. Et si ambo fuerit i eandē ptē ab eclyptica: vnā alteri iūge. si diuersarū ptīū: minorē a maiori deme: et relinquet latitudo lune visa ei⁹ partis cui⁹ maior fuit.

Propositio xxi.

Motum lune visum in hora assignata perpendere.

Per ante pmissā ad pncipiū hore assignate repias visū locū lune. Et p eadē ad finē hore date inuenies q̄z visū locū lune. Et dīa horū est qd cupis. Vel p̄sidera p p̄dicta ad pncipiū: silr ad finē hore diuersitatē aspect⁹ in lōgitudine. Et si diuersitas hore ad pncipiū sit maior: q̄z diuersitas ad finē hore: differētiā ipsarū minue a motu vero lune in hora. Si aut diuersitas ad pncipiū hore sit minor: diuersitate ad finē hore: differētiā ipsarū adde motui vero lune in hora: et p̄dabit mot⁹ visus lune in hora. Et hoc si luna fuerit inter ascēdēs et. 90. g. Cū vō luna fuerit inter. 90. g. ab ascēdēte et gradū occidētē: si diuersitas ad pncipiū hore sit maior: diuersitate ad finē hore: differētiā ipaz adde vero motui lune in hora. Si aut diuersitas ad pncipiū hore sit minor: diuersitate ad finē hore dīaz ipsaz minue a vero motu lune i hora: et pueniet visus mot⁹ lune i hora. Silr repies supationē lune visā in hora: sumēdo loco mot⁹ veri superationē veram in hora.

Propositio xxij.

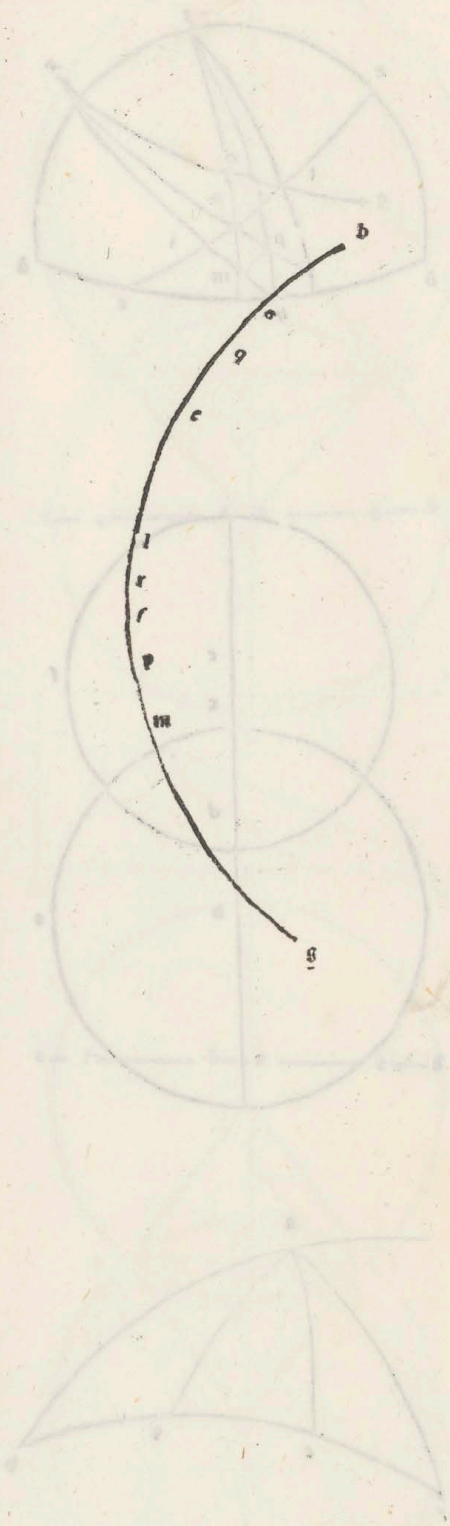

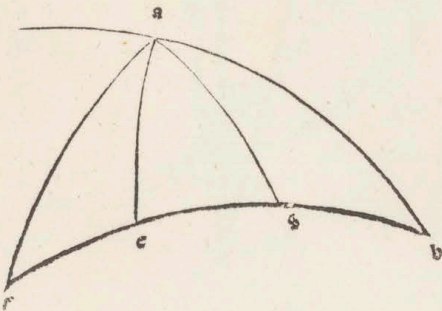
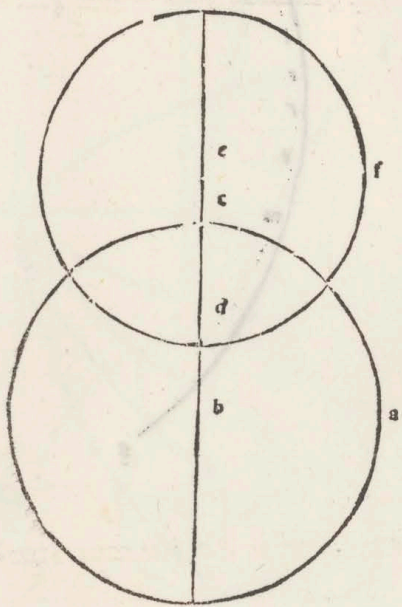
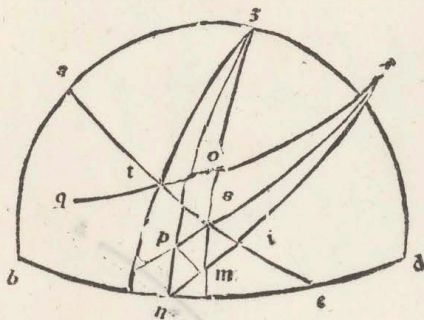
Coniunctionem luminarium visibilem dīffinire.

Ad tps vere p̄iūctionis p p̄cedētes doctrinas repias diuersitatē aspect⁹ lune ad solē i lōgitudine. si ea fuerit fm successionē signorū. id accidit dū locus p̄iūctionis fuerit inter ascēdens et 90. g. ab ascēdente: p̄iūctio vera visibilem sequit. Et cū in ho-

Sextus

rizonte maior: ptingit diuersitas aspectus in longitudine: fiet diuersitas ipsa
 in hora visibilis coniunctionis maior q̄ in hora vere coniunctionis. Si autē
 ea fuerit contra successione signorum: id accidit dum locus coniunctionis
 fuerit inter gradum occidentem et nonagesimum gradum ab ascendente: cō
 iunctio vera visibilis pcedit. Et cū iterū in horizonte maior fuerit et ptingit
 diuersitas aspectus in longitudine: fiet ipsa diuersitas in hora visibilis con
 iunctionis iterum maior q̄ in hora vere coniunctionis. Si autem nulla esset
 diuersitas aspectus in longitudine: quod solum accidit quando locus coniu
 ctionis est in nonagesimo gradu ab ascendente: tunc simul fiet coniunctio vi
 sibilis et vera. ¶ Intelligamus itaqz quartam ecliptice ab horizonte ad no
 nagesimū gradū ab ascendente. g. v. ita vt in horizonte sit. g. in nonagesimo
 gradu. v. in qua q̄rta locus vere p̄iunctionis sit. l. et tūc sit diuersitas aspectus
 in longitudine arcus. l. m. locus solis quidem visibilis. r. locus lune visibilis
 m. propositum est inuenire punctum ecliptice: in quo cum luna sit fm verita
 tem: locus visus eius sit super. r. Erit autē diuersitas aspectus lune ad solem
 arcus. r. m. huic equalis sit. l. c. ad partem oppositam. Quando igitur luna
 fuit in. c. si diuersitas aspectus eius est equalis arcui. l. m. seu. c. r. c. est punctus
 quesitus. Sed luna existēte in. c. quia tunc vicinior: horizonti fuit: diuersitas
 aspectus eius in longitudine maior fuit q̄ dum est in. l. Sit itaqz lune in. c.
 existētis diuersitas. c. p. q̄ est maior: priori in arcu. e. p. huic equalis sit. c. q. in
 contrarium successione. Si ergo luna existēs in. q. haberet diuersitatē aspe
 ctus in longitudine arcus. q. c. q. esset punctus quesitus. Sed cum sit vicinior
 horizonti dum est in. q. erit eius diuersitas aspectus maior: arcu. c. p. aut. q. r.
 Sit itaqz tunc. q. f. excedens. q. r. in arcu. r. f. hinc. r. f. equalis. q. s. In cōtra
 rium successione dico esse. s. punctum quesitū. Nam si luna fuerit in. s. fm
 verum locum: erit locus eius visus super. r. fere: aut insensibiliter ab eo diffe
 rens. Precisius tamen habebis: si. q. s. facies equalē. r. f. et tanti parti. r. f.
 quāta ipsa. r. f. est pars. r. p. Simili via procederes in reliqua quarta eclipti
 ce. Est igitur opus tale: Diuersitatem aspectus in longitudine lune ad solem
 scz arcum. r. m. diuide per motum verum lune in hora: et tempus quod exit
 aufer ab hora vere coniunctionis: si fuerit ante nonagesimū gradū ab ascen
 dente. vel adde idem sibi si post. et ad tps iam proueniēs queras diuersitatē
 aspectus in longitudine: que est arcus. c. p. eius differentiam ad primam di
 uersitatem: que fuit. c. r. scz arcum. r. p. diuide per motum lune in hora: et tem
 pus proueniens iterum adde vel minue vt antea a tempore cum quo secun
 dam diuersitatem quesuisti. et ad tempus iam proueniens tertio queras di
 uersitatem aspectus in longitudine: que est arcus. q. f. eius differentia ad se
 cundam diuersitatem: que fuit. q. r. est. r. f. Super. r. f. si sensibilis quātitas sit
 iungamus tantam partem. r. f. quanta est. r. f. pars. r. p. vt. r. f. cum parte sua
 sit equalē. q. s. erit itaqz. s. r. diuersitas aspectus lune in longitudine in hora
 visibilis coniunctionis fere. diuide arcum. s. r. per motū lune in hora: et tem
 pus minue vel adde ad tempus vere coniunctionis: vt antea dictum est: et exi
 bit coniunctio visibilis: que querebatur. Vel sic agas et facilius Ad horā vere
 coniunctionis queras diuersitatem aspectus lune in longitudine: et motum
 eius visum in hora: agendo in hoc per horam antecedentem veram coniu
 ctionem: si sit ante nonagesimū gradum. aut sequentem: si sit post nonagesi
 mum gradum. diuidasqz diuersitatem aspectus in longitudine per motum
 visum lune in hora: et erit tempus distantie visibilis coniunctionis a vera.
 quod adde vel minue: vt ante dictum est: ad idem tempus visibilis coniun

ctionis si certior fieri velis: queras vera loca luminariū: & diuersitatem aspectus lune ad solem. Quod si distantia verorum locorum luminariū equalis fuerit diuersitati aspectus lune ad solem in longitudine: certum fuit opus. si differant: repete opus donec ita fiat. Nam necesse est in visibili coniunctione ut predicta duo concordent: ut in figura. Sit in circulo altitudinis luna secundum veritatem in o. secundum visum in n. Sol secundum veritatem in s. secundum visum in m. Locum lune verum in ecliptica t. designatus per arcum a polo ecliptice venientem. x. o. t. Visus autem locus lune in ecliptica sit. i. designatus quoque per arcum ecliptice a polo venientem. x. i. n. Si visus locus Solis fuerit super hoc arcu: tunc fit visibilis coniunctio. & diuersitas aspectus lune ad solem in longitudine erit tunc arcus. t. s. Et ipse est etiam distantia verorum locorum luminariū. In his scias: ut superius dictum est: quod angulus. a. t. z. si sumptus sit loco anguli. q. n. o. & arcus. o. n. loco arcus. t. i. Similiter. q. t. pro. n. i. m. p. pro. i. nihil sensibilis differentie fiet.

Propositio xxij.

Agitos eclypsis solaris prenoscere.

Ad horam visibilis coniunctionis reperiās latitudinem lune visam: similiter diuersitatem aspectus solis in latitudine visam. Ex his scies distantiam centrorum secundum visum. Item inuenias quantitates semidiametrorum visualium. Si itaque aggregatum semidiametrorum visualium fuerit equale distantie centrorum secundum visum: non fiet eclipsis ad tuam regionem: licet lunam sol quo ad visum contingat. Si aggregatum semidiametrorum sit maius: aufer distantiam centrorum ab eo: & remanebit pars diametri solis eclipsata. ipsa multiplicata in duodecim: & diuisa per diametrum solis visualem: ostendit digitos quæsitos. Et si nulla esset distantia centrorum visualis: centrum lune fieret secundum visum centrum solis: & contingeret maxima eclipsis: precipue si sol esset in auge eccentrici: & luna prope oppositum augis epicycli. Nam tunc tota luna totum solem obtenebraret. & in obscuracione morā faceret. Ratio operis est in figuris: ut sit circulus. a. c. solis super. b. centro. et. d. f. lune super. e. centro: aggregatum semidiametrorum est. e. d. et. b. c. a quo si sublatum fuerit. b. e. remanebit. c. d. pars semidiametri solis eclipsata. Si autem. e. coinciderit cum. b. eclipsabit de diametro solis tantum quantum diameter lune occupat. Hanc quoque sicut. 16. huius conuertere poteris ex digitis & semidiametrorum aggregato datis: distantiam centrorum eliciendo.

Propositio xxiiij.

Minuta casus eclypsi solari elicere.

Quadrato distantie centrorum in medio eclypsis aufer a quadrato aggregati semidiametrorum residui. Radix ostendit minuta quæsitæ. Ratio est eadem que in decima septima huius. Et si precisionis labor tibi placeret: poteris uti scientia trianguli spheræ. Nam latus. g. a. est aggregatum semidiametrorum lune & solis. a. e. est distantia centrorum in medio eclypsis: & angulus e. est rectus. igitur.

Propositio xxv.

Sextus

Via tempora eclipſis ſolaris extrahere.

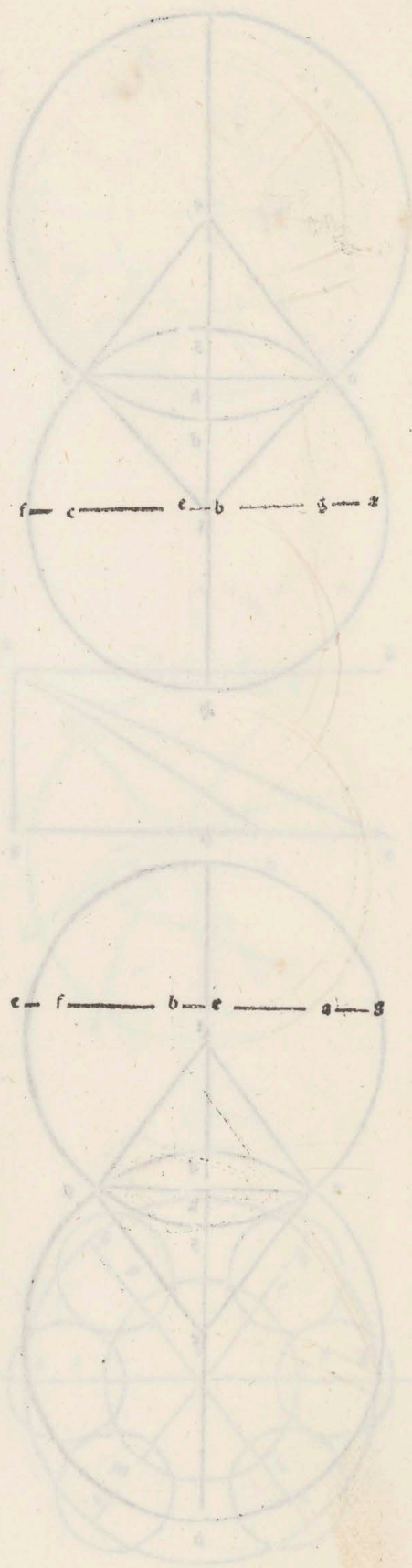
T Minuta caſus diuide p ſuperationē lune in hora: & eribit tepus a principio ad mediū. & tantū nūc ſupponit a medio ad finē. vel adde minutis caſus ſuā duodecimā: & habebis viſum motū lune a principio ad mediū: & a medio ad finē. hūc motū cōuerte in tps: diuidēdo ipſum p motū lune viſum in hora.

Propoſitio xxvj.

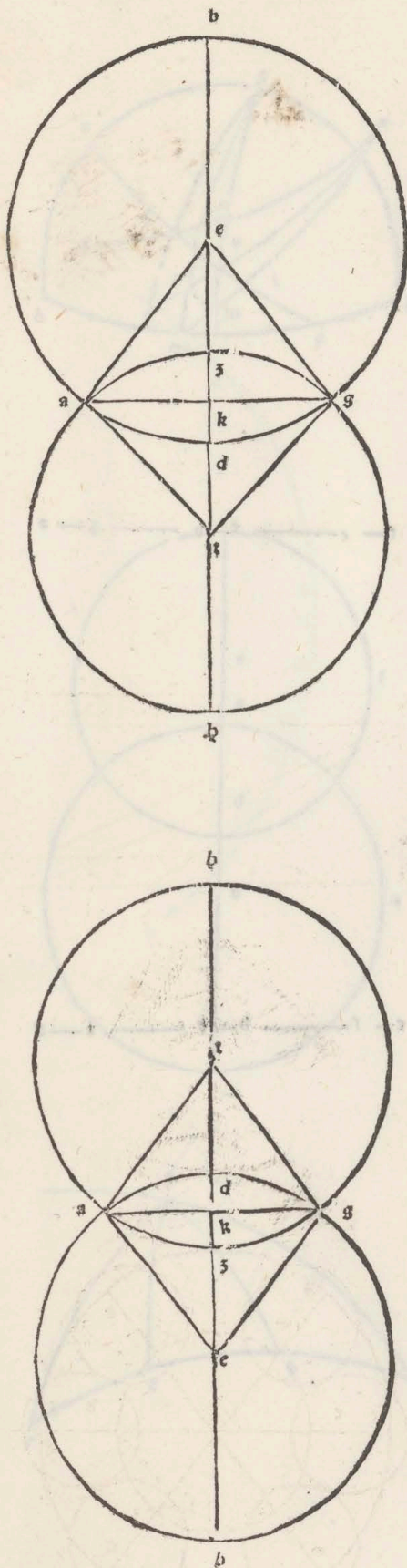

Ec tempora definitiora reddere.

H Quia diuerſitas aspectus lune in longitudine variatur in principio: in medio: & in fine eclipſis. & tñ arcus viſus motus a principio ad mediū ſit equalis arcui motus viſus a medio ad finē: ſit in deſcriptione horū arcuū ſm viſum diuerſitas: ita vt ꝑ arcus ſint eꝑles: tñ in diuerſis tpib⁹ videant ſm viſū deſcribi. Sicut tps ab initio ad mediū erit aliud a tpe a medio ad finē. Sit igit arcus veri motus lune a principio ad finē eclipſis. a. b. c. ita vt in principio ſit ſm veritatē in. a. in medio in. b. in fine in. c. Sed ſm viſum in principio ſit in. g. in medio in. e. in fine in. f. Sit motus viſus a principio ad finē. g. f. erit aut. g. e. inſenſibiliter differens ab. e. f. propter aggregatum ſemidiametrorū in principio & fine inſenſibiliter variatū. Si diuerſitates aspectus in lōgitudine ſint ſm ſucceſſionē ſignorū: qđ accidit ante. 90. g. ab aſcēdēte: oportet vt a. g. ſit maior. e. b. Sic motus ver⁹ a principio ad mediū: maior eſt motu viſo in eodē tpe in tāto in quāto. a. g. excedit. b. e. Aufer igit diuerſitatē. e. b. a diuerſitate. g. a. & reſidū adde cū. e. g. eribit. a. b. qđ diuide p motū lune verū in hora: & eribit tps quo luna ſm viſum trāſit. a. g. in. e. Si ex diuerſitatib⁹ f. c. et. e. b. inuenies arcum. b. c. & tps ſuū. Si vō diuerſitates aspectus in lōgitudine fuerint ꝑtra ſucceſſionē ſignorū: qđ ſit poſt. 90. gradū: erit. a. g. minor b. e. et. b. e. minor. c. f. Sic iterū verus motus lune a principio ad mediū: maior eſt viſo motu lune in eodē tpe: in differētia. b. e. et. a. g. diuerſitatū. qre aufer. a. g. a b. e. reſidū adde cū. g. e. & pdibit. a. b. quē diuide p verū motū lune in hora: & eribit tps quo luna ſm viſum a principio eclipſis cadit in mediū eclipſis. Si ex differētia diuerſitatū. c. f. et. b. e. & arcu. c. f. inuenies tps quo luna a medio eclipſis ad finē ſm viſum excidit. Ex his ꝑſtat: qđ ſi differētia diuerſitatū aspectus in lōgitudine in principio & medio eclipſis ſit eꝑlis differētie diuerſitatū aspectus in lōgitudine in medio & fine: tps incidētie eꝑle eſt tempori excidētie. Id aut ꝑtingit: ſi mediū eclipſis in. 90. gradu ab aſcēdēte fiet. Qñ vō differētia diuerſitatū aspectus in lōgitudine in principio et medio eclipſis ſit minor: differētia diuerſitatū aspectus in lōgitudine in medio & fine: qđ accidit ante. 90. gradū: tps incidētie minus eſt tpe excidentie. Sed qñ differētia diuerſitatū aspectus in lōgitudine in principio & medio eclipſis ſit maior: differētia diuerſitatū aspectus in lōgitudine in medio et fine eclipſis: qđ ſit poſt. 90. gradū: tps incidētie maior eſt tpe excidētie. Qñ aut differētie diuerſitatū aspectus in longitudine verſus. 90. gradū: maiores ſint qđ verſus aſcēdēns vel occidēns: trahit ex ſciētia angulorū in ſecūdo bui⁹: & tabulis ſuis. Vt aut breuius ſingula complectant: minuta caſus diuide p ſupationē lune viſam in hora repertā ad principiū eclipſis: & pueniet tps incidētie in mediū eclipſis. Itē diuide ea p ſupationē lune viſam in hora repertā ad mediū eclipſis: & pueniet tempus excidentie a medio eclipſis.

Propositio xxvij.

M eclypsi partiali ex digitis diametri eclypsatis quantitatem superficiei eclypsatae metiri.
 Sit circulus. a. b. g. d. representans solem in eclypsi solari: aut umbrā in eclypsi lunari. Circulus vo. a. b. g. z. sit lune. Centrum solis aut umbræ sit. e. lune vo. t. pūcta vo. z. d. de diametro solis aut lune sunt data. propositū est inuenire quantitatem superficiei ovalis figure. a. d. g. z. in proportionē ad totā superficiē circuli. a. b. g. d. in eclypsi solari: aut. a. b. g. z. i eclypsi lunari. Quia linea. e. t. scz que est inter duo centra in medio eclypsis est nota ex pmissis: scz ex pūctis datis: et etiā semidiametris. ductis aut lineis. e. a. a. t. g. e. g. t. et. a. g. secāte. e. t. in. k. erūt. e. a. et. a. t. note: quia semidiameter solis: aut umbræ et lune visuales. In triangulo autē. a. e. t. differentia quadratorum. a. e. et. a. t. diuisa per. e. t. producet differentiam linearum. e. k. et. k. t. quare. e. k. et. k. t. note fient. et quoniam anguli. a. d. k. recti sunt: ideo nota erit. a. k. q̄ est equalis. k. g. quare vterqz triangulorum. e. a. g. et. t. a. g. notus: prout cōmunis mēsurā quadratellum vnius partis talis qualium. e. a. a. t. et. t. e. sunt notarum partium. Item ex proportionē. e. a. ad. a. k. notus erit arcus. a. d. g. per tabulā sinuū. Similiter ex proportionē. t. a. ad. a. k. notus erit arcus. a. z. g. prout circūferētia circuli est. 360. gra. proportio deniqz circūferētie circuli ad diametrum: vt ostendit Archimedes: est minor q̄ tripla sexquiseptima: et maior: q̄ tripla superparties. 10. septuagesimas primas. Inter has aut media proportio est triū partiū. 8. mi. 30. secū. ad vnam partē. Ex hac itaqz et notis semidiametris. e. a. et. a. t. note erunt periferie circulorum. a. b. g. et. a. b. g. et ex proportione arcus. a. d. g. aut a. z. g. ad totam periferiam: noti erunt arcus. a. d. g. et. a. z. g. in partibus quibus. e. a. et. a. t. note crant. Ex ductu aut. e. a. in. a. d. consurgit sector. e. a. d. g. similiter ex ductu. t. a. in. a. z. consurgit sector. t. a. g. z. quare sectores noti fient in partibus quibus iam trianguli. e. a. g. et. t. a. g. noti erant. Sed ablato triangulo. e. a. g. a sectorē. e. a. d. g. manet portio arcus. a. d. g. et chorda. a. g. contenta: igitur ipsa nota fiet. Similiter portio arcus. a. z. g. et chorda. a. g. contenta innotescet. quare tota figura ovalis. a. z. g. d. nota fiet. Quare cum in eisdem partib⁹ sit etiam nota superficies circuli. a. b. g. quia sit ex ductu. e. b. in semiperiferiam. d. a. b. nota fiet proportio ovalis figure. a. z. g. d. ad totā superficiē circuli solaris. a. b. d. g. Similiter in eclypsi lunari nota erit eius proportio ad. a. b. g. z. superficiem circuli lunaris: quod fuit ostendendū. Exemplum Ptolemei: Semidiameter solis. e. b. est. 15. mi. 40. secun. quam seruat inuariatam. Semidiameter lune visualis in longitudine media epicycli est 16. minu. 40. secun. quare fm hanc proportionem dum. b. d. est. 12. digiti. erit 3. h. 12. digiti. et. 20. minu. fere. Ponamus autem vt. 3. d. sit tres digiti: quare e. z. erit quoqz tres digiti. et. 3. t. est sex digiti: decē minuta. ideoqz. e. t. erit novem digitorum: decem minorū. quadratum. e. a. est triginta sex digiti quadrati. et quadratum. t. a. est. 38. 2. m. fere. differentia horum est. 2. digiti. 2. mi. diuisa per. e. t. scz. 9. digitos. 10. mi. erit differentia. e. k. et. k. t. 13. mi. 18. secun. quare. e. k. erit. 4. digiti. 28. m. et. k. t. 4. digiti. 42. mi. Ex his igit fiet vtraqz linearum. a. k. et. k. g. 4. digitorum. ergo triangulus. a. e. g. est. 17. digiti quadrati: et. 52. m. et triangulus. a. t. g. 18. digiti. 48. m. Ex proportiōe aut. e. a. ad a. k. dum. e. a. est. 60. erit. a. k. 40. quare arcus. a. d. est. 41. g. 49. m. put circūferētia circuli habet. 360. g. Sic ex proportione. t. a. ad. a. k. que est sex digitorum. 10. m. ad. 4. digitos: dū. t. a. est. 60. erit. a. k. 38. 7. 55. m. ergo arcus. a. z. est. 40.

Sextus

gra. 26. m. Item fm proportionē vnius ad 3. 7. 8. m. 30. secun. dum. e. a. est. 6. erit periferia. a. b. g. d. 37. digiti. 42. m. Et area circuli solaris. 113. digiti quadrati. 6. m. 7 fm eandem proportionem dum. t. a. est. 6. digiti. 10. m. fiet periferia. a. 3. g. b. 38. digiti. 45. m. Et area circuli lunaris. 119. digiti. 29. m. Proportio aut piferie. a. b. g. d. se habet ad arcū. a. d. g. sicut area circuli ad area sectoris. a. e. g. sed. e. a. est. 180. a. d. 41. gra. 49. m. Ideo area sectoris. a. e. g. est 26. digiti quadrati. 15. mi. fere. Similiter sector. a. t. g. fiet. 26. digiti. 51. mi. Sed area trianguli. a. e. g. fuit. 17. digiti. 52. mi. ergo portio. a. d. g. k. est. 8. digiti. 23. m. Et area trianguli. a. t. g. fuit. 18. digiti. 48. mi. ergo portio. a. 3. g. k. est. 8. digiti. 3. m. igitur area ovalis. a. 3. g. d. est. 16. digiti superficiales. 26. m. Superficies aut dicti circuli. a. b. g. d. fuit. 113. digiti. 6. mi. quam si constitumus. 13. digitos: erit ovalis. a. 3. g. d. digiti vn. 45. mi. fere. quod est intentū.

Propositio xxviii.

Quantitatē anguli ex ecliptica 7 circulo per ambo centra luminariū vel lune 7 vmbre transeunte pro uenientis inquirere.

Non queruntur hi anguli nisi ad principia eclypsum 7 fines: 7 pncipia more 7 fines in luminarib. Sit igit in eclypsi lunari in principio totius centrum vmbre punctum. a. in ecliptica. b. a. 7 portio circuli declinūs lune sit. e. g. que est tanq̃ equidistet ecliptice: propter paruitatem arcus eius. In principio eclypsis sit luna super. e. in principio more super. d. in medio super. g. pductis lineis. a. e. a. d. a. g. propositum est inuenire angulum. b. a. e. item angulum. b. a. d. Est aut angulus g. insensibiliter a recto differens. et. a. e. est aggregatum semidiametrorū lune 7 vmbre. a. d. aut semidiameter vmbre minus semidiameter lune. a. g. 7o latitudo lune in medio eclypsis: que nota sunt. In trigono itaq̃. e. a. g. portio laterum. e. a. a. g. nota. ergo tanq̃ in rectilineo notus erit angulus. a. e. g. qui est equalis angulo. e. a. b. quesito. Similiter per trigonum. d. a. g. notus erit angulus. a. d. g. eqlis. d. a. b. quesito. In medio 7o eclypsis talis angulus rectus est. similiter in eclypsi solari. a. e. erit aggregatū ex semidiametris. et. a. g. distantia duorum centrorum in medio eclypsis: ex quibus notus quoq̃ fiet angulus. a. e. g. Sed melius est: vt agas in principio eclypsis per aggregatum semidiametrorū: 7 latitudinem lune veram aut visam. in principio eclypsis 7 in principio more per semidiameter vmbre minus semidiameter lune: 7 latitudinē lune veram in principio more. 7 fiet opus precisius. Verum si omni precisioni inniti voles: fac opus per scientiam triangulorū sphaeralium. Fecit enim Ptolemeus tabulam horum angulorū: in quam fit introitus cum digitis eclipticis. 7 supposuit lunā in longitudine media epicycli. Ex digitis enim 7 aggregato semidiametrorū reperit arcum. a. g. cum quo egit vt dictum est.

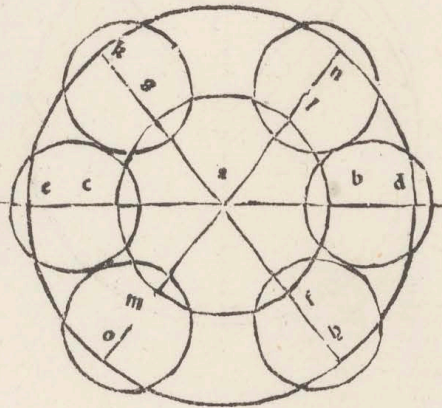
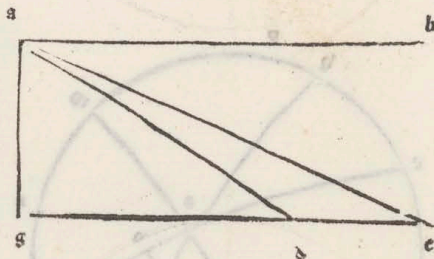
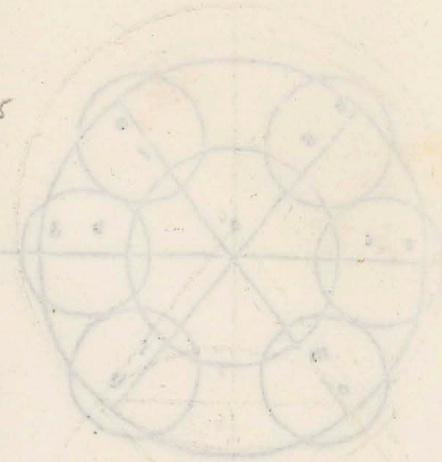
Propositio xxix.

Lexus tenebrarū ad quam partē accedēt in eclypsi determinare.

Euidentie gratia sit eclypsi lunari circulus vmbre sup centro. a. in ecliptica. b. a. c. 7 propter angulos quib. precedēs doctrina fuit assignādos: sit circulus. d. n. e. cuius polus sit. a. Si itaq̃ luna in aliquo priorum temporū eclypsis fuerit super. b.

b 4

Liber

flexus tenebre eius respiciet versus orientem ad punctum. e. Et contra: in aliquo temporum posteriorum si sit super. c. flexus tenebrarum eius respiciet versus occidentem ad punctum. d. Si vero latitudinem habuerit in aliquo temporum: ut si in principio eclipfis vel more sit in latitudine septentrionali: puta in. f. flectent tenebre eius versus punctum. k. in partem orientalem meridianalem secundum quantitatem. b. a. f. anguli ex premissa noti. Sed si sit in latitudine meridiana: puta in. l. flectent tenebre eius versus. o. ad partem orientalem septentrionalem. Et contra: si in fine eclipfis vel more fuerit in latitudine septentrionali: puta in. m. flectentur tenebre versus. n. ad partem occidentalem meridianalem. Et si sit in latitudine meridiana: puta in. g. flectent tenebre versus. h. ad partem occidentalem septentrionalem secundum quantitates angulorum ex premissa repertorum. Similiter intellige in eclipfi solari: nisi quod loco ymbræ solem accipias: et flexum tenebrarum intellige opposito modo fieri. Nam in principio eclipfis: si sit luna super. b. flexus tenebrarum solis erit versus occidentem. Et in fine: si sit luna prope. c. flexus tenebrarum solis erit versus orientem. Fecit itaque Ptolemeus quantitates horum angulorum ad principia et fines eclipsum solarium: ut predictum est. Item ad principia et fines lunarium: et principia et fines morarum.

Propositio xxx.

Eunctū horizontis quod flexus tenebrarū respicit
certius diffinire.

L Sit horizon. n. o. p. q. 12. quidem punctus occidentis equi-
noctialis. o. v. o. orientis. p. meridiani. q. septentrionis. medie/
tas ecliptice supra horizontem. d. b. a. c. D. punctus quidē oc-
cidens: z. c. oriens. d. aut z. c. dati erunt ex tempore dato ex pre-
missis in secundo libro: etiam arcus. o. c. et. n. d. equales noti ex eisdem fient.
Sit etiam. a. centrum solis aut vmbre. f. v. o. centrum lune. latitudo lune. f. b.
circulus magnus transiens per duo centra sit. l. f. a. b. propositum est reperi-
re arcum. o. b. seu sibi equalem. n. l. Sit polus horizontis. t. a. quo quarta cir-
culi descēdens per. a. sit. t. a. m. z. portio super. l. k. a. b. perpēdicularis sit. t. k.
et cōtinuata ad horizontem fiat. k. t. g. Quia trigoni spherialis. f. a. b. duo la-
tera. f. b. et. f. a. z. angulus. b. rectus nota sunt: igit angulus. f. a. b. notus. An-
gulus aut. t. a. c. propter punctum. a. notum: z. tempus datum ex. 45. secundi
notus erit. quare residuus. t. a. b. notus. quare etiā angulus. t. a. k. notus fiet.
Trianguli itaqz. t. a. k. duo anguli. a. et. k. noti: z. latus. t. a. notum ex. 43. se-
cundi. igitur et. t. k. notum. Sed. g. t. est quarta arcus: ergo. g. t. k. scz quanti-
tas anguli. g. h. k. notus. Ideo trianguli. a. b. m. angulus. b. notus. Sed et. a.
m. notum: quia complementū. t. a. z. angulus. h. a. m. notus: quia equalis an-
gulo. t. a. k. quare arcus. h. m. notus fiet. Sed etiā in triangulo. c. a. m. latus
c. a. notum. z. angulus. m. rectus. z. angulus. m. a. c. notus: quia equalis. t. a. b.
q̄re latus. m. c. notum fiet. Sed iam notus fuit. h. m. cōstabit igit arcus. c. h.
Ex prima aut secundi libri notus est. o. c. q̄re arcus. o. h. notus: qui querebat.

Explicit Liber Sextus Epitomatis
Sequitur Septimus.

Septimus

Liber Septimus Stellarum Fixarū Motus Variabilitatē
tam in Longitudine q̄ in Latitudine demonstrando enūcleat.

Propositio

Prima.

Quod stelle fixe zodiaci nō mo/
do inter se: verumetiā ad eas
que extra zodiacū sunt stellas
distantiam inuariatā habeant:
expimento docere multiplici.
Quod huic rei testimoniū adduci
potest: non est nisi a parte Abrahā.
Nam ipse ante se paucas admodum
de stellis fixis considerationes obser/
uatas reperit: eas videlicet q̄ fuerunt
Arsatilis et Timocaris: tales quidē
quibus tute credi non poterat. Figu/
ras tamen stellarum ad inuicem: tam

earum que in zodiaco sunt inter se: q̄ earundem ad eas que extra sunt: quas
ipse Abrahā cognouit & scriptas reliquit: adhuc hodie inuariabiliter man/
fisse videm⁹. Dixit enī q̄ stella in labio meridiano cancri: & stella lucida que
antecedit caput hydre: & stella lucida in cane antecedente: sunt fere fm recti/
tudinem: nisi q̄ media earum tēdit ad meridiem digito vno & medietate di/
giti. & longitudes inter eas fere sunt equales. Item earum quattuor: q̄ sunt
in capite leonis: due orientales: & stella ante caput hydre sunt in recta linea.
Item que est super cauda leonis: & ea que super cauda vr̄se: extrema & lucida
sub cauda sunt fere in linea: nisi q̄ media & oriētalior: a linea per digitū vnū.
Item linea que recta transit a stella sub cauda vr̄se: ad stellam in cauda leo/
nis: continuat duas stellas que sunt inter eas. Alium figurarū plures scri/
psit: quas & Ptolemeus suo tempore mansisse vidit. Et cum inter Abrahā
et eum. 200. & 60. anni circiter fluxerūt: & figuras in tanto tempore nihil mu/
tatas sensisset: conclusit eas semper inuariatas manere. Et vt etiā posteri fir/
mius id scire possint: addidit figuras alias: quas suo tempore considerauit.
Inquit enim trium stellarum que sunt in capite arietis: due septentrionales
et stella lucida q̄ est in genu meridiano deferentis caput algol: & stella dicta
albaiotb: sunt super lineam rectam. Item linea recta transiens albaiot & al/
debaran pertransit stellam que est in pede anteriori retinentis habenas: ita
vt modicū intersit. Itē albaiot & stella q̄ cōis est cornu tauri & pedi retinētis
habeas: & stella q̄ est in humero dextro orionis: sunt sup lineam rectam. Siles
in alijs figuras scripsit: q̄s & hodie nos māfisse videm⁹. Cū tū iteruallū t̄pis
a ptolemaeo ad nos mille tricētos & circiter viginti annos p̄tineat. Quib⁹ re/
bus satis cōpertū habem⁹: q̄ omniū stellarū fixarū ad inuicē sit vna & eadē
habitu do semper: & motus earum sit motus celi vnus: in quo constitunt.

Propositio

.ij.

Tellas fixas alio q̄ diurno motu moueri: motūq̄
earum ad signorum successionē tendere.

Huius rei argumentum ex hoc: q̄ distantia earum in longi/
tudine a punctis solstitialibus & equinoctialibus non manet

eadem semper: sed crescit fm successionem signorum procedendo: ita vt stel-
le que antiquo tempore fuerunt ante puncta tropica & equalitatis: modo re-
periunt post ipsa puncta tropica & equalitatis. Quantoq; tempus inter cō-
siderationes antiquorum & nostras maius est: tāto a locis antiquis suis stel-
le magis reperiuntur fm successionem signorū elōgatē. Exemplū Abzrachis:
ante quē Timocaris obseruans reperit stellam azennech: que est spica virgi-
nis: ante caput equinoctij autumnalis per gra. 8. fere. Ipse autē Abzrachis re-
perit eandem ante punctū autumnalē gra. 6. tñ. In alijs quoq; stellis simi-
lem motum reperit Ptolemeus deinde comparans loca stellarū a se inuēta
ad ea que Abzrachis scripta reliquit. Inuenit ipsa quoq; permutata esse fm
signorum successionem. Adducit autē hoc exemplum anno secundo Antonij
mensē Bromathi: qui est octauus egyptiorum: nono die eius: occidente sole
in alexandria: parte postrema geminorum celum mediante: post meridiem
horis quinque & media equalibus. Considerauit solem & lunā per instrumen-
tum armillarū. & fuit sol visus in 3. gra. pisciū. & longitudo lune a sole. 92. g.
et octaua vnius. Sol tamen fm veritatem fuit in 3. g. & 24. vni⁹ gra. pisciū.
Est enim diuersitas aspectus eius iuxta horizonta. 2. m. & medium fere. Sic
luna visa fuit in 5. g. & sexta vnius geminorum celum mediante. Per instru-
mentum armillarum visa est lōgitudo stelle: que est cor leonis: a luna. 57. g.
et decime vnius. Sed oportuit lunam in medietate hore interea motā fuisse
circiter quartam partem sexte fm successionē signorum: & diuersitatem aspe-
ctus eius esse contra successionem signorum a loco viso suo per medietatem
sextē vnius. 6. qre visus locus lune a media hora post occasum solis fuit. 5. g.
et tertia geminorum. Sed inter eum & stellam dictam fuerunt. 57. gra. & de-
cima vnius. quare oportuit stellam esse in 2. g. & medietate fere leonis. Sic
distantia eius a pūcto tropico fuit. 32. g. & medietas fere. Abzrachis autē dixit
se cōsiderasse hanc stellam in anno. 50. tertie reuolutionis Kalippi: scz anno
196. a morte alexandri. & eam distitisse post punctum tropicum. 29. gra. & me-
dietate & tertia vnius. Ergo a tempore Abzrachis vsq; hanc Ptolemei consi-
derationē mota est. 2. gra. & duabus tertijs vnius. Tempus autē ab hora cō-
siderationis Abzrachis vsq; hanc Ptolemei considerationem fuit. 265. anni
egyptij: & pauloplus. Ex hoc cognitum est: vt in quibuscūq; libet. 100. annis vno
gradu fere fm successionē signorū mouerentur. Hinc accidisse videtur quod
Abzrachis de quātitate anni dixit: Puncta tropicorū & equalitatum ad par-
tem successionis signorū in anno non minus centesimo anno vnius gradus
mutari. Similem quoq; mutationē in alijs stellis fixi inuenit Ptolemeus
a locis earum que Abzrachis scripserat. Ex quibus satis concluditur propo-
sitionis intentio.

Propositio iij.

Motum stellarum fixarum circa axem eclyptice et
super eius polis fieri.

Nam latitudines stellarum quas Timocaris scripsit: & hi
qui ante Abzrachim fuerunt: ita quoq; ab Abzrachim reperte fue-
runt: similiter & a Ptolemeo cōsiderate. et si diuersitas aliqua
inter latitudines stellarum quas Abzrachis scripsit: & latitudi-
nes a Ptolemeo notatas reperta fuerit: tamē ipsa modica valde fuit: ita vt
talis euenire potuerat ratione instrumenti aut visus in cōsideratione. Sed
declinationēs ipsarum ab equinoctiali non sunt eedem ab illis inuente. ita

Septimus

vt neq3 Abzrachis easdem comprehenderet quas Timocaris et homines sui temporis scriptas reliquerunt. nec Ptolemeus concordet eis quas Abzrachis notauerat inueniret. Verum stellarum que sunt in medietate sphere: que est a puncto tropici biemalis: ad punctum tropici estiuales: per punctum vernale procedendo: declinationes meridiane quod minui: sed septentrionales augmentari videntur. Contra stellarum que sunt in medietate sphere reliqua: declinationes septentrionales minui: sed meridiane augmentari videntur. Nam de stella luminosa in vulture volante scripsit Timocaris: quod haberet declinationem septentrionalem. 5. gradus. et 4. quartarum vnius. similiter Abzrachis. Sed Ptolemeus. 5. gradus. et medietate et tertia. Stella media plciadum tempore Timocaris inclinata fuit ad septentrionem. 14. gradus. et medio. tempore Abzrachis. 15. gradus. et medio. 13. tempore Ptolemei. 16. gradus. et quarta. Aldebaran tempore Timocaris inclinata fuit ad septentrionem. 8. gradus. medio et quarta. Tempore Abzrachis. 9. gradus. medio et quarta. Tempore Ptolemei quasi. 11. gradus. Alhaiorh que est luminosior: tenet habenas: tempore Arsatilis inclinata fuit ad septentrionem. 40. gradus. tempore Abzrachis. 40. gradus. et quinta. tempore Ptolemei. 41. gradus. et sexta. Bellatrix que est in humero sinistro orionis: tempore Timocaris declinationem habuit septentrionalem gradus vnius et duarum quintarum. Tempore Abzrachis gradus vnius et 4. quintarum. Tempore Ptolemei gradus 2. et medietate. Que est in humero dextro orionis: tempore Timocaris habuit declinationem septentrionalem. 3. gradus. et medietas et tertia. Tempore Abzrachis. 4. gradus. et tertia. Tempore vero Ptolemei. 5. gradus. et quarta. Alhabor que est in ore canis: tempore Timocaris declinationem habuit meridianam. 16. gradus. et tertia. Abzrachis vero tempore. 16. gradus. Ptolemei vero. 15. gradus. medietate et quarta. In his itaque et alijs pluribus que sunt in hac medietate sphere: in qua est punctum vernale: inueniuntur declinationes successu temporis: septentrionales quidem augeri: et meridiane minui. et plurimum variationis in eis que iuxta punctum vernale: et minimum in his que iuxta puncta tropica sunt repertum. Item stella que est cor leonis a Timocaride reperta est declinata ad septentrionem. 21. gradus. et tertia. Ab Abzrachis. 20. gradus. et 2. tertijs. A Ptolemeo. 19. gradus. medietate et tertia. Azimech que spica virginis est: reperta est in declinatione septentrionali a Timocaride gradus 1. et 2. quintis. Ab Abzrachis tribus quintis vnius gradus. A Ptolemeo autem reperta est declinata ad meridiem medietate sexta. Stellam que est in extremitate caude vrse maioris: ad septentrionem inclinatam reperit Arsatilis. 61. gradus. et medietate. Abzrachis. 60. gradus. medietate et quarta. Ptolemeus. 59. gradus. et duabus tertijs. Alramech Timocaris dixit declinatam ad septentrionem. 31. gradus. et medietate. Abzrachis. 31. Ptolemeus. 29. gradus. et medietate. Stellam que est super cor scorpionis Timocaris reperit inclinatam ad meridiem. 18. gradus. et tertia. Abzrachis. 19. gradus. Ptolemeus gradus 24. et quarta. Ex his et alijs similibus videntur stelle in hac medietate declinationes septentrionales suas minuire: et meridianas augere. Talis vero declinationum varietas esse nequit: nisi stelle fixe in motu proprio: non circa axem mundi et super polos eius: sed circa axem ecliptice et super eius polos reuoluantur. Et quoniam huic positioni motus earum et varietates predictae pueniunt atque concordant: non erit inconueniens asserere motum hunc super axem et polos ecliptice fieri: quod est propositum.

Propositio iij.

Quantitatem motus stellarum fixarum secundum successio-
nem signorum ex mutatione declinationum suarum
affirmare.

Ad facilius deprehenditur ex stellis iuxta puncta equalita-
tis: quod illic declinatio plurimum variatur. Abrahâ inuenit me-
dium pleiadum in declinatione septentrionali. 15. gradus. et sexta.
Ptolemeus vero. 16. gradus. et quarta. Variatio itaque declinationis huius fuit in
265. annis et sexta unius et medietate sexte. Sed illud est fere equale qua de-
clinationes duorum graduum et tertiarum duarum ecliptice circa finem arie-
tis differunt. Alhaiorh tempore Abrahâ declinata fuit. 40. gradus. et duabus
quintis ad septentrionem. Sed tempore Ptolemei. 41. gradus. et quinta unius.
Facta igitur fuit in. 265. annis declinatio unius gradus et quattuor quintarum.
Sed huic differentie declinationum circa medietatem tauri in ecliptica respo-
dent. 2. gradus et 2. tertie. Numerus sinister orionis tempore Abrahâ de-
clinavit ad septentrionem gradus. 1. et 4. quintis. Tempore Ptolemei gradus. 2. et
medietate. Facta est igitur septentrionalior quasi in duobus tertijs gradus.
Huic aut differentie declinationum circa finem tauri respondent fere. 2. gra-
et. 2. tertia. unius ecliptice. Sili de stellis in alia medietate sphere compertum
Abrahâ reperit declinationem stelle que azimech seu spica dicitur ad septentrio-
nem tribus quintis partis unius. Ptolemeus vero ad meridiem medietate par-
tis. Facta igitur fuit meridionalior in parte una et decima unius. Huic vero dif-
ferentie declinationis in fine virginis respondet de ecliptica. 2. gradus. et 2. ter-
tia unius. Stellam in extremitate vrse maioris caude reperit Abrahâ de-
clinari ad septentrionem. 60. gradus. medietate et quarta unius. Ptolemeus. 59.
gradus. et 2. tertijs. Facta igitur est meridionalior parte una et duodecima unius.
Huic aut differentie declinationis in principio libe respondent de eclipti-
ca duo gradus et duo tertia unius. Alramech tempore Abrahâ habuit de-
clinationem. 31. gradus. sed tempore Ptolemei. 29. gradus. medietate et tertia ad se-
ptentrionem. Facta est igitur meridionalior gradus. 1. et sexta. Huic aut differ-
entie declinationis respondent in principio libe duo gradus et due tertie unius.
Ex his itaque et similibus satis compertum est: quod propter mutationes stellarum
in interuallo temporis inter Abrahâ et Ptolemeum: stellas oportuit mo-
tas esse secundum successione signorum gradus. 2. et duabus tertijs unius. dum vero duo
gradus et due tertie unius per. 265. annos diuiditur: fiet ut fere in. 100. annis
hic motus gradum attingat.

Propositio .v.

Quantitatem dicti motus ex considerationibus as-
seuerare.

Timocaris in alexandria anno. 41. reuolutionis prime Ka-
lippi: scilicet anno. 465. Nabuchodo. 29. die mensis Athus: cuius
crastinus erat. 30. ante medium noctis quasi tribus horis tempo-
ralibus. sed equalibus tribus horis et tertia. Sole existente in
septimo gradu aquarii vidit medietatem lune iam cooperuisse medietatem
sequentem pleiadum. fueruntque dies differentes propinqui equalibus et me-
dijs. Ideo secundum radices motus lune premissas fuit locus lune in. 20. m. primi
gradus tauri. et latitudo eius ab ecliptica septentrionalis. 3. g. 45. m. Sed lo-
cus eius visus fuit in alexandria. 29. gradus. 20. m. arietis. et latitudo eius in se-

Septimus

ptentrionē. 3. gra. 35. mi. Quoniā medium celi erat. 2. gra. geminoꝝ: fuit igit
medietas postrema pleiadum in. 29. gra. arietis et medietate fere. Quoniā
centrum lune precesserat ipsum aliquantulum. et fuit latitudo eius ad partē
septentrionis. 3. gra. et due tertie vnius fere: quoniam fuit parum septentrio/
nalis: lune centro. ¶ Item Agrias in bitinia in. 12. annoꝝ domitiani: scz
840. annoꝝ Nabucho. in die secūdo mensis Tobi: cui⁹ crastin⁹ fuit dies ter
tius. ante mediū noctis horis temporalib⁹ scz equalibus. 5. quia sol in sexto
sagittarij. cooperiri vidit meridianam partem pleiadum a cornu lune meri
diano. In alexandria aut id fuit ante medium noctis. 5. horis et tertia hore
equalis fm tempus differens. sed fm mediocre horis. 5. et medietate et quar
ta vnius. Ideo locus lune fm veritatē fuit. 3. gra. 7. m. tauri. et latitudo eius
4. gra. et medietas et tertia ad septentrionē. Locus aut visus eius in bitinia fuit
3. gra. 15. mi. tauri. et latitudo in septentrionem. 4. gra. Mediabat enī celum
2. gra. piscium. Fuit igitur locus sequentis partis pleiadum. 3. gra. et quarta
tauri. et latitudo in septentrionem. 3. gra. et due tertie. Ex his constat latitudi
nem mansisse inuariatam: sed in longitudine mutatam esse fm successionem
3. gra. 45. mi. in annis. 175. ergo in. 100. annis vno gradu mouentur. ¶ Pre
terea Timocaris in alexandria anno. 30. reuolutionis prime annoꝝ Kalip
pi: scz anno. 454. Nabuchodo. die quinta mensis Tobi: a nocte eius quem
sequit sextus: ante mediū noctis. 4. horis temporalibus etiā equalibus fere.
Sole in. 15. g. pisciū: vidit q luna consecuta erat azimech spicam medietate
sua: que opponitur orienti equalitatis. et sequebatur lunam azimech parte. 3.
diametri lune versus septentrionē. Locus igitur lune fm numerationē fuit
21. gra. 21. m. virginis. et latitudo eius ad partem meridiei gra. 1. medietas et
tertia. Sed locus visus fuit. 22. gra. 12. mi. virginis. et latitudo eius ad partē
meridiei gra. 2. fere. Medium enim cancri celum mediabat. fuit itaqz locus
azimech. 21. gra. et tertia virginis. et latitudo eius ad meridiem. 2. gra. Simi
liter in anno. 42. eiusdē reuolutionis: scz anno. 466. Nabucho. die septimo
mensis et medietate: siue tribus horis eqlib⁹ et octaua vnius. Sole in medio
scorpij postqz orta est luna: vidit azimech cōtingere latus lune septentriona
le. Licz aut scripserit fuisse post noctis medium. 3. horis temporalibus et me
diate. Oportuit tamen id fuisse duabus horis et medietate equalibus post
noctis medium fm tempus differens. sed fm tempus mediocre duabus ho
ris equalibus tm: q tunc celum mediaret. 22. gra. et medietas geminoꝝ. et
ascenderēt partes virginis circa azimech. Locus igitur lune fm veritatem
fuit. 21. gra. 30. m. virginis. et latitudo eius ad meridiē. 2. gra. et medius. Sed
locus visus fuit. 22. gra. et medietas. et latitudo. 2. gra. et quarta. quare locus
azimech habuit latitudinē. 2. gra. ad meridiem. et fuit tunc in. 22. gra. et me
diate virginis. In. 12. itaqz annis qui fuerant inter has considerationes
mota est azimech per sextam partē gradus. quare in sextuplo huius tempo
ris: scz. 72. annis moueretur stella per gradum vnum. Sed quia tempus il
lud breue fuit: non erit ei standū. ¶ Nileus aut geometra rome in anno pri
mo Traiani: scilicet anno Nabuchodo. 845. transacto die. 15. mensis Mesir
in nocte quam sequitur dies. 16. post medium noctis. 4. horis temporalibus
considerare volens azimech: intellexit eam a luna coopertam. Nam in fine
hore vndecime: scz quinqz horis temporalibus post medium noctis luna vi
debatur iam post se reliquisse azimech per quantitatem minorem diametro
lune: in equidistantia a duobus cornubus eius. Fuit aut hec visibilis coniū
ctio respectu meridiani romanoꝝ quinqz horis equalibus post medium

lib. de q. v. v. d.

ad p. 1. 1. 1.

de d. 1. 1. 1.

noctis: quoniam sol fuit in. 20. gradu capricorni. In alexandria aut sex ho-
ris equalibus et tertia hore fm tempus differens. et fm tempus mediocre sex
horis et quarta hore: aut plus parum. Tunc aut luna vero cursu fuit in. 25. g.
medietate et quarta virginis: habens latitudinem meridianam vnus gra-
dus et tertie partis vnus. Scdm aspectum apparuit in. 26. gra. et quarta vir-
ginis in latitudine eadem meridianam duorum graduum. quoniam in celi me-
dio quartus gradus libe extitit. Locus itaqz azimech in. 26. gra. et qrtia vni-
gradus virginis fuisse dicit et concludit. Mansit itaqz latitudo stelle huius
inuariata. Verum in annis egyptijs. 391. qui fuerunt inter hanc Nilei ob-
seruationem et Timocaridis: eam que fuit in anno Nabuchodo. 454. mota
est stella. 3. gra. 55. m. Similiter in. 379. annis q fuerunt inter hanc et Timo-
caridis sequentem: scz in anno. 466. Nabuchodo. consideratione stella transi-
uit. 3. g. 45. m. vnde in. 100. annis mota fere per vnum gradum existimabit.
Amplius in anno. 36. reuolutionis prime Kalippi considerauit in alexan-
dria lunam fere contingere fm limbum eius septentrionalem vnam ex stel-
lis tribus: que ceteris septentrionalior est in fronte scorpionis. Nec aut con-
sideratio fuit in anno a principio regni Nabucho. 456. die. 16. mensis Baba
transacto: in nocte quam sequitur dies. 17. tribus horis temporalibus post me-
dium noctis. equalibus vo tribus et duabus quintis vnus. quonia sol in. 26
gradu sagittarij fuit. Illud quidem fm tempus differens. et fm tempus me-
diocre tribus horis et sexta hore. Tunc aut luna vero cursu suo ad vnum gra-
dum et quartam gradus scorpionis peruenit: habens latitudinem septentrio-
nalem vnus gradus et tertia. Visui vo luna apparuit in secundo gradu scor-
pionis: cum latitudine septentrionali. 1. gra. et duodecima vnus gra. quonia
in celi medio fuit medietas leonis. Quamobrem et huius stelle locus fuit in
secundo gradu scorpionis. latitudinemqz. 1. gra. et tertie ad septentrionem ha-
buit. Similiter etia stellam rome considerauit Nileus geometra in anno
primo Traiani: dum luna fm estimatione fuit ei coniuncta. Nam cornu lu-
ne meridianum videbatur in recta linea cum stella media et stella meridia-
na trium que in fronte scorpionis sunt. Centrum aut eius fm coniectura pu-
tabatur distare a stella media: quantum ipsa media a meridionali dictarum
stellarum distat: et posterius stella media fm successionem signorum. Fuit aut
consideratio hec in anno Nabuchodonosaris. 845. transacto. 18. die mensis
Mesir: post medium noctis quam sequitur dies. 19. quinqz horis tempo-ali-
bus transactis. equalibus vo sex et sexta vnus. Quoniam sol fuit in. 23. gra.
capricorni. istud quidem ad meridianum consideratoris referendo. In ale-
xandria autem oportuit esse hanc considerationem post medium noctis septem
horis equalibus et medietate fm tempus differens: et mediocre fere: du quide
luna vero itinere suo ad. 5. gra. 20. minu. scorpionis peruenisset: habens lati-
tudinem septentrionalem. 2. gra. 10. minu. fm visum vo in. 5. gradu. 55. minu.
scorpionis estimabat. In latitudine itidem septentrionali vnus gra. 20. mi.
quonia medium celi fuit postremus gradus libe. Constat igitur in hoc tem-
pore dictam stellam fuisse fere in quinto gradu. 55. minu. scorpj: habendo la-
titudinem septentrionalem. 1. gra. 20. minu. In tempore igitur. 391. annoru
egyptioru qui inter duas fuerut considerationes: stella hec suam seruans latitu-
dine. 3. g. 55. m. mota est. quare in. 100. annis: quemadmodu superius: vnus
respondebit gradus: quod hucusqz quesuimus.

Propositio .vi.

Septimus

De motu stellarum fixarum quid alij senserint explanare.

In ciuitate Tracta diligentissimus philosophie Albategni anno. 1191. Adhuc carnaz siue Alexandri magni completis. si quidē a principio regni Nabuchodo. 1626. annis stellas fixas considerauit: et loca earum eis quibus in tempore preterito videbantur cōferebat. Differentiam quoque locorum in tempus medium distribuit: quatenus haberet motus vnius quantitatem. Stellam enī septentrionalem ex tribus q̄ in fronte scorpij site sunt: deprehēdit ipse in. 17. g. 50. m. scorpij. q̄ quidē Nileo geometre: quemadmodū recitatū est: videbatur in. 5. g. 55. m. scorpij. Oportuit igitur stellam in tempore medio duarum considerationū motam esse per. 12. g. 55. m. est autē tempus illud. 782. anni egyptij. quoniam Nileus anno a principio regni Nabuchodo. 845. suam perfecit considerationem. Si itaque ex hoc tempore medio vni gradui suam dederimus portionem: videbitur stella ipsa in. 66. annis solaribus fere mota per vñū gradū. Simile fecit ipse per alias stellas. Nam cor leonis: quod Ptolemeus in. 2. g. 10. m. leonis considerauit: inuenit ipse in. 4. g. 50. m. eiusdem. Quidā vō antiquorū putabant spheram stellarum fixarum moueri continue ad orientem donec. 8. g. itinere suo describeret. deinde redire ad occidentem mouēdo tantundem. postea vō motum pristinū reuerti affirmabāt. Vni autē gradui. 80. annos dederunt: Partim ex hoc inducti: quia per solis maximā varietatem et quantitates annorum solarium comperiebant varias: sphere octauę motum trepidationis opinabantur. Siue igitur instrumentorum incertitudo hanc varietatem immiserit: siue motum quendam adhuc nobis occultū stellis fixis natura indiderit: difficile admodum est et erit: huius motus qualitatem eniti: propter tarditatem eius. Nam si maiores nostri suis decepti sunt instrumentis: et nos decipiemur necessario: cum nostre considerationes: nisi antiquorum conferantur obseruationibus: nihil vnquā edocebunt. At si occultum illum motum inesse stellis estimabimus: expediet oculum ad stellas fixas habere assiduū. Posterorūq̄ itidem scriptas considerationes liberare.

Propositio vij.

Selle fixe quantum ab arietis initio et ab ecliptica ipsa distent: instrumenti ingenio cōprehendere.

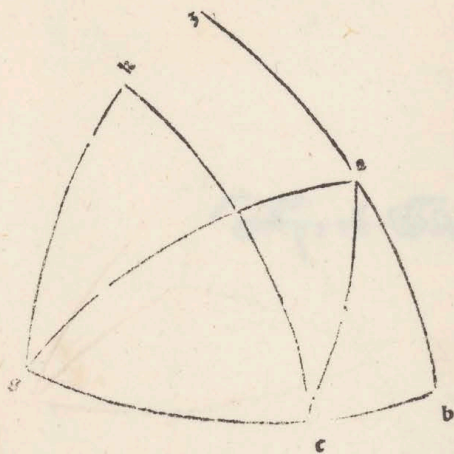
Dum superius locum lune cupiebas: instrumentum armillarum sole rectificabas. Nunc vō quoniam sol adhuc supra horizontem manens: stellas fixas apparere non sinit: per locum lune visum certe numeratū instrumentū aptabis. Et quālibet stellarū: donec per vtrūq̄ regule foramen ad oculum radiabitur considerabis. mox enim velut in luna et longitudo et latitudo cognoscetur.

Propositio viij.

Cum distantie trium inter se stellarum fixarū note fuerint: quarū due in ecliptica loca habuerint nota: extra eclipticam existentis longitudinem et latitudinem patefacere.

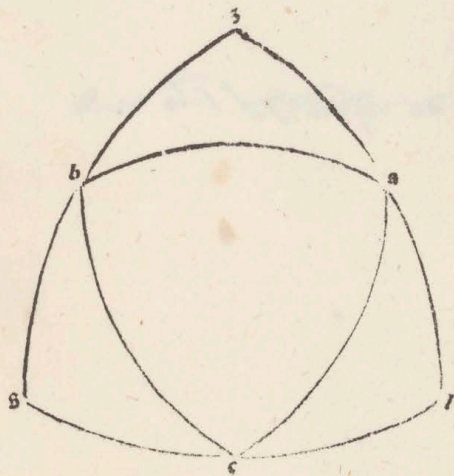
Distantiam intellige arcum circuli magni ad centra stella.

rum in ecliptica existentium terminati. ¶ Sit in conuexo sphere arcus ecliptice. b. g. punctus. b. vna: et. c. alia stellarum in ecliptica existentium. A. vo sit stella extra eclipticam existens. Productisq; arcubus distantiarum. a. b. et. a. c. a polo ecliptice. 3. demittatur ad eclipticā per stellam. a. transiens arcus. 3. a. g. Jam dico: q; arcus. b. g. notus erit cū arcu. a. g. latitudinis. Triangulus enim. a. b. c. ex arcubus circuloꝝ magnorum notus constat. quare per scientiam trianguloꝝ sphericalium angulus eius. a. b. c. notus erit. Et quia angulus. a. g. b. rectus est: erit arcus. a. g. latitudinis notus cū arcu b. g. Sed stelle. b. locus in ecliptica supponit cognitus: vnde locus stelle. g. notus veniet: quod intendebatur. Verum hic 7 in sequentibus caute aspiciendum est qualiter stella: cuius locus queritur: ad reliquas se habeat. Nam si fm quantitatem arcus. a. c. super. b. polo. d. describeris circūferentiā. itēq; sup polo. c. fm quantitatem. a. b. videbis sectionem earum in. k. puncto. Posita igit stellā in. k. idem per omnia crit opus ad vtrāq; stellarū. a. et. k. que tamen in diuersis locis statuunt. Notandum igitur erit. an stella cuius locus inuestigatur: alteram duarum reliquarum fm successionem signorum sequatur an cōtra. quod quidem distantie ipse satis edocebunt. Si nāq; a. ad. b. et. c. distantias habuerit equales: locus eius in ecliptica inter. b. et. c. precise medi⁹ erit. Si vo inequales a puncto medio recederunt: locus eius versus eam stellam a qua minus distat. Hoc quoq; pacto in sequentibus te expeditis.

Propositio ix.

Distantijs trium stellarū inter se notis: quarum in ecliptica vna locum habet notū: altera vo duarū extra eclipticam existentium longitudinem cum latitudine cognitas habet: Tertiā quantū ab arietis initio atq; ab ecliptica distet inquirere.

¶ Sit arcus ecliptice. g. l. in quo pñctus. c. stellā cuius notus est locus significet. b. vo stellam extra eclipticam existentem: cuius quidē in ecliptica locus cognitus est cum eius latitudine. Et sit. a. stella cuius locum querimus. continuatis tribus punctis. a. b. et. c. per arcus circuloꝝ magnorum. a. b. a. c. b. c. 7 producantur a polo. 3. ecliptice due quarte circūferentiā per duo pñcta que sunt. a. et. b. q̄sunt. 3. a. l. 3. b. g. Quia itaq; triangulus. a. b. c. tria nota habet latera: erit eius angulus. a. b. c. ex sciētia trianguloꝝ sphericalium cognitus. sed 7 trianguli. b. g. c. latus. b. c. cum latere. b. g. nota sunt. 7 angulus. g. rectus. fit igitur angulus. c. b. g. notus. et ideo totus angulus. a. b. g. cognitus. ei q; coniunctus. a. b. 3. inuentus. Habes ergo triangulū. a. b. 3. cuius angulus. a. b. 3. notus est: 7 duo latera eius. a. b. et. b. 3. nota. vnde arcus. a. 3. erit cognitus. quare 7 complementum eius datum: arcus scilicet. a. l. qui est latitudo stelle quesita. Sed et propter idem quod premissum est: erit etiam angulus. a. 3. b. notus. cuius quantitatem determinat arcus. g. l. qui propter hec cognitus est. Cum autem locus stelle. b. in ecliptica sciatur: erit et locus stelle. a. in ecliptica scitus: qui querebatur. Quāuis enim varie possint accidere stellarum habitudines: quarum queq; suam poscit figurationem: hac tamen vnica si te exercueris: scientiam trianguloꝝ sphericalium considerando: propositum quodcūq; ad nutum exequeris.

Propositio x.

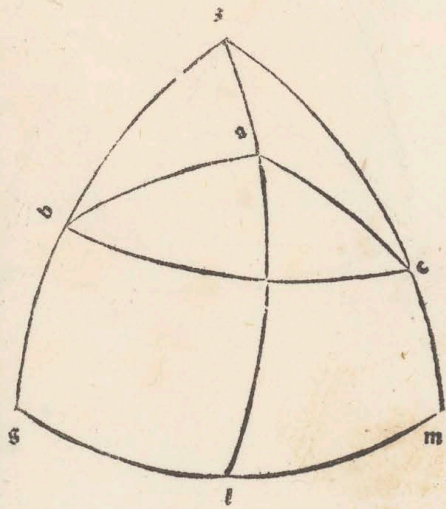
Septimus

Tres stelle fixe notas inter se distancias si habuerint et duabus earum quibuslibet longitudes latitudinesque scitas habentibus: relique longitudo cum latitudine non ignorabitur.

Sit arcus ecliptice. g. l. m. punctus. b. locus stelle cuius longitudo nota supponitur: atque latitudo. c. reliqua stella sicut precedens nota. A. vero cui locus queritur. Concluso triangulo. a. b. c. ductis arcibus. a. b. a. c. et b. c. demittantur a polo zodiaci. z. tres quarte circulorum magnorum: que sint z. b. g. z. a. l. z. c. m. Dico quod arcus. g. l. notus fiat: et ob hoc distans stelle a principio arietis. Est enim arcus. g. m. ex hypotesi cognitus. qui cum determinet quantitatem anguli. g. z. m. erit ipse angulus. g. z. m. inuentus. Cum autem triangulus. b. z. c. latera omnia habeat scita: et angulum. z. iam notum: erit ipsius angulus. c. b. z. notus. Item trianguli. a. b. c. omnia latera hypotesis nota reddidit. quare et angulus eius. a. b. c. cognitus. quem si ex angulo. c. b. z. noto dempseris: manebit angulus. a. b. z. scitus. Duo autem latera. a. b. et b. z. nota sunt. quare angulus. a. z. b. notus erit: et arcus. a. z. similiter. Sic igitur arcus. g. l. elicitus est: quoniam ipse quantitatem anguli. a. z. b. determinat. Locus autem stelle. b. in ecliptica ex hypotesi scitur. unde locus stelle. a. non ignorabitur. Arcum vero. a. z. iam notum ex quadrante: si proieceris: reliquum habebis latitudinis arcum. a. l. non ignotum: quod intendebam. Alios figurationum modos: quoniam quidem propter dicta faciles: missos facio. Tandem correlarium: si libet: inferas magnum.

Correlarium.

Si uniuerse stelle scitas habuerint inter se distancias: due vero duntaxat longitudine et latitudine constiterint: reliquas cunctas quantum ab arietis distent initio: quantumque ab ecliptica versus alterum remoneantur polorum: cognitae fieri necesse est.

Explicit Liber Septimus Epitomatis

Sequitur Octauus.

Liber Octauus Stellarum Fixarum descriptionem amplior
rem prosequitur. Item varietatem habitudinum stellarum ad
luminaria et planetas: Horizontem quoque et Meridianum:
Declinationem item earundem: cum passione quadam ipsis
a Sole adducta: utili serie luculentissime absoluit.

Propositio

Prima.

Jam Lacteam per stellas que
in ea sunt notabiliores descri-
bere.

Hec celi zona diuersi coloris: et in-
qualis latitudinis sensui apparet La-
ctea vocata est: quod lactis colore ut plu-
rimum imitari videatur. Que quousque
totum firmamentum ambiat: habet
tamen duos ramos a se diuisos. Quo-
rum quidem unus apud imaginem Laris
initium est Reliquus vero apud stellas
galline sumit originem. Sane autem prin-
cipali initium libito demus apud Le-
taurum. Stella autem que est in iunctura
pedis dextri posterioris: sita est in ipsa via lactea: parum recedens a margi-
ne aut circiferentia eius septentrionali. Que vero in genu sinistro anteriori in
medio huius vie cernitur. Ea autem que circa posteriores pedes pars est spis-
sio: siue lucidio: parum apparet. Deinde margo septentrionalis procedit ad
stellam posteriorem in dorso Lupi. Verum ab ea versus meridiem gradu uno
et dimidio remouetur. Meridionalis autem margo per septentrionalem dua-
rum: que sunt Ignis: et per meridionalem duarum que sunt in basi Laris in-
cedit. Pars denique septentrionalis eius tres spondiles postremas Scorpio-
nis includit. Meridionalis vero margo per eam que in calcaneo pedis de-
xtri anterioris sagittarij est incedit: et per eius stellam que in manu eius est
sinistra. Pars que spondiles scorpionis continet: rara est. Que vero hastulam
sagitte comprehendit: spissa est admodum: ab hoc loco equalis seruato vic-
lactee latitudo usque ad vulturem volantem. Stella autem quam habet postre-
mum caude serpentis: precedit marginem septentrionalem uno gradu fere.
Luminosam vero que inter spatulas vulturis est: prope habet margo meri-
dionalis. Sagittam preterea totam in hac zona videbis. Dehinc ad galli-
nam tendit. Latus enim septentrionale duas: que in pede meridiano sunt:
stellas habet. Meridionale vero eam que ale sinistre extrema cernitur. Postea
margo septentrionalis meridianam trium stellarum que in pileo Lephei sunt
continet. Hoc etiam in loco duo rami considerantur extendi. Unus quidem
ad septentrionem et orientem. Alius vero ad meridiem et orientem. Totam
denique Cassiopeiam comprehendit hec zona: dempta vnica que in extremi-
tate pedis est stella. et partes extreme densiores videntur partibus medijs que
in hoc loco vie lactee sunt. Latus exinde septentrionale huius zone: quod mul-
te raritatis est: stella in dextro genu Herculis sita terminatur. Meridiona-

Octauus

le vo latus lucidiorē Herculis habet stellam: quod quidem densitatis est plurime. Ab hoc postea loco raritatem magnam habet hec zona: cuius quidem latus septentrionale stellam Albaiob: et duas que in brachio agitatoris dextro sunt preterit. eas enim in via lactea versus occidentem relinquit. Margini vo meridionali: ea que in tali sinistro est: terminum ponit. Deinde procedit ad pedes geminorum. Omnes namque que in pedibus sunt comprehendit stellas. Margo quoque eius occidentalis ad duas septentrionales que sunt in manu orionis terminatur. Duos etiam canes preterit: minorem quidem ad orientem: maiorem vo occidentē versus relinquens. Verum margo occidentalis eas que in collo sunt canis maioris fere continet. Postea procedit hec zona ad nauim. Comprehendit enim fere omnes stellas clypei: qui est in capite nauis. Deinde transit per duas lucidas: quarum vna est in latere nauis prope malum. Alia in pede mali: et tandem continuatur ei parti: a qua sumpsimus initium. Partialis autē zona: cuius supra meminimus: apud larem incipiens primas tres spondiles scorpionis: que scilicet in principio caude sunt transit. Stella vo sequens cor scorpionis: a margine occidentali remota est vno gradu fere. Stella vo que est in spondili quarta: videtur in aere puro inter hunc ramum et zonam principalem. Postea ramus ille ad zonam principalem instar portionis circuli se reflectit. Margo enim occidentalis eam que in genu dextro serpentarij est: et eam que in cubito dextro situm habet cōplectit. Orientalis itaque margo per talem dextrū et stellam occidentalem que in manu dextra est incedit. hic quoque ramus ille terminum habet. Due namque stelle que in cauda serpentis sunt: in celo puro cernunt. Ramus ille plurimū habet raritatis: preter eam partem: que tres scorpionis spondiles continet. hec enim paulo densior est. Est et alius ramus siue partialis zona: cuius quidem terminus quattuor stellas que circa humerum dextrum serpentarij sunt continet. Marginem autem orientalem prope modū cōtingit lucida que in cauda vulturis volantis est: occidentālē quoque vna stellarum que circa serpentarium sunt: ab humero eius distatissima terminat. Deinde procedit ad rostrum galline cum angustia et raritate multa: adeo quod putetur interruptio apud rostrum. Postea vo amplior: atque densior vsque ad pectus galline tendit. Indeque ad humerum dextrum duasque stellas que in pede dextro sunt: versus septentrionem scilicet cum raritate notabili vergit. Postea vo celum videtur purum et stellis carens vsque ad eam que in cauda galline est. Habes enī breuem vie lactee descriptionem: quam si ampliorē velis Ptolemei scripta consule.

Propositio .ij.

Sphera solida quo pacto fabricanda sit explanare. Sphera ex metallo vel alia materia durabili cōfice. Cui si sit capax: colorem adhibe celestinum. Et in eius cōuexo duo puncta per diametrum opposita inueni: que polos zodiaci representabunt. Et super altero eorum describe circūferentiā circuli magni in ipsa sphaera: quam more vulgato in 360. partes equales describe. et apud eam nomina signorum zodiaci duodecim ex ordine suo describe: dando cuilibet 30. gradus. Deinde laminā tenuē atque flexibilem accipe. in cuius superficie lineam rectam equalem semicircūferentie prius descripte constituas. et eam in 180. partes equales diuide. Numerosque harum partium a medio huius linee diuise per terminos procedēdo: donec

utroque ad.90. peruenies collocabis. Officio enim huius lamine stellarum latitudines comprehendunt. In duobus lamine terminis: duobusque punctis in pueri sphere sibi oppositis foramina facias: et ipsam laminam corpori spherico duobus clavis connecte: sic ut circa clauos illos leuiter volui possit. Quo facto: stellas fixas siue considerationibus tuis: siue rectificatione alia in longitudine et latitudine cognitias habeto. Cumque earum quamcumque sphere imprimere voles: lamine circumscribere extremitatem: que per polos zodiaci transit ad locum stelle: in ecliptica constitue. numerataque latitudine ad partem suam apud terminum eius notam fere insigas: que posthac stelle huius vices geret. Impressis igitur hoc precepto omnibus unius imaginis stellis: lineas imaginem ipsam terminantes ita producas: ut suum queque stella aut locum aut membrum habeat. Similiter viam lacteam in conuexo sphere designare poteris: si prius stellas notatu dignas in ea sitas cognoueris. Deinde per duos polos ecliptice et principium cancri circumferentiam circuli magni produce: et in ea duos mundi polos per maximam solis declinationem inuenias. Et super altero eorum circumferentiam circuli magni describe vice equinoctialis. quam per.360. partes equales: quemadmodum eclipticam: diuisisse poteris. In polis autem repertis duo foramina rotunda facias. ipsis namque clauis duo postea immittentur: circa quos sphaera voluetur. Habes itaque sphaeram absolutam. Postea armillam apte magnitudinis conficies. in cuius una superficie: que in meridiano semper statuenda est: circumferentiam facias circuli: quam itidem in.360. equas distribue partes. Et numeros harum partium a duobus punctis diametraliter oppositis usque ad.90. utrumque extende. In ipsis autem duobus punctis foramina duo facias predictis equalia: ut sphaera sub hac armilla posita: circa clauos foraminibus immisos instar primi mobilis circuire possit. Aptabis denique aliam armillam. in cuius superficie iterum modo predicto circumferentiam circuli in.360. partes diuides. que quidem horizontis vices tenebit. Ut respectu huius alteri polo: mundi eleuari: et tota sphaera pro habitudine cuiusque regionis situari possit. Opus erit etiam quarta circumferentia in nonaginta partes equales diuisa. Nec fiet ex lamina tenui. et summitati meridiani adhaerebit. Verum libere sub eo ad omnes fere horizontis partes decurrendo faciet officium suum. Nam si notam stelle ad numerum altitudinis supra horizontem ipsius stelle in hac quarta posueris: sphaera prius secundum alterius polo: eleuationem disposita: videbis corpus sphericum instar firmamenti esse constitutum.

Propositio .iij.

Arietates habitudinum quas Stelle fixe ad Solem et Lunam reliquasque stellas habent erraticas pronunciare.

Habitudo stellarum fixarum ad luminaria et quinq; retro gradas stellas: sit nunc per coniunctionem: nunc per oppositionem. quandoque vero per aspectum trinum: sextilem: aut quartum. Per coniunctionem quidem generaliter: dum centrum stelle fixe et centrum planete complectitur vnus circulo: um magno: um per polos ecliptice transeuntium. Similiter per oppositionem. Per aspectum vero trinum dum circuli magni per polos ecliptice ducti: quorum vnus centrum stelle fixe: alius centrum planete continet: a se distant per tertiam partem zodiaci. Per aspectum vero sextilem dum eorum: quos diximus: circulo: distantia sextam partem zodiaci habet.

Octauus

Et per quartum aspectum quando distantia eorum quadranti equatur: huiusmodi habitudines singulis: quas firmamentū habet: stellis accidunt. Specialior: tamen reperitur habitudo ad planetas earum stellarum quas in suo itinere planete offendit: dum scilicet aliquis quinq; retrogradorū ad lineā rectā que a centro mundi ad stellam fixam protenditur peruenit. Nec enim habitudo nomen coniunctionis sibi vendicat propriissime. Idem accidit eis respectu luminariū. Sed amplius Sol enim velocior est cursu stellis fixis: quo fit ut stella que pridem post solis occasum videbatur: propter vicinitatem solis apparere desinit. hanc habitudinē appellat occasum vespertinū. Deinde sol tendit ad coniunctionem cum stella fixa. Postea vero dum sol adeo recedit a stella: ut quā prius propter vicinitatem solis non videbatur: denuo apparere incipiat ante solis ortum. huius habitudini ortus matutini nomē dedere philosophi. Respectu deniq; lune has habitudines considerandas intellige.

Propositio iij.

Varias stelle fixe ad horizontē habitudines accipiant enarrare.

Quattuor sunt huiusmodi habitudines: scilicet ortus: mediatio celi super terrā: occasus: et mediatio celi sub terra. Nam in horizonte recto omnis stella oritur et occidit: cum poli motus primi sunt in horizontis superficie: que ob eam rem omnes equinoctiali equidistantes circulos per mediū secat. vnde etiam mora stelle diurna nocturnā equabit moram. Quis quoq; stella bis celū mediabit: aut ad meridianum perueniet. semel super terram: et semel sub terra. Vbi vero poli mundi sunt poli horizontis: nulla stellarum oritur aut occidit. Equinoctialis enī in superficie horizontis circumuoluitur. reliqui vero circuli ei equidistantes: et horizonti in circuitione sua equidistant. Quare stelle in hemispherio superiori non occidunt. Stelle autē inferioris hemispherij non oriuntur. Verum vnaqueq; ipsarum bis celum mediabit in vna circuitione. Ne quidē super terram: ille vero sub terra. Ceteri vero horizontes: ad quos equinoctialis inclinatur: quibus alter polorum eleuatur: hoc considerationis habebunt. Intelligēdi sunt duo circuli parui equales sibi: et equinoctiali equidistantes. quorū vterq; circulum horizontis contingat. Sic quidem apud polum mundi eleuatum: ille vero apud polum depressum. Quicquid igitur stellarum inter alterū parvorum circulorum et polum eleuatum comprehendit: non occidit. Quod vero inter polum depressum et paruum circulum complectitur: nunquā oriatur nec occidet: sed semper occultabitur. Verum vnaqueq; harum stellarum meridianū vna circuitione bis attinget. hec quidem super terram: illa sub terra. Reliquę autē stelle omnes: quas claudunt dicti duo parui circuli: et oriuntur et occidunt: mediantq; celum vna vice super terrā: alia vero sub terra. Preterea siue ab horizonte siue a meridiano stella moueri ceperit: tempora reditionū apud sensum equalia censebuntur. Tempus etiā quo stella a parte meridiani supra terram: ad partem meridiani sub terra: aut econtra perducitur: temporis quoad principium motus reuertitur equalē est: quoniā omnes parallelos in quibus itinera stellarū metimur: meridianus per eōs scindit. Quod autē tempus ortui atq; occasui interiacet: inequale est tempori quo stella ab occasu ad ortum sub terra reuertitur. Hoc quidem in omni horizonte obliquo contingit: demptis tamen stellis: que in equinoctiali sunt circulo: quibus supra terrā et sub terra equalē moram equinoctialis ab horizonte per mediū

sectus tribuit. Amplius quod ab ortu stelle tempus est: ad mediationē celi supra terrā: equatur tempori quod a mediatione celi ad occasum fluit. Meridianus enim portiones parallelorū que supra horizontem sunt omnes per equalia secat. Idem accidit sub horizonte. Tempus aut quod fluit a mediatione celi supra terrā ad stelle occasum in sphaera recta: eque est tempori quod transit ab occasu ad mediationē celi sub terra. In sphaera vero obliqua inaequale semper: nisi stella sit in equinoctiali. Similiter tempus a mediatione celi sub terra ad ortū: equale est in sphaera recta tempori quod est ab ortu ad mediationem celi supra terram. In obliqua vero non: nisi stellam in equinoctiali reperias. Accidit denique in sphaera recta: quod omnes stelle celum simul mediantes: etiam simul orientantur et occidant. Secluso tamen motu earum: qui inter has instantiam facit: quāvis admodum parvus accidit. In sphaera vero obliqua non sic: sed stellarum que una celum mediant: que septentrionalior est: meridianā oriendo praeuenit: occidendo vero sequitur etc.

Propositio

.v.

Actas stellarum habitudines vtiliter cōmiscere.

Comiscebimus siquidem has habitudines dum quaeque stellarum cum qua parte zodiaci oriatur: occidat aut celum mediet. Considerabimus etiam cum qua stellarum fixarum quisque planetarum aut oriatur: aut occidat: siue celum mediet. Ad eas tamen habitudines quas stelle ad solem et horizontem habent: specialius descendemus. In nouem enim modos eas partiemur. Prima habitudo est ortus matutini: dum scilicet sol et stella ipsa in orientali parte horizontis statuuntur. Huic tres sunt modi. Unus quando stella sub radijs solis existens: statim post solem ortum oritur. Alius quando sol et stella simul oriuntur. Sed horum duorum neuter sensu percipitur. Tertius dum stella radios egrediens: prior sole oritur. Secunda habitudo dicitur mediatio celi matutina: quando scilicet sole in orientali parte horizontis existente: stella est in medio celi. Cuius item tres modos distinguimus. Quorum unus est: dum statim post solem ortum stella celum mediat. Nec enim habitudo visu considerari nequit. Alius modus accidit: quando sole oriente stella celum mediat. qui quoque modus videri non potest. Tertius modus: quando statim postquam stella celum mediat: sol oritur. hic visu notari potest. Tertia habitudo: quando sol in orientali parte et stella in occidentali parte horizontis constituuntur. et dicitur occasus matutinus. Cui tres sunt modi. Unus quando statim post solem ortum stella occidit. Alius quando sol et stella in horizonte statuuntur precipissime. ille quidem ex parte orientis: hec vero ex parte occidentis. Sed neuter horum modorum sensu dinoscitur. Tertius modus: quando statim post stellam occidentem sol oritur. illum sensus comprehendere potest. Quarta habitudo vocatur ortus meridianus. que fit dum sol in meridiano: et stella in orientali horizontis parte fuerint. Cui duos modos dabimus. Unum dum sol in medio celi super terram fuerit et stella oritur. qui diurnus dicitur. Alium dum sol in medio celi sub terra fuerit: et stella in ortu. qui nocturnus appellabitur. Primum sensus comprehendere non poterit: sed secundum. Quinta habitudo est mediatio celi meridiana. que contingit dum stella celum mediat: sole meridianum occupante. Cui duo sunt modi diurni. Unus dum sol et stella simul sunt in meridiano supra terram. Alius dum sol est in meridiano supra terram: et stella in medio celi sub terra. Et neuter horum sensu cognoscitur. Duo quoque modi no-

Octauus

etur ni. Vnus dum sol est in meridiano sub terra: et stella in medio celi supra terram. Alius dum sol itidem est in medio celi sub terra: et stella cum eo in meridiano sub terra. Primus horum duorum sensui patere potest: non secundus. Sexta habitudo dicitur occasus meridianus: dum scilicet sol in meridiano est et stella occidit. Cuius duo sunt modi. Vnus diurnus: quando scilicet sol est in medio celi supra terram: et stella occidit. qui non videtur. Alius dum sol est in medio celi sub terra: et stella occidit. et hic modus sensui patet. Septima habitudo vespertinus ortus nominatur: dum scilicet sol occidentalem partem horizontis occupat: stella vero orientalem. Hinc tres modos distinguimus. Vnus est quando statim post solem occidentem stella oritur. et hic videri potest. Alius quando sole occidente stella oritur. que non videtur. Tertius quando post stellam ortam statim sol occidit. sed neque modus iste sensum intrat. Octaua habitudini mediationis celi vespertine nomen erit. que accidit dum solem in occidentem: et stellam in medio celi supra terram aut sub terra statuimus. Hec habet tres modos. Quorum vnus dum post solem occidentem stella statim celum mediat: supra terram quidem aut sub terra. Alius dum simul sol occidit et stella celum mediat. Tertius quando post stellam celum mediantem sol occidit. Nona habitudo erit quando sol et stella in occidentali parte horizontis continentur: et dicitur occasus vespertinus. Quam in tres partemur modos. Vnus accidit quando stella sub radijs solis existens: occidit post solis occasum. Alius quando sol et stella coniuncti simul occidunt. Tertius quando stella radijs solaribus implicita: ante quam sol occidit.

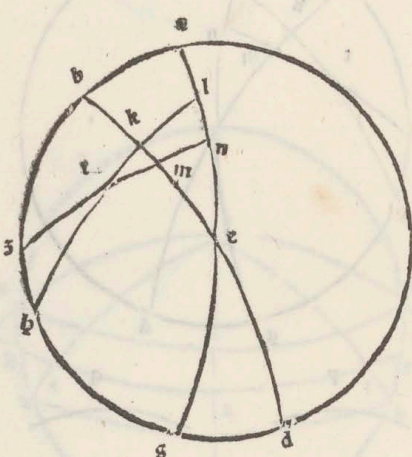
Propositio vj.

Stella fixa cuius ab arietis initio alteroque polorum ecliptice remotio noscitur: quantam ab equinoctiali declinationem habeat elaborare.

Pingam huius causa eorum maximas solis distinguendum declinationes: qui sit circulus. a. b. g. d. sub quo medietate equinoctialis circuli. a. e. g. et mediam eclipticam. b. e. d. describam. et sit punctus. e. caput arietis aut libe. sitque. h. polus ecliptice. et vero polus equinoctialis. Ponatur itaque stella pro libito in puncto. t. productis arcibus. h. t. k. l. et. z. t. m. n. querimus arcum. t. n. Quia autem a puncto. a. descendunt duo arcus. a. b. et. a. n. a quorum terminis alij duo. h. l. et. n. z. reflexi se secant in puncto. t. Erit per viam coniunctionis proportio sinus. h. a. ad sinum arcus. a. z. composita ex duabus: proportionibus scilicet sinus arcus. h. l. ad sinum arcus. l. t. et proportionem sinus arcus. t. n. ad sinum arcus. n. z. Quinque autem horum nota sunt: quare et sextum cognitum veniet. Est enim arcus. a. b. notus propter. a. z. quadrantem: et. z. h. equalem maxime solis declinationi. Sic arcus. a. z. notus est. item arcus. h. l. notus sit. Cum enim arcus. k. l. erectus sit orthogonaliter super eclipticam: erit arcus. e. k. velut ascensio recta. et arcus. k. l. tanquam declinatio respondens fini arcus ecliptice: cuius estimatur hec ascensio recta: scilicet arcus. e. k. Statue ergo arcum. e. k. notum ex hypotesi velut ascensionem rectam: et ex tabula arcum ecliptice sibi respondentem elice. cui declinationem suam inuenias: que erit arcus. k. l. Est autem arcus. h. k. quarta circuli. totus igitur arcus. h. l. cognitus erit. Similiter arcus. l. t. propter arcum. t. k. latitudinem ex hypotesi notam. et arcum. l. k. prius cognitum. Sed arcus. n. z. est quarta circuli: ergo etc.

Correlarium.

Liber

Proportio sinus. b. l. ad sinum. l. t. est vt proportio sinus. b. a. ad sinum. t. n.

Sit enim medius positus sinus totus inter sinum. b. z sinum. t. n. fiet pro-
portio sinus. b. a. ad sinum. t. n. composita ex duabus: scz proportione sinus. b. a.
ad sinum totum: z sinus totius ad sinum. t. n. Sed harum prima est ex dua-
bus: scz proportione sinus. b. l. ad sinum. l. t. z proportione sinus. t. n. ad sinum
totum. Igitur proportio sinus. b. a. ad sinum. t. n. est ex tribus: scz sinus. b. l. ad
sinum. t. l. z sinus. t. n. ad sinum totum: z sinus totius ad sinum. t. n. Sed vlti-
me due faciunt proportionem equalitatis. igitur patet correlarium facilius sic
Quia ab arcu. l. b. descendunt duo perpendiculares super. l. g. scz. b. g. et. t. n.
igitur proportio sinus. l. b. ad sinum. b. g. est sicut proportio sinus. l. t. ad sinum
t. n. Quod si aliter per scientiam triangulorum sphericalium velis concludere:
sic agas: Triangulus. k. e. l. duos angulos. k. e. l. et. e. k. l. notos habet. Pri-
mum quidem propter maximam solis declinationem notam. Secundum vero quia
rectus est. Arcus etiam. k. e. notus est. quare arcus. k. l. per scientiam triangu-
lorum sphericalium notus erit cum arcu. l. e. et angulo. k. l. e. Sic itaqz totus ar-
cus. t. l. notus erit. Sed trianguli. t. l. n. duo anguli. t. l. n. et. t. n. l. noti sunt. er-
go arcus. t. n. qui est declinatio stelle cognit⁹ veniet: q^{ue} querebat. **U**trum aut
declinatio ipsa meridionalis sit an septentrionalis: hoc habetur iudicio. Si
posueris punctum. b. polum septentrionalem ecliptice: z latitudinem stelle
septentrionalem: erit declinatio septentrionalis. Si vero stelle fuerit meridia-
na latitudo: minor tamen arcu. k. l. qui scz ex circulo latitudinis inter eclipti-
cam z equinoctialem cadit: declinatio iterum septentrionalis erit. Si vero e-
quilis ei: nulla erit stelle declinatio. Quod si latitudo maior arcu fuerit: erit declina-
tio stelle meridiana. Hoc pacto te in singulis sitibus expedias.

Propositio .viij.

**Enctum ecliptice cum quo stella celum mediat dis-
cernere.**

In prehabita dispositioe respice figuram: que habet arcus
a. b. a. n. b. l. et. n. z. Erit enim p^{er} viam disfunctionis proportio
n. l. ad. l. a. composita ex duabus: scz proportione. n. t. ad. t. z. et
proportione. b. z. ad. b. a. de sinibus tñ volo intelligas. q^{ue}re etiā
proportio. b. z. ad. b. a. componitur ex proportione. z. t. ad. t. n. z proportione
n. l. ad. l. a. quod sic constat. Nam. z. b. ad. b. a. proportio est que relinquitur
subtractioni proportionis. n. t. ad. t. z. a proportione. n. l. ad. l. a. Ex. t. z. igitur
in. n. l. fiat. p. ex. n. t. in. l. a. fiat. q. erit. z. b. ad. b. a. sicut. p. ad. q. P^{ro} aut est ag-
gregata ex duabus: scz. t. z. ad. n. t. et. n. l. ad. l. a. vt ex modo addendi propor-
tionum sumitur. quare. z. b. ad. b. a. componitur ex duabus: scz. z. t. ad. t. n. et
n. l. ad. l. a. Sed quinqz horū nota sunt. nam declinatio stelle nota est cū eius
cōplemento. Sed arcus. l. a. cognitus est: quoniam est cōplementū arcus. e. l.
pridem noti. vnde arcus. n. l. notus prodibit. quo dempto ex arcu. e. l. noto:
relinquetur arcus. e. n. notus. Punctus igitur. n. notam habebit distantiam
ab eo puncto equinoctialis: vnde ascensiones rectas inchoare voles. Quare
per ea que in secundo libro dicta sunt: punctus ecliptice in istis respondens
ascensionibus notus erit. cum eo aut stella ad meridianū motu primo perue-
niet: quod petebatur. **Q**uod si alio p^{ro}cessu idem cupias: age quemadmodum
dicam. Ex precedenti erat arcus declinationis. t. n. notus cum angulo. t. l. n.

Octauus

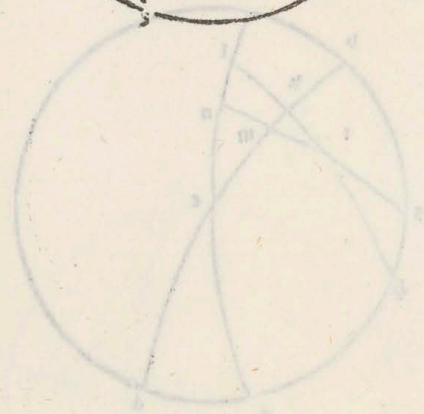
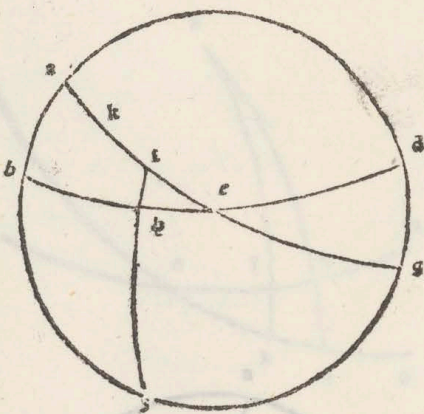
sed et angulus. t. n. l. notus est: quia rectus. trianguli igitur. t. l. n. duos angulos cum latere vno notos habetis: latus. l. n. notum erit. Prædem aut cognitus erat arcus. e. l. si igitur arcum. l. n. ex arcu. l. e. dempseris: residuabitur arcus. n. e. notus: de quo vt prius te absoluas.

Propositio viij.

Punctū ecliptice quod cum stella oritur inquirere.

Sit meridianus circulus. a. b. g. d. sub quo medietas ecliptice. a. e. g. cum medietate horizontis orientalis. b. e. d. stella autem quæ iam oritur sit. h. ducaturque a polo equinoctialis meridionali. z. quarta circuli per punctum. h. que sit. z. h. t. igitur punctum. t. cum quo stella mediat celum: ex præcedenti notum est. cum ipso tamen non oritur stella in sphaera obliqua: licet in sphaera recta hoc fiat. sed oritur cum puncto equinoctialis. e. Inuento igitur puncto. e. quantum scilicet ab eo puncto distet: a quo ascensiones recte incipiunt: cognitus erit punctus ecliptice ei ad hunc horizontem respondens: cum quo dico stellam oriri. Quia autem inter duos arcus. a. e. et. a. z. alij duo se secant: qui sunt. e. b. et. z. t. erit per viam diuisionis proportio. z. b. ad. b. a. composita ex duabus: proportione scilicet. z. b. ad. h. t. et ex proportione. t. e. ad. e. a. de sinibus rectis intellige. Quinque autem horum nota sunt: igitur sextum cognitum erit: arcus scilicet. t. e. et erit punctus. e. notus: cum puncto ecliptice qui cum eo et stella. h. oritur. Idem per scientiam triangulorum: triangulus. e. h. t. latus. h. t. notum habet. Est enim declinatio stelle ex superioribus nota. Sed angulus. e. t. h. rectus est. et angulus. h. e. t. notus: propter inclinationem equinoctialis: que nota supponitur. et est arcus. a. b. quare arcus. t. e. cognitus veniet: et reliquæ vt ante. Ex hac denique propositione arcum diurnum stelle cognoscet. Si enim arcum. t. e. a quadrante dempseris pro stellis declinationem habentibus meridionalem. aut eum quadranti adieceris pro stellis septentrionalibus: prodibit arcus semidiurnus cognitus. Quo duplicato proueniet arcus diurnus. Quem si ex toto minues circulo: arcum nocturnum videbis relictum.

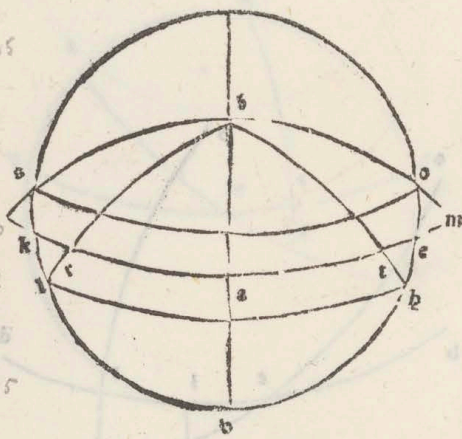

Propositio ix.

Stella fixa cum quo puncto ecliptice occidat inuestigare.

In figura præcedenti statue arcum. t. k. equalem arcui. t. e. ad partem diuersam ab arcu. t. e. procedendo. Erit enim punctus k. equinoctialis: cum quo occidit stella notus. Punctus igitur equinoctialis ei diametraliter oppositus: qui oritur stella occidente: cognitus veniet. et ideo punctus ecliptice oriens stella occidente: scitus erit. cui quidem per diametrum oppositus punctus in ecliptica notus erit: qui querebas. Ut fidem faciamus huic operi: sit horizon obliquus. s. l. b. h. supra quem medietas equinoctialis. k. a. c. et due portiones parallelo: n. l. h. s. o. quas describunt due stelle supra horizontem. Quarum vna meridionalis sit: alia vero septentrionalis. Productisque a polo mundi. z. supra horizontem eleuato arcubus. z. o. m. z. t. b. z. r. l. et. z. s. n. Stella itaque meridionalis oritur in puncto horizontis. h. cum puncto equinoctialis. e. et mediat celum cum puncto equinoctialis. t. sed occidit in puncto horizontis. l. cum puncto equinoctialis. k. celum autem mediat cum puncto. r. qui idem est cum puncto. t. Itaque. e. quod est ortus: sequitur punctum. t. mediationis celi. punctum autem. k. quod est

occasus: precedit idem punctum mediationis celi. et duo arcus. t. e. et. k. r. equales sunt: quoniam proportio sinus arcus anguli. t. e. b. ad sinum arcus. t. b. est sicut proportio sinus arcus anguli. r. k. l. ad sinum arcus. r. l. Est enim angulus t. e. b. equalis angulo. r. k. l. et arcus. t. b. equalis arcui. r. l. Sed hec proportio est sicut sinus totius ad utriusque arcum. b. e. et. k. l. sinu. Est enim uterque angulorum. e. t. b. et. l. r. k. rectus. quare arcus. b. e. est equalis arcui. k. l. Item sinu complementi arcus. t. b. ad sinum totum: sicut proportio sinus complementi arcus. b. e. ad sinu complementi arcus. t. e. Similiter sinus complementi arcus. l. r. ad sinum totum: sicut sinus complementi arcus. k. l. ad sinum complementi arcus. k. r. Cum autem omnia relativa sint equalia: erit sinus complementi arcus. t. e. equalis sinui complementi arcus. k. r. et ideo arcus. t. e. equalis arcui. k. r. Hoc simili via ostendes pro stella septentrionali. Verum punctus equinoctialis qui cum stella oritur: precedit punctum mediationis celi. Punctus autem qui cum ea occidit: sequitur punctum mediationis celi. cuius contrarium in stella meridiana accidebat.

Propositio .x.

Et a declinatione stelle: et gradu cum quo celum mediat: latitudinem eius et verum locum in ecliptica distinguere.

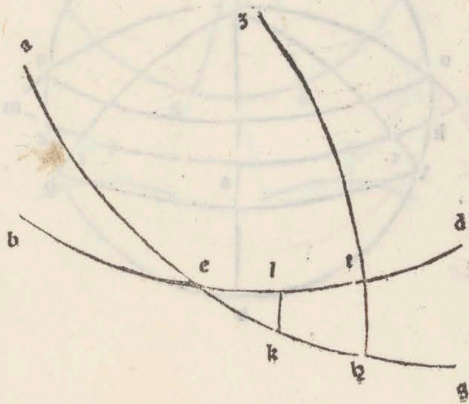
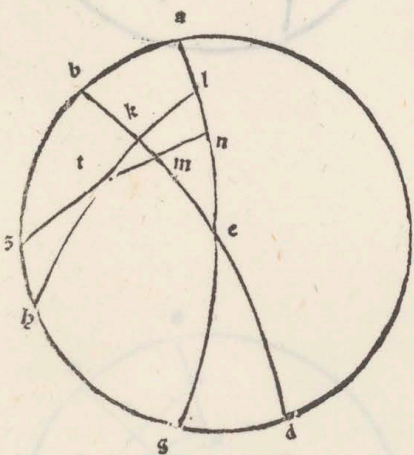
Repetat figura septime huius: in qua dati sunt arcus. e. m. et. t. n. propositum est inuenire arcus. t. k. et. e. k. Ex arcu. e. m. si scietur declinationem notus erit. n. m. hinc. m. z. et. m. t. dati. Sed proportio sinus. m. z. ad sinum. z. b. est sicut proportio sinus. t. m. ad sinu t. k. igitur latitudo stelle nota. Item proportio. b. z. ad. z. b. componit ex duabus: scilicet. b. t. ad. t. k. et. k. m. ad. m. b. quorum quinqz nota iam fuerunt. igit. k. m. notum fiet. quare. e. k. notus: qui querebatur.

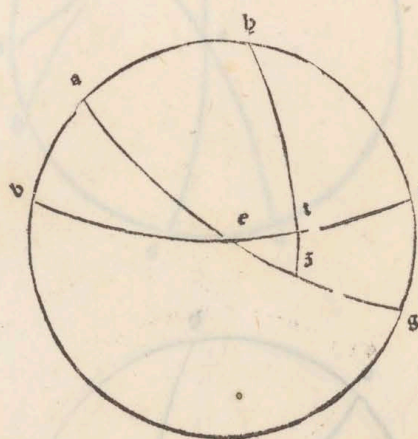
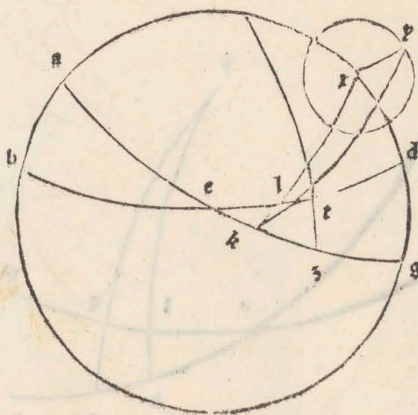
Propositio .xj.

De apparitionibus stellarum fixarum et occultationibus postremo cogitare.

Stellis fixis quandam sol adducit passionem: ut que nunc visui latent: vicinitate solis id efficiente: postea sole: quantum oportet: ab eis remoto appareant. Quedam vero tamen visui post solis occasum comprehendant: mox tamen ad eas appropinquante sole disparere incipiunt. Inuenta est igitur occasio illarum passionum vicinitas scilicet solis ad stellas. Verum quo in tempore: quanta solis distantia accidat: scitu admodum difficile fuit. Si enim in ecliptica acceperimus duas stellas inequalis magnitudinis: minor erit arcus ecliptice: qui inter stellam maiorem earum primo apparentem et solem ipsum est: quam arcus ecliptice: qui inter solem et stellam minorem est in principio apparitionis sue. Radij namque stelle maioris quia fortiores et multipliciores sunt: vicinis obtundunt. Sola igitur distantia solis a stella in ecliptica principium apparitionis indicare non poterit. Amplius non quelibet due stelle equales a sole habentes distantias apparebunt. Ponam enim medietatem horizontis orientalem. b. e. d. et medietatem ecliptice orientalem. a. e. g. Sitque polus horizontis punctus. z. a quo ducatur arcus. z. t. b. per centrum solis in principio apparitionis stelle: quem punctum. e. designat. Erigamusque arcum. k. l. orthogonaliter ad eclipticam. Stella igitur in. e. apparebit: dum a sole per arcum ecliptice. e. h. distat. Stella

quarta circuli arcus. a. e. propter gradum medij celi et locum stelle cognitos
 Arcus vo. e. z. est distantia stelle a sole nota. et arcus. b. t. quadrans. quare cum
 omnia preter arcum. z. t. nota sint: erit et ipse scitus. ¶ Quod si b: emori syllo
 gismo voles: scias proportionem sinus arcus anguli. t. e. z. ex secundo libro noti
 ad sinum arcus. z. t. quesiti esse ut proportionem sinus totius ad sinum arcus. e. z.
 noti. unde cognitus erit arcus. z. t. qui querebatur. Ipse vo omnibus stellis
 equalibus stelle in. e. posite: siue ad apparitionem: siue ad occultationem ser
 uiet. ¶ Si vo stella primu apparens latitudinem habuerit: et quesieris ar
 cum visionis: hoc pacto te expedies. Maneat prior dispositio: hoc tñ notato
 q stella sit in. l. puncto horzontis: habens latitudinem septentrionalem. k. l.
 Sitqz polus mundi arcticus. x. et polus egyptice. y. productis arcibus circu
 lorum magnoru. k. l. x. l. x. et. x. y. Si itaqz stella fuerit in principio cancri vel
 capricorni: erunt duo arcus. k. l. et. l. x. sibi directe coniuncti. et erit. l. x. notus
 ex precedentibus: quia complementum declinationis stelle. Est et arcus. d. x.
 equalis latitudini regionis scitus. Angulus vo. d. est rectus. quare per scien
 tiam ttriangulorum sphericalium angulus. d. l. x. notus erit: et ei cotrapositus
 k. l. e. Est aut angulus. e. k. l. rectus: et arcus. k. l. scitus. Cum igit triangulus
 k. e. l. duos angulos habeat notos: et latus vnu cognitum: reliqua latera cum
 reliquo angulo patebunt. Sed locus stelle in egyptica notus est cum loco so
 lis: ergo arcus. k. z. notus. Trianguli itaqz. e. t. z. angulus. t. e. z. scitus est. et. e.
 t. z. rectus. latus etiam. e. z. notum. quare ex scientia triangulorum sphericaliū
 arcus. t. z. qui querebatur notus prodibit. ¶ Si stella non fuerit in principio
 cancri aut capricorni: triangulum. l. x. y. aduerte: cuius duo latera. l. x. et. x. y.
 nota sunt. L. x. quidem complementum est declinationis stelle. x. y. equalis.
 maxime solis declinationi. Sed angulum. l. y. x. notum reddit distantia ver
 loci stelle a principio cancri vel capricorni: per scientiam igit sphericaliū trian
 gulorum angulus. l. x. y. notus erit. Sed et angulus. d. l. x. processu priori no
 tus fuit: relinquetur igitur arcus. d. l. y. cognitus: et ei cotrapositus. k. l. e. Le
 tera ut ante in stellis meridianam latitudinem habentibus: mutata dñtarat
 figuratone: syllogismo trianguloru sphericalium faciliter expedies.

Propositio xiiij.

Ognito stelle loco latitudine carētis: quantum ar
 cum egyptice soli et stelle ipsi iam primo apparēti
 interciderē opo reat: patefacere.

¶ Repetita priori figura: in qua duo arcus. b. b. et. b. z. a pun
 cto. h. descēdunt: et inter quos duo alij. b. t. et. z. a. se secant. erit
 pportio. z. t. ad. t. h. composita ex duabus proportionib. vna
 scilicet. z. e. ad. e. a. alia. b. a. ad. b. h. de sinibus intellige. Et via permutatio
 nis proportio. b. t. ad. z. t. composita ex proportionē. b. b. ad. a. b. et proportio
 ne. a. e. ad. e. z. Sunt autem omnia preter sextum nota. D. t. enim quadrans
 est. t. z. arcus visionis ex precedēti notus. b. b. quarta circuli. a. b. altitudo me
 ridiana gradus medij celi. Et arcus. a. e. notus est: propter ascendens notū.
 Est enim locus stelle orientis cognitus. erit itaqz arcus. e. z. cognitus: distan
 tia scilicet solis a stella in principio apparitionis. ¶ Facilioz cū syllogismo
 inuenies idem: si scientiam triangulorum sphericalium consulas. In triangu
 lo enim. t. e. z. angulus. t. e. z. notus ex secundo libro. et arcus visionis. t. z. co
 gnitus. Angulus enī. e. t. z. rectus. quare arcus sibi oppositus inuentus erit.

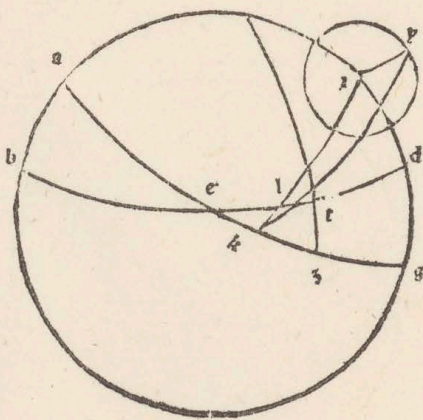
Octauus

Propositio xiiij.

Quod si stella latitudinem habet: idem concludere.

Precedentē aspice figuram: vbi stella in puncto. l. scita est. erit aut arcus. l. x. directe punctus arcui. k. l. dum stella in principio cancri vel capricorni fuerit. et erit ipse arcus. l. x. cognit⁹: quoniam est complementum declinationis stelle ex predictis note. Arcus quoq; d. x. notus est: quia eleuatio poli arctici. sed angulus. l. d. x. rectus: ergo per scientiam triangulorum spheraliū angulus d. l. x. scitus erit: et ei contrapositus. k. l. e. Sed angulus. k. est rectus. et arcus k. l. latitudinis scitus. quare arcus. e. k. dabitur notus. eritq; angulus. k. e. l. notus. Triangulus itaq; t. e. z. duos angulos. t. e. z. et. e. t. z. rectum habet notos: cum latere. t. z. arcu scz visionis cognito. ergo latus eius. e. z. scitu veniet. cui si arcum. e. k. notum dempseris: relinquet arcus. k. z. cognitus: qui est distantia Solis a stella iam primū apparente. Q si stella non fuerit in principio cancri vel capricorni: sic pcede. Triangulus. l. x. y. duo latera. l. x. et. x. y. nota habet. l. x. quidem complementum declinationis stelle. et. x. y. equatur maxime Solis declinationi. Item angulus eius. l. x. y. cognitus erit. Distantia enī veri loci stelle a principio cancri vel capricorni nota supponitur: qre per scientiam triangulorum spheraliū angulus. x. l. y. sciatur. Angulū aut d. l. x. quemadmodum prius inuenies: a quo si dempseris in hac figuratōe angulū. x. l. y. manebit angulus. d. l. y. notus: et ei contrapositus. k. l. e. Deinde vt superius pcedere.

Propositio xv.

Quantus arcus ecliptice Solem a stella in principio occultationis remoueat dinumerare.

Principium occultationis apud occidentalem horizontis partem sicut initium apparitionis in oriente contingit. Arcus quoq; visionis qui apparitioni seruit: et occultationi utilis erit. Nihil ergo apparitionis opus habuit: quod occultationi non seruiet. hoc vno dempto: q pro angulo quem horizon cum ecliptica continent orientali: in occultationibus accipias angulum occidentale horizon et ecliptica comprehensum.

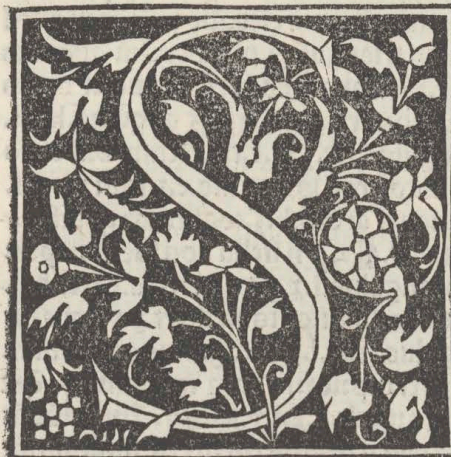
Explicit Liber Octauus Epitomatis
Sequitur Nonus.

Liber

Liber *Nonus* Spherarum celestium Ordines: Plane tarū
in otuū diuersitates: eorūq; medios motus: Theoricā quoq;
totam Mercurij speculando disquirat.

Propositio

Prima.

Sphere celestes quo ordine ha/
bende sint ostendere.

Maiores nostri varias de hoc ha/
buere sententias. Hoc in vno tñ cōue/
niebant omnes: q; sphaera stellarū fixa
rum ceteris omnibus planetarū orbi/
bus sublimior esset. Sub qua sphaeram
Saturni: inde sphaeram Iouis: et sub
hac sphaeram Martis cōcorditer ordi/
nabant. Lune item infimū deputabāt
locum: et quidē sapiēter: siue q; solaris
eclypsis perhibeatur occasio: siue q; di
uersitatem aspectus inter omnia astra
cognitu manifestiorem habeat. De re/
liquis aut tribus p̄trouersia fuit. Vetusissimi enī sub Marte Solē: sub quo
Venerem: et sup̄a Lunam Mercuriū ordinabant. Posteri vō: qui coniunctio
nib⁹ Solis cū Venere et Mercurio oculos adiecere crebriores: dū solis ecly/
psim Veneris et Mercurij venisse occasiōib⁹ nunq; sentiret: eos sup̄a Solē
locandos censebant. Alpetraginis aut: qui motuū diuersitates: atq; eorū ap/
parentes velocitates incurtatione quadā accidere putabat: sub Marte Ve/
nerem: sub qua Solem: deinde Mercurium statuebat. Minus enī incurtat
Venus a motu primo q̄ sol: ex parte quidem epicycli. Mercurius aut plus
q̄ Sol. Harum autem opinionū: ea quam antiqui sectabantur: modernis
accepta est. Nec mirum si a Venere et Mercurio Soli: sub quo sunt coniuncti
Sol ipse non eclypsetur. Potest nāq; Soli alter eorum coniūgi fm zodiaci
longitudinem: sic tamen q; linea recta Solis et oculi centra continuans: per
centrum planete non transeat: velut in coniunctionibus luminariū sepe acci/
dit. quare tunc radios Solis ad oculum venire nō prohibebūt. Preterea
cum eorum corpora Solis cōparatione admodum parua videant: ita q;
antiqui Veneris diametrum visuale referente Albatagni Solis subdeci/
plam ponebāt. Et ob hoc superficiem eius visibus nostris obiectam: que vt
plana est apud sensum: subcentuplam ad superficiem Solis esse oportet. Si
posuerimus tria centra Solis Veneris et oculi in vna recta linea: insensibi/
le erit: quod Venus ex superficie Solis visui subtrahet. Amplius maxima
Lune a centro mundi distantia semidiametrum terre. 64. fere vicibus conti/
net. Minima vō Solis a centro mundi distantia eandem fere semidiamete/
trum. 1070. vicibus aut amplius habet. Siet igitur vt distantia inter duo lu/
minaria sibi q̄uiciniissime approximata: semidiametrum terre. 1006. fere vi/
cibus cōtineat. Hoc aut spaciū natura non finit vacuum: necessario igitur
quoddam celeste corpus ipsum occupabit. Sed id corpus de integritate erit
orbū Solis et Lune. frustra enī tāta moles in celo pmitteret. Quamobrem
spaciū illud Veneris et Mercurij duobus orbibus cōmoditate naturali ven

Monus

dicabitur. Vter aut horum supra alterum situctur: nulla certitudine deprehendi potest. Mercurius enim in plerisque climatibus rarissime apparet. Et si apparet: id fit quando est circa longitudines medias epicycli. tunc aut licet habeat diuersitatem aspectus: ea tamen multo minor est quam ipsa: quam haberet si esset in opposito augis epicycli. Quare huiusmodi diuersitas aspectus: ad vngue non potest elici: cum nec instrumentis huic rei necessarijs: neque in motibus Mercurij numerandis: omnem precisionem habere possimus. Idem de Venere estimandum erit.

Propositio .ij.

Diuersitates motuum qua via cognite sint exprimere Principio in his quinque stellis manifeste apparuit motus secundum successionem signorum: ab occidente scilicet ad orientem: per relationem ad stellas fixas. Deinde notabant primi philosophi aliquanto tempore ad sensum loca sua non mutare: et post contra successionem signorum moueri. Intelligebant etiam: quod huius motus diuersitas ad Solem haberet colligantiam. Nam post coniunctionem alicuius trium superiorum cum Sole viderunt eos moueri motu admodum veloci: et pedetentim minui velocitatem hanc: donec apparerent stationarij: et postea retrogradi. Quoque totum tempus retrogradationis dimidiarent: inuenerunt in huius temporis medio Solem ipsis oppositum. Et quia crebris obseruat ionibus idem sub vna habitudine redire videbant: iam certum concludere: quod in omni coniunctione media Solis cum aliquo horum trium rediret diuersitas huius motus. similiter in omnibus equalibus eorum a Sole distantijs. Postea vero considerabant eos dum haberet equales a medio loco Solis distantias a coniunctione eorum cum Sole: Inueneruntque motus eorum in his temporibus fere equalibus non equales. Idem etiam fecerunt per distantias locorum: in quibus stelle post coniunctionem videbantur stationarie. eas namque distantias inequales conperiebant. Id vero nequaquam accidere potuit: nisi aut motus orbium super ceteris suis fuissent irregulares: quod natura quidem horret. Aut centra orbium eorum a centro mundi essent diuersa. Et quia duplices inuenerunt diuersitates: duplices orbis: quibus eas accidere verisimiliter esset: ponere cogebantur. Et aut diuersitati que in coniunctione eorum cum Sole reuertit dederunt orbem reuolutionis. Nam tempus quod est a motu planete veloci ad motum mediocrem: videbatur maius tempore quod est a motu mediocri ad motum tardiorē: quod maxime orbi reuolutionis competit: minime vero eccentrico. Itē ad motus latitudinum saluandos: de quibus infero: hic orbis est accommodatior. Sed diuersitati secundum eccentricum attribuerunt. Inuenerunt enim tempus quod est a motu tardiori ex hac diuersitate veniente ad motum mediocrem: maius tempore quod est a motu mediocri ad motum velociorem. Preterea duo loca: in quibus motus velocissimus et motus tardissimus hac quidem diuersitate accidunt: moueri ad motum stellarum fixarum comperiuntur: quod non nisi eccentrico orbi accidere potest. In Venere autem et Mercurio epicyclos itidem quibus modis retrogradis esset occasio posuerunt. Dum vero aggregatum ex duabus longitudinibus a medio loco Solis: vespertina scilicet et matutina considerabant In vno loco zodiaci inuenerunt ipsum diuersum in quantitate ab aggregato huiusmodi quod in alio loco accidebat. Oportuit ergo epicyclum in vno loco terre viciniorē esse quam in altero. Ideoque orbem: cui epicyclus insigat: necessario eccentricum posuerunt.

Medios motus harum stellarum quibus tempori-
bus mensurari incertum sit enumerare.

Quia animū inducimur scire loca harum stellarū vera ad
omne tps: et mot⁹ earū veri ex supradictis in sua velocitate irre-
gulares sunt: Logitādū fuit de medio quo extraherent huius-
modi vera loca: scz de tpe noto cui mot⁹ medi⁹ respōdeat not⁹. Illud aut nō
potuit fieri p statioēs stellarū: velut antiquoz quidā fecere: scz vt arcū a stel-
la ptrāsītū in tpe qd est inter duas stationes: dicerem⁹ eē mediū motū huic tē-
pori respondentem. Nam neqz tempus illud satis precise comprehendi po-
test: cum stella tempore notabili in vno pene loco manere videatur. neqz ar-
cus huiusmodi inter duas stationes primas equales sunt propter eccentricū.
Per ortus etiam earum non erit via. Stelle enim primo apparentes: subito
disparent: ita q loca earum comprehendi nequeant. Atqz aer ipse: vt nūc ci-
tius: nunc tardius appareant: occasio est. Preterea p considerationes ad
stellas fixas nihil efficitur. Licet enim in tempore noto planetarum aliquis
ad stellam fixam rediens: arcum descriperit notum: tamē quia motus eius
circa centrum mundi irregularis est: accidet forte q hunc arcum: aut ei equa-
lem describet alias in tempore maiori aut minori. Nō igitur comprehensus
erit arcus medi⁹ motus. Illud deniqz nōnihil erroris ingerit: q stelle apud
ho:izontem: et apud celi medium non equaliter inter se distare videntur.

Nunc qua via incedendum sit eligere.

Observandū est: vt eorū aliquis a medio loco Solis certā
habeat distantiam: et sit in parte zodiaci nota fm longitudinē
Deinde vō expectandum: donec planeta reuertetur ad eundē
locum. et cum hoc eam quam prius a medio loco Solis distan-
tiam habeat. hac conditione stante: certum est redisse priores
diuersitates: in epicyclo quidē propter eandem a loco Solis medio distan-
tiam. Et in ecētrico quia ad locum in quo prius erat centrum epicycli reuer-
sum est. Sed notum erit tempus inter duas considerationes: et notus erit nu-
merus reuolutionum in longitudine et diuersitate. Nam in tribus superiori-
bus numerus reuolutionū integrarū in diuersitate ad certū tps equant. nu-
mero reuolutionū Solis in eodē tpe: vt facile ex supiorib⁹ dictis elicies. In
Venere aut et Mercurio numer⁹ reuolutionū lōgitudinis equat numero re-
uolutionū solis. hi enī tres mot⁹ medios eqles hnt: qm a Sole Ven⁹ et Mer-
curius certos limites nunqz excedūt. Ceterū numer⁹ reuolutiois Veneris et
mercūrij in diuersitate facile habebit: si tps vni⁹ reuolutiois huiusmodi ppe
verū pri⁹ p̄siderabim⁹. Reditiones aut has velut ex Abzachi didicit Ptol. et
recitat hoc ordine. Saturn⁹ hz. 57. reuolutioēs diuersitatis in. 59. annis sola-
rib⁹: die vno: medietate et q̄rta diei fere. Annū vō vocat tps more suo: q Sol
ad pūctū eqnoctij seu solstitij reuertit. In tpe aut dicto saturn⁹ hz reuolutio-
nes lōgitudinis duas. et vltra has 1. et 2. tertias. et medietatē decime vni⁹
grad⁹. Jupit hz. 65. reditioēs diuersitatis in. 71. annis solarib⁹: demptis. 4.
dieb⁹ medietate et tertia et. 15. parte diei fere. Reuolutioēs aut lōgitudinis. 6
demptis. 4. 5. et medietate et tertia vni⁹ gradus. Mars hz reuolutioēs diuer-
sitatis. 37. in. 79. annis solaribus: et tribus dieb⁹ et sexta diei: et. 10. parte diei

Monus

ferre. Et reuolutiones lōgitudinis. 42. ⁊ gradus tres ⁊ sextam vnius. In his tribus numerus reuolutionū in longitudine cum numero reuolutionū in diuersitate simul iuncti equales sunt numero reuolutionum solis. Venus habet quinq; reuolutiones diuersitatis in. 8. annis solaribus: demptis duob; diebus: ⁊ quarta dici: ⁊ parte vicesima diei fere. Reuolutiones vō longitudinis tot quot sol: scz. 8. demptis duobus gradibus ⁊ quarta vnius. Mercuri; habet. 145. reuolutiones diuersitatis in. 46. annis solarib; ⁊ die vno: ⁊ tricesima parte diei fere. Et reuolutiones lōgitudinis. 46. quot sol: ⁊ partē vnā.

Propositio .v.

Medios motus quinque stellarum errantium ad singulas temporum dimensiones elicere.

Numerum annorum solarium: quibus sue respondeant re-
volutiones diuersitatis in dies couerte: quibus adde dies qui
vltra integros annos superfluit cum fractionibus: si addendi
sunt. aut minue: si minuendi. Numerum etiam revolutionum
huius temporis in .360. partes multiplica: et productum diuide per numerum
dierum iam habitum cum fractionibus suis: et exibat motus diuersitatis me-
dius vni diei naturali correspondens. Huius ad medium motum solis in die
differentia in tribus superioribus est motus medius in longitudine vni diei
correspondens. Inuenit itaqz Ptolemeus quantitates mediorum motuum in
his quinqz planetis: put in hac tabella vides. ex qua facile est ad singula tem-
pora medios motus tabulare.

Medij motus Longitudinis in die.

	ḡ	m̄	2	3	4	5	6
Medius motus Saturni	0	2	0	33	31	28	51
Medius motus Iouis	0	4	59	14	26	46	31
Medius motus Martis	0	31	26	36	53	51	33
Medius motus Veneris	0	59	8	17	13	12	31
Medius motus Mercurij	0	59	8	17	13	12	31

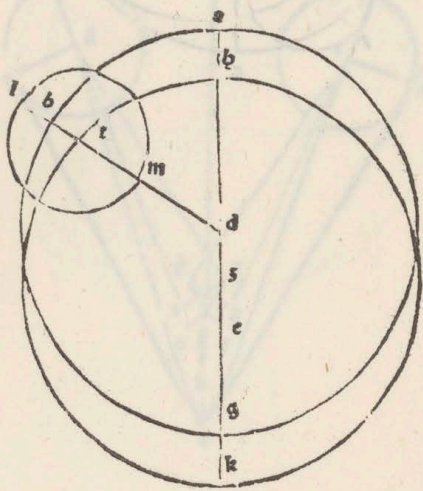
Medij motus Diuersitatis in die.

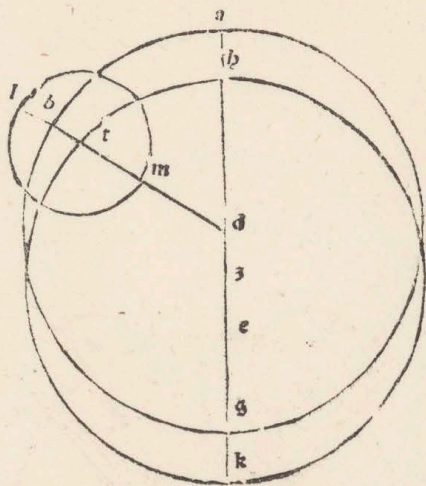
	ḡ	ḡ	2	3	4	5	6
Medius motus Saturni	0	57	7	43	41	43	40
Medius motus Iouis	0	54	9	2	46	26	
Medius motus Martis	0	27	41	40	19	20	58
Medius motus Veneris	0	36	59	25	53	11	28
Medius motus Mercurij	3	6	24	6	59	35	50

Propositio **vj.**

Trium superiorum & veneris diuersis motibus oc-
casiones cōmodas adaptare.

Tribus quidem superioribus & veneri quantum ad motus
longitudinis vna seruiet habitudo: quam in figura sic accipe.
Sit circulus ecentricus. a. b. g. super centro. d. cuius diameter
p. centrū orbis signorū trāsies sit. a. d. g. in q̄ centrū orbis signorū
sit. e. pūctus. Erit itaqz pūctus. a. lōgītudo eius lōgior. & pūctus. g. lōgītudo
k 3

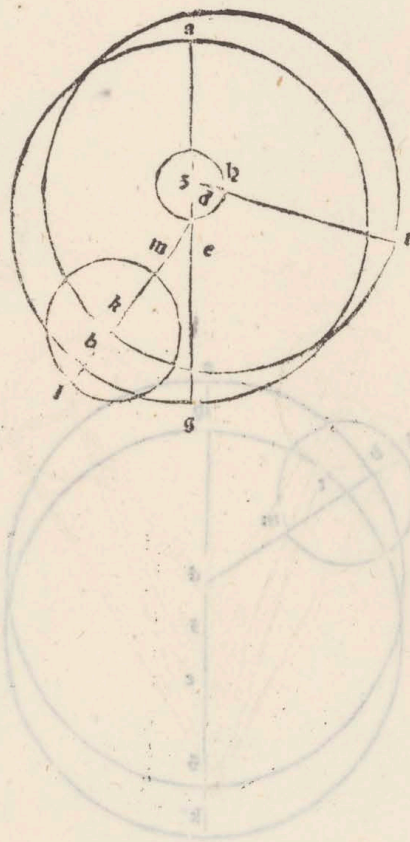
propior. sectaq3 linea. d. e. in pñcto. 3. super eo fm quantitatem. a. d. describo
circulum. b. t. k. equalem circulo. a. d. g. 7 sup centro. t. orbis reuolutionis cir-
culū describo: qui sit circulus. l. m. protracta linea. l. t. m. d. Imaginemur aut
superficies horum circulo:um omniū in superficie orbis signozum esse: pro-
pter facilitatem sequentium. Primū itaq3 estimandū est: q3 linea. e. a. per lō-
gitudinem longiorē 7 propiorē eccentrici transiens moueatur ad motum
orbis stellarum fixarum: deferendo secum duo puncta. 3. et. d. Deinde q3 sup-
ficies orbis eccentrici. b. t. k. qui defert orbem reuolutionū. l. m. moueat semp
fm successionem signozum super centro suo. 3. non tamen regulariter super
eodem: sed super puncto. d. Post quod epicyclus super centro suo moueatur
deferendo corpus planete: in supiori quidē medietate ad successionē signoz:
in inferiori aut ecōtra. Huius tamen motus regularitas ad punctū in sumi-
tate epicycli respectum habeat. Qui quidem punctus in linea per punctum
d. 7 centrum epicycli transeunte existit. Hoc itaq3 pacto ei que per sensum cō-
perta est diuersitati similis videbitur cuenire.

Propositio vij.

A habitudines diuersorum motuum mercurij cō-
grue speculari.

Describā primo circulū. a. b. g. super cuius centro. d. motus
mercurij in longitudine regularis statuit. Trāseatq3 linea re-
cta p centrū. d. 7 orbis signoz 7 cētrū. e. que sit. a. d. e. g. eritq3
a. lōgitudinē lōgio: hui⁹ eccentrici: cui⁹ nomen est equātis. g. vo
propior. Deinde ex. d. a. accipio. d. 3. equalem. d. e. super centro. 3. fm quanti-
tatem. 3. d. fiat circulus paruus: qui sit. d. h. Estimandum itaq3 erit: q3 centrū
circuli eccentrici deferentis epicyclum: moueatur contra successionem signoz
describēdo circūferentiā huius parui circuli. Sit nunc igitur centrū eccen-
trici deferentis in. h. puncto: super quo fiat circulus. t. k. eccentricus deferens
equalis circulo. a. g. eccentrico equāti. Ductaq3 linea. 3. h. t. angulo. a. 3. t. fiat
equalis. a. d. k. super. k. describam epicyclum. l. m. Jam iterum: vt in ceteris:
putemus lineam. e. a. moueri ad motum stellarum fixarum: deferēdo secum
duo puncta. d. et. 3. punctaq3. a. et. g. sc3 longitudinem longiorē 7 propiorē
equantis. Punctū vo. h. centrū deferētis epicyclū vna cū linea. 3. h. t. imagi-
nemur moueri cōtra signoz successionē regulariter sup centro. 3. in anno so-
lari vnā faciēdo reuolutionē. Silr eccentricū. t. k. estimem⁹ moueri sup cētro
suo. h. deferēdo centrū epicycli. k. vna cum linea. d. k. l. ad successionē signoz
in anno itidē solari reditiōnē vnā faciēdo. Sietq3 motus cētri epicycli regu-
laris sup cētro. d. Ideoq3 circulo. a. g. cuius. d. est centrū: nomē equātis indi-
tū est. Hinc manifestū erit: q3 linea. d. k. l. habens in se centrū epicycli: bis in
anno solari obuiet lineae. 3. h. t. habēti in se centrum eccentrici deferentis. vna
quidē vice sup linea. d. a. alia super. d. g. q3 semp dū cētrū epicycli sit in auge
eccētrici: cētrū deferētis in auge parui circuli. d. h. p̄sistet. Epicyclū deniq3
putem⁹ circa centrū. k. moueri: deferēdo corp⁹ mercurij: in supiori quidē me-
dietate ad successionē signoz: p̄tra vo in inferiori. Motus tñ planete in epi-
cyclo regularitatem sumat a puncto in summitate epicycli signato: quem in-
dicat linea a centro equantis per centrum epicycli veniens. Nec est ergo spe-
culatio motuum in his quinq3 erraticis. que q uamobrem huiusmodi posita
sit: inferiori loco pedetentim aperietur.

Monus

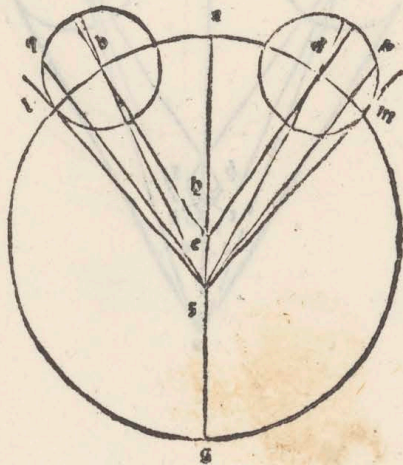
Propositio

vij.

Entro epicycli equaliter ab alterutra longitudinā
eccentrici remoto: angulos diuersitatis qui propter
eccentricum accidūt: cosqz maximos quibus in cen-
tro mundi existentibus semidiameter subtenditur
epicycli equales esse. vnde apertū erit lōgitudines

veneris maximas a loco solis medio et p̄trarias equales esse.
¶ Dingo propter hoc circulum eccentricum delatorem epicycli. a. b. g. d. sup
centro. e. cuius diameter per centrū mūdi. z. transiens sit. a. e. z. g. in q̄ quidē
diametro refecetur. e. h. equalis. e. z. vt. h. sit punctus ad quem motus regula-
ritas attenditur. a. longitudo longior. g. propior. sumptis angulis. a. h. b. et
a. h. d. equalibus super centris. b. et. d. statuo duos circulos equales: epicyclū
in duobus sitibus representantes. z. p̄duco a centro mundi duas lineas. z. b.
z. d. item duas. z. l. z. m. epicyclum contingentes. item semidiametros epicy-
cli. b. l. et. d. m. sit venus in punctis. l. et. m. Quibus sic dispositis: dico angu-
lum. h. b. z. eq̄ri angulo. h. d. z. itēqz angulum. b. z. l. angulo. d. z. m. Quia enī
angulus. a. h. b. equalis posīt⁹ est angulo. a. h. d. erit linea. b. l. equalis. h. d.
Facta autē. h. z. cōmuni: per quartam primi Euclidis fiet. z. b. equalis. z. d. et
angulus. h. b. z. equalis angulo. h. d. z. q̄ sunt anguli diuersitatis propter ecē-
tricum accidentes. Deinceps quoniam anguli. l. z. m. sunt recti. z. linea. b. z.
eq̄lis. d. z. linea quoqz. b. l. equalis. d. m. fiet igit ex penultima primi. l. z. eq̄-
lis. z. m. Inde per octauam primi angulus. b. z. l. equalis angulo. d. z. m. qui
sunt maximi ad hunc situm epicycli. z. quilibet semidiametro epicycli subten-
ditur: que fuere demonstranda. ¶ Pro correlario autē sint. z. q. et. z. p. equidi-
stantes duabus. h. b. et. h. d. ipse profecto per medium locum solis z. veneris
transibūt. Sicut autē duo anguli. b. z. q. et. d. z. p. inter se equales: propter eoz
coalternos equales. quibus demptis ab angulis. b. z. l. et. d. z. m. equalibus:
relinquant. q. z. l. equalē. p. z. m. Sed ipsi sunt due lōgitudines veneris maxi-
me a medio loco solis: z. contrarie ad hunc situm epicycli in eccentrico: z. pla-
nete in epicyclo. Maxime quidē propter. z. l. et. z. m. contingentes epicyclū.
p̄trarie vō q̄ vna earū vespertina sit: alia matutina. quare patet propositio.

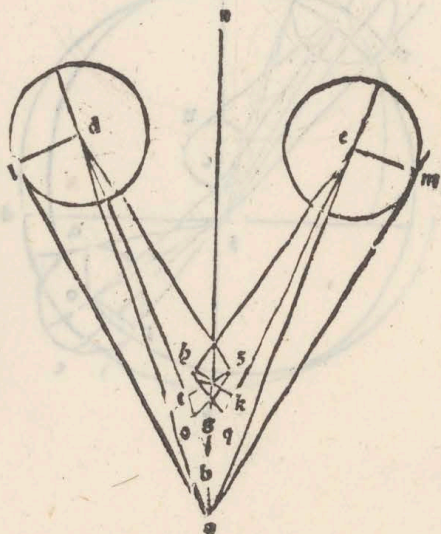
Propositio

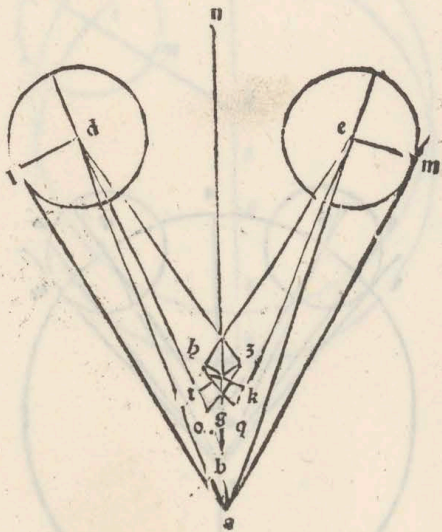
ix.

Mercurio quoqz idem indubitanter accidere.

¶ In linea recta. a. n. punctus. a. sit centrum orbis signorū. b.
centrum motus regularis. g. vō punctus tantum a puncto. b.
distans: quantum. b. ab. a. Sit centrum parui circuli: cuius cir-
cūferentiā centrum eccentrici deferentis epicyclū describit. po-
nāqz epicyclū in duobus sitibus super centris. d. et. e. sic q̄ pro-
ductis lineis. d. b. et. e. b. fiant. g. b. d. et. g. b. e. equales. Ob hoc enī epicyclus
equales a longitudine longiori habebit distantias. Deinde a centro mundi
quod est. a. duco duas lineas: quarū vna sit. a. l. alia. a. m. contingentes epi-
cyclum in. l. et. m. in quibus contactib⁹ ad imaginationem putemus stellam
esse. Ab. a. quoqz ducte sint. a. e. et. a. d. z. due semidiametri epicycli sint. d. l. e
m. Jam dico duos angulos. a. d. b. et. a. e. b. itēqz duos. d. a. l. et. e. a. m. inter
se equales. Super pūcto enī. g. statuo angulū. n. g. z. equalē angulo. g. b. d.

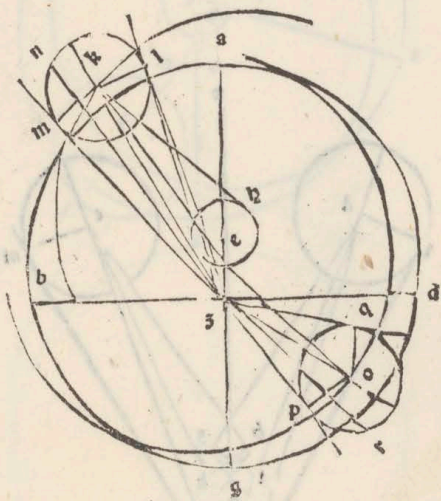
posita. g. z. equali. g. b. similiter angulum. n. g. b. equalem angulo. g. b. c. posita. g. h. eqli. g. b. ductisqz lineis. z. d. et. h. e. planū est ex supradictis ppter eq/ litatē motū centri epicycli quidē super. b. et centri eccentrici sup. g. in partes p/ trarias duo pūcta. z. et. h. vices habere centri deferentis epicyclum ad hos duos situs epicycli. Itē. z. g. continuata occurrat. b. d. in. o. similiter. h. g. cō/ tinuata occurrat. b. e. in. q. Deniqz a puncto. z. descēdat. z. t. perpendicularis super. b. d. z. similiter ab. h. descendat. h. k. perpendicularis super. b. e. Quia itaqz duo anguli. o. g. b. et. g. b. o. sunt equales duobus. g. b. q. et. q. g. b. lateri g. b. cōmuni. erit angulus. b. o. g. equalis. b. q. g. et. b. equalis. b. q. similiter. g. o. equalis. g. q. Et cū. g. z. et. g. b. sint semidiametri circuli parui: tota. z. o. eq/ lis erit toti. h. q. Sed angulus. z. o. t. equalis est angulo. h. q. k. et. z. o. b. sit eq/ lis. h. q. b. z. anguli. t. et. k. sint recti. quare. t. o. equalis. q. k. z. perpendicularis z. t. equalis perpendiculari. h. k. ideoqz. b. t. equabitur. b. k. Item. z. d. equalis est. h. e. qz vtraqz sit semidiameter circuli ecētrici. et. z. t. equalis. h. k. z. angu/ li. t. et. k. recti. ideo. d. t. equalis erit. e. k. quare tota. b. d. equalis toti. b. e. z. fa/ cta. b. a. cōmuni duobus angulis. d. b. a. et. e. b. a. equalibus: fiet. a. d. equalis a. e. z. angulus. b. d. a. equalis angulo. b. e. a. qui sunt anguli diuersitatis pro/ pter eccentricum accidētes. Deinde quia anguli. l. et. m. sunt recti. z. due linee a. d. et. d. l. equales duabz. a. e. et. e. m. fiet. a. l. eqli. a. m. hinc angulus. d. a. l. equalis angulo. e. a. m. qui sunt anguli maximi: quibus semidiametri epicy/ cli subtenduntur ad hunc situm. Hinc autē sicut in venere probabis duas lō/ gitudines mercurij maximas a medio loco solis esse equales.

Propositio x.

Qualitatibus diuersi motus mercurij cognoscēdis viam parare.

Ad qualitatem diuersorum motū mercurij cognoscendaz non erat via: nisi primo locus longitudinis longioris aut pro/ prioris habere. Hic vō locus non nisi per duas elongationes maximas a medio loco solis equales quidē z. contrarias inue/ niri potuit. Dum enim huiusmodi due elongationes reperte fuerint: z. distā/ tia locorum solis mediorum dimidiata fuit. Punctus medius erit locus lon/ gitudinis aut longioris aut propioris. Verū non satis erit inuenisse gene/ raliter huiusmodi duas elongationes maximas eqles z. contrarias: scz qua/ rum vna sit vespertina: alia matutina. sed expediet vt ipse sint proprie z. ma/ nifeste contrarietatis: vōlo dicere: vt vna manifestum habeat augmentum: et alia manifestum decrementum. Et vt illud planius fiat: in figura sit circu/ lus eccentricus equans motum centri epicycli. a. b. g. d. super centro. e. cuius diameter. a. e. z. g. transeat per centrum mundi. z. lineaqz. b. d. orthōgonali/ ter secet lineam. a. g. in puncto. z. erit itaqz. a. longitudo longior equantis. g. vō propior. sed. b. et. d. lōgitudines medie. apud duo puncta. a. et. g. nulla est diuersitas que propter centrum accidit. Apud. b. autē z. d. maxima sit: qz pro/ cedendo ab. a. ad. b. continue crescit angulus huius diuersitatis. a pūcto vō b. ad. g. cōtinue decrescit. sed a. g. ad. d. rursus crescit: z. a puncto. d. ad. a. de/ crescit. Diuersitas autē que est propter epicyclū maxima: procedendo ab. a. ad eum locum in quo epicyclus terre propinquissim⁹ est: continue crescit: ita vt fm maiorem accessionē ad terram: maior sit illa diuersitas: z. fm minore mino: Ponam⁹ itaqz epicyclum in arcu. a. b. circum. l. m. super centro. k. ductis ptingentibus. z. l. z. m. et lineis. e. k. h. l. k. m. Et. z. n. equidistante. e. k.

Monus

erit ex supradictis. 3. n. linea medij motus solis. et. l. 3. n. elongatio matutina maxima a medio loco solis ad hunc situm epicycli. Et angulus. m. 3. n. elongatio vespertina. et ad hunc modum in toto arcu. a. b. g. elongatio matutina maxima constabit ex angulo diuersitatis eccentrici: et angulo diuersitatis maxime epicycli. Longitudo vero vespertina maxima residuum erit post ablationem diuersitatis eccentrici ab angulo diuersitatis epicycli maxime. Sed huius contrarium accidet in semicirculo. g. d. a. procedente vero epicyclo versus. b. vtriusque diuersitatis angulus crescit. et propterea longitudo matutina manifestam habet causam clementi sui. Vnde facile in hoc situ considerari potest longitudo matutina maxima. Longitudo vero vespertina incerti et dubij clementi erit aut non manifesti. Licet enim angulus. k. 3. m. crescat: tamen cum hoc etiam angulus. n. 3. m. crescit. qui quidem demedus est ab angulo. k. 3. m. ut relinquatur longitudo vespertina. Accidet itaque in certo loco arcus. a. b. ut quantum addit decrementum anguli. k. 3. m. tantum fere minuat angulus. k. 3. n. Incertum itaque erit: quando planeta in hoc situ epicycli maximam habeat longitudinem vespertinam. imo in pluribus partibus sibi vicinis putabitur habere equales longitudes vespertinas. Quamobrem inter longitudes maximas: que in arcu. a. b. contingunt: matutina duntaxat nobis consideranda censetur. In arcu vero. b. g. quia diuersitas eccentrici decrescit: et diuersitas epicycli crescit: usquequo veniat epicyclus ad locum terre vicinissimum. Et cum longitudo matutina ex his tunc completur: erit ipsa incerti clementi. Quantum enim in certo loco huius arcus diuersitas epicycli crescit: tantum forte diuersitas eccentrici minuit. Longitudo autem vespertina: quia tunc relinquitur post subtractionem diuersitatis eccentrici a maxima diuersitate epicycli: et diuersitas eccentrici decrescit: alia vero tunc crescit: habebit angulus residuus post subtractionem duplicem causam clementi sui. Ideoque in hoc arcu longitudo vespertina sola obseruanda veniet: et longitudo matutina non curanda. In arcu vero. g. d. post locum maxime accessionis centri epicycli ad terram: diuersitas propter epicyclum decrescet. sed diuersitas eccentrici crescet. et longitudo matutina residuatur post subtractionem anguli diuersitatis eccentrici ab angulo diuersitatis epicycli. fiet elongatio matutina notabilis decrementi: vespertina incerti et dubij. In arcu denique. d. a. ambe diuersitates decrescunt: ex quibus longitudo vespertina consistit. quare ipsa vespertina elongatio manifesti erit decrementi: matutina autem incerti. Ad summam igitur longitudes matutine in arcu. a. b. longitudinibus vespertinis in arcu. a. d. recte contrarie dicentur. Cum be manifesti clementi: ille vero manifesti decrementi sint. Vespertine itidem in arcu. b. g. ad locum centri epicycli centro terre vicinissimum matutinis in arcu. g. d. a loco centri epicycli centro terre vicinissimo contrarie existunt: quod ille manifeste crescant: he vero manifeste decrescant. Reliquarum autem nulle merebuntur inter se dici contrarie. Licet enim contrarias scilicet matutinum et vespertinum denominationes accipiant: tamen scilicet clementum et decrementum minime. Ille vero quas contrarias recte diximus: instituto modo conducent. Duabus enim huiusmodi repertis: punctus medius inter duo loca solis media certe locus erit longitudinis aut longioris aut propioris eccentrici mercurij. Nam non possunt accidere he longitudes contrarie equales: nisi illud sit quod volumus: ut locus longitudinis longioris aut propioris sit in medio.

Propositio

.xi.

Longitudo longior: mercurij siue propior: qua in parte orbis signorum existat depromere.

L Duas ad hoc accipiamus considerationes Ptolemei: in quibus maiores elongationes mercurij a medio solis equales fuerunt: matutina scilicet et vespertina. Harum prima fuit in anno. 16. Adriani. 16. die mensis phemenit: transacta hora vespertina. Videbatur enim mercurius descripsisse unum gradum piscium: aptato instrumento per aldebaran. Sol vero secundum cursum medium erat in. 9. graduum. medietate et quarta unius aquarii. Longitudo itaque eius vespertina a loco solis medio fuit 21. graduum. 15. minutis. **A**lia consideratio fuit in anno. 18. Adriani. 18. die mensis Achita transacto in mane diei deciminoni. Tunc enim per Aldebaran instrumento rectificato videbatur in. 18. graduum. medietate et quarta tauri. et erat sol per medium cursum in. 10. graduum. geminorum. Fuit igitur longitudo matutina maxima. 21. partes: et 15. minutis. Differentia autem duorum mediorum motuum solis fuit. 120. graduum. 15. minutis. cuius medietatem si adiecerimus ad. 9. graduum. 45. minutis. aquarii: venient. 10. graduum. arietis: excepta octava parte unius gradus. quare diameter eccentrici per longitudinem longiorem transiens: secuit orbem signorum in. 9. graduum. 53. minutis. arietis: cuius petebatur cognitio. **I**dem quoque per alias duas considerationes Ptolemei exhibet. Quarum prima fuit in anno primo annorum Antonij pij. 20. diebus mensis egyptiorum Achita transactis: cuius mane fuit dies. 21. hora quidem vespertina: rectificato instrumento per stellam cordis leonis: inuenit mercurium in maxima longitudine vespertina in. 7. graduum. cancri: sole secundum cursum medium existente in. 10. graduum. 10. minutis. geminorum. Erat itaque longitudo mercurij a medio loco solis maxima. 26. graduum. 30. minutis. **A**ltera harum fuit in quarto anno Antonij. 18. diebus mensis phemenit transactis: in mane diei deciminoni. Tunc enim rectificato instrumento per stellam Anchus: que cor scorpiionis creditur: reperit mercurium in. 13. graduum. 30. minutis. capricorni: sole per cursum medium in. 10. graduum. aquarii existente. Exiuit itaque longitudo. 26. graduum. 30. minutis. Differentia autem duorum mediorum locorum solis fuit. 120. graduum. 30. minutis. Cuius medietas adiecta solis loco medio prime considerationis: pueniunt. 10. graduum. 15. minutis. leonis. Per hunc itaque locum diametrum eccentrici per ambas longitudes transcurrente opus est procedere.

Propositio

xx.

Longitudinem longiorem eccentrici atque propiorē quemadmodum stellas fixas moueri.

L Ex considerationibus Ptolemei: et eorum qui ipsum preceserunt: concludere illud hoc pacto conabimur. In anno. 23. quemadmodum scripsit Dionysius Ptoletheo referente. 21. die transacto mensis idis: videbatur mercurius apud stellam vebementer lucidam: que est orientalis in capricorno: distans ab eadem quantitate trium diametrorum luminarium septentrionem versus. Tunc autem: ut nūmerauit Ptolemeus: hec stella fuit in. 22. graduum. et tertia capricorni. Fuit enim in anno. 486. Nabuchodo. 17. die mensis Tangut egyptij transacto: in matutino diei. 18. sole secundum cursum medium in. 18. graduum. aquarii et sexta existente. Ideo longitudo maior matutina a solis medio loco fuit. 25. graduum. et medietas et tertia. Huic autem longitudini Ptolemeus ex antiquis comparem ex duabus tantum elicit hoc modo. In anno predicto. 23. ut scripsit Dionysius: die quarto mensis Thartertun: in hora noctis prima. fuit linea que transit super duo cornua

Monus

tauri diminuta a loco mercurij triū diametrorū luminiū q̄ntitate. ⁊ estima-
bat q̄ in transitu eius lōgitudō ad meridiem fuit maior tribus diametris lu-
minaribus: donec locus eius: s̄m q̄ Ptole. numerauit: esset in. 23. g. ⁊ duab⁹
tertijs tauri. Nam fuit in anno Nabuchodo. 486. in mense Pbeminit: in
vespertino dici primi eius Sole s̄m cursum mediū in. 29. g. 30. m. arietis exi-
stente. Ideoq; longitudo vespertina mercurij a loco solis medio fuit. 24. g.
10. m. Itē: vt scripsit Diony. in anno eius. 28. die septima mensis geminalis
visa fuit stella mercurij obuia capitibus geminorum: meridionalior quidem
capite gemini sequētis s̄m quantitatem tertie partis diametri lune. Et vide-
batur distare ab eodem capite paulominus duplo eius quod est inter duo ca-
pita. Et quia caput gemini sequentis s̄m numerationem Ptolemei tūc erat
in. 22. g. 40. m. geminorū: elicitus est mercuri⁹ videri in. 29. gra. 20. m. gemi.
Et consideratio fuit in anno. 491. Nabuchodo. 5. diebus transactis mensis
Pbomite: hora noctis prima. Sole s̄m medium cursum in. 2. g. 50. m. gemi.
existente. quare longitudo vespertina mercurij a loco solis medio fuit. 26. g.
30. m. ¶ Preterea differentia mediorū loco: um solis in his duabus confi-
derationib⁹ fuit. 33. g. 20. m. Sed differentia longitudinū vespertinarū. 2. g.
20. m. Differentia autē longitudinis: cui comparem querimus: supra longitu-
dinem primā harum p̄siderationū est vnus gra. 40. m. Accipienda est itaq; pars
proportionalis ex. 33. g. 20. m. s̄m proportionē. i. g. 40. m. ad. 2. g. 20. m.
Ipsa autē prouenit fere. 24. g. addendi ad locum solis medium prime confi-
derationis: scz. 29. g. 30. m. arietis: p̄dibūtq; 23. g. 30. m. tauri. In quo quidē
loco sole existente: fit longitudo mercurij vespertina maxima. 25. gra. 50. m.
Reperta est igitur compar longitudo prime: in quibus differentia loco: ū so-
lis mediorū. 95. g. 20. m. cuius medietas est. 47. g. 40. m. adiecto loco solis
prime p̄siderationis: qui fuit. 18. g. 10. m. aquarij: producit. 5. g. 50. m. arietis.
Linea ergo per centrum mundi ⁊ longitudinē longiorem ⁊ propiorem ecen-
trici mercurij transiens hoc tempore fuit in. 6. g. arietis. que per obseruatio-
nes predictas Ptolemei venit ad. 10. arietis. Et quia inter has Dionysij et
Ptolemei cōsiderationes fuisse. 400. anni fere: constabit hanc lineam motā
esse in. 400. annis fere p̄ gra. 4. q̄re in. 100. annis mota fuit p̄. g. 1. fere. sed et
in tauro in tāto tempore tantus stellarum fixarum motus suo in loco: vt per
Ptolemeum predicabatur: quare apertum est quod intendimus.

Propositio xij.

Apliori obseruationum testimonio idem confir-
mare.

¶ Dionysius ille: quemadmodum scripsit Abzrachis in anno
24. 18. diebus transactis mensis leonū: considerauit mercuriū
hora vespertina precedere spicam: scz contra successionē signo-
rum plus tribus gradibus parum. Et ideo s̄m Ptolemei con-
siderationē ⁊ numerationē mercurius erat in. 19. g. 30. m. virginis. Fuit autē
hec cōsideratio in anno Nabucho. 486. 30. die mensis decimi Benn. Ideo
sol s̄m numerationē per mediū cursum fuit in. 27. g. 50. m. leonis. quare lon-
gitudō vespertina a loco solis medio fuit. 21. g. 40. m. Huic vō longitudini ve-
spertine non reperit Ptolemeus matutinalem comparē in scriptis antiquo-
rum. Elicuit tamen eam ex duabus alijs: quemadmodum in premissa factū
est. In anno nāq; 75. Chaldeorum. 4. die mensis postremi Tisim: visus est
mercurius apud stellam orientalem: que est supra lancem libe meridionalē

Erat autem hec stella distans a mercurio in latitudine quidem per cubitum et dimidium. et locus eius in .14. gradibus .10. minutis libere. Fuit autem consideratio hec in anno 512. annorum Nabuchodo. 9. diebus mensis Tibus transactis: in matutino diei decimi: Sole secundum medium cursum in .5. gradibus .10. minutis scorpii existente. Ideoque longitudo matutina a medio solis fuit .21. gradibus. Item in anno .67. Chaldeo. 5. diebus mensis Lheus primi transactis: videbatur mercurius apud stellam orientalem et septentrionalem: que est in fronte scorpii. Cuius quidem tunc locus fuit secundum computationem Ptolemei in .2. gradibus .20. minutis scorpii. Sed hec consideratio fuit in anno Nabuchodo. 504. 27. diebus mensis Tibus transactis: in mane diei .28. Sole secundum medium cursum in .24. gradibus .50. minutis scorpii existente. Ideoque longitudo mercurij matutina a medio loco solis fuit .22. gradibus et medietas. Habemus itaque duas longitudes matutinas. Unam .21. gradibus sole secundum cursum medium in .5. gradibus .10. minutis scorpii existente. Aliam .22. gradibus .30. minutis sole secundum cursum medium in .24. gradibus .50. minutis scorpii. Querimus igitur quo in loco cursus medius solis existat: dum matutina longitudo sit .21. gradibus .40. minutis. quod ita facimus. Differentia locorum solis mediorum est .19. gradibus .40. minutis. Differentia autem longitudinum matutinalium dictarum est .1. gradibus .30. minutis. Sed differentia prime longitudinis matutinalis: et eius cuius locus queritur: est .40. minutis. Sumas ergo de .19. gradibus .40. minutis. pars proportionalis secundum proportionem .40. minutis ad .1. gradibus .30. minutis. ipsa est .8. gradibus .45. minutis. fere. Pro quibus: quia modicum interest: sumpsit Ptolemeus .9. gradibus. quibus adiectis ad locum solis medium prime longitudinis exhibunt .14. gradibus .10. minutis scorpii. Sole igitur secundum medium cursum in .14. gradibus .10. minutis scorpii existente fit longitudo matutina maxima .21. gradibus .40. minutis. que est compar longitudini vespertine: que fit Sole secundum cursum medium in .27. gradibus .50. minutis leonis existente. Inter harum longitudinum media loca solis distantia est 76. gradibus .20. minutis. Ideo punctus medius inter ea est .6. gradibus libere. Hoc igitur tempore longitudinis longioris et propioris linea eccentrici mercurij transit per sex gradus arietis atque per sex gradus libere. Sed tempore Ptolemei reperiata fuit in .10. gradibus arietis et libere. Non dubium ergo quin tempore medio: quod est .400. annorum: ad .4. gradus mota sit: et tantum sententia quidem Ptolemei stellas fixas moveri constat. Quare per hec et similia in ceteris stellis errantibus iudicia estimari cogimur: quod longitudes longiores et propiores ad motum stellarum fixarum colligantiam habeant.

Propositio xliij.

Ua in parte orbis signorum longitudo mercurij longior sit experiri.

Due considerationes Ptolemei illud docebunt. Quarum prima fuit in anno .19. Adriani. 14. diebus mensis Atus tertij egyptiorum transactis: in matutino diei .15. Tunc enim rectificato instrumento per stellam: que est super corde leonis: visus est mercurius maximam habere a loco solis medio matutinam elongationem in .20. gradibus .12. minutis virginis: Sole secundum cursum medium in .9. gradibus .15. minutis libere existente. et fuit ipsa longitudo matutina .19. gradibus .3. minutis. Alia consideratio in eodem anno .19. die mensis Machir noni egyptiorum completo. in quo videbatur mercurius per instrumentum rectificatum per stellam lucidam Aldebaran in .4. gradibus .20. minutis tauri: Sole secundum medium locum in .11. gradibus .5. minutis arietis existente. quare longitudo vespertina fuit .23. gradibus .15. minutis. Quia itaque longitudo maior inuenta est in ariete quam in libra: certum est longitudinem longiorem

Monus

esse in libra propiorum q̄ in ariete: quoniam quod diuersitatem in huiusmo-
di a Sole elongationibus faciat: preter ascensionē epicycli ad centrū mundi
nihil est. Diuersitas enim que per eccentricum euenire solet: in his duabus cō-
siderationibus nulla est.

Propositio xv.

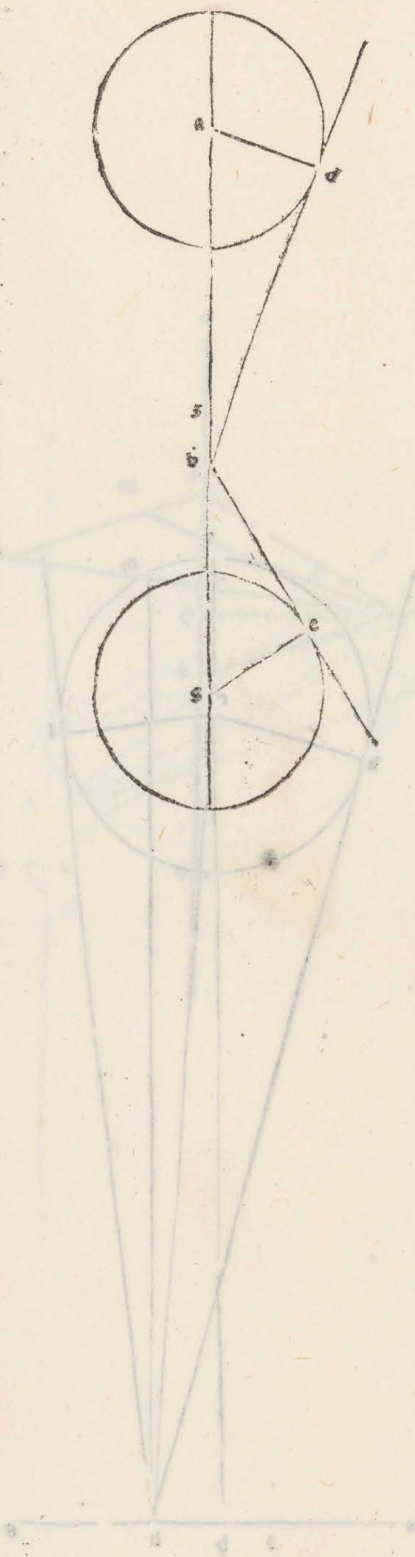
Proportionem semidiametri epicycli ad lineam cō-
tentam inter centrum epicycli in longitudine lon-
giori ⁊ idem centrum epicycli in opposito constitu-
ti numerare.

Proportio. Linea recta. a. g. transeat per lōgitudinē longiorē ⁊ propio-
rem equātis. In qua punctus. b. sit centrum mūdi. b. a. trāseat
per. 10. g. lib. e. b. g. vō per. 10. g. arietis. ⁊ super duo puncta. a. et. g. duo circu-
li: epicycli vicem habituri pingantur. ductis. b. e. et. b. d. contingentibus epi-
cyclos cum lineis. a. d. et. g. e. Sitq̄ ad imaginationem planeta in lōgitudi-
ne matutina in puncto. d. in vespertina vō in. e. Quia itaq̄ angulus. a. b. d.
per precedentem notus est: quoniam. 19. g. 3. m. ⁊ angulus. d. est rectus: nota
erit proportio. d. a. ad. a. b. Similiter angulus. e. b. g. notus per premissam:
quoniam. 23. g. 15. m. ⁊ angulus. e. est rect⁹. ideo quoq̄ nota fiet proportio. e. g.
ad. g. b. Quare nota erit proportio. d. a. ad. a. g. que querebatur. Sic Ptole-
meus: dum. a. b. est. 120. partes: inuenit. a. d. esse. 39. partes. 9. m. et. b. g. 99.
partes. 9. m. Ideo tota. a. g. 219. partes. 9. m. Diuisa aut. a. g. per medium in
puncto. 3. erit. a. 3. 109. partes. 35. m. Ideoq̄ 3. b. 10. partes. 25. m.

Propositio xvi.

Intro epicycli Mercurij bis in anno solari vicini-
tatem ad centrum mūdi maximā accidere. Unde
liquidum fiet: epicycli delatorem eccentricum su-
per centro contra signorum successionem moto cir-
cumuolui.

Ex considerationib⁹ Ptolemei superius in. ii. huius recitatis
id accipere. In quibus distantia centri epicycli vtrinq̄ a lōgitudine lōgiori
fuit quattuor: signorū fere. In ea nāq̄ que fuit in anno. 16. Adriani Sole fm
cursum mediū in. 10. g. aquarij fere existente: longitudo vespertina fuit. 21. g.
15. m. Item in cōsideratione: que fuit in anno quarto Antonij: Sole ⁊ Mer-
curio fm cursum medium iterum in. 10. g. aquarij existentibus: inuenta fuit lō-
gitudō matutina. 26. g. 30. m. Aggregatis aut his duabus longitudinibus
veniunt. 47. g. 45. m. tanto arcui subtenditur epicyclus in hoc situ: dum scz
a longitudine. 4. signis distat. Idem per alias ⁊ ad sitū epicycli aliū eliciēs.
In anno enim. 18. Adriani Sole fm medium cursum existēte: in. 10. g. gemi-
norū inuenta fuit lōgitudō matutina. 21. g. 15. m. In anno vō Antonij pri-
mo Sole iterum per cursum medium in. 10. g. geminorū existente: longitudo
vespertina repta fuit. 26. g. 30. m. quib⁹ quoq̄ longitudinib⁹ collectis. 47. g.
45. m. pueniūt. ⁊ tanto arcui subtenditur epicyclus in hoc situ. Verum lōgi-
tudo vespertina a loco Solis medio in lōgitudine ppiori reperta fuit. 23. g.
15. m. cui equalem longitudinē matutinam in eodem loco fieri manifestū est.
Duplatis igitur. 23. g. 15. m. veniunt. 46. gra. 30. m. quibus subtenditur epi-
cyclos in lōgitudine propiori existens. Cōstat igit viciniorē centro mundi
esse epicyclum a lōgitudine lōgiori per quattuor: signa distantem: q̄ in lōgi-

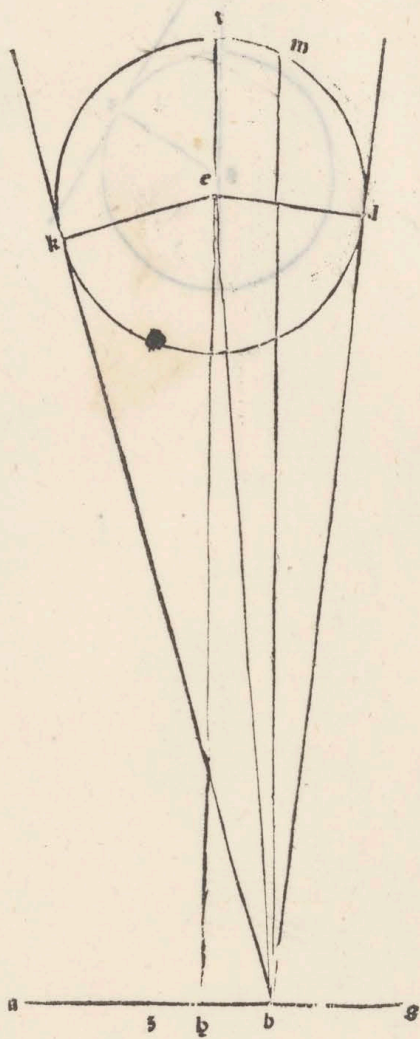

tudine propiori p̄stitutū. Propter hanc enim causam arcum maiorem de celo occupat. quare in figura superiori punctū. 3. non esse eccentrici: sed erat p̄ctus equaliter a centro epicycli in lōgitudine propiori z eius opposito cōstituto elongatus. Centrum aut epicycli a centro eccentrici ipsum deferente inuariabilem habet distantiam. a puncto 3o. 3. variabilem. Oportet ut centrū eccentrici deferētis epicyclum mobile sit. z in tempore quo epicyclus motus est a longitudine lōgiori ad eius oppositum: centrum eccentrici descripsit arcū semicirculi. parui contra successionem signorum: cuius centrum fuit punctus 3. Sic aut accidere potuit maior epicycli ad terram vicinitas in distātia. 4. signorum a longitudine longiori: q̄ in longitudine propiori.

Propositio xvij.

Punctum cuius respectu Mercurius regularē longitudinis habet motum determinare.

Quibus ad hoc perueniemus considerationibus longitudinum magnarum: quarum vtraq̄ sit in eodem loco a longitudine longiori. Et ut facilius fiat opus: sit in vtraq̄ longitudinū distantia epicycli fm medium cursum a longitudine longiori per tria signa cōmunia versus eandem partem. Primam accipiamus que fuit in anno. 14. Adriani. 18. die mensis Mesre duodecimi egyptiorum completo: hora vespertina Taione considerante Mercurium distantiorē a principio leonis in. 3. g. 50. m. quemadmodum refert Ptolemeus: q̄ ipsum cor leonis. Fuit itaq̄ mercurius fm numerationē Ptolemei in sexto gradu 20. m. leonis: Sole fm cursum medium in. 10. g. 5. m. cancri existente. Quare longitudo vespertina relinquebatur. 26. partes. 15. m. Alia fuit consideratio Ptolemei in anno. 20. Antonij. 21. die mensis Mesre duodecimi egyptiorum in matutino. in quo videbatur Mercurius armillis rectificatis p̄ Aldebaran in. 20. partibus. 5. m. geminorū: Sole per medium cursum in. 10. gradu. 20. m. cancri constituto. Fuit igitur longitudo. 20. g. 15. m. Sic aggregatū ex ambabus longitudinibus maioribus erat. 46. g. 30. m. Nunc propositi habendi gratia: sit linea transiens per longitudinem longiorem z propiorem. a. g. in qua punctus. b. centrum mundi. z punctus. 3. centrum parui circuli. Tui quidem linee pars. b. a. transeat per. 10. g. libe: q̄ ibi sit longitudo longior. b. 3o per. 10. gra. arietis. Deinde a puncto. b. erigatur. b. m. perpendicularis super. a. g. que erit linea medij motus Solis in his duabus considerationibus. Sitq̄ circulus epicycli. k. l. super centro. e. descriptus: quem contingāt b. k. et. b. l. in punctis. k. et. l. ductis duab⁹ semidiametris. e. k. et. e. l. a p̄cto. e. ad lineam. a. g. demitto perpendicularē. e. h. z continuabo. e. cum. b. lineā e. b. erit itaq̄ punctus. h. quem quem querimus: cum lineā. b. m. supponatur etiam medij motus mercurij. Quia aut aggregatum ex duabus longitudinibus maioribus est notum: erit medietas eius nota: z est angulus. e. b. l. Et erit p̄portio. e. l. ad. e. b. nota: cum angulus. l. sit rectus. Item dempto angulo. e. b. m. longitudinis matutine noto: ab angulo. e. b. l. manebit angulus. e. b. m. notus. cui equatur angulus. b. e. h. propter linearū. b. e. b. m. equidistantiam. Et quoniā angulus. h. est rectus: erit p̄portio. e. b. ad. b. h. nota. Sed iam nota fuit p̄portio. e. b. ad. b. l. quare etiam p̄portio. e. l. semidiametri circuli epicycli ad. b. h. nota dabit. Sed superius erat p̄portio. e. l. ad. 3. b. nota: erit igitur p̄portio. 3. b. ad. b. h. nota. Sic Ptolemeus in partib⁹ quibus inuenit. 3. b. esse. 10. partes z. 15. m. repit. b. h. fore. 5. partes. 12. m. Ideoq̄

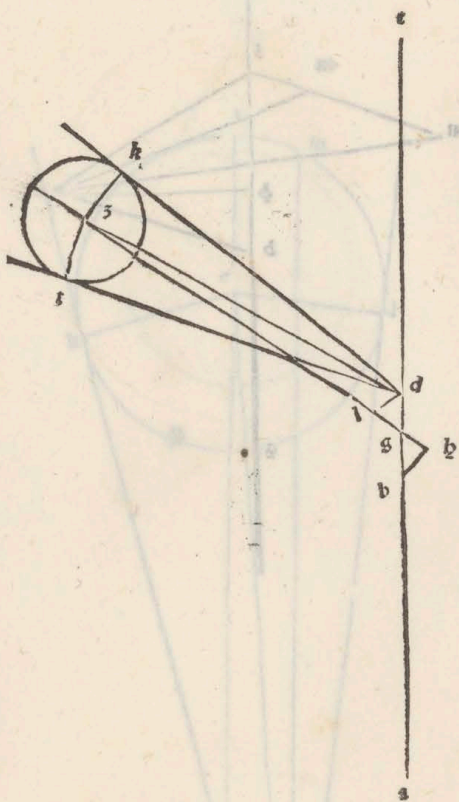
semidiametri eccentrici ad lineam. b. h. et. m. 3. note: quod quidem intendebatur. Inuenit aut Ptolemeus: ponendo semidiametrum eccentrici. 60. partium: semidiametrum epicycli. 22. partium: et. 30. mi. et vnâquâqz linearum. b. h. b. 3. et. m. 3. trium partium.

Propositio xx.

Al que de motibus Mercurij et linearum proportionibus conclusa sunt: an experimentis concordent visualibus attetare.

Superius in quintadecima huius reperim⁹ p binas obseruationes longitudinū maiorum Mercurij: qd eo per medium cursum a longitudine eccentrici longiore distantiam. 4. signorum comuniū habente: aggregatū ex duabus longitudinibus magnis: matutina scz et vespertina sit. 47. g. 45. m. fere. Si igitur per numerationē suppositis proportionibus linearum: et ceteris antehac conclusis: idem concorditer inueniemus: fidem habebimus omnibus iam inuētis. ¶ Huius itaqz gratia sit linea. a. e. transiens per longitudinē longiorē eccentrici et propiorē. et sit. a. longitudo lōgio: ex parte libe. e vo propior: ex parte arietis. In hac linea. d. sit centrum mundi. g. vo centrum motus equalis. et. b. centrum parui circuli. Sitqz angulus. a. g. 3. quattuor signorum comuniū: scz. 120. graduum: vt quattuor recti sunt. 360. et super centro. 3. describo epicycli circulum t. k. ductis duabus rectis eum contingentibus lineis. d. t. et. d. k. pūcta vo cō tactuum centro epicycli copulabo per lineas. t. 3. et. k. 3. Centrum aut epicycli cum centro mundi continuabo per lineam. d. 3. faciam quoqz angulum. a. b. h. equalem angulo. a. g. 3. et lineam. b. h. semidiametrum parui circuli equalem. b. g. continuando duo puncta. b. et. g. per lineam. b. g. Deinde a puncto d. ad lineam. g. 3. demittam perpendicularem. d. l. Quibus sic aptatis: inquiram angulum. t. d. k. qui aggregat duas longitudines Mercurij magnas. In hoc situ epicycli: quia angulus. a. b. h. eq̄lis est angulo. a. g. 3. et linea. b. h. semidiameter parui circuli: erit propter motuum similitudinem punctus. b. centrum ecētrici. Angulus aut. b. b. g. est tertia pars duorum rectorum: cum angulus. a. b. h. sit due tertie duorum rectorum. quare duo anguli. b. b. g. et. b. g. h. equales: equantur duabus tertijs duorum rectorum. Et ideo vnusquisqz eorum erit tertia pars duorum rectorum. et erit triangulus. b. g. h. equilater⁹ et equiangularis. et angulus. b. g. h. equalis angulo. d. g. 3. quare due linee. b. g. et. g. 3. sibi directe coniūcte sunt et linea vna. erit igitur linea. b. 3. semidiameter ecētrici. Deinde quia triangulus. g. d. l. notorum est angulorum: erit. d. l. nota respectu. d. g. et similiter. g. l. eodem respectu. vnde tota linea. b. l. nota: et residua de semidiametro ecētrici. l. 3. nota. Et quia linea. d. l. est nota: erit. d. 3. nota respectu semidiametri eccentrici. b. 3. Sed eodem respectu. 3. t. nota est: et angulus. t. rectus. q̄re angulus. 3. d. t. notus: et duplus ad eū angulus. t. d. k. Facta igit diligenti numeratione: erit angulus. t. d. k. 47. partium. 45. m. fere: vt quattuor recti sunt. 360. partes. Tantus etiam experimento visuali cōperitur hic angulus: quod quidem hactenus attētauimus. ¶ Qd si ludendo te oblectare velis: poteris ad cetera loca: in quibus maxime longitudines consideratas habes: numeros tuos aptare: vt maiorem certitudinem habeas de proportionibus linearum superius inuentis. Si enim numerus obseruationi respondebit: haud dubium: quin occasiones diuersitatibus motuum Mercurij expedite inuenerimus.

Monus

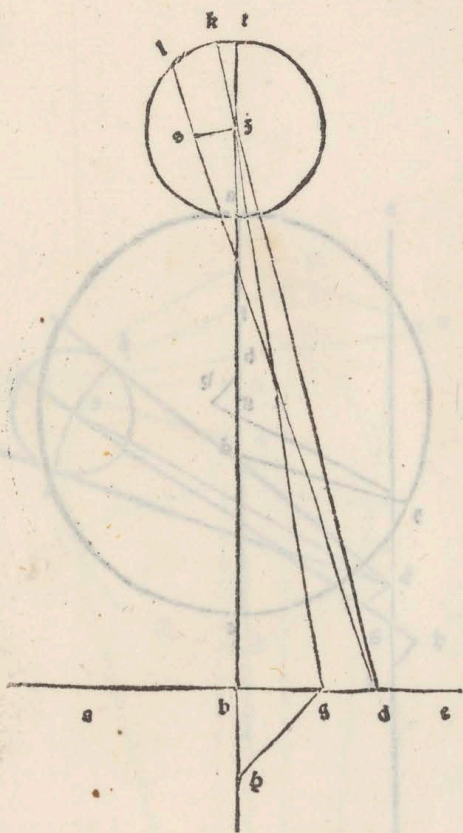
Propositio xxj.

A geometric diagram featuring a circle with a vertical diameter. The top endpoint of the diameter is labeled 'a' and the bottom endpoint is labeled 'c'. A point 'f' is marked on the diameter between 'a' and 'b'. The point 'b' is located on the diameter, and a line segment connects 'b' to a point 'h' on the right side of the circle. Another line segment connects 'h' to a point 'g' on the diameter, which is located between 'f' and 'b'. A third line segment connects 'g' to a point 'd' on the diameter, which is located between 'g' and 'c'. A fourth line segment connects 'd' to a point 's' on the left side of the circle. The diagram is set against a background of faint, larger-scale geometric constructions, including a circle with a horizontal diameter and various intersecting lines.

Propositio **xxij.**

MSuperius ex quarta ⁊ quinta eliciuim⁹ huiusmodi motum mediū suo tempore quantolibet. Et quia considerationes quibus numeri reuolutionū tempore fortasse reperti sunt: grosse fuerunt ⁊ non satis exacte: dubia fides habetur earum recitationi. Id igitur certius reddituri: hoc pacto procedemus per vnā considerationem: quemadmodum infra videbitur. Considerabimus distantiam: si qua sit: planete a longitudine lōgiori media epicycli: ⁊ p aliam considerationem similiter. ⁊ si differentiam locoꝝ planete in epicyclo hoc ingenio compertam ei motui argumēti medio: qui per tabulas iam effectas tempore inter cōsiderationes medianti equalem videbimus: satis est. Silvo non: excessum per dies illius temporis distribuem⁹: ⁊ portionem vnus diei motui medio per tabulas inuēto adiciemus: si addenda fuerit. Aut minuemus si minuenda. Addenda aut erit: dum motus per considerationes inuētus motu per quartam ⁊ quintā huius inuēto maio: fuerit. Minuenda aut

Liber

si e contra. Vñā autē consideratiōe: que proposito cōducet nostro: fecit Pto-
lemeus in anno. 20. Antonij: duob⁹ dieb⁹ mensis Alchita vñdecimi trāfactis
vespere quidē: instrumento per stellam cor:dis leonis rectificato. Reperit enī
mercurium in. 17. gra. 30. m̄. geminoꝝ: quoniam locus eius super locum lune
visum addidit gra. 1. m̄. 10. Suit autē hec cōsideratio ante medietatē noctis in
alexandria: quattuor horis equalibus ⁊ medietate hore: dum in medio celi
esset: vt docuit instrumentum. 12. g. virginis. ⁊ sol per cursum medium in. 22.
partibus. 34. m̄. tauri. ¶ Nunc in figura sit linea transiens per longitudinē
longiorē ⁊ propiorē mercurij. a. b. g. d. e. in qua sit. a. longitudo longior.
e. vō propior. d. centrum mūdi. g. centrum motus equalis. b. centrū parui cir-
culi. Sitq3 epicyclus descriptus super centro. 3. ⁊ produco lineam. d. 3. quidē
in. k. sūmitatē siue augem epicycli veram. g. 3. vō in punctum. t. quem vocāt
augē epicycli mediā. planeta ipse: quemadmodū in hac cōsideratione cecidit
in puncto. l. situetur. quem continuabo cum duobus punctis. d. et. 3. p lineas
l. d. et. l. 3. ducta perpēdiculari. 3. s. constituo deniq3 angulum. b. b. g. equalē
angulo. d. g. 3. ⁊ lineam. b. h. equalē. b. g. ductis duabus lineis. b. g. et. h. 3.
iam querēdus est arcus. t. l. per quem planeta distat longitudine lōgioꝝ: i me-
dia epicycli. Quia autē trianguli. g. b. h. angulus. g. b. h. notus est: quoniā eq̄-
lis est angulo. d. g. 3. propter locum longitudinis longioris ⁊ locum solis me-
diū nōro. Sed duo anguli. b. g. h. et. b. h. g. sunt equales: propter latera. b. g.
et. b. h. equalia. erit ergo vnusquisq3 eorum notus: ⁊ proportio lineæ. b. g. ad
b. g. nota. Est autē. b. g. respectu semidiametri eccentrici nota. quare ⁊. b. g. re-
spectu eodē cognita. Sed propter angulum. b. g. h. notum: fit angulus. b. g. 3
trianguli. b. g. 3. notus. ⁊ pportio. b. 3. semidiametri eccentrici ad. b. g. iam no-
ta est. vñde proportio lineæ. b. 3. ad. g. 3. nota erit. quare. g. 3. nota. Triangu-
lus itaq3. d. g. 3. duo latera. d. g. et. g. 3. habet nota: ⁊ angulum. d. g. 3. notum.
vñde linea. d. 3. respectu aliarum nota fiet: ⁊ angulus. d. g. 3. notus. cui cōtra
positus. t. 3. k. quoq3 notus erit. ⁊ arcus. t. k. notus. similiter angulus. g. d. 3.
habebit notus. Item locus planete verus obseruatione comprehensus est: ⁊
longitudinis propioris locus est notus: fit ergo angulus. e. d. l. notus. Sed ⁊
angulus. e. d. 3. cognitus est: relinquitur ergo angulus. 3. d. l. notus. triangu-
lus itaq3. d. 3. l. duo latera. d. 3. et. 3. l. nota habet: ⁊ angulum. 3. d. l. fit ob hoc
angulus. 3. d. l. cognitus. Est autē angulus. k. 3. l. equalis duob⁹. 3. d. l. et. 3. l. d.
iam cognitis. q̄re ipse notus erit. ⁊ arcus. k. l. qui ei subtenditur numeratus.
cui si arcum. t. k. antebac notum adiecerimus: colligemus tandem totū arcū
t. l. cognitum: quem querebamus. ¶ Alia cōsideratio ad mercurium fuit in
anno. 21. quemadmodū scripsit Dionysius: referente Ptoleleo. 22. diebus
trāfactis de mense Alatrabi. Et fuit illud anno Nabuchodo. 486. trāfactis
18. dieb⁹ mensis Thoch: in mane diei deciminoni. Videbas enī mercurius
splendidus fm signorum successionem remotus a linea que transit per stellā
septentrionalem in fronte scorpionis: ⁊ per stellam mediā que in frōte eius
est: quātitate diametri lune. Distabat autē a stella septētrionali in fronte mer-
curius versus septentrionem quantitate duarum diametroꝝ: luminarium
Coniectura itaq3 dabit firma ipsum fuisse in. 3. g. 20. m̄. scorpionis: Sole per
mediū cursum tunc existente in. 20. g. 50. m̄. scorpionis. Et non erat tunc mer-
curius in longitudine maxima a loco solis: quoniam post quattuor dies: sc3
die. 26. mensis Alatrabi videbatur distare a dicta linea quantitate diametri
lune ⁊ medietate eiusdem. In his autē quattuor diebus motus solis medius
auctus est fere p. 4. g. ⁊ motus planete p medietatē diametri lune dūtaxat.

Monus

A geometric diagram illustrating a concept in optics or geometry. It features a circle on the left with center 's'. Points 'i', 'k', and 'r' are marked on the circle's circumference. Lines radiate from 's' through these points. On the right, a vertical line contains points 'a', 'b', 'c', 'd', and 'e' from top to bottom. Lines connect 'i' to 'a', 'k' to 'b', and 'r' to 'c'. A line also passes through 'i' and 's'.

xxij.

Sequitur Decimus.

Liber Decimus Veneris Theoricā Martisq; omnimodam subtilissime percunctari: Trium item superiorū theorice speculationis partem non minimam accuratissime coniectatur.

Propositio

Prima.

Nameter ecētrici Veneris per longitudinem longiorē eius atq; propiorē trāsiens: quibus in punctis eclipticam se- cet experiri.

Nō aliter q̄ in mercurio inuestigā- dum est. Considerabimus enī duo loca Solis media: Venerē maximas & inter se eq̄les a loco Solis medio longitudes contrarias habēte. Nam punctū inter hec loca Solis medians cum puncto sibi diametraliter oppo- sito erūt quos querimus.

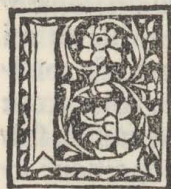
In anno aut. 16. Adriani. 21. diebus mensis Phormuth octauū transactis considera- uit Taion: vt refert Ptolemeus: stellam Veneris iam in maxima longitudi- ne vespertina a loco Solis medio constitutam. & videbatur precedere mediā pleiadum quantitate longitudinis pleiadum. Fuit itaq; s̄m numerationem Ptolemei Venus in. 1. g. 30. m. tauri. Solis aut locus medius tūc erat in. 14. partibus & 15. m. piscium. Quare longitudo vespertina maior erat. 47. par- tium & 15. m. Deinde in anno. 4. Antonij. 11. diebus mensis Thoth trāfactis in mane diei duodecime Ptolemeus considerauit stellam Veneris distantē a stella fixa: que est in genu sinistro gemini sequentis: per quartam partē gra- dus fere versus orientem & septētrionē. Fuit ergo locus Veneris in. 18. par- tibus & 30. m. geminorū. Solis aut locus medius tūc erat in. 5. g. 45. m. leo- nis. quare lōgitudo matutina fuit maxima. 47. g. 15. m. Dum aut arcū duo- bus Solis medijs locis interceptū dimidiabimus: ad finē. 25. g. tauri perue- niemus. Quare lōgitudo longior: & propior: in. 25. g. tauri & 25. g. scorpiōis erunt: quod inuestigauimus. Idem per alias duas confirmabimus obser- uationes. Taion ille in anno quarto Adriani. 19. diebus mensis Atus tertij trāfactis: in mane diei vicesimi: cōsiderauit Venerem distantem a stella fixa que est in extremitate ale meridiane virginis: s̄m quantitatē lōgitudinis pleiadum: dempto fortasse arcu: cui ipsamet stella veneris subtenditur. Vi- debatur enim Venus versus meridiem distare a dicta stella s̄m quantitatē diametri lunaris. Et quia s̄m numerationem Ptolemei hec stella in quarto anno Adriani fuit in. 28. gra. 5. m. leonis: si addiderimus quantitatē lon- gitudinis pleiadum: scz. 1. gra. 30. m. veniet locus Veneris ad. 20. m. primi- gradus virginis. Sol aut medio cursu suo erat in. 17. gra. & 52. m. libe. q̄re longitudo maior matutina fuit. 47. gra. 32. m. Deinde in anno. 21. Adriani nona die mensis Mesor sexti: hora vespertina considerauit Ptolemeus Ve- nerē apud stellam vicesimam sextam aquarij: eam scz que septentrionalis est in paruo quadrilatero: quod circā primam insinuationem aque est. & vide- batur precedere eam in duabus quintis vnius gradus. Apparuit etiā Ve-

Decimus

nus tunc scintillans admodum. Huius aut stelle fixe locus fuit in. 20. gradu
aquarii fm computatione Ptolemei. quare locus verus Veneris fuit in. 19.
gra. 36. mi. aquarii. Sol vo fm cursum medium erat in. 2. gra. 4. m. capricor
ni. quare longitudo maior vespertina fuit. 47. gra. 32. mi. Qz si differentiam
duorum locorum Solis mediorum dimidiabimus: ad. 25. gra. tauri. 7. 25. gra.
scorpionis: quemadmodum superius perueniemus. In quorum vno pone
mus longitudinem eccentrici Veneris longiorem: in alio aut propiorem.

Propositio .ij.

Longitudini Veneris longiori atq; propiori sua se
orsum loca assignare.

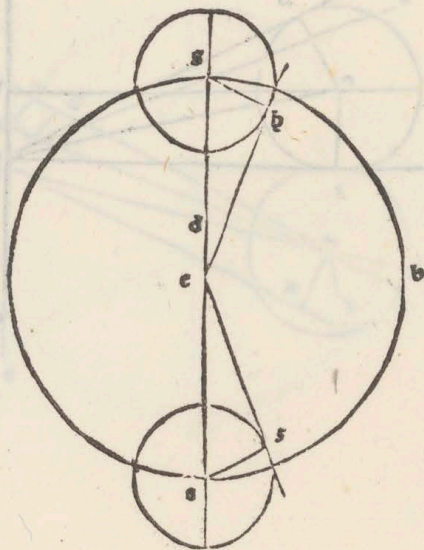
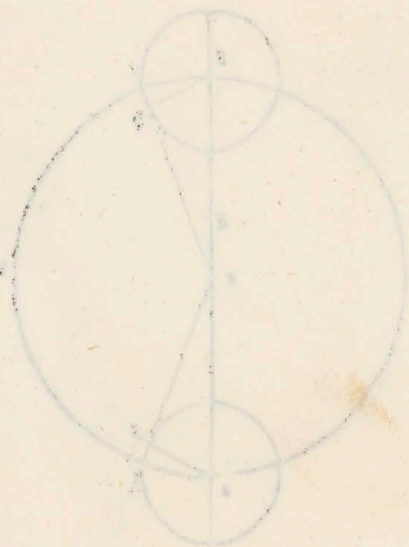
Certitudo iam est alteram longitudinum esse in. 25. g. tau
ri: et altera in. 25. g. scorpionis. Sed vtrum hic vel illic sit: duas
per considerationes docebimur. Quarum vnam fecit Taion
Ptolemeo recitante in anno. 13. Adriani: in mense egyptiorum
Alchita undecimo: duobus scz dieb⁹ transactis: in mane diei tertij. Tunc eni
videbatur venus precedere lineam rectam: que transit per precedentem triu
stellarum in capite arietis existentium: et per eam que in pede eius postremo
est. Precedere inquam videbatur per. 1. g. 24. m. Et erat distantia veneris ab ea
stella que est in capite arietis fere dupla distantie ipsius veneris a stella que
in postremo pede est. Stelle aut q in capite arietis est: locus erat tunc in. 6. g.
et. 36. m. arietis. et eius latitudo septentrionalis. 7. g. 20. m. fm numeratione
Ptolemei. Illius aut que in pede postremo est: locus erat in. 14. partibus et
45. m. et latitudo eius meridionalis. 5. g. 7. 15. m. Vnde concludetur Venerē
fuisse in. 10. g. et. 36. m. arietis: habēdo latitudinē meridionalem. 1. g. et. 30. m.
Sol aut per cursum mediū erat in. 25. g. et. 24. m. tauri. quare longitudo ma
iutina maior fuit. 44. g. et. 48. m. Alia fuit cōsideratio Ptolemei in anno
21. Adriani: duobus diebus mensis Tobi quinti scz transactis: hora vesper
tina. Videbatur enim venus per relationē ad duas stellas: que sunt in duo
bus cornib⁹ capricorni: in. 12. g. et. 50. m. capricorni. Sol aut medio cursu suo
erat in. 25. g. et. 30. m. scorpionis. qre fuit longitudo vespertina maior. 47. g.
et. 20. m. Quia aut longitudines maiores respectu medij loci solis fiunt solū
propter epicyclum: dum ipse in auge vel opposito augis ecētrici fuerit. Qm
diuersitas quam ingerit ecētricus: tunc nulla est. Huiusmodi aut longitudo
maior inuenitur apud. 25. g. scorpionis: qz apud. 25. g. tauri. Palam est quā
ta fuit longitudo p obseruationē precedentē: q in. 25. gradu scorpionis hoc
tempore fuerit longitudo longior eccentrici veneris: et longitudo propior in
eius opposito patet: cuius petebatur cognitio.

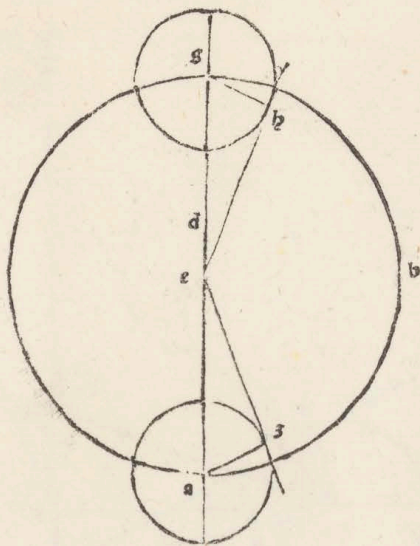
Propositio .iij.

Semidiameter epicycli Veneris ad semidiametru
eccentrici quam proportionem habeat inuestigare.

Pro cuius explanatione sit circulus ecētric⁹ veneris. a. b. g.
super centro. d. in cuius diametro. a. g. sit punctus. e. centrum
mundi. g. vo longitudo longior: et. a. propior: et super duobus
centris. a. et. g. duos circulos vice epicycli describam: quos cō
tingant due linee. e. h. et. e. 3. in punctis. h. et. 3. ductis lineis. g. h. et. a. 3. sitq;
stella in duabus considerationib⁹ predictis in duobus punctis. h. et. 3. Quia
aut ex premissa angulus. g. e. h. longitudinis maxime: scz longitudinis matu

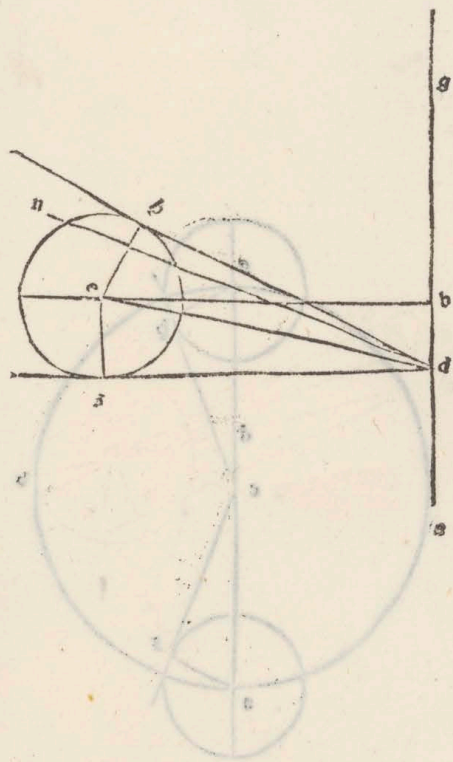
tine notus est: et angulus. b. rectus: erit proportio. g. b. semidiametri epicycli ad lineam. e. g. nota. Item propter angulum. a. e. 3. longitudinis vespertine maxime notum: et angulum. 3. rectum: sit nota linea. a. e. respectu. a. 3. quare tota linea. a. g. respectu. g. b. siue. a. 3. semidiametri epicycli nota fiet: et eius media medietas eodem respectu nota: unde et linea. d. e. nota. Et quia aggregatum duarum longitudinum maior: epicyclo existente in transitu medio eccentrici: quem admodum ex considerationibus crebris copertum est: non est minus aggregato huiusmodi: quod accidit epicyclo existente in longitudine longiori eccentrici. Nec est maius eo: quod accidit epicyclo existente in longitudine propior: eccentrici. sicut in mercurio contingebat. Immo procedente epicyclo a longitudine longiori versus propior: continue crescit hoc aggregatum siue angulus ille cui epicyclus subtenditur. et a longitudine propior: versus longior: eundo continue decrescit: liquido constabit eccentricum veneris esse fixum: volo dicere: quod centrum eius non mouetur sicut mercurij: nisi quantum sit ad motum stellarum fixarum: de quo hic nihil differitur. Habemus igitur proportionem semidiametri epicycli ad semidiametrum eccentrici: et ad distantiam duorum centrorum: mundi scilicet et circuli eccentrici. Posita autem semidiametro eccentrici. 60. partium: inuenit distantia huiusmodi duorum centrorum vnius partis 7. 15. m. fere: et semidiametri epicycli. 43. partium 7. 10. m. fere: quod intendebatur.

Propositio iij.

Quodam: cuius respectu motus Veneris in longitudine irregularis est determinare.

Hoc per duas habebimus considerationes. Quarum vna Ptolemei fuit in anno. 18. Adriani: secundo die mensis Phormuth scilicet octauum transacto: in mane diei tertij. Videbatur enim Venus plurime longitudinis a medio loco solis in. 11. g. 7. 55. m. capricorni: aptato instrumento armillarum per stellam cordis scorpionis. Sol autem medio cursu fuit in. 25. g. 7. medietate gradus aquarii. Fuit itaque longitudo maior: matutina a medio loco solis. 43. g. 35. m. Alia consideratio Ptolemei fuit in anno tertio Antonij: die quarto mensis Phormuth: octauum scilicet hora vespertina. Videbatur enim Venus plurime longitudinis a loco solis medio in. 13. g. 7. 15. m. arietis: dum sol medio cursu suo esset in. 25. g. 7. medietate gradus aquarii. Fuit itaque longitudo maior: vespertina a medio loco solis. 48. g. 7. 20. m. Collectis autem his duabus longitudinibus maioribus: habebimus arcum circuli magni: cui subterditur epicyclus. 91. g. 7. 55. m. eo quidem distante a longitudine longiori eccentrici per quartam circuli. et hic arcus proposito nostro inseruiet. Sit igitur diameter eccentrici. a. g. per longitudinem longior: et propior: transiens. in qua punctum. b. sit centrum mundi. a. longitudo longior: et. g. longitudo propior. d. vo punctum sit ille quesitus: cuius respectu motus regularitas perpenditur. a quo educo perpendicularem. d. e. ad lineam. a. g. et super centro. e. describo circulum epicycli. ductis duabus lineis b. 3. et b. h. eum contingentes in punctis. 3. et. h. quos continuabo cum centro epicycli lineis. e. 3. et. e. h. Centrum quoque epicycli. e. continuabo cum centro mundi. e. b. producam etiam b. n. equidistantem. d. e. quam constat esse lineam medij motus solis et veneris. His ita dispositis: queram quanta sit. d. b. respectu semidiametri epicycli Angulus. b. b. 3. notus est: quoniam aggregatus est ex duabus longitudinibus. Quare eius medietas: scilicet angulus. e. b. h. cognita. et angulus. b. rectus. unde proportio. e. h. a. d. e. b. nota. Angulus vero. e. b. n. scitus relinquitur. sub-

Decimus

tracto angulo. n. b. h. longitudinis matutine noto: ab angulo. e. b. h. noto: erit itaqz ei coalternus angulus. b. e. d. inuentus. Sed angulus. b. d. e. rectus est: fit igitur triangulus. b. d. e. notoru angulorum. vnde proportio. e. b. ad. b. d. nota. Sed erat. e. b. semidiametri epicycli ad. e. b. nota proportio. ergo proportio. e. b. ad. b. d. nota fit. et propterea crit proportio. b. d. ad semidiametru eccentrici nota. Posita aut semidiametro eccentrici. 60. partium: reperitur linea. b. d. duarum partiu: et 30. mi. fere. Superius aut linea: que est inter centrum mundi et centrum eccentrici: erat vnius partis et 15. m. Constat igitur centrum eccentrici mediare inter centru mundi et centru motus regularis. Propteris etiam idem experiri ad quemcuqz situm epicycli: non distantis a longitudine longiori per quartam circuli: dum saltem habeas aggregatu huiusmodi duarum longitudinu maior ad vnu huiusmodi situm epicycli. Veru via qua iam incessimus: ponendo distantiam a longitudine longiori per quartam circuli planior est.

Propositio

.v.

Distantiam Veneris a longitudine longiori epicycli media comperire.

Pro huius executione supponemus locum longitudinis longioris eccentrici superius repertum: et proportionales linearum quas eliciamus. locum deniqz verum planete: qui per consideratione manifestat. Ptolemeus obseruauit venerem in anno secundo Antonij. 29. diebus mensis Tobi quinti scz transactis. Que quide tunc non erat in maxima longitudine a loco solis medio. et videbatur in. 6. g. et 30. mi. scorpionis. Erat enim tunc in linea recta: que fm visum transiit per centrum lune et stellam primam scorpionis: eam scz que in fronte scorpionis magis ad septentrionem tendit. Et erat distantia lune a venere fm successione signorum. 6. gra. ab altera distatia veneris a stella predicta. Latitudo aut veneris septentrionalis Ptoletheo videbatur. 2. g. et 30. mi. Fuit naqz consideratio illa post mediu noctis. 4. horis trasactis equalibus: et 45. mi. Sol enim fuit in. 23. g. sagittarij. et medium celi fuit. 26. gra. virginis. Sol vo fm cursum mediu erat in. 22. gra. et 9. mi. sagittarij. Hoc premissis sit diame- ter eccentrici per longitudine longioris et propioris eccentrici veneris trasiens a. e. cuius quidem punctus. a. sit longitududo longioris. e. vo propioris. In hac diametro. d. punctus sit centrum mundi. g. centrum eccentrici. et. b. centrum motus eqilis. Sitqz: quemadmodum in consideratione cecidit centrum epicycli b. t. k. punctus. 3. et planeta ipse in puncto. k. a punctis deniqz. b. et. d. educantur linee per centru epicycli. b. 3. t. et. d. 3. b. Item semidiameter eccentrici. g. 3. Punctus quoqz. k. continetur cum punctis. d. et. 3. lineis. d. k. et. 3. k. et tandem si libet: ducantur perpendiculares linee. g. l. quidem ad. b. 3. d. m. ad eandem 3. n. vo ad. d. k. Quia aut locus longitudinis propioris notus est: et locus solis medius siue veneris erat angulus. g. b. 3. notus. quare cu proportio. g. b. ad. g. 3. nota sit erit. b. 3. nota respectu. g. 3. et consequenter respectu. b. d. vnde etia. d. 3. nota erit: et angulus. b. 3. d. similiter: cui equalis est. b. 3. t. Angulus quoqz. b. d. 3. notus fit: et sibi coniunctus. 3. d. e. Cum aut locus planete com- pertus sit: erit angulus. e. d. k. cognit. et propterea angulus. k. d. 3. residuus datus erit. Sed proportio. d. 3. ad. 3. k. cognita est: quoniam vtraqz linearum. d. 3. et. 3. k. ad lineam. g. 3. proportionem habet notam. fit igitur angulus. d. k. 3. notus. quare et extrinsecus. b. 3. k. a quo si dempseris angulum. b. 3. t. notum:

relinquet angulus. k. 3. t. notus. et arcus. k. t. notus fit. residuus quoque de circulo arcus. t. b. k. cognitus. et ipse est distantia planete a longitudine longiori epicycli media: quam querebamus.

Propositio vi.

Huiusmodi distantia iterum investigare vni medium motum argumenti veneris certiorē: si opus fuerit: constituem.

Timocaris consideravit: Ptolemeo narrante: in anno. 52. a morte Alexandri. 18. die mensis egyptiorum ultimi ad se stellam veneris. et vidit eam coniunctam stelle virginis: ei sequenti illam: que est in summitate ale meridiane virginis. Fuit itaque locus veneris in. 4. g. 10. mi. virginis. Sed tunc fuit locus longitudinis propioris veneris in. 20. g. 7. 55. mi. scorpionis: propter motum eius cum stellis fixis. Non autem fuit venus in hac consideratione plurime longitudinis a loco solis medio: quam post tres dies: die scilicet. 21. dicti mensis: in nocte quidem quam sequitur dies 22. videbatur iam in. 8. g. 7. 50. mi. Iudicium igitur fuit: venerem tunc esse in superiori medietate epicycli: et preteritam esse hanc longitudinem maximam matutinam. In hac vero consideratione medio suo cursu sol erat in. 17. g. 7. 20. mi. libe fere. quare distantia loci veneris a medio loco solis fuit. 43. g. 7. 10. mi. In secunda vero consideratione: scilicet post tres dies locus solis medius erat in. 20. gra. 7. 59. mi. libe. Et ideo distantia veneris a loco medio solis erat. 42. gra. et. 9. mi. His stantibus: resumo superiorum figuram in nullo variatam: preterquam quod epicyclus sit ante longitudinem propiorē eccentrici: quemadmodum consideratio ipsa cogit. Erit autem angulus. g. b. 3. notus propter locum longitudinis propioris notum: et locum solis medium. Sed proportio. b. g. ad. g. 3. est nota: quare. b. 3. nota respectu. b. g. et consequenter respectu. b. d. unde et linea. d. 3. hoc respectu nota dabitur. et duo anguli. b. 3. d. d. et. b. d. 3. dati erunt. Itaque duo anguli. b. 3. t. et. 3. d. e. Et quia locum planete in zodiaco consideratio fecit notum: erit angulus. e. d. k. notus. a quo si subtraheris angulum. e. d. 3. notum: manebit angulus. k. d. 3. notus. Est autem proportio. d. 3. ad. k. 3. nota: quam ambe ad lineam. g. 3. proportionem habent notam. ergo angulus. d. k. 3. notus: et extrinsecus angulus. b. 3. k. datus. et tandem angulus totus. k. 3. t. cognitus. cui arcus. t. b. k. subtensus erit notus. quo de toto circulo dempto: manebit arcus. t. k. notus. et ipse est distantia planete a longitudine longiori epicycli media. habebimus itaque ex duabus huiusmodi considerationibus duas planete a longitudine longiori epicycli distantias. Et inde patebit arcus epicycli: si quis sit: post integras revolutiones descriptus. Qui si equalis sit motui argumenti siue diversitatis ad tempus medium per tabulas extracto: bone sunt tabule. Si vero inequalis: excessus diuidatur in dies: qui sunt inter duas considerationes. et exiens adiciatur motui argumenti vnius diei ex tabulis inuento: si arcus epicycli per considerationes extractus maior fuerit arcum quem tabule dederunt. Aut minuatur ab eo: si minor fuerit: et habebitur motus argumenti medius in vno die rectificatus: quod intendebat correlarium.

Propositio vij.

Ediorum motuum Veneris pro tempore placito radices constituere.

Sol venus et mercurius: et in quantitate et radicibus medij motus longitudinis conueniunt. Sed pro radice medij motus

Decimus

argumenti siue diuersitatis in venere elige considerationē cui fidem habere potes. et per eam: velut in premissa: distantia planete a longitudine longiori epicycli media conclude. Deinde pro tempore quod est inter dictam considerationem et primū instans temporis: ad quod radicem statuere voles: ex tabula mediū motū diuersitatis collige. Si itaq; instans: pro quo radicē queris: preceedit instans considerationis: subtrahere motum medium diuersitatis tempore medio correspondentem a distantia planete a longitudine longiori epicycli media. Aut adde eidem: si sequit: et habebis quesitum. hoc excepto q; reuolutiones integre mutuentur: si opus fuerit: aut abijciantur: fm oporis exigentiam.

Propositio viij.

Valiter diuersitas in motibus trium superiorum Saturni scilicet Iouis et Martis cognosci possit ostendere.

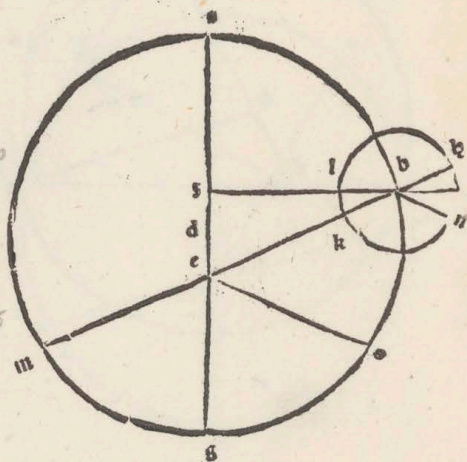
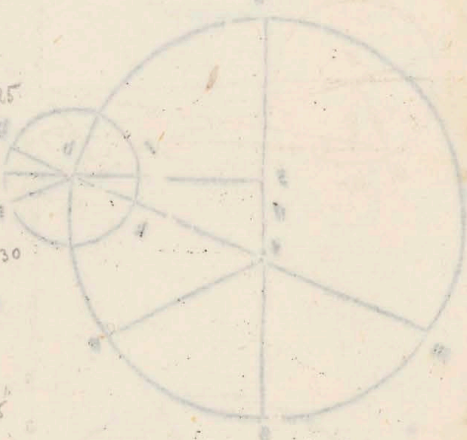
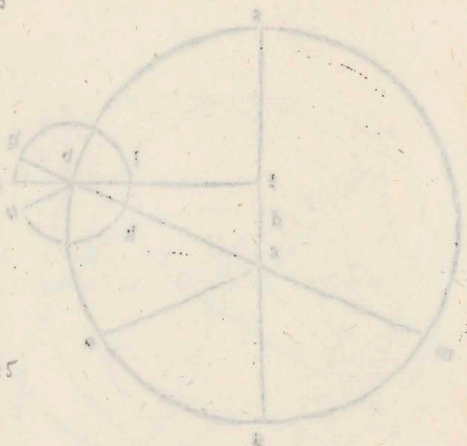
Principio omnium opus est: vt inueniatur locus longitudinis longioris et propioris cū distantia centri eccentrici a centro mundi. Nam deinde poterit haberi quantitas diuersitatis secundē cuius epicyclus occasio est. Sed in his tribus ingenium: quod nos ad loca augium veneris et mercurij perduxit: locum non habet. Illi enim certos limites respectu solis non possunt excedere. quamobrem in hora certa nobis constabit eos esse in lineis a centro mundi epicyclū contingēdo ductis. In istis aut non sic: quoniam motus eorum in longitudinē ad solem non habet colligantiam. Cogitandum igitur fuit: quo pacto ad id veniendi esset facilitas. Melior aut et certior via nō est: nisi vt locus verus cētri epicycli aliquotiens inueniatur. Hoc enim habito: procedemus fere sicut in luna fm modū eccentrici. Visum aut fuit Ptolemico: q; hi tres superiores in centris orbium suorum eam haberent habitudinem quam venus: scz q; centrum eccentrici deferentis epicyclum medietat inter centrum mundi et centrum motus equalis. et q; aux media epicycli semper centrū motus equalis dictum respiceret: quemadmodum in venere et mercurio. Sed quid rationis eum ad hoc compulerit: non satis liquet: nisi quia positioni cōcordat experimentum. aut quia in omnibus alijs stellis duas diuersitates habētibus inuenit duplicia puncta. Vnū quidem quod esset centrū eccentrici epicyclum deferētis. Aliud vō vt esset determinatiū motus equalis: siue in epicyclo velut in luna: siue in epicyclo et eccentrico: quemadmodum in venere et mercurio.

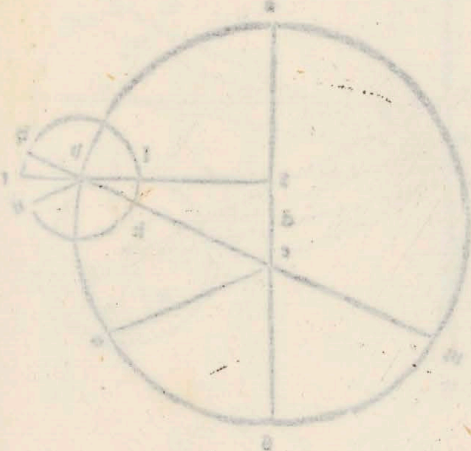
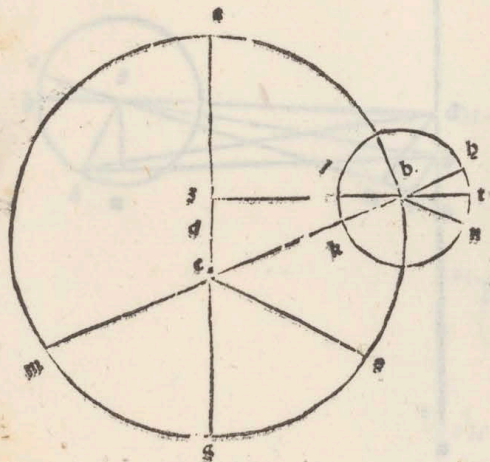
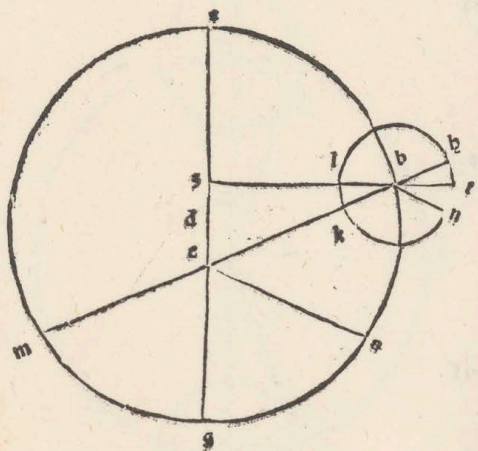
Propositio .ix.

Qualibet trium superiorū in auge vera epicycli aut eius opposito existens: in linea mediū motus solis fore comprobabitur.

Omnes superficies epicyclorum et eccentricorum in superficie ecliptice nunc supponamus esse propter facilitatem negocij. Nam quod earum ab ecliptica declinatio ingerere potest erroris: insensibile est. Sit circulus eccentricus epicycli delator: a. b. g. sup centro. d. cuius auge et oppositum augis diameter. a. g. indicet. In qua quidē sit. e. centrum mundi: et. z. centrum motus equalis. et super centro. b. describo circulum epicycli. t. k. l. ductis duabus lineis per centrum epicycli. z. t. a centro quidem equantis: et. e. h. a centro mundi. Erit itaq; punctus. h. auge vera

epicycli. et. k. oppositum eius. pñctus aut. t. aux media: cuius scz respectu motus argumenti regulā habet. z sit. l. oppositum eius. z sit planeta aut in puncto. k. aut in. h. dico q linea. e. b. erit medij mot^o solis: aut linea ei directe coniuncta. Nam intelligamus lineam medij motus solis: z centrum epicycli in cepisse moueri ab auge. a. z iam peruenisse ad hunc: quem figuramus: situm Et sit primo planeta in puncto. b. In hoc itaqz tempore planeta descripsit arcum. t. k. h. epicycli per medium cursum diuersitatis: z centrū epicycli circa centrum motus equalis angulū. a. z. b. descripsit: qui valet duos angulos b. e. z. et. e. b. z. siue ei contrapositum. t. b. h. Si ita collegerimus motum planete in epicyclo cū motu longitudinis: veniet totus circulus z angulus. a. e. b. Illud aut aggregatū equat medio motui solis in hoc tpe: quemadmodū ex eis q circa pñcipiū noni dicta sunt eliciēda. Descripsit itaqz linea medij motus solis totum circulum: z amplius angulum. a. e. b. Et quia ipsa incepit moueri a puncto. a. cōstat iam eam esse eandem cum linea. e. b. Nunc vō ponamus planetam in. k. ceteris vt ante manentibus. Jam crit angulus. t. b. k. medij motus argumenti in hoc tempore. cui addamus angulum. a. z. b. motus longitudinis: siue duos. e. b. z. et. b. e. z. prouenient itaqz duo anguli recti cum angulo. b. e. z. quare linea medij motus solis amplius qz semicirculum descripsit: quantum est angulus. b. e. z. Sit igitur ipsa linea. e. m. ita q angul^o g. e. m. equalis sit angulo. b. e. z. propter illud igitur linea. e. m. directe coniuncta erit linee. e. b. planeta ergo erit in linea medij motus solis vtrinqz continuata quantum libet: quod erat propositum.

Propositio

.x.

Ineam a centro epicycli ad centrum corporis planete extra auge vel oppositum eius existentis productam: linee medij motus solis equidistare.

Resumo figurationē primā. hoc tñ attento: q planeta sit in puncto. n. z linea medij mot^o solis. e. s. inceperint qz sit moueri centrū epicycli z linea medij mot^o solis ab auge ecētrici. a planeta aut ab auge epicycli media. Descripsit igitur linea medij motus solis angulum. a. e. s. et planeta in epicyclo agulum. t. b. n. centrum vō epicycli angulū. a. z. b. qui equipollet duobus angulis. e. b. z. et. b. e. z. Tres igitur anguli. t. b. n. b. e. z. et e. b. z. qui est equalis. h. b. t. equabuntur angulo. a. e. s. dempto igitur cōmuni angulo. a. e. b. manebit angulus. b. e. s. eqlis angulo. h. b. n. quare linee. e. s. et. b. n. coniunguntur equidistantes: quod erat demonstrandum.

Propositio

.xi.

Quilibet trium superiorū in linea medij motus Solis quatum libet protracta constitutus: in auge vera epicycli aut eius opposito fore cōuincerē. Unde cōstabit centrum epicycli z centrum corporis planete sub vno celi puncto reperiri.

Nec est conuersa none huius. Tunc aut planeta erit in auge vera epicycli quando sm verum cursum ad medium solis locum ipse perueniet. In opposito vō auge quando eidem opponetur. Quod sic demonstrabo. Si eni planeta non fuerit in auge aut eius opposito: non erit centrum epicycli in linea medij motus solis quantum libet protracta: sed extra eam. Protrahatur igitur linea a centro planete ad centrū epicycli: que quidē p premissam equidi-

Decimus

stabit linee medij motus solis. Sed et ipsa secat eam: quoniam he due linee concurrunt in centro corporis planete. due igitur linee equidistantes se secabunt: quod est impossibile. Destructo igitur hoc impossibili astructur intentum. Veritas autem correlarij aperta est. Planeta enim nunquam est in auge epicycli aut eius opposito: nisi sit in linea a centro mundi per centrum epicycli producta. Cum igitur necessario sit in auge vera epicycli aut eius opposito. ut probatum est: erit ipse quoque in huiusmodi linea a centro mundi per centrum epicycli producta. que quidem ad firmamentum usque continuata unum punctum offendet: sub quo et planeta et centrum epicycli constituentur.

Propositio xij.

Verum locum Epicycli alicuius trium superiorum percunctari.

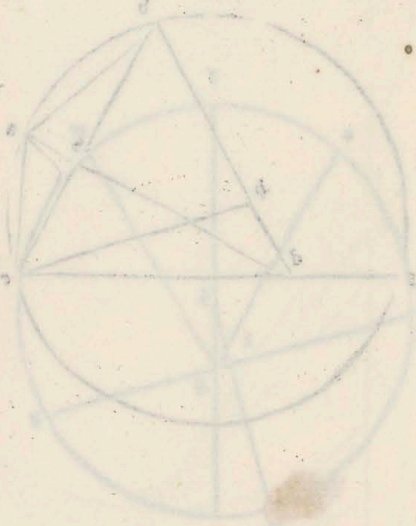
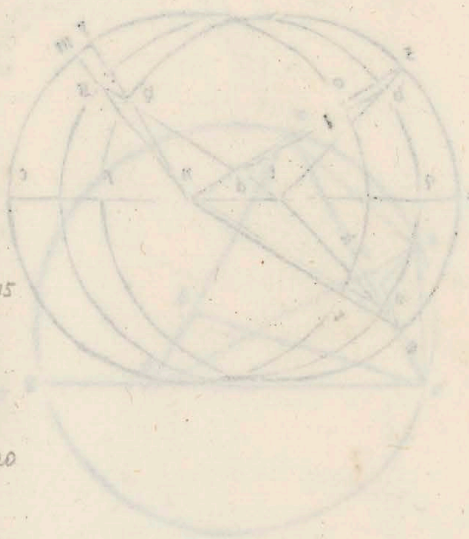
Instrumeto veridico planete locum observa: aut ad stellas fixas: quarum loca nota sunt referas: ut locum eius verum agnoscas. Quae si in opposito medij loci solis comperies: idem erit: quemadmodum conclusit premissa: verus epicycli et planete locus. quare ipse epicycli locus inuentus erit. Idem quoque haberes: si instans quo planeta ad medium solis locum applicat: deprehendere posses. Verum hec coniunctio comprehendere nequit: quoniam radij solares: ne planeta videatur impedimento sunt. In solis igitur oppositionibus: quas prius vocabant habitudines extremitatis noctis: possibile erit inuenire verum epicycli locum. qui: quemadmodum infra videbitur: ad eccentricitatem et locum augis eccentrici comperiendus utilis veniet.

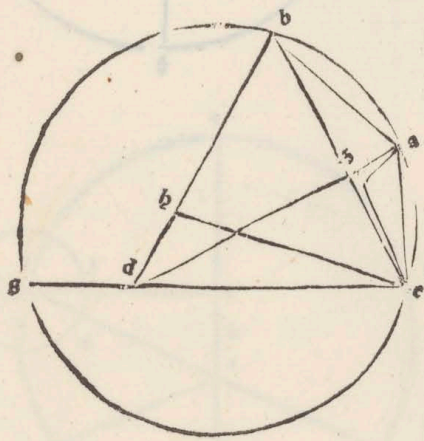
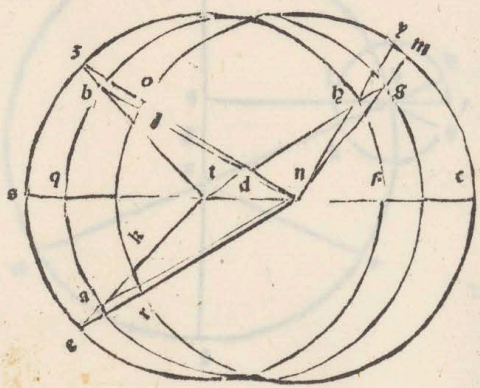
Propositio xij.

Loco augis Martis reperiendo oportuna media premittere.

Per tres habitudines extremitatis notis: in quibus tria loca epicycli subtiliter explorata sunt: id efficiemus: quemadmodum in luna iuxta modum eccentrici tribus locis eius cognitis operati sumus. Fuit autem una Ptolemei consideratio ad martem in anno. 15. Adriani. 26. diebus mensis Tobi quinti scilicet transactis: in nocte hora videlicet una post medium noctis completa. Tunc enim stella videbatur in. 21. partibus geminoz. unde etiam verus locus centri epicycli ibidem fuerat. Secunda fuit in anno. 19. Adriani: sexto die mensis Phormuth transacto: ante medietatem noctis tribus horis equalibus. Et videbatur stella in. 28. gradibus. 7. 50. minutis. leonis. Tertiam considerationem fecit ille philosophus clarissimus in anno secundo Antonij: die. 12. mensis Athica: undecimi scilicet transacto ante medietatem noctis duabus horis equalibus. et apparuit stella martis in. 2. gradibus. et. 33. minutis. sagittarij. Intervallum autem temporis: quod prime et secunde considerationibus intercidit: fuit quattuor anni egyptij. 96. dies: et. 20. hore equalis. Tempus autem inter secundam et tertiam fuit. 4. anni egyptij. 96. dies: et una hora equalis. In primo autem temporis intervallo motus medius longitudinis martis fuit. 81. partes siue gradibus. et. 44. minutis. In secundo. 95. partes et. 28. minutis. Ad motus autem longitudinis verus intervalli primi erat. 67. partes et. 50. minutis. Intervalli autem secundi. 93. partes et. 44. minutis. Illis recitatis principio supponamus id quod etiam in luna exercuimus: quodque circa principium noni premisimus: computando motus omnes in superficie ecliptice: tametsi ipsa mobilia non semper

in ecliptica sint: quoniam error: circuloz reliquozum super eclipticam in/ clinatione proueniens: aut nullus accidit: aut modicissim^o: ad illud nos inui/ tat facilitas operationū. ¶ Describant igitur in superficie ecliptice tres cir/ culi equales. Eccentricus quidem delator: epicycli. a. b. g. super centro. d. circu/ lus equas. e. z. h. super centro. t. z. circulus. k. l. m. super centro. n. quod sit cen/ trum mundi. Nec tria centra sunt in recta linea. s. q. f. c. z. sit linea. n. t. diuisa/ per medium in puncto. d. quemadmodū circa principium noni institutū est. In eccentrico aut epicycli delatore sint tria puncta. a. b. g. tria loca centri epi/ cycli in dictis tribus obseruationibus representatiua. Que quidē puncta cū/ centro. t. motus equalis continuabunt lineis. t. a. e. t. b. z. et. t. h. g. Item pro/ ducemus lineas. n. k. a. n. l. b. et. n. g. m. Erit itaqz arcus. e. z. circuli equantis: quē descripsit centrum epicycli in primo temporis intervallo. z. h. v. o. arcus quem descripsit in secundo intervallo. quoz vterqz notus venit propter tem/ pora intervalloz nota. Similiter arcus. k. l. quem descripsit linea veri mot^o epicycli in primo intervallo notus est: z. arcus. l. m. notus: quem peragruit in secundo intervallo. Si igitur arcui. e. z. equatis: arcus. k. l. subtenderetur: et arcui. z. h. arcus. l. m. responderet: non oportet posuisse ad fortunā: vt sic loquar: punctum. d. mediū inter. n. et. d. neqz aliter qz superius in luna iuxta viam eccentrici prime diuersitatis operaremur. Sed arcus. k. l. notus subten/ ditur arcui. a. b. ignoto. z. arcus. l. m. notus arcui. b. g. ignoto respondet. opo/ teret aut hos z illos fuisse notos. ¶ si duxerim^o lineas. n. e. n. z. et. n. y. secan/ tes circulum. k. l. m. in punctis. r. o. y. arcui. e. z. noto: subtenderetur arcus. n. o. ignotus. sed z arcui. z. h. noto: arcus. o. y. responderet ignotus. Oportuit aut binos eē notos: ad hoc vt faciliter z precise propositum eniteremur. hoc aut esse nequit: nisi sciantur arcus illi parui. r. k. l. o. et. y. m. His enī adiectis aut demptis: quemadmodū res ipsa exigit: pdibunt arcus. r. o. et. o. y. noti. Sed istos arcus paruos cognoscendi non est via: nisi habeatur locus augis ecen/ trici. alterū quidem ex altero pendet. Facilius tñ erit z certius. quādoquidē recta via z precisa incedenda non est potestas ex loco augis sm estimationē cognito arcus hos paruos inuenisse: qz arculis istis paruis ad estimationē acceptis locum augis inquirere: z cetera: si experimētis consonēt: attentare.

Propositio xliij.

Istantiā eccentrici equantis a centro mundi prope/ verum estimando inuestigare.

¶ Non enī ad precisum veniendi primis passib^o interest: sed prius accipiem^o in figura prehabita arcus. e. z. et. z. h. in rei ve/ ritate cognitos. z. arcus r. o. et. o. y. ignotos tanqz notos arcus Qui quidē paulo differunt ab arcubus. k. l. et. l. m. z. ex eis in/ ueniemus locum augis z eccentricitatem: quia deinde per mediū diuisa que/ remus arcus paruos. r. k. l. o. et. m. y. z. eos adiciemus arcubus prius notis: aut ab eis dememus: si res ipsa postulabit: vt arcus quos cupim^o exeat no/ bis noti. z. denuo inueniem^o locum augis z eccentricitatem: z. arcus huiusmo/ di iterum paruos. hoc opus quoqz repetem^o: donec ad sufficientem precisio/ nem perueniemus. ¶ Pingam igitur huius causa circulum eccentricum: sup/ cuius cētro motus planete in longitudine est equalis: qui sit circulus. a. b. g. et sit arcus: quem motu equali descripsit epicyclus: ab habitudine extrema/ tis noctis prima ad secundā. Arcus v. o. b. g. quē descripsit in tempore quod est inter secundam z tertiam habitudines inter hunc circulum sit pūctus. d.

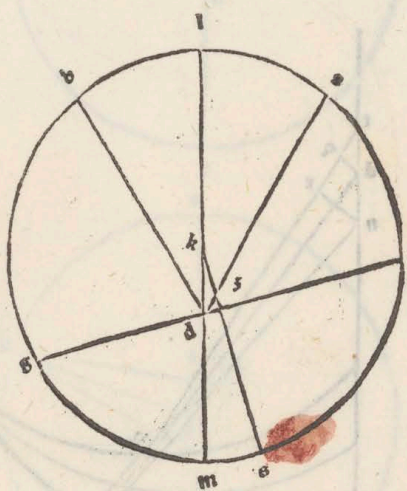
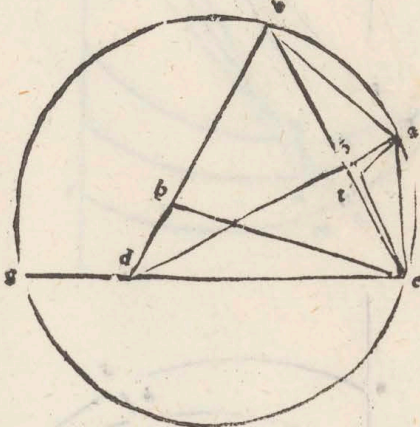
Decimus

centrum mundi. a quo producam lineas. d. a. d. b. et. d. g. et continuabo lineam
d. g. donec secabit circumferentiam circuli equantis in puncto. e. Tria quoque pun-
cta. e. a. b. lineis rectis continuabo complendo triangulum. e. a. b. Tandem
lineas perpendiculares producam. e. z. quidem ad. d. a. a. t. ad. b. e. et. e. b. ad
d. b. Erit autem in hac figura angulus. a. d. b. velut angulus. e. n. z. in superiori
figura. Item angulus. b. d. g. sicut angulus. z. n. y. qui licet ignoti sint: tamen
anguli. a. n. b. et. b. n. g. noti sunt ex precedenti: qui paulo a predictis differunt.
his igitur interea utar. Quia itaque angulus. b. d. e. siue. h. d. e. notus est pro-
pter angulum. b. d. g. notum: et angulum. h. rectum: erit proportio. d. e. ad. e. h.
nota. Item angulus. b. e. d. propter arcum. b. g. notum non ignorabit: quare
angulus. e. b. d. sciatur. unde proportio. b. e. ad. e. h. cognita veniet. et ideo pro-
portio. d. e. ad. b. e. manifestabit. Item angulus. e. z. notus est propter angu-
lum. a. d. g. cognitum. et angulum. z. rectum. quare proportio. d. e. ad. e. z. no-
ta erit. Sed et angulus. d. e. a. notus est propter arcum. a. b. g. numeratum: quare
proportio. a. e. ad. e. z. et ideo etiam proportio. d. e. ad. a. e. non erit ignota. Cum itaque
utraque linearum. b. e. et. a. e. ad lineam. d. e. notam habeat proportionem: erit
proportio. b. e. ad. a. e. cognita. ¶ Preterea angulus. a. e. b. notus est propter
arcum. a. b. notum: et angulum. t. rectum. ergo tam. a. t. quam. t. e. respectu. a. e. cog-
nita fiet. unde et residua. b. t. nota. et ideo. a. b. cognita. Item. a. b. nota est res-
pectu diametri circuli. a. b. g. cum ipse arcus. a. b. numeratus sit. quare. a. e. no-
ta erit respectu eiusdem: et sequenter arcus. a. e. notus. unde totus arcus. e. a. g.
notus est. Cuius quidem quantitas: utrum centrum circuli. a. b. g. in linea. e. g.
fuerit: an in portione. e. b. g. aut in alia portione. e. g. indicabit. Ex predictis
etiam linea. d. e. nota erit respectu diametri circuli: et ipsa tota. e. g. cum arcus ei-
us sit notus. Ut autem habeamus distantiam centro: sic procedemus. Si arcus
e. b. g. esset semicirculiferentia: constaret centrum circuli equantis esse in linea
e. g. Et quia. e. d. esse nota respectu. e. g. diametri et medietatis eius: esset facili-
ter distantia centro: nota. Sed quia nunc cadit extra lineam. e. g. et portio
e. a. b. g. maior est semicirculo: sit punctus. k. in alia quidem figura centrum
equantis. ducatur diameter circuli. a. b. g. per duo puncta. k. et. d. que sit. l. k.
d. m. Cum igitur utraque linearum. e. d. et. d. g. respectu diametri circuli nota
sit: erit quod sit ex altera in alteram notum. Id autem equale est ei quod sit ex
d. m. in. d. l. quare et illud notum. Quo dempto ex quadrato semidiametri: re-
linquetur quadratum lineae. d. k. notum. unde et ipsa nota veniet: quod intendebat.

Propositio xv.

Quantum in vnaquaꝫ trium habitudinum ab au-
ge eccentrici planeta distet coniectare.

In figura simili prehabite ducatur semidiameter. k. s. diui-
dens lineam. e. g. per medium et orthogonaliter in puncto. 3.
erit aut. d. 3. linea nota: quoniam tota. e. g. nota est: et eius me-
dietas cum linea. d. g. Trianguli igitur. k. d. 3. duo latera. k. d.
et. d. 3. nota sunt: et angulus. 3. rectus. quare angulus. d. k. 3. notus: et arcus. m. s.
cognitus. Sed erat totus arcus. e. g. datus. a cuius medietate. g. s. arcu. m. s.
ablato: relinquetur arcus. g. m. notus: qui est distantia tertie habitudinis ab
opposito augis ecetrici. quem si ex semicirculo reijceremus: remanebit eius
ab auge distantia ecetrici. Erat aut arcus. b. g. notus: qui ex arcu. l. g. iam noto
sublatus: relinquet arcu. l. b. notum: distantiam scilicet secunde habitudinis ab
auge ecetrici. Item arcus. a. b. notus fuit. a quo si demas. b. l. arcu iam cognitu

remanebit distantia habitudinis prime ab auge cognita. Inuentio aut loci
veri augis eccentrici: neq3 certa adhuc potest esse: neq3 ytilis. sed distantie ha-
bitudinū ab auge: q̄s iam extrahim⁹: ad arcus paruos inueniēdos valebūt.

Propositio xvj.

Acum paruū prime habitudinis numerare.
 Repeto partem figure tredecime huius: et intēdo inuenire
 arcum paruū. k. r. Prius tamen continuo lineam. e. t. vt sup: a
 ipsam cadere possint due perpendiculares. d. p. et. n. b. Quia
 igitur ex precedenti angulus. e. t. s. notus fuit: erit angulus. d.
 t. p. notus. et angulus. p. est rectus: quare proportio. d. t. que est
 medietas. n. t. ad. d. p. nota erit. Itēq; eiusdem. d. t. ad. p. t. cognita erit pro-
 portio. Erat aut. d. t. cognita respectu. d. a. siue. t. e. quare etiam vtraq; linea/
 rum. d. p. et. p. t. eodem respectu cognoscetur. vnde linea. a. p. nota. crit. cui si
 b. p. equalem. p. t. addiderimus: p. oueniet tota. a. b. scita. Est aut. n. b. dupla
 ad. d. p. cognitā. igitur propter lineas. n. b. et. a. b. notas: angulūq; b. rectū
 nota erit linea. n. a. cum angulo. n. a. b. Item. t. e. nota est: quoniam semidia-
 meter circuli equantis eccentrici. et. t. h. est nota: ergo tota. e. b. cognita fit. que
 cum. n. b. superius scita manifestabunt lineā. e. n. vnde et angulus. n. e. b. scie/
 tur. qui subtractus ab angulo. n. a. b. prius noto: relinquet angulū. a. n. c. no/
 tum: quare arcus. k. r. notus veniet: qui querebatur.

Propositio xvij.

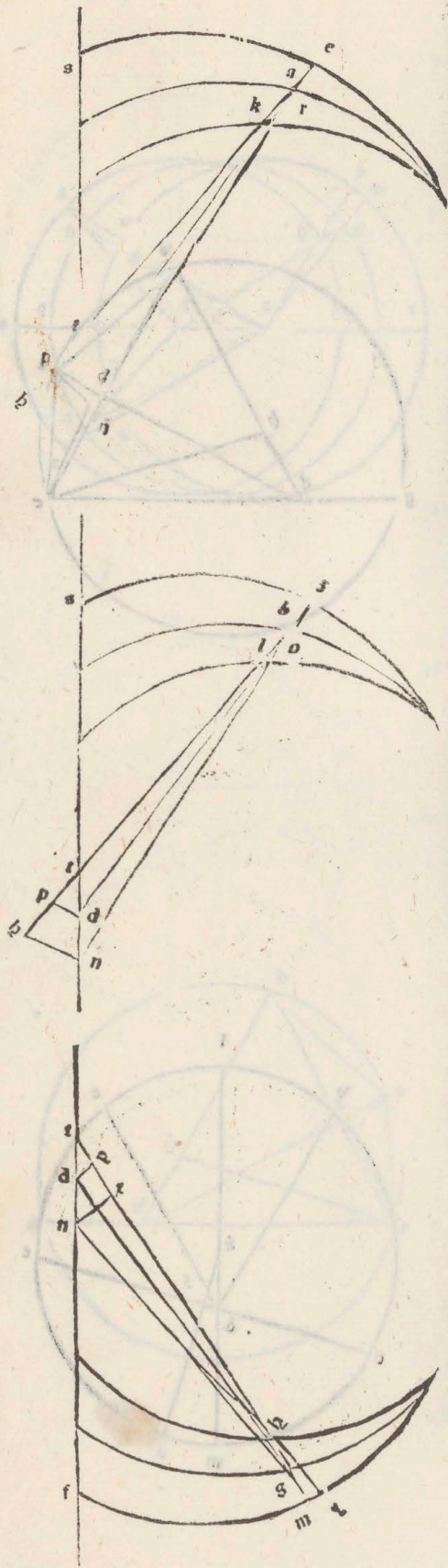

Secunde habitudinis arcum paruulū indagare.
 Partem figure superioris: in quam. a. cecidit secundam re-
 petitam volo: et pro arcu. o. l. reperiēdo operam dabo. Cū autē
 angulus. 3. t. s. nor^o sit: vtraq; linearū. d. p. et. p. t. respectu. d. t.
 erit nota. Et ideo respectu. d. b. semidiameter eccentrici nota. li-
 nee quoq; p. b. quidem equalis. p. t. et. n. h. dupla ad. d. p. note
 fient. quare cum angulus. h. sit rectus: nota fiet. n. b. linea cum angulo. n. b. h.
 Linea autē. 3. h. ex duabus notis. 3. t. scz semidiametro equantis: et. t. h. alias
 nota constat. ex qua et linea. n. b. cognita patefiet linea. n. 3. vnde angulus. n.
 3. h. innotescit. Quem si ex angulo. n. b. h. noto dempseris: remanebit angu-
 lus. b. n. 3. notus. et ideo arcus. l. cognitus: qui petebatur.

Propositio **xviii.**

Tertia habitudine quantitatem arcus parui cōprehendere.

Huius habitudinis ex figura dicta secabo partem: in qua propter angulum. f. t. h. notum: erit proportio. d. t. ad. d. p. nota. Si r. proportio eiusdem. d. t. ad. p. t. cognita erit. unde tota r. t. fiet nota. et ideo residua. b. x. de. b. t. semidiametro equatis nota manebit q̄ cū. n. x. dupla ad. d. p. notā eliciet lineā. n. h. cognitā. unde et angul⁹. n. b. x. manifestus erit. Deinde propter. d. g. semidiametrū eccentrici notā: et lineam d. p. inotescet linea. d. g. cui si lineam. p. x. eq̄lē. p. t. abstuleris: relinquet. g. x. nota. q̄ cū linea. n. x. dabunt lineā. n. g. notā: et angulū. n. g. x. scitū. q̄ dempto ex angulo. n. b. x. noto: relinquet angul⁹. g. n. b. inuēt⁹: et arcus. y. m. cognit⁹ erit. Inuētis igit illis trib⁹ arcub⁹ paruis: reuerrere ad figurā p̄mā. 13. hui⁹. Nouisti aut ex. 15. hui⁹ augē ecētrici cadere inter duas p̄mas habitudines.

Decimus

unde oportet duos arcus paruos. r. k. et. o. l. iam notos ad propinquū addi
 arcui. k. l. noto: vt inde colligatur totus arcus. r. o. quantum adhuc possibile
 est notus. Item arcus. l. m. notus est per considerationes circa. 13. huius reci-
 tatas. et duo arcus parui. o. l. et. m. y. iam numerati sunt. Quos si a toto. l. m.
 demas: relinquetur arcus. o. y. ad propinquū notus. Nūc denuo inueniam⁹
 eccentricitatē et distantiam vniuscuiusq; trium habitudinū ab auge eccentrici:
 vtendo arcubus mediorum motuū quibus ante: scz. e. 3. et. 3. h. itēq; arcubus
 r. o. et. o. y. iam cognitis prope verum. Extracta autē eccentricitate et distantia
 trium habitudinū ab auge eccentrici per numeros: enitere iterum arcus par-
 uos. r. k. r. o. et. m. y. per eosdem arcus. r. o. et. o. y. vero viciniores redde. De-
 inde et tertio totum opus repetē: dādo operam inuentioni eccentricitatis et
 distantie trium habitudinū ab auge. Quid multis moror: opus illud iteran-
 dum est: donec arcus illi parui in nouissima operatione venientes equentur
 primis: id est his quos in priori operatione reperiebas. Hoc enim viso: gau-
 deas te metam attigisse. Habebis enī eccentricitatem quantum opus est pre-
 cisam. et trium habitudinū sepe dictarum ab auge ecētrici distantiam: quib⁹
 infra vteris. Inuenit autē Ptolemeus finaliter distantiam illam inter cētra
 mundi et circuli equantis. 12. partium huiusmodi: quarū semidiamcter eccen-
 trici deferentis habet. 60. vnde distantia centri deferētis a centro mundi cō-
 cluditur hoc respectu habere sex partes.

Propositio

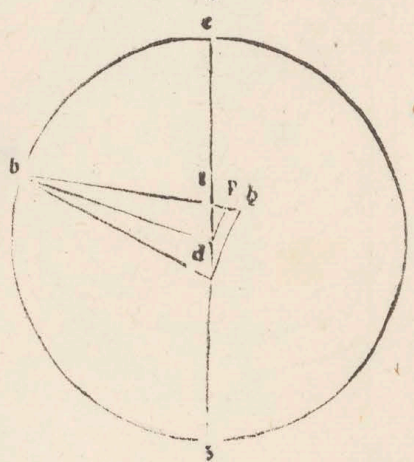
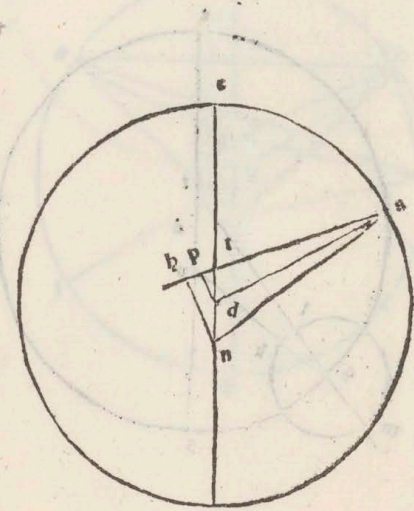
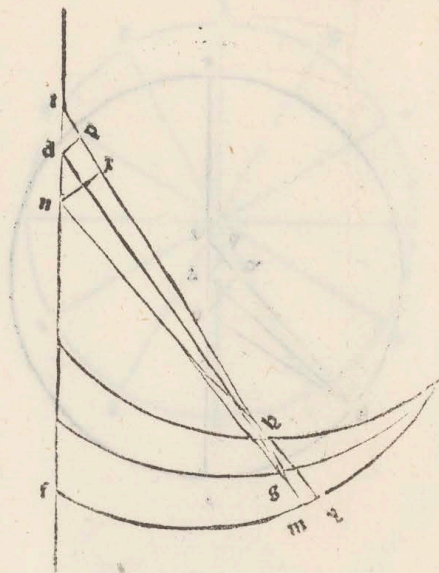
xix.

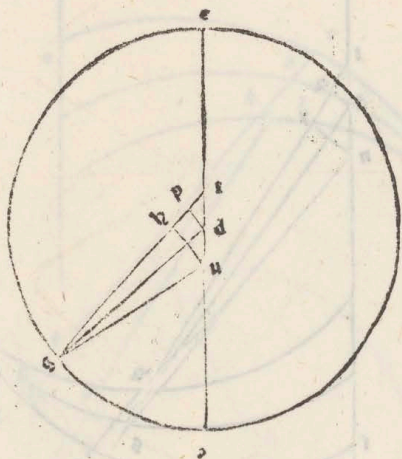
De pro eccentricitate: et trium habitudinū ab auge
 distantijs conclusa sunt: an experimentis consonēt
 obseruationū: ingeniose scrutari.

¶ Patet ex supra dictis proportio ecētricitatis ad semidiamete-
 trum eccentrici cum distantijs trium habitudinū ab auge ecen-
 trici: distantijs inquā numeratis in circulo equantis. Conside-
 rationes autē ostenderūt distantias trium habitudinū inter se respectu cētri
 orbis signorum. Ad quas quidem nunc per lineas rationales veniendi pa-
 ratum est iter. Quod si eas tantas reperiemus: quante ex considerationibus re-
 pecte sunt: rata censebimus omnia que hactenus sunt conclusa. ¶ Sit igitur
 eccentricus epicycli delator. a. e. 3. super centro. d. In cuius diametro. c. 3. per
 centrum mundi. n. transeunte sit punctus. t. centrum motus equalis. et sit cen-
 trum. e. epicycli in prima habitudine super puncto. a. quem cum tribus pun-
 ctis. n. d. t. per tres lineas. a. n. a. d. et. a. t. continuabo. productis super lineā
 a. t. satis continuatā duabus perpēdicularibus. d. p. et. n. h. Erat autē per po-
 stemam operationē precedentis angulus. a. t. e. cognitus. quare fit vtriusq;
 linearum. d. p. et. p. t. ad lineam. d. t. nota proportio. Sed. d. a. semidiameter
 eccentrici nota est: igitur et. a. p. nota erit. cui si. p. h. equalē. p. t. adiceris: col-
 ligetur tota. a. h. cognita. Ex qua deniq; et linea. n. h. cognoscetur linea. a. n.
 et angulus. n. a. h. Hic autē aut angulus. n. a. h. ex angulo. a. t. e. demptus: re-
 linquet angulum. e. n. a. scitum: qui est distantia habitudinis prime ab auge
 eccentrici: respectu quidem centri orbis signorum. ¶ In secunda vo habitu-
 dine reliquis vt antebac dispositis: epicycli centrum in puncto. b. constituo.
 propter angulum iterum. e. t. b. ex precedenti notum: nota fiet vtraq; linea-
 rum. d. p. et. p. t. respectu semidiametri eccentrici: quare linea. b. p. nota fiet. et
 quemadmodum in prima habitudine tota linea. b. h. cognita veniet: cum li-
 nea. n. h. propter quas etiam innotescet linea. b. n. et ideo angulus. h. b. n. scie-

m 2

tur. qui ex angulo. e. t. b. reiectus: relinquet angulum. e. n. b. cognitū: qui ostēdit distantiam secunde habitudinis ab auge eccentrici respectu centri orbis signorum. **P**reterea in tertia habitudine epicycli centrum in. g. pūcto statuatur. reliqua autem similia sint prioribus: hoc dempto: q̄ perpendiculares n. b. et. d. p. aliter cadent. Ex premissa constabat angulus. g. t. z. notus: quare proportio. d. t. ad. d. p. nota erit. eiusdēq̄. d. t. ad lineam. p. t. nō ignorabitur proportio. Vtraq̄ igitur linearū. d. p. et. p. t. respectu semidiametri eccentrici d. g. nota fiet. et ideo. p. g. nota veniet. Reliqua quoq̄. g. b. manifestabit ablatā. p. b. equali. p. t. Sed. n. b. dupla est ad. d. p. cognitā: ergo linea. g. n. nota erit: et angulus. b. g. n. innotescet. quem si angulo. g. t. z. adiecerimus: proveniet angulus. g. n. z. cognitus. qui subtract⁹ a duobus rectis: relinquet angulum. e. n. g. notum: qui est distantia tertiē habitudinis ab auge eccentrici respectu centri orbis signorum. Collectis igit̄ duobus angulis. a. n. e. et. b. n. e. habebis distantiam duarum habitudinū prime et secunde. quam si diligētiam numerando feceris: equalem inuenies distantie superius circa tredecimam huius recitate. Similiter si angulum. b. n. e. ex angulo. g. n. e. minuas: relinquetur distantia duarum habitudinū: secunde sc̄z et tertiē: nimirū equalis ei: quam dederunt considerationes superius recitate.

Propositio

xx.

Indem augis eccentrici locum verum inuestigare. Et de etiā distātia epicycli ab auge eccentrici: et planete ab auge epicycli s̄m cursus constabit medius.

Quamlibet trium habitudinū dictarum: aut per te consideratarum elige: et modo pretacto inuenias distantiam vnius earum ab auge aut eius opposito. quam distantiam si a loco stelle in hac habitudine noto numeraueris s̄m signorum successionem: aut contra: sicut res ipsa postulat: ad locum augis perducere. Exemplo Ptolemei: qui reperit distantiam epicycli in tertia habitudine a longitudine propiori 52. partium et 56. minorum. Stelle aut̄ locus erat in. 2. gra. et 35. minu. sagittarij. cui quidem loco s̄m continuationem signorum adiecit. 52. gradus et 56. m. et inuenit oppositū augis siue longitudinē propiorē in. 25. g. et 30. m. capricorni. Augem vō ei oppositam in. 25. g. 30. m. cācri. Sed pro correlario sit epicycli circulus. k. l. m. super cētro. g. in tertia habitudine. Erat superius angulus. e. t. g. notus. et ipse est distantia epicycli ab auge s̄m cursum mediū. Item locus augis iam notus est: et locus planete erat notus: angulus. g. n. z. scitus. a quo si angulum. g. t. n. notū abstraxeris: relinquetur angulus. t. g. n. cognitus: et arcus. k. l. inuentus. Ille igit̄ ex semicirculo reiectus: reliquet arcum. m. k. notum: qui est distantia planete ab auge epicycli media.

Propositio

xxi.

Ut in parte zodiaci aux eccentrici sit: alio processu comperiri.

Demonstrata superius oīa. hoc vnū nunq̄ demonstratū supponunt: q̄ centrū eccentrici deferētis a duob⁹ centris: mundi sc̄z et equātis equidistet: in vna quidē recta linea cū eis existēs. Speciose aut̄ demonstrationi: si quid incerti admiscebis: nauseabit exinde intellectus. Quod si fugere voles: hāc amplectere viā. Verū nō min⁹ fortasse molestie pariet hic difficultas q̄ alibi incertitudo: Quattuor habitu

Decimus

dines extremitatibus notis: tales obseruabim⁹: vt temporis interualla que inter binas sunt: eqlia sint. Nec eni conditio augem in medio binaru habitu dinu ee indicabit. ¶ Hoc tn vt plani⁹ appareat: in figura speculaberis. Sit circulus orbis signorum. a. b. g. d. sup centro. e. z sint qttuor habitudines p/ derate p lineas. e. a. e. b. e. g. et. c. d. duo quoqz tpa: q sunt inter. a. et. b. habitu/ dines: z inter. g. et. d. habitudines: sint eqlia. diuidaturqz arcus. b. g. per me/ diu in puncto. z. ducta linea. z. h. in qua dico esse augē z oppositu augis ecen/ trici. Na ptiuatatis lineis. a. e. b. e. g. et. d. e. donec secabunt circūferentiā in punctis. t. k. l. m. erunt hec qttuor loca solis media in habitudinib⁹ dictis. Et qm tpa inter binas habitudines sunt equalia: erit arcus. t. k. eqli arcui. l. m. vnde etiā arcus. a. b. eqli arcui. g. d. igit in his duob⁹ iteruallis eqli⁹ cētrū epicycli planete de orbe signor⁹ arcus eqli secuit. quod equidē fieri nequit: nisi arcus isti equaliter ab auge aut eius opposito distent: quemadmodū ex eis que de sole dicta sunt: facili⁹ elici potest.

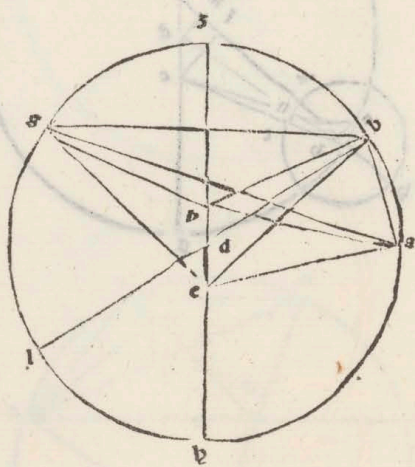
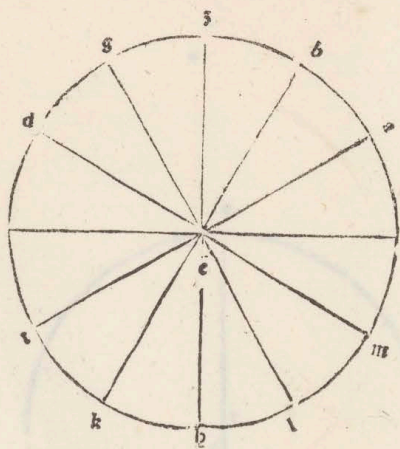
Propositio

xxij.

Proportionem eccentricitatis ad semidiametru ecē/ trici concludere.

¶ Ad hui⁹ executionē pono circulū ecētricū epicycli delatorē a. b. g. sup centro. d. In cui⁹ circūferētia tria puncta. a. b. g. epi/ cycli cētrū in trib⁹ habitudinib⁹ representent. Linea vō trāsies p auge z oppositu augis eccentrici sit. z. h. in q sit cētrū mūdi punctus. e. z cētrū motus eqli. v. z ipsa linea. z. h. diuidat arcum. b. g. p me/ diu. Produca deinde lineas. a. e. b. e. et. g. e. itēqz lineas. a. v. b. v. et. g. v. tria etiā puncta. a. b. g. inter se ptiuabo. a. b. b. g. et. a. g. tandē quoqz pducā dia/ metru huius eccentrici: que sit. b. d. l. Quia igit tps quod est inter habitudinē secūda z tertiā notum est: erit angulus. b. v. g. notus: cū eius medietate. b. v. z vnde angulus. b. v. e. notus. Sed propter locum augis ex precedenti notū: z propter locū habitudinis secūde notū: datus erit angulus. b. e. v. Trianguli itaqz. b. v. e. notos angulos habētis latera inter se nota erūt. e. v. igit ad. b. v. proportionē habebit scitā. Sed trianguli. a. v. e. anguli noti erunt p filia me/ dia cum locus habitudinis prime sit datus z locus augis. Ob hoc eni angulus. a. e. v. notus erit. Sed z angulus. a. v. z. datus: qm. b. v. z. not⁹ est: z. a. v. b. fil⁹ propter tēpus: quod est inter primā habitudinē z secūda cognitū. quare proportio. e. v. ad. a. v. nota. Cum aut aut angulus. a. v. b. datus sit: erit ppor/ tio. a. v. ad. a. b. nota. angulus quoqz. a. b. v. cognitus. Itē triangulus. b. v. g. angulū. b. v. g. habet notū. Sed angulus. g. b. v. est eqli angulo. b. g. v. igit vnusquisqz eor⁹ scitus: z proportio. b. v. ad. b. g. data. quare etiā. b. g. respectu a. b. nota. Cum aut angulus. a. b. g. ex duobus angulis constet iam notis: scz a. b. v. et. g. b. v. z duo latera. a. b. b. g. inter se nota sint: erit angul⁹. b. a. g. no/ tus. qre etiā arcus. b. g. datus: z eius cho: da. b. g. respectu semidiametri cir/ culi. a. b. g. nota. Sed erat. b. g. nota respectu. v. e. g. sicut oēs relique linee. er/ go etiā. v. e. linea respectu semidiametri eccentrici nota erit: z ipsa est eccentrici/ tas circuli equātis. Deinde quia arcus. b. g. notus est: erit residuus. g. l. not⁹: et angulus. g. b. l. scitus. Dempto autē angulo. g. b. v. noto: manet angulus v. b. l. notus. Sed z pportio. b. v. ad. b. d. semidiametri ecētrici nota est. ergo eodē respectu linea. d. v. nota fit. q dempta de tota. e. v. relinquit. d. e. nota: z ipsa est ecētricitas circuli deferētis. Sic igit vtraqz ecētricitas elicitā est. In hoc tn pcessu centra equātis z deferētis supponunt esse diuersa. Quod vtrū

ita sit an nō: hac via cognosces. Angulū. g. b. v. habuisti notū: cū angulo. g. b. l. qui si diuersi fuerint: cētra predicabis diuersa. Si vō eos coincidētes inuenis: dic z eccentricos in centro cōicare. Nec oia tenēt: ponēdo centrū mūdi cū cētris ecētricoz in vna linea recta. Qd si aliter esset: aliter pcedendū eēt.

Propositio

xxij.

Semidiametrum epicycli ad semidiametrum eccentrici martis: certa sub proportionē conferre.

Claptiores ad hoc cōsiderationes sunt: q̄ prope habitudines: quas vocāt extremitates noctis: fiunt. Hic enī sensibilibiter variat angulus diuersitatis: que propter epicyclū accidit: vñ p̄siderationē habuit Ptol. in anno. 2. Antonij: tertio die post habitudinē extremitatis noctis tertiā superi⁹ recitatā: scz. 15. die mensis Arthica vñdecimi: scz transacto: tribus horis ante medietatē noctis. Cōsiderauit enī martē p̄ instrumentū armillarū ad spicā rectificatū. z videbat in. 1. g. z. 36. m. sagittarij: dū sol medio motu in. 5. g. z. 27. m. gemi. Vñabat. z mediū celi erat 20. pars libe. Apparuit etiā stella martis seq̄ centrū lune tūc p̄ g. 1. z. 36. mi. Visū aut locū habuit luna i p̄ncipio sagittarij. vñ certissim⁹ erat loc⁹ martis. **N**ūc describo circulū ecētrici epicycli delatoz: ē. a. b. g. sup cētro. d. cui⁹ diameter p̄ auge eius z oppositū trāsies sit. a. d. g. in q̄ pūct⁹. 3. sit cētrū mot⁹ eq̄lis. et. e. centrū mūdi. Epicyclus aut. h. t. k. centrū suū habeat in pūcto. b. z sit planeta in puncto. n. ducoqz lineas. 3. b. h. d. b. e. b. e. n. et. b. n. z perpēdiculares duas. e. l. et. d. m. sup lineā. 3. b. Aliā vō perpēdiculārē. b. s. sup lineā. e. n. p̄tinuatā. Erat aut distātia cētri epicycli ab auge ecētrici i tertia habitudine nota: z ab eo instātī p̄siderationis vsqz nūc fluxit tps notū. q̄re z nūc distātia cētri epicycli ab auge scita est. vñ angul⁹. a. 3. b. not⁹: z angul⁹. d. 3. b. p̄portio igit. d. 3. ad vtrāqz. d. m. et. 3. m. cognita erit. q̄re vtrāqz eaz respectu semidiametri ecētrici. d. b. nota fiet. vñ etiā. b. l. scicf. Est aut. l. m. eq̄lis. m. 3. et. e. l. dupla ad. d. m. igit. b. l. nota cū. e. l. z ideo linea. e. b. numerata. Angul⁹ q̄ 3. e. b. l. inueniet cognit⁹. Cū aut locus lōgitudinis p̄prioris scitus sit: z locus astri p̄sideratus: erit angulus. g. e. s. dat⁹. Angulus vō. g. e. b. notus reddit⁹ propter duos angulos. b. 3. e. et. e. b. 3. cognitos. relinquit igit angulus. b. e. s. cognit⁹ Vnde. b. 3. respectu. b. e. nota veniet. Itē distātia planete a lōgitudine longiori epicycli media nota est. q̄re angulus. k. b. n. not⁹. Sz erat cognit⁹. k. b. t. angulus: ergo reliquus. n. b. t. angul⁹ scicf. q̄ cū angulo. b. e. n. cognito manifestabūt angulū. b. n. s. z ideo p̄portio. b. n. ad. b. s. scita emerget. vnde etiā p̄portio. b. e. ad. b. n. semidiametrū epicycli manifesta erit. Sz fuit. b. e. respectu semidiametri ecētrici nota: ergo etiā. b. n. eodē respectu cognosceat: qd fuit ostēdendū. Inuenit aut Ptol. semidiametrū epicycli martis. 39. partes z. 30 mi. partis vnius cōplete: dum semidiametrū eccentrici poneret. 60. partium.

Propositio

xxiij.

Romedijs motib⁹ martis rectificādis operā dare.

In anno. 13. Dionysij: anno scz. 52. a morte Alexandri: siue 476. a p̄ncipio annoz Nabucho. quēadmodū narrat Ptol. 20. die mēsis Arthus tertij scz trāsacto: in diluculo diei. 21. stella martis videbat cooperire stellā fixam: que est in latere septentrionali frōtis scorpiōis. In hac aut p̄sideratiōe sol fm cursū mediū fuit in. 23. g. z. 54. m. capricorni. z hec stella fixa in. 2. g. z. 14. m. scorpij

Decimus

Locus aut augis in .21. g. 7. 25. m. cācri fm cōputationē Ptolemei: qm̄ inter
hanc cōsiderationē 7 primā Antonij fuerunt anni egyptij fere. 409. quibus
ēstimatione quidē Ptolemei respōdent. 4. g. 7. 6. m. fere. ¶ Hoc p:missio sit
eccentricus epicyclū deferēs. a. b. g. sup centro. d. in cuius diametro p augem
et ei^o oppositū trāseunte pūctus. a. sit aug. et. g. oppositū eius. e. centrū mūdi.
et. 3. centrum motus eq̄lis. Sitq3 epicyclus. h. t. super cētro. b. 7 planeta ipse
in pūcto. t. Linea aut. e. l. sit medij motus solis. Ducant etiā linee. e. b. et. 3. b.
b. d. b. b. t. et. b. n. perpendiculares ad lineam. e. t. Linea vō. t. e. continuetur
vltra. e. donec. d. m. ad eam perpendiculariter incidere possit. Ducaturq3 li/
nea. d. s. equidistans. e. t. linee. Qnia itaq3 locus solis medius datus est: 7 lo/
cus planete verus sit angulus. t. e. l. datus. cui equalis est. b. t. e. angulus: cum
ex. 10. huius linee. b. t. et. e. l. equidistant. triangulus ergo. b. t. n. notorū est an/
gulo: um. quare proportio. b. t. semidiametri epicycli ad. b. n. nota est. 7 linea
b. n. respectu semidiametri eccentrici nota. Deinde quia angulus. t. e. g. aut ei
contrapositus. d. e. m. ex loco planete 7 lōgitudine propiori cognitū notus
est: 7 angulus. m. rectus: erit. d. m. respectu. d. e. nota. Sed. d. e. respectu semi/
diametri ecētrici est nota: ergo 7. d. m. cui equalis est. s. n. eodem respectu no/
ta erit. Sed erat nota. b. n. hoc respectu. q̄re. b. s. residua data erit. vnde etiā
propter semidiametrū. b. d. notam: data erit. d. s. 7 angulus. b. d. s. cognitū
Est aut angulus. s. d. e. notus: qm̄ equalis angulo. t. e. g. dato. ergo totus an/
gulus. b. d. e. cognitū: 7 ei coniunctus. b. d. 3. Sed 7 proportio. b. d. semidia/
metri ad. d. 3. nota iam est. quare angulus. b. 3. d. notus erit cum angulo. a.
3. b. qui est angulus distātie medij loci planete ab auge eccentrici. Anguli aut
duo. b. 3. g. et. g. e. l. equipollēt angulo. h. b. t. quare cū ipsi noti sint: erit angu/
lus. h. b. t. cognitū: qui ostēdet distātiā planete ab auge epicycli media. Ita/
bemus itaq3 motū mediū planete ad hanc cōsiderationē. Superius quoq3
in tertia habitudine motus huiusmodi notus erat: quare differētia eorū mo/
tuū: siqua sit: nota. Sed tempus inter duas cōsiderationes existens notū
est: 7 motus longitudinis p quartā 7 quintā noni libri huic tempori cor: respō/
dens extrahi potest. qui si eq̄lis fuerit differētie medioꝝ motuū ex considera/
tionib⁹ accepte: certa est medij motus tabulatio. Si vō ineq̄lis: excessum no/
tabis: 7 cū more vsitato in dies tpis medij distribues: vt creat portio erroris
pro vna die: Addenda quidem motui vnus diei prius tabulato: aut subtra/
henda: quemadmodum res ipsa postulat.

Propositio **xxv.**

PAdices medioꝝ motuū martis certo tpi coaptare.
Nam habes mediū motū in lōgitudine. numera igit tps qđ
 est inter instans ꝑsiderationis: ꝛ instans ꝑo quo radicē funda
 re instituis. huic tēpori motū mediū ex tabula rectificata colle
 ctū: a motu medio: quē dedit cōsideratio subtrahē: si radicē ad
 ꝑteritū voles. aut adde: si ad futurum. ꝛ quod resultabit: erit
 radix cupita. Siliꝝ ꝑo radice diuersitatis ages. Verū cum distātia: si qua sit:
 inter duo loca media solis ꝛ planete sp̄ eqliis sit distātie planete ab auge me/
 dia epicycli: satis erit ꝑo medio motu planete in lōgitudine radicē statuissē.

Explicit Liber Decimus Epitomatis

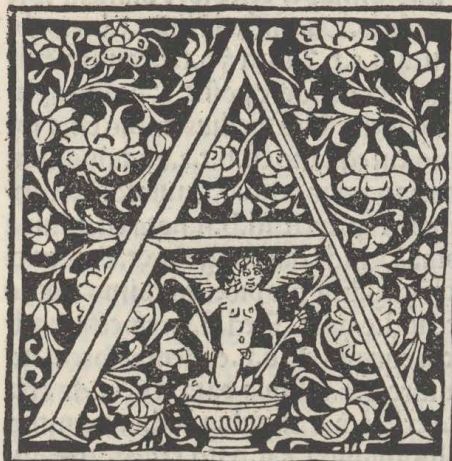
Sequitur Undecimus.

Liber

Liber vndecimus Theoricā Iouis et Saturni lucide tractat:
Planetarūq; oīū vna veros elicere mot⁹ aptissime patefacit.

Propositio

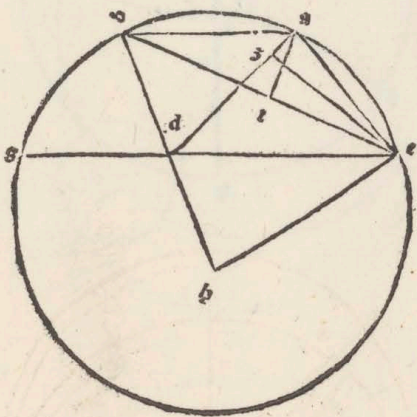
Prima.

Occasiones diuersi motus
Iouis quibusdā preambulis
peruenire.

Non est in Ioue et Marte quo ad
huius rei inquisitionem aliqua varie-
tas: nisi q̄ extremitates noctis aliter
incidunt. quod quidē huiusmodi sciē-
tie qualitātē non alterat. Trib⁹ pro-
positum nostrum absoluemus consi-
derationibus. Quarum vna Ptole-
mei fuit in anno. 17. Adriani: die pri-
mo mēsis Athica vndecimi trāfacto:
ante medietatē noctis vna hora eq̄li.
Et videbatur Iupiter per instrumē-

tū in. 23. g. 7. 11. m. scorpionis. Secūda fuit p̄sideratio in anno. 21. Adriani
13. die mēsis Baba: secundi sc̄z trāfacto: duabus horis equalibus ante me-
dium noctis. Et videbatur stella Iouis in. 7. g. 7. 54. m. pisciū. Tertia vō
fuit in anno primo Antonij. 20. die mēsis Athica tertij trāfacto: quinq; ho-
ris equalibus ante medium noctis. Et videbatur stella in. 14. g. 24. m. arie-
tis. Tempus aut̄ quod a prima consideratione fluxit ad secundam: fuit tres
anni egyptij: tres menses. 16. dies. 23. hore equales. Quod vō fuit inter secū-
dam et tertiam: annus vnus egyptius: vnus mēsis: septem dies: et septē ho-
re equales. Motus verus Iouis in primo intervallo temporis fuit. 104. par-
tes et 43. m. Et motus medius longitudinis. 99. partes: et 55. m. In secundo
aut̄ intervallo motus Iouis verus. 36. partes: et 30. m. Medi⁹ vō motus. 33.
partes et 26. m. His premissis procedamus per omnia sicut in Marte: de-
scribendo circulum eccentricum. super cuius centro motus Iouis regularita-
tem habet: qui sit. a. b. g. et punctus. a. prime habitudinis. b. secunde. g. vō ter-
tie. Intra hunc circulum sit centrum mundi. d. p̄ctus. ducaturq; linea. d. g.
donec occurrat circūferētie in puncto. e. A p̄ctis item. a. et. b. due linee. a. d.
et. b. d. protrahantur. et tres cho: de. e. a. a. b. et. e. b. tres quoq; perpendicu-
res. a. t. b. b. et. e. 3. Quia aut̄ angulus. b. d. g. ex p̄siderationib⁹ notus est: erit
proportio. d. e. ad. e. h. nota. Angulus vō. b. c. g. propter arcū. b. g. est notus.
quare residuus angulus. e. b. h. cognitus. et ideo proportio. b. e. ad. e. h. nota.
vnde. b. e. linea respectu. d. e. nota fiet. Item quia angulus. a. d. g. notus est p̄
cōsiderationes: erit etiam angulus. a. d. e. scitus. et ideo lineae. d. e. ad. e. 3. pro-
portio manifesta. Angulus aut̄. a. e. g. notus est propter arcum. a. g. notū. q̄re
cum prius angulus. a. d. e. sit notus: relinquetur angulus. d. a. e. cognitus. Et
ideo proportio. a. e. ad. e. 3. inuenta. quare si. e. 3. mediam posuerimus: veniet
a. e. respectu. d. e. nota. cuius quidem respectu etiam nota fuit linea. b. e. vnde
b. e. et. a. e. inter se note erunt. Est aut̄ angulus. a. e. b. propter arcum. a. b. no-
tus. et angulus. t. rectus: quare vtraq; linearum. a. t. et. e. t. respectu. a. c. no-
ta erit. dempta igitur. e. t. ex. b. e. nota: manebit. b. t. cognita: propter quam et

Undecimus

linea. a. t. nota erit linea. a. b. respectu duarum linearum. a. e. et b. e. Ipsa autem linea. a. b. nota est respectu diametri circuli. a. b. g. cum arcus. a. b. numeratus sit. igitur et linea. a. e. respectu eiusdem diametri fiet nota. unde arcus. a. e. cognitus habebitur: et consequenter totus arcus. e. a. b. g. qui si semiperiferia fuerit: eccentrici centrum in sua chorda erit. Si vero minor: centrum erit extra. Si maior: intra. Erit autem chorda. g. e. nota. si et pars ei⁹ d. e. nota erit ad diametrum circuli cum ipsa pri⁹ nota fuerit respectu. a. b. Nec preambula dicendis accommodabunt.

Propositio

ij.

Instantiam epicycli ab auge eccentrici in vnaquaque trium habitudinum cum eccentricitate prope verum elaborare.

D Sit eccentricus motus equans motum iouis. a. b. g. in quo ducatur chorda. e. g. sitque in ea punctus. d. centrum mundi. et extraportionem. e. b. g. signetur centrum huius circuli in puncto. k. ducta diametro eius per centrum mundi transeunte. l. k. d. m. sitque l. punctus aux. et m. oppositum auge eccentrici. et a centro. k. ducatur perpendicularis k. z. ad lineam. e. g. que continuetur in s. punctum circumscribitur. Ducantur preterea due linee. d. a. et d. b. pro duabus habitudinibus reliquis. Cum igitur due linee. d. g. et d. e. note sint ex premissa respectu semidiametri eccentrici: crit quod sit ex earum altera in alteram notum. et ipsum est equum ei quod sit ex d. m. in d. l. quare illud notum. quo dempto ex quadrato semidiametri. k. m. manebit quadratum linee. k. d. notum. unde et ipsa linea nota: que quidem est eccentricitas quesita. Preterea. z. d. linea nota fit: cum sit differentia duarum linearum. z. g. et d. g. notarum. Triangulus itaque. k. d. z. latera nota habet et angulum. z. rectum. quare angulus. d. k. z. notus. et propterea arcus. m. s. scitus. Totus autem arcus. s. g. datus est: quoniam ipse est medietas. e. s. g. notus. dempto igitur arcu. s. m. manebit arcus. m. g. cognitus: qui est distantia tertie habitudinis ab opposito auge eccentrici. quam si ex arcu. b. g. noto minuerimus: relinquetur arcus. b. m. notus: quo quidem habitudo secunda precedit auge oppositum. Et si huic arcui. b. m. arcum. a. b. notum adiecerimus: prodibit arcus. a. m. qui est distantia habitudinis prime ab opposito auge. Quod si harum habitudinum ab auge distantias inuenisse iuuabit: predictas ab opposito auge distantias singulas a semicirculo minueret: et relinquentur huiusmodi habitudinum distantie ab auge eccentrici: quas proposuimus inueniendas.

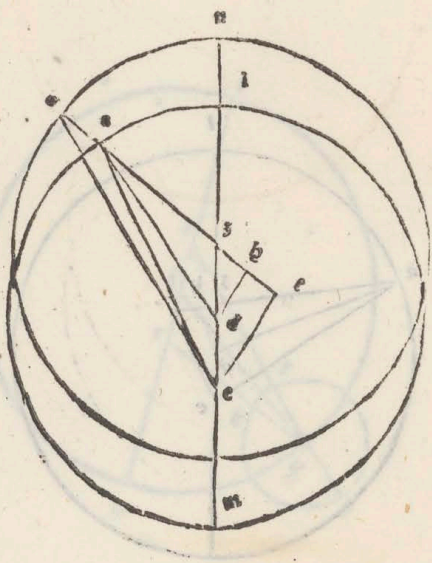
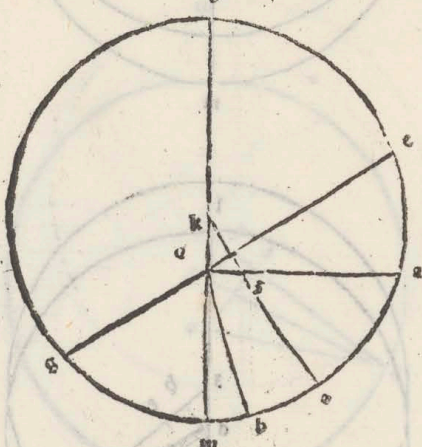
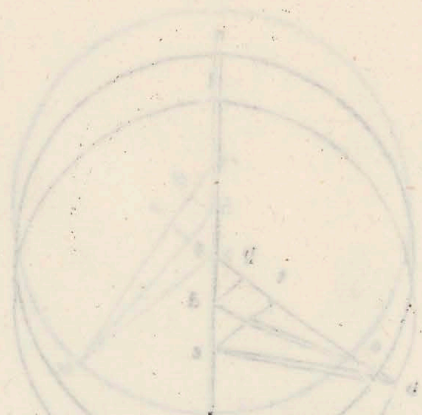
Propositio

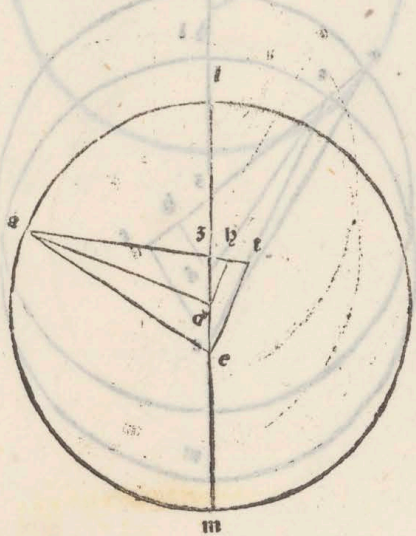
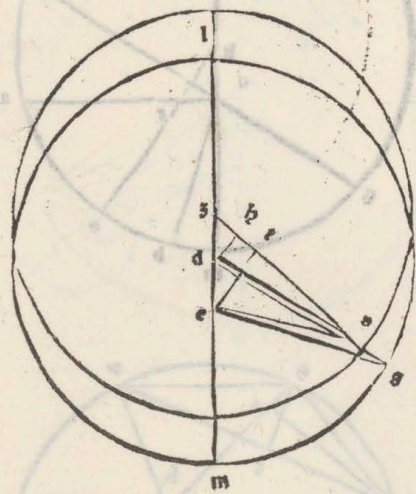
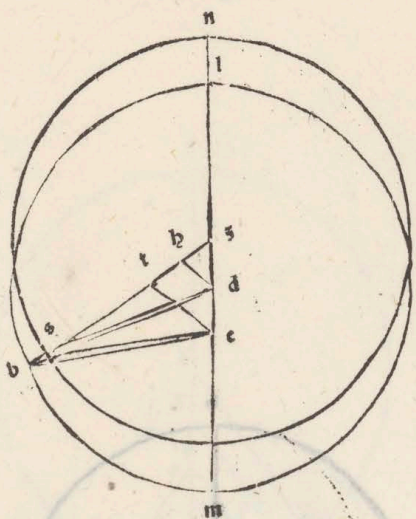
ij.

Arcus paruos: quibus ad precisorem augis inuentionem egemus: numerare.

A Si oblitus es: quid per hos arcus paruos intelligi velim: ad martem redi: et reminisceris. Huiusmodi arcus inuenire cogimur: quoniam motus epicycli non super centro eccentrici deferentis regularē motum habet: sed super alio. Sit itaque epicycli delator: eccentricus. l. m. super centro. d. in cuius circumscriptione punctus. a. prime sit habitudinis. Et sit alius circulus huic equalis. n. s. circa cui⁹ centrum. z. motus epicycli iouis regularis est. Ducaturque linea diametros ambo⁹ circulo⁹ complexens. n. z. d. m. in qua centrum orbis signorum sit punctus. e. tantum a puncto. d. quantum ipsum. d. a puncto. z. distans. productis lineis. z. a s. d. a. e. e. s. Ex angulo itaque. n. z. s. noto: erit proportio. z. d. ad d. h. et h. z. no-

ta. Sed ex .a. d. semidiametro eccentrici: et .d. h. iam nota constabit linea .a. b. cui si .b. t. e. qualem .b. 3. adieceris: veniet tota .a. t. nota. ex qua 7 linea .e. t. dupla ad .d. b. nota fiet. a. c. quare angulus .e. a. t. cognit⁹ erit. Similiter ex .3. s. semidiametro equantis: et .3. t. nota fiet tota .s. t. que cum .e. t. notam facient linea .s. e. unde angulus .e. s. t. scitus erit. quo dempto ex angulo .e. a. t. relinquetur angulus .a. e. s. cognit⁹us. cuius quidem arcum loco epicycli in prima habitudine superaddamus: 7 collecta in noua operatione vtamur. ¶ Pro secunda aut habitudine ponamus dispositione priori similem: nisi qd punct⁹ .b. vicin⁹ sit opposito augis. Ex angulo itaq³ .n. 3. b. per precedentem nota erit proportio .3. d. ad vtraq³ linearum .d. b. et .b. 3. nota. unde etiam vtraq³ ear⁹ respectu semidiametri equantis nota erit. Ablata igit⁹ .t. 3. dupla ad .b. 3. ex linea .s. 3. manebit .s. t. nota. que cum linea .e. t. dupla ad .d. b. notificabunt lineam .s. e. unde angulus .e. s. t. notus erit. Item ex .d. b. semidiametro eccentrici: et .d. b. nota constabit linea .b. h. cui si dempseris lineam .t. b. manebit linea .b. t. nota. ex qua 7 linea .t. e. dupla ad lineam .d. b. cognita veniet linea .b. e. et ideo etiam angulus .e. b. t. notus erit: quem ex angulo .e. s. t. minuem⁹: vt relinquantur angulus .b. e. s. notus. huius aut anguli arcum ex vero loco epicycli in secunda habitudine minuemus: 7 cum residuo operamur in noua operatione: quemadmodum etiam in marte actum est. ¶ In tertia deniq³ habitudine non mutemus figure characteres. Verum huius habitudinis notam post oppositum augis statuamus. Erat aut angulus .g. 3. d. cognit⁹us: quare vtraq³ linearum .d. b. et .b. 3. respectu .d. 3. cognita erit. Dempta igit⁹ .3. t. que dupla est ad .b. 3. ex .3. s. semidiametro equantis relinquit⁹ .t. s. nota. ex q⁹ quid⁹ et linea .e. t. nota reddet⁹ linea .e. s. unde etiam angulus .e. s. t. notus fiet. Item ex .d. g. et .d. b. notis: manifestabit⁹ linea .b. g. Inde aut reiecta linea .b. f. manebit linea .t. g. cognita. ex q⁹ deniq³ et .e. t. nota erit. e. g. 7 angulus .e. g. t. inuentus. que si ex angulo .e. s. t. minuerimus: relinquet⁹ angulus .g. e. s. notus. cuius arcum ad verum locum epicycli in tertia habitudine addamus: 7 collecto in noua operatione vtamur. His veris motibus iam repertis vtamur vice eorum quos per considerationes accepimus: 7 per differentias eorum: retentis medijs motibus antea inuentis: extrahamus denuo eccentricitate et distantiam singularum habitudinu⁹ ab auge eccentrici: vel ab eius opposito. Iterum quoq³ arcus huiusmodi paruos inquiramus. Et vt prius pergamus donec certitudinem bonam nacti fuerimus. Cuius quidem indicium erit quando arcus isti parui in aliqua operatione inueniunt⁹: eis qui in sequenti inueniuntur: arcubus equantur. Ptolemeus aut optimus hanc centrum distantiam ad semidiametrum eccentrici .60. partiu⁹ constituta reperit. 5. partiu⁹ 7 .30. m.

Propositio **iii.**

Quod ea quę de eccentricitate ⁊ trium habitudinū
ab auge vel eius opposito distantijs conclusa sunt:
experimento respondeant obseruationum: nume-
ris offendemus.

Si ex eccentricitate nouissime conclusa: et ex distantijs trium habitudinum ab auge vel opposito augis equantis reperiemus eas distantias inter se trium habitudinum respectu centri mundi: quas per considerationes accepimus: certum erit omnia bene inuenta esse. Sit itaq; eccentricus epiclycli delator: circulus. l. a. m. super centro. d. In cuius diametro per auge et oppositum eius transiente: que est. l. m. sit punctus. z. centrum motus equalis.

Undecimus

et. e. centrum mudi. sitq; a punctis habitudinis prime ductis lineis. a. z. a. d. et. a. e. Ex precedenti aut angulus. l. z. a. notus erat: quare vtraq; linearu. d. b. et. b. z. respectu. d. z. erit cognita. Et cum. a. d. sit semidiameter eccentrici: erit linea. a. b. nota. cui si. b. t. equalem. b. z. adiecerimus: erit tota. a. t. cognita. s; e. t. dupla est ad. d. b. unde ipsa nota. per qua z lineam. a. t. nota fiet linea. a. e. et angulus. e. a. t. qui demptus ex angulo. l. z. a. relinquet angulu. a. e. l. notu: qui est distantia vera habitudinis prime ab auge eccentrici. ¶ Preterea in secunda habitudine: quam punctus. b. notat: quia angulus. b. z. m. notus est ex precedenti: erunt linee. d. b. h. z. t. b. et. e. t. modo iam sepe dicto note. Ex linea aut. d. b. et. d. b. cognoscetur linea. b. h. z. residua. b. t. que cum linea. t. e. manifestabit lineam. b. e. quamobrem z angulus. e. b. t. notus erit. qui cum angulo b. z. m. noto equantur angulo. b. e. m. s; distantie vere secunde habitudinis ab opposito augis eccentrici. Prius aut constabat distantia habitudinis prime ab auge eccentrici. manifesta igitur erit distantia duaru habitudinū inter se. ¶ In tertia deniq; habitudine: qua representat punctus. g. quia angulu. g. z. m. notum fecit precedens: erunt iterum linee. d. b. h. z. t. b. et. e. t. note. Ex linea itaq; d. g. et. d. h. nota fiet. g. h. a qua subtracta. t. h. manebit. t. g. cognita: q; cum. e. t. manifestabit lineam. g. e. unde etiam angulus. e. g. t. notus erit. que si angulo. g. z. m. prius noto coniungerimus: prodibit angulus. g. e. m. notus s; distantia habitudinis tertie ab opposito augis. Quam quidem distantia si distantie secunde habitudinis ab opposito augis coniungerim: proueniet distantia illarum duaru habitudinū inter se. Si igit diligēter numerabim: reperiemus distantias has equales eis: quas per considerationes accepim. qre ptentierimus in his: que supra de eccentricitate z rebus alijs conclusim.

Propositio

v.

Epiter qua in parte orbis signorum auge eccentrici habeat percunctari.

Distantiam tertie habitudinis ab opposito augis eccentrici precedens elicit. sed z huius habitudinis in orbe signoru notus est locus ex consideratione: quare z locus oppositi augis cognitus erit: z sequēter locus augis. Inuenit aut Ptolemeus locum augis in. 11. g. virginis. nam locus tertie habitudinis erat in. 14. g. et 23. m. arietis. Distantia vo eius ab opposito augis fm signorum successionē erat. 33. g. et. 23. m. qua si a. 14. g. z. 23. m. dempserim: accommodata vna integra reuolutione: proueniet oppositum augis ad. 11. g. pisciu. In cuius diametrali oppositione constat auge esse.

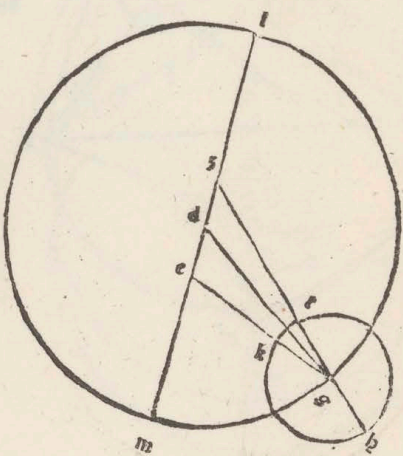
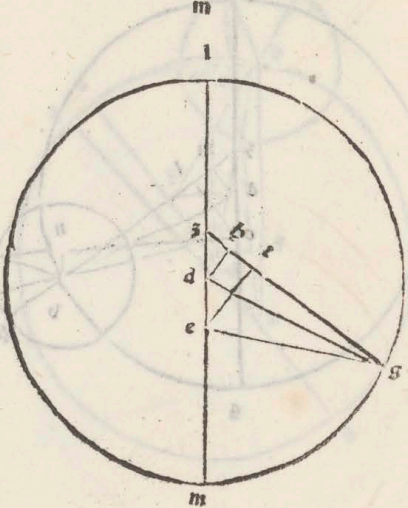
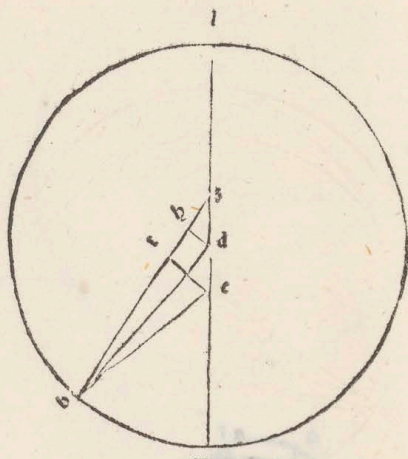
Propositio

vi.

Quum medium Iouis in Zodiaco: eiusq; distantiam ab auge epicycli media in aliqua trium habitudinū patefacere.

Huius cognitio sequentib; seruiet. In habitudine itaq; tertie notus erat angulus. g. z. m. s; medie distantie ab opposito augis: z erat locus oppositi augis cognit. quare per additionem huiusmodi distantie ad locum oppositi augis ad medium locum iouis perducemur. ¶ Amplius descripto epicyclo. h. t. k. super centro. g. querimus arcum. h. t. k. Ex prioribus aut constabat angulus. g. e. m. distantie s; vere ab opposito augis. iteq; angulus. g. z. m. distantie medie ab eodem. unde notus

m6

erit reliquus angulus intrinsecus. e. g. 3. et arcus. t. k. cognitus. quem si semicirculo addiderimus: prodibit arcus. h. t. k. quesitus.

Propositio vij.

Proportionē semidiametri epicycli ad semidiametrum eccentrici manifestare.

In anno secundo Antonij. 26. die mensis Mesre: ultimi scilicet ante ortum solis: quinque horis equalibus fere a medio noctis Ptolemeus per armillas ad aldebaran rectificatas locum iouis verum reperit in 15. gra. 7. 45. mi. geminor. Erat enim oino iupiter secundum visum coniunctus lune: nisi quod luna modico declinior fuit ad meridiem. Et locus lune ex numeratione Ptolemei tunc itidem secundum visum erat in 15. gra. 7. 45. mi. geminor. In hac autem consideratione erat sol medio cursu suo in 16. gra. 7. 11. mi. cancri. et medium celi. 2. gra. arietis. Quo recitato describo eccentricum epicycli delatorem super centro. d. qui sit. a. b. g. In cuius diametro per augem et oppositum eius transeunte. a. g. punctus. 3. sit centrum motus equalis. et. e. centrum mundi. deinde super puncto. b. post oppositum augis: quemadmodum ipsa consideratio exigit: describo epicyclum. h. t. k. sitque planeta in puncto. k. Producam denique lineas. 3. b. h. d. b. e. b. t. et. c. k. et. b. k. duasque perpendiculares. d. m. et. e. l. ad lineam. 3. b. et perpendicularem. b. n. Quia autem tempus: quod est inter hanc considerationem et eam pro qua in precedenti locum medium planete didicimus notum: erit medius motus planete huic tempori respondens cognitus. Qui quousque nondum satis correctus sit: nihil tamen in hoc erroris inducet. Sed erat locus medius in ea consideratione notus: ergo et nunc datus erit. Ex loco autem oppositi augis: et medio loco planete iam cognito notus erit angulus. b. 3. g. et erit utriusque linearum d. m. et. m. 3. ad lineam. d. 3. proportio nota. quare quilibet earum respectu. d. 3. erit nota. Ex semidiametro autem. d. b. et linea. d. m. nota fiet linea. b. m. et residua. l. b. postquam. l. m. equalis. m. 3. abijciat. Ex qua quidem. z. e. l. dupla ad. d. m. cognoscetur. b. e. quamobrem etiam angulus. e. b. l. cognitus erit. Propter angulos autem. e. 3. b. et. c. b. 3. notos: sciatur angulus. g. e. b. distantia scilicet centri epicycli ab opposito augis eccentrici. Deinde sicut inuentus est locus medius planete: ita inuenietur distantia eius ab auge epicycli media: scilicet arcus. b. k. Prius autem notus erat angulus. e. b. 3. cui contrapositus est angulus. b. b. t. unde arcus. b. t. notus. quo dempto ex arcu. b. k. relinquetur arcus. t. k. argumenti veri planete. et angulus. t. b. k. notus erit. Ex loco autem planete per observationem cognito: et ex loco oppositi augis scietur. g. e. k. Prius autem notus erat angulus. g. e. b. quare relinquetur angulus. b. e. k. scitus. qui denique demptus ex angulo. t. b. k. relinquetur angulus. b. k. e. cognitum. Et cum angulus. n. sit rectus: erit utriusque linearum. e. b. et. b. k. respectu. b. n. nota proportio. quare. b. k. semidiameter epicycli respectu. e. b. nota erit. Sed erat. e. b. respectu semidiametri eccentrici nota quare etiam. b. k. respectu eiusdem data veniet: quod expectabatur demonstrandum. Inuenit autem Ptol. semidiametrum epicycli. 11. partium et. 30. mi. huiusmodi de quibus. 60. habet semidiameter eccentrici.

Propositio viij.

Medij motus Iouis inuenti certiores habeant ingenium fatigare.

Quemadmodum in marte illud attentando processimus: hic

Undecimus

Propositio ix.

Ad tempus statutum medio motui Iouis in longi-
tudine radicem firmare.

Ex premissa habes medium motu iouis ad certum tempus
Accipe itaqz ex tabulis iam innouatis medium motum corre-
spondentem differentie duorum temporum: illius scz ad quod
medium precedentis eliciuisti: et alterius cui radicem adaptare
instituis. Hunc itaqz motum deme ab eo: quem ex consideratione eliciuisti: si
ad tempus preteritum radicem cupis. aut adde eidem: si ad tempus futurum:
et habebis radicem cupitam. Radicem aut medij motus diuersitatis dabunt
due radices: medij motus solis scilicet et medij motus planete: postqz alter
ex altero subtrahetur.

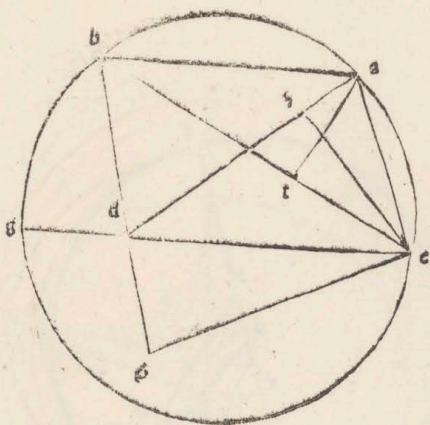
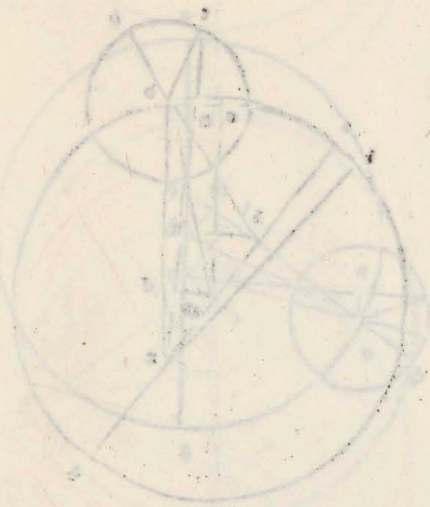
Propositio

.x.

De diuersitate motuum Saturni tandem rationa-
biliter speculari.

Principio locum augis comperisse studebimus: qm preter-
eum qui ianua ceteris est: sicut neqz in marte ioue nihil unqua
in saturno efficiemus. Ex tribus itaqz considerationibus: qua
in parte zodiaci eius aux fuerit: docebimur. Quarum primam
Ptolemeus fecit in anno. 11. Adriani. Dum eni in duabus noctibus se sequen-
tibus ad saturnu respiceret: reperit eum in prima nondum peruenisse ad ha-
bitudinem extremitatis noctis. In secunda vo nocte reperit eum transiisse
huiusmodi habitudinem. Trutinando eum eliciuit fuisse in huiusmodi habi-
tudine post meridiem septimo die mensis Machur: sex horis equalibus: du
locus eius verus eet in. 1. g. 7. 13. m. libe: quoniam sol suo cursu medio erat in
1. g. 13. m. arietis. In secunda consideratione: que fuit in anno. 17. Adriani. 4
horis equalibz transactis a meridie diei. 18. mensis Athica: vndecimi scz: satur-
nus erat p oppositu ad locum solis medium in. 9. g. 7. 40. m. sagittarij. In
anno aut. 20. Adriani saturnus fuit in hac habitudine extremitatis noctis in
meridie diei. 24. mensis Desre: vltimi scz. et verus eius locus in. 14. g. 14. m.
capricorni. Tempus itaqz quod a prima habitudine fluxit in secundam: fuit
sex anni egyptij. 70. dies: et. 22. hore equales. In quo quide tempore medius
motus saturni fuit. 75. partes siue gra. 7. 43. m. Tempus vo a secunda habi-
tudine ad tertiam fuit tres anni egyptij. 35. dies: et. 20. hore equales. Et me-
dius motus saturni in eo. 37. g. 7. 52. m. Motus aut verus eius in primo in-
teruallo teporis fuit. 68. g. 27. m. In secundo vo interuallo. 34. gra. et. 34. m.
His recitatis repetamus figuram: quam superius ioui exarauimus. In q
cum angulus. b. d. g. notus sit: erit proportio. d. e. ad. e. b. nota. Sed angulus
b. e. g. notus est: propter arcum. b. g. numeratum: fit igitur angulus. e. b. d. re-
liquus intrinsecus cognitus: et proportio. b. e. ad. e. b. scita. Cum itaqz ta. d. e.
qz. b. e. respectu. e. b. habeat proportionem nota: erit. b. e. nota respectu. d. e. Si
militer ex angulo. a. d. e. propter angulum. a. d. g. notu erit. 3. e. respectu. d. e.
cognita. Est aut angulus. a. e. d. notus propter arcu. a. b. g. notum. quare resi-
duus. e. a. d. scitus. Et ideo proportio. a. e. ad. e. 3. inuenta. Proportio igit. a. e.
ad. d. e. cognita veniet. Due itaqz linee. a. e. et. b. e. respectu linee. d. e. manife-
stam habent quantitate: qre ipse inter se note erunt. Cum aut angulus. a. e. b.
ex arcu. a. b. sciatur: erit vtraqz linearu. a. t. et. t. e. respectu. a. e. cognita. vnde
et residua. t. b. Inde quoqz. a. b. notificabitur. Est aut. a. b. respectu diametri

Undecimus

eccentrici nota: quoniam ipsa est chorda arcus. a. b. noti. unde etiam omnes relique linee hoc respectu patefiet. Propter lineam igitur. a. e. chordam scz arcus. a. e. cognoscat arcus. a. e. qre totus arcus. e. a. g. notus erit cum sua chorda. g. e. Erat aut linea. d. e. respectu. a. b. cognita. quare etiam nota erit respectu diametri eccentrici. que quidem subtracta ex. g. e. relinquet. d. g. numerata. Quantitas aut arcus. e. a. b. g. demonstrabit: an centrum eccentrici in hac sit portione: an extra: aut in ipsa chorda. e. g. Si enim maior fuerit portio hec semicirculo: centrum eccentrici intra eam erit. Si minor: extra. Si semicirculus: erit in chorda. e. g. Si igitur centrum eccentrici in chorda. e. g. esset: facile constaret ipsius a puncto. d. distantia: quam eccentricitatem vocant. Extra hanc aut eo existente: alia via perendum erit: vt eccentricitas ipsa eliciatur.

Propositio

xj.

Maqueq trium habitudinū: quantū ab auge eccentrici vel eius opposito distet: quantūq centrū eccentrici a centro mundi remoueat coniscere.

Descripto eccentrico sup. k. pūcto 7 centro: ponat in eo chorda. g. e. cuius quidem punctus. g. sit nota tertie habitudinis superius memorate. 7 super circūferentiā eius sint due note. a. b. reliquarum habitudinū. Sitq. k. centrum intra hanc portionem. e. a. b. g. Diameter aut eccentrici: que per centrum eius 7 centrum mundi transit: sit. l. k. d. m. sitq. d. centrum mundi: 7. l. auge eccentrici. Ducatur deniq ad chordā g. e. perpendicularis. k. z. que continuet in. s. punctū circūferētie. Precedens des aut duas lineas. e. d. et. d. g. respectu semidiametri eccentrici notas efficiet. Dempto igitur quod ex earum altera in alterā fit: ex quadrato semidiametri: manebit quadratum linee. k. d. notum: quare 7 ipsa linea nota: que scz est distantia duorum centro: um. Preterea. e. z. medietas chordę. e. g. nota est. quare. z. d. nota erit. 7 angulus. z. est rectus. igitur angulus. d. k. z. scitus erit: et arcus. g. m. cognitus. Sed 7 arcus. g. s. notus est: quoniam ipse est medietas arcus. g. s. e. cogniti. quare collectis duobus arcubus. g. s. et. s. m. efficietur totus arcus. g. s. m. cognit. Quē si ex semicirculo proiecerimus: residuabit arcus. l. g. notus: q est distantia tertie habitudinis ab auge eccentrici. Itē arcus. b. g. notus erat: quo dempto ex. l. g. manebit. l. b. arcus distātie secūde habitudinis ab auge notus. Quo deniq ex arcu. a. b. reiecto: manebit arcus a. l. cognitus: qui est distātia prime habitudinis ab auge: quod intēdebam.

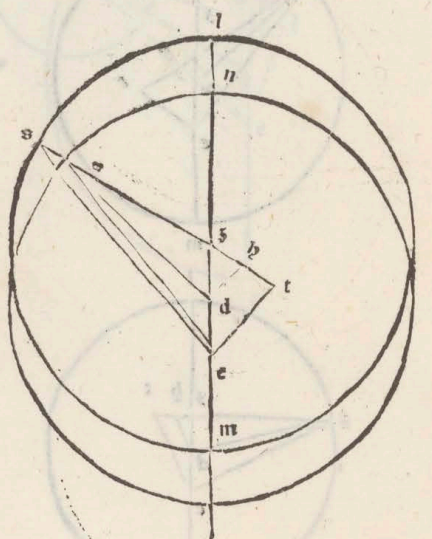
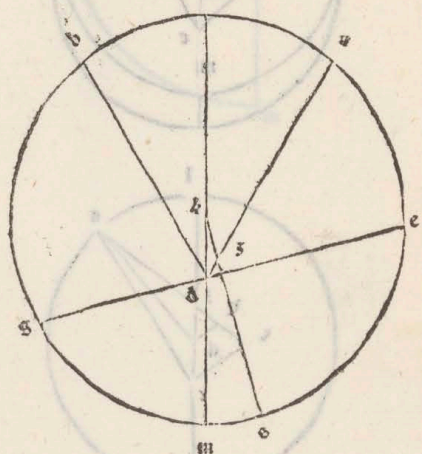
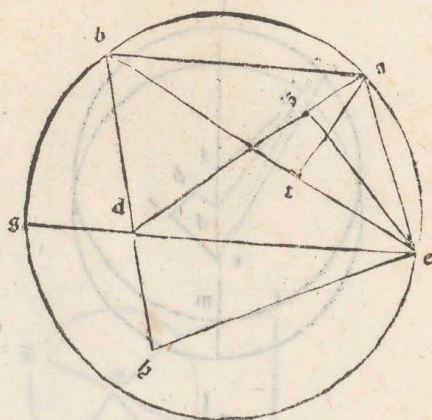
Propositio

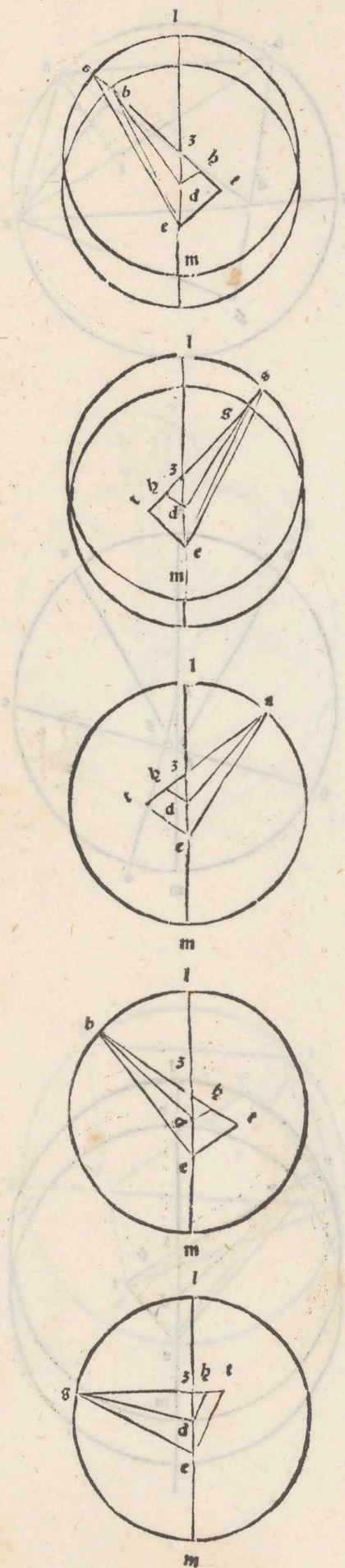
xij.

Viciniores ad precisum veniam: arcus paruos siue angulos discernere.

Satis iam constare cenſeo: quam obrem arcus huiusmodi parui inquirantur. Epicyclum deferat circulus. n. a. super centro. d. lineatus. Cui alius equalis. l. m. super centro. z. statuaf: quem vocant equantem. Sitq in circulo. n. a. punctus. a. prime habitudinis: 7 in diametro. l. z. d. m. punctus. e. cētro mūdi seruiat. Pro ductis itaqz lineis. e. a. d. a. z. a. s. et. e. s. duabusq perpendicularibus. d. b. et. e. t. angulum. a. e. s. querimus. Ex premissa aut. l. z. a. notus erat: qre modo sepe dicto omnes linee. d. b. b. z. e. t. b. respectu linee. d. z. 7 respectu semidiametri eccentrici note erunt. Propter lineam igitur. a. d. scz semidiametrū eccentrici: 7 lineam. d. b. nota erit. a. b. 7 inde tota. b. t. ex qua 7 linea. e. t. cognosce

tur. a. e. unde etiam angulus. e. a. t. scitus erit. Quod si iunxerimus duas lineas
notas. 3. s. scz semidiametrum: 7. 3. t. fiet tota. t. s. scita. propter quam 7. lineā
e. t. patefiet linea. e. s. 7. angulus. e. s. t. quem si ex angulo. e. a. t. extrinseco mi
nuerimus: relinquetur angulus. a. e. s. inuentus: qui querebatur. ¶ In habi
tudine 2° secunda simili syllogismo ex angulo. l. 3. s. omniū linearum. d. b.
h. 3. e. t. et. t. h. ad linem. d. 3. proportionales note erūt: quare vnaqueqz earum
respectu semidiametri eccentrici nota erit. Ex lineis aut. d. b. et. d. h. nota erit
b. h. cui adiecta. b. t. fiet tota. b. t. scita. propter quam 7. lineam. e. t. sciet linea
e. b. cum angulo. e. b. t. Linee aut. s. 3. et. 3. t. note: cum. e. t. notificabunt lineā
e. s. 7. angulum. e. s. t. quo sublato ex angulo. e. b. 3. relinquetur angulus. b. e. s.
quesitus. ¶ Et in habitudine tertia per omnia similiter agemus: donec an
gulum. g. e. s. reperiemus. Sed ne sermone longiori obtundaris: his angu
lis aut eorum arcibus vtaris sicut in ioue 7. marte fecisti: totiens repetendo
hoc opus: quotiens oportuū fuerit. Inuenit aut Ptolemeus: dum poneret
semidiametrum eccentrici. 60. partiū 7. 50. m. centrum aut deferentis epicycli
mediū itidem posuit vt in alijs inter centrū mundi 7. centrum equantis.

Propositio xij.

Acus a stella in duobus temporum interuallis ve
ro cursu descriptos: ex eis que conclusa sunt repe
rire. Unde liquidū erit: eccentricitates cum ceteris
rebus bene inuentas esse.

¶ Nisi tres ille habitudines saturni aliter qz in ioue cecidis
sent: ad superiora te remitterē. Oculis itaqz tuis figuras tres obieci: quē ad
modum trina compellit obseruatio. Accipe ergo primā: in qua circulus. l. m.
delator epicycli estimetur super cētro. d. In cuius diametro. l. d. m. pūctus. l.
sit aux. 3. 2° centrum motus equalis. et. e. centrum mundi. sitqz. a. punct^o pri
me habitudinis. ductis lineis. e. a. d. a. et. 3. a. duabusqz perpendicularibus
d. b. et. e. t. Ex processu aut precedētis. l. 3. a. angulus sit notus. 7. ideo propo
sitiones linearum. d. b. h. 3. t. h. et. e. t. ad lineam. d. 3. cognite erunt. omnes igitur
ille lineae respectu semidiametri eccentrici note erunt. Ex lineis aut. d. b. et
a. b. cognosce. a. b. cui adiecta. t. h. nota veniet tota. a. t. propter quā deinde
et lineā. e. t. inotescet linea. e. a. 7. ideo angulus. e. a. t. notus erit. quo dempto
ex angulo. l. 3. a. prius noto: relinquetur angulus. l. e. a. notus: qui est distātia
vera prime habitudinis ab auge eccentrici. ¶ In secūda 2° habitudine omni
no similibus medijs vtaris. Angulus. b. e. l. notus erit: distātia scz habitudi
nis secunde ab auge. Nos itaqz duos angulos si coniunctos videbis equales
arui: quē stella vero cursu in primo interuallo tēporis descripsit: recte stat.
¶ Deinde pro habitudine tertia non dissimiliter angulus. g. e. l. notus erit.
A quo quidē angulo g. e. l. angulū. b. e. l. demas. 7. residuū: si fuerit eqlē arcui
quem stella per motum verum in secūdo temporis interuallo descripsit: iam
certum est: omnia bene inuenta esse. Quandoquidem cū considerationibus
plane concordant: igitur 7c.

Propositio xiiij.

Aturmo deniqz in orbe signorū existente sue augis
locus ab astronomo scitus desideratur.

¶ Quia vniuscuiusqz trium habitudinū ab auge distantiam
precedens elicit: 7. cuiuslibet earum locus in orbe signorū per

Undecimus

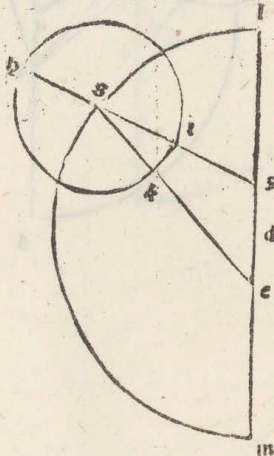
considerationē patuit: erit et locus augis facillime cognitus. Ptolemeus enī
distantiam tertie habitudinis ab auge numeravit. 51. gradus: et 14. minuta.
Erat autē locus huius tertie habitudinis verus in 14. gra. et 14. minu. capi-
corni. quare cōtra signorum consequentiam a. 14. mi. 14. gra. capricorni si nu-
merauerimus. 51. gradus et 14. minuta: ad finem. 23. gradus. 46. minu. scor-
pionis perveniemus: In quo etiam Ptolemeus augi locum in principio re-
gni Antonij deputavit.

Propositio

५८.

N qua vō parte zodiaci saturni locus mediū sit
in aliqua trium habitudinū: quantūq; ab auge epi-
cycli media distet inuestigare.

Locus augis iam notus est ex precedenti. Adedia vo vniuf
cuiusq3 trium habitudinū ab auge distantia superius inuenta
est: quare medius locus erit notus. Qz si super puncto. g. tertie habitudinis
epicyclum. h. t. k. descriperimus: erit arcus. h. t. k. distantie planete ab auge
epicycli media in tertia habitudine nō ignotus. Est enī angulus. g. 3. l. cogni-
tus ex. 12. huius. Sed ꝛ angulus. g. c. l. vere distātie tertie habitudinis ab au-
ge per. 13. notus. quare residuus intrinsecus. e. g. 3. cognitus: ꝛ arcus. t. k. nu-
meratus. Quem si a semicirculo. h. t. demperis: relinquetur arcus. h. k. qui
querebatur notus.

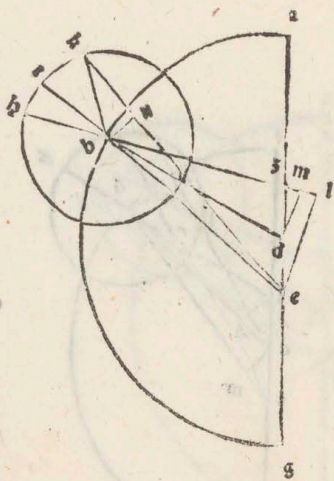

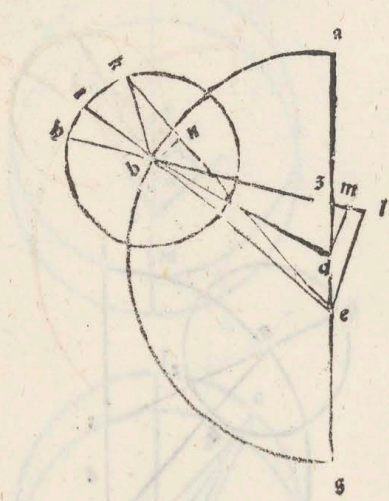
Propositio

xvi.

Centrici & epicycli duab⁹ semidiametris ligā pro-
portionibus elaborare.

Lertissima quadam ad hoc propositum opus est considera-
 tione. Ptolemaeus noster in anno secundo Antonij: sexto die
 mensis Mesir: sexti scz transacto: ante medietatem noctis. 4.
 horis equalibus Saturni locū instrumēto suo ad Aldebaran
 rectificato ⁊ ad lunam relatione: deprehendit in. 9. g. ⁊. 4. m. aquarij: dū scz
 medium celi instrumēto indice esset in Alexandria vltimus gradus arietis.
 et sol cursu suo medio in. 28. partibus ⁊. 41. minutis sagittarij. Estimauit autē
 inter cornu septentrionale ⁊ saturnum tunc fm visum quidem cadere. 30. m.
 ad successionem signorum. Sed locus visus lune tunc fm numerationē Pto-
 lemci fuit in. 8. gradu ⁊. 34. minu. aquarij. vnde certus fuit locus saturni. Et
 quia tempus: quod intercedit huic cōsiderationi ⁊ habitudini tertie superius
 memorate notum erat: notus fuit medius motus lōgitudinis saturni in hoc
 tempore. Qui tamen si nondum rectificatus habeatur: tamen non poterit sen-
 sibilem in hoc opere errorem ingerere. Erat etiam medius locus saturni in
 hac habitudine tertia notus: quare ⁊ in hac cōsideratione motus medius sa-
 turni non ignorabitur. Simili pacto distantia lune ab auge epicycli media
 in hac cōsideratione innotuit. Post hec itaqz recitata pingamus circu-
 lum eccentricum epicycli delato: em. a. b. g. super centro. d. In cuius diame-
 tro. a. g. punctus. a. sit aux. g. oppositum augis. 3. centrum equantis. ⁊. e. cen-
 trum mundi. Sitqz in eius circūferentia punctus. b. centrum epicycli. h. t. k.
 et locus planete in eodem punctus. k. productis lincis. e. b. t. et. d. b. et. 3. b. h.
 erit. b. aux media epicycli. et. t. aux vera. Itēqz due linee. e. k. et. b. k. producā-
 tur: dueqz perpendiculares. d. m. et. e. l. super lineam. b. l. aliaqz perpendicu-

laris. b. n. super lineam. e. k. Quia autem locus medius planete ad instans
huius considerationis notus est: et locus augis similiter: erit angulus. a. z. b.
notus. Et ideo omnes ille lineae. d. m. m. z. e. l. et. l. m. respectu. d. z. et semidia/
metri eccentrici note sunt. Ex semidiametro autem. b. d. et linea. d. m. cogni/
ta redditur linea. b. m. cui si adieceris lineam. l. m. erit tota. b. l. scita. Ex qua
deniqz et linea. e. l. inuenietur linea. e. b. cum angulo. e. b. l. Prius autem no/
tus fuit angulus. a. z. b. quare reliquus intrinsecus. a. e. b. notus erit. Est autē
locus verus planete ex cōsideratione patens: et locus augis notus. quare an/
gulus. a. e. k. scitus erit. Quo dempto ex angulo. a. e. b. relinquetur angulus
k. e. b. notus. unde proportio lineae. e. b. ad. b. n. nota veniet. Item angulus. b.
b. k. notus est. Ipse enī est distantia planete ab auge media epicycli. Ex quo
si projiciem⁹ angulum. b. b. t. equalem angulo. e. b. l. prius noto: manebit an/
gulus. t. b. k. scitus. et ideo reliquus intrinsecus. b. k. e. unde proportio. b. k. ad
b. n. cognita fiet. Sed respectu. b. n. fuit etiā nota. e. b. ergo semidiameter epi/
cycli respectu. b. e. et psequēter respectu semidiametri eccentrici non erit igno/
ta: quod intendebatur. Ptolemeus autē huic epicycli diametro sex partium et
30. m. fere mensurā dedit. huiusmodi in quā partium: quarum semidiameter
eccentrici deferentis epicyclum habet. 60.

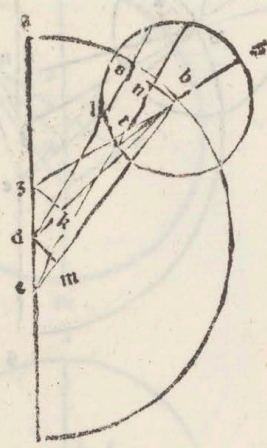
Propositio

xvij.

Edios Saturni motus admodū certos efficere.

Que pro marte et ioue aperta est via: ad intentum nos per/
ducet: si prius per considerationem locum saturni verum acce/
perimus. In anno itaqz chaldeorum. 802. in mense eorum no/
minato Chetendefin: in die quinto: circa principū noctis: vi/
debatur saturnus sub humero meridiano virginis duobus di/
gitis. Nec autē cōsideratio fuit a principio Nabuchodonosaris in anno. 519.
14. die mensis Tobi: quinti sex transacto: circa principium noctis: dum me/
dio cursu sol peruenisset ad. 6. gra. et. 10. m. piscium. Huius autem stelle fixe
fm numerationem Ptolemei locus fuit in primo anno Antonij in. 13. gra. et
10. minu. virginis. Sed inter hanc considerationem antiquam et primū an/
num Antonij fuerunt anni egyptij fere. 366. quibus de motu stellarum fixa/
rum respondent. 3. gra. et. 40. m. fere. Quos si a. 13. gradibus et. 10. minutis
dempserimus: manebit locus huius stelle in. 9. gra. et. 20. minu. fere virginis
Similiter aux saturni: que tempore Ptolemei fuit in. 23. gra. scorpionis: tūc
erat in. 9. gra. et. 20. minu. fere scorpionis. Describamus igitur figuram:
qualem superius pro ioue posuimus: nisi qd epicyclum hic aliter: et planetam
in epicyclo: locūqz solis medium: quemadmodū in hac consideratione acci/
dit statuamus. Erat autem in hac consideratione et locus augis notus et lo/
cus planete: quare angulus. a. e. t. cognitus. Sed et medi⁹ locus solis patens:
quare angulus. a. e. l. inuentus. Et ideo totus angulus. t. e. l. cognitus: cui eq/
lis propter equidistantiam linearum. e. l. et. b. t. angulus. e. t. b. unde angu/
lus. b. t. n. cognitus. Sed angulus. n. est rectus: fit igitur proportio. b. t. semi/
diametri epicycli ad. b. n. nota. Sed propter angulum. a. e. t. notum: siue. a. e.
m. et angulum. m. rectum fit proportio. d. e. ad. d. m. nota. Vtraqz igitur li/
nearum. d. m. et. b. n. respectu semidiametri eccentrici nota erit. Est autem. d.
m. eq̄lis. n. e. hinc tota. b. s. cognita. Cum igitur angulus. s. sit rectus: et. d. b.

Undecimus

semidiameter eccentrici: erit angulus. b. d. s. notus. Sed angulus. a. d. s. notus est: quoniam equalis angulo. a. e. t. noto. quare erit totus angulus. b. d. s. cognitus. et erit utraq; linearum. d. k. et. k. z. respectu. d. z. et etiam respectu semidiametri eccentrici nota. hinc erit linea. b. k. nota. ex qua et linea. k. z. innotescet linea. b. z. unde etiam angulus. d. b. z. scitus erit. Sed ex duobus angulis b. d. z. et. d. b. z. iam notis cognosceat angulus extrinsecus. a. z. b. qui est distantia media ab auge eccentrici. Et quoniam locus augis est notus: erit medius locus planete cognitus. Sed medius locus solis in hac consideratione constat. hinc manifestabitur distantia inter duo loca solis et planete media. Que quidem equatur distantie planete ab auge epicycli media: unde ipsa nota erit. Constat igitur tandem motus medius planete in tempore: quod mediat inter duas considerationes: quarum una erit tertie habitudinis: et alia quam sub manibus habemus. Cui motui si equalem ad idem tempus per tabulas inueniemus: bone manebunt tabule. Si vero non: differentiam duorum motuum in dies temporis medij distribuemus. et proportionem unius diei exeuntem a medio motu unius diei subtrahemus: si subtrahenda fuerit. aut addemus si addenda: quemadmodum in alijs fecimus. Pro motu etiam diuersitatis similiter agemus. Verum rectificato motu longitudinis: et medio motu solis certificato: motus ipse diuersitatis certitudinem habebit.

Propositio xviij.

Postremo medijs motibus Saturni radices constituere.

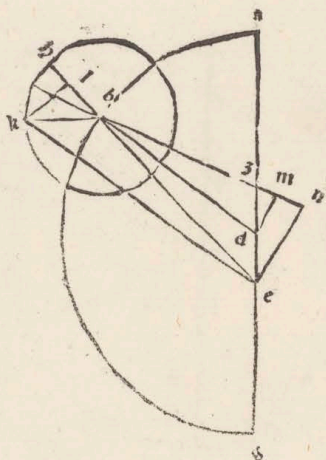
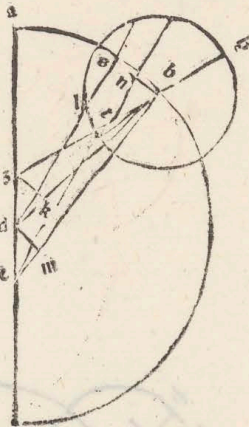
Tempore quod est inter consideratione: in qua medius planete motus cognitus est: et inter instans: cui radicem constituendam censet: per tabulas iam emendatas motum elice medij. quem deinde a medio motu planete minue: si ad preteritum radicem constituere voles. aut eidem adde: si pro futuro: et habebis radicem cupitam. Quod si specialem motui diuersitatis radicem voles: similiter agito. Verum cum motus ille a motibus solis et planete medijs pendeat: radix quoque ipsius ab eorundem medijs motibus nimirum sumer originem.

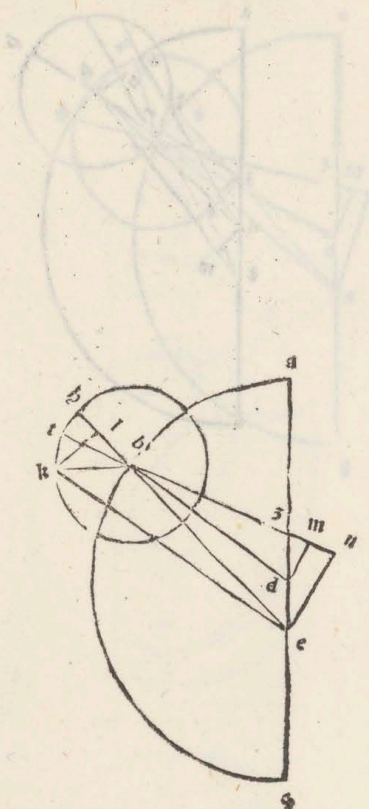
Propositio xix.

Medijs motibus suppositis: veros planetarum motus numerare.

Paucis dabo processum: quandoquidem ex scientia triangulorum planorum omnia veniant apertissime. Sit eccentricus. a. b. g. super centro. d. Punctus. a. sit auge eccentrici. g. oppositum eius. In diametro. a. g. z. sit centrum motus equalis. et e. centrum mundi. Epicyclus autem super. b. descriptus habeat planetam in puncto. k. Ductis lineis. z. b. t. e. b. h. d. b. e. k. et. k. b. erit punctus. t. auge epicycli: a qua regularis argumenti motus dependet: et auge epicycli vera. Ductantur etiam perpendiculares duc. d. m. et. e. n. super lineam. b. z. Alia quoque perpendicularis. k. l. super lineam. e. b. continuatam. Cum autem angulus. a. z. b. supponatur notus: erunt omnes linee. d. m. m. z. e. n. et. n. m. respectu linee d. z. cognite: ideoque etiam respectu semidiametri eccentrici. Ex semidiametro

aut. d. b. et linea. d. m. inotefcet linea. b. m. cui si addideris. m. n. veniet linea
b. n. nota. propter quam et lineam. e. n. nota erit. e. b. hinc angulus. e. b. n. co-
gnitus erit. ¶ Preterea supponit argumentum medium: scz arcus. t. k. Est
aut arcus. t. h. notus: propter angulum. t. b. h. equalem. e. b. n. angulo prius
cognito. sic totus arcus. h. k. scit⁹ est. et ideo angulus. h. k. b. notus. quare pro-
pter angulum. l. rectum: vtriusqz linearu. k. l. et. b. l. ad lineam. k. b. semidia-
metrum scz epicycli proportionem habebit notam. Semidiameter aut epi-
cycli respectu semidiametri eccentrici nota est. vnde hoc respectu predictae li-
nee note erunt. Sed erat nota linea. e. b. cui addamus. b. l. lineam: et tota. e. l.
nota fiet. ex qua et linea. k. l. scita erit linea. e. k. hinc angulus. k. e. l. notus ve-
niet. Cum aut angulum. e. b. z. prius notum ex angulo. a. z. b. dempserimus:
relinquet angulus. a. e. b. et. b. e. k. ex quo habebis totus angulus. a. e. k. q est
distantia vera planete ab auge eccentrici. Cum aut locus augis respectu prin-
cipij arietis pateat: erit distantia vera planete a principio arietis nota: qua
verum motum vocant: quod expectabatur ostendendu. ¶ Ne aut numeran-
ti crebra numero:um multiplicatio atqz diuifio: siue radicum extractio: aut
alia quouis operatio tedium pareret: maiores nostri tabulas operantiu con-
fecere: in quibus angulos huiusmodi cognitu necessarios industrie colloca-
uerunt. Quas equidem tabulas: si auscultare voles: dabo conficiendas. Tri-
bus superioribus et veneri vna sufficet via. Centro igitur medio: vt vocabu-
lis vtar modernis: si minor fuerit quadrante: sinum rectum quere: sinuqz co-
plemēti eius. quoz vtrūqz in eccentricitatem multiplica: et productum per
sinum totum diuide. quodqz propter sinum cētri medij exibat in se multipli-
catum a quadrato semidiametri ecētrici demas. Et residui radicem addisce
quadratam. ei qz radici id quod propter sinum complementi prouenerat su-
peradde. productoqz in se multiplicato adde quadratum dupli eius quod p
sinum centri medij venerat. Et collecti radix erit distantia centri epicycli a
centro mundi ad hoc centrū medium: quam serua. Deinde duplū eius quod
per sinum centri medij venerat: in sinum totum extende. productum vo per
radicem seruata partire. Exibit enim sinus equationis centri: cuius arcus
est ipsa equatio centri. Quam: si libet: in tabula ex directo centri medij collo-
cabis: Vt eam quandocūqz opus fuerit: absqz proliza: qualis iam ostensa est
operatione paratam habeas. ¶ Si vo centrum mediū plus quadrante fue-
rit: ipsum a semicirculo subtrahere: residuiqz sinum primum: vt breuius dicam
sinum quoqz secundum: siue sinum complemēti eius elicias. quozum vtrūqz
in eccentricitatem multiplica. et producto:um vtrūqz per sinū totum diuide.
que aut exhibunt custodi. Quadratum itaqz eius quod per sinum primum ex-
iuit: a quadrato semidiametri deme: et a radice quadrata residui id quod p
sinum secundum exiuit subtrahere. Quodqz remaserit: in se ductū: duplo eius
quod per sinum primum venerat in se multiplicato coniunge. Collecti nāqz
radix erit distantia centri epicycli a centro mundi: quam serua. Deinde du-
plū eius quod per sinum primum venit: in sinum totum multiplica: et pro-
ductū p radicē seruata diuide. Exeuntis enī arcus erit ipsa cētri eqtio q̄sita.
¶ Qz si cētrū medium q̄rta circuli fuerit: ecētricitatis q̄dratū a q̄drato semi-
diametri abijce. Relictū vo duplo ecētricitatis in se multiplicato adiunge. et
collecti radix q̄drata est linea: q̄ centrū epicycli a cētro mūdi distat: eā serua.
Duplū deniqz eccentricitatis in sinū totum extende. productum vo per radi-
cem diuide seruata. Nam sinus exeuntis arcus est equatio centri quesita.

Undecimus

Jam itaqz patet inter oēs eq̃tiones centri p̃ semicirculū cognoscendi. Reliq̃
 ṽo semicirculi equationes: quia inuentu similes: et in quantitate priorib⁹ eq̃/
 les sunt: pretereo. Centro enī epicycli equaliter vtriqz ab auge medio quidē
 itinere distante equales accidunt centri equationes. Argumentorum deniqz
 equationes: vt cognite fiant: ordo poscit argumenti planete veri: si quadran
 te minus fuerit: sinum primū habeas et secundum: et vtrūqz eorum in nume
 rum semidiametri epicycli respectu semidiametri ecētrici superius elicitum
 multiplica. productorū quoqz vtrūqz in sinum totum diuide. et quod per sinū
 secundum exiuit: distantie centri epicycli a centro mūdi adijce: collectūqz in
 se ductum: ei quod per sinū primū exiuit. in se multiplicato coniunge. Aggre
 gati enim radix quadrata distantiam corporis planete a centro mundi nu
 merabit: quam tene ad partem. Deinde id quod per sinum primū exiuit: in
 sinum totum extēde: et productum per radicem partire seruata. Exibit enī
 sinus: cui⁹ arcus est equatio argumenti quesita. ¶ Si ṽo argumentū equatū
 plus quadrante fuerit: ipsum ex semicirculo abijce: et residui sinum primū et
 secundum ex tabulis suis addisce. Vtrūqz aut eorum in semidiametrum epi
 cycli multiplica. Vtrūqz etiam productum per sinum totum diuide: et quod
 per sinum secundum exiuerit: ex distantia centri epicycli a centro mundi mi
 nue. relictum ṽo in se ductū: ei quod per sinum primū exiuit: in se itidem mul
 tiplicato adijcias. Cōgregati enim radix quadrata distantiam corporis pla
 nete a centro mundi predicabit: quam seruabis. Deinde quod per sinum pri
 mū exiuit in sinum totum multiplica. productum ṽo per radicem seruata
 diuide. nam quod exibit: est sinus rectus: cuius quidem arcus erit equatio ar
 gumenti cupita. Qz si huiusmodi verum argumentum equale quadranti sta
 tueris: quadratum semidiametri epicycli quadrato lineae: que epicyclū a cen
 tro mundi remouet: coniunge. et collecti radicem planete a centro mundi di
 stantiam appella. Deinde semidiametrum epicycli in sinum totum multipli
 ca. productum ṽo per radicem partire seruata. Exeuntis nāqz arcus erit
 equatio argumenti quesita. Per semicirculum igitur argumentorum equa
 tiones non ignorabis. Reliquus aut semicirculus equationes prioribus ha
 bet equales: quare ipsum nunc missum facio. Has duas equationes oppone
 numeris suis in tabula: cum quibus queri solent: si tabulas voles habere cō
 positas. Si itaqz in motu suo centrum epicycli equalem semper habeat a cē
 tro mūdi distantiam: satisficerent he due equationes pro motib⁹ equandis.
 Id ṽo non est. vnde vt motus euentur: et ne tabule solito plures fiant: cogi
 tandum erit de minutis proportionalibus: et diuersitatibus diametri: quem
 admodum in luna. Equationes tamen argumentorū hic reperientur ad sitū
 epicycli in longitudine ecētrici media. et ob hoc duplicib⁹ minutis propor
 tionalibus opus erit. Excessus nāqz equationum: que relatiuis argumentis
 in auge et eius opposito respōdent: adeo magni sunt: qd si minutis proportio
 nalibus simplicibus velut in luna vtaris: nimirum a vero recedes. Pro his
 ergo ea que circa lunā recitata sunt psule. ¶ Ad equationes mercurij deniqz
 quo pacto dep̃ehēdi queant: operam dabimus. et primo ad equationes cen
 tri veniemus. Si itaqz centrum medium fuerit minus. 60. gradibus: ipsum
 a semicirculo remoue: et residui chordam per eccentricitatem multiplica. pro
 ductum ṽo per sinum totum diuide: et quod exibit serua. Deinde centro me
 dio adde suam medietatem: et collecti sinum primū elice cum sinu secundo: et
 vtrūqz eorum in prius seruatum multiplica. Vtrūqz etiam productum per
 sinum totum diuide. quodqz per sinum primum exibit: in se multiplicatum

a quadrato semidiametri aufer. & residui radicem quadratā: ei quod per sinum secundū exiuit superadde. Nam quod aggregabitur: erit distantia centri epicycli a centro motus equalis: quam serua. Postea sinum primum centri mediij accipe: sinūq; secundum & quemlibet eorum in eccentricitatem multiplica singula: & producta per sinum totum diuide. Quodq; per sinū secundum exiuit: distantie prius seruatae superadde. & collectum in se ductum: ei qd per sinum primū exiuit in se multiplicato coniunge. Nam collecti radix quadrata distātia centri epicycli a centro mūdi numerabit: quam serua. Deinde vo id quod per sinum primū exiuit: in sinum totum multiplica. & productū per radicem partire seruata. Exeuntis enim arcus erit equatio centri quesita. ¶ Si vo centrū medium fuerit. 60. gra. triplum quadrati eccentricitatis et quartam semidiametri minue. Relicti enim radix quadrata erit distantia centri epicycli a centro equantis: cum qua deniq; vt prius procedes. ¶ Si si centrum medium plus sexaginta fuerit: minus tamen. 90. ipsum a semicirculo deme: & residui chordam addisce. quam per eccentricitatem multiplica: et productum in sinum totum diuide. quod vo exibit custodi. Item centrū medium cum medietate sua a semicirculo aufer: & residui sinum primum accipe sinūq; secundum: & vtrūq; eorum in prius seruātū multiplica. vtrūq; vo productum per sinum totum diuide. Quodq; per sinum primum exiuit in se ductum: a quadrato semidiametri eccentrici deme. & a radice residui id quod per sinum secundum exiuit subtrabe. Nam quod relinquitur: erit distantia centri epicycli a centro equantis: cum qua deinde vt superius procede. Si aut centrū medium. 90. gra. fuerit: eccentricitatem in se multiplicatam a quadrato semidiametri eccentrici minue: & a radice residui eccentricitatem ipsam deme. quod enim remanebit: erit distantia centri epicycli a centro equantis. quam in se ductam eccentricitati in se multiplicatae superadde. & collecti radix quadrata erit distantia centri epicycli a centro mundi: quam serua. Deinde eccentricitatem per sinum totum multiplica: & productum per radicem diuide seruata. exeuntis enim arcus est equatio centri quesita. ¶ Sed centrū mediū si posueris plus. 90. gra. minus tamē. 120. procede vt antea in tertio casu ad habendum centri epicycli a centro equantis distantiam. quam quidē inueniam serua. Deinde centrum medium a semicirculo subtrabe: & residui duos sinus primum & secundum accipe: vtrūq; eorum in sinum totum multiplica: & productorum vtrūq; per sinū totum diuide. & quod per sinū secundum exibit: a distantia prius seruata deme. Residuū vo in se ductum: ei quod per sinū primū exiuit in se ducto coniunge. Nam collecti radix quadrata erit distantia centri epicycli a centro mundi: quam serua. Postea id quod per sinū primū exiuit: in sinū totum multiplica: & productum per radicem seruata diuide. Eius vo sinus: qui exibit arcum: scies esse equationem centri quesitam. ¶ Et si centrū medium. 120. gra. fuerit: eccentricitatē a semidiametro eccentrici deme: & relinquetur centri epicycli a centro equantis distantia: cum qua vt in precedenti casu operaberis. ¶ Si vo centrum mediū plus. 120. gra. fuerit minus tamen semicirculo: Ipso ex semicirculo subtracto: residui chorda accipe: quam in eccentricitatem multiplica: & productum per sinū totum diuide. quod vo exibit seruandum est. Item a centro medio cum sui medietate semicirculū deme. & ei q remāserit arcus sinū primū addisce atq; secundū. Demū vtrūq; eorū p prius seruātū multiplica. & vtrūq; productū per sinū totum diuide. Quod itaq; per sinum primū exibit in se ductum: a quadrato semidiametri minue. & a radice residui id quod per sinum secundū exiuit abijce. Re-

Duodecimus

linquet eni distantia centri epicycli a centro equantis: cum qua vt in quinto casu procede. Habes igitur centri equationes ad semicirculos absolutas. Argumentorū vō equationes in mercurio sicut in reliquis elaborabis. Minuta quoq; proportionalia sicut alibi. Verum equationes argumentorū: quas in tabula scribi conuenit: fiant ac si centrū epicycli sit in mediocri eius a centro mundi distantia: dum scz ab auge equantis per. 60. fere gradus distat. Nec de angulis diuersitatum breuiter perstringere libuit.

Explicit Liber Undecimus Epitomatis.
Sequitur Duodecimus.

Liber Duodecimus Speculationes Ampliores Circa Passionem planetarum diuersam: Progressum videlicet Stationem: et Regressum. Variationes nonnullas in longitudinem motus epicyclorū gratia accidentes lucidissime discernit.

Propositio

Prima.

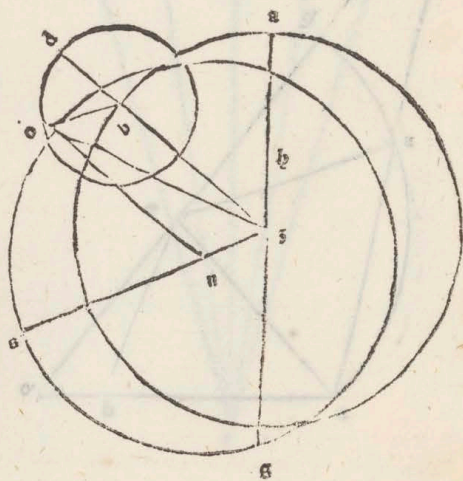

Si planetis altioribus vnica posueris diuersitatem: epicyclus in concentrico: aut eccentricus sine epicyclo eidem sufficiens erit occasio.

Diuersitati que soli colligata est intellige. Ponamus itaq; qd motus epicycli in concentrico: et motus planete in epicyclo collecti equent medio motui solis: quemadmodū superius ostēsa postulant. Eccentrici vō centrū moueatur ad successionē signorū eque velociter cum sole: et planeta ipse similiter ea velocitate procedat: qua epicy-

clus in concentrico. Eius quidem medium locum determinet linea a centro mundi ducta equidistans linee exeunti a centro eccentrici per centrum planete. Sit igitur circulus mundo concentricus. a. b. g. super centro. z. et sit punctus. a. in quo fuit centrū epicycli: dum planeta fuit in auge epicycli: scz puncto. d. dūq; sol medio cursu coniunctus fuit planete: et punctus. b. fuit centrū eccentrici. Nunc vō epicyclus sit super puncto. b. et planeta in epicyclo super puncto. o. Ductis igitur lineis. z. b. d. b. o. n. o. z. o. et. z. s. erit angulus. a. z. b. motus medij: et angulus. d. b. o. diuersitatis siue motus medij argumēti. Sit aut angulus. a. z. s. medij motus solis. hinc in linea. z. s. erit centrum eccentrici: quod sit. n. Ponamus itaq; primo concentricum et eccentricum equales: et proportionem semidiametri concentrici ad semidiametrum epicycli equelem proportioni semidiametri eccentrici ad distantiam centrorum. Erit igitur linea. z. b. siue. z. n. equalis. b. o. Cum aut duo anguli. a. z. b. et. d. b. o. equant angulo. a. z. s. sublato cōmuni. a. z. b. erit angulus. b. z. s. eqlis angulo. d. b. o. quare z. b. et. n. o. equales et sibi equidistant. Et quia sunt equales: erunt due linee. due linee. z. n. et. b. o. equidistantes. vnde super centro. n. descripto cir-

n 4

culo fm quantitatē equalem semidiametro eccentrici: circūferentia eius trāſſi
bit per punctū. o. Et quia linea. z. b. ponitur mediꝝ motus planetæ: que quidē
equidistat lineæ. n. o. a centro eccentrici ducte: erit planeta in linea. n. o. z ob
hoc in puncto. o. Sed z fm viam epicycli in eodem pñcto positus est: quare
fm vtrāqꝫ viam vna est linea: per quam videtur planeta oculo in centro mū
di posito. z erit angulus. s. n. o. argumenti mediꝝ equalis angulo. d. b. o. Qꝫ
si posueris semidiametros eccentrici z concentrici inequales: proportionem
tamen semidiametri concentrici ad semidiametrum epicycli: sicut proportio
nem eccentrici semidiametri ad distantiam centroꝝū idem sequetur: quemad
modum ex eis: que pro luna sunt conclusa: elicere poteris qꝫfacillime. - 10

Propositio .ii.

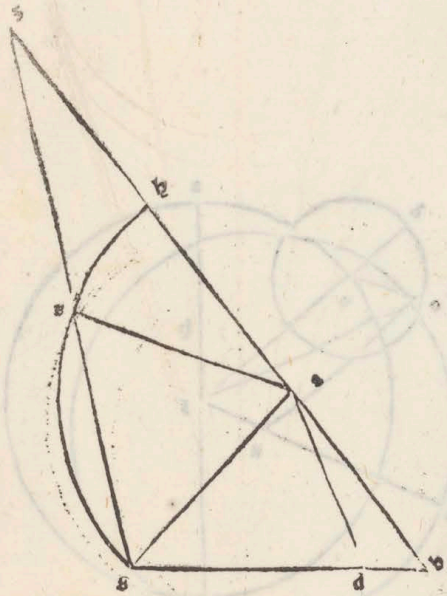
¶ **V**enerē idem ꝛ Mercurio videri neceſſ e eſt.

Ponamus motum epicycli in concentrico eque velocē me-
dio motui solis. et motum argumenti unicuique suum. motū vo-
centri eccentrici ad successionem signorum equalem aggregato
ex medio motu solis et medio motu argumenti. Repetita igitur
figura pristina: in qua angulus. a. z. b. est medij motus solis: erit
angulus. b. z. s. equalis angulo. d. b. o. motus argumenti. quare linea. z. n.
equidistabit lineae. o. b. et reliqua ut ante. Ex his aperte sequitur: quod si viam
epicycli et concentrici: quicquid planete accidit de statione et retrogradatione
accidit etiam ei si viam eccentrici: quousque et centrum eccentrici et linea medij mo-
tus planete non nisi ad successionem signorum moveantur. Verum illud erit
in locis proportionalibus: volo dicere: si incerta distantia planete ab auge
epicycli planeta videtur stationarius: in equali distantia ab auge eccentrici
et idem apparebit stationarius. Jam igitur si planete esset unica diuersitas
sui motus: ut putabat Apollonius: et ceteri vetustiores: satis esset ostendisse
occasionem stationis aut retrogradationis per viam epicycli. Cum autem supe-
rius duplicem concludimus diuersitatem: propter eccentricum scilicet et epicyclū:
frustra determinare laboraremus puncta stationum in eccentrico solo: aut epi-
cyclo et concentrico: quare missa istaec facio. Ad rem ergo ipsam veniamus.
quam: ut planius consequamur: preambula quedam audiamus.

Propositio ij.

Si basis trianguli rectilinei in duas secta fuerit portiones: quarum vna latere sibi conterminali non minor fuerit: erit eiusdem ad reliquam basis portionem maior proportio: quam angulorum qui supra basim sunt ordine permutato.

Trianguli. a. b. g. basis. b. g. diuisa fit in duas portiones. b. d. et. d. g. quarum vna: scz. g. d. nō sit mino: latere. a. g. Dico lineę. g. d. ad lineam. d. b. maiorem esse proportionem: q̄ anguli. a. b. g. ad angulum. a. g. d. Sit enim primo. g. d. equalis. a. g. producta linea diuidente. a. d. ei equidistantē a puncto g. educo: donec cum. a. b. cōtinuata concurrat in puncto. z. Lineę quoqz. g. d. equidistantem: que sit. a. e. producam. Erunt itaqz parallelogrami. a. d. g. e. duo latera. a. e. et. d. g. equalia. Itēqz. a. d. et. e. g. sibi equalia. Descripto igit arcu circūferētic circuli sm quantitatē. a. g. ipse transibit per punctū. e. sitqz arcus. g. e. h. Proportio igitur trianguli. z. a. e. ad triangulū. a. e. g. maior est proportione sectoris. h. a. e. ad triangulū. a. e. g. cū sector: h. a. e. sit pars trian/

Duodecimus

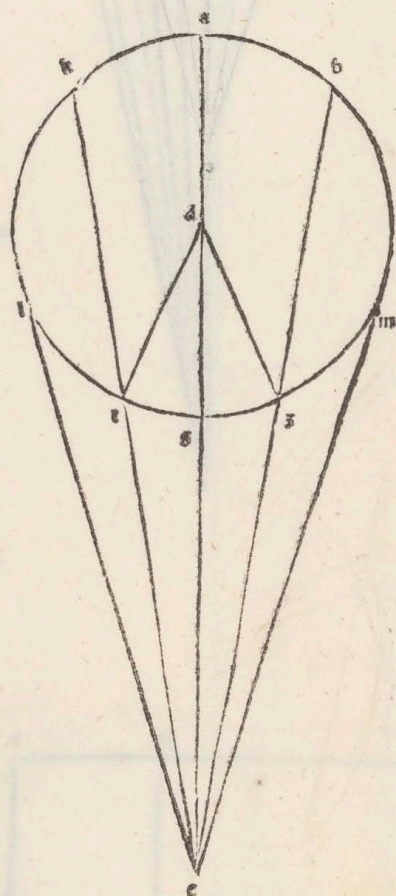
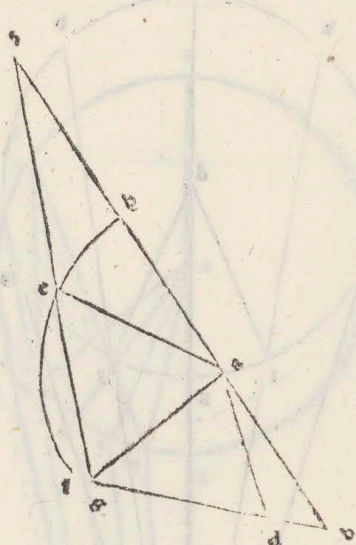
guli. 3. a. e. Sed sectoris. h. a. e. ad triangulum. e. a. g. maior est proportio : q̄
sectoris eiusdem ad sectorē. e. a. g. quoniam triangulus. e. a. g. est pars secto
ris. e. a. g. q̄re multo maior est proportio trianguli. 3. a. e. ad triangulū. e. a. g.
q̄ sectoris. h. a. e. ad sectorē. e. a. g. Est autē pporno trianguli. 3. a. e. ad trian
gulum. e. a. g. sicut lineę. 3. e. ad lineam. e. g. cum sint trianguli eiusdem altitu
dinis. Et. 3. e. ad. e. g. sicut. 3. a. ad. a. b. 7 ideo sicut. g. d. ad. d. b. Igitr trianguli
3. a. e. ad triangulum. e. a. g. sicut lineę. g. d. ad. d. b. Item sectoris. h. a. e. ad se
ctorē. e. a. g. proportio est : sicut proportio trianguli. h. a. e. ad triangulū. e. a. g.
quibus angulis equales sunt duo anguli. a. b. g. et. a. g. b. Proportio igitr se
ctoris. h. a. e. ad sectorē. e. a. g. sicut anguli. a. b. g. ad angulū. a. g. b. Sed erat
proportio trianguli. 3. a. e. ad triangulum. e. a. g. maior proportionē sectoris
h. a. e. ad sectorē. e. a. g. quare etiam proportio. g. d. lineę ad. d. b. maior erit
proportionē anguli. a. b. g. ad angulū. a. g. b. quod fuit pcludendū. ¶ Si aut
g. d. maior fuerit. a. g. ductis lineis rectis vt ante. 7. a. e. maior. a. g. fm quan
titatem itaq̄. a. e. describo arcum. lineam vo. a. g. continuo : donec arcui ipsi
obuiabit. Quo disposito argumentabimur : vt sup̄a fecimus.

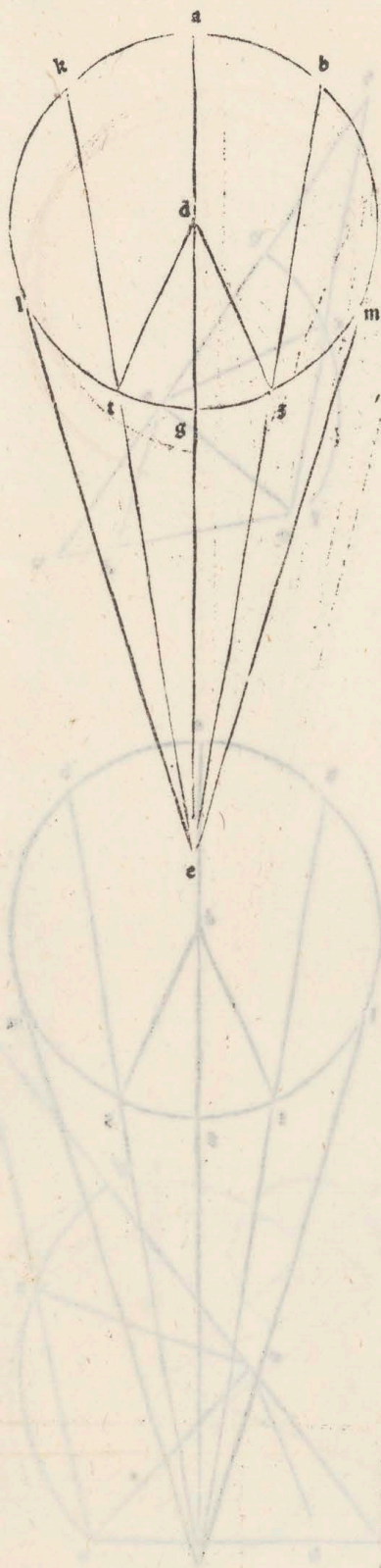
Propositio **iii.**

Elib⁹ stellis statio aut retrogradatio accidat: et qui
bus non: discernere.

C Stella vnicum habens motum ad signorum successionem: et regularem super centro mundi: nunquam retrogradari videtur. Que vero duplicem habet motum: siue propter epicyclum et concentricum: siue eccentricum solum: cuius centrum mobile est: retrogradationem patitur. Si tamen motus eius: quo seorsum moueret: contra signorum successionem tederet. Ut autem manifestius fiat illud: sit circulus epicycli. a. b. g. super centro. d. et centrum mundi. c. a quo per centrum epicycli ducatur linea. e. d. a. et sit. a. aux epicycli. g. vero oppositum augis. Dico itaque generaliter: si proportio lineae. d. g. ad lineam. e. g. non fuerit maior proportio: ne velocitatis motus epicycli ad velocitatem stelle in epicyclo: non est possibile quod stella retrogradari videatur. Si enim hoc possibile esset: maxime fieret apud punctum. g. ibi enim plurimum minuit motus diuersitatis ex motu longitudinis. sed non accidit ibi quod dictum est. Accipiamus enim arcum. g. t. quod minimum. ducta linea. e. t. et linea. d. t. Quia igitur basis trianguli. d. t. e. diuisa est in duas portiones. d. g. et g. e. et una earum: scilicet. d. g. non est minor latere. d. t. erit per precedentem maior proportio lineae. d. g. ad g. e. quam anguli. d. e. t. ad angulum. e. d. t. Et ideo minor proportio anguli. d. e. t. ad angulum. e. d. t. quam lineae. d. g. ad g. e. Sed proportio. d. g. ad c. g. posita est non maior portione velocitatis epicycli ad velocitatem planete in epicyclo. Multo igitur minor proportio anguli. d. e. t. ad angulum. e. d. t. quam sit proportio velocitatis epicycli ad velocitatem stelle. Sed velocitatem stelle nunc determinat angulus. g. d. t. angulus igitur velocitatis epicycli maior est angulo. g. e. t. Sitque angulus ipse. g. e. l. In tempore igitur quo stella describit arcum epicycli. t. g. videtur ipsa descripsisse angulum. t. e. g. circa centrum mundi contra signorum successionem: si centro epicycli quiescente stella. l. dumtaxat in epicyclo moueretur. Sed et in eo tempore epicyclus descripsit circa centrum mundi angulum. l. e. g. maiorem angulo. t. e. g. secundum successionem signorum. visa igitur est stella moueri ad signorum successionem secundum quantitatem differentie horum angulorum: scilicet secundum quantitatem anguli. l. e. t. Nequaquam igitur

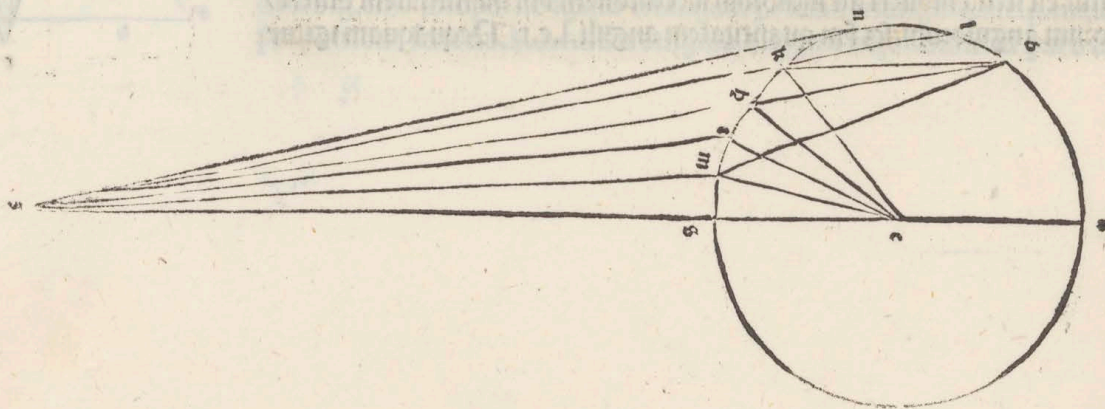
passa est retrogradationem. ¶ Idem probabitur: si acceperimus arcum. g. z. productis lineis. e. z. et. d. z. Erit eni iterum angulus. g. e. z. minor angulo velocitatis motus epicycli. Sit igitur angulus ille. g. e. m. Dum igitur planeta circa centrum epicycli describit angulum. g. d. z. videtur in centro mundi. e. propter epicyclum descripsisse angulum. d. e. z. contra signorum successionē. Sed in eo tempore centrum epicycli descripsit fm signorum successionē angulum. m. e. d. Qui cum superet angulum. d. e. z. cōmiscendo motus duos: videretur planeta nō retrogradari: sed fm successionem signorum moveri. Ex his sequit: qd neqz soli accidat retrogradatio neqz lune. Sol enim fm viam epicycli eam habet velocitatē in epicyclo quam epicyclus circa centrū mundi. Proportio autē semidiametri epicycli ad partem semidiametri concentrici que est extra epicyclum: est multo minor hac proportionē eq̄litas. Est enim fm numeros Ptolemei fere sicut. 1. ad. 23. Similiter de luna p̄dicabis. ¶ In reliquis vō quinqz erraticis aliud apparet. Nam proportio lineę. g. d. ad lineam. e. g. maior est proportionē velocitatis epicycli ad velocitatē stelle. Cōtingit igitur a puncto. e. produci lineam epicyclum secantem: taliter vt proportio medietatis eius partis: que in epicyclo est: ad partem lineę ductę extrinsecam sit sicut proportio velocitatis epicycli ad velocitatē stelle. Nam a situ lineę. e. a. recedendo vtrinqz lineę partiales: que intra epicyclum cadūt pedetentim minuunt: que vō extra epicyclum sunt maior: ant. Signatis igit huiusmodi duab⁹ lineis. e. t. k. et. e. z. b. sic vt proportio medietatis lineę. t. k. ad lineam. e. t. sit sicut proportio velocitatis epicycli ad velocitatē stelle talis. Item sit proportio medietatis lineę. z. b. ad lineā. e. z. Dico qd planeta in vtroqz puncto: um. t. et. z. existens videbitur stationarius. Et per totum arcū t. g. z. apparebit retrogradus. In toto vō epicycli arcu reliquo videbitur directus: quemadmodum infra demonstrabitur.

Propositio

.v.

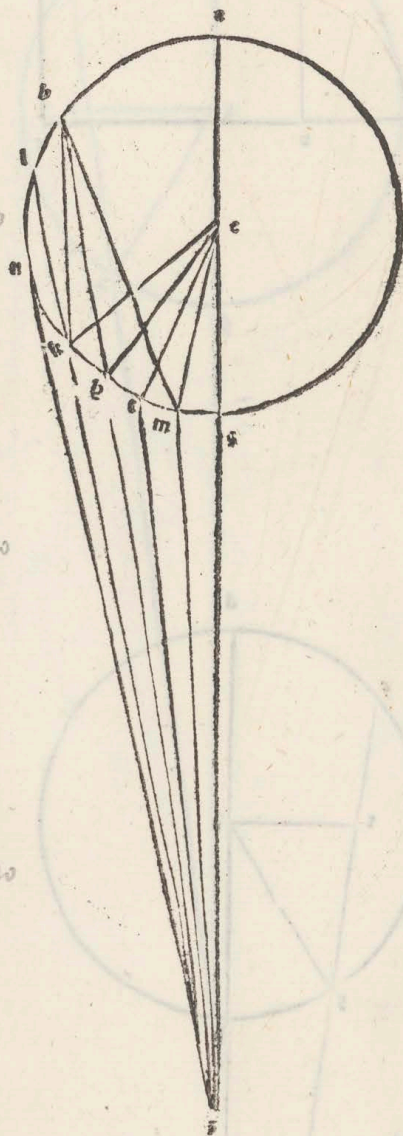

unctum stationis stelle in epicyclo determinare. ¶ Sit epicycli circulus. a. b. g. super centro. c. Et centrum mūdi sit. z. a quo per centrū epicycli ducatur lineā. z. e. a. Et sit proportio. e. g. ad. g. z. maior: p̄portione velocitatis epicycli ad velocitatē stelle. Alias enim stelle non accideret statio neqz retrogradatio: quemadmodū p̄cedens ostendebat. Sitqz alia lineā. z. b. secans epicyclū in duobus punctis. b. et. h. taliter vt proportio medietatis. b. h. ad lineam. b. z. sit sicut proportio velocitatis epicycli ad velocitatē stelle. quod quidem possibile est: vt p̄tactum est. Dico hanc lineā determinare punctum stationis. Nam stella in. h. existens: apparebit stationaria. Quantuscūqz enim arcus ab. h. versus augem accipietur: in eo loco planeta videbitur directus. In arcu vō ab. h. versus oppositum augis epicycli p̄tensio: quantuscūqz modicus fuerit: stella videbitur retrograda. quare necessario in puncto. h. videbitur stationaria. ¶ Huius rei audi demonstratio nem. Accipiatu primo arcus. h. k. versus augem epicycli. ducta lineā. z. k. l. et lineā. b. k. Itēqz due semidiametri epicycli. c. b. et. e. k. producantur. Quia itaqz trianguli. b. k. z. basis. b. z. diuisa est in duas portiones. b. h. et. h. z. b. maior est latere. b. k. erit proportio lineę. b. h. ad. h. z. per tertiam huius maior: proportionē anguli. b. z. k. ad angulū. k. b. z. ideo maior: proportionē du-

Duodecimus

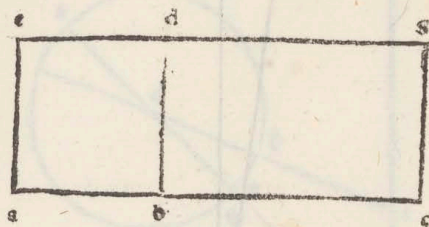
pli anguli. b. 3. k. ad duplum anguli. k. b. 3. Igitur maior est proportio medietatis lineae. b. h. ad lineam. b. 3. q̄ anguli. b. k. 3. ad duplū anguli. k. b. 3. sc̄ ad angulum. b. e. k. Sed erat posita proportio medietatis. b. h. ad. b. 3. sicut proportio velocitatis epicycli ad velocitatē planete. quare velocitatis epicycli ad velocitatē planete: sc̄ angulū. b. e. k. maior est proportio q̄ anguli. b. 3. k. ad eundem angulum. b. e. k. Igitur angulus velocitatis epicycli respōdens angulo. b. e. k. velocitatis planete: maior est angulo. b. 3. k. k. Sit igitur angulus. b. 3. n. equalis angulo velocitatis epicycli. Dum ergo planeta in epicyclo describit angulum. b. e. k. videtur circa centrum mundi descripsisse cōtra signorum successionem: quantum est ex parte epicycli angulū. b. 3. k. Sed in eo tempore centrum epicycli describit arcum. b. n. 7 ideo etiam totus epicyclus motus est ad successionem signorum per angulum. b. 3. n. Plus igit procedit epicyclus: q̄ stella propter motum eius in epicyclo retrocedat in angulo quidem. k. 3. n. 7 tantundem videtur stella moveri ad signorum successionem. quare in toto arcu. b. k. apparet planeta direct⁹. Q̄ si a puncto. b. sumperimus versus oppositum angis epicycli arcum. b. m. quantumcūq̄ parū: planeta in toto hoc arcu apparebit retrogradus. Ductis enim lineis. 3. m. et b. m. et e. m. Ex tertia huius maior erit proportio. 3. h. ad. b. b. q̄ anguli. m. b. 3. ad angulum. b. 3. m. Est enim basis trianguli. b. 3. m. diuisa in duas portiones. 3. h. et. b. b. Quarū vna sc̄ 3. h. maior est latere trianguli. 3. m. quare conuersim minor est proportio. b. h. ad. b. 3. q̄ anguli. b. 3. m. ad angulum. m. b. 3. Et ideo minor q̄ dupli anguli. b. 3. m. ad duplum anguli. m. b. 3. Hinc etiam minor erit proportio medietatis lineae. b. h. ad lineā. b. 3. q̄ anguli. b. 3. m. ad duplum anguli. m. b. 3. sc̄ ad angulum. b. e. m. Sed erat proportio medietatis lineae. b. h. ad lineam. b. 3. sicut velocitatis epicycli ad velocitatem planete. Ergo minor est proportio anguli velocitatis epicycli ad angulum velocitatis planete: q̄ proportio anguli. b. 3. m. ad angulū. b. e. m. Cum aut angulus. b. e. m. sit velocitatis planete in epicyclo: erit angulus epicycli velocitatis minor angulo. b. 3. m. Sit igitur ipse. b. 3. t. Dum ergo planeta in epicyclo describit arcum. b. m. 7 angulum. b. e. m. videtur circa centrum mundi descripsisse angulū. b. 3. m. contra signorum successionem: quantum est ex parte epicycli. Sed in eo tempore centrum epicycli fm signorum successionem motum est per angulum. b. 3. t. Maior itaq̄ est retrocessio planete circa centrū mundi propter motum eius in epicyclo q̄ sit processio eius propter motum epicycli totius in angulo quidem. m. 3. t. quare stella dum mouetur per arcū b. m. videbitur retrocessisse per angulum. t. 3. m. Cum igitur in toto arcu. b. k. stella sit directa: in toto arcu. b. m. sit retrograda. necesse est. b. punctū esse finem directionis: 7 initium retrogradationis. Et ideo ipsum erit punctū stationis: quod fuit demonstrandum. Idem per omnia similiter ostendetur: posito planeta post oppositum angis epicycli: velut iam positus est ante huiusmodi angis oppositum.

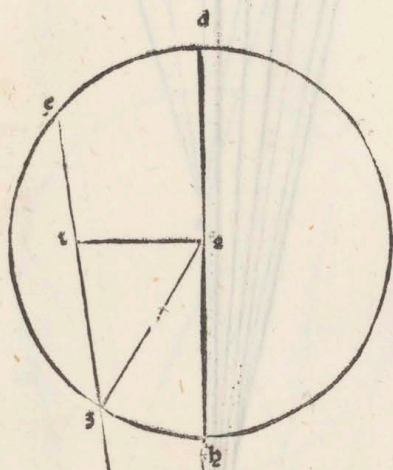
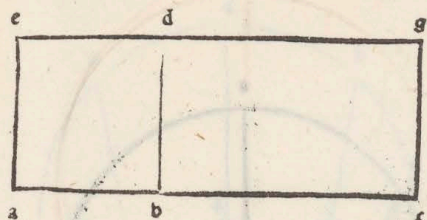

Propositio vi.

Data proportione duarum linearū: si quod sub eis rectangulum continetur notum fuerit: utrāq̄ earū notam fieri.

Due lineae. a. b. et. b. c. proportionē inter se notam habeant. sitq̄. d. b. equalis. a. b. 7 orthogonalis ad lineam. a. c. 7 cōpleatur parallelogramū rectangulum. b. d. g. c. quod notū suppo-

natur. Dico q^d vtraq³ linearum. a. b. et. b. c. scita veniet. Continues eni. g. d. in. e. ita vt. a. e. orthogonalis ad. a. c. sibi occurrat in. e. Erit itaq³ p^oportio q^d drati. a. d. ad parallelogramu. b. g. sicut lineae. a. b. ad lineam b. d. quare cum hec p^oportio nota sit: et superficies. b. g. cognita: veniet quadratum. a. d. notum: et latus suum. a. b. quod querebatur. Sed et propter p^oportionem. a. b. lineae ad. b. c. suppositam lineam. b. c. nota fiet.

Propositio

vij.

Cognita epicycli ab auge eccentrici distantia: velocitates epicycli et planete: proposito medio cursui respondentes elicere.

¶ Ut si distantia centri epicycli ab auge fuerit. 10. gra. volens scire dum centrum epicycli medio quidem cursu per gradum vnu mouetur: quantum in rei veritate respectu centri mundi moveatur: et quantum planeta in epicyclo: hoc pacto procedam. Cum centro medio: quod est distantia epicycli media ab auge eccentrici: accipio equationem centri: qua seruo. Deinde centro medio: quo iam vsus sum: addo arcu medij motus propositi. Et cum aggregato iterum more solito centri equationem addisco. Harum duarum equationu differentiam: si qua sit: ab arcu medij motus propositi demo: si epicyclus fuerit inter duos transit⁹ medios versus auge eccentrici. Aut addo eidem: si versus oppositu augs. Illud tamen tenet dum epicyclus in eadem parte respectu augs aut eius oppositi fuerit: Volo dicere: si centrum mediu datu posuerit epicyclum ante auge: q^d aggregatum ex centro medio et arcu medij motus propositi similiter ponat epicyclum ante auge: aut post auge: si alterum eorum posuerit epicyclum: q^d et reliquu id faciat. Si vo vnum ex eis posuerit epicyclum ante auge: et alterum post auge: oportet duas equationes coniungi: et collectum demi ex arcu medij motus propositi. Q^d si vnu eorum posuerit epicyclum ante auge oppositum: et aliud post Collectum ex huiusmodi centri equationibus adiciendum est medio motui proposito. Pro velocitate vo planete in epicyclo accipiat⁹ medium argumentum: proposito medio motui respondens. quod facile fiet: si quanto tempore motus ille medius propositus respondeat sciatur. Hinc argumento medio: quod ad habendam velocitatem epicycli minui si adde: aut minue quod superius addidisti. Ratio aut huiusmodi operationis ex cis que superius de angulis diuersitatum propter eccentricum venientium data sunt: si mentem apposueris: plane constabit.

Propositio

vij.

Quantu in principio retrogradationis aut directionis ab auge vera epicycli planeta distet certificare.

¶ Sit epicycli circulus. d. e. z. h. super centro. a. notam habes ab auge eccentrici distantiam. et ob hoc ex premissa velocitatem respectu velocitatis cognitam. Ducaturq³ a centro mundi: q^d sit. g. linea recta epicyclu secans in duobus punctis. e. et. z. taliter vt p^oportio medietatis lineae. e. z. scilicet lineae. t. z. ad lineam. z. g. sit vt p^oportio velocitatis epicycli ad velocitatem planete in epicyclo. ductis ante tamen lineis a. t. quidem perpendiculari ad. e. z. et. a. z. semidiametro epicycli: cum linea g. h. d. epicycli auge. d. et oppositu eius. g. indicantibus. queritur arcus. d. e. z. Est enim per quintam huius punctus. z. in loco: in quo planeta stationa-

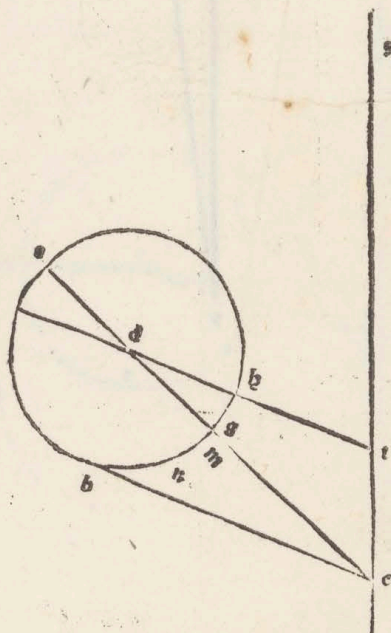
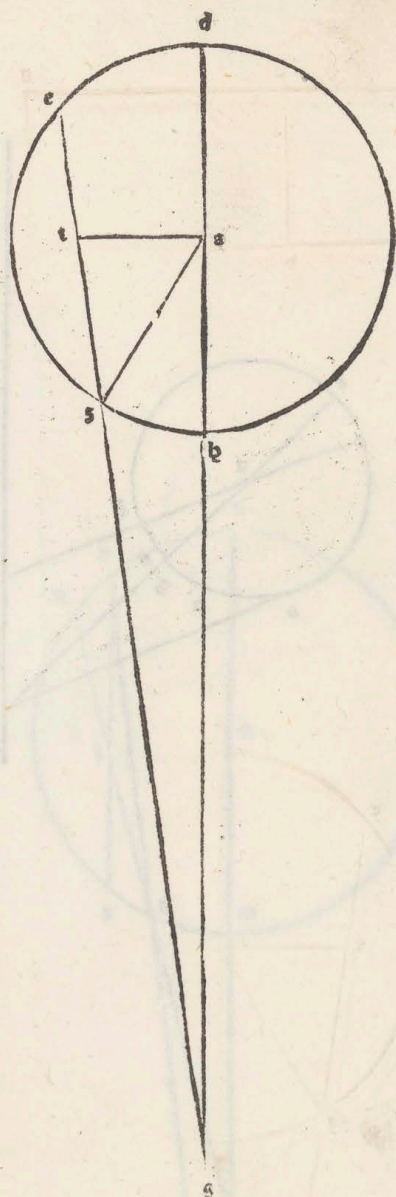
Duodecimus

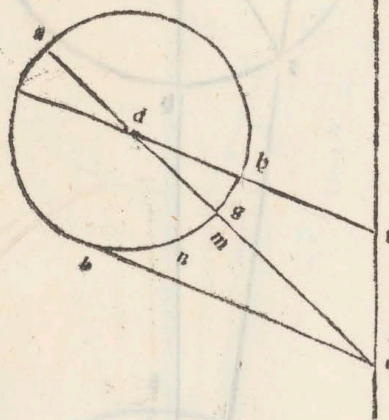
rius apparet: et incipiens retrogradari. Qui etiam punctus: si in latere epicycli dextro signabitur: simili conditione erit ipse initium directionis. Quia autem proportio lineae. 3. t. ad lineam. 3. g. iam nota est: quoniam velocitates epicycli et planete premissa docuit: erit proportio. e. 3. dupla ad. t. 3. ad lineam. 3. g. nota. Quare coniunctim proportio. e. g. ad. 3. g. cognita fiet. Item ex eis que libri precedenti explanarunt: nota fit proportio semidiametri epicycli ad lineam. a. g. et ideo. a. h. respectu. a. g. nota. et consequenter. d. h. ad. h. g. Sed et. d. g. respectu. h. g. cognita fiet. igitur quod fit ex. g. d. in. h. g. scitum veniet. Sed ipsum equatur ei quod fit ex. e. g. in. 3. g. ergo quod fit ex. e. g. in. 3. g. notum dabitur. Cum autem proportio. e. g. ad. 3. g. iam constet: erit per sextam huius utraque lineam. e. g. et. 3. g. cognita respectu lineae. a. h. semidiametri scilicet epicycli. linea denique. e. 3. nota prodibit: et medietas eius. t. 3. Trianguli igitur. 3. t. a. rectanguli duo latera. t. 3. et. 3. a. nota fiunt. quare latus eius. a. t. scitum: et angulus t. a. 3. cognitum. Sed et linea. t. g. nota est: et angulus. t. rectus. quare angulus a. g. t. notus fiet: et reliquus ex recto angulus. t. a. g. A quo si dempseris angulum. t. a. 3. notum: manebit angulus. 3. a. h. notus: et arcus. 3. h. cognitum. unde et residuus de semicirculo arcus. d. 3. inuentus erit: qui querebatur. Ad hunc igitur epicycli situm dum planeta in puncto. 3. note distantie a puncto. d. fuerit: videbitur stationarius. ¶ Si vero initium directionis optaueris: translatas intellige omnes lineas sinistri lateris epicycli ad latus eius dextrum: et syllogismo fruaris pristino. Concludes etenim initium retrogradationis et initium directionis: epicycli situ non mutato: equaliter ab auge epicycli vera distare.

Propositio .ix.

Notum diuersitatis medium p[ro]tempore dimidie
retrogradationis numerare.

M Arcus hic quem querimus est de circūferētia epicycli descri-
ptus a planeta medio quidē cursu diuersitatis a principio re-
trogradationis ad medium eius. Medium autē istud: vt nunc
supponim⁹: est instans quo planeta est in opposito augis vere
epicycli: oppositus scz medio loco solis. q̄ si oppositū augis vere epicycli nō
variaretur respectu oppositi augis medie epicycli: precedens satis docuisset
arcum quesitū. Non autē ita est: imo variatur punctus ille semper. ¶ Sit enī
vt cognitu facilius fiat: in figura linea. 3. e. ducta per augē eccentrici. 3. 7 cen-
trum mundi. e. In qua sit centrum motus equalis. t. Statuaturqz epicyclus
inter augem ⁊ longitudinem ecētrici mediam: qui sit circulus. a. b. g. sup cen-
tro. d. descriptus. Ducta linea. e. d. a. ad augem epicycli veram: que sit. a. Op-
positum autē augis vere sit pūctus. g. sed oppositum augis medie epicycli sit
punctus. b. ducta linea. t. h. d. Planeta vō retrogradari incipiens sit in pun-
cto. b. Arcum igitur. b. g. ex precedenti habebimus notū. Eum autē nō descri-
bit planeta precise a principio retrogradationis vsqz ad ei⁹ mediū. Accedē-
te enī planeta ad oppositū augis epicycli: epicyclus ille recedit amplius ab
auge ecētrici. Angulus igit diuersitatis. e. d. t. ob eā rem maior erit in medio
retrogradationis q̄ in eius initio. ⁊ inde oppositū augis vere epicycli plus
distabit ab opposito augis medie. In medio itaqz retrogradationis sit op-
positū augis vere epicycli pūctus. m. Describet igit planeta arcū epicycli. b.
m. a principio retrogradationis ad eius mediū. In fine vō retrogradatiōis
mutabit oppositū augis epicycli p arcū fere eqlē arcui. g. m. Estimef igit ve-
nisse ad punctū. n. ita q̄ a medio ad finē retrogradationis arcū epicycli fere

equalē arcui. b. m. describere quincā. Querim⁹ itaqz arcū. b. m. qui equidē statim inueniret: si arcus. g. m. cognitus esset. Sed ipse sciri non poterit: nisi sciant anguli diuersitatū propter eccentricū venientū. quoz vn⁹ in principio retrogradationis: alter vō in eius medio ptingit. Eoz enī anguloz differētia arcū. g. m. manifestaret: si initū z mediū retrogradationis ante aut post augē acciderēt. Si vō alterū ante z alterū post augē siue eius oppositū ptingeret: ipsi anguli diuersitatū collecti idē efficerēt. ¶ Ut igit hos diuersitatū angulos prope verū eliciam⁹: operā demus. Arcus. b. g. notus est: z ppor⁹ tio velocitatis epicycli ad velocitatē planete cognita est. Quare cū arc⁹. b. g. velocitatē planete in epicyclo mensuret: erit arcus quem epicyclus correspōdenter describit scitus. Accipe igit eq̄tionē centri cū cētro medio: quo vtebaris in pcedēti: dū querebas arcū. z. h. quā serua. Deinde huic cētro medio arcum velocitatis epicycli supadde: quē iam nouissime extraxisti. z cū collecto iterū qre eq̄tionē cētri. Lūi⁹ eq̄tionis z ppor⁹is differētiā notabis. eq̄lis nāqz erit fere in pposito arcui. g. m. Subtrahē igit eā ab arcu. b. g. ppor⁹ noto: z manebit arcus. b. m. quesit⁹ dū epicycl⁹ inter duas lōgitudines ecētrici medias vsus augē fuerit. aut eidē adde: si in reliq̄ ecētrici parte pstitut⁹ fuerit. Illud quidē obseruabis dū initū z mediū retrogradationis i eadē parte augis aut eius opposito ceciderint. Si enī in diuersis acciderint partib⁹: cētri eq̄tiones pūge: z cū aggregato vt pūde opaberis. Reptū aut hūc arcū si duplaues: habebis arcū fere totū retrogradationis. Facile deniqz pstatit tps huic arcui respōdēs: si tabulas medioz motū pfulueris. Qz si velis opus huiusmodi pccisus reddere: inuēto arcui diuersitatis motū lōgitudinis mediū correspondentem inquire: z eo consequenter vtaris vice arcus: quem superius p proportionem velocitatum motū eliciisti.

Propositio

.x.

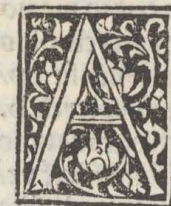

Arcum dimidiē retrogradationis discernere.

¶ Resumam⁹ figurā supiorē: q̄ dedit angulū. a. g. t. notū. p quē planeta qdē retrocederet in tpe dimidiē retrogradationis: si in hoc tpe epicycl⁹ ad motū ecētrici nō moueret. Verū iterea mouet ipse fm signoz psequētiā. Oportebit igit angulū: quē linea veri mot⁹ epicycli in hoc tpe dimidiē retrogradationis describit: minui ex angulo. a. t. g. Residuū enī q̄ntū planeta retrogradabit i hoc tpe indicabit. Est aut ex pcedēte tps dimidiē retrogradationis notū. cui mediū motū lōgitudis tabule sue dabūt cognitū. Sic igit distātia epicycli ab auge ecētrici nota est ad pncipiū retrogradationis qdē ex supposito: ad mediū vō retrogradationis p additionē hui⁹ mot⁹ medij: q̄ corrdet tpi dimidiē retrogradationis. qre p tabulas eq̄tionū not⁹ erit arc⁹: quē epicycl⁹ vero suo motu in tpe dimidiē retrogradationis describit. Hic igit arcus ab angulo. a. g. t. demptus: relinqt arcū retrocessionis q̄sitū. Quē si duplaues: habebis prope verū arcū a planeta ptra signoz successionē in tempore totius retrogradationis descriptum.

Propositio

.xi.

Arcus stationum industria tabulare.

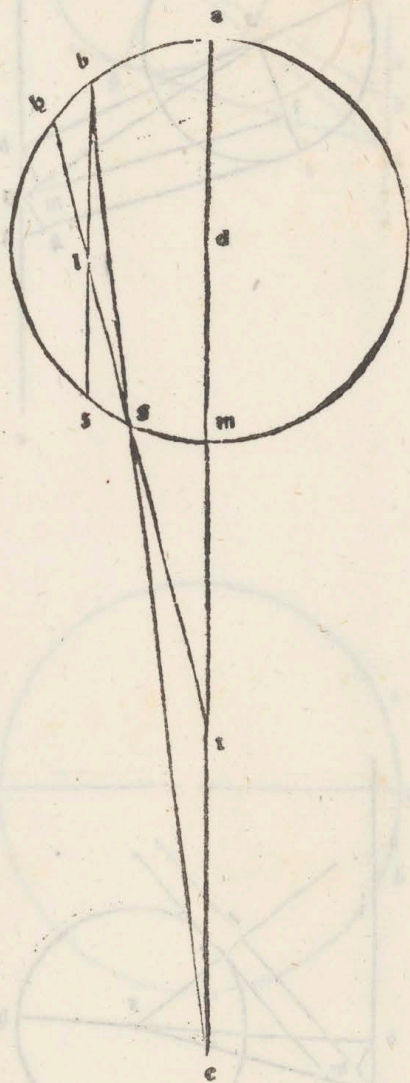
¶ Ptolem⁹ hunc operandi tenet modum. Principio querit stationem primā cuiuslibet planete ad lōgitudinē mediam ecētrici. Deinde stationes primas similiter accipit ad augē z oppositum augis ecētrici. Non tamen curat hanc pccisam

Duodecimus

operationem : quam nona huius docuit. Inuentis aut stationibus ad hunc triplicem situm : sic procedit. Differentiam maxime remotionis centri epicycli a centro mundi & mediocris statuit primum numerum. Differentia vero remotionis huiusmodi ad eum situm : cui enim statione proponit : & remotionis mediocris pro secundo numero sumit. Item excessum duarum stationum : quarum altera in auge : altera vero in longitudine media accidit : pro tertio numero. Multiplicat itaque secundum in tertium : & productum in primum partitur. & quartum exeuntem scilicet subtrahit a statione : quam dat longitudo eccentrici media : aut eidem addit : quemadmodum res ipsa postulat. Haud secus operatur ad eos epicycli situs : qui inter longitudinem eccentrici mediam & augis oppositum clauduntur. Sicque videtur extraxisse stationes planetarum ad omnem epicycli in eccentrico positionem. Hoc tamen unum supponit : quod quantum epicyclus recedendo a longitudine eccentrici media : centro mundi aut appropinquat aut remouetur : tantum proportionaliter aut crescant aut decrescant stationes huiusmodi. Quod equidem suppositum necessitatem non habet. ¶ Ad varias enim epicycli a centro mundi distantias easdem inueniri stationes primas hoc pacto demonstrabo. Sit epicycli circulus. a. b. g. super centro. d. et centrum mundi. c. quod continetur cum centro epicycli per lineam. c. d. usque ad auge epicycli. a. educendam. Producatursque a centro mundi linea. e. b. secans epicyclum determinando punctum stationis. g. lineaeque. a. e. sit equidistans. b. z. quam secet. h. t. per punctum. g. transiens qualitercumque ceciderit in puncto. l. Erunt igitur duo trianguli. b. l. g. et. e. g. t. equianguli. quare proportio lineae. b. g. ad lineam. g. l. est sicut proportio lineae. h. g. ad. g. t. Ideo prout. b. g. ad. g. e. sicut. g. l. ad. g. t. quare maior est proportio lineae. h. g. ad. g. t. quam proportio. b. g. ad. g. e. unde etiam maior est proportio medietatis lineae. b. g. ad lineam. g. e. Ponamus itaque punctum stationis. g. ad longitudinem mediae eccentrici : quoniam scilicet centrum epicycli distat a centro mundi per lineam. d. e. Deinde imaginemur epicyclum recedere ab hoc situ versus oppositum augis eccentrici donec distantia centri eius a centro mundi sit ut linea. d. t. Jam propter hunc recessum a longitudine media eccentrici maior sit proportio medietatis lineae. h. g. ad lineam. g. t. quam sit proportio medietatis lineae. b. g. ad lineam. g. e. ut ostensum est. Similiter maior sit proportio velocitatis epicycli ad velocitatem planetae pro distantia. d. t. quam sit proportio velocitatis epicycli ad velocitatem planetae in distantia. d. e. Quoniam motus longitudinis tanto maior redditur : quanto epicyclus augis opposito propinquauerit. Si igitur possibile est : quod quantum addit proportio medietatis lineae. h. g. ad lineam. g. t. super proportionem medietatis lineae. b. g. ad. g. e. tantum addat proportio velocitatis epicycli ad velocitatem planetae : in distantia quidem epicycli. d. t. super proportionem velocitatis epicycli ad velocitatem planetae in distantia. d. e. sit proportio medietatis lineae. h. g. ad lineam. g. t. sicut proportio velocitatis epicycli ad velocitatem planetae. Quare tunc punctus. g. erit locus stationis : dum epicyclus a centro mundi distat per lineam. d. t. qui punctus & antea : dum epicyclus esset in longitudine media : fuit locus stationis. Variata igitur a centro epicycli a centro mundi remotione : locus stationis inmutatus mansit : quod intendebam. Verum huius precisionis neglectio haud sensibilem imittet errorem : quare Ptolemei operationem : que tamen enucleata non est : tamen quantum satis est comoda prosequendam censeo.

Propositio

xxj.

Oco Veneris in orbe signorum proposito: quanta possit esse plurima ipsius in eo loco existentis a sole longitudo vespertina percunctari.

L possit esse plurima ipsius in eo loco existentis a so-
le longitudo vespertina percunctari.

Figuram ante oculos positam contemplare. In qua linea
a. b. e. per augem eccentrici et eius oppositum incedat. Cuius al-
ter terminorum. a. scilicet sit aux. alter vo. e. oppositum augis. In ea
linea punctus. d. sit centrum mundi. g. eccentrici. b. vo motus equalis epicen-
cli. Item circulus. h. t. super centro. 3. describatur. Quem contingat linea. d. t.
in puncto. t. Centrum quoque eius cum tribus punctis. b. g. et. t. continue per
lineas. 3. b. 3. g. et. 3. t. producta. b. 3. in. h. augem mediam epicencli. denique per
perpendiculares protrahantur. b. m. quidem ad. g. 3. et. g. k. ad. d. t. itaque 3. g. 3. ad
3. t. Querimus itaque dum venus est in linea. d. t. maxime a loco solis remota
quanta sit eius longitudo vespertina. Superioribus autem passibus locus au-
gis eccentrici veneris dabatur cognitus: et nunc quidem locus stelle huius sci-
tus supponitur: quamobrem angulus. a. d. t. inuenietur notus. unde propor-
tio. g. d. eccentricitatis scilicet ad lineam. g. k. equalem. l. t. non ignorabitur. Erat
autem utraque linearum. d. g. et. 3. t. respectu semidiametri eccentrici nota: quare. l.
t. respectu eodem cognita veniet. residua quoque 3. l. ad lineam. g. 3. semidiametri
eccentrici mensurata erit. Trianguli igitur. 3. l. duo latera. 3. g. et. 3. l. nota
sunt: et angulus. l. rectus. quare angulus eius. 3. g. l. notus erit. Jam igitur to-
tus angulus. d. g. 3. ex tribus constat angulis: scilicet 3. g. l. iam noto: angulo. l. g. k.
recto: et angulo. d. g. k. cognito. propter angulum. g. d. k. prius notum: et k. re-
ctum. quare ipse cognitus veniet. Reliquusque angulus: videlicet. b. g. 3. ex duo-
bus rectis angulis cognitus erit. et ob hoc utraque linearum. b. m. et. m. g. lineae
b. g. commensurabuntur. Que quidem linea. b. g. respectu. g. 3. semidiametri eccen-
trici nota est. Sic igitur reliqua linea. m. 3. cum linea. b. 3. scite dabuntur. unde
angulus. b. 3. m. non ignorabitur. qui cum angulo. b. g. 3. pridem noto equipol-
lent angulo. a. b. 3. unde ipse angulus. a. b. 3. cognitus erit. quare distantia veri
loci veneris: qui et soli cois est: ab auge eccentrici constabit: igitur locus ille me-
dius nequaquam occultabitur. Per ea autem que in tertio libro differebantur
ex loco solis medio locus eius verus haud incitus prodibit. Cum igitur lo-
cus veneris ad nutum positus sit: et locus solis verus pateat: Cognitum erit
interuallum quod ipso: um locis veris intercidit. et hoc erat cupitum.

Propositio xiiij.

Longitudo itidem matutina q̃ maxima Teneri ac
cidat comprehendere.

Longitudo itidem matutina q̄ maxima Teneri ac
cidat comprehendere.

C Paulo diuersior: em subijciemus figurationem: in qua linea
veri loci veneris p̄tinget latus epicycli dextrū. Linea vo. g. l.
perpendicularis: q̄ p̄ idē semidiametro epicycli obuiauit: nunc
semidiametro epicycli p̄tinue extrinsecus ad rectos incidat
angulos. Syllogismo aut̄ superiori ex loco augis cognito: ⁊ loco planete pro
latitudine sumpto: erit nota linea. g. k. eq̄lis lineae. l. t. Hinc tota. l. z. respectu
semidiametri ecentrici. g. z. nota habebit̄. ⁊ ideo angulus. 3. g. l. mensuratus.
qui ex recto. l. g. k. ablat̄: relinquet angulū. 3. g. k. nō ignotū. ⁊ deniq; angu/
lus. 3. g. k. angulo. d. g. k. sociatus: conflabit angulum. 3. g. d. scitū. vnde ⁊ resi/
duus de duob⁹ rectis: angulus scz. b. g. z. nequaquā igno: abit̄. Cuius suffra/
gio reliqua: vt antehac feceras: sedulo eniteris. quare ⁊ c.

Duodecimus

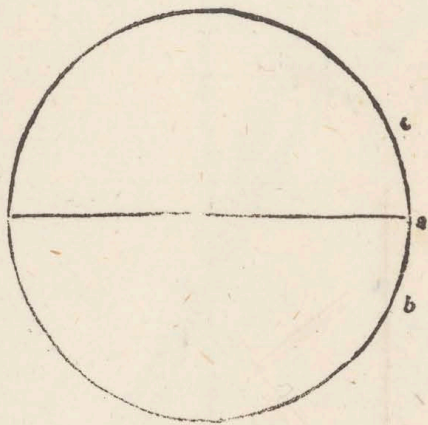
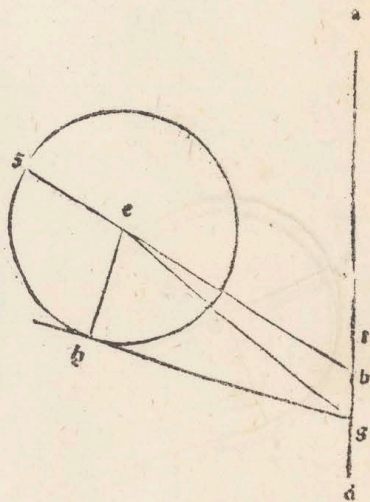
Propositio

xliij.

Mercurij longitudo a sole maximas ex loco eius vero in orbe signorum cognito deprehendere.

In linea. a. b. g. punctus. a. sit aux ecetrici. g. cetrū mūdi. b. cetrū motus eq̄lis. et. t. cetrū parui circuli: quē cetrū ecetrici describit. Epicycli aut circulus. z. b. sup cetro. e. statuat: quē cōtinuat linea. g. h. in puncto. b. Eiusqz cetrū ptinuet cū trib⁹ punctis b. g. h. lineis suis. sitqz locus planete: quē ostēdit linea. g. h. in orbe signorum notus: Propositum est inuenire maximā mercurij a vero solis loco longitudinē. Quod nequaquā poterim⁹ exeq̄ ingenio: quo circa venerē freti sumus. Nā licz angulū. a. g. b. notū habeat: tñ nulla distātia cetrū epicycli ab aliquo triū punctoz. g. b. et. t. cognita est. cuius quidē sciētia ad hanc rem est necessaria. Cogitandū igit fuit sup alio medio: quo institutū nostrū attingendi fieret copia. Certe aut sumus: q̄ cognito angulo. a. b. e. scz motus medij longitudinis: cognosces p ea q̄ supius ostensa sunt: angulus diuersitatis. b. e. g. cū angulo. b. g. e. Et ideo etiā linea. e. g. respectu semidiametri ecetrici. quo quidē respectu z semidiameter epicycli nota erit. hinc angulus. e. g. h. z inde totus angulus. a. g. b. noti erunt. Sic ex loco medio planete supposito: verū ipsius elaborādi patet ianua. Medio aut loco solis dato: verū ipsius eniti q̄s ignorabit. Quare medio loco solis aut mercurij: qm̄ his ambob⁹ cōis est: ad libitū supposito: facile agnoscem⁹ maximā mercurij siue matutinā longitudinē siue vespertinā. Nūc ad rem ipsam feliciter p̄operem⁹. Que vt intellectu iocūdio: habeat: exēplari vtar sermone. Doceri vellē Mercurio sm verū sui cursum in p̄ncipio arietis cōstituto: quāta possit eē ipsi⁹ maxima a vero loco solis lōgitudō: siue matutinā malim: siue vesp̄tinā. Pono ad fortunā: ex rōnabili estimatiōe tñ: mediū locū solis siue mercurij talē: vt expleto op̄e: cui⁹ nūc memini: ver⁹ loc⁹ mercurij cadat in p̄ncipiū arietis: aut prope. Si igit ver⁹ locus mercurij ad p̄ncipiū arietis ptinet: cert⁹ ero: q̄ mercurio in p̄ncipio arietis p̄stituto: tāta potest accidere maxima a sole lōgitudō: q̄ntū opus ipm̄ docuit. Si aut locus mercurij ver⁹ citra p̄ncipiū arietis ceciderit: itelligo zodiacū. b. a. c. in quo p̄ct⁹. a. sit p̄ncipiū arietis: z p̄ct⁹. b. sit mercurij loc⁹ ver⁹. Eligā deniqz locū aliū mediū: ita vt ver⁹ mot⁹ mercurij in maxima lōgitudine ex̄itis cogat cadere vltra p̄ncipiū arietis. Vt videlicz in figura cadat i p̄ctū. c. Habebo itaqz duas lōgitudines mercurij maximas. q̄rū vna mercurio in p̄cto. b. existēte accidit: altera vō in p̄cto. c. p̄ q̄s inueniā lōgitudinē ei⁹ maximā ad p̄ctū. a. hoc ingenio. De excessu duarū lōgitudinū in duobus locis. b. et. c. mercurio accidentiū accipio partē p̄portionalē sm p̄portione arc⁹. a. b. noti: ad totū arcū. b. c. notū. Hāc aut partē p̄portionalē addā lōgitudini maxime ad p̄ctū. b. ptigēti: si reliq̄ maior fuerit. aut minūā ab ea: si reliq̄ minor fuerit. z habebō longitudinē a loco solis vero maximā: q̄ accidit mercurio in p̄ncipio arietis existēti: quod intendebā. Non aliter ad cetera loca zodiaci operaberis. Igit quo simplici conatu rerum mediarū egestate pficiscēdi nō est potestas: gemis visib⁹ ptingere nō tua te deterreat seco: dia.

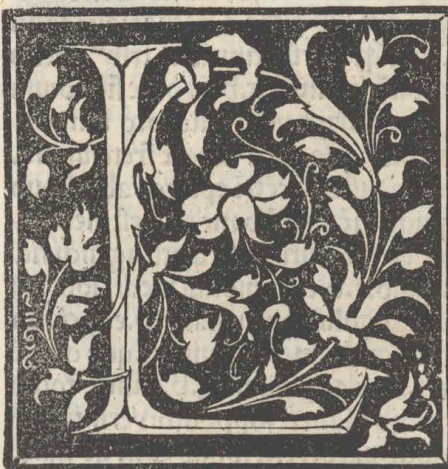
Explicit Liber Duodecimus Epitomatis.

Sequitur Tredecimus.

Liber Tertiusdecimus Speculationis Theoricarum Parte
postremā Notus videlicet in latitudinē planetarum: suasq;
considerationes planissime dimetitur.

Propositio

Prima.

Latitudinibus trium superio-
rū viā speculationis aperire.

Crebris Ptolemaeus observationi-
bus coniecit tēpore suo maximas sa-
turno & ioui accidere latitudines: dū
in principio libe aut prope constitue-
rentur. Marti vō circa finem cancri
fortasse in auge ecentrici posito: lati-
tudes inquam septentrionales. In
partibus vō diametraliter oppositis
maximas latitudines meridionales.
Quo satis explorato: cepit Ptolemeus
observare planetas: vñūquēq; in me-
ta latitudinis sue maxime: nūc quidē
in auge epicycli vera aut prope: quoniam in auge epicycli vix aut nunq; ocu-
lo satis apparet planeta: radijs solaribus id agentibus: nūc vō in augis op-
posito. Notavit aut pluri latitudine planetā in opposito augis epicycli exi-
stentem ab ecliptica remoueri q̄ in ipsa auge: tam in parte ecentrici septen-
trionali q̄ meridionali. Vtraq; aut latitudinū ad augem epicycli veram et
eius oppositum pertinentium: in medietate ecentrici septentrionali videbatur
septentrionalis: & in medietate meridionali vtraq; meridionalis cernebat.
Que res significauit: totam epicycli diametrum versus septentrionē ab ecly-
ptica: aut totam versus meridiem remoueri. Quod haud euenire potest: nisi
centrum epicycli: & pars superficiei ecentrici: in qua ipsum epicycli centrum
statuitur: versus eandem partē declinet. Conclufit igitur Ptolemaeus noster
superficiem ecentrici ad superficiem ecliptice inclinam esse. Duosq; sectio-
nis terminos: quemadmodū in luna nodos appellauit. Epicycli itidem sup-
ficies ad superficiem ecentrici eodem iudicio comprobatur inclinata. Nisi
enim id certum esset: nequaquā cernebas planete diuersas quantitate latitu-
dines ad augem epicycli & eius oppositum accidere. Deinde haud inertius
expectauit aduentum centri epicycli in alterum nodorum: ita vt ipsum a ter-
mino boreali per quadrantem distare intelligeret. Sed & corpori planete di-
stantiam quadrantis ab auge epicycli vera delegit. quotienscūq; considera-
tiones duas istas confluisse vidit: non deprehēdit astri aliquam latitudinē.
Idem quoq; comperit: planeta in alijs epicycli partibus existēte. Epicyclo
tamen in nodo manente: hoc iudicio conuicit totam epicycli superficiem in
hoc situ ecliptice superficiem nusquam trāsire. Ad summū igitur Ptolemei
vestigia sectando asseremus: q̄ superficies ecentrici in his tribus superiori-
bus ad superficiem ecliptice inclinata sit inclinatione fixa. superficiesq; epi-
cycli ad superficiem ecentrici: non tamē fixa inclinatione. Ita q̄ longitudo
epicycli propior ad eam partem ab ecentrico elongat: ad quam tendit pars
ecentrici: in qua ipse epicyclus constituitur. Diameter vō epicycli per longi-
tudes medias transiens: sicut in superficie ecliptice iacere cognoscitur: epi-

Tredecimus

cyclo in altero nodorum manente: Ita extra hos duos situs ecliptice concluditur equidistare.

Propositio

.ij.

No Veneris denique et Mercurij latitudinibus preambula quedam absolvere.

Cum sedulo aspiceret Ptolemeus: quid varietatis in suis haberent latitudinibus Venus et Mercurius: deprehendit quod centro epicycli in auge eccentrici constituto: eandem haberet planeta latitudinem in auge epicycli vera existens: quod in eius opposito. Simile reperit quod centro epicycli in opposito augis eccentrici manente. Nec autem latitudo in Venere quidem ad ambos situs epicycli dictos erat septentrionalis: in Mercurio vero meridionalis. Unde liquidum erat: quod tota diameter epicycli per auge eius et oppositum transiens. Et ideo etiam centrum epicycli in Venere quidem versus septentrionem tenderet: in Mercurio autem ad meridiem. Quod accidere nequit: nisi pars eccentrici: que tunc epicyclum continet: eo declinet. Postea vero alios planete in epicyclo situm observare studuit epicyclo tamen in auge eccentrici manente. Potissime tamen maximas planetas a sole longitudes et matutinas et vespertinas advertendas censuit. Invenit igitur epicyclo Veneris in auge eccentrici constituto: longitudinem vespertinam plurius declivitatis ad septentrionem quam longitudinem matutinam. Contrarium vero huius expertus est in opposito augis eccentrici. Ibi enim plus ad septentrionem tendere notavit longitudinem matutinam quam vespertinam. Sed in Mercurio aliter. In auge enim eccentrici longitudinem eius vespertinam plus ad meridiem reperit declinatam quam longitudinem matutinam. In opposito vero augis eccentrici huius contrarium. Non pigrius inde experimenta habuit dum epicycli centrum in altero nodorum situaretur. Consideravit enim quod planeta utrinque ab auge epicycli per quartam circuli distans: nullam ab ecliptica haberet latitudinem. In auge vero atque eius opposito latitudine non careret: et quidem differenter. Vidit enim quod longitudo propior epicycli Veneris in parte eccentrici sinistra: ubi scilicet est motus longitudinis diminutus: declivior esset ad meridiem quam eius longitudo longior. Contrarium autem in reliquo nodo. ubi enim longitudo epicycli declivior erat ad septentrionem: has autem latitudes in Mercurio per omnia contrarias invenit. In nodo enim medietatis eccentrici sinistre: longitudo propior epicycli declivior erat ad septentrionem quam longitudo longior. Econtrario autem in reliquo nodo. Summatim igitur intelligemus utriusque istorum duorum eccentricum ab ecliptica declinationem pati: non quidem fixam: sed variatam. cuius quidem mutatio cursum epicycli verum imitatur. Epicyclo enim in auge eccentrici aut eius opposito existente: maxima est huiusmodi deviatio. Eo autem ab hoc situ recedente: pedetentim minuitur: donec nulla fiet: sed tota superficies eccentrici in superficie ecliptice situetur: dum scilicet epicycli centrum in altero nodorum fuerit. Inde vero recedens: iterum deviatio eccentrici crescere incipit. In Venere quidem: ut dictum est: semper versus septentrionem: in Mercurio autem versus meridiem. Epicyclus vero hoc habet varietatis in nodis: diameter eius per auge et eius oppositum transiens: non in superficie deferentis est: sed ad eam inclinatur. In auge autem eccentrici atque eius opposito tota illa diameter in superficie eccentrici sita est. Diameter vero epicycli orthogonalis ad dictam diametrum in eo situ: scilicet augis eccentrici aut eius oppositi: non in superficie eccentrici est: sed ab

Liber

ea reflexione maxima separata in nodis: nō modo in superficie ecētrici: verū etiam in superficie ecliptice situm sibi vendicat. Hanc speculationem si ampliorē cupias: introductorios ad artem nostram libellos consule.

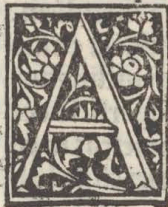
Propositio

iiij.

Nunc quante sint vniuerse Veneris et Mercurij latitudines discere: vnde liquido singularum superficialium ad alias constabunt inclinationes.

Venus in auge epicycli aut eius opposito manens: comperitur habere latitudinē. 10. m. siue epicyclus ipse in auge ecētrici: siue in eius opposito fuerit constitutus. Mercurius. 45. m. Tanta igitur erit cuiusque eorum deuatio siue declinatio ecētrici ad superficiem ecliptice. Nec mirari oportet: quo pacto id considerādi sit potestas: cum vterque eorum in auge epicycli manens aut in eius opposito: ne consideratori appareat: radius solaris impedimentum afferat. Dico equidem planetam nō in his duobus obseruātū esse finib⁹: sed in locis eis propinquis. Ita vt coniungere possis: tantam accidere latitudinē planete in auge epicycli aut eius opposito existente. Preterea in locis memoratis ecētrici reflexiones differre compertum est in. 5. g. In venere quidem sine diuersitate sensibili in auge atque eius opposito. In mercurio autē differētia reflexionū in opposito augis ecētrici contingentū: super eas que in auge ecētrici accidunt: addunt medietatem gradus. Ita vt si mediocrem inter extremas reflexionum differentiam pensaberis: quinque gra. quemadmodū veneri: et nūc mercurio vendicabis. Hinc elicitur: maximam reflexionem alterius medietatum epicycli a superficie ecētrici esse fere duorum graduum et dimidij. Nec enī reflexio duplicata quinque gradus integrat. Angulum autē inclinationis superficiali epicycli ad superficiem ecētrici paulo inferius eliciemus. Tandem autē veneris epicyclo in altero nodorum constituto: stella ipsa in epicycli auge existens: latitudinem ad vtriusque latus ecliptice habuisse cernitur vnius gradus: in opposito augis epicycli sex graduum et tertie vnius gradus. Vnde concluditur angulum inclinationis superficiali epicycli ad superficiem ecētrici in hoc situ continens duos gradus et medietatem vnius gradus. Si enim a centro mundi per centrum epicycli in hoc situ rectam duces lineam: que secet superficiem conuexam epicycli in duobus punctis. et a summo earum quocūque velis. 2. g. et dimidiū numeraueris: due linee terminos huiusmodi arcus continuantes angulū in centro mundi continebunt. vnius gra. vt quattuor: recti sunt. 360. Ab infimo vero puncto: si tantundē numeraueris: et modo dicto lineas in centro mundi confluentes intellexeris: erit angulus in ipsis comprehensus. 6. g. 20. m. fere. Hic autē inclinationis angulus latitudinibus singulis eliciendis inferiori loco vsu veniet. Latitudo vero mercurij in auge epicycli existēs vno g. et 45. m. cōplectit. In opposito vero augis epicycli. 4. g. fere. Ita vt inclinatio superficiali epicycli ad superficiem ecētrici sex gra. et quartā partē gradus vnius sibi postulare videtur.

Propositio

iiij.

Angulos inclinationū huiusmodi geometrica via inuestigare.

Angulos inclinationū huiusmodi itinere geometrico vidicisse volens: intellige superficiem planam perpendiculariter inci-

Tredecimus

dentem ecliptice transeundo per nodos utrosque. Que quidem secet epicycli spheram, et sectio communis sit circulus. *b.k.e.* circa centrum. *d.* descriptus. Linea augis eccentrici sit. *a.b.* centrum mundi. *g.* in se continens, a quo fluat linea. *g.d.* eclipticam nusquam transiliens. Itaque linea. *g.b.* que continetur. *d.3.* ei perpendiculariter insistere possit. Planeta vero nunc intelligatur in. *e.* auge epicycli nunc in. *b.* opposito augis. Cum igitur angulus latitudinis. *d.g.b.* notus sit ex consideratione: erit proportio. *g.d.* ad. *d.3.* nota. Sed. *b.d.* semidiameter epicycli: ad. *g.d.* distantiam epicycli a centro mundi proportionem scitam habet: ergo eiusdem ad. *d.3.* proportio erit manifesta. unde angulus *d.b.3.* datus. ideoque reliquus angulus. *g.d.b.* intrinsecus haud ignorabitur. et ipse est angulus inclinationis quesitus.

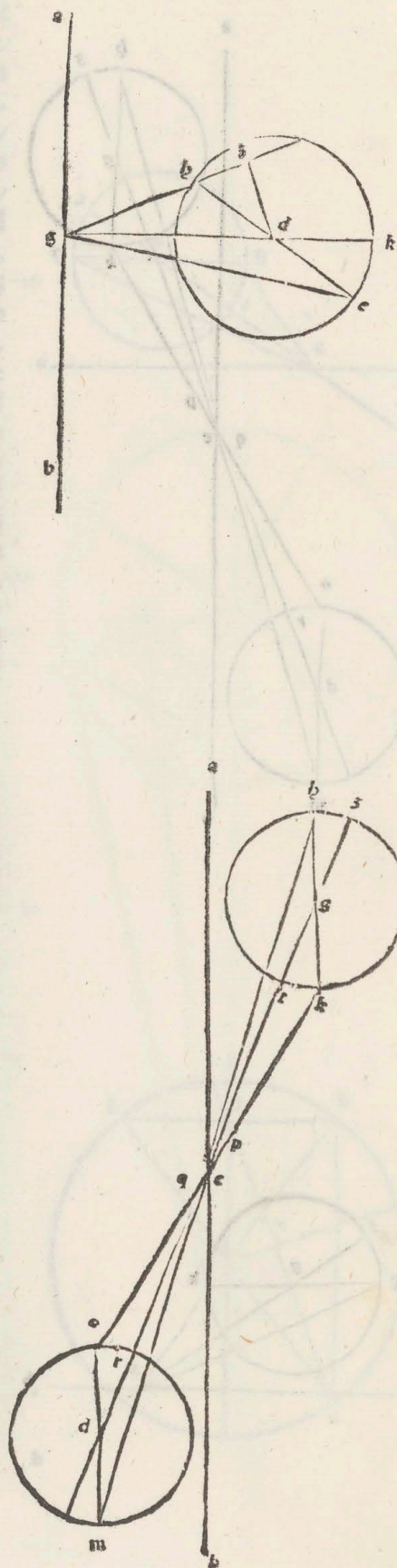
Propositio

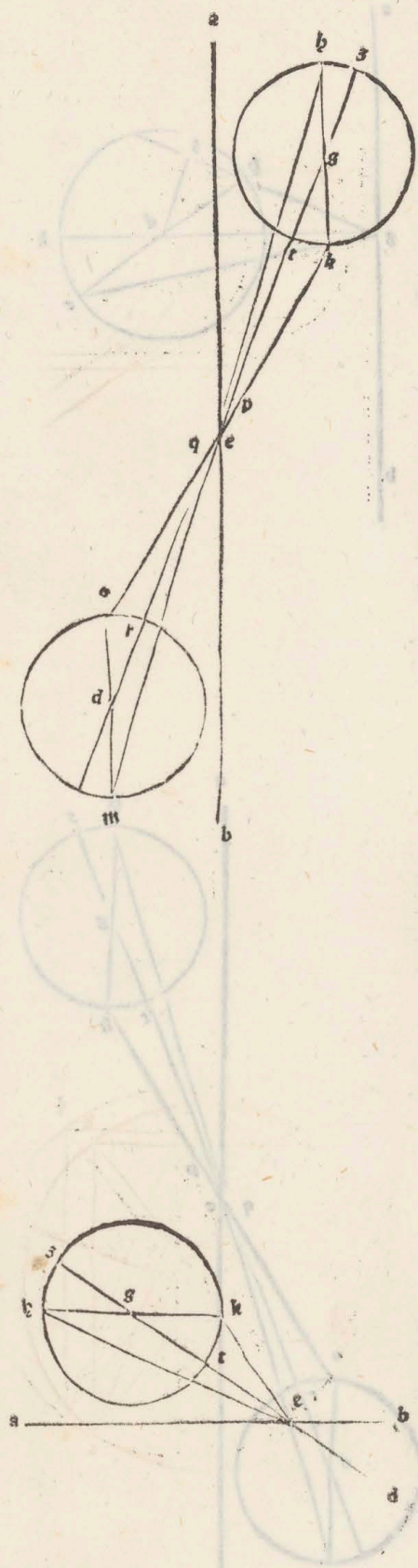
.v.

Per maximas Martis latitudines: quante sint circuloz suozum inclinationes patefacere.

Veneri et mercurio hoc unum commune novimus: quod tametsi stella ipsa multifarias patitur latitudines: dum tamen altera earum reperiri solet maxima: reliqua vero nulla est. altera itaque alteri cedit: quatenus utraque singulatim quanta sit perspicere possit astronomus. In Marte autem Saturno denique et Iove longe diversius evenit. Maxima enim quam quisque eorum solet habere latitudo partim ex epicyclo: partim vero ex eccentrico pendet. Itaque alteram altera aperte et seorsum cognosci non sinit. Igitur propositum executuri: alio tramite perficemur. Mars in opposito augis epicycli sedem habens: dum epicyclus ipse in auge eccentrici statuitur: pbebeum iter transilire cernitur spacio. *4. g.* et quarte unius gradus. In opposito vero augis eccentrici quantitate. *7. g.* Pingamus ergo figuram: in qua due linee. *a.b.* et. *g.d.* sectiones communes sint superficiiei perpendiculariter ecliptice et a centro incidenti cum ipsis superficiebus sectis. *a.b.* quidem in ecliptica iaceat. *g.d.* vero eccentrici superficiem nusquam excedat. in qua denique super duobus centris. *g.* et. *d.* duos circulos epicycli representaturos describamus: qui sint. *b.t.k.* et. *m.n.s.* Sitque diameter epicycli. *b.g.k.* inclinata ad diametrum eccentrici. similiter. *m.d.s.* super eandem productis a centro mundi. *e.* lineis. *e.b.e.k.e.m.* et. *e.s.* ad quattuor puncta. *b.k.m.* et. *s.* Stella igitur in opposito augis epicycli existens: epicyclo in auge eccentrici posito: videtur habere latitudinem secundum quantitatem anguli. *a.e.k.* In opposito vero augis eccentrici ab ecliptica secernitur per angulum. *b.e.s.* hi duo anguli cogniti sunt: ut supra visum est. Neuter tamen angulorum. *g.e.k.* et. *d.e.s.* sciri habetur. Verum differentia: qua alter alterum superat: comperta est. Ipsa enim est differentia duorum angulorum. *a.e.k.* et. *b.e.s.* datorum: cum angulos. *a.e.g.* et. *b.e.d.* sibi contrapositos equales esse oporteat. Si itaque proportionem anguli. *g.e.k.* ad angulum. *d.e.s.* scitam quis daret: mox eorum uterque prodiret inuentus. Ut igitur hec proportio prope verum cognoscatur: imaginemur lineam rectam transire per centrum mundi et centrum epicycli in duobus sitibus intellecti. puncta sectionum huius linee cum superficie converga epicycli ex parte oppositi augis epicycli notemus. Quotquot igitur arcus circumscriptionis epicycli ab altero horum punctorum numerabimus equales: et eorum terminos centro mundi continuabimus: erunt omnes anguli: quos dicte linee cum linea per centrum epicycli et centrum mundi ducta continet: inter se equales. Idem accidit in reliquo epicycli situ. Ex eis autem que in undecimo libro cir-

ea angulos diuersitatum ab epicyclo pendentium explanata sunt: si certum arcum ab opposito augis epicycli numerabimus: facile constabit: quanto angulo apud centrum mundi ipse subtendetur. et quidem non difficilius in opposito augis eccentrici quam in ipsa auge. Tales igitur arcus equales accipiamus de circūferētia epicycli in auge eccentrici et eius opposito intellecti. Ex parte tamen oppositi augis epicycli et equatis: quia angulis in centro mundi ipsi subtenduntur: exploremus. Si enim hos duos inter se conferemus angulos prope verum habebimus proportionem eam quam nostri nunc habent anguli latitudinum. Ea proportio in rem nostram erit hoc pacto. Sit alter illoꝝ anguloꝝ: $um.p.$ et alter. $q.p.$ quidem maior. $q.$ vero minor. Differentia eorū sit. $r.$ Cum itaq; proportio. $p.ad.q.$ sit sicut anguli. $d.e.s.$ ad angulum. $g.e.k.$ erit diuisim proportio. $r.ad.q.$ sicut differentie duorum anguloꝝ: $um.d.e.s.$ et. $g.e.k.$ ad angulum. $g.e.k.$ Sed. $r.$ et. $q.$ anguli cum differentia anguloꝝ: iam dicta noti sunt. quare angulus. $g.e.k.$ non ignorabit. Qui si differentiam sepe memoratam adieceris: angulus. $d.e.s.$ notus resultabit. Igitur trianguli. $g.e.k.$ cuius duo latera. $g.e.$ et. $g.k.$ nota sunt: cum angulo. $g.e.k.$ angulus. $e.g.k.$ sci- tus veniet per scientiam trianguloꝝ: planorū. et ipse est angulus inclinationis epicycli ad superficiem eccentrici. Quem Ptolemeus conclusit habere duos gradus: et quartam vnius gradus. Angulum vero. $a.e.g.$ inclinationis scilicet eccentrici ad eclipticā vnicō gradu contineri didicit. Quod si opus huiusmodi precipius reddendi libido inceserit Arcu. $t.k.$ siue angulo. $e.g.k.$ vtaris ad extrahendum terminos proportionis superius memorate Inde vero vt prius per omnia procedas.

Propositio vi.

Atturnus postremo cum Ioue suorum inclinationes circuloꝝ astronomo cognitās voluit.

Hi duo tamen si plerisq; cū Marte cōes in motibus habeant passiones: hoc tñ vno a se diuersiores perspiciunt: q; martis latitudines in auge eccentrici atq; eius opposito accidentes sensibiles habent differentias: relatiuis ad se collatis latitudinibus. Quod vero latitudinibus saturni et iouis in oppositis augium epicycloꝝ existentium: atq; in terminis maximarum latitudinum suarum accidentibus interest: sensui non apparet. Quamobrem aliud medium propositi nostri finem aperiet. Conuerte oculos ad figuram precedentis. Verum nō aspicias circulum epicycli: nisi eum qui in auge eccentrici situatus est super centro. $g.$ Inuenta autē est latitudo saturni in auge epicycli constituti: epicyclo autē in termino boreali manente: per coniecturam que in apparitionibus atq; occultationib; haberi potuit. $z.g.$ fere. In opposito vero augis epicycli triū graduum. Iouis vero in auge epicycli vni gradus. In opposito vero augis epicycli duorum graduum. Igitur in hac figura angulus. $h.e.k.$ prodit cognitus. Ipse enī est differentia duarum latitudinum. Et si proportio anguli. $h.e.g.$ ad angulum. $g.e.k.$ nota esset: quis ignoraret vtrūq; eorū. Item si arcus. $h.z.$ siue. $t.k.$ sibi equalis foret cognitus: statim haberetur vterq; duorum anguloꝝ: $um.h.e.g.$ et. $g.e.k.$ cum proportio etiā lineę. $e.g.$ ad lineam. $g.h.$ siue. $g.k.$ nota sit. Sed neq; isti arcus cogniti sunt. Accipiamus igitur duos arcus equales: quantūq; sint: propinquos tñ fm estimationem arcubus. $h.z.$ et. $k.t.$ adhuc ignorantis. Quod faciemus per tabulas diuersitatum: coniungēdo duos diuersitatum angulos arcubus equalibus apud auge et oppositū augis epicycli respondē-

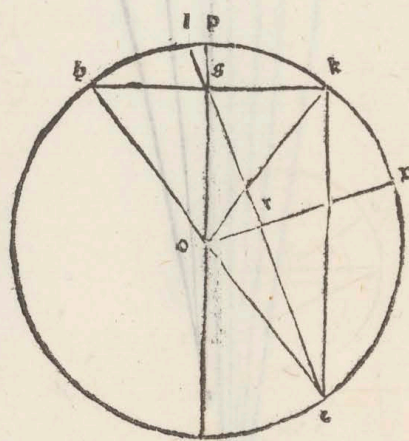
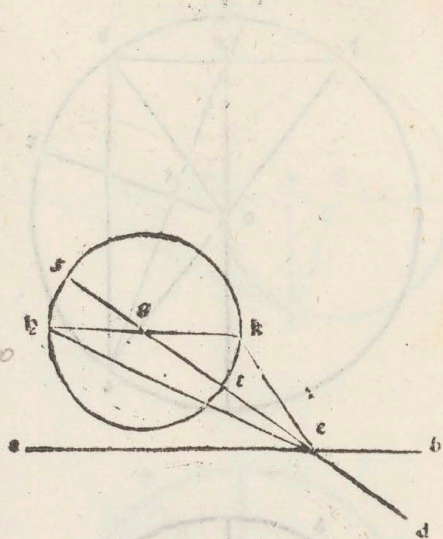
Tredecimus

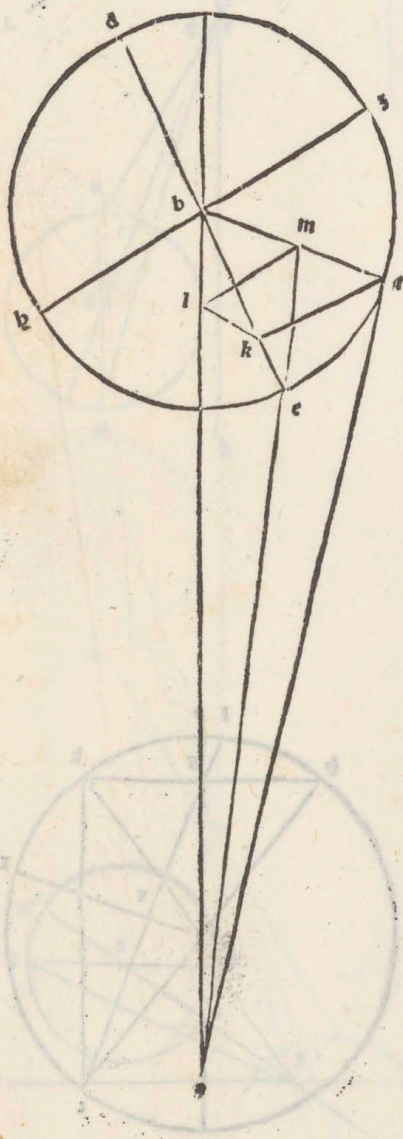
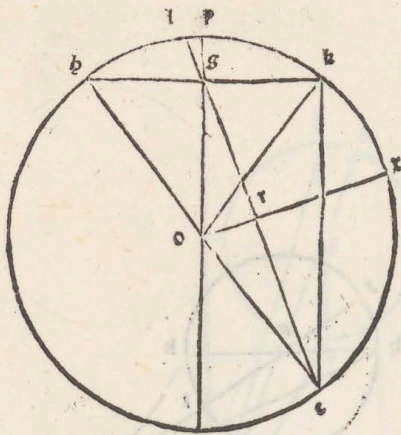
tes: donec reperiamus aggregatum equari angulo. *b. e. k.* noto: & quanti sint anguli quibus ipsi apud centrum mundi subtenduntur: exploratum habeamus per ea que in libro vndecimo circa finem cōclusa sunt. Erit nāq; eorum anguloꝝ proportio equalis fere proportioni anguli. *b. e. g.* ad angulū. *g. e. k.* Sitq; vnus eorum. *p.* & reliquus. *q.* *P.* quidē maior: & *q.* minor. Si igit proportio. *p.* ad. *q.* est sicut anguli. *k. e. g.* ad angulum. *g. e. b.* erit coniunctim proportio. *p.* et. *q.* ad. *q.* sicut totius anguli. *b. e. k.* noti ad angulum. *b. e. g.* Ex tribus igitur notis quantitatis nota fiet quarta: scz angulus. *b. e. g.* Quo adiecto ad angulū. *a. e. b.* minime scz latitudinis: colligef totus angulus. *a. e. g.* notus: qui est angulus inclinationis ecētrici ad eclipticā. Proportio deniq; lineę. *e. g.* ad semidiametrum epicycli. *g. h.* nota est: propter situm epicycli notum: & angulus. *g. e. b.* quare per scientiā trianguloꝝ planoꝝ angulus. *e. g. b.* cognoscitur. Quo dempto ex duobus rectis: manebit angulus. *b. g. z.* scitus: qui mensurat inclinationem epicycli ad superficiem ecētrici. Quod si precius eniti voles: vt ere arcu. *b. z.* nunc propter angulum. *b. g. z.* noto: loco eius quo mediante superius proportionē huic rei necessariā eliciuisti. Reliqua vo vt antehac exequaris: opusq; huiusmodi itera tādiu donec ad bonā p̄cisionē anguli. *g. e. b.* venies. Ptolemeus vo proportionem: qua vsus est ad saturnū posuit vt. *18. ad. 23.* ad iouē vo vt. *29. ad. 43.* Angulū inclinationis ecētrici ad eclipticam in saturno conclusit esse. *2. g. z. 26. m.* In ioue aut vni⁹ *g.* et. *24. m.* Verum facilitate operationis persuasus: in saturno accepit pro inclinatione ecētrici duos gradus esse & dimidiū. In ioue aut vnū gradū & dimidiū. Epicycli aut ad ecētricū inclinationē dimensus est in saturno quidē *4. gra. & dimidio.* In ioue aut duobus gradibus & dimidio.

Propositio

νη.

Elod precedens docuit: via geometrica lucubrare.
Nec precedenti superaddit nouū illud: quo pacto ex linea. g.
 k. cognita respectu lineae. g. e. et angulo. h. e. k. vterq; anguloū
 h. e. g. et. g. e. k. cognosci possit. et inde anguli inclinationū q̄siti
 Ex figura igitur precedenti triangulum. h. e. k. rescabo. cui cir-
 cūscriptus circulus. h. l. k. centrum. o. habeat. Continuata. e. g.
 in. l. punctum circūferētie. A quo quidē centro procedant tres semidiametri
 o. p. s. z. o. k. et. o. x. quarum vna lineam. l. e. in pūcto. r. altera vo lineam. k. h.
 per medium et orthogonaliter secans in puncto. d. Per quod deniq; punctū
 g. linea. e. g. l. educat. Ex dato itaq; angulo. h. e. k. cum proportione. e. g. ad
 g. k. querimus intentum. Quia igitur angulus. h. e. k. notus supponitur: erit
 chorda. b. k. respectu diametri circuli nota: et eius medietas. g. k. cui⁹ quadra-
 tum a quadrato semidiametri subtractum: relinquet quadratum lineae. g. o.
 notum. vnde ipsa linea. g. a. nota dabitur. Item linea. g. e. ad lineam. g. k. se-
 midiametrum s. epicycli proportionem habet notam. q̄re linea. g. e. ad dia-
 metrum circuli relata haud ignote fiet quantitatis. Ex qua quidē et linea. l. g.
 tantum fit: quantum ex. h. g. in. g. k. siue. g. k. in se. vnde. l. g. nota erit hoc re-
 spectu. ideoq; tota. l. e. et eius medietas. l. r. A qua si dempseris lineā. l. g. resi-
 duabitur. g. r. nota. Trianguli itaq; o. g. r. rectanguli duo latera. o. g. et. g. r.
 cognita sunt. quare angulus eius acutus. g. o. r. scies. ideoq; arcus. p. x. Quē
 si ex medietate arcus. c. x. l. propter chordam suam. l. e. noti reieceris: mane-
 bit arcus. l. p. notus. Hoc deniq; ex arcu. h. p. sublato: relinquetur arcus. h. l.
 notus. et ideo angulus. b. e. l. non igno: abis. Item arcum. l. p. cum arcu. p. k.

iam notis: ex toto arcu. l. e. minuas : et habebis arcum residuum. k. e. scitu. qua-
re angulus. e. b. k. scietur. Duo anguli intrinseci. b. e. l. et. e. b. k. iam noti equi-
pollent angulo. e. g. k. extrinseco: quare ipse notus erit: qui est angulus incli-
nationis epicycli quesitus. Ex angulo aut. b. e. l. cognito cum latitudine astra-
minore: cognoscetur angulus inclinationis eccentrici ad eclipticam: que sue-
re demonstranda.

Propositio viij.

Quantam latitudinem siue Venus siue Mercurij
in omni eius ab auge epicycli distantia habeat per-
pendere.

Veneri et mercurio idem processus eademque figuratio inser-
uiet. Igitur epicyclū. e. t. d. in altero nodorum constitutū secet
superficies plana ecliptice perpendiculariter insistens : et per
centrum epicycli. b. transiens. Sitque superficiei huius cum epicyclo sectio co-
munis linea. d. e. Sectio aut communis huic superficiei secanti cum ecliptica
sit linea. a. b. ita q. b. representet centrū epicycli in trāitu ecētrici medio ma-
nentis: diametrū epicycli. d. e. secet alia eius diameter. b. z. perpendiculariter:
totaque superficies epicycli dicte superficiei secanti ad rectos incidat angulos.
Quo fit: ut omnis linea in superficie epicycli perpendicularis ad lineā. d. e.
superficiei ecliptice equidistet: vna dūtaxat linea. b. z. dempta: que in ipsa ecly-
ptice superficie iacet. Sit igitur planeta in puncto. t. notam ab auge epicycli
aut eius opposito habēs distantia. A quo quidē puncto. t. ad superficiē eclipti-
ce perpendicularis. t. m. demittat. duoque puncta. t. et. m. cētro mūdi copulent
p lineas. a. m. et. a. t. Querim⁹ itaque qntitatē anguli. t. a. m. ex notis quibusdā
reb⁹. scz angulo. a. b. e. et proportionē lineae. a. b. et. b. c. distātiaque puncti. t. ab
altero duorū punctoz. d. et. e. Hui⁹ executionē faciem⁹: si orthogonalē lineā a
puncto. t. ad lineam. d. e. ptedem⁹: q sit. t. k. Itē perpendicularē. l. k. ad superfi-
ciem ecliptice pductis duab⁹ lineis. t. b. et. l. m. vnde psequit quadrilaterū. t.
k. l. m. esse equidistantiū laterū et rectorū anguloz. Nūc syllogismo innitaris
Qu angulus. e. b. t. notus supponat⁹: et angulus. k. sit rectus: vtraque duarū li-
nearū. t. k. et. k. b. respectu semidiametri epicycli. b. t. cognita erit. hinc. l. m. li-
nea data. Itē trianguli. k. b. l. angulus. k. b. l. notus est per quintam huius: et
angulus. l. rectus: igitur. k. l. nota erit respectu. k. b. aut ei equalis. t. m. Linea
quoque. l. b. nota erit. vnde omnes respectu lineae. b. t. note fiunt. et inde respe-

Tredecimus.

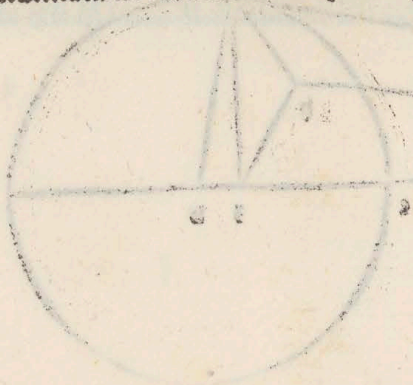
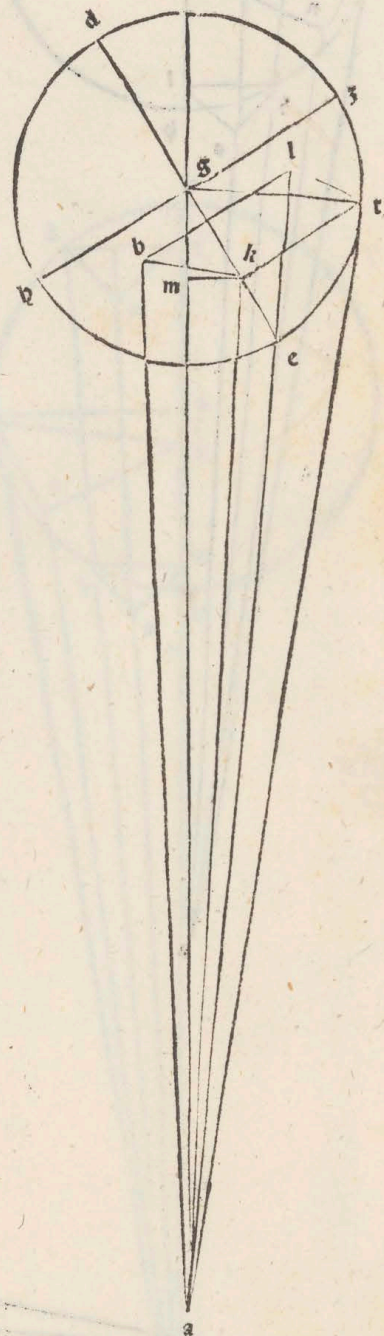
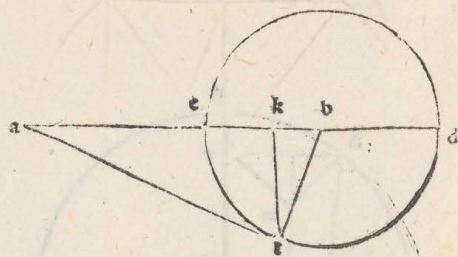
inclinaciones. Que si essent: nihil varietatis afferrent. Neq; id ante hunc lo-
cum experiendi fuit potestas. nondū enī idonea apparuerunt media. Nunc
vō huiusmodi rem absoluerē nihil phibet. ¶ Sit igitur circulus epicycli. d. t
sup centro. b. imaginatus in superficie ecliplice. Et in puncto. t. planeta ipse
statuat: notā habens a puncto. e. distantiam. Ex qua quidem angulus. t. b. k.
notus sit. Sed angulus. k. rectus est: quare 7. k. t. et. k. b. lineæ respectu. b. t. co-
gnoscentur. vnde 7 respectu. a. b. igitur residua. a. k. haud ignota. Que cum
linea. k. t. suscitabunt lineam. a. t. cognitā. quare etiā angulus. b. a. t. datus
fiet: qui est angulus diuersitatis. non quidem verus: sed conferendus ad an-
gulum diuersitatis. b. a. m. verum ex precedenti notum. Inuenit autē Ptole-
meus in venere plurimam horum angulorum differentiam. 2. m. In mercurio
vō tria minuta. Que vtiq; erroris insensibilis vestigia censentur.

Propositio .x.

Altitudines vniuersas trium superiorum dimetiri.

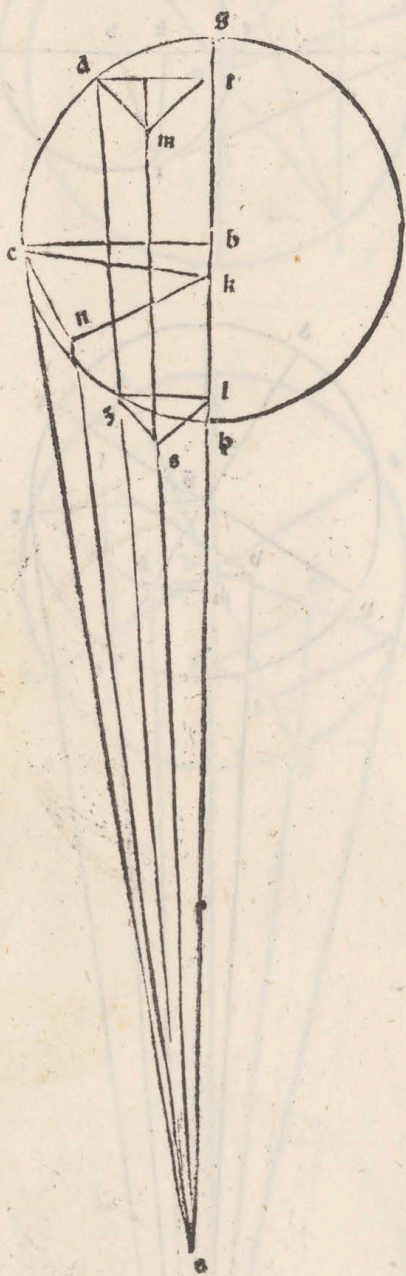
¶ Pro his tribus superioribus: quoniam inclinationes epicy-
clorum permixte sunt inclinationibus ecētricoz: alia via per-
gendum est. Sit igitur superficies plana erecta super eclip-
ticam secans epicyclum. Cuius quidem 7 ecliplice sectio cōmu-
nis sit. a. b. linea. Differentia vō cōmunis ipsius cum superficie
epicycli sit linea. d. g. e. 7 sit centrum orbis signorum. a. punctum. 7 centrum
orbis reuolutionis punctum. g. circa quod epicyclus. d. e. z. b. lineetur. produ-
cta diametro eius. b. z. orthogonaliter secante diametrum. d. e. Sicq; epicy-
cli superficies situetur: vt omnis linea in superficie epicycli perpēdiculariter
super lineam. d. e. producta: superficiei ecliplice equidistet. Sit igitur arcus
e. t. datus: distātie videlicet planete ab opposito augis epicycli. A quo quidē
puncto perpendicularē produco. Sed a duobus punctis. t. et. k. duas per-
pēdiculares ad superficiem ecliplice demitto: que sint. t. l. et. k. b. continuā-
do duo puncta. b. et. l. Productisq; lineis duabus. a. t. et. a. l. intendimus ex
angulis inclinationis ecētrici 7 epicycli: 7 ex proportione lineæ. a. g. ad. g. e.
ex situ planete in epicyclo angulum. b. a. l. scz diuersitatis in motu longitudi-
nis: 7 angulum. t. a. l. latitudinis. Sed prius ad lineam. a. g. demittā perpen-
dicularem. k. m. productis etiam duab⁹ lineis. g. t. et. a. k. Ex triangulo itaq;
g. k. t. rectangulo. cuius angulus. t. g. k. notus supponitur. Vnaqueq; linea-
rum. t. k. et. k. g. respectu. g. t. semidiametri epicycli notam habebit quantita-
tem. Sed angulus. k. g. m. inclinationis epicycli notus est: 7 angulus. m. re-
ctus. igitur due lineæ. k. m. et. m. g. respectu. k. g. Et ideo respectu. g. t. note ve-
nient. Cum autē situs epicycli supponatur notus: erit proportio lineæ. a. g. ad
lineam. g. t. cognita. Omnes igitur lineæ. k. t. k. g. k. m. et. m. g. respectu lineæ
a. g. innotescēt. Dempta autē. m. g. iam nota: ex. a. g. relinquif. a. m. nō igno-
ta. Ex qua cum linea. k. m. nota veniet linea. a. k. propter angulum. m. rectū.
hinc etiā angulus. m. a. k. scitus. Erat autē angulus. g. a. b. inclinationis ecē-
trici cognitus: quare totus angulus. k. a. b. notus erit. Et angulus. b. rectus:
igitur vtraq; linearum. k. b. et. a. b. respectu. a. k. prius note cognita dabitur.
Item linea. b. l. est nota: quoniam equalis. k. t. superius cognite. Est enī qua-
drangulum. t. k. b. l. equidistantium laterum: 7 notorum angulorū. ex lineis
itaq; a. b. et. b. l. cum angulo. b. recto: dabit linea. a. l. cognita. ideoq; angul⁹
b. a. l. scitus: q̄ est angulus diuersitatis motus lōgitudinis. ¶ Preterea ex li-
nea. a. l. iam nota: 7 linea. t. l. eq̄li. k. b. pridē note: 7 angulo. a. l. t. recto: prodi-

bit linea. a. t. scita. 7 angulus. t. a. l. nequaqua ignorabitur: qui quidem est an-
gulus latitudinis quesitus. Qz si angulum. b. a. l. diuersitatis verum: angu-
lo diuersitatis: qui elicitur: epicyclo in ecliptica iacente conferemus: nullam
aut insensibilem differentiam sentiemus. Ptolemeus naqz differentiam ho-
rum angulorum in saturno 7 ioue inuenit fere vnius minuti. In marte aut

¶.opositio

xi.

Maximam reflexionis latitudinem in puncto contactus accidere.

Maximam reflexionis latitudinem in puncto con-
tus accidere.

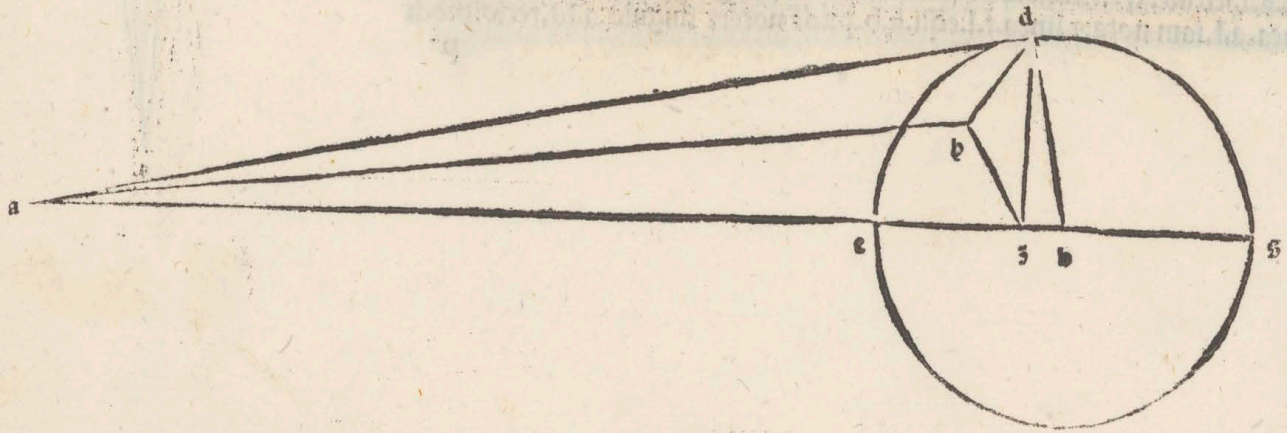
Facilitatis causa ponamus centrum epicycli in superficie
orbis signorum. Sitq; ipsum. b. circa quod describatur epicy-
clus. d. e. 3. h. Ductaq; linea a centro mundi per ipsum epicy-
cli centrum: que sit. a. b. g. Ducatur alia linea contingens epicy-
clum. a. e. Alia item secans epicyclū in duobus punctis. d. et. 3. A punctis vo
d. e. et. 3. linee protendantur perpendiculares. Vna quidem ad superficiem
orbis signorum. d. m. sc3. e. n. et. 3. s. Alie vo. d. t. e. k. et. 3. l. ad lineam. a. d. Cō-
tinuenturq; termini harum perpendicularem lineis. t. m. k. n. et. s. l. Duca-
turq; linea. a. n. iteq; linea. a. s. m. Oportet enim hec tria puncta. a. s. m. in
vna recta linea esse: quoniam ipsa sunt in sectione cōmuni superficiē ortho-
gonaliter secantis eclipticā: et transeuntis per lineā. a. d. Quibus ita dispo-
sitis: ostendendum est: q; planete in puncto. e. existēti: maxima reflexionis la-
tudo euenire solet. Sūt enim tres trianguli. d. t. m. e. k. n. 3. l. s. equianguli;
quoniā vnusquisq; habet angulum rectum. Reliqui aut anguli equales sunt
quoniam bine linee eos continentes inter se equidistant. Erit igitur propor-
tio. e. k. ad. e. n. sicut. d. t. ad. d. m. et sicut. 3. l. ad. 3. s. Sed maior est ppor-
tio. e. k. ad. e. a. q̄. d. t. ad. d. a. iteq; maior: q̄. 3. l. ad. 3. a. Si itaq; a ppor-
tione. k. e. ad. e. a. que maior est ppor-
tione. d. t. ad. d. a. subtraxeris ppor-
tione. k. e. ad. e. n. equalem ppor-
tioni. t. d. ad. d. m. similiter ppor-
tione. t. d. ad. d. a. manebit ppor-
tione. n. e. ad. e. a. maior: ppor-
tione. d. m. ad. d. a. Ipsaq; ppor-
tione. n. e. ad. n. a. maior: ex simili medio ppor-
tione. 3. s. ad. 3. a. Cū aut tres anguli. a. n. e. a. m. d. et. a. s. 3. sint recti: erit
angulus. e. a. n. maior: angulis. d. a. m. et. 3. a. s. Simili via probabis de reli-
quis planete in semicirculo. g. e. h. sitibus: oēs videlicet pferēdo ad pūctū. e.

Propositio

xi).

Dicylo in auge ecentrici aut eius opposito manente: quanta sit superficiei sue ad superficiem ecentrici inclinatio deprimere.

L Venus et mercurius hac in re vnam suscipiunt dispositionē
In qua superficies epicycli sit circulus. g. d. e. super centro. b. in-
clinatus ad superficiem ecētrici. A centro aut orbis signo: um
prodeat linea. a. d. contingens epicyclum in puncto. d. et alia linea a. e. d. per
centrū epicycli transiens: epicycliqz circūferentiā in duobus punctis. g. et. e.
secans. Deinde a puncto. d. tres linee producantur. d. b. quidem semidiamete-
ter epicycli. d. z. perpendicularis ad lineam. g. e. et. d. b. perpendicularis ad
superficiem ecētrici. Punctum quoqz. h. cum duobus punctis. a. et. z. conti-

Tredecimus.

nuctur lineis. $h.3.$ et. $h.a.$ Erit aut. $h.3.$ necessario perpendicularis ad lineam $g.e.$ Ex angulo igitur reflexionis. $d.a.h.$ quē precedens demonstrauit in hoc situ planete accidere maximū. Querim⁹ angulum. $d.3.h.$ qui determinat inclinationem quesitam. Ex tertia aut huius angulus. $d.a.h.$ notus concludetur. Quia igitur proportio lineae. $a.b.$ ad. $b.d.$ nota est: erit $z.a.d.$ respectu vtriusq; earum nota propter angulū. $a.d.b.$ rectum. Sed proportio. $a.b.$ ad $a.d.$ iam notam: est vt proportio. $b.d.$ ad. $d.3.$ ex similitudine triangulorū: quē cum tres prime sint notae: erit quarta scz linea. $d.3.$ respectu reliquarū nota Item propter angulum. $d.a.h.$ notum: z angulum. $h.$ rectum: fit nota proportio lineae. $d.b.$ ad lineam. $d.a.$ vnde linea. $d.b.$ ad lineam. $d.3.$ proportionē habebit notam. Cū aut angulus. $d.h.3.$ sit rectus: erit angulus. $d.3.h.$ cognitus qui est angulus inclinationis quesitus. Inuenit aut Ptolemeus hūc angulū in venere quidem continere tres gradus z medietatem gradus: vt quattuor recti sint. $360.$ In mercurio aut septem gradus. Non conturberis aut ex eo in tertia huiusmodi latitudines reflexionum respectu ecliptice considerata: rum aggregauimus: z medietatem aggregati proposito presenti adaptauimus. Cum tamen centrum epicycli in his considerationib⁹ non fuerit in superficie ecliptice: tam parua est enim cētri ad eclipticam inclinatio. q^d nihil ad hoc erroris sensibilis accidere potest.

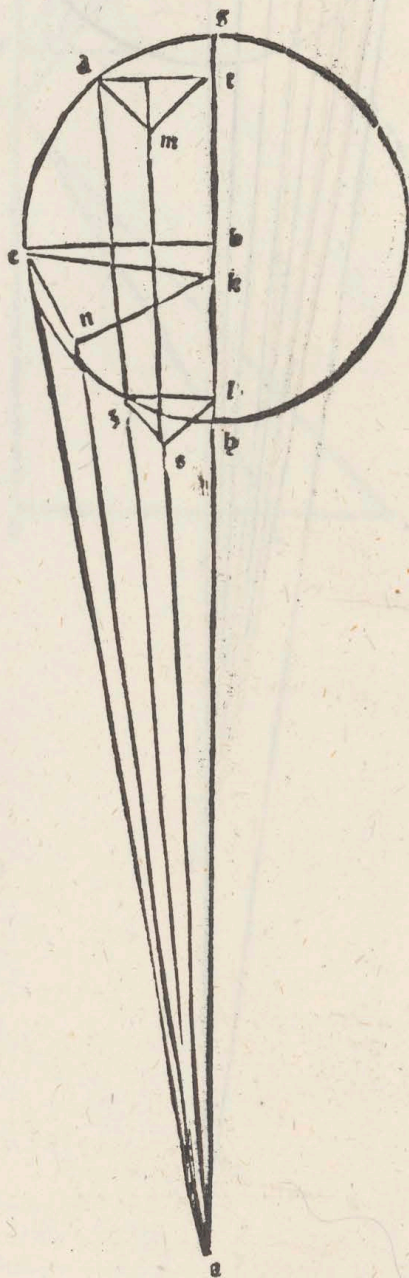
Propositio

xij.

Maximum angulum diuersitatis vere apud punctū contactus reperiri.

Terminos quibus vtemur: intellexisse consilium est. Angulum diuersitatis in longitudine estimatum: voco eum qui proueniret: si superficies epicycli in superficie ecliptice iaceret: quē admodū in fine vndecimi supposuimus. Angulum aut diuersitatis verum nō imaginaberis: nisi perpendiculariter erexeris duas superficies planas ad ecliptice superficiem. Quarum vna centrum epicycli includat. altera vō per quemlibet circūferentiē epicycli punctū incedat. Angulus enim quem continebunt due sectiones cōmunes harum superficierum duarum cum ecliptica: vocabitur z est angulus diuersitatis in longitudine ver⁹ q^d duobus locis: epicycli scz z planete veris in ecliptica intercidat. Presenti tamen proposito hunc angulum diuersitatis verum: facilitate operationis persuasi: in superficie eccentrici considerabimus. Tanta est enim enim eccentrici ad eclipticam inclinatio: vt varietatem sensibilem non adducat. Repetita igitur prorsus figura vndecime huius: ostendendum est q^d angulus. $n.a.k.$ maior sit omnibus diuersitatum angulis in semicirculo. $g.e.h.$ contingētib⁹. In ea enim vndecima ostendebat: q^d proportio lineae. $e.n.$ ad. $e.a.$ maior sit proportionē lineae. $d.m.$ ad lineam. $d.a.$ Sit igitur conuersim proportio $e.a.$ ad. $e.n.$ minor: proportionē. $d.a.$ ad. $d.m.$ quare quadrati. $e.a.$ ad quadratum. $e.n.$ minor: erit q^d quadrati. $d.a.$ ad quadratum. $d.m.$ Quadratum autē $e.a.$ propter angulum. $e.n.a.$ rectum valet quadrata duarum linearum. $e.n.$ z $e.a.$ Similiter quadratū. $d.a.$ equipollet duobus quadratis linearū. $d.m.$ et. $n.a.$ Sit igitur proportio duorum quadratorum. $n.a.$ et. $n.e.$ ad quadratū $n.e.$ minor: proportionē duorum quadratorū. $m.a.$ et. $m.d.$ ad quadratū. $m.d.$ vnde diuisim minor: proportio quadrati. $n.a.$ ad quadratum. $n.e.$ q^d quadrati. $m.a.$ ad quadratum. $m.d.$ Igitur etiam proportio lineae. $n.a.$ ad lineā. $n.e.$ minor: erit q^d lineae. $m.a.$ ad. $m.d.$ Est aut pportio lineae. $e.n.$ ad. $n.k.$ sicut. $d.m.$

p 2

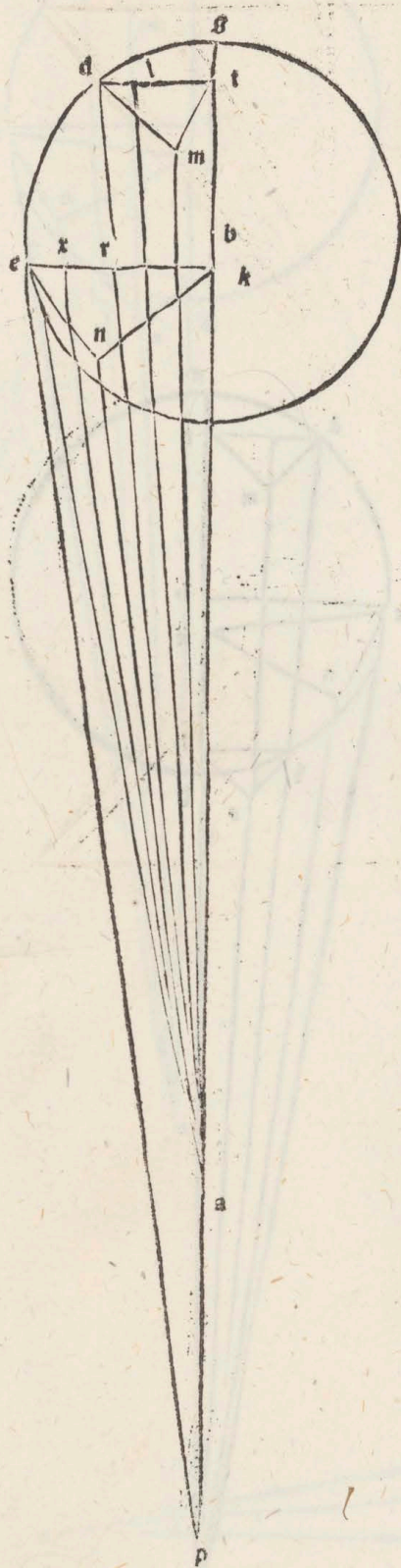
ad. m. t. quare proportio. n. a. ad. n. k. minor est q̄. m. a. ad. m. t. Et conuersim maior concluditur proportio. k. n. ad. n. a. q̄. t. m. ad. m. a. Angulus igitur diuersitatis. n. a. k. maior est angulo diuersitatis. m. a. t. Idē inferes vbiq̄ de semicirculo. g. e. h. aliud ab. e. punctum signaueris: quod quidem proponebatur ostendendum.

Propositio xiiij.

Maximam differentiam angulorum diuersitatis: quorum vnus estimatus: alter aut verus: apud contactus punctum euenire.

Apud punctum contactus aiebam. Non enim in ipso puncto semper maximam reperies huiusmodi differentiam: nisi in mercurio. In venere aut alibi plerūq̄ differentia hanc maximam reperiri contingit: quemadmodū inferius paulo explanabitur. Sequar igitur nunc Ptolemeum: ponendo circulum epicycli. g. e. h. super cetro b. Centrum aut mundi punctus. a. intelligitur. a quo veniet linea. a. g. p centrum epicycli. et linea. e. a. contingens epicyclū in. e. puncto. Sitq̄ alius punctus epicycli vbi libet signatus. d. quem itidem centro mundi copulabo per lineam. d. a. Deinde a duobus punctis. e. et. d. binas educam perpendicularares. Vnas quidem ad superficiem eccentrici: que sint. d. m. et. e. n. Alteras ad diametrum epicycli. d. t. scz. z. e. k. Terminosq̄ harum perpendicularium continuabo lineis. m. t. et. n. k. Sed et duo puncta. m. et. n. centro mundi copulabo per lineas. m. a. et. n. a. Ostendendū itaq̄ est more Ptolemei: q̄ maior sit differentia duorum angulorum. e. a. k. et. n. a. k. q̄ duorum. d. a. t. et. m. a. t. Cum enim trianguli. e. k. n. angulus. n. sit rectus: erit latus. e. k. longius latere. k. n. Rescetur itaq̄ ex. e. k. equalis. k. n. que sit. k. x. Ducta linea. x. a. similiter sit t. l. equalis. t. m. Continueturq̄ punctus. l. cum centro mundi. a. Erit igitur angulus. e. a. x. differentia duorum angulorum. e. a. k. et. n. a. k. Est eni angulus. x. a. k. equalis angulo. n. a. k. ppter duo latera. x. k. et. k. a. equalia duobus. n. k. et. k. a. et angulus. a. k. x. et. a. k. n. rectos. Si aut angulus. d. a. l. differentia est duorum angulorum. d. a. t. et. m. a. t. Si igitur excessus anguli. e. a. x. super angulum. d. a. l. consequeretur excessum proportionis linee. e. x. super proportionē linee. d. l. ad lineam. d. a. quemadmodum supponebat Ptolemeus: procederet intentū nostrum hoc pacto. Linea. a. d. necessario secabit lineam. e. k. secet igitur in. r. A puncto. e. ducatur equidistans linee. a. r. quā necesse est concurrere cum. k. a. quantum satis est continuata. Siunt enim duo anguli apud. k. et. e. minores duobus rectis. Cōcurrat igitur. e. in puncto. p. Erit aut. e. p. longior. e. a. qm̄ maiori angulo trianguli. e. a. p. opponitur. quare proportio. k. e. ad. e. a. maior est proportione eiusdem. k. e. ad. e. p. R. e. aut ad. e. p. est sicut. k. r. ad. r. a. siue. d. t. ad. d. a. Igitur maior est proportio. k. e. ad. e. a. q̄. d. t. ad. d. a. quod etiam in vndecima huius tanq̄ certum assumebat. Proportio aut. e. k. ad. k. x. est sicut. d. t. ad. t. l. quoniam. k. x. equalis ressecta est. k. n. et. l. t. equalis. t. m. Euerfim igitur proportio. e. k. ad. e. x. est vt proportio. d. t. ad. d. l. Proportio aut. e. k. ad. e. a. constat ex duabus: proportione scz. e. k. ad. e. x. et proportione e. x. ad. e. a. Similiter proportio. d. t. ad. d. a. Auferendo igit ab inequalibus equalia: vtrobique scz. proportione vnam: manebit proportio. e. x. ad. e. a. maior proportione. d. l. ad. d. a. Quod si consequentia Ptolemei recta esset: sequeretur euestigio angulū. e. a. x. superare angulū. d. a. l. quod erat demonstrandū.

Tredecimus.

Propositio

xv.

Maximam huiusmodi angulorum differentiam mercurio in puncto contactus infallibiliter accidere.

Confusionis tollende gratia: duos triangulos. e. a. k. et. d. a. t. in figura precedenti multiplicatos hic segregabo. Eo tamen pacto: ut in. a. puncto coincident. Quia igitur in mercurio angulus. e. a. k. est minor medietate recti. maximus enim diversitatis sue angulus: qui ab epicyclo pendet. 24. gra. ut quatuor recti sunt. 360. non excedit. erit angulus. d. a. t. multo minor medietate recti: cum ipse sit minor angulo. e. a. k. unde etiam angulus. a. e. k. maior erit angulo. a. d. t. cum uterque angulorum. k. et. t. sit rectus. Angulus igitur. d. t. f. equalis sit angulo. a. e. k. ductis lineis. d. f. et. l. f. erunt itaque duo trianguli. a. e. k. et. f. d. t. equianguli quare proportio. a. e. ad. e. k. erit ut proportio. f. d. ad. d. t. Sed proportio. e. k. ad. e. x. est ut proportio. t. d. ad. d. l. quemadmodum in precedenti firmatum est. Per equam igitur proportionalitatem concluditur proportio. a. e. ad. e. x. equalis proportioni. f. d. ad. d. l. Si angulus. f. d. l. equalis ponebatur. a. e. x. duo igitur trianguli. a. e. x. et. f. d. l. erunt equianguli. et erit angulus. a. x. e. equalis angulo. d. l. f. sicut angulus. e. a. x. equalis angulo. d. f. l. Angulus autem. a. x. e. valet angulum rectum cum angulo. k. a. x. qui minor est medietate recti. quare et angulus. f. d. l. eisdem valet. Item angulus. d. a. t. minor est medietate recti. unde duo anguli. d. l. f. et. d. a. t. minores sunt duobus rectis. Circuli igitur circumscribentis triangulum. d. l. f. circumsferentia secabit lineam. l. a. Non enim potest hec circumsferentia ire per punctum. a. si enim duo anguli oppositi. d. l. f. et. d. a. f. quadranguli. d. l. f. a. inscripti circulo essent minores duobus rectis. Si vero transiret infra. a. iterum longe minores essent duobus rectis. quod contrarium est vicesime prime tertij Euclidis. Secet igitur dicta circumsferentia lineam. l. a. in puncto. q. producta linea. d. q. cum linea. q. f. Erunt itaque duo anguli. d. f. l. et. d. q. l. in circumsferentia consistentes et in arcum unum cadentes inter se equales. Sed angulus. d. q. l. extrinsecus ad angulum. d. a. q. maior est eo: quare etiam angulus. d. f. l. maior est angulo. d. a. l. Sed erat angulus. d. f. l. equalis angulo. e. a. x. igitur angulus. e. a. x. maior est angulo. d. a. l. cuius petebatur demonstratio.

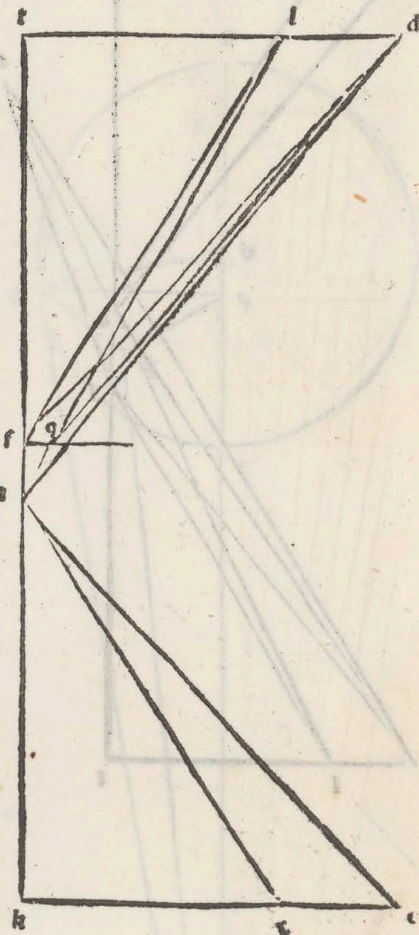
Propositio.

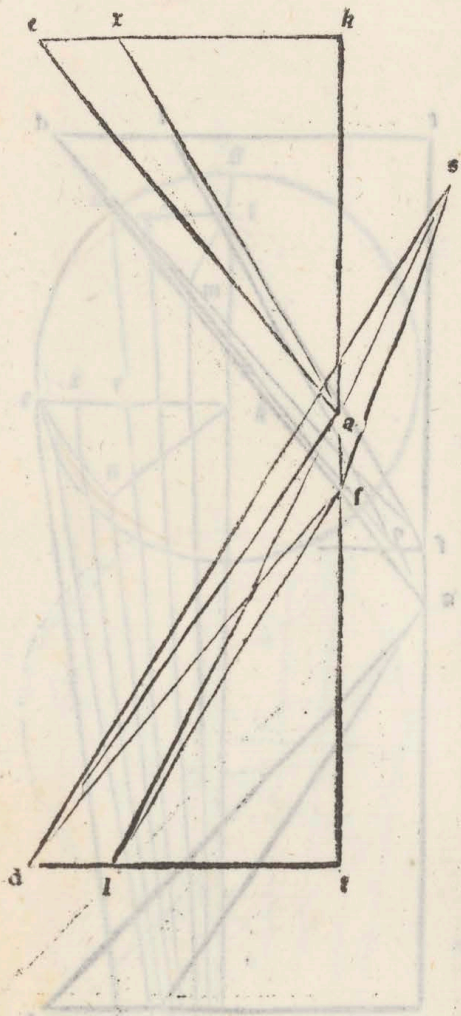
xvi.

Non tenere autem maximam huiusmodi angulorum differentiam extra punctum contactus plerumque reperiri necesse est.

Resumo figuram precedentem: nihil prorsus variando. Angulus autem. k. a. x. centro epicycli in auge eccentrici constituto: minor est medietate recti: quemadmodum ex secunda decimi tra hitur. Ibi enim angulus ille concluditur. 4. gra. et. 48. minu. completi. Tunc igitur velut in mercurio maxima huiusmodi angulorum differentia in puncto contactus invenitur. Dum vero angulus. k. a. e. maior est medietate recti: quod equidem in multis epicycli sitibus accidit: possibile est dare punctum circumsferentie epicycli: in quo differentia dictorum angulorum maior est: quam ea que solet fieri in puncto contactus. Sit enim uterque duorum angulorum. k. a. x. et. k. a. e. maior medietate recti: quod utique possibile est. Angulus vero. d. a. t. sit medietas recti. Sretus itaque medijs in precedenti assumptis: concludam angulum. d. l. f. equalē angulo. a. x. e. Sed angulus. a. x. e. maior est recto et medie-

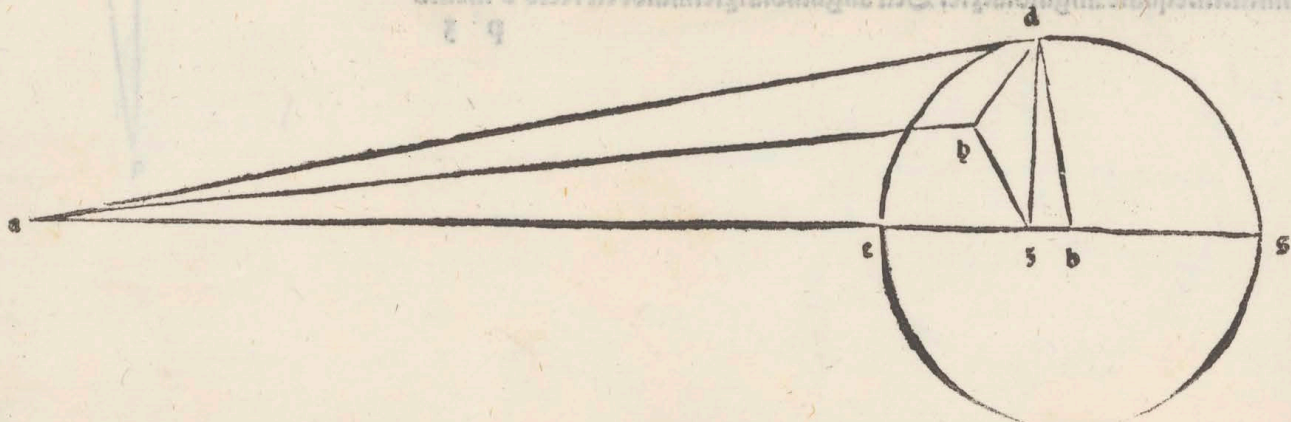

tate recti. Ipse eni equipollet duobus angulis. k. scz recto: z. k. a. x. qui ex hy/
potesi maio: est medietate recti. Et quia angulus. d. a. t. ponebatur medietas
recti: erunt duo anguli. d. l. f. et. d. a. f. maiores duobus rectis. Circūferentia
igif circuli circūscribentis triangulū. d. l. f. non secabit lineā. l. a. Si eni seca/
bit eam: sit vt in puncto. q. productis lineis. f. q. et. d. q. vt in figura preceden/
tis: erunt duo anguli. d. l. f. et. d. q. f. equales duobus rectis. Sed idem angu/
lus. d. l. f. cum angulo. d. a. f. erunt maiores duobus rectis. quare angulus. d.
q. f. minor: est angulo. d. a. f. quod est impossibile per vicesimamp: imā primi
Euclidis Neqz transibit per. a. sic eni idē esset maius seipso. Transeat itaqz
infra. a. z continuetur. l. a. donec occurreret huic circūferētie ad imaginationē
in puncto. s. Productis aut lineis. f. s. et. d. s. erit angulus. d. s. l. equalis an/
gulo. d. f. l. cum in circūferētia consistentes: in vnum cadant arcum. Sed an/
gulus. d. a. l. maior: est angulo. d. s. l. extrinsecus intrinseco. igitur z maior: an/
gulo. d. f. l. qui erat equalis angulo. e. a. x. Si igitur a centro mundi duarum
linearū exeuntiu: vna p centrū epicycli: alia vō epicyclū secans transeat: que
medietatem anguli recti contineant: sit vt in vtroqz pūcto sectionum maio:
accidat dictorum angulorū differentia: q̄z in ipso puncto cōtactus. Nō itaqz
in puncto contactus semper accidet plurima horum angulorum differentia:
sed quandoqz extra: quod erat deducendum. Qz si posueris angulum. d. a. t.
minor: em medietate recti: equalem tamen angulo. a. x. k. qui etiam minor: est
medietate recti: reliquis vt ante manentibus: trāsbīt circūferētia circuli cir/
cūscribētis triangulū. d. l. f. per punctum. a. z erit ad vltimū angulus. e. a. x.
eq̄lis angulo. d. a. l. Huius aut deductionē ipse enitaris: filis est eni prioribz.

Propositio xvij.

Quanta ut plurimum possit inueniri angulorum huiusmodi differentia concludere. Unde liquebit reflexionē epicycli nihil varietatis sensibilis motui longitudinis immittere.

Cum superius in nono ⁊ decimo occasionibus diuersorum motuum veneris ⁊ mercurij reperiendis operam dedimus: superficiem epicycli in superficie ecliptice comprehendendi supposuimus. Non autem ita est: sed quod in hoc libro ostendimus. Inuestiganda igitur nobis est maxima differentia angulorum longitudinis, quorum vnus accideret: si epicycli in superficie ecliptice poneremur. alius vero si poneremur ei inclinatione ut sciamus refellere maledicta huic diuino studio aduersantium: qui supposita fundamenta suspicantur infirma. Dabunt enim veniam: si error ille quem astronomo imputant: insensibilis fuerit. In hoc enim quiescendum est: cum in hac arte punctum geometricum siue precisionem attingendi non sit potestas: instrumentis id efficientibus. Nunc autem tametsi plurima huiusmodi angulorum differentia non semper in puncto contactus accadat: cum Ptolemeo clarissimo stabimus: facilitate operationis persuasi: ac si ea differentia in puncto contactus fuerit maxima. **C**onfigurationem igitur duodecime huius resumamus. In qua propter angulum. a. d. b. rectum: ⁊ duas lineas. a. b. et. b. d. inter se notas: linea a. d. nota erit: ⁊ angulus diuersitatis. b. a. d. estimatus: ac si superficies epicycli sit in superficie ecliptice: cognitus fiet. Est autem proportio. b. a. ad. a. d. vt. b. d. ad. d. 3. Ex tribus itaque notis: quarta scilicet. d. 3. haud ignorabitur. Ex angulo etiam. d. a. b. maxime scilicet latitudinis: ⁊ angulo. b. recto: nota fiet utraque li-

Tredecimus.

nearum. d. h. et. h. a. et due linee. d. 3. et. d. h. lineam. 3. h. notā suscitabunt. que deniqz cum. h. a. linea : linee. 3. a. cognoscende viam parabunt. Vnde quoqz angulus. 3. a. h. cognitus erit. Quem si augulo. b. a. d. pridem scito conferas in venere differentiā vnius minuti: recitante Ptolemeo : in mercurio vo sex minorum reperies. Que quidem differentie parupendende sunt. Et hec declaranda propositum.

Propositio xviii.

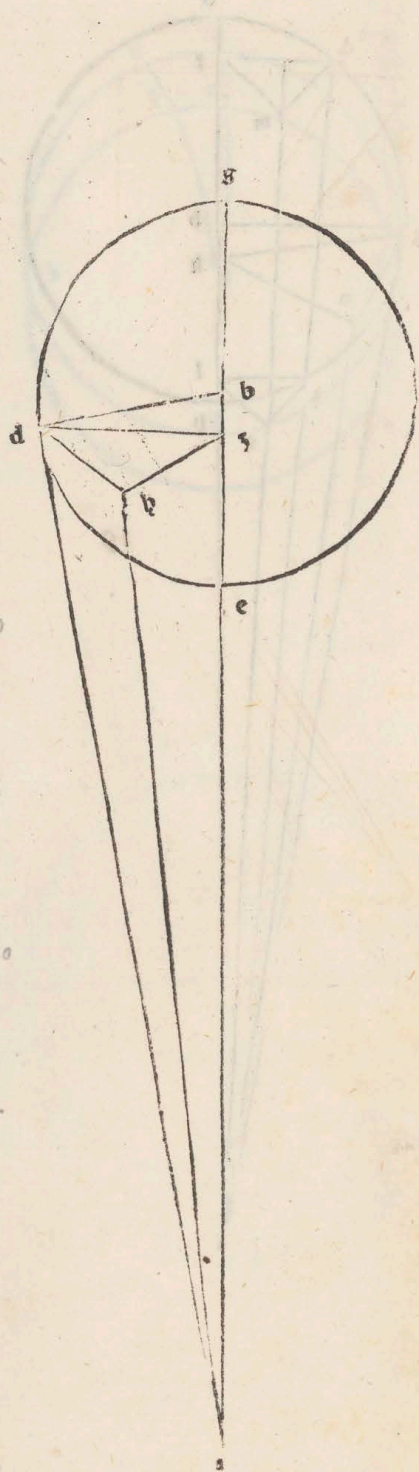
Que pro inclinatione superficie epicycli ad superficiem eccentrici determinata sunt: an considerationibus respondeant sensualibus indagare.

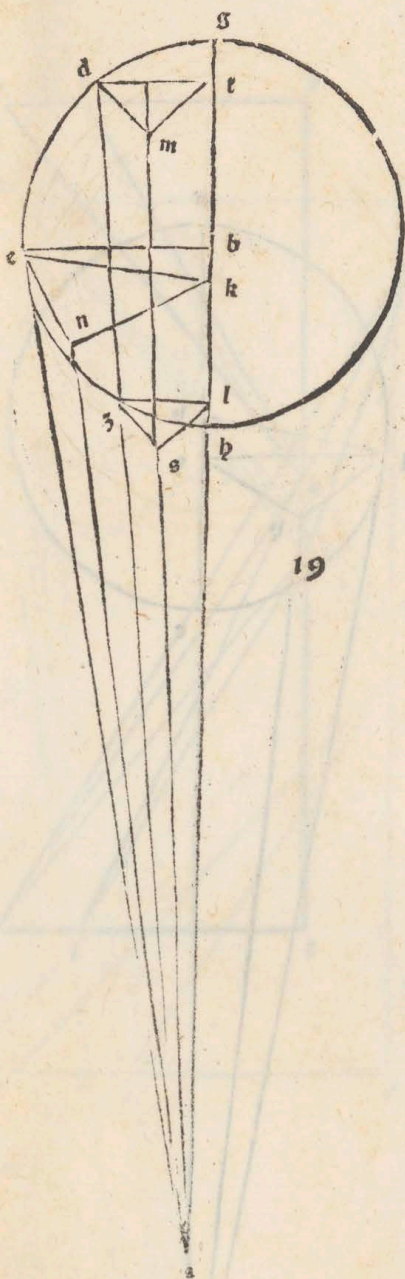
Querendo angulum inclinationis: vnde latitudo reflexionis: posuimus epicyclū in lōgitudine ecētrici media. Nūc autē seruato eodem inclinationis angulo: ponemus epicyclum primo in auge eccentrici: postea in eius opposito. Et per opus numerorum inuestigabimus: quanta possit vtrobiqz maxima prouenire reflexio propter epicycli huiusmodi inclinationē. Quod si reperiemus latitudines reflexionis maximas equales his: que sensuali obseruatione deprehendimus: non iniuria laudabimus et approbamus inuentionem dicte inclinationis. Qua quidē inclinatione reflexionis latitudines ad ceteros planete situs quoslibet eliciemus. Figura igitur qua vsi sumus circa duodecimā huius resumentes: ex lineis. a. b. et. b. d. notis: cum angulo. a. d. b. recto: sciemus lineam. a. d. Siue enī ponamus epicyclū in auge ecētrici: siue in augis opposito: lineā. a. b. per ea que in nono et decimo explanata sunt: respectu semidiametri epicycli cognitam intuebimur. Cum autē sit proportio. a. b. ad. a. d. vt. b. d. ad. d. 3. erit linea. d. 3. propter reliquas tres scitas cognita. Ex duodecima autem huius angulum. d. 3. h. notum fecimus. quare cū angulus. d. h. 3. sit rectus: erit. d. h. respectu. d. 3. et ideo respectu. d. a. cognita. Sed angulus. a. h. d. rectus est: igitur angulus. d. a. b. cognitus erit: qui est angulus reflexionis quesitus. Numero autem Ptolemeus didicit angulum. d. a. b. ad auge ecētrici veneris 2. gra. 7. 27. mi. ad augis autē oppositum. 2. gra. 34. m. Reflexio itaqz per hanc operationem ad auge eccentrici inuenitur minor: ea: quam longitudini medie vendicauimus in tribus minutis: in opposito autē augis maior: eadem in quattuor: minutis. Sed neqz tria neqz quattuor: minuta sensu comprehendere possumus: bene igitur stat negocium veneris. Mercurius autē in auge ecētrici: si numero Ptolemei credimus: habet reflexionem. 2. gra. 7. 17. minu. In opposito augis. 2. g. 46. m. Ecce minor est reflexio hic in tredecim minutis: et maior ibi in sedecim: ea quā in lōgitudine media posuim⁹. Diminutio quidē in q̄rta parte gradus fere accidit: et additio: q̄ satis respondent experimētis instrumētis. Bene igit res se habet circa mercuriū: quod dudū optauim⁹.

Propositio xix.

Maxim⁹ angulus diuersitatis in longitudine ad maximū angulum latitudinis: eam ferme proportionem suscipit: quam alius quispiā longitudinis angulus ad angulum latitudinis sibi correspondētē. Nostro proposito vndecime huius figuratio inseruiet. In qua angulus. e. a. k. diuersitatis in longitudine maximus ad angulum latitudinis. e. a. n. eam fere proponitur habere proportionē: quam habet angulus. d. a. t. ad angulū. d. a. m. aut quilibet alius longitudinis angulus ad an-

gulum latitudinis sibi correspondentem. Intelligentur enim duobus trian-
gulis. e. a. k. et. e. a. n. circūscribi duo circuli. quos equales esse constat: cū vnā
habeant diametrum: scz lineam. e. a. q. vterqz angulorum. a. k. e. et. a. n. e. re-
ctus sit. Similiter duob⁹ triangulis. d. a. t. et. d. a. m. circulos duos circūscri-
bamus: qui pari ratione sibi equales probabunt. Est autē proportio line. k. e.
ad lineā. e. n. sicut pportio. t. d. ad. d. m. Sed. k. e. ad. e. n. proportio est fere vt
proportio suorum arcuum. Itēqz proportio chordarum. t. d. et. d. m. vt suoru
arcuum fere: propter paruitatem earum. quare arcus quē chordat lineā. k. e.
ad arcum quem chordat. e. n. est vt proportio duorum arcuum: quos chordat
t. d. et. d. m. Horum autē arcuum proportio est vt angulorum in circūferentia
super pūcto. a. consistentium: z in eos arcus cadentium: cum circuli bini sunt
eqles. qre angulus. e. a. k. ad angulū. e. a. n. fere pportione habebit eā: quā an-
gulus. d. a. t. ad angulū. d. a. m. qd erat pcludēdū. Vñ manifestū est: qz cog-
tis duob⁹ angulis. e. a. k. et. e. a. n. cū singul angulis diuersitatū in lōgitudine
cognoscent singule reflexionū latitudines: qru grā pns cudebat theoreuma.

Propositio .xx.

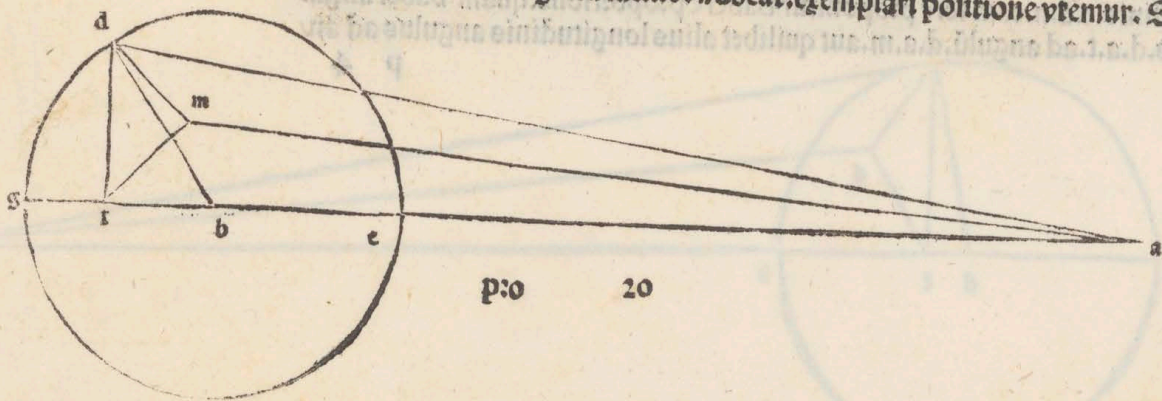
Dista planete ab auge epicycli distantia: angulū re-
flexionis eius dimetiri.

Epicycli circulum. g. d. e. secet lineā. a. g. per centrum mūdi
a. z centrum epicycli. b. transiens. Sitqz plaueta in. d. puncto
notam habens a puncto. g. quod est auge epicycli: distantia. du-
ctisqz perpendicularibus. d. t. quidem ad diametrum epicycli
et. d. m. ad superficiē ecētrici. protrahantur lineę. a. d. a. m. et. t. m. cum semi-
diametro epicycli. b. d. Ex angulo igit. g. b. d. noto: z angulo. t. recto: lineā. d
t. respectu semi diametri epicycli nota veniet cum lineā. t. b. vnde etiam tota
a. t. hoc respectu scita erit. que cum lineā. d. t. suscitabunt. a. d. cognitā. Itē
ex angulo. d. t. m. inclinationis epicycli noto: z angulo. d. m. t. recto: erit. d. m
linea respectu. d. t. z ideo respectu. a. d. cognita. Quare cum angulus. a. m. d.
sit rectus: inuenietur angulus latitudinis. d. a. m. numeratus. Pariformiter
ad reliquos planete situs operaberis. Si igitur incertitudine: quam antece-
dens presert ppositio horreas: hāc psule pntē: que ambigui nihil admittit.

Propositio .xxi.

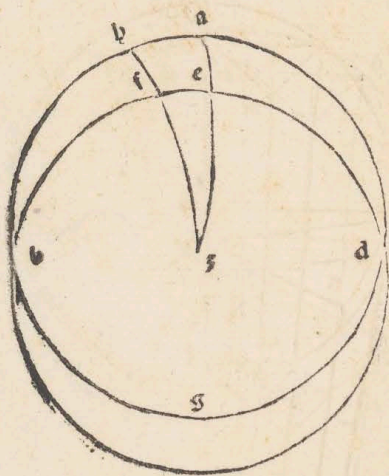
Muta proportionalia latitudinū adaptare.

Vniuersa de latitudinibus superius data: posuerunt epicy-
clum aut in maximarū punctis latitudinū: aut in nodis. Pro
locis autē medijs nihil actum est. Si igitur ad loca media lati-
tudines singulas eniti volumus: angulum inclinationis epicy-
cli ad superficiē ecētrici presciamus necesse est: nō enī inua-
riatus manet ille inclinatiois angulus: vt erat in termino boreali: aut meri-
dionali: aut in nodis. Verum huiusmodi inclinationes ad omnem epicycli
situm in ecētrico inuenire: labor est non modicus. Logitandum igitur erat
de alio medio: quo latitudines ad situs epicycli ceteros prope verū addisce-
rentur facile. Eam autē habere debuit mediū illud conditionem: vt quemad-
modum latitudines maxime propter motum epicycli decrescunt in alijs siti-
bus: ita z medium istud proportionabiliter facit. Quo quidē fit: vt cognito
decremento istius medij: palam fiat quantum latitudines ipse decreuerunt.
Et autē hec res cognitu facilior: habeat: exemplari positione vtemur. Sit

Tredecimus

igitur ecliptice circulus. a. b. g. d. super quem inclinatus sit circulus decliuis saturni: quibus centrum mundi comune sit. Solus ecliptice sit punctus. z. a quo demittantur due quarte circuloz magnoz. Vna quidem. z. a. per punctum maxime latitudinis: terminu scz borealem incedens secundo circufere-
tiam circuli decliuis in puncto. e. Altera vo. z. b. secas circulum decliuem in puncto. f. Quemadmodu itaqz quelibet saturni latitudo: dum epicyclus in. e. ponitur eueniens: pedetentim decrefcit: procedente epicyclo ab. e. versus. b. nodum: donec ibi manens nulla fiat. Ita arcus circuli per polum ecliptice tranfcutis: qui ecliptica z termino boreali intercipitur: paulatim minuitur donec in puncto. b. nullus reperiatur. Arcus igit dicti z latitudines ipse vi-
dentur habere proportionalem quandam colligantiam: ita vt quantum ar-
cus ille decrefcit: tantum proportionabiliter z latitudo ipsa censeatur decre-
uiffe. Igitur illi arcus collati ad arcum. e. a. idonea fient media ad conijcien-
dum quantum latitudo quelibet diminuta fit: minuta qz proportionalia vo-
cabuntur non iniuria. Que si in numeris operatione accommodatio:ibus co-
gnoscere voles: hanc audi doctrinam. Ex arcu. e. a. notus fiet arcus. f. b. non
aliter qz in latitudinibus lune particularib⁹ actum est. Done igitur arcum
e. a. 60. minu. z quot de huiusmodi minutis in arcu. f. b. inueniant addifcas.
Ipsa enim erunt minuta proportionalia ad situm epicycli in. f. puncto. que
quantum minuit ex totis minutis proportionalibus: scz. 60. tantum etiam
proportionabiliter quelibet latitudo planete ibi perueniens minuit ex alti-
tudine sibi correlatiua: quam dat epicyclus in puncto. e. constitutus. Ptole-
meus tamen: qui non modo inueniendis rebus ingenium habuit: sed z inue-
tis subtiliter vtendi: accepit vniuersas lune latitudines iam dudum numera-
tas: z quemadmodum totam latitudinem quinqz scz graduu in. 12. multipli-
cauit: vt prodirent tota minuta proportionalia. 60. ita singulatim reliquas
oes latitudines duodecies repetiuit: vt ceteris locis sua fabricaret minuta
ppportionalia. His itaqz minutis pportionalib⁹ in oib⁹ latitudinib⁹ reliquoz
fitu vti solemus: veluti tabularum explanatores precipiunt. quare zc.

Propositio xxij.

Circa apparitiones planetarum atqz occultationes postremo speculari.

Non iniuria Ptol. apparitionib⁹ planetaru atqz occultatio-
nibus locu vedicauit postremu: post latitudines videlicet iam
explanatas. quib⁹ ptermisiss: hec sciētia apparitionu z occulta-
tionu attingi nequit. Quicquid igit supius in fine octauu libri
de apparitione z occultatione stellaru fixaru dixim⁹: hoc in loco repetitu vo-
lumus. Quemadmodu eni ille nuc apparētes sero post solis occasum: aliqu
disparere incipiūt sole ad eas accedēte: inde vo aliquādiu latēt. postea vo so-
le ab eis recedēte: mane iteru apparere incipiūt. Ita z quinqz stelle erraticę
faciunt: differēter tñ. In stellis eni fixis accessus solis ad eas: siue recessus ab
eis: occultationis siue apparitionis dūtaxat est occasio: quod etiā in trib⁹ pla-
netis supiorib⁹ comune est. Veru in mercurio atqz venere copiosior: est appa-
ritiois vel occultatiois occasio. Illi eni nō modo ppter solē ad eos accedētē
aut ab eis recedētē has habent passionē. s; z ipsimet soli appropinquātes
aut eū fugientes hoc passionis gen⁹ sibi inferūt. Quo fit: vt sicut stellis fixis
simplices eueniūt ille passioēs: ita z trib⁹ supiorib⁹: veneri aut z mercurio ge-
minate. Tres eni supiores occultationē patiunt vespertinā: z apparitionē ma-
tutinā: velud stelle fixe. Venus aut z mercurius apparitionē nō modo matu-

tinā: s; z vespertinā occultationē: itēq; geminā sustinere cōperiunt. Ut igit
his passiōib; scitu iocūdissimis: priusq; euenirēt: tpa pfigere disceret astrono
mus: Inquirēdū erat mediū vnū: cui; p̄cognitio tpa apparitionū z occulta
tionū nob; apiret. Ip̄m aut nō potuit eē arcus ecliptice soli z stelle primū ap
parēti interiaces. Nō enī potest eē vnū ad oēs quinq; erraticas: qm̄ stella
maior: in p̄ncipio apparitiōis sue aut occultatiōis min⁹ a sole distare cogno
scit q; stella minor. S; z in vna stella variatio repit. Eadē enī stella nunc in
ecliptica exis: nūc vō ab ecliptica latitudinē habēs: variā h; a sole distātiā
initio apparitionis aut occultatiōis sue. Itēq; variā si nūc septētrionalē ha
buerit latitudinē: nūc meridionalē. Minori enī arcu a sole distat stella p̄mū
apparēs: si latitudinē habuerit septētrionalē: q; si in ecliptica p̄stituta fuerit
aut extra eā vsus meridiē. ¶ Preterea si stelle non fuerit latitudo aliq; aut si
latitudo fuerit vna: tñ horizon ali⁹ aliā stelle p̄mū apparētis a sole facit distā
tiā. In vno deniq; horizonte ppter variā ecliptice sup; horizonē inclinationē
idē euenire nemo dubitat. Inuenit aut Ptol. mediū vnū: qd variationē non
patit: nisi fm̄ magnitudines stellarū. Arcū videlicet circuli magni p polos
horizontis z solē trāseuntis in p̄ncipio apparitiōis siue occultationis. Arcū
inquā q inter solē sub horizonē exire z horizonē ip̄m claudif. Quē qdē arcū
ex officio suo: vti etiā supius in octauo libro: arcū visionis nūcupabim⁹. Qui
quantus vniciq; debeat: q̄literq; proposito seruiet nostro: inferius aperiet.

Propositio xxij.

Accum Visionis studiose percunctari.

¶ Quemuis planetarum initio apparitionis sue aut occulta
tionis obserua: quantum videlicet a sole fm̄ zodiaci longitudi
nem remoueatur. Et siquam latitudinē habeat: ad discere cuius
cūq; partis: an septentrionalis siue meridionalis existat. Ob
seruationes aut huiusmodi eo amplius laudabo: quo cācri vi
cinores sunt initio: in ipso aut cancri p̄ncipio commodissime habebuntur.
Eo enim in loco dum sol extitit: aeri mediocri accidit serenitas. Inuēta igit
tur distantia inter solem z stellam primum apparentem: eas que duodecime
octauī libri seruiebant: repete figuras. Primam quidem si latitudine careat
planeta: secundam aut si latitudinem habuerit. Quid multis moror: ad eam
duodecimam prorsus fugies. Ibi enim quicquid factū opus est intueberis.
Inuenit aut Ptolemēus chaldeorum vetustissimas ad hanc rem considera
tiones: quas in syria habitas confitetur. Ex quibus trahitur: q saturnus ini
tio apparitionis sue in p̄ncipio cancri manens distat a sole. 14. g. Jupiter
aut primū apparens in eo loco distat a sole. 12. gra. z tribus quartis vni⁹ gra
dus. Mars vō. 14. gra. z medietate gradus. Sed venus in eo loco vespere
oriens: a sole remouetur. 5. g. z duabus tertijs vni⁹ gradus. Mercuri⁹ aut
a sole iam distans. 11. g. z duabus tertijs: in dicto zodiaci loco constitutus: se
rotinam habet apparitionem. Ex his distantijs vniciq; planetarum suum
visionis arcum elicit. Saturno quidem. 11. gra. Ioui. 10. Marti aut. 11. gra.
et dimidium fere. Veneri. 5. Mercurio. 10. gra. Constat igitur ex his: arcum
visionis veneris minorem esse maxima eius latitudine: que reperit. 6. gra. z
20. minu. dum in opposito augis epicycli fuerit. Quo fit: vt ipsa quandoq;
mane appareat ante ortum solis: quando tamen nondum ad oppositum au
gis epicycli peruenit. Vnde etiam locum eius profundiorē oportet esse: in
ecliptica vō distantiorē a p̄ncipio arietis q; locum solis. Quod vtiq; mi
raberis: nisi iam dictum veneris singulare accidēs inspexeris. Reliquis aut

Tredecimus

planetis hoc non reperitur comune. Quilibet enim eorum maior debetur visionis arcus q̄ sit eius maxima latitudo. nequaquā igitur mane apparebūt: nisi sol profundior in zodiaco q̄ aliquis eorum reperiatur.

Propositio xxiij.

Quantus arcus eclyptice soli et planete primum apparenti aut disparenti interiaceat: siue latitudinem ab eclyptica habeat: siue non: explorare.

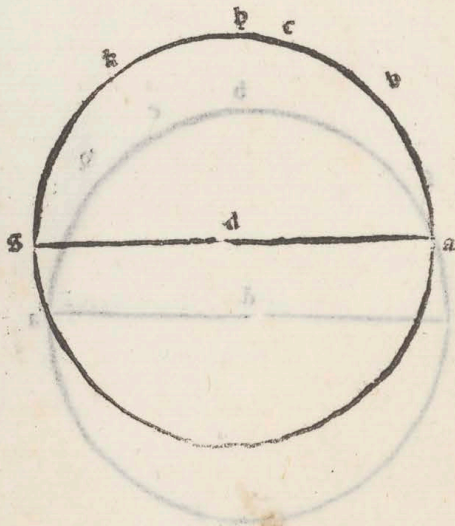
Quod presens addiscendū proponit: tres vltime octauæ libri apertissime docuerunt. Eas igitur: ne pluri obtundaris sermone: consuluiffe expedit.

Propositio xxv.

Tempus quod est ab occasu vespertino ad ortū matutinum alicuius trium superiorum mensurare.

Ad huius rei inuestigationem sit circulus eclyptice. a. b. g. super centro. d. Locus planete sero primū disparentis sit. b. et locus solis. a. Ex puncto itaqz. b. noto per precedentem habet a. b. notus. quo videlicet planeta ipse distat a sole. Ex quo deniqz arcu sciatur: in quanto tempore sol describet arcum. a. b. Interea tamē planeta nō quiescet. moueatur itaqz ad punctum. c. Sole igitur punctum. c. attingente: planeta erit in. c. Ex distantia aut eorum scz arcu. b. c. inuenies tempus in quo sol describit arcum. b. c. Quo descripto: planeta erit in. b. puncto propter motū eius in hoc tempore. Ita consequenter procedes: donec ad sensum videbuntur coniuncti. Sint ergo nunc coniuncti verbi gratia sol et planeta in puncto. h. Ab instanti igitur occultationis vsqz ad instans coniunctionis sol descripsit arcum. a. b. notum: et planeta arcum. b. h. notum. tempusqz in quo dicti arcus describunt: per ea que iam dudū superius dicta sunt: notū fiet. Quo duplato habebis prope tempus totum: quod est a principio occultationis vsqz ad principium apparitionis. Quod si precipius habere velis tempus illud: pone arcum. k. h. equalem arcui. b. h. Erit igitur in principio apparitionis planeta aut in. k. puncto: aut insensibiliter ab eo distabit. Per precedentem igitur inuenias distantiam inter solem et planetam in principio apparitionis sue: eo in. k. puncto existente. Sitqz distantia illa. k. g. aggregatis itaqz tribus arcubus. a. b. b. k. et. k. g. iam notis: resultabit notus arcus. b. g. totus. quem in quanto tempore sol peragrarē potest non ignorabis: si tertius huius operis libellū satis vidisti. Et illud tempus erit a principio occultationis vsqz ad principium apparitionis: quod querebamus. Facilius tamen hec omnia comparabis: si motum planete verum in vno die a motu solis vnius dici subtraxeris. et per residuū diuiseris arcum. a. b. Exibit enī tempus: quod inter principium occultationis et tempus coniunctionis comprehenditur. Quo duplato: tempus totius occultationis integrabit. Aut si precipius totius occultationis tempus habere voles ad tempus illud: quod videlicet inter principium occultationis et coniunctionē est: inuenias motum planete verū: quē hic representat arcus. b. h. Et eum dupla: vt habeas locum planete in principio apparitionis. Ex quo deniqz distantiam eius a sole vt prius inuestigabis. Qua diuisa p̄ superationē solis in vno die: exhibit tempus: quod est inter instans coniunctionis et instans apparitionis. Coniūge igitur hec duo tempora: et habebis intentum.

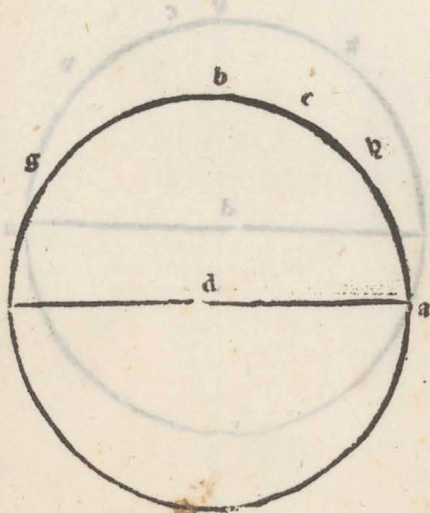
Ad Occasu matutino Veneris siue Mercurij vsqz ad ortum vespertinum: quantum fluere temporis oporteat inuestigare.

Neqz figuratio huius propositi neqz executio in vlllo a precedenti differunt: nisi qd vbi prius ponebas solem: nunc ponas venerem aut mercurium Vbi vo in precedenti planete locum dabas: nunc solem ipsum collocabis. Sicut enim sol tribus superioribus appropinquans: eos cogit occidere: ita venus et mercurius sole insequentes: sue disparitionis sunt occasio. Quod et similiter de ortu accidere manifestum est Verum hic numeramus tempus: quod fluit ab occasu matutino vsqz ad ortu vespertinum. Precedens aut mensurare docuit tempus occasui vespertino atqz ortui matutino interiacens. Hoc aut qualitate processus siue operationis nequaquam alterat: igitur habes quod proponebatur.

Quantum temporis ab occasu Veneris aut Mercurij vespertino vsqz ad ortum matutinum transire debeat enodare

Due precedentes docuere tempora: in quibus planetas constat semper esse directos. In tempore aut quod presens eliciendum proponit: planeta vterqz retrogradus inuenitur: Quare aliam operandi viam res ipsa postulat. In hac aut et precedentibus duabus locuti sumus: ac si mercurius quattuor: semper habeat apparitionum et occultationum tempora: quemadmodum venus. Quod equidem non accidit: vt infra determinabitur. **S**it igitur propositi habendi gratia circulus ecliptice. a. b. g. super centro. d. In quo punctus. b. locum stelle vespere primum disparentis significet a vero loco solis. Per vicesimam quartam itaqz huius inueniatur arcus. a. b. quo quidem a sole distet stella. Et quia planetam hoc in situ retrogradum esse liquet: sit vt ab instanti occultationis vsqz ad instans coniunctionis eius cum sole contra successionem signorum descripserit arcu b. c. ita vt planeta ipse et sol in puncto. c. coniungantur. Totum igitur arcum a. b. sol et planeta coniunctim describere. Et ideo motum planete in vno die motui solis in vno die adicias: et in collectum ex eis arcum. a. b. distribue. ex ibit enim tempus futurum inter principium apparitionis et instans coniunctionis. Quo duplato: vt breuius habeatur opus: tempus quod occasui vespertino ortuiqz matutino interiacet conflabitur. Aut precipius operaturus interest: addiscas Cui iam cognito arcum. c. b. contra signorum successionem equalé statuas. Erit enim prope versu. b. locus stelle mane apparétis. Cuius iterum a puncto. g. loco scz solis distantiam vicesima quarta huius notam efficiet. Quia aut ab instanti coniunctionis vsqz ad instans apparitionis matutine totus arcus. b. g. iam notus: a sole et planeta vna peragraat: cum more pristino in collectum ex motu planete motuqz solis in vno die partiaris. Ex ibit enim tempus: quod cadit inter coniunctionem et matutinam apparitionem. Nec igitur duo tempora aggregata: tempus futurum inter occultationem vespertinam et apparitionem matutinam integrabunt. Quod quidem hoc theoreumate efficere instituiamus.

Tredecimus

Propositio

xxviij.

Quod ea que pro apparitionibus atq; occultationibus Veneris asseruimus: experimentis consonent visualibus promulgare.

Venus circa principium piscium in opposito augis epicycli existens: dum scz latitudinem septentrionalem habet sex gra. et. 20. minu. comperta est latere sub radijs solaribus ad duos duntaxat dies: Ita q; ab occasu eius vespertino ad ortum eius matutinū duo intercipientur dies. Quod equidem preter oppositionem accidit. et admirabile videtur: nisi causam rei aspicias. Cum ipsa: quemadmodū compertum est circa principium virginis in opposito augis epicycli existens: dum scz latitudinem meridianam habet. 6. gra. et. 20. minu. nequaquam appareat in spacio sedecim dierum: qui sunt ab occasu vespertino vsq; ad ortum eius matutinum. Si itaq; voles explorare: an ea que determinata sunt de occultationibus et apparitionibus istis respondeant experimentis: sic procede. Ad principium occultationis per vicesimam quartā huius elice distantiam planete a sole: similiter ad principium apparitionis. ex quib; per precedentē facilliter numerabis tempus: quod occasui vespertino atq; ortui matutino intererit. Aut si placet: inuenta distantia planete a sole in occasu vespertino: q; est tanq; angulus diuersitatis distantie certe veneris ab opposito augis epicycli correspondens. Nam centrum epicycli et sol ipse fere in vno loco zodiaci fm longitudinem situm habent. Huic deniq; angulo diuersitatis: quantum apud oppositum augis epicycli arcus respondeat addiscas. Tantum enim arcum oportebit describi per planetā ab occasu vespertino vsq; ad conjunctionē eius cum sole. Huiusmodi quoq; epicycli arcum inuenias ad principium apparitionis: aut prius inuentum dupla. Habebis enim: quantum arcum circūferentie epicycli planeta describit ab occasu vespertino vsq; ad ortū eius matutinū. Ex quo tandē quesitū tempus elicies q; facillime. Ptolemeus itaq; numerando reperit huiusmodi arcum: venire in principio piscium existente: vnus gradus et quarte partis gradus vnus. cui respondent duo dies fere. Ad principiu aut virginis inuenit huiusmodi arcum. 10. gra. quibus de tempore debentur. 16. dies. Bene itaq; respondent experimentis superius explanata: quod optauimus declarandum.

Propositio

xxix.

Mercurio deniq; idem attentare.

Compertū est: q; mercurio in principio scorpiōis existenti: et maximam quam ibidem habere potest a sole distantiam habenti: non accadat ortus vespertinus. Sed et in principio tauri existens: vsus est non habere ortum matutinum: q;uis esset in maxima solis elongatione. Si igitur conclusiones: quas hactenus apparitionibus et occultationibus adaptauimus: huiusmodi consonabunt experimentis: digne erunt nimirum quibus fidem habeamus. Igitur per vicesimam quartā huius: vt q; breuissime dicam: inueniat arcus ecliptice: quē necesse est soli et mercurio circa principiu scorpiōis existēti interiaccere: ad hoc vt stella vere oriatur. In eo quoq; loco numeretur maxima: quā mercurius a sole potest habere in eo situ elongatio: per ea que in fine duodecimi libri explanata sunt. Q; si hec maxima mercurij a sole elongatio minor fuerit

ea distantia : quam exigit vespertina apparitio : certum habebimus:mercu-
 rium in eo loco constitutum sero:oriri non posse. Ipse enim tantum euadere
 non potest solares radios:vt lumine suo visum moueat. Et si illud mercurio
 maxime a sole remoto non potest accidere:multo minus accidet ei a sole mi-
 nus distante. ¶ Pro ortu aut matutino pro:sus agam⁹ similiter. Ptolemaeus
 itaq; mercurio in principio scor:pionis existeti:numerauit arcum apparitio-
 nis sue.22.gra.fere.hoc est:mercurium in eo loco appariturum distare opo-
 tuit a sole per.22.gra. Verū plurima quam ibi a sole potest habere.20.gra. &
 52.minuta complectitur : non potest igitur mercurius apparitionis sue ter-
 minū attingere. In principio deniq; tauri apparitiōis sue matutine arcum
 extrahit.22.gra.&.16.minu. Maxima aut a sole elongationē in eo situ.22.
 gra.13.minu. Que: quoniā termino apparitionis matutine minor extat:mer-
 curium:vt visui appareat : solares non sinit euadere radios. Cessabit igitur
 in nobis vulgaris admiratio. Nam veneri sero occidenti:nunc subitum ser-
 me accidere ortum:nūc vō tardum. Mercurium deniq; olim & sero & mane
 oriri et occidere:alias aut pro:sus non videri:tametsi plurimū a sole distite-
 rit:ratio conuincit. Quod postremo hoc in theor:umate explorare:& cepto
 labori modum statuere decreuimus. Finis

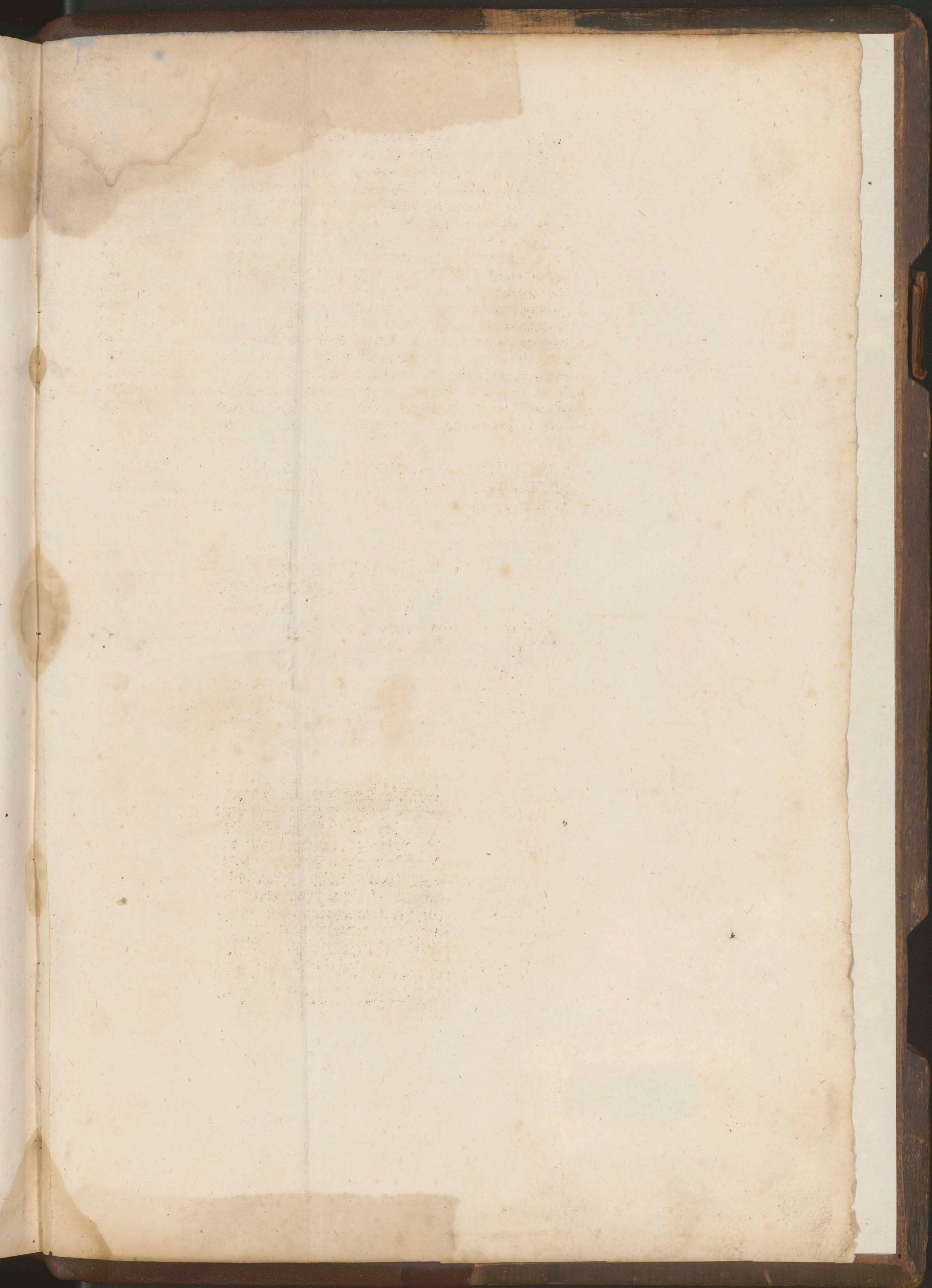
Explicit Dagne Compositionis Astronomicon Epitoma
Johannis de Regio monte. Impensis non minimis:cu-
raq; & emendatione non mediocri viroꝝ prestan-
tiū Casparis Grosssch: & Stephani Koemer.

Opera quoq; & arte impressionis mirifi-
ca viri solertis Johannis hāman de
Landoia: dictus hertzog:feli-
cibus astris expletum.

Anno a prima rerum etherearū circuitiōe.8480. Sole
in parte sextadecima virginis gradiente. In hemi-
spherio Veneto:Anno salutis.1496.currente:

Pridie Calē. Septembris Venetijs:
Maximiliano Romanorum rege
primo Faustissime imperante.

Faint, illegible text in the upper right section of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Second block of faint, illegible text located in the middle right portion of the page.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0025169

